

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਸ੍ਰੀ ਨਟਾਊ ੨੬	ਸ੍ਰੀ ਗੀਤਗੋਵਿੰਦ ੦੧
ਅਬਸੁਚੀ ਲਿਖ ਜਤੇ॥	ਸ੍ਰੀ ਅਮਰੀਕ ੩੨	ਸ੍ਰੀ ਜਨਨ ਕਥਾ ੭੩
ਸ੍ਰੀ ਨਾਭਾਨੀ ੩	ਸ੍ਰੀ ਬਿਦਾ ੩੭	ਸ੍ਰੀ ਰਧੀਚ ੭੬
ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀ ੪	ਸ੍ਰੀ ਸੁਦਾਮਾ ੪੧	ਸ੍ਰੀ ਸੁਰਬਸੁਪੰਨਾ ੭੭
ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਦਨੀ ੫	ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ੍ਰਾਸੁ ੪੫	ਸ੍ਰੀ ਸਿਦੀਕੁਪ ੮੦
ਸ੍ਰੀ ਸਿਵਨੀ ੬	ਸ੍ਰੀ ਗਜਗਨ ੫੫	ਬਿਧਾਨਾਵਲੀਗਨੀ ੮੧
ਸ੍ਰੀ ਜਨਕਨੀ ੭	ਸ੍ਰੀ ਕੁੰਤੀਨੀ ੫੬	ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਪਤ੍ਰ ੮੨
ਸ੍ਰੀ ਭੀਖਨੀ ੮	ਸ੍ਰੀ ਵੇਪਦੀ ੫੭	ਸ੍ਰੀ ਅਲਰਕ ੮੫
ਸ੍ਰੀ ਅਜਾਮੰਡ ੯	ਸ੍ਰੀ ਸੁਤਿਦੇਵ ੬੩	ਸ੍ਰੀ ਰੰਤਦੇਵ ੮੬
ਸ੍ਰੀ ਹਨੁਮਾਨ ੧੦	ਸ੍ਰੀ ਭੈਰਵਾਚਾਰੀਕ ੬੪	ਸ੍ਰੀ ਗੁਹਨਿਖਾਰ ੮੭
ਸ੍ਰੀ ਬਿਭੀਖਾਨ ੧੧	ਰੁਕਮਾਂਗਰ ੬੬	ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਛਤ ੮੮
ਸ੍ਰੀ ਸਵਰੀ ੧੨		

ਸ੍ਰੀ ਸੁਕਦੇਵ ੯੩	ਸ੍ਰੀ ਨਰਸਿੰਹਾ ੧੨੭	ਸ੍ਰੀ ਬਿਲਾਸਚਾਰਨ ੧੭੩
ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ੯੪	ਸ੍ਰੀ ਕੀਲਨੀ ੧੨੮	ਕੁੰਤਲਾਸਾਗਰ ੧੭੪
ਸ੍ਰੀ ਅਕੂਰ ੧੦੧	ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਦਾਸ ੧੩੧	ਅਨੁਕਰਣ ੧੭੬
ਸ੍ਰੀ ਰਾਜਾ ਬਲ ੧੦੩	ਸ੍ਰੀ ਸਿੰਕਰਾਚਾਰਨ ੧੩੨	ਗਣਿਤ ਬਾਣੀ ੧੭੬
ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਦ ੧੦੪	ਸ੍ਰੀ ਨਮਦੇਵ ੧੩੪	ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਾਸੀ ੧੭੮
ਸ੍ਰੀ ਤਦੀਪਟਸੀ ੧੧੩	ਸ੍ਰੀ ਨੈਰ ੧੪੭	ਕਾਮਾਖਾਣੀ ੧੮੦
ਸ੍ਰੀ ਨੀਮਜਾਇਤ ੧੧੪	ਸ੍ਰੀ ਪਰਸੂਮੀ ੧੬੦	ਸਿੰਘ ਲੇਖਕੀ ਭਗ
ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾਨੁਜ ੧੧੭	ਬਿਲਾਸੀਗਲ ੧੬੨	ਸਿੰਘ ਬਾਣੀ ੧੮੩
ਸ੍ਰੀ ਲਾਲਾਚਾਰਨ ੧੧੮	ਸ੍ਰੀ ਬਿਸੁਪੁਰੀ ੧੬੮	ਕੁੰਤਲਾਹਿਤ ਸੁਤਕੋਵਿ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਕੁੰਗ ੧੨੨	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ੧੭੦	ਸੁਨੀਓ ਬਾਣੀ ੧੮੭
ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ੧੨੪	ਸ੍ਰੀ ਤਿਲੋਤਨ ੧੭੧	ਮਾਭਾਨ ੧੮੦

ਤਿਸਪਕਰਨ ੧੯੨	ਸ਼੍ਰੀਨਿਰਦਾਸ ੨੧੧	ਸੁਰਸੁਗਨੀਦ ੨੫੩
ਮਹਾਨਾਸਦਾਬੁਤੀ ੧੯੩	ਸ਼੍ਰੀਅਲੂ ੨੧੨	ਨਗਰੀਅਨੀਦ ੨੫੪
ਰੁਣਨਚੋਗਾਂ ੧੯੬	ਸ਼੍ਰੀਦਾਰਮੁਖੀ ੨੧੩	ਪਦਮਨਾਭ ੨੫੬
ਚਤੁਰੁਪੀਰਾਹਿਤਸੇਤ	ਰਿਦਾਸਬਿਪ੍ਰ ੨੧੬	ਤਤੁਨੀਦ ੨੫੭
ਕੇਸਕੀਨੇ ੧੯੭	ਸ਼੍ਰੀਬੈਸਨਦ ੨੧੭	ਸ਼੍ਰੀਮਾਧੇਦਾਸ ੨੫੮
ਸ਼੍ਰੀਕਮਪੂਜ ੧੯੮	ਗਜਾਮੀਤਗਨਿਸ਼ ੨੧੮	ਸ਼੍ਰੀਗੁਪਨਾਥ ੨੬੪
ਸ਼੍ਰੀਜੈਮਲ ੨੦੧	ਗੁਰਨਿਸ਼ ੨੨੦	ਸ਼੍ਰੀਨਿਤਗਨੀਦਾ ੨੬੫
ਸ਼੍ਰੀਗੁਲ ੨੦੩	ਸ਼੍ਰੀਰੋਦਾਸ ੨੨੧	ਸ਼੍ਰੀਕੇਸੇਰੋਟ ੨੬੭
ਸ਼੍ਰੀਨਿਗਕਿੰਚਨ ੨੦੪	ਸ਼੍ਰੀਕਬੀਰ ੨੨੮	ਸ਼੍ਰੀਹਰਿਬ੍ਰਜਾਸ ੨੭੦
ਸ਼੍ਰੀਗੋਪਾਲਕੀਸਾਖਾ ੨੦੬	ਸ਼੍ਰੀਪੀਪਾ ੨੩੬	ਸ਼੍ਰੀਤਿਪੁਰਦਾਸ ੨੭੧
ਸ਼੍ਰੀਰਾਮਦਾਸ ੨੦੮	ਸ਼੍ਰੀਪੀਨਾ ੨੪੮	ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦਾਸ ੨੭੩
ਸ਼੍ਰੀਨਸੁਸ਼੍ਰਮੀ ੨੧੦	ਸ਼੍ਰੀਸੈਨ ੨੫੧	ਬੀਰੁਲਦਾਸ ੨੭੫

ਸ੍ਰੀਹਰੀਰਾਮ ੨੭੮

ਨਾਗਾਇਨਕੁੰਟ ੨੭੯

ਰੁਪਸਨਾਤਨ ੨੮੦

ਹਰਿਵੰਸ ੨੮੨

ਹਰਿਦਾਸ ੨੮੩

ਸ੍ਰੀਬ੍ਰਜਾਸ ੨੮੪

ਸ੍ਰੀਜੀਵ ੨੮੬

ਰਸਕਮੁਹਾਰਿ ੨੮੭

ਸ੍ਰੀਸਪਨਾ ੨੮੯

ਸ੍ਰੀਖੇਜੀ ੨੯੪

ਸ੍ਰੀਗਾਂਧਾਰੀ ੨੯੫

ਲਹੁਭਗਤ ੨੯੬

ਤਿਲੋਕਸੁਨਾਰ ੨੯੭

ਗੋਵਿੰਦਸੁਆਮੀ ੨੯੮

ਗੁਜਰਮਾਲੀ ੩੦੧

ਗਣੇਸ਼ਦੇਗਣੀ ੩੦੨

ਗੋਪਾਲਭਟ ੩੦੪

ਸ੍ਰੀਲਾਖਾਨੀ ੩੦੫

ਸ੍ਰੀਨਰਸੀ ੩੦੭

ਸ੍ਰੀਮਾਧੋਦਾਸ ੩੧੪

ਸ੍ਰੀਅੰਗਰ ੩੧੫

ਸ੍ਰੀਚਤੁਰਨ ੩੧੭

ਸ੍ਰੀਮੀਰਾਬਾਈ ੩੧੯

ਉਭੈਬੱਧਕ ੩੨੨

ਪ੍ਰਿਥੀਰਾਜ ੩੨੫

ਮਧੁਕਰਸਾਹ ੩੨੬

ਰਾਮਰਾਜ ੩੨੭

ਖੇਮਾਲਤਾ ੩੨੮

ਚਤੁਰਨਸੁਆਮੀ ੩੨੯

ਬਿਮਲਾਨੰਦ ੩੩੧

ਸੁਰਦਾਸ ੩੩੨

ਮੁਹਾਰਿਦਾਸ ੩੩੩

ਤੁਲਸੀਦਾਸ ੩੩੪

ਗੋਕਲਨਾਥ ੩੪੦

ਹਰਿਦਾਸ ੩੪੨

ਪਰਸਰਾਮ ੩੪੩

ਗਦਾਪਰਕੋਟ ੩੪੪

ਕਰਮਾਨੀਰ ੩੪੬

ਕੋਲਮਲ ੩੪੬

ਨਗਇਲਾਸ ੩੪੮

ਪ੍ਰਿਥੀਗਜ ੩੪੮

ਕਾਂਵਾਪਤਿ ੩੫੦

ਰਾਨੀਰਤਨਵਤੀ ੩੫੧

ਮਥੁਰਾਦਾਸ ੩੫੪

ਨਿਤਨਗਇਲ ੩੫੫

ਤਾਰਨਬਿਦਰ ੩੫੭

ਸ਼੍ਰੀਮੀਚਤਰੇਨਗਨ ੩੫੮

ਕੋਟਲਕੁਮਾਰ ੩੫੯

ਤੰਬਰਗੁਰਦਾਸ ੩੬੨

ਹਰੀਦਾਸ ੩੬੪

ਉਭੈਗੁਰਗਈ ੩੬੪

ਕਰਮੌਤੀ ੩੬੬

ਗੰਗਗੁਲ ੩੬੮

ਪ੍ਰੇਮਨਿਧਿ ੩੬੯

ਕੋਟਲਕੁਮਾਰ ੩੭੨
ਨਰਦਰਗਜ ੩੭੩

ਹਰੀਦਾਸ ੩੭੫

ਕਿਸ਼ਨਦਾਸ ੩੭੭

ਕਿਸ਼ਨਦਾਸ ੩੭੯

ਗਦਾਪਰਕੋਟ ੩੮੦

ਨਗਇਲਾਸ ੩੮੧

ਗੁਰਦਾਸ ੩੮੨

ਰਾਜਾਗਤਾ ੩੮੩

ਗਿਰਪਰਗੁਲ ੩੮੪

ਰਾਮਦਾਸ ੩੮੫

ਗੁਰਦਾਸ ੩੮੭

ਰਾਮਪਨੇਬ ੩੮੮

ਇਤਿਸੂਚੀਸੀਪੁਰਨੀ।

॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥

੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਸ੍ਰੁਸਤ ਸ੍ਰੀ ਗਣੇਸਾਯ ਨਮਃ ॥

ਅਥ ਭਗਤ ਮਾਣਕਾ ਖਾਸਟੀ ਕਲਿ ਖੁਜਤੇ॥ ॥ ਅਥ ਟੀਕ
ਕਾਰਕੇ ਮੰਗਲਾ ਚਰਨਾ ਛਪੇ॥ ਗੁਰਗਨ ਪਤਿਗੋ ਵਿਦਿਗਿ
ਗਾ ਚਰਨ ਨਿਰਨਾਉ॥ ਭਗਤ ਸੁਭ ਸਕੀ ਚਾਹ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸੁਭ
ਦੇਵ ਮਨਾਉ॥ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿਗੁਰ ਦੇਤ ਬਿਘਨ ਤਰਤਾਰ
ਨਈਸਾ॥ ਪਾਪ ਦਲ ਤਭਗ ਵੰਤ ਬਾਕ ਬਰ ਫੁਰ ਬਾਗੀਸਾ॥
ਜਗ ਅੰਗੁ ਚਰਾ ਚਰ ਰੂਪ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰੂਪ ਹੀ ਅਜਾਂ ਨ ਕਰਾ ਕ
ਹੋਤਿ ਤਦੰਤ ਪ੍ਰਣਾਮ ਸੁਭ ਕਰਹੁ ਫਿਰਾ ਸਿਸਦਾਸ ਪਰ॥ ੧॥
ਦੇਤਾ ਭਗਤ ਨਿਕੀ ਮਹਿ ਮਾ ਅਧਿਕ ਪਾਰਨ ਪਾਵਤ ਸੇਸਾ ਅ
ਜ ਸੁਕਨਾਰ ਦਬਾ ਸਮੁਨਿ ਨਿਜ ਮਤਿ ਬਰਨ ਮਹੇਸਾ॥ ਅਮੇਧ
ਹੀਨ ਅਜਨੋ ਤੋ ਕੈਸੇ ਪਾਵੇ ਪਾਗ॥ ਤੁਦ ਪਾਰਿ ਦੇਤੋ ਚਾਉ ਅਤਿ ਕਰੇ

ਸੁਮਤਿਅਨੁਸਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸ਼੍ਰੀਨਾਭਾਰਚਨਾਰਚੀਭਗਤਮਾਲਬਰ
 ਜੰਨਾ ॥ ਸੁਛਮਅਖਰਅਰਬਬੁਛਪੇਛੰਦਸੁਭਠੰਨਾ ॥ ੪ ॥ ਤਾਂ
 ਕੀਅਬਟੀਕਾਕਾਰਤਕੀਰਤਸਿੰਘਬਨਾਇ ॥ ਪੀਂਗਲਮਤਿਸੁ
 ਭਛੰਦਰਚਿਗੁਨਜਨਰਿਦੈਜੁਤਾਇ ॥ ੫ ॥ ਛਪੇ ॥ ਸ਼੍ਰੀਨਾਭਾਰਕੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾਪੀਥਯਹਸੁਗਮਜਨਾਈ ॥ ਚੀਟੀਸਰਤਾਪਾਰੋਤਨਿਪਸੇ
 ਤਬਨਾਈ ॥ ਭੁਗਤਿਪ੍ਰੇਮਯਾਗੰਥਮੁਖਬਰਨੋਚਿਤੁਲਾਈ ॥ ੬ ॥
 ਤੇਟੀਕਾਨਾਮਭੁਗਤਿਪ੍ਰੇਮਾਕਰਗਾਈ ॥ ਗੁਨਰਹਤਭਨਤਮੁਹਿ
 ਜਾਨੀਓਭੁਖਨਦੁਖਨਗਨਾਨਹਿ ॥ ਸਦਸੀਤਪ੍ਰੀਤਿਰੋਪ੍ਰੇਮਸੋਕ
 ਵਿਨਿਸ਼੍ਰੇਯੀਅਮਾਹਿਯਹਿ ॥ ੭ ॥ ਅਥਸ਼੍ਰੀਨਾਭਾਰਕੀਆਦਿਕਬ
 ਬਰਨਨਾ ॥ ਏਹਾ ॥ ਬੀਜਬਾਂਨੋਰਭਵਣੀਓਸ਼੍ਰੀਨਾਭਾਰਕਵਿਗਾਇ
 ॥ ਪਾਂਚਬਰਖਰੁਨਜੀਤਲਾਗਏਨੇੜਦਖਪਾਇ ॥ ੮ ॥ ਅਤਿਦੁ
 ਰਭਿਖਜਪਕੋਪੁਨੈਪਿਤਸੁਤਕੋਨਜੰਭਾਗਾਮਾਤਪਿਤਾਬਨਤ

ਜਗਾਏ ਛੁਪਾ ਕਾਨ੍ਹਤਿ ਤਭਾਗ ॥੮॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਯਣ ਕੁਲ ਕੁਟੁਬਾ
 ਲ ਬੈਸ ਪੁਨਿ ਭੁਖਾ ਭਯੋ ਬਿਗਨਿ ਪਤਮਾਤ ਕੋਰੁ ਦਨੁ ਕਰੈ ਹੀ
 ਅਦੁਖਾ ॥੯॥ ਕੁੰਡਲੀਆ ਆਏ ਤਹ ਸ੍ਰੀ ਕੀਲਜੀ ਅਗਰਦਾ
 ਸ ਪੁਨਿ ਸੰਗਾ ਦਿਖਾ ਸਿਸਕੋ ਅਤਿ ਦਯਾ ਕਰ ਬੂਝਤ ਪ੍ਰੇਮ ਉਮੰ
 ਗਾ ਬੂਝਤ ਪ੍ਰੇਮ ਉਮੰ ਗ ਕੋ ਨਾ ਪਤਮਾਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਕਾਹੇ ਤਜ ਬਨ
 ਗਾਏ ਬਾਲਤ ਬਬ ਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਪਕ੍ਸ਼ੇ ਰਾਵਰੀ ਸਗਨਿ ਬਯੁ
 ਨਿਜ ਕਥਾ ਸੁਨਾਏ ॥ ਗਦਗਦ ਭੇਸੁ ਨਿਸੰਤ ਨੇਤ੍ਰ ਜਲ ਸੇਭਰ
 ਆਏ ॥੧੦॥ ਤਬ ਆਯ ਸੁਣੈ ਕੀਲਕੀ ਅਗਰਦਾ ਸਤਤ ਕ
 ਲਾਜ ਲਸੈ ਸੀਚੈ ਨੈਨ ਸਿਸ ਉਪਰੇ ਹਰਖਾ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਉਪ
 ਰੇ ਹਰਖਾ ਬਿਸਾਲ ਟ੍ਰਿਪਾਕਰ ਸੰਗਾ ਹਿਲਾਯਾਏ ॥ ਦੀਓ ਮੰਤ੍ਰ ਉ
 ਪਦੇ ਸਰੁਲੀ ਬਿਪਸਿੰਛ ਬਨਾਏ ॥ ਜੇ ਚਲਾ ਆਵਹਿ ਸਾਧ ਚਗ
 ਹਿਤ ਸੋਧੋ ਵਹੁ ਅਬਾ ॥ ਸੰਤ ਸੀਤ ਸੋਧੀ ਤਿਜ ਥਾਵਤ ਸੇਵਕੀ

੨

੦

ਤਬ॥੧੧॥ਪਾਪਰੀਛੰਦਾਗੁਰਮਾਯਜੁਲੈਨਾਰਾਪ੍ਰਬੀਨਾਜਨ
 ਸੇਵਾਮੈਸਦਰਹਤਲੀਨਾਰਏਵੈਸਬਰਖਵਾਦਸਪ੍ਰਮਾਂਸਾਸੀ
 ਅਗਰਲਗੇਇਕਦਿਵਸਪ੍ਰਾਨ॥੧੨॥ਕਰਬੀਜਨਤਿਤਨ
 ਰਾਜੁਜਾਂਨਾਇਤਹਾਸਜੁਨੇਅਦਭੁਤਬਖਾਂਨਾਇਕਅਗਰਸਿ
 ਖਲਾਦੋਜਾਨਾਜੋਬੂਰਨਲਾਗੇਦਪਸਮਾਜ॥੧੩॥ਏਸ
 ਬੁਝਅਪਦਾਗੁਰਪ੍ਰਾਨਕੀਨਾਤਜਰੂਪਪ੍ਰਾਨਰਸਸਿਖਜ
 ਭੀਨਾਤਤਾਛਿਨਬੋਹਿਬਕੇਦੈਅਪਾਗਾਜੁਖਦੀਨੋਨਿਜਜ
 ਨਕੋਅਪਾਗ॥੧੪॥ਮਨੁਭੀਰਜੋਸਿਖਕੇਪ੍ਰੇਮਮਾਂਤਿ॥ਤਜਪ
 ਨਰਯੋਕਵਿਕੇਤੈਕਾਹਾਇਖਬੇਲੇਸ੍ਰੀਨਾਰਾਜੁਜਾਂਨਾਅਬ
 ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਪਰਹੁਪ੍ਰਾਨ॥੧੫॥ਛਪੇ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਅ
 ਬਸਿੰਧਲਾਂਘਬੋਹਿਬਗਯੋਪਾਰੀ॥ਨਿਜਸਰੂਪਕੇਮਾਂਤਪ੍ਰ
 ਭੁਟਿਰਕਰਹੁਸੰਭਾਰੀ॥ਜਨਤਬਚਨਸ੍ਰੀਅਗਰਖੇਲਚਖ

ਦੇਖਨਲਾਗੇ॥ ਕਿਤਕੀਨੇਯਹਸਬਦਕਹਤਨਾਭਾਬਰਭਾਗੇ॥ ੩
 ਨੇਪਾਲੇਪ੍ਰਭਨਿਜਸੀਤਦੈਤਿਹਸਿਸਯਪਿਬਿਨਤੀਕਰੀ॥
 ਸੁਨਿਅਗਾਰਦਾਸਅਚਰਜਰੁਏਪੁਨਿਬੇਲੇਪ੍ਰੇਮਹਿਰੀ॥ ੧੬
 ਫੇਰਲੀਆ॥ ਤਨਪੁਲਕਤਗਦਗਦਗਿਗਾਬੇਲੇਅਗਾਰਜੁਜ
 ਨਾ॥ ਪੰਨਪੀਨਪ੍ਰਭਸਿਤਪਨਮਹਿਮਾਜਾਂਹਿਮਹਾਂਨਾ॥ ਮਹਿਮ
 ਜਾਂਹਿਮਹਾਂਨਸੀਸਹਿਤਸਿਸਇਨਕੀਨੇ॥ ਦਿਬਜਦ੍ਰਿਸ੍ਟਪ੍ਰਭਦੀ
 ਨਪੋਤਸਾਗਰਲਖਲੀਨੇ॥ ਜੁਨਿਗੁਰਗਿਗਾਰੀਭੀਰਕਾਤਨ
 ਰਾਗਖਤਤਨਾ॥ ਅੰਬਸੁਤਬਰਨਨਕਰਹੁਕਥਾਪ੍ਰਭਕੇਭਗਤੇ
 ਗੁਨ॥ ੧੭॥ ਪ੍ਰਭਕੇਭਗਤਨਕੀਕਥਾਪਾਰਨਪਾਵਤਸੇਸਾ॥ ਮੈ
 ਕਿਹਾਬਿਪਿਬਰਨਨਕੋਰੇਜੇਅਤਿਅਗਮਮਹੇਸਾ॥ ਜੇਅਤਿਅ
 ਗਮਮਹੇਸਚਾਰਜੁਗਜੇਜਨਗਾਏ॥ ਤਿਨਕੇਲਾਮਨਓਰਬਹੁ
 ਰਗੁਰਕਹਤਬੁਝਾਏ॥ ਜਿਨਤਮਕੋਦੈਦ੍ਰਿਸ੍ਟਦਿਖਾਯੋਬੋਧਬਦ

ਪਸਭਾ। ਕਰਹੈ ਸੋਈ ਸਾਇਕ ਬਾਬਰ ਨੇਰਗਤ ਨਿਪੁਭਾ। ੧੮॥
 ਨਾਭਗੁਰ ਬਰੁਸੁਨਤਹੀ ਆਨੰਦ ਉਰਨ ਸਮਾਇ। ਆਯੁਸਲੈ
 ਉਂਦ ਮੁਕੀ ਓਭਗਤ ਕਥਾ ਅਤਿ ਚਾਇ। ਭਗਤ ਕਥਾ ਅਤਿ ਚਾਇ
 ਭਗਤ ਸਭ ਮਨ ਮੇ ਆਏ। ਬਰਨ ਨਲਾਗੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਨੁ ਜਨਕ
 ਬਾਸੁਏ। ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਸੁਪਰਤ ਪ੍ਰਯਾਨ ਹਰਿ ਪਾਯੋ ਲਾਗਾ ਕ
 ਵਿਕੋ ਵਿਦ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰਤ ਪੁਨੈ ਬਿਨਤੀ ਯਹਿ ਨਾਭਾ। ੧੯॥ ਆਗੈ ਪ
 ਛੈ ਕਥਨ ਮੇ ਜਿਨ ਮਾਨੁ ਸੰਦੇਹ। ਸਤੁ ਗੁਰ ਤੇਤਾ ਦ੍ਰੁਪੁਰੈ ਕਲ
 ਜੁਗ ਜਨ ਭਏ ਜੇਹਾ। ਕਲ ਜੁਗ ਜਨ ਭਏ ਜੇਹਾ ਮਜੇ ਸੇ ਗੁਨ ਪੇਈ
 ਆਫੇਰਤ ਹੀਏ ਕਸੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪਾਛੈ ਸੀ ਕੋਈ। ਤੈਸੇ ਬਰਨੁ ਭਗ
 ਤ ਕਥਾ ਜੇ ਪ੍ਰੇਮੈ ਪਾਗੇ। ਤਾ ਤੇ ਬਿਨਤੀ ਕਰਤ ਸਭ ਨ ਮੁਖੀ ਨਾਭਾ ਅ
 ਗੇ। ੨੦॥ ਮੂਲ ਮੰਗਲ ਚਰਨ। ਦੋਹਰਾ। ਭਗਤਿ ਭਗਤ ਭਗਵੰ
 ਤ ਗੁਰ ਚਤੁਰਨਾਮ ਬਪੁਏ ਕਾ। ਇਨ ਕੇ ਪਗ ਬੰਦ ਨ ਕੀਏ ਨਾ ਸਤਿ ਬਿ

ਘਨਮਨੇਕਾ॥੧॥ਮੰਗਲਆਦਿਵਿਚਾਰੋਬਸਤੁਨਐਰੁਮ
 ਨੂਪਾ॥ਹਰਿਜਨਕੈਗੁਨਬਰਨਤੇਹਰਿਜਨਮੰਗਲਰੂਪਾ॥੨॥
 ਸਰਸੰਤਨਨਿਰਨੈਕੀਓਸੁਤਿਪੁਰਾਨਇਤਹਾਸਾ॥ਰੁਝਵੇਕੋ
 ਦੁਇਸੁਘਰਹੈਹਰਿਕੈਹਰਿਕੇਦਾਸਾ॥੩॥ਅਗਰਦੇਵਅਗ
 ਯਾਦਈਭਗਤਨਕੈਜਸੁਗਾਇ॥ਭਵਸਾਗਰਕੇਤਰਨਕੈਨ
 ਹਿਨਅੰਨਉਪਾਇ॥੪॥ਛੁਪੇ॥ਜੈਜੈਮੀਨਬਰਾਹਮਣਨਰ
 ਤਰਿਬਲਬਾਂਵਨਾ॥ਪਰਸਰਾਮਰਘੁਬੀਰਹਿਸੂਕੀਰਤਜ
 ਗਪਾਵਨਾ॥ਬੋਧਕਲੰਗੀਬ੍ਰਹਮਾਸਪ੍ਰਿਥੁਹਰਿਹੈਸਮਨੰਤਗਾਛੰ
 ਗਰਿਖਭੁਪੈਗ੍ਰੀਵਪ੍ਰੰਅਬਰਦੈਨਧਨੰਤਗਾ॥ਬੜੀਪਤਿਕ
 ਪਲਦੇਵਸਨਕਾਦਿਕਕਰਨਕੋਗੇ॥ਚੋਬੀਸਰੂਪਾਲੀਲਾਰੁ
 ਚਿਹਸ੍ਰੀਅਗਰਦਾਸਉਰਪਦਪੋਗੇ॥੫॥ਟੀਕਾ॥ਦੇਹਗਾ॥
 ਸੁਖਸਾਗਰਨਿਜਭਗਤਹਿਤਪਰੇਜਿਤੇਅਵਤਾਗਾਜਾਂਸੈਜਿ

ਤਮਨੁਲਗਈਜੇਈਦੇਤਅਧਾਰ॥੧॥ਮੀਨਪ੍ਰਗਟਬਰਨੇਪ੍ਰਿ
 ਥਮਸ਼ੀਨਭਾਯਹਿਤੇਤਾ॥ਬੋਹਿਥਹਿਤਪਰਪ੍ਰਾਨਗੁਰਮਨਿਸ
 ਲਿਲਬਲਕੇਤਾ॥੨॥ਸੋਸਰੂਪਨਿਸ਼੍ਚੈਕੀਓਪ੍ਰਾਨਪਰਤਕਵਿ
 ਗਈ॥ਗਮਮਿਲੇਤਿਹਕਾਗਤਨਜੇਈਭੁਸੰਡਸੁਭਾਇ॥੩॥
 ਮੂਲਛਪੇ॥ਚਰਨਚਿਨੁਰਪੁਵੀਰਕੇਸੰਤਨਸਦਾਸੁਭਾਇਕ
 ॥ਅੰਕੁਸਅੰਬਰਕੁਲਸਕਮਲਜਵਪ੍ਰਭਾਧੇਨਪਦਾਸੰਖ
 ਚਕ੍ਰਸੁਤਕਜੰਬੂਛਲਕਲਸੁਦਾਰਦਾ॥ਅਰਧਚੰਦ੍ਰਖ
 ਟਕੋਨਮੀਨਬਿੰਦੁਰਧਰੇਖਾ॥ਅਸ਼ੁਕੋਨਤ੍ਰੈਕੋਨਾਇੰਦ੍ਰਪਨਪੁ
 ਰਖਬਿਸੇਖਾ॥ਸੀਤਾਪਤਿਪਦਨਿਤਵਸਤਏਤੇਮੰਗਲਦਾਇ
 ਕਾ॥ਚਰਨਚਿਨੁਰਪੁਬੀਰਕੇਸੰਤਨਸਦਾਸੁਭਾਇਕਾ॥੬॥
 ਟੀਕਾ॥ਦੇਹਗਾ॥ਸੰਤਨਹਿਤਅਵਤਰੇਪ੍ਰਭੁਰਾਮਰੂਪਸੁਖਖੰ
 ਨਾ॥ਹੈਹੈਕਾਰਜਸਛਲਤਿਹਚਰਨਚਿਨੁਕਰਪ੍ਰਾਨ॥੧॥ਅੰ

ਕੁਸਮਨਿਮਾਤੰਗਵਸਿਪੀਤੰਬਰਜੁਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾਕੁਲਸਪਾਪਰਿ 4
 ਰੋਤੇਰਹੈਕਮਲਅਮਲਹੀਅਤਾਸੁ॥੩॥ਜਵਚਿੰਤਾਯਪ੍ਰਯਾ
 ਜਮੁਗੋਪਦਭਵਕਰਪਾਗਾਬਿਦਰਸੀਖਤੇਦੁਸ਼ਹੀਅਚਕ੍ਰਸੀਤ
 ਸੁਖਕਾਰਾ॥੩॥ਸ੍ਵਸਤਕਤਮਅਰਜਾਂਨਹਰਿਜੰਬੂਛਲਛਲ
 ਚਾਰਾ॥ਕਲਸਤਿਸ੍ਰਨਾਸੈਸਕਲਸੁਪਾਤਾਲਮਲਟਾਗਾ
 ਨਿਰਮਲਮਨਕਰਚੰਦ੍ਰਮਾਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਖਟਕੋਨ॥ਚਿਤਚੰ
 ਚਲਤਾਮੀਨਹਰਿਬਿੰਦਬ੍ਰਹਮਦਿਖਭੋਨ॥੫॥ਉਰਧਰੇਖ
 ਸੁਖਦੇਤਸਭਅਸ੍ਰਕੋਨਦੇਸਿੰਧਾ॥ਤਿਕੋਨਤੀਨਗੁਣਤ੍ਰਿਨਕਰ
 ਇੰਦ੍ਰਚਾਪਧਨਬ੍ਰਿਧਾ॥੬॥ਰਾਮਚੰਦਕੇਪਗਾਚਿਨੁਜੋਜੋਸੋਕ
 ਰਧਜਾਂਨਾ॥ਜੋਸੁਖਤਾਯਪਦੀਮਲੈਨਾਸੈਤਮਅਰਜਾਨਾ॥੭॥
 ਮੁਲਛੰਦਾ॥ਬਿਧਨਾਰਦਸੀਕਰਸਨਕਾਦਿਕਕਪਲਦੇਵਮ
 ਨਭੁਪਾਨਰਹਰਿਦਾਸੁਨਕਭੀਖਿਮਬਲਸੁਕਮੁਨਿਪਰਮਸ

ਰੂਪਾ ਅੰਤਰੰਗਾ ਮਨੁ ਚਰਹ ਰਿਜੁ ਕੇ ਜੋਇ ਨ ਕੇ ਜ ਸੁਗਾਵੈ॥ ਅੰ
 ਦਿ ਅੰਤ ਲੋ ਮੰਗ ਲਤਿ ਨ ਕੇ ਸੁਤਾ ਬਕਤਾ ਪਾਵੈ॥ ਅਜਾ ਮੇਲ ਪ੍ਰ
 ਸੰਗ ਯਾਹਿ ਨਿਨੇ ਪਰਮ ਪਰਮ ਕੇ ਜਾਂਨਾ॥ ਇਨ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅੰਗੁ
 ਨ ਸਮਝੈ ਵਾਦ ਸਭਗਾ ਤਿ ਪ੍ਰਧਾਨਾ॥ ੮॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ
 ਕੀ॥ ਟੀਕਾ ਦੇਹਗਾ ਕਥਾ ਬਿਪਾਤਾ ਕੀ ਸਕਲ ਕਹਨ ਸਕ
 ਤ ਕਵਿ ਕੋਇ॥ ਪ੍ਰਲੋਕਾਲ ਕੇ ਅੰਤ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਇੰਛਾ ਅਸੋਇ॥
 ੧॥ ਨਾਭ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਟ ਤਭਏ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੁਭ ਰੂਪਾ ਜਨਮਤੀ
 ਚਹੁ ਦਿਸ ਕਰੀ ਵਿਸੁ ਸੁਪਰਮ ਅਨੂਪਾ॥ ੨॥ ਚਤੁਰਥ ਮੁਖ ਤ
 ਤੇ ਭਏ ਪੁਨਿ ਮਾਭਿ ਮਾਂਨ ਸੁਕੀਨਾ॥ ਕਮਲ ਨਾਲ ਅੰਤੁ ਲੋਭ
 ਲ ਮੇਟ ਬਕੀ ਲੀਨਾ॥ ੩॥ ਸਤ ਕਬਰ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕੋ ਕੋ ਜਲ ਅਗਾਧ
 ਕੇ ਮਾਂਗਾ ਬਾਹਰ ਮਾਯੇ ਚਕਤ ਚਿਤ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ॥ ੪॥ ਪ੍ਰ
 ਭੁਜਿ ਜਨ ਜਨ ਜਾਂਨ ਪੁਨਿ ਬਿਪਕੇ ਆਯ ਸੁਦੀਨਾ॥ ਕਛੁ ਕਕਾ ਲਤ

ਮਤਪੁਕਰਹੁਪ੍ਰਯਾਨੁਰਿਵੈਮੁਹਿਲੀਨ॥੫॥ਨਬਬਿਪਨਭਬਾ
 ਣੀਸੁਨੀਪ੍ਰੇਮਭਯੋਹੀਅਮਾਂਤਿ॥ਕੀਨਿਅਤਿਬਰਭਗਤਪ੍ਰਯ
 ਯਏਸ਼ੀਨਾਂਤਿ॥੬॥ਚੋਪਈ॥ਦੇਖਤਬਿਧਿਪ੍ਰਭਚਰਨਪਕੇਸ
 ਬਾਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਆਗਯਾਦੀਨੀਤਬਾਰਚਤੁਲਗਤਸੁਤਚ
 ਰੇਖਾਣੀ॥ਪੁਨਿਬੇਲੇਬ੍ਰਹਮਾਸੁਭਬਾਣੀ॥੭॥ਆਪਹੁਤੇਮੁਖ
 ਏਚਤੁਰਮੁਖ॥ਤਿਹਕਾਰਨਅਭਿਮਾਂਨਦਯੋਦਖਾ॥ਅਬੋਯੋਨਰ
 ਤਰਚੋਨਿਜਕਰਨੀ॥ਪ੍ਰੈਪੈਮਦਬਹੁਲਾਇਨਬਰਨੀ॥੮॥ਕ੍ਰਿ
 ਪਾਸਿਧਬੇਲੇਮੁਸਕਾਣੀ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕਰੋਮਨੁਲਾਣੀ॥ਅ
 ਮਤਕਬਤੁਨਤੋਕੋਪ੍ਰੈਪੈ॥ਸਦਾਸਾਂਤਹਰਿਚਰਨਭਜੈਪੈ॥੯॥
 ਬਰਦੇਪ੍ਰਭਭਏਅੰਤਰਧ੍ਰਾਨਾ॥ਕਮਲਜਲਗੋਰਚਨਜਗਲ
 ॥ਇਕਦਿਨਤਹਸਨਕਾਦਿਕਾਏ॥ਕੀਨਪ੍ਰਸੂਅਤਿਅਗਮ
 ਬਨਏ॥੧੦॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਮਨੁਬਿਖਯਨਮੇਲੀਨੈਬਿਖਯ

ਨਮਨਵਿਤਕੀਨਾ। ਆਪਸਮੇਕਿਹਬਿਧਿਛੁਟੈਕੋਹੋਕ੍ਰਿਪਾਦੁ
 ਖਛੀਨਾ। ਕੋਹੋਕ੍ਰਿਪਾਦੁਖਛੀਨਾ। ਬਿਧਿਉਤੰਤੁਨਹਿਦੀਨੀ। ਯ
 ਹਿਚਰਚਾਬਹੁਕਰਹਿਮੇਹਿ। ਅਵਕਾਸਨਲੀਨੀ। ਧਯੋਪ੍ਰਭੂ
 ਕੋਪ੍ਰਜਾਨੁਸਪਦਆਏਹਿਸਹਿਤਨਾ। ਸਨਕਾਦਿਕਕਯਿਕ
 ਨਭਲੀ। ਬਿਧਕਰਪ੍ਰਸੰਨਮਨ॥੧੧॥ ਆਰਿਲਾ। ਭੇਦਨਜਾਨੈ
 ਸਨਕਕਹੈਬਰਹੰਸੁਹੈ। ਬੋਰੇਗਜਾਨਕੋਰੂਪੁਕੋਉਸੁਰਅੰ
 ਸਹੈ। ਪਾਛੈ। ਬਿਧਹਿਇਕਾਂਤਪ੍ਰਭੂਦਰਸਨੁਦਯੋ। ਪ੍ਰੇਮਭ
 ਗਤਿਤੁਮਲੀਨਤਾਂ। ਹਿਤਤਨੁਲਯੋ॥੧੨॥ ਸੋਗਠਾ। ਬਿ
 ਧਆਪਹੁ। ਅਵਤਾਰਤਦਪਨਛਾਡੈਭਗਤਿਕੋ। ਤਾਂਤੇਤਜ
 ਤੰਕਾਰਮਨਬਚਕਮਭਗਤੀਕਰਹੁ॥੧੩॥ ੧॥ ॥ ॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਨਾਰਦਜੀਕੀ। ਟੀਕਾ। ਛੁਧੈ। ਸ੍ਰੀਨਾਰਦਸੁ
 ਭਕਥਾਕੋਕਛੁਬਿਧਿਅਨਸਾਰੀ। ਪੁਰਬਜਨਮਾਇਕਸੇਖ

ਦਾਸਤਿਪਤਮਹਿਤਾਰੀ॥ ਆਏਤਿਹਕਹਸੰਤਸੇਵਸੋਪੀਨਿ
 ਨਦਾਸੀ॥ ਪਾਂਚਬਰਖਕੀਆਯੁਤਬੈਨਰਦਸੁਖਰਾਸੀ॥
 ਨਨਬਾਲਜਾਂਨਬਹੁਦ੍ਰਿਪਾਕਰਸੀਤਖਵਾਇਦੁਲਾਰਬੁ
 ॥ ਇਹਰੁੰਤਗਯੋਕਛੁਕਾਲਜਬਾਬਿਦਾਰਏਹਰਿਸੰਤਤਤ
 ॥ ਕੀਓਸੇਠਬੈਰਾਗਸੀਤਬਿਛੁਰੇਜਬਤਾਂਤੇ॥ ਟੇਕਯੋਕਰ
 ਬੇਪਟਿਰਤਨਹਿਨਾਰਦਵੰਤੇ॥ ਰਦਨੁਕਰਤਬਹੁਮਾਤਤ
 ਉਨਹਿਜੀਅਮੈਆਵੈ॥ ਸਿਸਕੋਪੀਰਜੁਦੇਖਿਸਾਪਬਛਕ
 ਤਤਸੁਹਾਵੈ॥ ਸੁਤਨਬਲਗਤੁਮਹੀਮਾਤਤਨਤਬਲਗਸੇ
 ਵਾਕੋਰਹਿਤਾ॥ ਪਾਛੈਵੰਕੀਸੁਭਕ੍ਰਿਆਕਰਸਿਮਗੁਹਰਿਬ
 ਨਮਾਂਹਿਬਿਤਾ॥ ਮੁਨਗੁਰਕੇਬਰਬਚਨਸੇਕੁਬਿਛੁਗ
 ਸਿਸਕੀਨੇ॥ ਪੁਨਗੁਰਦੀਨੰਮੰਤ੍ਰਸੀਸਕਰਧਰਸੁਖਦੀਨੰ॥
 ਬਰਬਸਬਾਲਕਰਾਖਸੰਤਗਵਨਬਨਮਾਂਹੀ॥ ਰਿਦੇਮੇਕ

ਰਤਵਿਚਾਰਮਾਤਕਬਪ੍ਰਾਨਤਨਾਹੀ॥ਯਹੁਜਬਸੰਕਲਪਨਾ
ਦਕੀਓਰਿਦੈਸੁੰਧਤਰਿਧਨਾਨਪਗਾਤਿਹਛਿਨਮਾਤਿਤਾਰੀ
ਤਨੁਜੇਤਨੁਗਤਸੀਅਕੀਸੁਨਤਤਰਿ॥੩॥ਪਾਧਰੀਛੰ
ਦਾਕਰਬੇਦਕਲੇਕਕਰੀਤਿਬਾਰਾਬਿਧਵਤਿਕ੍ਰਿਅਕ
ਰਗਏਬਨਮੰਸ਼ਾਗਾਗੁਰਚਰਨਕਮਲਕਰਨਮਸਕਾਰ
॥ਬੋਲੇਹਰਿਜਨਤਬਮਯਾਪਾਗਾ॥੪॥ਸੁਤਤੁਵਮਸਤਕਬ
ਰਜਗੇਭਾਗਾਬਹੁਕੀਨਸੇਵਅਬਤਪਤਿਲਾਗਾ॥ਨਿਸ਼੍ਰੋਮਿ
ਲੈਤੁਵਜਗਤਨਾਥਾ॥ਦੈਮਨਬਾਂਛਤਛਲਕਰਸਨਾਥਾ॥੫॥
ਯਹਕਹਿਗਵਨੇਤਿਹਸਮੇਸੰਤਾ॥ਨਿਸਪਰਸਮਾਧਤੀਅਪ
ਰਅੰਤਾ॥ਕਛੁਗਯੇਕਾਲਹਰਿਪ੍ਰੇਮਲੀਨਾ॥ਪ੍ਰਭਪ੍ਰਗਟੇਬਾਲ
ਕਰਸਹਿਭੀਨਾ॥੬॥ਕੰਡਲੀਆਨਾਰਦਸਿਸਹੇਬਾਲਕ
ਹਿਬੋਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਨਾ॥ਸਿਸਮਨੁਲਾਗੇਤਾਂਹਿਪਦਤੰਤੋਤ

८
 ॥ ਤਤਨਪ੍ਰਜਾਨਾ ਤੰਤੰਤਤਤਨਪ੍ਰਜਾਨਹੁਪਪ੍ਰਚਲੀਨਛਪਾਣੀ
 ॥ ਅਤਿਬ੍ਰਜਾਕੁਲਭਯੋਬਾਲਬੇਲਚਖਦੇਬੇਸਾਂਟੀ ॥ ਲਕੁ
 ਟੀਯੋਪਗਪਕਯੋਪ੍ਰੇਮੁਕਹਿਸਕਤਿਨਸਾਰਦਾ ॥ ਮਾਥਛੁੰਮਤ
 ਰਿਬਾਰਬਾਰਿਦਲਾਯੋਨਾਰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਪੁਨਿਜਿਸਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰਭ
 ਬਚਕਹੇਤੁਨਿਜਮਨਮੁਹਿਕੀਨਾ ॥ ਯਤਨਰਤਨਤਤਪਰਹੁਅ
 ਬਦੇਵਦੇਹਿਰੰਗਭੀਨਾ ॥ ਦੇਵਦੇਹਿਰੰਗਭੀਨਜਦਾਮੁਹਿਨਿਕ
 ਟਿਨਿਦਾਸੀ ॥ ਤੁਵਗੁਨਗਾਵੈਦੇਵਜੱਛਕਿੰਨਰਸੁਖਰਾਸੀ ॥
 ਇਨਸਭਹਨਮੁਰਮੇਰਕੀਨਤੁਹਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਗੁਨਾ ॥ ਯਯਅ
 ਖੰਡਬਰਦੇਇਭੁਏਹਰਿਅੰਤਗਹਿਤਪੁਨਿ ॥ ੨ ॥ ਦੇਹਾਸਕੁਤੇ
 ਉਚੇਪਦਮਿਲਯੋਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੇਹੇਤਾ ॥ ਸ੍ਰੀਨਾਰਦਕੋਨਮੁ
 ਬਰਭੁਵਸਾਗਰਕੇਸੇਤਾ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਜਿਵਨੁਕੀ ॥
 ਟੀਕਾ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ਕੁੰਭਜਆਸੁਮਤੇਚਲੇਉਮਾਸਤਤਤਿਪੁ

ਗਰਿ॥ ਮਾਰਗ ਮੈ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਸ ਰਸ ਨੰਦ ਕੁ ਮਾਰ॥ ੧॥ ਕਬਿਤੁ
॥ ਏ ਦਸ ਬਰਖ ਬਨਵਾਸ ਪਿਤਾ ਮਾਰਗਾ ਦਈ ਸੀ ਸਧਰ
ਲੀਨੀ ਸੁਰਕਾਰ ਜਕੋ ਆਏ ਹੈ॥ ਸੀਤਾ ਮੈ ਅਨੰਤ ਜੀ ਗਰਿ
ਭਰੇ ਡੇਲ ਤੋ ਪਾਇ ਅਵਕਾਸ ਦਸ ਕੰਠ ਛਲ ਛਾਏ ਹੈ॥ ਜਨ
ਕੀ ਲੈ ਗਯੋ ਪਾਛੈ ਬਿਗਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਭਯੋ ਅਤਿ ਖੋਜਤਾ ਬਿਪਨ ਬੂ
ਝਰੂਖਾ ਬਿਕਲਾਏ ਹੈ॥ ਕਹਾ ਮੁਗਨੈ ਨੀਪਿ ਕਬੈ ਨੀ ਸੁਖ ਦੇਨੀ
ਦੇਖੀ ਕਰੁਣਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਤਿ ਤੂੰ ਨਗਾਏ ਹੈ॥ ੩॥ ਦੂਰ ਹੀ ਭਿੰਦੇ
ਖਭਵੀ ਅਮੋਹਿ ਚਾਰ ਕੀਨੀ ਆਪੁ ਨ ਲਖਾਯੋ ਪਰਨਾ ਮੁਕਰ
ਗਏ ਹੈ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪੂਰਾ ਬਿਸੇਖ ਨ ਦੇ ਮੈ ਸੀਭੰਤ ਜੁ ਮਰਸੁ ਮ
ਰਗੁ ਨ ਮਗਨ ਸਿਵ ਭਏ ਹੈ॥ ਗਿਰਜਾ ਚਕਤ ਭਈ ਦੇਖ ਦਸਾਪ
ਤਿਤੁ ਕੀ ਦਸ ਰਸ ਕੁ ਮਾਰ ਲਖ ਕੋ ਨ ਸੁਖ ਲਏ ਹੈ॥ ਗਦਗਦ ਬਾਂ
ਨੀ ਰਸ ਮਾਂ ਨੀ ਮਨ ਮਾਂ ਨੀ ਕਯਾ ਜਾਂ ਕੋ ਤੇ ਸੁਆਦਿ ਦੇਵ ਸਭ ਨਏ

ੳੈ॥੩॥ਪਾਧਰੀਛੰਦੁ॥ਇਕਮਾਨਸਤਨਫਿਰਹਾਜਲੀਨ॥
 ਪੁਨਿਨਾਰਿਬਿਗਹਿਦੁਖੁਦੇਹਿਛੀਨ॥ਸਿਸਬੈਰਨਸਮਗਿਰ
 ਰੁਖਬੂਝਾ॥ਕਰਰੇਦਨੁਨਿਸਬਾਸੁਰਨਸੁਝਾ॥੪॥ਤਿਯਕੋਲ
 ਖਭਵਡੰਡੋਤਕੀਨ॥ਕਹਿਸਤਾਢਿਤਆਨੰਦਰੰਗਭੀਨ॥ਜੋ
 ਬਿਸੁਰੁਪਅਬਲਾਬਿਹੀਨ॥ਕੇਕਾਂਮੀਨਰਜੋਦੁਖੀਦੀ
 ਨ॥੫॥ਗਿਰਜਾਹੀਅਕੀਭਵਬਾਤਜਾਂਨ॥ਅਸਸੀਸਨ
 ਕਰਜੁਨਿਜੁਮੁਖਕਾਂਨ॥ਗੋਦਿਜਹਿਤੰਭੁਅਵਤਾਰਲੀਨ॥
 ਤਤੋਅਸੁਰਨਸੁਖੁਜਨੈਦੀਨ॥੬॥ਜੰਦਪਾਸਿਵਬਤੁਸ
 ਮਝਾਇਤੀਆ॥ਤੰਦਪਨਹਿਪ੍ਰੇਮੀਤੇਖਜੀਆ॥ਪੁਨਿਬੋਲੇਰ
 ਵਰਾਮਹਿਜੰਭਾਰਾ॥ਦਿਖਆਵਤੁਮਲਾਵਤੁਨਬਾਰਾ॥੭॥ਤੇ
 ਟਕਛੰਦੁ॥ਪਤਿਆਯੁਸਲੈਗਿਰਜਾਤਬਹੀ॥ਪਰਭੇਖਣੀ
 ਓਸੀਯੋਕਸਬਹੀ॥ਪ੍ਰਭਮਾਰਗਮੇਛਲਬੈਠਹੀ॥ਦਿਖ

ੲ

੫

ਅੰਤਰਜਾਮਿ ਪ੍ਰਣਮ ਕਹੀ॥ ੮॥ ਕਹੁ ਦਛਮੁ ਤਾਤਿ ਪੁਰਾਰਿ ਕਯਾ॥
 ਗਨਸੀ ਗਨਹੀ ਬਨ ਸੁੰਨ ਮਹਾਂ॥ ਗਿਰਜਾ ਸੁਨਿ ਲੋਭ ਤਰਾ ਮਗਿਰ
 ॥ ਪਤਿ ਬਾਕਸਾਂ ਨਜੁ ਬੁਧਿ ਹਿਰਾ॥ ੯॥ ਨਹਿ ਉਂਤਰਨ ਰਿਨਿ
 ਵਾਇਗਹੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗ ਅਨੰਤ ਸੁਬਾਟ ਗਹੀ॥ ਚਲਿ ਦਛਮੁ
 ਤਾਰਵਜਾਂ ਹਿਰਏ॥ ਰਘੁ ਨੰਦਨ ਪੰਥ ਪ੍ਰਭਾ ਵਦਏ॥ ੧੦॥ ਜਿ
 ਹਮਾਰ ਗਜਾ ਵਤ ਪਾਰਵਤੀ॥ ਤਿਹ ਠਾਢਿ ਸੀਆ ਸੰਗ ਰਾਮ
 ਤੀ॥ ਗਿਰਜਾ ਪੁਨਿ ਦਾਹਨ ਪੰਥ ਲਏ॥ ਤੁਹੀ ਰਘੁ ਨੰਦਨ ਠਾਢ
 ਰਏ॥ ੧੧॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਜਿਹਮ ਗਦਛਮੁ ਤਾਚ ਲੈਤ ਠਾਢ
 ਢੇਸੀ ਯਗਮਾ॥ ਸੰਗ ਅਨੰਤ ਪਰੇਪਨੁ ਖਾਐ ਸੁਰਪਤਿ ਬਿਧ
 ਬਾਮਾ॥ ਐਸੁ ਰਪਤਿ ਬਿਧ ਬਾਂਮ ਦੇਵ ਸਭ ਸਕਤਿ ਨਸੀ ਗਾਕੇ
 ਟਬਿ ਪਾਤਾ ਕੋਟ ਸਰ ਬਹੁ ਸਤ ਅਨੰਗਾ॥ ਏਕ ਰੂਪ ਰਘੁ ਚੰਦ ਅ
 ਹੁ ਸੁਰਨਾਨਾ ਬਿਪਤਿ॥ ਕਹੁੰਨ ਮਾਰਗ ਪਾਵ ਅੰਖ ਦਬ ਬੈਠੀ

[illegible]

ਨ॥੧੬॥ਸੁਰਬਾਣੀਸੁਨਿਗਿਰਜਾਅਪੀਗਾਕਾਪ੍ਰਵੁਲੀਨਿਮ
 ਤਾਂਰਾਜਪੀਗਾਯਾਕਹੀਨਸਿਵਕਹਿਐਰੁਬਾਤਾਜਾਂਨੀਗਿ
 ਰਜਾਮੁਹਿਤਜੇਗਾਤਾ॥੧੭॥ਰੁਵਮਾਰਗਰਾਮਕਥਾਬਖਾਂ
 ॥ਵੈਖੇਰੇਦੇਖੇਸੁੰਨਾਂਨਾਤਬਜੇਰਾਬਡੰਡੋਤਕੀਨਾਰੁ
 ਪ੍ਰੇਮਨੈਨਲਦੇਹਿਰੀਨ॥੧੮॥ਕੁੰਡਲੀਆਗਿਰਜਾਬੁ
 ਝਤਚਕਤਚਿਤਕਿਹਪੁਰਕੀਨਪ੍ਰਣਾਮਾਬੋਲੇਸੰਕਰਸੁ
 ਮੁਖਸੁਨਿਯਹਿਜੇਦਾਂਹਨਠਾਂਮਾਯਹਿਜੇਦਾਂਹਨਠਾਂਮਬਰਖ
 ਵਸਸਹਸਬਿਤਾਏ॥ਪੂਰਕੇਪੂਰਨਭਗਤਪ੍ਰੇਮਭਰਣੀਹੰਸਮ
 ਏ॥ਜਿਨਸੰਤਨਹਿਤਦੇਹਿਪਰਤਜਿਹੈਜਗੁਸਿਰਜਾਬਾਂਏ
 ਤੈਪੈਐਰੁਭਗਤਸੁਨਹਿਤਗਿਰਜਾ॥੧੯॥ਕਿਹਕਾਰਨਉਤ
 ਰਭਏਉਮਾਕਾਤਕਰਜੇਗਾਜਹਾਂਸੰਤਇਕਛਿਨਹੈਸੇਈ
 ਵਸੈਸੁਭਠੇਗਾਸੇਈਵਸੈਸੁਭਠੇਰਕਾਮਅਰਿਕਹਤਪ੍ਰਕਾਸੀ

॥ ਜਬ ਤਰਿ ਪੁਰ ਜਨ ਗਯੋ ਗਏ ਸੰਗਾਇ ਤਪੁਰ ਵਾਸੀ ॥ ਦੁਸ
 ਰਸੁ ਨਹੁ ਪ੍ਰਸੰਗੁ ਰਯੋ ਉਝਰ ਅਵਗੁਨ ਜਿਹਾ ਆਯੋ ਰਿਖ
 ਇਹੋ ਠੇਰ ਕੀਓ ਆਵਗੁਨ ਹਿਨ ਰਕਿਹਾ ॥ ੩੦ ॥ ਛਪੋ ਤੀਲਿ ਦਿ
 ਵਸਈ ਤੰਕਯੋ ਕੇਉ ਨਹਿ ਭੇਜ ਨੁਲਯਾਯੋ ॥ ਅਤਿ ਦੁਸ
 ਤਰ ਭਯੋ ਕੇ ਪੁਮਨ ਮੇਤ ਬਾਯੋ ॥ ਯਾਂ ਤੇ ਕੁਲੀ ਉਦਯਾਨ
 ਹਮੈ ਕੰਦ ਮੂਲ ਛਰਾ ॥ ਜਬ ਜਨ ਯਹ ਬਚ ਕਹੇ ਪੁਨੈ ਆਯੋ ਗੁ
 ਜਰ ਬਗਾਤਿ ਤਤ ਛਿਨ ਪੀ ਦੁਤ ਭੈ ਸਕੈ ਸੀਤਹ ਆਗੈ ਪਯ
 ਧਕਯੋ ॥ ਪੁਨਿ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਛਿਨ ਹੁਦਾਸ ਅਵ
 ਗੁਨ ਭਕਯੋ ॥ ੩੧ ॥ ਅਤੀ ਮੁਦੁ ਸੰਤ ਸੁਭਾਵ ਦਯਾ ਤਤ ਛਿਨ ਮ
 ਨ ਆਈ ॥ ਕੀਓ ਦੂਧ ਕੇ ਪਾਨ ਪੁਨੈ ਗਏ ਲਹਿ ਸਮਝਾਈ ॥ ਤੀਨ
 ਦਿਵਸ ਰਹੇ ਸਾਲਗਾਮ ਛੁਪਯਾ ਤਰਾਇ ਤਪੁਗਾ ਤਾਂ ਤੇ ਉਝਰ
 ਤੈਸਹ ਸਯਤੀ ਨ ਬਰਖ ਕਰਗਾ ਪੁਨ ਆਸੁ ਮਕਰਹੈ ਸਾਪ ਬਰ

ਇਹ ਖੇਰੇ ਉਪਰ ਸੁਬਗਾ ਤਿਹ ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਯਾਂ ਤੇ ਸੋਗ
ਨ ਬਸੈ ਫਿਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਦੇਹਾ ਸੋ ਅਵਸਰ ਆਯੋ ਉਮਾ ਬਸੈ ਨਗ
ਰ ਫਿਰ ਯਾਂ ਹਿ ॥ ੨੪ ॥ ਰਿਭਗ ਤਨ ਕੀ ਕਬਾਹੁ ਚਿਧੇਰੇ ਸਦਾ ਜੀ
ਅਮਾਂ ਹਿ ॥ ੨੫ ॥ ਅਰਿਲਾ ਇਹ ਬਿਧ ਉਜਰੇ ਨਗਰ ਉਮਾ ਸਾਚੀ
ਸੁਨੇ ॥ ਮਿਟਤ ਨ ਕਰਨੀ ਭਗਤੀ ਮਿਟਤ ਹਰਿ ਜੁਗੁਨੇ ॥ ਬਰਨਤ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਭਵਗ ਵਗ ਵਭਏ ॥ ਪਹੁਚੇ ਗਿਰ ਕੈਲਾਸ ਪ੍ਰਯਾਨ
ਧਰ ਸੁਖ ਲਏ ॥ ੨੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ਕਬਹੂੰ ਨ ਤਜ ਅਰਪੰਗ ਸੋ ਗਿ
ਰਜਾ ਸੀ ਕਰਤ ਜੀ ॥ ਰਾਖੇ ਭਗਤੀ ਅੰਗ ਸਿਵ ਜੂਸ ਮਪ੍ਰਭ
ਭਗਤ ਕੇ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਤਾ ਤੁਹਨ ਗਿਰਜਾ ਨਦੁ ਸਰਤ ਨ ਕਰ ਬਰੀ
ਪੁਨਿ ॥ ਕਵਿ ਸੰਛੇ ਪਬ ਖਾਂ ਨਰਾਮਾ ਯਨ ਯਹ ਕਹੀ ਸੁਬਾ ॥ ੨੮ ॥
੩ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜਾ ਜਨ ਕਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਛਪੇ ॥ ਜਨ ਕ
ਭੁਪ ਬਰ ਕਬਾ ਕੈ ਨ ਕਵਿ ਬਰਨ ਸਕੈ ਜਗਾ ॥ ਕਰਤ ਰਾਜ ਮਧ

ਜੇਗ ਬਾਰਮੈ ਬਾਰਜ ਅਲਿਪਗਾ ਦੀ ਖਜਾਹਿਤ ਸੁਕਦੇ ਵਰ
 ਏਚਲਿਤਾਂ ਕੇ ਵਰੇਗਾ ਸਪਦ ਕੋਹੇ ਤੁਮ ਜਾਇਣੀ ਭੰਮੁ ਨਿਵਰਪ
 ਗਪਾਰੇਗਾ ਤਿਮ ਜਾਇ ਕਹੀ ਤਿਹ ਪਵਰੀ ਏਕੀ ਨਉਤਾਇ ਲਮੁ
 ਨੀਜਿਮਾ ਮਿਥ ਲੇਸ ਕਹੀ ਹਸ ਕੈਤ ਬਕਾਰ ਜਮੇ ਹੋਰੁ ਪਨਿਮ
 ੧॥ ਨਿਪ ਕੋਨਹਿ ਅਵਕਾਸ ਦਾਸਤ ਹੋਰੇ ਨਲੁ ਜਾਏ ਏਵਾਸ
 ਰਤਾਂ ਕੇ ਬਹੁਗ ਨਿਪ ਸਚਿਵ ਪਛਾਏ ਗੀਤਰ ਅਨੇ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਕੁਪਸਿੰਘਾ ਸੁਦੀਨੇ ਨਹ ਬੈਠਤ ਸੁਕਦੇ ਵਸਿੰਛੁ ਲਘੁ ਨਿਜ
 ਕੋਚੀਨੇ ਪੁਨਿਕਹਤ ਕੁਪਨਿਪ ਕੋਉਰੁ ਤਿਮੁ ਨਿਵਰ ਕੀਸੇ ਵਾ
 ਕਰਨਿ ਬਰਬਸ ਪੁਨਿਚਰਨ ਪਖਾਹ ਨਿਪ ਚਰੇਨ ਦਕ ਬਾਂ
 ਟੇਯ ਪਰਨਿ ॥ ੨॥ ਕਾਬਿਤੁ ਦੇਖ ਕੈ ਬਿਭੂਤ ਕੈ ਸੇਗਤ ਅ
 ਛੂਤ ਨਿਪ ਠਾਂ ਮਠਾਂ ਮਖਰੇ ਵੂਤ ਸੂਤ ਸਭਨੀ ਕੋਪੈ ਅਯੋਦੀ
 ਖਜਾ ਲੇਨ ਪਾਸਈ ਤਾ ਅਵਕਾਸ ਕਹਾ ਲੇਸੁ ਬਾਸ ਠਾਢੀ ਦਾਸੀ ਕ

ਤੈਪਜਾਰੇਜੀਕੋਏ। ਜਾਨੇਰੈਬਿਦੇਹਮੁਨਿਹੀਅਕਸੀਦੇਹਸ
 ਬਦੁਤਕਹੀਅਭੈਕਾਮਭਯੋਪ੍ਰਭਫੀਕੋਏ। ਦਾਪੁਪੁਰਭਯੋ
 ਨਿਪਉਂਤਰਨਦਯੋਤਾਂਕੋਐਰਦਾਸਕਹੀਗਛਲਾਗੀਬਾਤ
 ਠੀਕੋਏ। ੩॥ ਰਾਜਾਪੁੰਨਬਲੈਦੁਤਕਹੈਚਿਤੁਤੁਲੈਪੁਨਿਲ
 ਗੀਗਜਸਾਲਹਯਸਾਲਅਨਲਾਗੀਏ। ਜਾਕੇਰੈਭੰ
 ਡਾਰਖਾਸਦੁਰਹੁੰਕੇਲਾਗੀਆਇਭੁਪਤਿਗੰਗੀਗਮੁਨਿ
 ਪੁੰਕੋਚਿਤਜਾਗੀਏ। ਤੁੰਬਗੀਐਪਾਵਰੀਕੋਰਾਖਆਏ
 ਵਹਠੇਰਕਹੈਹਸਭੁਪਮੁਨਿਬ੍ਰਿਤਕਹਾਭਾਗੀਏ। ਮੋਲਸ
 ਬਜਗੀਹਮਹੀਅਨਅਰਬਗੀਕਛੁਤੁੰਬਰਿਪਾਵਰਿਕੋ
 ਮੁਨਕੀਨਿਅਨੁਗਾਗੀਏ। ੪॥ ਪਾਪਗੀਛੰਦਾਮੁਨਿਦਰਜਾ
 ਨੇਭੁਪਤਿਪ੍ਰਭਾਵਾਉਸਤਤਿਕਰਪਕਰੇਪ੍ਰੀਤਿਪਾਂਦਾਸ
 ਹਸਾਉਠਾਇਰਿਖੀਮਿਲੇਭੁਪਾਸੁਕਦੇਵਪ੍ਰਸਨਕਹੈਅਨੁਪ।

੫॥ ਕਿਵਰਾਜਕਾਜਹਹਿਓਅਰੇਦਾਕਰਹਿਪਾਕਓਸੀਦੇਹ
 ਬੇਦਾਨਿਪਹੀਅਸਨੇਹਮਾਂਗਜੇਸਨੇਹਾਰੁਰਥਾਰੁਕਯੇਮੁਨਿ
 ਹਾਬਲੇਹ॥੬॥ ਜੈਓਮੁਨਿਮਗਏਪਟਬਜਾਗਾਨਹਿਗਿਰ
 ਸਨੇਹਲਾਵਹੁਨਬਾਗਪੁਨਿਦੈਓਤੁਵਉਂਤਰਪ੍ਰਬੀਨਾਕੇ
 ਰਿਖਮਗਾਦਿਖਕੋਤਕਨਵੀਨ॥੭॥ ਨਟਠਾਂਵਠਾਂਵਕਰਨਿਰ
 ਤਕਾਰਾਕਹੁੰਟੇਰੈਅਸੁਕਹੁੰਗਜਅਖਾਗਾਯਾਬਿਧਮਾਰ
 ਗਮੇਭਟੀਭੀਗਾਫਿਰਆਯੇਮੁਨਿਨਿਪਬੁਝਪੀਗ॥੮॥
 ਅਰਿਲਾਕਿਤੁਬਿਧਗਿਕੇਨਤੇਲੁਪ੍ਰਭੂਸਾਚੀਕੋਹ॥ਮਾਰ
 ਗਕੋਤਕਕੋਹੋਬਿਰਤਰਾਚੀਅਹੋ॥ਬੇਲੇਪੁਨਸੁਕਦੇਵਨਕ
 ਕੋਤਕਦਿਖਜੇ॥ਰਹੀਥਾਰਮੇਇਦਿਦੀਨਤੁਮਜੋਸਿਖਜੇ॥
 ੯॥ ਜਿਮਤੁਵਰਾਖਸਨੇਹਤ੍ਰੇਗਜਾਨਬਿਦੇਯੋ॥ਲਿਪਨ
 ਭਏਮਗਮਾਂਹਿਤ੍ਰੇਹਮਸੁਖਹੋਹਕੋ॥ਰਿਖਮਨਮਾਂਹਿਅਨੀ

ਦਭੁਪਕੇਬਚਸੁਨੇ॥ ਅਬਪ੍ਰਭਦੀਖਜਾਦੇਹੁਨ੍ਹੈਅਗਤਾਪੁ
 ਨੈ॥ ੧੦॥ ਕਰਸੰਪੁਟਮੁਨਿਭਾਖਬਜਾਸਮੁਨਿਜੋਕਹੀ॥ ਰਾ
 ਵਹਿਮਾਨਿਸੀਦੇਤਪਿਤਾਗਾਹਿਬ੍ਰਿਤਲਹੀ॥ ਮਤੁਮੋਕੋਉਪਦੇ
 ਸੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਗਸਤਕੋ॥ ਤਾਰਨਆਏਮੋਤਿਪਾਸਰਖਬਸਤੁ
 ਕੋ॥ ੧੧॥ ਲੈਦੀਖਜਾਗੁਲਿਭਾਂਤਿਰਿਖੀਆਨੰਦਭਏ॥ ਰੂ
 ਪਤਿਪ੍ਰਤਿਪੁਨਿਬੂਝਏਕਅਚਰਜਲਏ॥ ਤੁਮੋਕੋਪੂਰਨਗ
 ਯਾਨਤਉਰਿਖਪੂਜਹੋ॥ ਜੈਸੇਨਿਮਹੈਅੰਗਲੋਗਕਹਸੁਝੋ॥
 ੧੨॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਪੁਨਿਬੋਲੇਮਿਥਲੇਸਤਬਸੁਨਿਸੁਕਦੇਵ
 ਸੁਜਾਂਨ॥ ਜਿਮਵੈਰੋਗੀਪੁਰਖਕੋਮਿਲੈਬੈਦਸੁਖਦੰਨਾਮਿ
 ਲੈਬੈਦਸੁਖਦੰਨਉਦਹਪੀੜਤਿਹਭਾਰੀ॥ ਦੈਅੰਛਦਕਰਬ
 ਮਨਸਪਦਤਿਹਰੋਗੁਬਿਦਾਰੀ॥ ਇਕਨਰਉਠਿਤਨਪੋਇਬਸ
 ਤਸੁੰਦਰਪਾਏਗੁਨਾ॥ ਇਕਕਰਮੰਜਨਬੈਠਕਯੋਦਿਗਫੀ

ਬਮਨਪੁਨਿ॥੧੩॥ਰਿਖਵਰਜੋਦਿਗਬੈਠੈਤਾਂਕੋਮਾਖੀਲਾਗ
 ॥ਤਿਯਰਬਜਾਪਤਨਾਂਹਿਕਛੁੜੇਤਜਕੈਗਯੋਭਾਗਾਜੋਤ
 ਜਕੈਗਯੋਭਾਗਸੇਈਮੁਨਿਵਰਤੁਮਜਾਨੋ॥੧੪॥ਮਾਛਿਗਬੈਠੈ
 ਰੇਤੇਰਾਜੁਮਾਖੀਯਾਮਾਨੋ॥ਤਾਂਤੇਜੰਦਪਗਯਾਨਤਦਪਭੁਪ
 ਤਿਕੈਯਾਸਿਖਾ॥ਪੂਜਕਰੈਬਿਨੁਮਤਸੋਜੋਊਐਰੈਬ੍ਰਹਮਸਰਿ
 ਖਾ॥੧੪॥ਅਤਿਪ੍ਰਸੰਨਮੁਨਿਵਰਭਏਸੁਨਿਭੁਪਤਿਕੈਬੈਠਾ॥
 ਬਿਦਾਮਾਂਗਅਸੁਮਰਾਏਗਦਗਦਬਚਜਲਨੈਨਾ॥ਗਦਗ
 ਦਬਚਜਲਨੈਨਾਇਤੈਆਗਯਾਪ੍ਰਭਪਾਣੀ॥ਚਛਾਬਿਬੰਨਮਿ
 ਥਲੇਸਚਲੇਹਰਿਪੁਰਸੁਖਦਾਣੀ॥ਮਾਰਗਦੇਖੋਪਤਿਤਵਖ
 ਤਰੇਦਤਬਹੁਦਰਗਤਿ॥ਬੋਲੇਫਿਖਾਨਿਧੰਨਸੁਖਸਨੇਹ
 ਲੇਹੁਅਤਿ॥੧੫॥ਜੋਜੋਜੋਦੇਖਤਵਖੀਨਰੋਰਵਤਭੁਪਮ
 ਪੀਗਾ॥ਯਾਂਕੋਤਜਕਤਜਾਂਓਮੈਭੋਗੋਇਨਸੰਗਪੀਗਾਭੋਗੋਇ

ਨਕੀਪੀਰਪਾਰਖਦਪੁਰਪੈਧਾਏ॥ ਇਮਭਾਖਤੀਮਥਲੇਸਕਰ
 ਤਕਰੁਣਾਦੁਖਪਾਏ॥ ਭਗਤਵਛਲਪੁਨਿਕਰਤਭੂਪਾਅੰਨੁ
 ਸੁਖਸੋਤਗੋ॥ ਕੀਨੇਸੋਈਉਪਾਇਜਾਂਹਬੈਕੁੰਨਅਘੀਜੋ॥
 ੧੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਾਰਾਜੂਕੇਮਾਂਹਸਬਪਤਿਤਪਾਪਾਇਕਓਗੇ॥
 ਏਕਪਟੀਦੀਓਰੁਜਨਨਿਪਲਗੇਪਾਰਖਦੇਤੇਗੇ॥ ੧੭॥ ਭੂਮਾਨਪ
 ਲੇਛਾਡੈਜਿਹਮੇਭਜਨਪ੍ਰਤਾਪ॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰੇਅਨਿਕਤ
 ਗਨਿਨਸਕੈਪ੍ਰਭਆਪਿ॥ ੧੮॥ ਚਲੇਪਾਲਕੀਪੋਰਸਬਰੁ
 ਪਬਿਸ੍ਰੋਕੇਲੀਨ॥ ਭਗਤੀਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਤਾਪਯਹਿਪਤਿਤਨਹਰਿਪੁ
 ਰਦੀਨ॥ ੧੯॥ ੪॥ ॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਗ੍ਰੀਖਮਜੂਕੀ॥ ਟੀਕਾਛਪੈ॥
 ਸ੍ਰੀਗੰਗਾਸੁਤਕਥਾਪਰਮਪਾਵਨਸੁਖਕਾਗੀ॥ ਸਾਂਤਲਤ
 ਕੇਪਿਤਾਪ੍ਰਸੰਗਭਾਰਥਵਿਸਤਾਰੀ॥ ਕੀਰਤਸਿੰਘਕਛੁਕਰ
 ਤੇਤੋਤਜਿਹਵਾਨਿਜਪਾਵਨ॥ ਸੁਤਕੇਕੋਤਕਦੇਖਭੂਪਮਨਮੈ

ਅਤਿਭਾਵਨਾ॥ ਇਕਵਿਨਤੁੰਗਯੋਅਬੇਟਨਿਪਸੈਨਾਤਜੀਮੰਗ
 ਸੰਗਲਗਯੋ॥ ਸੋਸਾਰੰਗਫਿਨਤੁੰਮੈਛਮਜੋਪੁਨਿਸੁਗੀਧਅਵ
 ਤਮਗਯੋ॥ ੧॥ ਜਨੇਜਨੇਅਵਤਮਰਤੁਲਏਕਸਤੂਰੀਸੰਗ
 ॥ ਤਜੇਤਜੇਹਾਂਕਤਅਸ੍ਵਭੂਪਮਨਜਗਤਅਨੰਗਾ॥ ਨਿਕਟਿਯ
 ਇਤਬਦੇਖਸੁਤਾਕੇਵਟਬਹੁਰੂਪਾ॥ ਤਿਹਤਨਲਪਟਸੁਗੀਧ
 ਵਹਤਮਾਰੁਤਸੁਅਨੂਪਾ॥ ਦਿਖਅਤਿਸੁੰਦਰਸੁਕੁਮਾਰਿਤੀ
 ਅਸਾਂਤਲਨਿਪਸੋਹਤਭਏ॥ ਪੁਨਿਕੇਵਟਪ੍ਰਤਿਯਾਚਨਕਰੀ
 ਸੁਤਾਦੇਹੁਬਹੁਪਨੁਲਏ॥ ੩॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਦੇਖਕੈਅਪੀਗਨਿਪ
 ਪੀਰਲੈਕਹੈਨਿਖਾਦਮਾਨੈਏਕਬਾਤਲੇਹੁਜੇਜਨਗੀਪਾਗੀਕੈ॥
 ਜਾਂਤੇਜੇਹੈਬਾਲਰਾਜਤਿਲਕਤਾਂਕੈਭਾਲਮਿਲੈਤੋਨਿਯਲ
 ਕਰੇਦੇਇਸੁਤਾਪ੍ਰਜਾਗੀਕੈ॥ ਕੇਵਟਕੈਬੈਨਦੁਖਦੈਨਜੁਨਚੈਨਗ
 ਈਬਹੈਨੀਰਨੈਨਬਿਰਹਲਾਗਯੋਬਰਨਗੀਕੈ॥ ਕੈਸੇਦੈਓ

ਰਾਜਤਜਗੀਗਾਜੁਵਨਜੁਕੇਕੋਸੇਅਬਤਜੇਯਹਿਸੁਤਾਸੁਰੁਬ
 ਗੀਕੋ॥੩॥ਤੀਅਤੇਨਿਰਾਜਪ੍ਰੇਕੋਆਯੋਨਿਪਾਸਪਦਬਿਰ
 ਤਾਬਿਕਲਗਾਤਪਰਤਨਪੀਰਕੋ॥ਲਾਗੇਰਹੈਧਨਾਨੁਨਿਸ
 ਬਾਸੁਰਗੀਪਾਗੀਜੁਕੇਤਜੇਖਾਂਨਪਾਂਨਕਛੁਨੁਪਿਨਸਗੀਰਕੋ
 ॥ਸਭਾਮੈਨਾਵੈਨੈਨੀਰਬਰਸਾਵੈਭੂਰਦੇਖਮਨਦੁਰਬੁ
 ਝੁੰਝੀਖਮਬਜੀਰਕੋ॥ਕਹੋਸਮਝਾਇਕਗਾਬਿਥਾਬਿਥਾਬੁਜ
 ਪਗੀਭੂਪਮੰਤੀਸੁਰੁਕੀਬਾਤਦੁਰਕਰੇਪੀਰਕੋ॥੪॥ਪਾਧਰੀ
 ਛੰਦਾਗੀਖਮਲੈਕਰਸਭਸਚਿਦਸੰਗਾਬੋਲੈਕਰਸੰਪੁਧੀ
 ਅਓਮੰਗਾਪ੍ਰਭਤਨਕਕਾਜਹਿਤਸਹੀਪੀਗਾਕਹਾਰਾਜਕਾਮ
 ਪਿਤਤਜਸਗੀਗਾ॥੫॥ਚਲੁਜੇਸਿਵਕਾਮੈਜਨਕੋਚਦਾਇ॥
 ਨਾਕੇਵਟਬੈਠੈਤੁਬਛਾਇ॥ਸਭਸਭਾਮਾਂਹਿਜਨਯਹਿ
 ਬਖਾਂਨਾਜੈਕਰੇਰਾਜੁਯਹਿਅਘਲਗਾਂਨਾ॥੬॥ਗੋਦਿਜਰਿ

ਖਨਿਰਧਨਦੇਹਿਤਾਪਾਅੰਰੋਜੇਨਗਮੈਅਧਿਕਪਾਪਾਤੇਲਾ
 ਗਮੈਹਿਜੋਕਰੋਰਾਜਾ। ਤੁਮਦੇਹੁਸੁਤਾਮੁਹਿਜਨਕਕਾਜਾ॥੧॥
 ਵਿਪ੍ਰਵਾਅਭੂਕਕੇਵਟਬਖੰਨਾ। ਤੁਹਿਸੁਤਾਮੁਹਿਸੀਤਤਰਾਜੁ
 ਤੰਨਾਕਾਹਿਰਗਤਨਕਹੋਕਬਬਿਵਾਹਾ। ਮੁਹਿਲਾਗਸਪ
 ਤੇਜੋਕਰੀਆਹੁ॥੮॥ ਅਰਿਲਾਕੇਵਟਦਿਖਜਨਪੀਰਕੁ
 ਰਪੁਨਿਰਾਖੈ॥ ਮੁਹਿਦੁਹਤਾਕੇਪੁਤ੍ਰਤਨਕਬਲਰਾਖੈ॥ ਆ
 ਨਭੂਪਚਢਿਜੇਰਛੀਨਲਹਿਰਾਜਕੋ॥ ਰੈਦੁਹਤਾਸੁਤਦੀਨਕ
 ਰੋਨਹਿਕਾਜਕੋ॥੯॥ ਤੂੰਬਿਨੁਰਾਜਨੁਨਰਿਬਨੈਉਠਿਜਾਇੰ
 ॥ ਪਾਛੈਦੁਹਤਾਮੋਰਕਜੇਰਾਜਕਮਾਇੰ॥ ਤਾਂਤੇਦੇਉਨਸੁਤਾਬ
 ਤਸਾਚੀਕੋ॥ ਸੁਰਸਰਿਸੁਤਸਮਸ਼ਾਇਕਹਾਰਾਚੀਅੰ॥੧੦॥
 ਜੀਵਤਕਬਤੰਨਤਜੇਗੀਪਾਗੀਤਾਤਕੋ॥ ਨਿਸਦਿਨਸੇਵਕਮ
 ਇਦੈਉਸੁਖਮਾਤਕੋ॥ ਸੁਨਿਪੂਰਨਪ੍ਰਵਦੇਵਕੁਸਮਬਰਖਾਵ

ਤੀ॥ ਜੈ ਜੈ ਪੁਨਿ ਨਰ ਅਵਨਿ ਲੋਗ ਸੁਰਗਾ ਵਹੀ॥ ੧੧॥ ਤੇ ਬਿਨੁ
 ਕੇ ਅਸ ਕਠਨ ਪ੍ਰਵੈ ਜਗ ਪਾਰਈ॥ ਕਿ ਵਟ ਸੁਤਾ ਬਿਵਾਹ ਬਿਰਾ
 ਨਿ ਪਟਾਰਈ॥ ਆਏ ਘਰ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਸਾਂਤ ਲਤ ਬੈ॥ ਅੰਗੁ
 ਟੁਹੁ ਬਿਰਤੰਤ ਰਗਤ ਪ੍ਰਣ ਕੇ ਅਬੈ॥ ੧੨॥ ਦੇਹ ਰਾ ਦੇਸ ਦੇਸ
 ਕੇ ਰੂਪ ਸਬਾਇ ਕਠੇ ਰਾ ਰਖ ਕਾਜਾ॥ ਅਰ ਜੁਨ ਤੇ ਆਗੈ ਗਯੇ ਕੁ
 ਰਨਿ ਪਛਿ ਗਜ ਦੁਰਾਜਾ॥ ੧੩॥ ਦੇਖੇ ਸੁਖ ਅਸੀਨ ਪ੍ਰਭ ਪੀਤ
 ਬਰ ਕੇਤੰਨਾ॥ ਜਦ ਬੀ ਸੀ ਜੈ ਹੋਇ ਨਿਪ ਮਾਂਤ ਹਮਰੀ ਅੰਨਾ॥
 ੧੪॥ ਯਹ ਦਿਚਾਰ ਪ੍ਰਭ ਸੀ ਸਾਢਿ ਗ ਬੈਠ ਸਿੰਘਾਸਨ ਰੂਪਾ॥
 ਪੁਨਿ ਪਾਰਥ ਆਵਤ ਰੁਯੇ ਰਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਰੂਪਾ॥ ੧੫॥ ਪਰੰ
 ਥ ਨ ਕਰਹਿ ਸੂਕੀ ਬੈਠ ਚਰਨ ਸਿਰੁ ਨਾਇ॥ ਤਨ ਪੁਲਕਤ ਬ
 ਹਿਨੈ ਨ ਜਲ ਨਿਜ ਤਰ ਕ ਛੁਨਰੁ ਸਾਇ॥ ੧੬॥ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਦੇ
 ਫੁਟੀ ਜ ਬਹੀ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਦਿਖ ਪਾਰਥ ਕੇਤ ਬਹੀ॥ ਯਹ ਬਤ

ਨਜੋਗਾਸਖਾਤੁਮਕੋ॥ ਬਿਨੁਮਾਸ੍ਰਬੈਠਲਜੋਤਮਕੋ॥ ੧੭॥
 ਪੁਨਛੇਮਪੁਛੀਪੁਭਸਾਦਰਸੋ॥ ਰਿਸਭੁਪੁਭਕੋਅਨਆਦਰ
 ਸੋ॥ ਤੁਮਤੇਸਰਬਗਜਕਹਾਵਤਹੋ॥ ਕੁਰਬੰਸਨਤਰਿਦਭਾਵ
 ਤਹੋ॥ ੧੮॥ ਪਿਥਮੈਮੁਹਿਆਇਨਬੂਝਲਯੋ॥ ਪਿਛਲੇਸੁ
 ਖੁਬੂਝਪੁਜੰਕਦਯੋ॥ ਤਮਬੈਠਹੋਨਹਿਦਿਸੁਕਰੀ॥ ਭਿੰਨ
 ਜਾਂਨਤਕੋਰਵਬੰਸਹਰੀ॥ ੧੯॥ ਮੋਤੀਦਾਮਛੰਦਾ॥ ਸੁਨੇਕੁਰ
 ਰੂਪਜਬੈਬਚਸਜਾਮਾ॥ ਕਿਰੋਟਛਿਗਾਇਹੋਸੁਖਧੰਮਾ॥
 ਕੋਪਰਤੀਤਰਿਦੈਨਿਜਕੇਗਾ॥ ਸੁਦਾਹਨਬਾਮਦੇਉਚਖਮੇਗਾ॥
 ੨੦॥ ਰਹੋਤੁਮਪੀਠਨਤੋਦਿਖਆਵਾ॥ ਭਲੀਬਿਧਜਾਂਨਤਤੇ
 ਹਿਪੁਭਾਵਾ॥ ਕੋਹਅਬਹੋਤੁਕਹੀਜਬਭੂਪਾ॥ ਫਿਪਾਨਿਧਿਬਕ
 ਕਤੇਸੁਅਨੁਪਾ॥ ੨੧॥ ਬਿਨਾਕਰਆਯੁਪਮੈਇਕਓਗਾਮਹ
 ਗਬਿਏਕਸੁਖੀਹਇਜੋਗਾ॥ ਜੁਭਾਵਤਭੂਪਕਰਹੁਪਰਮਾਂਨ॥

ਕਹਾ ਬਿਨੁ ਆਯੁ ਪਕੈ ਭਗਵਾਂਨ॥੨੨॥ ਵਿਚਾਰ ਰਿਏ ਫਿਤਬ੍ਰਮ
 ਹਿਲੀਨਾ ਗਿਰਾ ਮਤਿ ਟੋਰ ਸੁਕਾਲ ਅਪੀਨਾ ਗਯੋ ਨਿਭ ਗੇਯਮ
 ਹਾਂ ਅਭਿਮਾਂਨ॥ ਬਿਜੈ ਪ੍ਰਤਿ ਹਾਸ ਕਯੋ ਭਗਵਾਂਨ॥੨੩॥ ਬਰਦੈ
 ਛੰਦਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਸਤ੍ਰ ਮੁਹਿ ਲੀਨੈ ਕਾ ਕਰ ਕਾਂਮਾ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਤਮਨੀ
 ਵੈਤਨ ਪਨ ਸਜਾਮ॥੨੪॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦਸ ਅਠ ਛੂਹ ਟਿਭੇ ਇਕ
 ਠੇਗਾ ਸੁਰਸ ਰਿਸੁਤ ਬਰ ਭਗਤ ਨ ਮੈ ਸਿਰ ਮੈਗਾ॥੨੫॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਣ
 ਮੁਨਿ ਪ੍ਰਣ ਕੀਨੈ ਸਭਾ ਮੰਝਾਗਾ ਪਕਰਾ ਵੇਕਰ ਆਯੁ ਪ੍ਰਭ
 ਇਕ ਵਾਗਾ॥੨੬॥ ਸਮਰ ਭੂਮ ਜਬ ਪਕਯੋ ਲਗਾਈ ਜੋਗਾ ਘੇਰ
 ਲੀਓ ਅਰਭੁ ਨ ਚੁਰਨ ਸਿਰ ਮੈਗਾ॥੨੭॥ ਨਿਸਾਨੀ ਛੰਦਾ ਮਾਰ
 ਸਿਲੀ ਮੁਖ ਘੇਰ ਰਬੁ ਪਾਰ ਬਬ ਲਭਾਰੀ॥ ਪੁਨਿ ਚਲ ਨਿਕਟਿ
 ਭਗਤੁ ਗਯੋ ਕਰ ਵਾਰ ਸੰਭਾਰੀ॥ ਕਬਹੂੰ ਨ ਛਾਡੈ ਬਿਜੈ ਕੋਤ
 ਗਿਦਿਖ ਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰਯੋ॥ ਪਾਏ ਲੈ ਰਬ ਚਕਰ ਨਿਭ ਪ੍ਰਣ ਪ੍ਰਭ

ਲੇਖੋ॥੨੮॥ ਦੁਹੁਤਗਤਨਰਖਾਕਰੀਭੁਗਤਨਹਿਤਕਰੀ
 ॥ ਰਾਖੋਇਕਕੋਪ੍ਰਾਣਤਨਇਕਕੋਪ੍ਰਾਣਭਾਰੀ॥ ਨਮਸਕਾਰਕ
 ਰਪ੍ਰਭੂਕੋਭੀਖਮਜੁਬੇਲੇ॥ ਰਾਵਰਿਪ੍ਰਾਣਨਿਹਸਸਤਮੇਅਬ
 ਗਹਿਕਰਤੇਲੇ॥੨੯॥ ਪ੍ਰਭੂਲੋਭਤਨਨਠਿਕੇਪੁਲਿਅਤਿਪੁ
 ਲਕਸਰੀਗਾ॥ ਗਦਗਦਬਚਨਨਾਵਣੀਅੰਬੁਕਦੁਪ
 ਨੀਗਾ॥ ਦੇਖਹੁਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਤਾਪਯਹਿਕੀਰਤਸਿੰਘਭਾਖੇ॥ ਨਿ
 ਜਪ੍ਰਾਣਕੀਨਿਦੁਰਪ੍ਰਭਭੀਖਮਪ੍ਰਾਣਰਾਖੇ॥੩੦॥ ਬਲਤਰ
 ਅੰਛਤਆਪਕੋਕਿਨਨ੍ਹੂਨਕਹਾਯੋ॥ ਭੁਗਤਵਛਲਭੁਗ
 ਦਾਨਕੋਯਹਿਨਿਵਹੀਭਾਯੋ॥ ਜੁਨੈਜੁਨਾਵੈਪ੍ਰੇਮਕਰਭੁਗਤਨ
 ਕੀਗਾਬਾਭੀਖਮਜੁਪ੍ਰਾਣਰਾਖਤਿਪ੍ਰਭੂਕਰਹਿਜਲਾਬ
 ੩੧॥੪॥ ॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਅਜਾਮੰਲਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਕਾਬਿਤੁ॥
 ਬਿਪ੍ਰਗਯਹੁਭਯੋਭਵਕਬੁੰਨਬਿਦਯਾਪਛੀਬਾਲਵੇਸ

ਤੁਤੇ ਬਿਪਰੀਤਿ ਰੀਤਿ ਕੀ ਨੀਤੀ ॥ ਪਨੁ ਤੁਲੇ ਜਾਵੇ ਅਕਰਾਵੇਖ
 ਟਨਟੇ ਨਟੇ ਸਾਂਝੁ ਰਾਅ ਵੈ ਮਨੁ ਤਾ ਤੁੰ ਸੋਲੀ ਨੀਤੀ ॥ ਪਿਤਾ
 ਰਜਾਇ ਚਟਮਾਲ ਪੈਨ ਸੰਬਨ ਲਾਏ ਕੀਨੇ ਸੁਬਿਦਾ ਹਮ ਤੁਯ
 ਸੋ ਤਿਤੁ ਰੀ ਨੀਤੀ ॥ ਜੇ ਬਨੁ ਜਬ ਭਯੋ ਵਹ ਬਾਲ ਖਟੁ ਯੋ ਅਜ
 ਬੇਸੁ ਜਾ ਮਨੁ ਲਯੋ ਨਿਜ ਤਿ ਆਤਮ ਦੀ ਨੀਤੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਨਸੁ
 ਪਿਸਦਾ ਬੇਸੁ ਜਾ ਕੇ ਰੇਹ ਰਹੈ ਕਰੈ ਪਾਨ ਬਾਰੁਣੀ ਨ ਬਿਪੁਰਾਣੀ
 ਗਨੀਤੀ ॥ ਕਰਤ ਚ ਬਾਇਲੇ ਕਸੇ ਕਭਯੋ ਮਾਤ ਪਿਤ ਬੇਲ ਨਿ
 ਨ ਗਜਾ ਤਨ ਕੇ ਕਯੋ ਚਿਤ ਪਾਨੀਤੀ ॥ ਸਭੁ ਤੁਇ ਕੜੇ ਕੇ ਕੂ
 ਪਤਿ ਕੀ ਆਗਨਾ ਪਾਇ ਪੁਰਤੇ ਨਿਕਾਰ ਦੇ ਊਕਯੋ ਅਨ ਬਨੀਤੀ ॥
 ਕੇਸੁ ਰੁਬ ਬਾਗ ਤਾਂ ਕੇ ਭੀਤ ਰਨ ਪਾਂਇ ਦੀਏ ਕੁਟੀ ਦਿਗ ਬਾਂਧ
 ਗਨ ਕਾ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੀਤੀ ॥ ੩ ॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਗਾ ਤਿਹ ਗਨ ਕਾ ਕੇ ਪ
 ਨੁ ਅਧਿਕ ਸੋ ਲਜਾਈ ਨਿਜ ਪਾਸਾ ॥ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਗਾ ਅਨੇਕ ਬਿਪਿ

ਕੋਕਕਲਾਸੁਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ਕੋਕਕਲਾਸੁਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰੀਤਿਦੁਬਰਨ
 ਨਜਾਣੀ॥ਇਕਦਿਨਬਰਖੇਮੇਪਾਸੰਤਆਏਸੁਖਦਾਣੀ॥
 ਉਪਬਨਪੈਠਨਲਗੇਦੁਸੁਮਾਲੀਗਹਿਪੈਜਿਤਾ॥ਤਾਸੀਕਰ
 ਸਠਕਯੋਜਹੰਸੁਖਅਧਿਕਹੋਤਿਤਾ॥੩॥ਪਾਪਗੀਛੰਦੁ
 ॥ਹੀਅਛਲਾਸੁਖਭਾਖੇਬੈਨਪ੍ਰੀਤਿ॥ਇਹਅਜਾਮੰਲਭੁਇ
 ਗਹੀਗੀਤਿ॥ਤਜਨਿਜਕੁਟਿਬਜਨਸੇਵਹੋਤਾ॥ਉਪਬਨਦਿ
 ਗਬਾਂਧੋਪੈਨਿਕੇਤਾ॥੪॥ਪ੍ਰਭਸੰਤਨਕੋਸੁਖੇਸੁਭਾਇ॥ਗੇ
 ਤਹੁਜਹਦਿਜਗਨਕਾਸੁਠਾਇ॥ਦਿਖਉਛੈਅਜਾਮਲਸੰ
 ਗਨਾਗਿ॥ਦੁਹਰੁਤੇਕੀਨੀਨਮਸਕਾਰਾ॥੫॥ਪ੍ਰਭਆਏਪਤਿ
 ਤਉਧਾਰਹੋਤਾ॥ਪਗਆਪਨਸੁਚਕੀਨਿਨਿਕੇਤਾ॥ਪੁਨਿਸੰਤ
 ਨਬੂਝੈਸਭਪ੍ਰਸੰਗਾ॥ਦਿਜਨਿਜਦਾਹਾਕੋਕਯੋਰੰਗਾ॥੬॥
 ਸੰਤਹਿਗਨਯਹਿਨਹਿਗਨਾਂਨੇਗਾ॥ਤੰਦਪਯਾਂਕੋਭਵਕਟੈ

ਰੋਗਾ॥ ਸੁਨਿ ਦਿਜ ਜੋ ਏ ਸੁਤ ਤੇ ਹਿ ਬੰਸਾ॥ ਤਿਹ ਕਰਨਾ ਗਇ ਤੁਪ
 ਰੋਨਾ॥ ੭॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦੁ॥ ਇਤਨੇ ਬਰਖਾਤ ਬਦੂਰ ਭਈ॥ ਜ
 ਨਰੇ॥ ਰਿਕੇਰੀ ਗਰੂਪ ਰਈ॥ ਗਨਕਾ ਪਰਸੂਤ ਪਿਕਾ ਲਭੁਯੋ
 ॥ ਸੁਤ ਭਯੋ ਸੁਨ ਗਇਨ ਨਾਮੁ ਲਯੋ॥ ੮॥ ਗਨਕਾ ਪਹੁਦੀ ਨ
 ਸੁਦੀ ਨ ਨਰੇ॥ ਦਿਜ ਫੂਲ ਤੇ ਡੁਲਾ ਮਨੰਦ ਪਰੇ॥ ਇਹੁ ਭਾਂਤ ਸੁ
 ਕਾਲ ਬਿਤੀਤ ਭਯੋ॥ ਤਬ ਅਇਅ ਜਾਮ ਲੋਗ ਭਯੋ॥ ੯
 ॥ ਤਬ ਅੰਤ ਹਿ ਪ੍ਰਾਣ ਭਯੋ॥ ਤਿਹ ਕੋ॥ ਤੀ ਅਰੇ ਵਤ ਕਸੁ ਭਯੋ॥ ਤਿ
 ਹ ਕੋ॥ ਨਿਜ ਨਾ ਰਿਹ ਪੀਰ ਵਯੋ॥ ਦਿਜੁ॥ ਲਹਿ ਰੇ ਸੁਖ ਬਾਰਕ
 ਮੈ ਭਿਜੁ॥ ੧੦॥ ਗਨਕਾ ਪਤਿ ਬਾਕਸੁ ਨੇਜ ਬਧੁ॥ ਚਖ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਸੁਨੀ ਰਬ ਭਯੋ॥ ਤਬੁ॥ ਬਹੁਰੇ ਦਿਜ ਸੇ ਪਰ ਪੀਰ ਕਰੈ॥
 ਨਹਿ ਤੇ ਬਿਨੁ ਮੋਹਿ ਸਗੀਰਿ ਰਹੈ॥ ੧੧॥ ਦੇਹ ਗਾਤ ਬਾ ਬਿਕਰ
 ਲ ਸਕੁ ਪਕਰਤਾ ਗੀ ਗਰਜ ਮਠਾਸਾ॥ ਚਲੇ ਪਸੀਟ ਤਦੁ ਮੁ

ਲਖਾਸੁ ਖਤੇ ਭਯੋ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕੁੰਡਲੀਆ ਪੁਨਿ ਉਪਜੀ
 ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤ ਸਪਦ ਬੋਲੀ ਪ੍ਰਮਾ ਬਾਂਸਾ ਪਾਠਿ ਏਕਤਨਾਰ
 ਇਤਾ ਮੋਹਿ ਛੁਡਾਵਤ ਜਾਮਾ ਮੋਹਿ ਛੁਡਾਵਤ ਜਾਮ ਕਤ ਜੋਅ
 ਰਤ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਲਾਗੁ ਨ ਰਾਇ ਹੀ ਏਨ ਰਾਇ ਹੀ ਆਵਹੁ ਪੁਜ
 ਗੇ ॥ ਅਤ ਹਿਤੋ ਕਹ ਬੈਨ ਨੈਨ ਤੇ ਕਤ ਨੀਰਗੁਨਾ ॥ ਜਮ ਲੁਭ
 ਇਹੀ ਅਗੇ ਗਈ ਪੁਨਿ ਪੁਰਹ ਰਿਜੁ ਪੁਨਿ ॥ ੧੩ ॥ ਤਾ ਛਿਨ ਦੇ ਰੇਖ
 ਰਖਦ ਜਬ ਪੂਰਮੁ ਖਕੁ ਜੋਨਾਮਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭੁਯੋ
 ਤੇਰੇ ਬੰਧਨ ਜਾਮਾ ॥ ਤੇਰੇ ਬੰਧਨ ਜਾਮੁ ਪੁਗਾਨ ਕਾ ਪਤਿ ਦੇਖੁ ਜੋ
 ਭਯੋ ਬਿਸੁ ਯਹ ਪੁਗਟ ਸੰਤ ਮਹਿ ਮਾਗੁ ਨ ਲੇਖੁ ਜੋ ॥ ਉਸਤਤਿ
 ਕਰਤ ਸਪੇ ਮਭਯੋ ਦਰਸਨ ਕੋ ਛਲੁ ਜਿਹਾ ॥ ਦਿਬਜ ਰੁਪ ਸੇਭ
 ਈਕ ਹਾਗੁ ਨ ਬਰਨੈ ਕਵਿ ਤਿਹਾ ॥ ੧੪ ॥ ਛਪੇ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਗ
 ਨਕਾ ਸੰਗ ਗਾਏ ਦਿਨ ਤਰਿਜੁ ਕੇ ਪੁਗਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਜਮ ਨ ਕੀ ਬਾਤ

੨੦

੦

੦

੦

੦

੦

ਗਾਏਯੋਭਾਗਦੇਖਸੁਗਾਅੰਤਕਪ੍ਰਤਿਤਿਨਕਹੀਰਾਜਕੀਕਰਹੁ
 ਨਮਾਸਾਚਿਤਗੁਪਤਕਾਕਰੈਗਯੋਦਫਤਗਬਿਸ੍ਵਸਾਗਤਿ
 ਹਰੀਪਦੇਖਕਹਿਮਹਿਖਪ੍ਰਭਕਹਾਭਯੋਤਿਹਭਾਖਸਬਾਗਏ
 ਅਜਾਮੇਲਸੰਭੁਲੀਸੇਚਛਬਿਬਾਂਨਹਰਿਪੁਰੈਅਬਾ॥੧੫॥
 ਤਮਭਾਗੇਲੈਜੀਵਬਿਸ੍ਵਭ੍ਰਿਤਭੈਦਿਖਹਾਯੋਅਬਲੋਕਪਾ
 ਨਾਤੁਯੋਭੁਕੋਤਕਦਿਖਪਾਯੋਅਮੈਸੇਪਤਿਤਉਧਰੇਗਈਅਮ
 ਰੀਠਕੁਰਾਈਅਜਮਪੁਰਬੀਜਗਵਾਇਦਾਸਹਰਿਕੇਸਬਗਾ
 ਈਅਜਮਭੂਪਜਮਨਪੀਰਜੁਦਯੋਪ੍ਰਭੂਨਾਮਮਹਿਮਾਕਹੀਅਜ
 ਬਜੀਕਰਕਾਰਮੁਖਪੁਕਪੈਤਜਭਾਗਾਦੇਖਹੁਨਹੀ॥੧੬॥ਨਿ
 ਸਾਨੀਛੰਦਾਮਤੁਮਕਾਰਪਾਛੈਕਪੈਨਹਿਭਾਗਯੋਜਾਈਅਤੁਮ
 ਕੋਮਿਯਪੈਦੰਰਬਹੁਮਕਛੁਨਬਸਾਈਭਾਗਭੁਲੇਨਿਜਜ
 ਨਹੈਜੀਵਤਆਏਰਾਮਨਾਮਮੁਖਤੇਕਯੋਦਿਜਗਨਕਾਗ

ਏ॥੧੭॥ਦੇਹਗਾਇਹਬਿਪਨਿਜਮਨੁਚਰਨਕੋਜਮਨਿਪਬ
 ਹੁਸਮਝਾਇ॥ਦਿਜਬੇਸ੍ਰਕੋਚਰਤਯੁਕਵਿਨਿਜਮਤਿਕ
 ਯੋਗਾਇ॥੧੮॥੬॥ਮੂਲਛੁਪੇ॥ਮੋਚਿਤਬ੍ਰਿਤਨਿਤਤ
 ਤਾਂਕੋਜਤਾਂਨਾਰਾਇਣਪਦਪਾਰਖਦਾ॥ਬਿਸ੍ਰਕਮੈਲੋਬਿ
 ਜੈਪ੍ਰਵਲਮੰਗਲਸੁਖਕਾਰੀ॥ਨਿਦਸੁਨਿਦਸੁਰੁਦ੍ਰੁਦ੍ਰੁਗ
 ਮਾਮੋਹਾਰੀ॥ਚੰਡਪ੍ਰਚੰਡਬਿਨੀਤਪੁਨੀਤਕੁਮਦਕੁਮਦਖ
 ਕਰੁਣਾਏ॥ਸੀਲਜੁਸੀਲਜੁਸੇਨਰਾਵਰਗਤਨਿਪ੍ਰਤਿ
 ਪਾਏ॥ਲਖਮੀਪਤਿਪੀਨਨਪ੍ਰਬੀਨਰੁਜਨਨੀਦਰਗਤਨ
 ਰਿਦਾ॥ਮੋਚਿਤਬ੍ਰਿਤਨਿਤਤਤਾਂਕੋਜਤਾਂਨਾਰਾਇਣਪਦ
 ਪਾਰਖਦਾ॥੮॥ਟੀਕਾ॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਹਰਿਪਾਰਖਦ
 ਖੇਤ੍ਰਸਯਹੈਬਰਨੇਕਵਿਨਪ੍ਰਸਿੱਧਾ॥ਪ੍ਰਭਾਵਿਗਰਭਿੰਨ
 ਮੁਖਪਤਾਂਕੋਦੈਨਵਨਿੱਪਾ॥ਤਾਂਕੋਦੈਨਵਨਿੱਪਅੰਤਜਮਨਿਕ

ਟਿਨਮੈਧੈ॥ ਅਜੈ ਬਿਜੈ ਕੀ ਸਾਖ ਸਕ ਲਗੈ ਥਨ ਕਵਿਦੈ॥
 ਪ੍ਰਭੈ ਦਿਵਾਯੋ ਸ੍ਰਾਪ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨ ਜਨਕਾ ਦਿਕ ਬਗਾ ਅਪਭੁਏ
 ਪ੍ਰਤਿਕੁਲ ਮਾਨ ਅਗਜਾ ਸੁਖ ਸੋਗਰਿ॥ ੧॥ ਮੁਲ ਛਪੈ॥ ਹ
 ਰਿ ਬੱਲੁ ਸੁਭ ਪ੍ਰਾਗੇ ਭਿਨ ਚਰਨ ਰੇਨ ਅਸਾਧਰੀ॥ ਕ
 ਮਲਾਗਰੁ ਨ ਸੁਨੰਦ ਆਦਿ ਬੇਨਤ ਸ ਪ੍ਰਭੁ ਪਦ ਰਤਿ॥ ਹਨਦੈ
 ਤਜਾ ਮਵੰਤਾ ਬਿਭੀ ਖਨ ਸਵਰੀ ਖਗ ਪਤਿ॥ ਪ੍ਰਵਉ ਪਵਅ
 ਬਰੀ ਕ ਬਿਦਰ ਅਕੂਰ ਸੁਦਾ ਮਾਗ ਚੰਦ੍ਰਾ ਸ ਚਿਤ ਕੇਤ
 ਗਾਹਗਜ ਪੰਡਵ ਨਾਮਾ॥ ਫੋਖਾ ਗਵਿਕੁੰਤੀ ਬਪੁ ਪਟਅ
 ਚਤੁਲਜਾ ਹਰੀ॥ ਹਰਿ ਬੱਲੁ ਸੁਭ ਪ੍ਰਾਗੇ ਭਿਨ ਚਰਨ
 ਰੇਨ ਅਸਾਧਰੀ॥ ੨॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਹਨੁ ਮੰਨ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥
 ਪਾਧਰੀ ਛੰਦੁ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਨ ਕੋ ਹਤਿ ਜੀਤ ਲੰਕਾ॥ ਪਰਜ
 ਹੁ ਬਿਭੀ ਖਨ ਪ੍ਰੈਸੀ ਸੰਕਾ॥ ਸੇਵੈ ਕਰੋ ਜੇ ਕਰੈ ਚਾਇ॥ ਪੁਰਖ

ਵਨਕਰੇ ਚਰਨ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਨਹਿ ਜਾਂਉ ਬਰਖ ਦਸ ਚਤੁ
 ਰਗੁ ਮਾਪਿਤ ਮਾਗੁ ਦੀਨੀ ਬਨੈ ਠਾਂ ਮਾ॥ ਬਰਖ ਸਪੁਰ
 ਭਗਤੈ ਪਛੇ ਗੇ॥ ਨਿਜ ਸਾਚਿ ਵਸੀ ਗਕੀ ਨੇ ਜਲੇ॥ ੨
 ਬਾਂਨ ਰਪਤਿ ਅੰਗ ਦਰੁਨੀ ਮਾਂ ਨਾ॥ ਨਲਨੀ ਲਸੀ ਗਗਣੇ
 ਮਦਨਾ॥ ਦਿਖਨ ਗਗਨਿ ਕਾਟੀ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਕਰ ਸਭ ਪੁ
 ਨਾਟੀ ਭੁਲੀ ਗੀਤਿ॥ ੩॥ ਮਾਏ ਪੁਰੁ ਪੈ ਦੇਹੀ ਟਿਗਾਇ॥ ਬੁ
 ਭੇਟ ਲਜਾ ਓਲੰਕਰਾਇ॥ ਪੁਰੁ ਮਾਂ ਗੈ ਗਾਖੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਥਾ॥
 ਮਾਲਾਰ ਪੁਨੰਦ ਨਲੀ ਨਾਥਾ॥ ੪॥ ਪੁਨ ਬੁਝ ਬਿਗੀਖਨ
 ਰਿਪਾਪਾਂ ਮਾ॥ ਰਾ ਵਨ ਯਹਿ ਕਿਹੁ ਤੇ ਲੀਨ ਦੰਮਾ॥ ਸੁਰੁ ਰਤਨ
 ਅਮੋਲਕ ਬਿਸਦ ਰੁਪਾ॥ ਨਹਿ ਮਘ ਵਾਪਸੀ ਇਸ ਮਅਰੁ
 ਪਾ॥ ੫॥ ਵੈਕਰ ਜੇ ਰੇ ਭਾਖਤ ਲੰਕੇ ਸਾ॥ ਦਸ ਕੀ ਠਜੀ ਤੀ ਪ੍ਰਥ
 ਮੈ ਸੁਰੇ ਸਾ॥ ਫਿਰ ਸਾਗਰ ਜੀਤਨ ਚਲੇ ਪਾਇ॥ ਸੋ ਯਹਿ ਮਾਲ

ਸੁ

ਲੈਮਿਲੇਜੇਆਈ॥੬॥ਦਸਗੀਵਦਾਮਦਿਖਤੀਅਨੰਦਾਮੁ
ਖਕਟਕਰਾਖਘਗਠਿਯੋਮੀਦਾਸੋਨਿਕਸੀਅਬਰੁੰਡਾਰ
ਮਾਂਹਿ॥ਬ੍ਰਿਤਭੇਟਲੈਆਯੋਕਰੇਗਾ॥੭॥ਸਰੁਸਰੁਦੇਖ
ਮੰਜੁਲੰਦਾਮਾਨਿਜਨਿਜਮਨਚਿਤਵੈਦੇਹਿਰਾਮਾਪੁਰੁਯ
ਨਲੀਨਅੰਜਨਿਕੁਮਾਰਾਕਛੁਲੇਕੁਨਚਿਤਮਾਣਾਨਿਹਾਰ॥
੮॥ਸਵੈਯਾਪੁਰਨਪ੍ਰੇਮਾਦਿਚਾਰਹਿਦੈਸੁਖਧਾਮਸੁਦਾਮ
ਨੁਪਹਿਰਾਈ॥ਮਾਰੁਤਪੁਤਲਜਾਇਕੋਯੋਪੁਨਿਦੇਖਹੁਮਾਣ
ਹੀਯੋਕੀਪਿਆਈ॥ਏਕਮਣੀਗੁਣਮਾਹਿਨਿਕਾਰਸੁਫਰਤਾ
ਸਪੁਨੇਪਛੁਤਾਈ॥ਕੋਪਭਯੋਜਪਨੀਸਰੁਤੇਰਕੀਏਬ
ਹੁਟੁਕਨਜਾਇਗਲਾਈ॥੯॥ਦੇਖਸਰੁਰਘੁਬੀਰਹਕੀ
ਸਰੁਅੰਗੁਬਿਭੀਖਨਸੰਗਾਦਿਚਾਰੈ॥ਕਾਹਭਯੋਪੁਰਕੀਨ
ਕ੍ਰਿਪਾਫਿਰਅੰਤਹਿਬਾਨਰਜਾਤਗਵਾਰੈ॥ਅੰਗਦਬੇਲਸੁ

ਨੇਹਨੁਮਾਂਨਕਹੋਕਿਹੋਤਸੁਮਾਲਵਿਡਾਰੈ॥ਆਪਮੁਖੋਨਿ
 ਰਮੇਲਕਹੀਪ੍ਰਭਐਸਹਿਬਿੰਤਹਿਕੇਜਗਟਾਰੈ॥੧੦॥ਕ
 ਬਿੰਤੁ॥ਜੇਰਕਰਹਨੁਮਾਂਨਸਭਾਸੈਕਯੋਬਖਾਂਨਜੁਨਅਨੁ
 ਮਾਂਨਨਿਜਹੀਏਕੇਸੁਭਾਖੋਹ॥ਜਾਂਮੇਨਹੀਰਾਮਅੰਕਸੇਉ
 ਪਨੁਹੈਕਲੰਕਤਾਂਤੇਫੋਰਦੀਨੀਮੈਨਿਸੰਕਕਾਹੋਰਾਖੋਹ॥
 ਈਕਾਪਾਤਿਸਾਬਏਕਸਚਿਵਨਿਵਮਾਬਕਹੈਫੋਰਦੀਅ
 ਕਾਬਮਾਇਰਾਮਕਹਾਚਾਖੋਹ॥ਬੇਦਅੰਪੁਰਾਂਨਨਮੇਲਿਖੇ
 ਰਘੁਬੀਰਸਹੀਅੰਰਦਾਮਚਾਮਮੇਨਰਾਮਚੰਦਜਾਖੋਹ॥੧੧॥
 ਸੁਨਿਤਾਂਕੀਬਾਂਨੀਨਸੁਹਾਂਨੀਹੀਸਮੀਰਤਾਤਕਹੈਸਭਮੇਰੇ
 ਜਾਨੇਰਾਮਨਾਮਅੰਕਹੈ॥ਤਾਤਕਾਲਖੋਲਤੁਚਾਸਭਨਦਿ
 ਖਾਇਦੀਓਰਾਮਰਾਮਨਾਮਲਿਖੇਪੁਰਨਮਯੰਕਹੈ॥
 ਸਭਾਵਿਸਮਾਦਅਹਿਲਾਦਗਾਰਮਿਲੇਰਾਮਭਯੋਤਨ

ਸ੍ਰੁਛਤੇਜਨਾਮਨੀਦਮੰਕਰੈ॥ ਰੁਈਖਰਬਰੀਸੁਰਲਾਈ
 ਫੁਲਸੁਗੀਰਾਮਕ੍ਰਿਪਾਇਸੁਕਰੀਹਾਬਚਰੀਪਨਰੰਕਰੈ॥
 ੧੩॥ ਦੋਹਾ॥ ਮੋਰਚਰਿਤਹਨੁਮਾਂਨਕੇਬਰਨੇਕੈਥਨਮਾਂਹਿ॥
 ਜੇਸੁਨਿਉਭਵਪਾਰਨਰਯਾਂਮੇਸੀਸੋਨਾਹਿ॥ ੧੩॥ ੭॥ ॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਬਿਭੀਖਨਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾਛੁਪੇ॥ ਕਥਾਬਿਭੀ
 ਖਨਰਾਜਕਰੈਜੇਪ੍ਰਭਮਨਗਾਯੋ॥ ਲਾਦੇਸੇਲਾਹਾਜਮੰਧ
 ਸਾਗਰਅਟਕਾਯੋ॥ ਕਰਵਿਚਾਰਬੁਧਿਕਯੋਹੀਨਅੰ
 ਗਹੋਇਜੇਊਨਗਾਕੀਜੈਦਪਕੀਭਿਟਸਪਦਚਲਹੈਸੁਪ
 ਤਬਗਾਤਹਬੈਠੈਏਕਅਨਾਥਨਰਦਾਹਨਪਗਾਇਕਅੰਗੁਰ
 ਨਹਿ॥ ਤਤਛਿਨੁਦੀਓਬਹਾਇਵਹਰੰਚਕਕੀਨਦਯਾ
 ਨਤਿ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੁਕੋਨਿਜੀਪ੍ਰਮਪ੍ਰਾਂਨਦੀਨਜਨਦੀਓਰੁਣ
 ਟੀ॥ ਤਿਹਕੀਨਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨੁਲਗੇਛਿਨਟਾਪੂਜਾਈ॥ ਥੇ

ਲਤ ਅਸੁਰ ਸਿਕਾਰ ਪਕਰ ਭੂਪਤਿ ਪਹਿ ਲਜਾਏ ॥ ਉਠੇ
 ਬਿਭੀਖਨ ਦੇਖ ਰਾਮ ਇਹ ਤਨ ਦਰਸਾਏ ॥ ਨਿਪ ਖੌੜ ਸਾਥਿ
 ਪਪੁਜਾ ਕਰੀ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬੈਠਾਇ ਹਿਤਾ ॥ ਪੁਨਠਾ ਛੁਭੇ ਯੋਕਰ
 ਜੇਰ ਵੈਜੇ ਆਯ ਸੁਪੈ ਕਰੈ ਕ੍ਰਿਤਾ ॥ ੨ ॥ ਕੰਡ ਲੀ ਆਕੀ ਨੀ
 ਨਿਪ ਬਖਸੀ ਸਤਿ ਜੇਗ ਹਿ ਲਜਾਏ ਜੇਗਾ ਪੁਨ ਪੁਨ ਬੂਝ
 ਤਪੇ ਮਸੈ ਕਹ ਪਾਏ ਪ੍ਰਭ ਮੋਗਾ ਕਹ ਪਾਏ ਪ੍ਰਭ ਮੋਗ ਮਾਂਗੇ ਮਨ
 ਭਾਵਤ ਪਨਾ ਜੇਕੀ ਨੇ ਉਪਕਾਰ ਤਾਂ ਹਿ ਬਦਲੈ ਦੈਤ ਤਨਾਤ
 ਉਨ ਸਮ ਸਗੋਇ ਜੇ ਉਨਿ ਪਮੋ ਕੇ ਦੀਨੀ ॥ ਅੰਨ ਮਿਲਾਏ
 ਰਾਮ ਬਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੁਮ ਕੀਨੀ ॥ ੩ ॥ ਪਰ ਨਿਪ ਪੁਲਕਤ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਭਰ ਪੈ ਗਯੋ ਸਿਖਲ ਸਰੀਰਾ ਗਾਦ ਗਾਦ ਬਚਨ ਨ ਆਵ
 ਈ ਸੁਵਤ ਨੈਨ ਤੇਨੀ ਗਾ ਸੁਵਤ ਨੈਨ ਤੇਨੀ ਰੋਜੇਰ ਕਰ ਉਸ
 ਤਤਿ ਕਰਣੀ ॥ ਜਸ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨੀ ਲੰਕਾ ਪਾ ਅਬ ਤਸ ਕ੍ਰਿਤ

ਫਰਈ॥ ਦੇਖ ਨਿਸਾਚ ਰਹੂ ਪਰੈ ਅਨ ਕ ਕੀ ਪਤ ਦੁਹਨ ਗਾਨਿ
 ਪਮਨ ਪੈ ਵਿਸਮਾਦ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰ ਬੇਨ ਸੇਵ ਪਗ॥੪॥ ਚੋਪਈ॥ ਰੂ
 ਪਚ ਕਤ ਚਿਤ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ॥ ਕਾਹਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮੁਹਿ ਹਰੀ
 ॥ ਕੋਨ ਅਵਗਯਾ ਜਨ ਤੇ ਭਈ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਸੇਵਾ ਮਾਨ ਲਈ॥੫॥
 ਬਰਵੈ ਛੰਦ॥ ਤਨ ਕੀ ਪਤਨ ਰਭਾ ਬੇ ਬੈਨ ਬਨਾਇ॥ ਤੁਵ ਸੇਵ
 ਪਰਮੇ ਅਤਿ ਰੀਝੁ ਜੋਗਾਇ॥੬॥ ਰਾਵਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਹਿ ਕੀ ਪਤ ਤਨ
 ਯਯੋਗ॥ ਆਗਯਾ ਦੈ ਪਹੁ ਚਾਹੁ ਮੁਨਿ ਜਠੋਗ॥੭॥ ਦੀਨੇ
 ਰਤਨ ਅਮੋਲ ਕਰੂ ਪਤਿ ਭੁਗ॥ ਸਘਨ ਅੰਧੇਰੇ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ
 ਦੇਸੁਗ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਖ ਬਾਂਧੇ ਕਾਗਦ ਸੀਸਾ॥ ਪਾਰ ਕਰੇ ਯ
 ਹਿਸਾਗਰ ਤੇ ਜਗਾ ਦੀਸਾ॥੮॥ ਜਹ ਤੇ ਅਨੁ ਜੇ ਦਾਸਨ ਤਹੀ
 ਜਾਇ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੀ ਨੇਦ ਪਮੋ ਪਾਇ॥੯॥ ਜੁਨੇ ਨਰ
 ਚਲਹੈ ਥਲ ਮੇ ਤੇ ਜਲ ਪਾਇ॥ ਦੇਵ ਜੋਗ ਤੇ ਵਹੀ ਪਤ ਟਿ

ਰਾਮਾਇ॥੧੧॥ ਫੁੰਡਲੀਆਂ ਦਿਖਾ ਅਚਰ ਜਭੁਣੇ ਲੋਗ ਸਬ
 ਤਿਹਨ ਰੋਕੋ ਪਾਹਿ ਚਾਂਨਾ ਸੇਠ ਚ ਛਾਯੋ ਬਿਨੈ ਕਰ ਬੁਝੀ ਕੁਸਲ
 ਬਖਾਂਨਾ ਬੁਝੀ ਕੁਸਲ ਬਖਾਂਨ ਲੰਕ ਸਭ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ॥੧੨॥
 ਨਜਹਾ ਜਤੇ ਕੁਦਚਲੇ ਜਲ ਬਲ ਕੀ ਨਜਾਈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ
 ਕੀ ਚਿਪਾਰ ਪਾਰ ਪੈ ਜਪ ਭਵ ਦਧ ਰਿਖਾ॥ ਬਿਛੁਰ ਗਏ ਮੁਰਿ
 ਰਾਮ ਬਿਰਹਿ ਬਜਾ ਕੁਲ ਭੁਪਤਿ ਦਿਖਾ॥੧੩॥ ਦਿਹਗਾ ਪੂਰ
 ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਭੀ ਬਨ ਹਿਕੇ ਕਵਿ ਬਰਨੈ ਪਾਗੁ॥ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਮਨੁ
 ਮਗਨ ਪੈਸ ਦਾ ਭਗਤ ਚਰਨਾਗ॥੧੪॥ ८॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਸਵਰੀ
 ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਛਪੇ॥ ਸਵਰੀ ਤਜ ਕੁਲ ਕਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ
 ਮਨ ਭਾਈ॥ ਸੁਭਗਾ ਸਰੋਵਰ ਤਹਾਂ ਬਿਪ੍ਰਮੁ ਨਿਮੱਜ ਰਿਜਾਈ॥
 ਏਕ ਜਾਮਨਿ ਸਰੋਸ ਵਾਰਤ ਮਾਰਗ ਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਸੁਚਪ
 ਰਾਮਾ ਵਲਖੇਨ ਹਿਕੇ ਉਗੀਤੀ॥ ਤਿਹਮ ਠਿਦਿ ਜਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ

ਨਹੀ ਤਿਨ ਮਿਲ ਕੇ ਯਹ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਯਾ ॥ ਅਮਤ ਪਛਲੁ ਲੈ ਚੰਦ
ਨਿਤ ਬੈਠੈ ਨਿਸ ਪਕਰੀ ਸੁਤੀ ॥ ੧ ॥ ਕਰਲ ਸੁਨ ਕੀ ਮਾਰ ਬ
ਧ ਮੁਸਕੇ ਸਵਰੀ ਤਿਹ ॥ ਭੇਰ ਹੋਤ ਮੁਨਿ ਆਇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਸੁਗ
ਯਾਨ ਜਿਹ ॥ ਬੂਝੈ ਸਠਿ ਤਿਨ ਕਹੀ ਕਹਤ ਪੁਨਿ ਜੇ ਦਿਯ ਗਜਾਨੀ
॥ ਜਾ ਤਿਨ ਮਾਂਨਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲੈ ਚੰਦ ॥ ਜਿਹ ਬਾਂਨੀ ॥ ਜੇ ਸਠਿ ਨਿਜ ਕੁ
ਲ ਕੀ ਕੁਸਲ ਚਹਿ ਛਾਹੁਤੀ ॥ ਅਛਾਹੀ ਸੁਰਗ ॥ ਪੁਨਿ ਆਸ
ਮ ਅਮਾਂਨ ਮਤੰਗ ਨਿਜ ਸਿਖ ਜਕੀਨ ਦੀ ॥ ਅਨਾ ਮੁਹਰਿ ॥ ੩ ॥ ਈਤ
ਭੁਜ ਹੁਰ ਪੁਨਾਖ ਸੁਤਾ ਮਤੁ ਜੈ ਚੰਦ ॥ ਤਿਹ ਸਗਾ ਦਿਖ ਸਠਿ ਦੇ ਚੰਦ
ਸੁਜਾਤਿ ਅਭਿ ਮਾਂਨਤਾਂ ਹਕਗ ॥ ਯਹ ਕਹਿ ਮੁਨਿ ਲਗ ਪਜਾਨ ਰਿ
ਦੈ ਸਵਰੀ ਹਰ ਬਾਂਨੀ ॥ ਲਗੀ ਚੇਟਤਨ ਅਧਿਕਤਾਂ ਹਿ ਕੀ ਪੀਰ
ਨ ਮਾਂਨੀ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੋ ਰਿਸਾ ਮੈ ਚੰਦ ਕਵਿ ਮੈ ਚੰਦ ਖੁਦਿ ਖਭ
ਗਤ ਹਰਿ ॥ ਜਿਹ ਬਨ ਸਵਰੀ ਅਪ ਮਾਂਨ ਕੀ ਅਤਿ ਹੀ ਮ੍ਰਗ ਪਤਿ

ਕੀਨੇਸੁਘਗ॥੩॥ਦੇਹਗਾਜੇਖੋਟੇਦਿਨਬਨਹਤਅੰਗੁਰੁ
 ਗਕਰਤਾਂਹਿ॥ਪ੍ਰੇਮੀਦਿਨਮੁਨਿਵਰਸਕਲਨਿਰਭੋਫਿਰਬਨ
 ਮਾਂਹਿ॥੪॥ਇਕਦਿਨਖੋਟੇਬਿਪ੍ਰਇਕਆਵਤਕਰਇਸਨਾਂਨਾ॥
 ਮਾਰਗਮੈਸਵਰੀਮਿਲੀਤਿਹਛਾਯਾਦੁਖਮਾਂਨਾ॥੫॥ਕਟੁਬ
 ਚਭਾਖੋਕੋਪਸੋਅਗੀਦੁਸੁਅਗਜਾਨਿ॥ਕੁਸੁਕਰਤਸਭਕੋਟਿ
 ਰਤਬੈਠਤਨਹਿਅਸਥਾਂਨਾ॥੬॥ਮੱਜਨਹਿਤਪੁਨਿਸਰਗਯੋਜ
 ਲਬਿਗਕੋਤਿਹਕਾਲਾ॥ਆਵਤਏਦੁਰਗੀਧਬੁਨਾਨਾਕ੍ਰਿਮ
 ਭਰਤਾਲਾ॥੭॥ਫਿਕੋਕੁਪਮੱਜਨਕੀਓਨੈਕੁਨਉਪਜੋਗਜ
 ਨਾ॥ਕਰਮੀਗਤਿਨਿਯੋਕਠੀਰਛੋਕਪਟਦੁਸ਼ਾਂਨਾ॥੮॥ਪੰਕ
 ਤਿਭੋਨਮਤੰਗਕਰਕੀਨਪ੍ਰਪੰਚਭੰਡਾਗਾਬਿਨੁਭਗਤੋਯੋਦੁ
 ਲਗੇਚਲੇਕਿਰਮਸਭਥਾਗਾ॥੯॥ਤਦਪਨਉਪਜੋਗਜਾਨ
 ਸਾਠਿਦਿਖਉਲੂਕਕਹਿਭਾਂਨਾ॥ਉਠੇਅਸੂਤਜਦੁਸੁਸਭਹੀਅ

ਮੇਅਤਿ ਅਭਿਮਾਂਨ॥ ੧੦॥ ਮਾਰਿ ਲਛੰਦਾ ਸਰਬਨ ਬਿਰ
 ਕੇ ਅੰਗੁ ਦੁਖੀ ਦਿਨ ਮੁਨਿ ਭਏ॥ ਇਕ ਪਾਪੀ ਚਛਨਾਉ ਸ
 ਗਲ ਰੂਬਤ ਖਏ॥ ਕਾਗ ਬਿਗਾਰੈ ਕੰਮ ਹੀ ਸਦੁ ਪਾਵਹੀ॥ ਲ
 ਗੈ ਕੁਸੰਗਤ ਦੇਖੁ ਬੇਦ ਬੁਧਿ ਗਾਵਹੀ॥ ੧੧॥ ਪੁੰਨ ਅੰਤ ਮਾਤੰ
 ਗ ਬੇਲ ਸਵਰੀ ਕਹੀ॥ ਈ ਨੇ ਬਰਸੁ ਅਭੰਗ ਰਾਮ ਮਿਲੈ ਸਹੀ
 ॥ ਯਹ ਕਹਿ ਰਿਖਤ ਨਤ ਯਾਗ ਗਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਮ ਕੋ॥ ਇਤ ਦੁਖੁ
 ਰਹਿ ਬਿਭਿਗੁ ਉਤ ਹਿਸੁ ਖਰਾਮ ਕੋ॥ ੧੨॥ ਇਹ ਬਿਧ ਬਿਗਕੇ
 ਨੀਰ ਦੁਖੀ ਸਗਰੇ ਭਏ॥ ਮਾਂਨ ਜਨ ਕੇ ਕੇ ਬਾਕਰਾ ਮਉਤ ਬਨਗ
 ਏ॥ ਰਾਵਨ ਅਤਿ ਛਲ ਕੀ ਨਪਰ ਨਿਜਾਤ ਪਹਰੀ॥ ਬਿਗਹਿ ਬਿ
 ਕਲਗ ਪੁਬੀਰਤ ਬੈਠੂ ਛਨ ਕਹੀ॥ ੧੩॥ ਖੇਤਤ ਖੇਤਤ ਅ
 ਇਗਏ ਸਵਰੀ ਜਹਾਂ ਛਪੀ ਨਜੁਨਤ ਨਜਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਨ ਬਚਕ
 ਹਾ॥ ਤਰਸਤ ਮੇਰੈ ਨੈਨ ਕਹਾ ਬਡੁ ਭਾਗਨੀ॥ ਬੈਰੋ ਲਖਤ ਜਗਣੀ॥

ਪ੍ਰੇਮਰਸਪਾਗਨੀ॥੧੪॥ ਦੂਰਤੁਕੀਨਤੰਤੰਤਬਚਨਸੁਨਿਗੰਮ ੨੭
 ਕੋ॥ਲੀਨੀਪ੍ਰਭੂਉਠਾਇਮਿਟੇਦੁਖਬਾਂਮਕੋ॥ਪ੍ਰਥਮੇਗਥੇਬੋਰ
 ਚਾਖਤਿਹਸ੍ਰਦਕੋ॥ਤਾਂਕੀਕੀਨੀਭੇਟਨਅੰਤਤਿਆਦਿਕੋ॥੧੫॥
 ਖਾਵਤਜੁਠੇਬੋਰਪ੍ਰਭੂਸੁਖਪਾਇਕੋ॥ਅਧਿਕਬਖਾਂਨਤਸ੍ਰਦ
 ਠਨਿੰਦਸੁਨਾਇਕੋ॥ਕਬਤੰਨਯਹਿਰਸੁਪਾਇਅਨਿਕਭੇਜਲਕ
 ਰੋ॥ਅਤਿਮੀਠੀਇਹਸ੍ਰਦਪ੍ਰੇਮਲੇਵਤਤਰੇ॥੧੬॥ਸੇਰਠਾਸਠ
 ਦਿਜਗੇਅਭਿਮਾਂਨਸਵਰੀਆਸੁਮਸੁਨੇਪ੍ਰਭਾਹੀਅਮੇਅ
 ਤਿਦੁਖਮਾਂਨਤਜਮੁਨਿਵਰਵਸੇਲੀਚਰਗ॥੧੭॥ਦਰਸਸਹਿ
 ਤਪਨਸ੍ਰਜਾਮਪੁਨਿਮੁਨੀਸਆਏਸੁਕਲਾਪ੍ਰਭਉਠਕੀਨਪ੍ਰ
 ਜਾਮਜਥਾਜੇਗਆਦਰੁਕੀਓ॥੧੮॥ਕਬਿਤੁਸੁਨੀਏ
 ਰਿਪਾਕੇਸਿੰਧਦੁਖੀਮੁਨਿਬੰਦਰਭਏਆਵਤਬਿਗੀਪਜਲ
 ਪਰਸ੍ਰੇਨਜਾਇਓ॥ਸੁਨਿਰਪੁਬੀਰਧੋਇਪਦਨਿਜਨੀਰਦੀ

ਨੇਦੇਖੈਡਾਰਬੀਰਮੰਤੁਹੋਇਸੁਖਪਾਇਹੈ॥ਏਕੈਚਰਨੇਦਕਸੁ
ਮੇਲਜੇਸਰਤਾਤਕਾਲਜੁਪੁੰਨਭਯੋਮੁਨਿਰਿਖੀਬਿਸਮਾਇ
ਹੈ॥ਪ੍ਰਭਸੇਬਖਾਂਨੀਪਾਨੀਵੇਸੇਹੀਕਯੋਸੇਸਰਤਸੇਰਘੁਨਾਬ
ਪੁਨੈਕਯੋਸਮਾਇਹੈ॥੧੮॥ਸਵਰੀਕੇਪੈਇਪਗਪਾਵੇਸਰ
ਮਾਂਹਿਅਬਸੇਉਮੁਨਿਕੀਨੀਤਾਤਕਾਲਜਲੁਪਾਯੋਹੈ॥ਭਯੋਮੁ
ਪਨੀਰਜੈਸੇਆਵਤਪਟੀਰਰੀਪਤੈਸੇਤਿਹਆਵੈਮੁਨਿਜੁਹੁ
ਖੁਪਾਯੋਹੈ॥ਆਏਪ੍ਰਭਪਾਸਤਬਜਲਕੀਸੁਬਾਸਕਹੀਬੰਢੇ
ਰਘੁਨਾਬਸੇਕੋਪ੍ਰੇਮਏਕਭਾਯੋਹੈ॥ਸੁਨੇਦਿਜਸੁਗੀਤਰਿਜਾਤਿ
ਨਪਿਆਰੀਕੋਉਭਗਤਕੋਨਾਤੇਮਾਂਨਲੇਤਸੁਤਿਗਾਯੋਹੈ॥੨੦॥
ਦੇਹਾ॥ਸੁਨਿਪ੍ਰਭਕੇਬਰਬਚਨਮੁਨਿਸੁਵਨਾਮ੍ਰਿਤਨਾਪਾਇ॥
ਉਸਤਤਿਕਰਰਘੁਨਾਬਕੀਗਾਏਗੇਹਸੁਖੁਪਾਇ॥੨੧॥ਅਤਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਲੁਰਘੁਬੀਰਦਿਖਸਵਰੀਬਿਨਵਬੋਗਨੇਤਨੇਤਸੁ

ਤਿਭਾਖੇਏਕਿਵਉਸਤਤਿਕੋਤੇਗ॥੨੩॥ਜਾਤਿਅਪਾਵਨਨਾ
 ਰਿਤਨਅਤਿਕੁਚੀਲਮਤਿਹੀਨਾ॥ਕੈਸੇਰਾਵਰਿਗੁਨਕੋਪ
 ਰੁਨਸਾਰਦਲੀਨਾ॥੨੩॥ਬੇਲੇਕਿਪਾਨਿਪੰਨਪੁਨਿਸੁਰਗੁਨਕੀ
 ਤੁੰਖਾਂਨਾ॥ਤੁਵਦਰਸਨਭਵਪਾਗਨਰਨਵਭਗਤੀਸੁਨਿਕਾਂਨਾ॥
 ੨੪॥ਛਪੇ॥ਪ੍ਰਥਮਭਗਤਿਸਤਸੰਗਦੁਤੀਅਹਰਿਕਥਾਪ੍ਰ
 ਸੰਗਾ॥ਤਿਤੀਗੁਰਚਰਨਸਪ੍ਰੇਮਚਤੁਰਹਰਿਗੁਨਗਾਇਰੰ
 ਗਾ॥ਪੰਚਮਪਛੋਬੇਦਮੰਤ੍ਰਨਿਮਕੋਖਸੁਦਮਾ॥ਸਪਤਮ
 ਸਭਕੀਸੇਵਸਕਲਹਰਿਗੁਪਾਤਿਸੁਸਮਾ॥ਪਰਅਸੁਮਦੇ
 ਖਨਦੇਖਸੁਨਿਜਥਾਲਾਭਸੰਤੋਖਰਹਿ॥ਬਰਨਵਮਭਗ
 ਤਿਛਲੀਨੁੰਸਰਲਹੁਭਾਇਸੁਸਤਜਕਹਿ॥੨੫॥ਸੋਰ
 ਠਾ॥ਨਵਮੇਏਕਕਮਾਇਨਰਕਿਬਾਨਾਗੀਸੁਤਿਨਾ॥ਸੋਮੇਕੋ
 ਪ੍ਰਵਪਾਇਤੇਮੇਸਭਹੁਪਾਈਅਤਿ॥੨੬॥ਨਿਸਾਨੀਛੰਦਾ॥

੨੮

੦

ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਬਰ ਬਚਨ ਤਬ ਸਵਰੀ ਹਰ ਖਾਂਨੀ ॥ ਗਹੇ ਚਰਨ
 ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਚਖ ਜਲਗ ਦਬਾਂਨੀ ॥ ਜੇਗਨ ਲਤ ਨੁ ਜਯੋ
 ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ ਰਜਾਈ ॥ ਸੇਗ ਤਿ ਦੀਨੀ ਨਾਰਿ ਕੋ ਜੇ ਸੰਜਨ ਪਾ
 ਈ ॥ ੩੬ ॥ ਛਪੈ ॥ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਸੀਯ ਸੁਧਿ ਪਾਇ ਸੈਨ ਲੈ ਲੰਕਾ ਪ
 ਏ ॥ ਕੁਮਕੁਮ ਰਾਵਨ ਜੀਤ ਪੁਖ ਪਚ ਛਿਅ ਵਪਹਿ ਆਏ ॥ ਬੈ
 ਠਾ ਸਿੰਘਾ ਸੁਕੀ ਨਰਾਜ ਸਤਿ ਜੁਗ ਕੀ ਕਰਨੀ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਲ
 ਛ ਮਨ ਭਰ ਬਬੂਲ ਸਵਰੀ ਆ ਚਰਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਉਪ ਬਨ ਬੈਠ
 ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੁਖ ਹਾਥ ਜੋਰ ਲਛਮਨ ਕਹੀ ॥ ਕਛੁ ਭਰ ਬਬੂਲ ਸ
 ਵਰੀ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਤਾਂ ਕੋ ਸਹੀ ॥ ੩੭ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਂ ਮੀਰ
 ਮਸੀਕ ਸਚਿ ਵਨ ਦਿਜ ਜਾਂਨੀ ॥ ਹਸ ਕਰ ਬਰਨ ਲਯੋ ਕਹੀ
 ਸਭ ਪ੍ਰੇਮ ਕਹਾਂਨੀ ॥ ਪੁਨਿ ਸਵਰੀ ਪਰ ਬੋਰ ਕਹਿ ਜੈ ਸੁਨਿ ਤੂੰ
 ਮਾਤਾ ॥ ਸੀਯ ਬਿਗਾ ਮੁਖ ਸੁਕ ਗਯੋ ਨਹਿ ਆਵਤ ਬਾਤਾ ॥

ਯਹਿਕਠਨਬੇਰਨਿਜਰਾਖਮੁਖਕੇਮਲਕਰਮੁਹਿਦੀਜੀਏ॥ ੨੬
 ਸੇਤੈਸੇਹਿਤੈਖਵਾਇਮੁਹਿਕਹੋਕਹਾਰਸਭੀਜੀਏ॥੩੭॥ਦੋ
 ॥ਸੁਨਿਸਭਕੀਸੰਕਾਮਟੀਪਰੇਚਰਨਲਪਟਾਇ॥ਪ੍ਰੇਮਭ
 ਗਤਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਭੂਕੋਜਾਤਿਨਮਾਂਨੈਕਾਇ॥੩੮॥੬॥ ॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਖਗਪਤਿਜਟਾਉਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਛਪੇ॥ਸੀ
 ਤਾਰਦਸਕੰਠਉਛੋਨਭਮਾਰਗਮੇਜਬਾਰਦਨੁਕਰਤ
 ਜਗਮਾਤਸੁਨੀਪੁਨਿਖਗਪਤਿਤੁੰਤਬਾਜਿਮਮਲੇਛਦ
 ਸਿਧੇਨਤਿਮੈਨਿਸਚਰਵਸਿਸੀਰਾ॥ਮਨਮੈਕੀਨਵਿਚ
 ਰਜਦਪ੍ਰਿਥਮੈਬਲਬੀਤਾ॥ਗਿਰਕੰਦਰਤੇਖਗਨਿਕ
 ਸਕਰਸਨਮੁਖਆਯੋਵੇਪਭਰਾ॥ਜਿਮਹੁਰਪਤਿਪਦਚ
 ਲਗਿਗਨਪਰਦੇਖਤਦਸਮੁਖਹਿਦੈਡਰਾ॥੧॥ਕੁੰਡਲੀਅ
 ॥ਖਗਪਤਿਆਵਤਰਿਸਭਕੀਕਿਪੋਚਛੋਮੈਨਕਾਮ

ਮਰੁਤ ਬਲੁ ਜਾਂਨਤ ਸਬੈ ਨਿਪਟਿ ਨਿਕਟਿ ਖਗਤਾ ਕਾ ਨਿਪਟਿ
 ਕਟ ਖਗਤਾ ਕਛੁ ਪਸੈ ਬੋਲੈ ਬਾਂਨੀ॥ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪੈਰ ਖੁਤੇਰਿ
 ਹਿਰਤ ਕੇ ਉਤੀ ਆ ਬਿਰਾਨੀ॥ ਜੇ ਸਾਠਿ ਚਾਹਤ ਕੁ ਸੁਲਛ ਰਸੀ
 ਯਕੋ ਲੈਓ ਮਗਾ॥ ਅਗਾ ਨਿਰਾ ਮਰਿ ਸਮਾਂ ਹਿ ਸਲਭੁ ਪੈਏ ਭਾਖੀ
 ਖਗਾ॥ ੩॥ ਦੇਹਾ ਪੁਨਿ ਜੀਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਕਹੀ ਖਗ ਸੁਤਾ ਕਰਹੁ ਜਿ
 ਨਤਾ ਸਾ॥ ਵੈਘਟ ਕਾ ਪੀਰ ਜੁ ਪਰਹੁ ਕਰੈ ਨਿਸਾ ਚਰਨਾ ਸਾ॥ ੩॥
 ਛਪੇ॥ ਸੁਨਿ ਖਗ ਕੇ ਅਸ ਬੈਨ ਕਹਤ ਦਸ ਕੰਠਾ ਬਿਰਾਜਤ ਬਾ॥
 ਭੋਹ ਛਾਵਤ ਸਿੰਘ ਨ ਕਬਹੂੰ ਮਤ ਸਰਪਰ ਅਬਾ॥ ਰੇ ਸਾਠਿ
 ਜਾਂਨ ਨ ਮੋਹਿ ਲੰਕ ਪਤਿ ਕਹੀ ਅਤਿ ਰਾਵਨਾ॥ ਜਿਤੇ ਸੁਰਾ ਸੁਰਾ
 ਰਕਾ ਖਗ ਮੋਹਿ ਰਾਵਨਾ॥ ਸੁਨਿ ਦਸ ਮੁਖ ਕੇ ਕਟ ਬਚਨਾ
 ਹਿ ਸਹਿ ਨ ਸਕੈ ਖਗ ਰਾਜਪੁ॥ ਬਲ ਤੇਰ ਪ੍ਰਭਾ ਰਖਕੀ ਪੁਨੈ
 ਲਪਟੈ ਭੁਜ ਛਤ ਕਾ ਜਪੁ॥ ੪॥ ਕੰਡਲੀ ਆਪਰ ਕਚਤੇ ਲੈ

ਕੇਸਕੇਕਾਛਲੀਨਰਥਮਾਂਗਿਹਤਚੰਦਨਬਿਹਬਲਕੀਚਿ
 ਸੁਧਿਨਰਹੀਤਨਕਾਹਸੁਧਿਨਰਹੀਤਨਕਾਹਨਨਕਲਸੇਭ
 ਖੀਖਗਾਅਮਾਂਨੇਰਵਸਿਸੁਤਾਦੁਸੁਕੇਮਾਰਤਨਬਲਗਾ॥
 ਇਤਸਰਪਨੁਸੰਧਾਂਨਸੀਸਦਸਹੀਅਮੇਰਿਸਭਗਾਸਪਦ
 ਦੇਰਖਗਕਾਟਿਪਨੁਖਗਨਸੇਸਰਪਰਧਗ॥੫॥ਕੁਜੰਗਪ੍ਰ
 ਯਾਤਛੰਦਾਖਗੇਮਾਰਕੇਚੰਦਨੇਹੀਬਿਦਾਗੀ॥ਕਯੋਮੂਰ
 ਛਾਦੇਛਵੈਦੁਸੁਭਾਗੀ॥ਜਬੈਸੇਪਲੀਨੀਪਰੇਖਗਧਾਯੋ॥
 ਹਤੈਗੀਪਚੁੰਦੈਸੁਦਾਵੈਬਚਾਯੋ॥੬॥ਕਠਾਣੀਕਰਾਯਾਕ
 ਹਾਗੀਪਬੁਛਾਪ੍ਰਤਾਪੈਪ੍ਰਭੁਕੇਲਯੋਚੁੰਪਗੁਛਾ॥ਜਬੈਕੀ
 ਪਥਾਕੇਹਕਯੋਖੰਗਦੁਸਾਗਾਗਏਪੰਖਕਾਟੇਗਿਕਯੋਭੁਬ
 ਲਿਸਾ॥੭॥ਪਾਪਗੀਛੰਦਾਮਨਮੇਸਿਸਰਤਿਖਗਰਾਂਮ
 ਮਾਮੁਹਿਤਨੁਲਾਗਯੋਰਘੁਬੀਰਕਾਂਮਾਬਡਪਛੁਤਾਵਾ

੩੦

੦

੦

ਇਕ ਕਯੋਜੀਆ॥ ਤਤਰਾ ਵਨ ਮੁਹਿ ਨ ਛਡਾਇ ਸੀਆ॥ ੮॥
 ਤਪੁਰੁ ਸੁਪਿ ਦੇ ਲਜਾ ਵਤ ਚ ਛਾਇ॥ ਤਨ ਸਫਲ ਦਰ ਸੁਕ
 ਰ ਅਵਧਾਇ॥ ਜਨ ਪੀਰ ਜੰਨ ਲੀਨੀ ਫਿਪਾਲਾ॥ ਛੰਦੁ ਤ
 ਸੀਆ ਆਏ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ੯॥ ਖਗ ਬਚਨ ਨ ਆਵਤ
 ਬਿਕਲ ਦੇਹਿ॥ ਚਖਰੁ ਰਲੀਨੇ ਪੁਰੁ ਜਲ ਸਨੇਹਾ॥ ਤੁਮ ਕਰ
 ਨੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ਕਤਾਤ॥ ਪੁਰੁ ਕਰ ਛੇ ਕੇ ਸੁਪੁਰੁ ਟੀਗਾਤ॥
 ੧੦॥ ਸੀਯ ਕਥਾ ਗੀਧ ਬਰਨੀ ਬਨਾਇ॥ ਬਰ ਬਸ ਪੁਰੁ ਲੈ
 ਗਯੋ ਲੰਕਾਇ॥ ਮੁਹਿ ਯਹਿ ਗਤ ਦੀਨੀ ਦੁਸਰਾਜਾ॥ ਇ
 ਕ ਪ੍ਰਾਂਨ ਰਹੇ ਪੁਰੁ ਦਰ ਸਕਾਜਾ॥ ੧੧॥ ਸੀਯ ਕੀ ਬਿਧ ਦਾ ਬਰ
 ਨੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਜਿਮ ਬਿਛੁਰ ਕੁੰਜੋਰ ਦਤਾ ਬਿਲਾਇ॥ ਬਿਨੁ
 ਨੀਰ ਮੀਨ ਪੈ ਬਿਕਲ ਦੇਹਿ॥ ਸੁਪਿ ਸਪਦ ਲੇਹੁ ਪੁਰੁ ਕਰ ਸ
 ਨੇਹਾ॥ ੧੨॥ ਭਰਨੈ ਨ ਕਯੋ ਖਗ ਚਲਤ ਪ੍ਰਾਂਨਾ ਰਾਖੁ ਤਤ

ਬੋਲੇ ਜੁਖਾਨਿ ਪਾਂਨਾ ਅੰਤ ਹਿ ਆਵਤ ਨਿਹ ਕੇ ਜੁਨਾਮਾ ਏ
 ਅਪਮ ਮੁਕਤਿ ਨਹਿ ਸੀ ਸਜਾਂਮਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੋ ਪੂਰ ਪ੍ਰਤੰ ਛਮੁ ਤਿਨੈ
 ਦੇਖਾ ਤਨਹਾ ਖੇ ਅਬ ਕਿਹ ਹਿਤ ਬਿਸੇਖਾ ਪੁਨਿ ਕਹਤ ਕ੍ਰਿਪ
 ਨਿਧਿ ਸੁਨਤੁ ਤਾਤਾ ਨਿਜ ਕਰਨੀ ਤੇ ਸੁਖ ਲੇਹੁ ਗਾਤਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕੁੰਤ
 ਲੀਆ ਜਾਂ ਕੇ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਵਸਿ ਤਿਹ ਦੁਰਲਭੁ ਜਗਕਾ ॥
 ਮਮਤਨੁ ਪਰਮਮ ਪੁਰਵ ਸੇ ਬਚ ਭਾਖੇ ਸੀਯਨਾਹ ਬਚ ਭਾ
 ਖੇ ਸੀਯਨਾਂ ਹਿਗੀ ਪਪਰਹੁ ਪਚਤੁ ਰਹੁ ਜਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰ
 ਤ ਬਨਾਇ ਰਾਮ ਜੈ ਜੈ ਰਾਮਾਨੁ ਜਾਗੇ ਸੁਰਕੀਨ ਪੁਕਾਰ ਪਕੇ
 ਤੈਤਨੁ ਹਿਤ ਤਾਂ ਕੇ ਜੈ ਜੈ ਰਾਮਿ ਵਨੈ ਬੈਨ ਕੇ ਮਲ ਜੈ ਜਾਂ ਕੇ ॥ ੧੫ ॥
 ਦੇਹਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਉਸਤਤਿ ਕੀਨਖ ਗਬਰੇ ਨਕਹਾ ਬਨਾਇ
 ਪ੍ਰਤਨ ਪਰ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਗਯੇ ਰੁਗਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਦ
 ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਰਤਿ ਯਹ ਬਹੁ ਲੀਨ ਚਾਹਾ ਪਾਛੇ ਤਿਹ ਕੀ

ਕ੍ਰਿਆ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਨਜਨ ਕਸਮ ਦਾਹਾ ॥ ੧੭ ॥ ਪਲ ਭੁੱਛ ਨ ਕਰਗੀ
ਪਸ ਦਾ ਤਿਹ ਗਾਤਿ ਦੀ ਨੀਰਾਮਾ ॥ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭੂ ਵਯਾਮ
ਵਰੁਨ ਦੁਸਰ ਕਾਮਾ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰੀ ਕਝੀ ਕੀ
ਟੀਕਾ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜੁਨ ਹੁਸੰਤ ਚਿਤ ਪਾਰਿ ਅੰਬਰੀ ਕਨਿ ਪਕੀ
ਕਥਾ ॥ ਏਕਾ ਦਸਿ ਨਿਹਾਰ ਬ੍ਰਤ ਅੰਸੰਤ ਨ ਸੇਵ ਸਦਾ ॥ ੧ ॥
ਛਪੇ ॥ ਦੁਰਬਾਸਾ ਰਿਖਾ ਆਇ ਗਯੋ ਕੁਪਤਿ ਕੋ ਗੋਗਾਤਿ
ਤੇਖੇ ਤਨਿ ਪਚਰਨ ਪਕੇ ਹੀ ਅਪਿਕ ਸਨੇਗਾ ॥ ਵਾਦਿਨ
ਦੁਦਸਿ ਰਹੀ ਭੂਪਨ ਹਿ ਬ੍ਰਤ ਉਪਾਕੇ ॥ ਦੁਰਬਾਸਾ ਪ੍ਰਤਿਯੋ
ਗਾਥਾ ਜਹਿ ਬਚਨ ਉਚਾਕੇ ॥ ਹੇ ਮੁਨਿ ਦੁਦਸਿ ਤੇ ਦਸਿ ਮਿ
ਲੀ ਵੈ ਪਟਿਕਾ ਰਹੀ ਬੁਧਿ ਕਰੈ ॥ ਅਬ ਭੋਜਨ ਪਾਵਹੁ ਬਿ
ਪਾਕਰ ਜਿਮ ਬ੍ਰਤ ਛਲ ਇਸ ਬਿਤਰੈ ॥ ੧ ॥ ਮੁਨਿ ਬੋਲੇ
ਮੁਨਿ ਭੂਪ ਅਬੈ ਮੰਜਨ ਕਰ ਆਵੈ ॥ ਸੰਪਤ ਰਪ ਹੁਕਰੈ ਸੀ

ਪ੍ਰਨਹਿਬਿਲਮਲਗਾਵੇ॥ ਯਹਿਕਹਿਸਰਤਾਤੀਰਜਾਇ
 ਮੁਨਿਪਜਾਨੁਲਗਾਯੋ॥ ਲਾਗੀਅਪਿਕਅਵਾਰਰੂਪਮਨ
 ਮੇਪਛੁਤਾਯੋ॥ ਜੋਮੁਭੇਜਨੁਪਾਵੈਅਬੈਸ੍ਰਾਪਦੇਇਮੁਨਿਕੋਪ
 ਕਗਾ॥ ਬਿਨੁਅਚੈਪਾਨਤ੍ਰੇਦਸਿਲਗੈਜਪਤਪਬ੍ਰਤਸਭਜ
 ਇਗਗ॥ ੩॥ ਨਿਪਰਿਦਉਤਰੈਚਛੈਗਟੀਤਬਯਹਿਨ
 ਗਈ॥ ਅੰਨਸਾਲਨਹਿਜਾਂਉਈਹਾਂਚਰਨੇਦਕਪਾਈ॥
 ਠਾਕੁਰਕੇਪਗਾਧੋਇਕੁਪਲੀਓਆਚਮਾਂਨਜਬਾਅੰਤਰ
 ਹਿਤਪੈਰਿਖੀਬਾਤਯਹਲਖੀਤਾਂਹਿਤਬਾਕੀਰਤੀਮੁਰੇ
 ਸਮੁਨਿਕੋਪਕਰਦੇਕੋਸਰਤਾਤੀਰਹੁ॥ ਨਿਪਕੋਮੈਛਲਵੈ
 ਤੇਅਬੈਅਚੈਮੇਹਿਬਿਨੁਨੀਰਹੁ॥ ੪॥ ਮੁਨਿਦੁਰਬਾਸੁ
 ਭਾਉਸਬੈਜਾਂਨਤਜਗਲੀਲਾ॥ ਬਰਦੇਤੇਛਿਨਛੀਲਸ੍ਰਾ
 ਪਕੀਨੈਕੁਨਛੀਲਾ॥ ਨਿਪਪ੍ਰਤਿਕਯੋਰਿਸਾਇਪੀਓਮੋਬਿ

ਨਤੁਮਾਂਸੀ॥ ਜਪਤਪਬ੍ਰਤਬਹੁਕਰੈ ਤੇਹਿਹੀਅਮੇਅਕਿਮ
 ਨੀ॥ ਤੁਵਮੇਰੇਜੋਅਪਮਾਨਕੀਅਤਾਂਕੋਛਲੁਲੈਓਅਬੈ॥ ਕ
 ਰਜੇਰਭੁਪਸਨਮੁਖਖੋਰਤਾਹਿਤਾਹਿਭਾਖਤਤਬੈ॥ ੫॥ ੫॥
 ਪਰੀਛੰਦੁ॥ ਰਿਖਤੋਰਜਟਾਦੀਨੀਚਲਾਇ॥ ਭਈਅਰ
 ਨਿਸਿਖਾਬਰਨੀਨਜਾਇ॥ ਨਿਪਦਿਗਭਾਗੇਦਿਖਾਕ੍ਰਿਤਬ
 ਜੀਗ॥ ਪੁਰਲੇਗਸਭਨਤਜਦੀਨਪੀਗ॥ ੬॥ ਕੇਉਨੀਕਲ
 ਸਲੈਚਫੇਗੇ॥ ਪਿਤਮਾਤਤਾਤਤਜਿਓਜਨੇਯਾਕਹਿਜਿ
 ਮਹਨੁਵੰਤਹਿਲੰਕਜਾਗ॥ ਤਿਮਦੁਰਬਾਸਾਪੁਰਕਰੈਛਾਗ॥
 ੭॥ ਇਹਬਿਪਨਗਾਰੀਮੈਮਚੀਰੋਗ॥ ਕੇਉਛਾਡ੍ਰੇਗੇਹਸਰਤੈ
 ਦੋਗ॥ ਇਕਨਿਰਭੈਭੁਪਤਿਰਾਖਾ॥ ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭੈ
 ਲਾਖਾ॥ ੮॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਜਾਂਨੀਗੁਣਖਾਂਨੀਹੋਤਪ੍ਰੇਮਪੰਥਹਾਂਨੀ
 ਭੁਪਨੈਕਦੁਨਮਾਂਨੀਮੁਨਿਮਾਂਨਲੀਨਮਾਂਨੀਧੈ॥ ਬਾਂਨੀਰਸਸ

ਨੀਜਉਰਿਖਸੋਬਖਾਂਨੀਤਬਕਬਹੁੰਨਮਾਂਨੀਯਾਂਸੋਡੰਡਹੁੰ
 ਲਗਾਂਨੀਹੈ॥ ਅਮੈਸੀਮਨਠਾਂਨੀਦੀਨਚਫੁਹੁੰਚਲਾਨੀਪ੍ਰਭ
 ਜੁਲਾਮੁਨਿਗਜਾਨੀਜਾਇਚਫੁਮੈਸਮਾਂਨੀਹੈ॥ ਜਾਨੀਰਿ
 ਖਖਾਂਨੀਸਿਖਾਸਹਸਾਪਲਾਂਨੀਪਾਛੇਚਫੁਹੁੰਲਗਾਂਨੀਹਰਿ
 ਭਾਂਨੀਰਿਖਹਾਂਨੀਹੈ॥ ੮॥ ਕੀਰਤੀਮੁਗੇਸਟੇਕਹਾਥਬੀਚਚ
 ਫੁਰਿਖਫਿਕੇਚਹੁਚੱਕਕੇਉਗਾਖਤਨਤਾਂਹਿਕੇ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਸਿਵਇੰਦ੍ਰਲੋਗਕਾਹੁੰਤੇਨਗਯੋਸੋਗਸੇਸਬਲਭੁਪਦੇਖ
 ਦੂਰੇਕਰੀਨਾਂਹਿਕੇ॥ ਮੈਂਹਾਂਭਯਭੀਤਰਮਾਨਾਹਿਲੋਗਗ
 ਯੋਪੁਨਿਤਾਹਿਤਾਹਿਭਾਖਜੋਹਰਿਭਾਖਜੋਆਯੋਕਾਂਹਿਕੇ॥
 ਰਿਖਹੁੰਦਿਚਾਹੀਪੁਨਿਤਾਂਕੇਪਾਸਜਾਵੇਅਬਅੰਗੁਹੁੰਨਗਾਖੇ
 ਗਾਖੇਚਫੁਯਾਯਾਹਿਕੇ॥ ੯॥ ਭਗਤਕੇਵੇਗੀਮੈਤੇਗਾਖਜੋਹੁੰ
 ਨਜਾਤਿਰਿਖਪ੍ਰਾਨਗਾਖਵੇਕੀਬਿਧਤੇਕੇਸਮਸਾਇਹੋ॥ ੧੦॥

ਤਨਪਾਸੁਗਹਿਜਾਤੁਪਾਸਭੁਪਤਿਕੇਅੰਰੁੰਨਰਾਖੇਕੋਉਤਾਂਤੇ
ਪ੍ਰਾਂਨਪਾਇਹੋ॥ਮਾਨਪ੍ਰਭਬੈਨਮਮਰੀਕਛਿਗਅਯੋਮੁਨਿ
ਦੀਨਬਚਭਾਖੇਮੇਕੋਚਕ੍ਰਤੇਬਚਾਇਹੋ॥ਜੈਸੇਛਡਗਯੋਰਿ
ਖਤੈਸੇਠਾਛੋਰਯੋਨਿਪਕੀਨੇਪ੍ਰਵੁਬਿਨਾਮੁਨੀਅੰਨਹੁੰਨ
ਖਾਇਹੋ॥੧੦॥ਦੋਰਭੁਪਰਿਖਹੁੰਕੋਪਾਛੇਮੇਲਲੀਨੇਤਬਮ
ਗੇਭਯੋਆਪਚਕ੍ਰਹੁੰਸੇਬਚਭਾਖੇਜੈ॥ਸੁਨੇਪ੍ਰਭਸਸਤ੍ਰ
ਅਬਛਿਪਾਕੀਜੈਦਾਸਪਰਤੇਕੋਹਰਿਜੁਨੇਦੁਸ੍ਰਕਾਟੇ
ਕੋਗਾਖੇਜੈ॥ਲੈਕੋਪੁਪਦੀਪਨਈਵੇਦਚਕ੍ਰਪੁਜਾਕੀਨੀ
ਗਹੀਉਨਸਾਂਤਿਰਿਦੇਸਾਂਤਮੁਨਿਲਾਖੇਜੈ॥ਚਕ੍ਰਹਰਿ
ਲੈਕਗਯੋਰਿਖਹੁੰਕੋਸੋਕਗਯੋਬੇਜਕੋਗਵਾਇਰੁਲੇਸੁਚ
ਅੰਨਚਾਖੇਜੈ॥੧੧॥ਛਪੇ॥ਪੁਨਿਭੁਪਤਿਕਰਜੇਰਕਯੋ
ਤੁਵਅਸੁਪਕੇਪ੍ਰਭਾ॥ਪ੍ਰਥਮੇਪਾਵਹੁਭੁਪਸੀਤਪਾਛੇਅ

ਚੋਰ ਅਬਾਤੁ ਮਕੋਸੀ ਤਨ ਬਨਤ ਬਹੁ ਰਿਖ ਸਪਤ ਦੀਨਾ
 ਗਿਆ ਸੁਚੇ ਚੋਰਾ ਖਰੂਪ ਭੇਜਨੁ ਤਬ ਹੀ ਕਰਗਾ ਇਹ ਬਿਪ
 ਭੇਜਨੁ ਪਾਛੈ ਕੀ ਚਿਮੁ ਨਿਵਰਣ ਸਾਪੇ ਮਭਗਾ ਭੂਪਤਿ ਬਿ
 ਨਤੀ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਕੀ ਅਛਿ ਮਹੁਦਾਸ ਅਵਗੁਨ ਜੁ ਕਰਾ ॥੧੩॥
 ਅੰਬਰੀ ਕਨਿ ਪਭਗਤਿ ਦੇਸ ਦੇਸ ਨ ਮੈ ਜਾਂਨੀ ॥ ਇਕ ਭੂਪਤਿ
 ਕੀ ਸੁਤਾ ਸੁਨਤ ਜਸੁ ਹੀ ਅਪ੍ਰਵੁਠਾਂ ਨੀ ॥ ਪਿਤ ਮੈ ਕਯੋ ਬਖ
 ਨ ਕਾਹਿ ਤਸੁ ਬਹ ਕਰਹੇ ॥ ਅੰਬਰੀ ਕਹ ਰਿਭਗਤੁ ਮਠਾਂ ਤ
 ਕੋ ਮੈ ਬਹੇ ॥ ਅਸ ਬਚਨ ਸੁਤਾ ਕੇ ਨਿਪਤਿ ਜੁ ਨਿਤ ਤਛਿਨ
 ਲਿਖ ਪੜੀ ਦਈ ॥ ਤਬ ਗਯੋ ਬਿਪ੍ਰਹਰਿ ਭਗਤ ਪਹਿ ਦੈ ਦੀ
 ਠੀ ਨਿਜ ਗਾਥ ਕਹੀ ॥੧੩॥ ਪਛਪੜੀ ਭੂਪਾਲ ਰਿਦੈ ਬਿਸ
 ਮੈ ਅਤਿ ਪਾਯੋ ॥ ਕਿਹਹਿ ਤਭੁ ਲੀਨਾ ਰਿਮੋ ਹਿਬੀ ਅਬੋਲੁ
 ਨਭਾਯੋ ॥ ਅੰਰੁ ਬਡੇ ਜਗ ਭੂਪਰਾਜ ਮੈ ਕਰਤੇ ਰੋਗਾ ਗਾਇਨ

ਵਰਮੇਰੀਬਿਰਤਿਬੁਝਲੈਪੁਰਲੋਗਾਸਦਠਾਕੁਰਕੀਪੂਜ
 ਕਰੋਚਾਹਿਨਗੇਰਹਵਾਸਹੂੰ।।ਤੁਮਬਿਪ੍ਰਸਬੈਬਿਪਯਨ
 ਪੇਕਰਨਿਪਸੁਤਾਨਿਹਾਸਹੂੰ।।੧੪।।ਅਰਿਲਛੰਦੁ।।ਲੇਉ
 ਤਹਹਰਿਭਗਤਬੇਗਾਦਿਜਆਇਓ।।ਗਾਜਸੁਤਭਲੀਭ
 ਤਿਤਾਂਹਿਸਮਝਾਇਓ।।ਕਾਹਿਕੰਨਜਾਤਹਿਬਿਪ੍ਰਪਿਤਾਸਮਜ
 ਹੋ।।ਸਨਮੁਖਉਂਤਰਉਂਚਾਤਿਨਤੰਦਪਬਖਾਲੋ।।੧੫।।ਬਿਨ
 ਤੀਮੇਰੀਜਾਇਕਹੋਯਹਿਭਗਤਸੋ।।ਮੈਪ੍ਰਭਗਵਰਿਸੁਭ
 ਸਸੁਨ੍ਯੋਸਭੁਜਗਤਸੋ।।ਕਰਤਸਦਾਹਰਿਸੇਵਲੋਭਨ੍ਯ
 ਨਾਰਿਕੋ।।ਤਾਂਤੇਪ੍ਰਭਪਤਿਕੀਨਲੋਹੇਸੁਖਸਾਰਕੇ।।੧੬।।ਜੋ
 ਇਛਾਮੁਹਿਰਿਦੈਕਾਂਮਭੇਰੈਗੀ।।ਸਭਅਘਲਾਗੈਮੋਹ
 ਪੇਤਯੇਤੇਮਹੀ।।ਮਨਬਚਕਮਤੁਵਚਰਨਸੇਵਮਨਲਾਗੇ
 ।।ਜੋਨਬਹੁਮੁਹਿਭੁਪਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਵਤਨਾਗੇ।।੧੭।।ਦੇਹ।।

ਬਿਨੁ ਅਪਰਾਧ ਤਨੁ ਮੁਹਿ ਪਾਪ ਚਢੈ ਤੁਵਸੀਸਾ ॥ ਬਿਨੁ
 ਤੁਵਬਰੇਨ ਜੀਵਹੈ ਮਰਹੈ ਬਿਸਵੇ ਬੀਸਾ ॥ ੧੮ ॥ ਕੁੰਡਲੀਆ ॥
 ਦੀਜੈ ਇਹ ਸੰਦੇਸਾ ਦਿਜਗਯੋ ਭਗਤ ਪੁਰਸਾਂਗਿ ॥ ਕੁਪਸੁਤ
 ਕੀ ਕਥਾ ਬਰਬਰਨੀ ਕੁਪਤਿ ਪਾਗਿ ॥ ਬਰਨੀ ਕੁਪਤਿ ਪਾਸਿ
 ਨਤਤੀ ਅਪ੍ਰੇਮ ਕਹਾਂਨੀ ॥ ਤਨੁ ਪੁਲਕਤ ਜਲੈ ਨਨਿ ਪਾਤਿ ਬੇਲੇ
 ਗਦਬਾਂਨੀ ॥ ਜੋ ਦ੍ਰਿੜਤਾਂ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਖੜਗ ਸੋਢੇ ਰੇਲੀ ਜੋ ॥
 ਹਰਖ ਤਪਾਯੋ ਬਿਪ੍ਰਕੁਪ ਜਬ ਨਿਜ ਅਸ ਦੀਜੈ ॥ ੧੯ ॥ ਬਰਵੈ
 ਛੰਦੁ ॥ ਕੰਨਜਾ ਪਿਤਮਨ ਹਰਖ ਤਨੁ ਬਾਸ ਅਇਆ ਪੂਰ
 ਚੇਕਮਾਇ ਮੁਕਤਾ ਬਿਪ੍ਰਬੁਲਾਇ ॥ ਲੋਕ ਕਬੇਦ ਕਰੀ ਤਿਸੁ
 ਕੀ ਨ ਬਿਵਾਹ ॥ ਬਹੁ ਬਿਪਿਦਾਇ ਜੁਦੀਨੈ ਬਰਨੈ ਕਾਹ ॥ ੨੦ ॥
 ਬਿਦਾ ਕੀ ਨਨਿ ਪਦੁਤਾ ਜਾਂਨ ਚਢਾਇ ॥ ਪਹੁਚੀ ਹਰਿ ਭਗਤੈ
 ਪੁਰਬਾਜ ਬਜਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਅੰਬਰੀਕ ਅਗਮ ਸੁਨਿ ਬੇਲੇ

ਦਾਸਾਨਵਮੰਦਰਸੁਭਰਾਂਨੀਕੋਦੈਵਾਸਾ॥੩੩॥ਅਸਨਬਸ
ਨਨਾਬਿਪਿਪੁਰਹੁਰੇਹਾ॥ਤਤਾਛਿਨਸੇਈਕੀਨੀਦਾਸਸ
ਨੇਹਾ॥੩੪॥ਪਾਪਗੀਛੰਦੁ॥ਇਹਬਿਪਰਾਂਨੀਨਿਜਮਹਲ
ਮਾਂਹਿ॥ਸਦਰਹਿਰੈਮਨਸਾਸੇਵਮਾਂਹਿ॥ਇਕਸਮੇਸੇਸਨਿ
ਸਗਈਪ੍ਰੇਮਾ॥ਜਹਕਰਤਭਗਤਹਿਤਨਿਤਜਨੇਮਾ॥੩੫॥
ਚੈਕਾਸੁਭਦੈਬਾਸਨਪਖਾਗਾਪੁਨਛਪੀਕੋਨਗੁਰਕੇਮੰਝਰ
॥ਇਹਬਿਪਿਭਿਤਕੀਨੀਦਿਵਸਤੀਨਾ॥ਅਤਿਅਚਰਜੀ
ਪਮਨਮਾਂਹਿਲੀਨਾ॥੩੬॥ਕੋਤਸਕਰਮੁਹਿਸੇਵਾਚੁਗਾਇ॥
ਤਬਪਗੀਵਿਸੁਰਾਂਨੀਸੁਭਾਇ॥ਕਹਿਭੁਪਤਿਜੇਤੁਵਰਿਦੈ
ਪ੍ਰੀਤਿ॥ਮਸਤਕਿਨਿਜਪਹਗਰਿਸੇਵਗੀਤਿ॥੩੭॥ਯਹ
ਸਿਖਜਾਨਬਹਰਿਭਗਤਦੀਨਾ॥ਮਨੁਰਾਂਨੀਸੁਵਨਨਮੰਤ
ਲੀਨਾ॥ਪੁਨਿਪ੍ਰਾਤਰੇਤਪੂਜਾਸੁਲੀਨਾ॥ਹਰਿਕਰਸਿੰਗਾਰਹ

ਰਿਰੰਗਾਭੀਨ॥੨੮॥ਕਾਬਿਤੁ॥ਪ੍ਰਭੁਕੇਸਿੰਗਾਰਕੁਲੀਕੁੰਤਿ
 ਸੋਸੁਪਾਰਚਾਂਨੀਆਪਹੀਨਿਹਾਰਬਲਿਹਾਰਰੰਗਭੀਜੇਰੈ॥
 ਕਰੈਪਦਗਾਂਨਲੈਲੈਤਾਂਨਸੁਖਮਾਂਨਹੀਅਹੋਵਤਬਿਹਾਂਲੈਨ
 ਨਾਤਛਿਨਛੀਜੇਰੈ॥ਕੁਪਸੁਨਿਪਾਟੀਚਾਂਨੀਸੇਵਾਮੇਭਿਗਾ
 ਈਅਤਿਰਿਵੈਉਮਗਾਈਕਬਦੇਖੋਸੁਖਲੀਜੇਰੈ॥ਯੇਹ
 ਰੇਆਯੋਪਾਛੈਲੋਗਾਨਾਟਾਯੇਦੁਰਪਾਲਸਮਸਟਾਯੇਦਾਸ
 ਦਾਸੀਨਸੁਨੀਜੇਰੈ॥੨੯॥ਗਾਯੋਗੋਹਮਾਂਹਦੁਖਦੇਖੈਨਗ
 ਹਰਾਂਨੀਭੀਜਰਹੀਰੰਗਚਲੇਨਾਤਅਸੁਪਾਤਹੈ॥ਜੇਜੇ
 ਪਦਗਾਵੈਬਰਬੀਨਕੋਬਜਾਵੈਤੀਯਰਿਵੈਉਮਗਾਵੈਕੁਪ
 ਕਯੋਪੁੰਨਜਾਤਹੈ॥ਚਲੇਨੈਨਬਾਗਛਿਗਗਾਯੋਨਿਜਨਾ
 ਰਿਪੁਕੋਉਠੀਸੋਨਿਹਾਰਬਲਿਹਾਰਪ੍ਰਾਂਨਗਾਤਹੈ॥ਕੁਪਗੁਰ
 ਹਰੀਪਗਪਰੀਰਸੁਗਰੀਚਾਂਨੀਸਫਲਯੋਪਹੀਆਏਸੁਖਨਸ

ਮਾਤਹੈ॥੩੦॥ਕਹੈਕੁਪਪਜਾਗੀਵੈਸੇਬੀਨਕੋਸਪਾਗੀਗਾਵੈ
ਸ਼ੀਨਸੁਰਫਾਗੀਮੁਹਿਰਿਦੈਸੁਖਭਾਗੀਹੈ॥ਕੀਨੈਜੇਇਨਗੀ
ਪਤਿਆਰਜਾਸੰਕਟਾਗੀਲਗੀਗਾਵਨੇਮੁਰਾਗੀਨਸਫਾਗੀ
ਨੈਨਬਾਗੀਹੈ॥ਜੇਜੇਲੈਪੈਤੰਨਪ੍ਰਭਪ੍ਰਤਮਾਮੁਸਕੰਨਗ
ਈਫੂਲਸੁਨਿਗਾਂਨਟੂਟੇਬੰਦਫਗਾਫਾਗੀਹੈ॥ਦੇਖਤਰਿਸ਼ਯ
ਤਰਿਧਜਾਨਮਨਮਾਯੋਕੁਪਨਾਰਿਪ੍ਰੇਮਭਾਯੋਸੁਖਛਾਯੋਦੋ
ਹਾਗੀਹੈ॥੩੧॥ਐਸੇਹਰਿਰੰਗਮਾਂਹਿਰੈਨਿਸਬਬੀਤਗਈ
ਚੀਤਤੂੰਨਗਯੋਰਾਜਕਾਜਕੁਲਗਯੋਹੈ॥ਦੇਖਤਗਤਹਰਿ
ਰੰਗਭੀਜੇਰੈਨਦਿਨਫੇਲਗਈਸੇਇਗਜਾਗਾਨੀਵਸਿਭਯੋ
ਹੈ॥ਸੁਨਿਗਇਵਾਸਐਹਾਬਿਖੇਤੇਉਦਾਸਕੁਈਪੁਜਾਸਭ
ਲੀਨੀਭੰਨਭੰਨਸੁਖਛਾਯੋਹੈ॥ਜਿਤੇਕੁਪਰਾਜਸਭਫ
ਰਸਮਾਜਪਰੇਘਰਘਰਕੁਗਤਿਹੈਤਨਿਜਸੁਖਯੋਹੈ

੩੩॥ ਦੇਹਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਲੀਨੀ ਸਭਨ ਜਿ ਤੇਰੁ ਪਰ ਹਿ
 ਵਾਸਾ ॥ ਪਰ ਪਰ ਕੀਰਤਨ ਜੇ ਤਨਿ ਸਾਧ ਪਰ ਹੋਵਤਾ ਸਿ
 ੩੩॥ ਸਗਲ ਦੇਸ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਸੇ ਬਾਲ ਬਿਪਨ ਨਾਹਿ ॥
 ਅੰਮਰੀ ਕਉ ਪਕਾਰ ਤੇ ਭਏ ਪਾਤਿ ਤਭ ਵਪਾਰ ॥ ੩੪॥ ੧੧॥
 ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਬਿਦਰਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਬਿਦਰ ਭਗਤ
 ਇਤਹਾਸ ਬਰਸੁਨ ਹੁਸੀਤ ਦੇਕਾਂਨਾ ॥ ਨਿਮਹਰਿਤਾਂ ਕੇ ਕਹਾਵ
 ਸੇਸੇ ਸਭ ਕਹੇ ਬਖਾਂਨਾ ॥ ੧॥ ਪੰਡਿਤ ਸੁਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਸਿ ਸਦਾ
 ਹੁਤਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਵਹੁਤੇ ਪ੍ਰਭ ਵਸੇ ਹੁਤੇ ਸੇਵਕ ਸੇਵਨ ਹਿੰਦਾ ॥
 ੨॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬੇਨ ਬਸੀਠ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਕੋ ਰਵ ਪਾਂਸਾ ॥ ਪੁਰਬ
 ਹਰਿ ਕਬਾਗ ਬਰਤਾਉ ਤਰੇ ਪਨ ਸੁਜਾਮਾ ॥ ੩॥ ਸਮਾਢਾ
 ਹਸੁਨਿ ਬਿਦਰਜੀ ॥ ਜਾਇ ਕਹੀ ਨਿਪਾਸਾ ॥ ਹੁਵ ਪਾਂਡੁਵਸੀ
 ਤੇਖ ਹਿਤ ਆਏ ਸੁਖ ਕੀਰਾਸਿ ॥ ੪॥ ਛਪੇ ॥ ਸੁਨਿ ਦੁਰਜੇ ਪ

ਨਭੁਪਪ੍ਰਭੁਦਰਸਨੁਬਡਅਗਮਾਸੁਰਮੁਨਿਪ੍ਰਾਨਨਪਾਰਿ
 ਜਾਂਹਿਜਸੁਗਾਵਤਨਿਗਮਾਸੋਆਯੋਤੁਵਗੇਰਾਵਗੀ
 ਭਟੀਬਡਾਣੀਆਗੇਪੈਪ੍ਰਭੁਲੇਹੁਕਰਹੁਆਦਰਮਨੁਲਾਣੀ
 ॥ ਛਿਰਕਾਵਹੁਅਧਿਕਸੁਰੀਧਪੁਰਪੁਨਿਡੇਗਾਤਰਿਦੇਹੁਬ
 ਗਾਹਿਗਿਪ੍ਰਥਮਸੇਵਬਹੁਭਾਂਤਕਰਿਪੁਨਿਯੋਕਹੈਸੁਸੀਸਿਧ
 ਗ॥੫॥ਕੁਲੀਭੁਪਮੁਖਕੀਤਦਧਹੀਅਮੈਅਹੰਕਾਰਾਜ
 ਦਵਕੁਲਤੇਆਦਿਅੰਗੁਨਿਪਦਾਸਹਮਾਰਾਕੈਸੇਆਗੈਮਿ
 ਲੈਸੇਵਕਨਉਚਤਿਨਾਹੀਅਬਾਬਿਦਰਸੰਠਨਿਪਪਠੇਕਰ
 ਟੁਏਫਾਭੀਖਮਸਬਾਤਿਨਭਿਨਭਿਨਪਗਾਗੇਘਰਿਜਖ
 ਉਚਤਿਪ੍ਰਭਮਿਲੇਤਬਾਸਾਦਰਲਵਾਇਗੇਨਗਾਗੈਅੰ
 ਤਰਸਾਮੀਜਾਂਨਸਬਾ॥੬॥ਦੇਹਗਾਆਗੈਸਭਾਬਨਾਇਕੈ
 ਬੈਠੈਨਿਪਅਭਿਮਾਨਿਪੀਰਜੁਵਨਕੇਕਾਜਹਿਤਤਹਾਂਗਏ

ਭਗਵੰਤ॥੧॥ਕਬਿਤੁ॥ਬਾਤੈਬਖਾਂਨੀਹਿਤਸਾਂਨੀਜਾਦੇਨਾਥ
 ਤਬਮਹਾਂਅਭਿਮਾਂਨੀਨੈਕੁਹੂੰਨਹੀਅਭਾਂਨੀਪੈ॥ਕਹਯੋਬਹੁਗ
 ਯਾਨੀਤਉਭੂਪਨਸਿਰਾਂਨੀਛਾਤੀਕਹਯੋਕੇਪਤਾਂਨੀਪ੍ਰਕਾ
 ਯੁਸਨਮਾਂਨੀਪੈ॥ਪੰਡਿਤਜਾਂਨੀਦੇਹੁਦਾਂਨੀਪੰਚਰਾਂਮਨਿ
 ਪਅਗਛੁਰਕਾਂਨੀਦੇਨਭ੍ਰਮਜੁੱਧਾਂਨੀਪੈ॥ਬੋਲੇਸੁਖਖਾਂਨੀ
 ਪਾਛੈਹੋਪਛੁਤਾਂਨੀਭੂਪਮਾਂਨਤਨਮਾਂਨੀਕਾਹੇਕਰੈਕੁਲ੍ਯਾਂਨੀ
 ਪੈ॥੮॥ਕੀਰਤੀਮੁਗੇਸਕਛੁਰਾਵੀਸੈਛਲਤਨਾਹਿਰਹਿਜੂ
 ਕੀਬਾਤਰਿਦੈਨੈਕੁਨਹੀਪਾਗੀਪੈ॥ਡੇਰਾਹਰਿਦੀਨਜਹਾਂਪੂਰ
 ਨਸਮਾਗੀਬੀਨਰਾਖੀਬਨਇਕੀਨੀਭੋਜਨਤਿਆਗੀਪੈ॥੯॥
 ਠੇਕਿਪਾਗੇਹਮਦਾਜਨਸੇਸਨੇਹਜਾਂਕੋਬਿਦਰਕੇਪਾਂਮਜਾਇ
 ਪਹੁਚੇਮੁਰਾਗੀਪੈ॥ਭੀਖਮਾਐਵੇਹਭਾਂਨਪੁਤਰਹੋਰਾਬੋਜੇਰ
 ਪ੍ਰਭਹੂੰਨਮਾਂਨੀਤਾਂਕੋਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਯਾਗੀਪੈ॥੧੦॥ਨੂੰਡਲੀਆ॥

ਅਸਨ

ਸਬਨਕੋ ਪ੍ਰਭਾਬ ਦਾਏ ਆਏ ਜਨਕੋ ਪਾਮਾਏ ਕਿਵਾਰਨੁ
ਵਤੁਤੀ ਬਿਦਰ ਭਗਤ ਕੀ ਬਾਂਮਾ ਬਿਦਰ ਭਗਤ ਕੀ ਬਾਂਮ
ਬੋਲ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਪਹਿਚਾਨੇ ਆਯੋ ਸੁਵਨਨ ਵਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਮਦ ਪ੍ਰ
ਭੁਪਤਿ ਮਾਨਾ ਅੰਚਰ ਕੀ ਸੁਪਿਨਾਂ ਹਿਏ ਰਪੋ ਰੋਣਾ ਫੀਤ ਬਾਪੀ
ਤੰਬਰ ਦੀ ਓਡਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਂਨਤ ਹੀ ਅਕੀ ਸਬਾ ॥੧੦॥ ਦਿਖ
ਅਬਲਾਹ ਰਿਬ ਸੜਕੋ ਮਨ ਮੇਰੀ ਲਜਾਇਆ ਮੈ ਬੋਗੀਏ
ਗੀਨਗਨ ਪੁਨਿ ਨਿਜ ਪਟ ਓਢਾਇਆ ਪੁਨਿ ਨਿਜ ਪਟ ਓਢਾਇ ਪ੍ਰ
ਭੂਤ ਬਭੀਤ ਰਾਂਗੇ ॥ ਬਰੈ ਬੈਠਾਰ ਸੁਭਗ ਕਦਲੀ ਛਲ ਜ
ਨੇ ॥ ਛਲੀ ਖਵਾਵਤ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਰਡਾਰ ਤਰੁ ਮੈ ਪਿਖਾ ॥ ਹਿਤੋ
ਪਾਵਤ ਰਿਸ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਨ ਤਾਂ ਕੇ ਦਿਖਾ ॥੧੧॥ ਪਾਛੇ ਤੇ ਆਏ ਭਗ
ਤ ਕੀ ਨਿੰਦੇ ਪ੍ਰਣਾਮਾ ਖੋੜ ਸਾਥਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰੀ ਚਰਨੇ ਦਕਕ
ਰਪਾਂਨਾ ਚਰਨੇ ਦਕਕ ਰਪਾਂਨ ਪੁਨੈ ਦੇਖੋ ਕੇਲਾ ਛਗਾ ਡਾਰਦਯੋ

ਕਤਸਾਗਨਾਗਿਛਿਲਕਾਰਾਬੇਘਗਾਲੰਜਤਦਿਖਜਨਲਾਂ
 ਨਖਵਾਏਛੀਲਾਆਛੋ।ਦੀਨੀਕੋਪਉਠਾਇਖਵਾਵਤਸ
 ਗਹਿਪਾਛੋ॥੧੩॥ਬੋਲੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪੰਨਪੁਨਿਜੇਰਸੁਛੀਲਕ
 ਮਾਂਹਿ॥ਸਾਗਹਿਸੋਪਾਵੇਨਹੀਵੈਸੀਮਿਠਤਾਨਾਂਹਿ॥ਵੈਸੀਮਿ
 ਠਤਾਨਾਹਿਪ੍ਰਕੁਦੇਖੇਰੰਗਭੀਨੇ॥ਤਨਪੁਲਕਤਭਯੋਬਿਦਰ
 ਪ੍ਰੇਮਜਲਨੈਨਨਚੀਨੇ॥ਪ੍ਰਭੂਖਵਾਏਛੀਲਕੋਨਬੈਥੀਤੀ
 ਯੋਰੇਲੇ॥ਤਤਛਿਨਲੈਕਰਵਾਰਕਾਟਕਰਵੈਬਿਨੁਬੋਲੇ॥
 ੧੩॥ਕਬਿਤੁ॥ਪ੍ਰਭੂਕੋਖਵਾਇਸਾਗਆਇਭਗਤਨਾਹਿ
 ਕਯੋਭੇਜਨੁਸਵਾਰਪੈਅਵਾਰਬੈਠਹੀਐ॥ਮਾਥਾਹੁੰਨਿ
 ਵਾਇਕੈਦਿਖਾਏਕਰਪਤਿਹੁੰਕੋਛੀਲਾਖਵਾਏਦੰਡਲਾਇ
 ਕਏਸਹੀਐ॥ਬੋਲੇਭਗਤੁਭੂਲੀਪਾਛੈਬਾਤਉਤਪਾਤ
 ਆਗੈਸੇਵਾਜਗਤਾਤਕੋਨਕਰੈਮਤਿਬਹੀਐ॥ਬੋਰੇਬਰੁਭ

੩੮
 ੦

ਗੀ ਅਨੁਰਾਗੀ ਹਰਿ ਚਰਨ ਨ ਕੋਰੀ ਪੁਜੇ ਆਪ ਸਾਗੀ ਕਰਪਾ
ਕਰੁ ਖੁਲਹੀ ਹੈ॥ ੧੪॥ ਥਾਗੀ ਪਰੇਸ ਕੈ ਮੁਰਾਰੀ ਆਰੋਪਰੀ
ਜਨ ਲੋਨ ਬਿਨੁ ਕਯੋ ਸਾਗੁ ਪ੍ਰੇਮ ਬੋਰਾਯੋ ਹੈ॥ ਹਰਿ ਝੁਕੀਰੀ
ਤਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲੇਤ ਭਗਤ ਨ ਕੀਖਾ ਵਤ ਸਗਲ ਚਾਹੁ ਬੰਡੇ
ਗਸਾਯੋ ਹੈ॥ ਦੁਰੁ ਕਰਪਾ ਨ ਲੀਨੇ ਦਾਸ ਨ ਕੋਰੀ ਗੁਰੀ ਨੇ ਆ
ਸਨ ਬਿਰਾਜੇ ਪਾਛੈ ਜੀਤ ਜਨ ਪਾਯੋ ਹੈ॥ ਸਾਗ ਮੈਨ ਲੋਨ ਖ
ਇਕਯੋ ਜਨ ਮੈਨਿ ਗਹਿ ਭੋਨ ਕੋਨ ਜਾ ਇਸ ਬਨ ਰਿਸੈ ਸੁਨਾਯੋ
ਹੈ॥ ੧੫॥ ਸੁਨਿ ਪਤਿ ਗਿਰਾਨਾਰੀ ਹਾਕਰ ਸੋ ਕਰਾਰੀ ਆਏ
ਗਿਰਪਾਰੀ ਹਮ ਭੁਲੀ ਸੇਵ ਲੀਨੀ ਹੈ॥ ਪੁਨੈ ਜਿਰ ਬਾਰਿਬ
ਗੀ ਮਾਝੈ ਟੁਡੈ ਨ ਦਾਗੀ ਆਏ ਕਰਤਾ ਤਕਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪੂਰਕੀ
ਨੀ ਹੈ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦਿਖਦੈ ਪਤ ਹਰਖ ਅਤਿ ਗਹੇ ਪਗ ਆ
ਇਕ ਗੋਬਿਨੈ ਰੰਗ ਭੀ ਨੀ ਹੈ॥ ਭਗਤ ਨਾ ਰਿਨੈ ਹਾਥ ਲਾਗੇ ਬ

ਤੀਬਾਤਨਾਂਹਿਚੈਦਹਭਵਨਪ੍ਰਭਰਚੈਛਿਨਛੀਲੀਐ॥੧੬
 ਦੇਹਗਾ॥ਭਗਤਿਦਿਨਾਈਭਗਤਕੋਰਿਪਾਸਿਪਸੁਖਖੰਡ
 ॥ਸਗਰੀਨਿਸਪ੍ਰਕੇਚਰਨਚੰਪਤਬਿਦਰਬਿਹੰਸ॥੧੭॥
 ਭੋਰਭਟੇਨਨਪ੍ਰੇਮਸੈਬਹੁਬਿਧਿਓਸਤਤਿਕੀਨਾਤੇਕੋਯਹਿ
 ਬਰਬਾਤਨਹਿਬਿਦਰਪਰਮਤਲੀਨਾ॥੧੮॥ਛੁਪੋਆਏ
 ਪੁਨਪ੍ਰਭਸਭਾਮਾਂਹਿਬੇਲ੍ਹੇਰਿਸਕੁਪਾ॥ਰਾਜਨਕੀਯਹਬ
 ਨਰਾਜਰਾਬਸਤਮਨੁਪਾ॥ਸਮਸਲੀਝੀਏਆਪਤਜੇ
 ਖਟਰਸਜੇਭੋਗਾ॥ਸੇਜਸੁਰੀਪਨਸੇਇਸੇਇਸਾਬਰਦੁਖ
 ਰੋਗਾ॥ਬਿਨੁਲੋਨਸਾਗੁਖਾਯੇਸੁਨਜੇਪ੍ਰਥਮਬੁਧਿਰਾਵਰਿ
 ਹੀ॥ਸੁਨਿਭੁਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਾਯੋਸਭਨਮੇਅਧਿਕੈਜਾਨੁਸਹੀ
 ੧੯॥ਕਾਬਿਤੁ॥ਤੇਰੇਗੇਹਬਿਨਾਨੇਹਕਾਹੂੰਕਾਮਨਾਹਿਨਿਪ
 ਜੇਬਿਨੁਸੇਨੇਹਦੀਪਬਾਤੀਪੁਨਕਾਮਹੈ॥ਬਿਨਨਤੁਮਾਰੇਵ

ਕੇਸਾਗਸਮਨਾਂਹਿਭੁਪਪ੍ਰੇਮਰਸਪਕਯੋਲੋਨਸ੍ਵਦਅਭਿਰੰਮ
 ਹੈ॥ਸਾਬਰਕੀਸੇਜਬਡੀਪ੍ਰੀਤਿਸੋਸਵਾਗੀਤਿਨਮੋਸੋਸੁਖੁ
 ਪਾਯੋਜੋਸੇਨਾਂਹਿਸ੍ਵਸਾਂਮਹੈ॥ਪਾਂਨੀਹੁੰਜੇਚਾਖੋਤਾਂਕੋਕਯਾਰ
 ਸੁਭਾਖੋਮੁਖਕਹਾਦੁਪਤੋਰਨਹੀਸੁਪਾਵਾਂਕੇਸਾਂਮਹੈ॥੨੦॥ਪ੍ਰੀ
 ਤਿਬਿਪਗੀਤਿਹੁੰਕੋਪੰਛੀਲਖਜਾਂਹਿਭੁਪਸਾਪਾਛਿਗਬੈਏ
 ਦੇਖਬੱਧਪਰਾਤਹੈ॥ਧੇਨਦੁਪਮਾਂਹਿਜੇਊਮੇਲੈਕਾਲਕੂਟ
 ਨਰਦੁਪਸ੍ਵਦਦੁਗੋਤਬਿਖੁਕੋਪ੍ਰੇਯਾਤਹੈ॥ਸੁਰਸਗੀਕ੍ਰਿ
 ਭਮਾਂਹਿਮਦਰਾਕੀਬੰਦਪਰੈਤਾਂਕੋਬੁਧਿਗਯਾਨੀਫਿਰਨੈਕੁ
 ਨਗਹਾਤਹੈ॥ਤੈਸੇਲਾਖਮੀਠੀਬਾਤਕਰੈਏਕਫੀਕੀਕਰੈਠੀ
 ਕੋਗਹਿਜਾਇਕਹੂੰਮੀਠੀਨਦਿਖਾਤਹੈ॥੨੧॥ਤੂੰਤੈਮੋਕੋਪੰਡਿਤੁ
 ਤਸਮਰਿਪਜਾਂਨਤਹੈਤਾਂਤੇਤੇਰੇਭੁਜਨੁਨਮੋਕੋਨ੍ਰਿਪਭਾਯੋਐ॥ਅ
 ਰੁਏਕਕਾਂਨਦੈਕੋਜਾਚੀਬਾਤਸੁਨਭੁਪਮੋਕੋਕੁਰਪੰਡਬਾਂਯੋ

ਦੰਗਨੇਸੁਹਾਯੋਪੈ॥ ਕਰੈਬੁਰਕਾਂਮਸੇਉਰੇਗਤਪੈਤਾਂਕੇਫਲੁ
 ਕਾਹੂਕੋਨਦੇਸੁਬੇਦਸਿੰਮਿਤਿਨਗਾਯੋਪੈ॥ ਦੇਤੇਪੰਚਗਾਮ
 ਕਲੈਮਿਟਤੀਤੁਮਾਗੀਸਭਨਾਂਤੇਜਾਕੀਜੁੱਪਜੀਤਿਸੇਉਗਤੁ
 ਪਾਯੋਪੈ॥ ੨੨॥ ਕੋਗਨਿਪਹੁੰਕੇਬਹੁਭਾਖਹੋਦੀਨਾਸਥਤਾਂਕੇ
 ਕਹਾਦੇਸੁਮਤਿਤਾਂਕੀਬਿਪਛੀਨੀਪੈ॥ ਕਾਲਵਸਿਭਯੋਕ
 ਹੁਬਾਤਕੋਨਕਾਂਨਪਗੈਬਿਦਾਪੈਕੇਚਲੇਜੇਉਪਾਲੇਸਦਾਦੀ
 ਨੀਪੈ॥ ਆਗੈਪਹੁਚਾਵਨਕੇਬਿਦਰਜੀਗਏਸੰਗਟੇਕੇ
 ਅਤਿਸਾਦਰਸੋਰਿਪਾਪ੍ਰਭਕੀਨੀਪੈ॥ ਆਏਪੰਡਪਾਸਸ
 ਦਾਅਮਜਾਂਕੇਦਰਸਨਕੀਗਹੇਤਿਨਪਗਗਾਗੀਮਲੇਰਸ
 ਭੀਨੀਪੈ॥ ੨੩॥ ੧੨॥ ॥ ਸਾਖੀਸ਼੍ਰੀਸੁਦਾਮਾਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ
 ॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਸੁਜਨਸੁਦਾਮੇਦਿਜਕਥਾਸੁਨੇਪਾਰਜਨਚਿੰਤਾ॥
 ਸੰਦੀਪਨਗੁਰਗੇਹਪ੍ਰਭਭਏਸੁਦਾਮਾਮਿੰਤਾ॥ ੧॥ ਲੀਓਕੀ

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਉਤਵਰਿ ਦ੍ਰਿੜਦੀਨਾ ਨਾਮ ਸੁਸੀਲਾਨਾ
 ਰਿਤਿ ਹਸੇ ਭਾਖਤ ਪ੍ਰੇਦੀਨਾ ॥੩॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ਬਾ ਲੁੰ ਸੁਖਾਈ
 ਮਿਤ੍ਰ ਤੇ ਹੋ ਕਨਾਈ ਪੀਅਜਾ ਚੇਤਿ ਹਜਾਈ ਪਨਾਮਾਂ ਨਹੁ ਸੁਖ
 ਪਾਇਐ ॥ ਜੁਨ ਨਾ ਰਿਪ ਨ ਤੇ ਬਿਕਾਰ ਬਹੁ ਬਨੈ ਆਇਸਾ
 ਹੁੰਨ ਤਾਂ ਮੇਰਿ ਰੂਪ ਤੇ ਭੁਲਾਇਐ ॥ ਅਹੋ ਨਾਹੁ ਭੋਜਨੁ ਨ ਪਾਹੁ
 ਹਮ ਜਾਹੁ ਦਿਨ ਰੂਪ ਭੁਲ ਜਾਇ ਗੁਨ ਏਕ ਹੁੰਨ ਗਾਇਐ ॥ ਰੁ
 ਗੀਤੀ ਅਹੀ ਅਮੇ ਨਹਾਖੀ ਸ੍ਰਾਦ੍ਹ ਕੀ ਚਾਹੁ ਸਾਗੁ ਪਾਤਖਾ
 ਇਸ ਦਾਹੁ ਤੇ ਅਪਾਇਐ ॥੩॥ ਸੁਨੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਚਿਤ ਦੇ ਕੇ
 ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਅਬ ਚਿੰਤਾ ਮਨ ਹੋਤ ਕਹੇ ਚਿੰਤਾ ਮਾਂਹੁ ਗੀਐ ॥ ਰੇ
 ਵਤ ਪਯੂਖ ਪਾਨ ਕਾਹੇ ਨਰਤ ਜੈ ਪ੍ਰਾਨ ਪੋਤੁੰ ਕੇਹੋਤ ਕਹੇ ਫੂਸਟ
 ਸਗਾਹੀਐ ॥ ਪਟ ਕੇਨ ਅੰਤ ਗੁਹ ਸੀਤ ਮੇ ਦੁਖੰਤ ਰਹੈ ਮੈਸੀ ਮੈ
 ਸੀ ਬਾਤ ਨ ਕੀਹਾ ਸੀ ਜਗਾ ਸਹੀਐ ॥ ਜਾਂ ਕੇ ਸੁਖਾ ਰਾਜਾ ਜਾਈ ਦੁ

ਖੀਏ ਮਨ ਜਾਸ ਦਾ ਮਨ ਮੇ ਵਿਚਾ ਗਫਿਰ ਉਤਰੁ ਸੁਕਹੀਐ ॥੪॥
 ਕਹਤ ਸੁ ਦਾ ਮਾਸੁ ਨਿਬਾ ਮਾਂਗ ਨੇ ਲਭੇ ਲੇ ਮਾਨੁ ਐ ਬਡਾਈ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਰਤਾ ਬਿਲਾਤੈ ॥ ਤੈਲ ਗਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਜੇ ਲੋ ਮੁਖ ਤੇ ਨ
 ਮਾਂਗੇ ਨਰ ਤਾਂ ਤੇ ਮੈ ਨ ਮਾਂਗੇ ਹੁੰਨਾ ਹੁੰਨ ਗਤਾ ਤੈ ॥ ਹੋਵੈ ਬੇਨ
 ਸੇਰੁ ਕਰੈ ਜਾਚ ਨਾ ਸੁਪਾਂਚ ਮਨ ਤਾਂ ਕੀਰਤਿ ਘਟੈ ਬੁਧਿ ਐਸੇ
 ਕਹਿ ਗਾਤੈ ॥ ਅਬ ਲਾਬ ਖਾਂਨੀ ਤੇ ਗੀਬਾ ਤਯ ਮਾਂਨੀ ਕੀਤ
 ਕਹਾ ਹਰਿ ਜੂਪੈ ਰਾਜੁ ਮਾਂਗੇ ਕੋ ਜਾਤੈ ॥ ੫ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਹਰਿ ਜੂਸੇ
 ਕਛੁ ਬੋਰੈ ਪਨੁ ਮਾਂਗੇ ਅਬ ਜਾਂਤੇ ਪਟ ਅੰਨੁ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਯਮਪ
 ਇਐ ॥ ਕੀਰਤੀ ਮੁਗੇਸ ਮੈਸੇ ਨਾਰਿ ਉਪਦੇਸ ਕੀਨੈ ਟਾਰਿ ਬਹੁ
 ਹਯੇ ਪਹੁਟਾਰੀ ਹੁੰਨ ਜਾਇਐ ॥ ਮੇਰੁ ਸੁਨੇ ਬਾਂਸ ਕਹਾ ਭੇਟ ਘਾਨ
 ਸਜਾ ਮਦੇ ਉਰੀ ਤੇ ਹਾਥ ਮਿਲ ਬੇਨ ਕੁਲੇ ਜਦੁ ਗਾਇਐ ॥ ਏਹ
 ਕੈ ਪਰੇਸ ਨਿਤੇ ਲਜਾਈ ਮੂਟੀ ਦੁਲ ਕੀ ਬਿਪ੍ਰਕੇ ਪੁਰਾਨੇ ਚੀਰਦੀ

ਨੇ ਸੁਬੀ ਪਾਇਓ ॥ ੬ ॥ ਬਰਬਸ ਨਾਰਿ ਕੇ ਚਲਾਯੋ ਚਲਾਯੋ ਗਰਿਜੂ
 ਪੈ ਆਗੈ ਘਨ ਸਜਾ ਮਵਾਰ ਪਾਲੁ ਸੁੰਭਾਖੀਐ ॥ ਦੀਲੀ ਨਾਮ
 ਵੈ ਕੇਉ ਬਿਪ੍ਰਤਾਂ ਹਿਰੋ ਕੋ ਨਾ ਹਿਰੋ ਸੇਹ ਗਿਮਿ ਲੈ ਕੁਪਨ ਕੇ ਕੁਪ
 ਆਖੀਐ ॥ ਸੇਰੇ ਪਟ ਖੀਨ ਦਾਸ ਜਾਂ ਨੂੰ ਨਦੇਹ ਆਗੈ ਜੇ ਏਏਰ
 ਗੇਹਤ ਬਨਾਰਿ ਮੇਸੇ ਆਖੀਐ ॥ ਗਨਤੀ ਕਰਤ ਰੁਰਤ ਗਯੋ ਸਿ
 ਘਪੋਰ ਕਾਹੂੰ ਨਾਮਟ ਕੋ ਆਗੈ ਮਿਲੇ ਜਨ ਕਾਂਖੀਐ ॥ ੭ ॥ ਤੰ
 ਰਪੁਣਾ ਮਕੀ ਨੇਭੀ ਨੇਰੰਗ ਗੁਰਗਤ ਨਿਕੇ ਸਾਦਰ ਲਵਾਇ ਨਿ
 ਜਾ ਆਸਨ ਬੈਠਾਯੋ ॥ ਆਠੇ ਪਟ ਗਾਂਧੀ ਪਗਾਧੇ ਵਨ ਕੀ ਚਾ
 ਹੀਏ ਹੁਕਮ ਨੀਹਾ ਬਜਲਾਧੇ ਵੈ ਆਪ ਚਾਯੋ ॥ ਚਰਨਾਂ ਮ੍ਰਿਤ
 ਲੀਨੇ ਸੇਖਰਾਂ ਨਿਨ ਕੋ ਦੀਨੇ ਖੁਰਖੇ ਰੁਸਾ ਬਿਪ੍ਰਤ ਪੁਤ ਪਗਚਾਂ
 ਪਤ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਮਨਹੀ ਮੈਗ ਨੈਲੇ ਗਾਦਿ ਜ ਬਰਨਾਂ ਹਿਯਾ
 ਬਾਮ ਕੋ ਬਿਰੰਚ ਸਕੁ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭ ਭਾਯੋ ॥ ੮ ॥ ਛਪੋ ਕਨ

ਕਬਾਰਬਰਅਸਨਅੰਨਖਟਰਸਬੁਸਦਾਅਤਿਰਿਤ
 ਦਿਜਹਿਜਿਵਾਇਭੇਰਕਰਗੀਯਅਹਿਲਾਦਾਕਹਿਦਿਜ
 ਬੈਠਹੁਕ੍ਰਿਪਾਪਾਂਮਕਹਮੇਹਿਲਜਾਵਹੁਜਹਸੀਬਜਾਹ
 ਮਭੂਲਗੁਰਗਸਮਮੇਹਿਬਤਾਵਹੁਤੁਮਅੰਰੁਅਨਿਕਭੁਪ
 ਕਾਰਕੀਅਕਹੁਦਿਜਬਗੇਤੋਹਿਜਸਾਬੀਨਤਹਮਹਿਤਲ
 ਕਰੀਬਨਹਿਸੀਤਘਾਂਮਕਰਹੰਛਅਸਾ॥੮॥ਪਾਪਗੀਛੰਦਾ
 ਬਹੁਰੇਗਸਕਹਿਬਚਸੁਖਨਿਪਾਂਨਾਦੀਜੈਮੇਕੋਭੇਟਅੰਨਾ
 ਦਿਜਸਕੁਚਤਿਕਛੁਓਂਤਰਨਦੀਨਾਹਰਿਅੰਤਰਜਾਂਮਸਿਭੈ
 ਚੀਨਾ॥੧੦॥ਕੁੰਡਲੀਆਇਤਤੇਖੈਚਤਪ੍ਰਕੁਪਟਉਤਨ
 ਛੇਰਦਿਜਰਾਜਾਟੁਟੇਬਸਤਪੁਰਾਂਨਸੋਬਿਬਕ੍ਰੇਅਵਨਿਅ
 ਨਾਜਾਬਿਬਕ੍ਰੇਅਵਨਿਅਨਾਜਦੀਨਾਮਾਗੁਨਾਜਦੁਰਾਈ॥
 ਤੇਦੁਲਏਕੁਨਜਾਇਸਕਲਬੀਨਹੁਚਿਤੁਲਾਈਆਗੇਪ੍ਰਤ

ਕੇਪਕੋਅੰਨਸਭਹੁੰਓਠਾਇਛਿਤਾਅਧਿਕਪ੍ਰੀਤਿਜਗਤ
ਤਭਗੀਮੂਠੀਤੰਦੁਲਾਇਤਾ॥੧੧॥ਤਬਵੈਮੂਠੀਤੰਦੁਲਾਨਿਨਿਜ
ਮੁਖਰਾਗੀਕਾਨ੍ਹਾਪੁਨਿਕਰਪਰਸਤਅੰਨਕੋਪਕਕੋਰੁਕ
ਮਨਿਜਾਂਨਾਪਕਕੋਰੁਕਮਨਿਜਾਂਨਕਹਤਹਸਸੁਨਹੁਪ੍ਰਾਂਨ
ਪਤਿ॥ਅੰਮੀਪ੍ਰਜਾਗੀਵਸਤੁਪ੍ਰਭੂਦੀਜੈਅੰਮੀਰਨਹਿਤਾ॥੨
ਦੁਪਤਿਮ੍ਰਿਦੁਮੁਸਕਾਇਦੀਏਚਾਵਲਗਾਂਨਿਸਬਾਪੁਲਿਖਿ
ਸੁਕਰਮਾਬੋਲਕਰੀਆਗਜਾਪ੍ਰਭਜੂਤਬਾ॥੧੩॥ਮੰਦਰ
ਰਚਹੁਸੁਦਾਮਕੇਵੈਲੋਕਹਿਪਨੁਡਾਰਿਗਤਤਛਿਨਮੁਨਿਆ
ਯੋਤਹਾਂਅਤਿਬਰਰਚੇਅਗਾਗਾਅਤਿਬਰਰਚੇਅਗਾ
ਰਕਯੋਹਰਿਪਾਸਸੁਦਾਮਾਨਿਸਬੀਤੀਪਰਭਾਤਬਿਦ
ਦਈਦਿਨਕੋਸੁਜਾਮਾਮੋਕੋਕਛੂਨਦੀਨਬਿਪ੍ਰਗਨੇਹੀ
ਅਮੰਦਗਾਭਾਗੁਭਗਤਿਬਹੁਕੀਨਰੈਨਰਾਖੋਬਰਮੰਦ

ਗ॥੧੩॥ਅਬਮੁਹਿਅਬਲਾਕੇਸਹੈਕਨਾਣੁਜਾਓਮੁਹਿਤੇ
 ਪਨਤੇਉਪਜਵਿਕਾਰਬਹੁਦਯੋਨਕ੍ਰਿਪਾਨਿਕੇਤਾਦਯੋਨ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਕੇਤਾਬਿਖੈਰੁਜਤੇਰਖਲੀਨੀਪੈਯਾਰਿਅਧਕਸਿ
 ਤਾਪਨਾਰਿਕੇਪੈਦਿਖਖੀਨੀ॥ਇਹਬਿਧਗਨਤੀਕਰਤਸੁਦ
 ਮਾਪੁਰਪਹੁਛੇਜਬਾਦੇਖੇਗੇਅਨੁਪਕਹੈਕੋਨਿਪਆਯੋ
 ਅਬਾ॥੧੪॥ਸਵੈਯਾਮੰਦਰਦੇਖਿਕਹੈਦਿਜਤੂੰਮਰੇਗੁਰ
 ਭੁਪਲੀਓਸੁਛਿਨਾਈ॥ਛਾਂਨਉਤਾਰਨਿਕਾਰਦਈਤੀਅ
 ਮੈਅਤਿਹੀਨਨਜਾਤਿਬਨਾਈ॥ਬਾਗਅਨੁਪਸਰੇਵਰਤ
 ਮਧਿਬਾਰਜਰੇਰਗੇਲਪਟਾਈ॥ਦੁਹਕਿਦਾਰਜਰੇਲਗ
 ਬਜਨਭ੍ਰਿਤਖਰੇਕਰਬੈਤਸੁਹਾਈ॥੧੫॥ਦੇਖਬਿਭੁਤਮ
 ਛੂਤਕਯੋਦਿਜਪਾਕਾਰਿਪੈਗੁਰਸੁਤਅਮੈਸੀ॥ਦੁਹਖਰੇਮਨ
 ਮੇਗਨਹੈਮੁਹਨਾਰਿਕਹਾਇਨਬੁਝਹੁਕੈਸੀ॥ਭੁਪਬਡੇਹੁਠੰ

ਨਤੈ ਜਗਮਾਹੁੰਦੀ ਨੀਮਰੋਹ ਰਿਜੇਸੇ ॥ ਤੀਅ ਕਰੈ ਮੂਹਿ ਬਿੰਤ
ਹਿਅਸਸੁ ਛਾਂਨ ਪੁਰਾਂ ਨਗਣੀ ਕਹੈ ਸੇ ॥ ੧੬ ॥ ਦੇਹਗਾਇ
ਬਿਪਾਇਤ ਦਿਜ ਮਨ ਮਨੈ ਉਤਮੰਦ ਗਦਿ ਖਤੀਆ ॥ ਤਤਾਇ
ਨਦਾਸੀ ਪਠੀਤੈ ॥ ਅਤਿਅਨੰਦ ਹੀ ਅਕੀਆ ॥ ੧੭ ॥ ਸਖੀ ਕਹੈ
ਚਲੁ ਗੇਹ ਦਿਜ ਪਰਕਾਹੁ ਲੇਨ ਜਾਂਨਾ ॥ ਰਾਵਰਿ ਕਾਹੁ ਯਾਹੁ ਪੁ
ਕਾਹਿ ਹਮਰੀ ਛਾਂਨਿ ਪੁਰਾਂ ਨੀ ॥ ੧੮ ॥ ਸਮਝਾਯੋ ਸਖੀ ਅਨਿ
ਅਪਿਕਤ ਉਨ ਦਿਜ ਕਾਹਿ ਜਾਇ ॥ ਆਇਕ ਹੋਯੋ ਤਿਨ ਨਾਹਿ ਪੁ
ਤਿਹ ਮਤੇ ਬਿਪ੍ਰਨ ਆਇ ॥ ੧੯ ॥ ਪੁਨਿ ਸੁਮਨਿ ਆਗਾ ਲਈ
ਗਈ ਸਖੀ ਦਸ ਚਾਗ ॥ ਤਾਂ ਸੋ ਫਿਰ ਦਿਜ ਵਰਕਹੈ ਕਹੈ ਆਈ
ਨਾਹਿ ॥ ੨੦ ॥ ਅਰਿ ਲਛੰਦੁ ॥ ਹਮ ਆਈ ਤੁਵ ਲੈਨ ਚਲੁ
ਦਿਜ ਗੇਹ ਕੋ ॥ ਮੈ ਕਾਹੂੰ ਕੇਗਾ ਯੋ ਨ ਸੁਠਾ ਸੁਠਾ ਕੋ ॥ ਇਹ ਬਿਪ
ਦਾਸੀ ਫਗ ਰਕੀ ਓ ਬਹੁਤਾਂ ਹੋ ॥ ਲੈ ਬਰਬਾਸ ਪੁਨਿ ਚਲੀ

ਪਕਰਦਿਨਬੰਦਸੇ॥੩੧॥ਦਿਨਅਤਿਉਚਪੁਕਾਰਨਾਰਿਮੁ
 ਹਿਮਾਰਯੋ॥ਤਸਤਸਦਾਸੀਖੈਚਗਈਲੇਵਾਰਯੋ॥ਮੰਦਰ
 ਅੰਦਰਗਯੋਸੁਸੀਲਾਪਗਪਗੀ॥ਪੁਚਾਂਨੀਨਿਜਨਾਰਿ
 ਦੇਅੰਨੰਦਕਰੀ॥੩੩॥੧੩॥ ॥ਸਾਖੀਚੰਦ੍ਰਾਸਨੀਕੀ॥ਟੀ
 ਕਾ॥ਛਪੈ॥ਚੰਦ੍ਰਾਸਨਰਿਗਤਕਥਾਸੁਨਹੋਮਨੁਲਾਈ॥ਦੇ
 ਸਕਰਾਲਸੁਧਰਮਭੂਪਾਅਚਰਨਸੁਹਾਈ॥ਸੰਤਤਹੋਤਨਹੇ
 ਤਕੀਨਪੁਨਿਮੁਨਿਜਨਸੇਵਾ॥ਤਿਬਰਤੇਸੁਤਭਯੋਬੇਲੋਤ
 ਕਿਲਿਖਟੇਵਾ॥ਰਾਜਨਰਾਜਾਤਰਿਗਤਸਿਸਚੰਦ੍ਰਾਸ
 ਤਿਹਨਾਮਧਗਾਬੁਪਕਹੀਬਾਤਾਨਿਪਕਾਂਨਮੈਅੰਗੁਨਸੁਨਹੋਬ
 ਲਕਰਾ॥੧॥ਮਾਤਾਪਿਤਾਪੈਨਾਸਛੂਟਪੈਰਾਜਸਕਲਅਬਾ॥
 ਸੰਤਤਾਬਿਨੁਪੈਬੀਸਨਾਸਨਿਪਮਨਮੈਗਨਤਬਾ॥ਬੰਡੇਹੋਇ
 ਹਲੇਇਰਾਜਕੁਲਬਿਧੋਇਬਗਾਇਤਬਿਧਮਨੈਦਿਚਾਰ

ਦਾਨਦੀਨੇ ਰੂਪਤਿ ਛਗਾ ਜਬ ਤੀਨ ਮਾਸ ਬਾਲ ਕਭਯੋ ਕੀਤੂ ਅਲ
 ਨਿਪ ਮਾਇ ਚ ਛਾਭਯੋ ਸਮਰ ਸੁਪਰ ਮਹਤਯੋ ਤਹਾਂ ਜੀਤ
 ਰਾਜ ਰਿਪਲੀਨ ਗਛਾ ॥੩॥ ਕਾਬਿਤੁ ਚੰਦ੍ਰਾ ਸਮਾਤ ਨਿਜ
 ਨਾਂ ਸੰਗ ਜਗੀਤ ਬਦਾਸੀ ਸੁਤ ਸੈਧ ਜਾਂ ਕੀ ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰ
 ਹੈ ॥ ਰਾਜੇ ਕੀਤੂ ਅਲ ਸੁਦੀ ਨੇ ਨਿਜ ਸਚਿ ਵਦੇ ਸਾਇ ਸੁਬੰਧਿ
 ਮੁਤਾਂ ਕੇ ਦਸੁ ਮਤਿ ਪਾਰਹੈ ॥ ਬੈਰ ਰੂਪ ਜਾਂ ਨਦਾਸੀ ਬਾਲ ਕਲੇ
 ਗਣੀ ਬਨ ਰਿਖ ਨ ਕੈ ਆਗੈ ਕਹੀ ਕਥਾ ਵਿਸਤਾਰਹੈ ॥ ਮਾ
 ਸੈ ਪਗਲੀ ਨੇ ਮੁਨਿ ਪੀਰ ਜਤੂ ਦੀ ਨੇ ਤਾਂ ਕੋ ਰਹੈ ਸਿਸ ਸੰਗਈ
 ਸਬੈ ਦੁਖੁ ਟਾਰਹੈ ॥੩॥ ਗਯੋ ਕਛੁ ਕਾਲ ਤਹਾਂ ਦਾਸੀ ਪ੍ਰਾਨ ਅਨ
 ਗੇਤ ਬਪਾਛੈ ਮੁਨਿ ਬਾਰ ਕਕੀਲੇ ਤਰਹੈ ਮਾਰਹੈ ॥ ਜਹਾਂ ਨੇਤ
 ਜਗਯੋ ਇਸਿ ਸਕੈ ਲੈ ਸੰਗ ਚਲੈ ਦਸੁ ਬੁਧਿ ਰੂਪ ਨੇਤ ਦੀ
 ਨੇ ਇਕ ਬਾਰਹੈ ॥ ਜੇ ਵਨ ਕੋ ਬੈਠੀ ਮੁਨਿ ਪਾਂਤ ਮਧ ਬਾਲ ਬੈਠੈ

ਦੇਖਸਿਸਹਸੈਰਿਖਭੇਜਨੁਵਿਸਾਹੈ॥ ਭੁਪਰਿਸਾਅੰਨੀਮੁ
 ਰਿਅੰਨਹਸੀਠੰਨੀਮੁਨਿਬੇਲਜੇਤਬਬਾਂਨੀਕਹਜੇਹਰੀਅਹ
 ਰੈ॥ ੪॥ ਛਪੇ॥ ਰਹੇਅੰਨਕਿਧੈਖੋਹਕੋਪ੍ਰਭਕਾਂਕੇਬਾਗਾ
 ਤੀਨਕਾਲਮੁਨਿਜੰਨਕਹਤਮੁਭਅਸਨਸਵਾਗਾਸਿਸਕੋ
 ਜਨਕਨਜਨਨਿਹਸੇਹਮਯਹਿਲਖਬਾਤਾਮਸਤਕਿਯਾਂ
 ਕੋਲਿਖੇਅੰਕਦੈਤੇਹਿਜਮਾਤਾ॥ ਯਹਿਕਹਿਤਬਭੇਜਨੁਪਾਇ
 ਮੁਨਿਆਸੁਮਗਵਨੇਹਰਖਤੀਆ॥ ਮੁਨਿਦੁਸੁਬੁਧਿਦਿਤਾਭ
 ਈਆਯੋਸਚਿਦਕਬੁਧਿਲੀਆ॥ ੫॥ ਬਟਕਬੀਜਵਿਸ
 ਤਾਗਚਿਤਨਿਜਭੁਪਬਖਾਂਨੀ॥ ਬਾਲਕਮਰੈਤੇਕੁਸਲਨ
 ਹਿਤੈਪ੍ਰਬਤਹਾਂਨੀ॥ ਕੀਨਕੁਮੰਤਕੁਬੁਧਿਬੋਲਿਤਸਕਰਚੰਡ
 ਗਾ॥ ਜੇਹਤਕਹੈਬਾਲਮਿਲੈਪਨਬਾਂਛਰੰਡਾਗਾਸਹਿਕੁਲੀ
 ਭਾਖਕਾਂਨਨਗਏਬਸੁਨਚਲੈਰਿਖਤੇਜਕਗਾਇਕਠਾਕੁਸਿ

ਸਕੋ ਮੁਨਿ ਦੀ ਚਿਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥੬॥ ਖੇਲਨ ਤਿ
 ਮਿਲ ਬਾਲਗਯੋ ਇਕ ਦਿਨ ਹਰਿ ਭਗਤਾਗਾ ਦਿਖਾਏ ਕੁਰਸੁਰ
 ਸਿਸਨ ਕਯੋ ਪਾਥਰ ਪ੍ਰਯਲਗਤਾਗਾ ਚੰਦ੍ਰਾਸ ਯੁਯਦੇਹੁ
 ਰਬਾਂਟੈ ਸਭ ਬਾਲਾਗਾਨ ਹਿਖੇਲੈਂਤੁ ਵਸੰਗ ਗਯੋ ਉਠਿ ਗਯੋ
 ਡਾਲਾਗਤ ਬਦੁਸੁ ਬੁਧਿ ਆਗਯਾ ਵਈ ਬਨਹਤਿ ਅੰਗੁਰ ਦਿ
 ਖਾਇ ਮੁਹਿ ॥ ਲੈ ਚੰਦ੍ਰਾਸ ਤਸ ਕਰਗਏ ਗਾਢੇ ਕੰਨ ਨ ਸਿੰਘ
 ਰਹਾ ॥ ਤਿਭੰਗੀ ਛੰਦੁ ॥ ਸਿਸਨੈ ਕੁਨ ਡਰਈ ਆਨੰਦ ਭਰਈ
 ਗੁਨ ਉਂਚਰਈ ਰਸ ਭੀਨੀ ॥ ਗੀਏ ਚੰਡਾਲਾ ਮੁਨਿ ਪੁਨਿ ਬਾਲਾਸੇ
 ਭਾਅਲਾ ਚਿਤੁ ਦੀਨੀ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅਗਾਧਾ ਸਿਸੁ ਬਡ ਸਾਧ
 ਤਮ ਅਪਰਾਧ ਜੋ ਮਾਰੈ ॥ ਜਿਹ ਭੈ ਨਹੀ ਹਰਿ ਕਾ ਪਰ ਪੈਨ ਕਾਲ
 ਗੀਤ ਰਕਾ ਦਿਖ ਬਾਰੈ ॥ ੮ ॥ ਦੁਸੁ ਨਮਨ ਅੰਨੀ ਅੰਗੁਰਿ ਕਟਾ
 ਨੀ ਨਿਪ ਸਾਹਿਦਾਂ ਨੀ ਲੈ ਚਲੈ ॥ ਹਰਿ ਯਾਹਿ ਮਤੁ ਲੀਨੈ ਚੰਦ੍ਰਾਸ

ਹੀਨੇਰਾਨਾਕੀਨਿਚਾਬਾਏ॥੪੮॥ਅੰਗੁਰਬਨਾਈਤਬਲਦੁ
 ਗਈਕਰਤਮਗਈਨਿਜਮੰਤਾ॥ਬੇਲੇਤਬਚੇਗਾਜੇਗੁਚਿ
 ਤੇਰਾਕਹੁਸਿਸੋਭੇਗਾਨਤਹੰਤਾ॥੪੯॥ਦੋਹਰਾਚੰਦ੍ਰਾਸਤਿਨ
 ਪ੍ਰਾਤਿਕਰੈਵੈਪਾਟਿਕਾਧਰਪੀਗਾ॥ਪਾਛੈਸੈਨਕੋਰਚਖਨਤ
 ਬਧਿਯੋਮੁਬੀਗਾ॥੧੦॥ਮੁਖਤੇਠਾਕੁਰਕਾਛਕੈਮੰਜਨਕੀਨ
 ਬਨਇ॥ਪਕੇਪਜਾਨੁਪੁਨਿਪ੍ਰਭੁਕੋਸੋਕਵਿਬਰਨਿਨਤਾਇ
 ੧੧॥ਨੈਨਸੈਨਸੋਕਯੋਤਬਤਮਕਰਗਤਹੋਮੋਹਿ॥ਲਗੇਸ
 ਰਾਹਨਭਗਤਕੋਪੀਰਨਕੋਸਮਤੇਹਿ॥੧੨॥ਆਗੇਹੀਤਮਮੰ
 ਤੁਯਹਕੀਨਾਤੇਬਿਨੁਜਾਂਹਿ॥ਲੀਨਾਪਰੀਛਾਕੁਲੀਬਿਧੇਤੇ
 ਪੀਰਨਕੀਆਹਾ॥੧੩॥ਖਸ਼ੀਅੰਗੁਰੀਕਾਟਕੈਲੈਦਿਖਰ
 ਈਭੁਪਾਦੁਸੁਬੁਧਿਅੰਨੰਦਭਯੋਮਾਕੋਅਰਿਦੁਖਗੁਪਾ॥
 ੧੪॥ਚੰਡਾਲਨਬਹੁਪਨੁਦੀਓਗਏਗੇਹੁਸੁਖਪਾਇ॥ਉਤਬ

ਲਕਕੀਬਨਬਿਖੇਖਗਮਿਗਸੇਵਕਮਾਇ॥੧੫॥ਪਾਪਗੀਛੰਦੁ॥
ਇਹਦੁਸੁਬੁਧਿਇਕਸਚਿਦਵਾਂਨਾ॥ਤਿਹਬੀਸਗੁਮਦੀਲੈਅ
ਮਾਨਾਨਾਮਾਕੁਲਿੰਦਹਰਿਚਗਨਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸੋਚਛਿਅਖੇਟਅ
ਯੋਜੁਨੀਤਾ॥੧੬॥ਮਿਗਪਾਛੇਪਾਯੋਰਹਤਸੈਨਾ॥ਮਿਗਦੁਜੇ
ਤਿਖਾਵਤਨਿਪਅਚੈਨਾ॥ਇਤਗੁਨਗਾਵਤਹਰਿਚੰਦ੍ਰਾਸਾ॥ਸੁ
ਨਿਪੁਨਿਅਯੋਨਿਪਤਾਂਹਪਾਸਾ॥੧੭॥ਬੂਝਤਨਿਪਸਿਸਤੁਕੈ
ਨਮਾਹ॥ਤਜਗੁਰਬਨਏਕਲਕਯੋਕਾਹ॥ਨਹਿਮਾਤਪਿਤਾ
ਮੁਹਿਕਹੈਬਾਲਾ॥ਕੰਨਨਮੇਹਰਿਜੂਕਰੈਪਾਲਾ॥੧੮॥ਛਪੇ॥
ਮੁਹਿਕਹਮੰਤਤਨਾਂਹਿਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਰਘੁਰਾਈ॥ਲੇਗਯੋਤੁਰੀ
ਗਚਛਾਇਨਾਰਿਸੋਪੋਸਮਝਾਈ॥ਦਿਖਬਾਰਕਸੁਭਰੁਪ
ਨਾਰਿਨਰਅੰਦਕਰਈ॥ਜਾਚਕਬਿੱਪਬੁਲਾਇਬਾਂਟਪਨ
ਬਾਂਛਤਛਰਈ॥ਪੁਨਿਕੀਨੀਚੁੜਾਕਰਨਬਿਪਅਰੁਚੈਦਸਬਿ

ਦੁਆਪਛੀ॥ ਸੁਭਾਘਰੀ ਦੇਖਦੀ ਚਿਤਿ ਲਕਸ਼ਿ ਪਰਾਜਕਾਜ ਸੇਧੇ
 ਗਛੀ॥ ੧੯॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਬਛੋਜਨ ਤੇਜਸੇ ਮਜੇਜਗਯੇ ਦੁਸੁ
 ਨਕੋਪੈ ਏ ਪ੍ਰਮਸੇਜਸੇਜਪਾਪਕੀ ਬਿਲਾਨੀ ਹੈ॥ ਅੰਗੁਏ ਕਦੁ
 ਰੂਪਮਹਾਂਦੁਖ ਰੂਪਜਾਂਤਾਂ ਕੋ ਰਾਜੁ ਛੀ ਨਕੋ ਮਿਲਾਯੋ ਰਜਪਾਂਤੀ
 ਹੈ॥ ਰੇਤੇ ਬੀਸਗਾਮਤਾਂ ਤੇਏ ਕਸਤਕਗਾਂ ਮਭਏ ਕੀਰਤੀ ਮ੍ਰਗੇਸ
 ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਂਤੀ ਹੈ॥ ਸੁਤਕੋ ਕੁਲਿੰਦਕਯੋਯੇ ਮੇਰਾਜੁ
 ਜਾਂਹਿਦਯੋਏ ਹੈ ਸਦਭੇਟਦੁਸੁ ਬੁੱਧਿ ਰੂਪਮਾਂਤੀ ਹੈ॥ ੨੦॥ ਅ
 ਯੁਸਾਪਿਤਮਾਂ ਨਿਹਰਿ ਰਗਤ ਬੰਡੇ ਰਜਾਂਨਵਾਂਨ ਦੇ ਕੋਪਨੁ ਤੇਯੋ
 ਦਸਕਹੀ ਸਮਝਾਇਕੋ॥ ਰਾਖੋ ਪਨੁਜਾਇ ਬਿਨੈ ਕੀਨੀ ਸਿਰ
 ਨਾਇਤ ਬਦੇਸੁ ਤੇਨਏ ਤੇ ਪਨੁਲੀਨੈ ਕਹੁਦਗਾਇਕੋ॥ ਸਾਚਿ ਦ੍ਰਿ
 ਨੈਦਪੁਨਿਕਹੀ ਦੁਸੁ ਬੁੱਧਿ ਪ੍ਰਤਿਭੁਲੇ ਕਹਿਚਲੇ ਪਾਕਲੀਜੈਸੁ
 ਖੁਪਾਇਕੋ॥ ਆਜੁ ਅਸੁਨਿੰਦਕਹਾਸੀ ਖੋਕੁਲਿੰਦਸੁ ਠਵਾਂਕੋ

ਸੁਤਸਭੁਤੇਏਕਾਦਸਿਰਖਾਇਕੈ॥੩੧॥ ਜਕਯੋਰਿਸਦੁਸੁਬੁਧਿ
ਆਯੋਹੈਕਬੁਧਿਤਹੰਪਾਵਕਪ੍ਰਚੰਡਜੈਸੇਦੀਜੈਪ੍ਰਤਡਾਹੈ॥
ਲੀਨੇਬਨਬਾਲਪਾਲਜੀਤ੍ਰੇਪੈਭੂਪਾਲਦੇਸਪਛੇਪਨੁਭੂਰਬ
ਤਸਾਚੁਹੀਅਪਾਹੈ॥ ਦੁਸਨਕੀਗੀਤਿਬਿਪਗੀਤਿਸਦੁਖੇ
ਬੁਧਿਐਰਦੇਸੁਜੀਤਦੀਨੇਮਾਨ੍ਹੇਦੁਖੁਭਾਹੈ॥ ਦੈਕੈਸੁਬਿਨ
ਦਬੰਦਸਾਲਸਠਚਛੇਦੇਊਰੈਪੈਮਤੁਬਾਲਵਹਲੈਪੈਸੁਖਮ
ਹੈ॥੩੨॥ ਛਪੈ॥ ਭੂਪਾਮਾਗਮਨਸੁਨਤੀਮਲ੍ਹੇਸੁਤਸੈਸੁਕੁ
ਲਿੰਦਾ॥ ਸਹਨਸਕ੍ਹੇਸਠਭਗਤਤੇਜਜਿਮਸਿੰਘਗਜਿੰਦਾ
॥ ਸੁਤਕਹੈਬਿਸਾਮਸਚਿਦਪ੍ਰਤਿਪਾਛੈਭਾਖੇ॥ ਬਲਸਿ
ਸਪੁਤਬਨਾਇਨੈਕੁਡਗੇਰਨਗਾਖੇ॥ ਪੁਨਿਮਲਕੁਬੁਧ
ਸਠਮੰਤੁਕਗਲਿਖੀਪਤਿਬਿਖੁਦੇਨਿਜਨਾਹੇਮਦਨਪਛੇਅ
ਰਿਤੇਰਿਪੇਕਰਉਪਾਇਨਹਿਮਨਹਿਗਨ॥੩੩॥ ਸੋਰਠਾਪਤਿ

ਦੀਨਸਿਸਬੇਲਸਪਦਨਾਹੁਸੁਤਮਦਨਪਹਿ।।ਹਰਿਜਨਸਦਾ
 ਅਤੇਲਸੀਸਨਿਵਾਇਬਿਦਾਲਈ॥੩੬॥ਰਬਮੈਭਗਤਚ
 ਛਾਇਮੰਗਲਗਾਵੁਬਨਾਹਤੀਆ॥ਹਰਿਜੂਬੁਪਿਛਿਰਾਇ
 ਪ੍ਰਿਥਮੈਜੈਸੀਰਚਨਬਿਧਾ॥੩੭॥ਪਾਪਗੀਛੰਦਾ॥ਗਯੋਲਾ
 ਗਨਿਕਟਉਪਬਨਸੁਦੇਖਾ॥ਅਬਉਠੀਸਭਾਦਿਨਮਯਜਲੇ
 ਖਾ॥ਯਹਗਨਪ੍ਰਵੇਸਕੀਓਬਾਗਮਾਂ॥ਰੁਯੋਲੀਚਬਿਵਸਲ
 ਖਸੁਰਗਛੰਦਾ॥੩੮॥ਇਤਦੁਸੁਬੁੱਪਿਕੰਨਾਅਨੁਪਾ॥ਤਿਤ
 ਪਟਤਰਦੀਜੈਗਤਿਸਰੂਪਾ॥ਸੁਰਗੁਨਬਿਖਜਾਤਬਿਖਜਾਸੁ
 ਨਾਂ॥ਸੰਗਸਥਿਨਪੂਜਅੰਬਕਾਪਾਂ॥੩੯॥ਉਪਬਨਦੇਖ
 ਨਹਿਤਮਨੁਸੁਕੀਨਾ॥ਦੇਖੋਦੁਰੇਰਬੁਬਰਨਵੀਨਾ॥ਪੁਨਿਗਈ
 ਬਾਗਮਪਹਰਖਤੀਆ॥ਕਰਮੰਨਪਟਪਹਰੇਸੁਤੀਆ॥੪੦
 ਸੇਰਠਾ॥ਪੁਨਿਦਿਖਰੁਗਤਸਰੂਪਾਬਿਖਜਾਤਬਮੇਹਤੁਰਈ॥

ਮਨਸਿਜਤੇਸੁਅਨੁਪਗਾਈਨਿਕਟਿਸਭਸਾਖਿਨਤਜਿ॥੩੮॥
 ਛਪੇ॥ਭੂਖਨਪਗਾਨਉਤਾਰਲੀਏਮਤੁਪੁਨਿਸੁਨਿਜਾਗੈ॥ਬਿ
 ਸੁਭਗਤਦਿਖਭੂਪਗਾਸਿਰਤਿਪਤਿਮਦਭਾਗੈ॥ਮੈਬਰਹੇਯ
 ਤਭੁਪਤਬੈਬਿਖਜਾਪ੍ਰਵੁਕੀਨੇ॥ਕਟਤੇਗਿਰਲਾਖਿਪੰਤਿਤ
 ਬੈਤੀਅਕਰਮੇਲੀਨੇ॥ਪਤਿਚੀਠੀਪਛਨਿਨਦੇਸੁਏਬਾਂਚਤ
 ਤੀਤੀਅਸੀਸਪੁਨਿ॥ਮੁਹਿਪਤਿਤਪਿਤਾਕਾਦੀਨਲਿਖ
 ਕਰਵਿਚਾਰਯਹਿਮੰਤਗੁਨ॥੩੯॥ਦੇਹਗਾਨੈਨਉਤਾਰੇਦੀ
 ਪਸੁਤਲੀਨੇਅੰਕਬਨਾਇ॥ਬਿਖਪੁੰਤੇਬਿਖਜਾਭਈਜੇਇ
 ਛਾਰਪੁਰਾਇ॥੪੦॥ਕਰਚਰਿਤਗਾਈਸਾਖਿਸੇਭੇਦਨਕ
 ਦੁਦੀਨ॥ਉਤਜਾਗੇਹਰਿਭਗਤੁਤਬਪੁਰਕੇਮਾਰਗਲੀਨ
 ੪੧॥ਕਬਿਤੁਪਾਂਚਸਰਤੰਨਕਾਛਲੀਨੀਭੇਟਹਰਖਬਾਛਮ
 ਜੇਭੁਪਦੁਰਦਰਵਾਂਨਕਯੋਜਾਇਕੈ॥ਆਵਨੇਪੁੰਦੇਤੁਸਸਨੇ

ਤਗਗਮਿਲੇਦੇਉਆਪੇਪ੍ਰਭੰਕਭੁਪਤਨੈਦੀਓਭਾਇਕੈ॥ਮਦ
 ਨੁਹਿਭੁਗਤੁਹਿਭੁਗਤੁਸੁਨੇਚੰਦ੍ਰਾਸਤਾਂਤੇਪ੍ਰਭਾਕੀਨੀ
 ਰਿਦੈਆਨੰਦਬਢਾਇਕੈ॥ਪਤੀਪੁਨਿਦੀਨੀਨਿਪਾਸੇਪਰਲੀ
 ਨੀਚੀਨੀਪਛੇਸਤੋਤੋਪੈਸੁਤਬਿਖਜਾਦੀਜੇਲਾਇਕੈ॥੩੩॥
 ਗਨਤੀਨਕੀਜੈਤਾਤਕਾਲਬਿਖਜਾਦੀਜੈਰਿਪਯਾਂਤੇਸੁਖਲੀ
 ਜੈਨਤਛੀਜੈਮੇਰਗਯੈ॥ਮਾਤਾਐਮੰਤੀਸੁਚਿਭਿਨਕਰਸੁ
 ਨਾਈਪਤਿਸਭਪੁੰਜੈਭਾਈਬਲੀਜੰਨਕੀਨੇਕਾਜਪੈ॥ਬਿਖਜੰ
 ਬੇਲਭਾਖੀਬਹੁਪਛੇਪਿਤਾਸਾਖੀਚੀਠੀਕਹੇਜੀਸਰਾ
 ਖੀਜਨਕਦੀਨੇਸਿਰਤਾਜਪੈ॥ਬਿਪ੍ਰਬੇਲਘਰੀਸਾਧਕਿਨੁ
 ਉਪਾਧਬਜਾਹੁਕੀਓਦੀਓਦਾਨੁਕੁਰਕੇਨਗਨੈਸੇਸਮਾਜੈ
 ੩੪॥ਛਪੈ॥ਚੰਦ੍ਰਾਸਏਕਾਂਤਜੇਰਕਰਬਿਖਜਾਭਾਖੀ॥
 ਤੇਪ੍ਰਭਾਪਿਤਸੇਬੈਰਕਾਹੁਚੀਠੀਗਾਤਿਲਾਖੀ॥ਰਮੇਰਨਹਿਰਿ

ਪਾਮਿਤ ਕੋਊ ਸੁਨਹੋਤੀ ਅਪਜਾਗੀ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸ
 ਦਾਇਤ ਉਤ ਸੁਖ ਭਾਗੀ॥ ਪੁਨਿ ਮਦਨ ਸਿੰਘ ਪਿਤ ਸੋਲਿਖੀ ਸ
 ਰੁਬਿਵਾਹਕੀ ਬਾਤ ਬਗਾਸਹੁ ਸਾਧਾ ਵਨ ਪਹੁ ਚੋਤਹਾਂ ਬੇ
 ਲੋਯੋ ਨਿਪਹੀ ਅਹਰਖ ਕਰਹ॥ ੩੫॥ ਦੇਹਗਾ ਕੇ ਸਰਭੀ ਨੇਚੀ
 ਰਕਤ ਕਯੋ ਬਜਾਹੁ ਵਿਸਤਾਰਹ॥ ਸੁਨਿ ਭੂਪਤਿ ਮੁਰਛਤ ਪਕੇ
 ਨਿਮਪਨੁ ਨਾਸਗਵਾਰਹ॥ ੩੬॥ ਤਬ ਕਬਾਧਿ ਚੇਤਨ ਕੀ ਓਇਤ
 ਨਕੀ ਜੈਰਾਜਾਂ॥ ਦੀਜੈ ਬੰਦ ਕੁਲਿ ਦੇਕੈ ਲੂਟਹੁ ਸਕਲ ਸਮਾਜ॥
 ੩੭॥ ਸੋਊ ਕਰਬਾ ਪ੍ਰੇਤਹਾਂ ਅੰਗੁ ਦਾਸਤ ਬਭੂਪਾ॥ ਚਫੇਦੁ ਸੁ
 ਦੇਉਤਹਾਂ ਨਿਪ ਬਜੀਰ ਦੁਖ ਭੂਪਾ॥ ੩੮॥ ਪਵਨ ਬੇਗਾਰ ਬਗ
 ਵਨੁ ਕਰਮ ਗੁਨਾਹਿ ਹੋਵਤ ਬੇਗਾਰ ਬਤਨ ਗਜ ਸਿਵ ਕਾ ਕਬੈ
 ਸਿਵ ਕਾਤਨ ਪੁਨਿ ਯੋਗ॥ ੩੯॥ ਛੁਪੈ॥ ਭਗਤ ਮਦਨ ਅੰਸਚਿ
 ਵੀਮਲੇ ਸੁਨਿ ਭੂਪਤਿ ਆਗੇ॥ ਰਬਗਜ ਅਸੁਲੀਟੇ ਸਾਜਮ

ਨਿਕ ਬਾਜਨ ਪੁਨਿ ਲਾਗੇ ॥ ਚਾਰਨ ਬੀਸ ਉਚਾਰ ਪ੍ਰਯਾਨ ਦੇ
 ਤਬ ਪਾਈ ॥ ਸੁਨਿ ਨਖ ਸਿਖ ਰਿਸ ਬ੍ਰਜਾ ਪਮੋਨੇ ਤੀਖਨ ਸਕਲਾ
 ਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਸਚਿ ਦਾ ਅਰੁ ਮਦਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕਛੁ ਨ ਕਯੋ ਨਿਪ
 ਦੁਸ੍ਰੁਤ ਬਾ ॥ ਤਤੁਤਾ ਭੁਪਤਿ ਰਿਸ ਪਰਗਈ ਕਾਂਸੀ ਨਿਮ ਪੁਗਲ
 ਗਸ ਬਾ ॥ ੪੦ ॥ ਦੇਹ ਗਾਪਨ ਵਾਹਿ ਬਾਜਨ ਸਬੈ ਕਹੋ ਭ੍ਰਿ
 ਤ ਕਸੁਤਾ ॥ ਕੇਤ ਕਬੈਂਤ ਮੁਲਾਤ ਹਨ ਲਗੇ ਭੁਪ ਬਡ ਭੁਤਾ ॥ ੪੧ ॥
 ਕਬਿਤੁ ॥ ਚੀਰ ਕੀ ਸੀਭਾਰਨ ਹਿਪਨ ਹੀ ਗਿਰਤ ਜਾਂਹਿ ਆਗੇ
 ਭਗੇ ਲੋਗ ਪਾਗ ਪਰਤ ਮੋਨ ਕਹੀ ॥ ਡਾਟ ਡਾਟ ਭੁਪ ਕਹੈ ਦਸ ਨਸੇ
 ਬਾਰ ਬਾਰ ਲਾਗੇਂ ਤੇਰਿ ਬਾਪ ਇਨੈ ਛੱਡੇ ਜਿਨ ਏਹ ਹੀ ॥ ਏਹੇ
 ਗਭ੍ਰਿਤ ਕਾਂਨ ਲਾਗ ਸਮਝੈ ਤੈ ਲੋਗ ਭਾਗ ਜਾਹੁ ਦੁਹ ਜੇ ਉਚਾਰੇ ਜੀ
 ਅਟੇ ਕਹੀ ॥ ਕੀਰਤੀ ਮੁਗੇ ਸਭੁ ਪਕੇ ਪਮੋ ਬਿਹਾਲ ਭੁਯੇ ਜੈ ਸੇਝੇ
 ਠਪਾਨੀ ਬਿਨੁ ਦੁਖੀ ਮੀਨ ਭੇ ਕਹੀ ॥ ੪੨ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ਅਮੋ ਸੀ ਬਿਪਨਿ

ਪਪੁਰਗਯੇ ਬੈਠਸਰਾਮੇ ਜਾਇ। ਉਂਤਰੁ ਕੇ ਉਨ ਦੇ ਤਤਿ ਹਰਗਤੇ
ਤੇਜਸੁ ਜਾਇ॥੪੩॥ ਸਹਸਰ ਕੋ ਆਗਸਾ ਦਈ ਜਾਹੁ ਪੂਤਨਿ
ਜਗੇਹਾ। ਲੈਇ ਕਾਂਤ ਪੁਨਿ ਮਦਨ ਕਹਿ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਉਪਜੇਖੇ
ਹਾ॥੪੪॥ ਬਿਖੁ ਲਿਖ ਪਠਈ ਤੇ ਹਿਸਾ ਦੀਨੀ ਭਗਨਿ ਬਿਦਾਹ।
ਦਖਹਿ ਤਭ ਦੁਲ ਪਾਲਸਠ ਗਰਭਗ ਕਯੋ ਤਹਿ ਨਾਂਹਿ॥੪੫॥
ਤੇਰ ਕਛੰਦਾ ਕਰ ਜੇਰ ਕਰੈ ਪੁਨਿ ਭੁਪਤਨੈ॥ ਬਿਨਤੀ ਕਰਿ ਏਥਿ
ਨਾਹਿ ਬਨੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਗਦ ਦੇਖਿ ਸੁਦਾਸ ਕਰੀ॥ ਵਧ ਪਤਿ ਪਿ
ਤਾ ਕਰ ਮਾਂਹ ਪਰੀ॥੪੬॥ ਚਿਤ ਦੇ ਨਿਪ ਬਾਂਚਤ ਰੈ ਪਤੀ ਮਾਂਹ॥
ਦਿਖ ਮੰਕ ਬਿਦੀ ਰਨੈ ਦੁਛਤੀ ਮਾਂਹ॥ ਸੁਤ ਤੇ ਹਿਨ ਦੇ ਸੁਕ ਛੁਮ
ਬੈਠੈ॥ ਬਿਪ ਬਾਂ ਮਭਯੇ ਦੁਖ ਤੂੰ ਮਬੈਠੈ॥੪੭॥ ਸੁਤ ਕੇ ਪਛੇ
ਜੁਬ ਜੀਰ ਕਰੈ॥ ਦੁਹਤਾ ਬਿਪ ਵਾ ਦੁਖ ਦੇ ਹਿਸੇਹੈ॥ ਪਰੁ ਜਾਰਿ
ਪਕੈ ਨਹਿ ਛਾਹੁ ਕਬੈ॥ ਜਿਮ ਬਾਲ ਕਨਾ ਸੁਬਤਾਇ ਮਬੈ॥

੪੮॥ ਛਪੋ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਪਠਹੁ ਚੰਡਕਾਧਾਂਸਮਸਾਇੰਦ੍ਰਾਗਾ॥
 ਪਾਛੈ ਬੇਲੋਰਗਤੁ ਕਹੀ ਕੁਲਗੀਤਿ ਹਮਾਰਾ॥ ਕੁਹੁ ਨਿਸਾਤੁ ਮ
 ਜਾਹੁ ਅੰਬਕਾ ਪੂਜਨਗੀਤੀ॥ ਹਰਖ ਉਛੈ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਨੈਕੀ
 ਅਬੈਰੁਨ ਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਆਗੇ ਹੀ ਮਦਨ ਗਯੋ ਹੁਤੇ ਮੰਬਰ ਕੰਤੁ ਯੁ
 ਸੁਤਾ ਬਗਾ॥ ਤਿਨ ਚੰਦ੍ਰਾਸਕੀਰਤ ਸੁਨੀ ਬੇਲੀ ਪਿਤ ਸੋ ਹਰਖ
 ਭਗ॥ ੪੯॥ ਮਦ ਨਿਰਗਾਨਿ ਜਿਹ ਬਗੀਤਾਂ ਹਿ ਬਰਹੇ ਮੈ ਤਾਤਾ॥
 ਬੇਲ ਭੁਪ ਸੁਤ ਕਹੀ ਸਕਲ ਕੰਤੁ ਹਲ ਬਾਤਾ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਭਗਤ
 ਗੁਨ ਬਰਨ ਮਦਨ ਪੁਨਿਸ ਪਤ ਕੀਨਤ ਬਾ॥ ਨਿਜ ਪੁਰਜ ਲਲੀ
 ਅੰਦੋਸ ਪਦ ਆਨੁ ਹੁ ਭਗਤੈ ਅਬਾ॥ ਨਿਪ ਕੰਤੁ ਹਲ ਨਿਜ ਰਬ
 ਦੀਓ ਮਾਰਤ ਸਮਤਿ ਹ ਬੇਗ ਕਗਾ॥ ਇਤ ਤੇ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਚਢੈ
 ਹੁਤੇ ਮਾਰਗ ਮੈ ਭਈ ਭੇਟ ਬਗਾ॥ ੫੦॥ ਟੁਟ ਰਬ ਚਢ ਕਤ ਚਲੇ ਮ
 ਦਨ ਬੂਝੀ ਹਿਤ ਬਾਤਾ॥ ਪੂਜਾ ਕਰ ਅੰਬਕਾ ਥਾਨ ਪਠਿ ਚਿਤੁ ਵਤ

ਤਾਗਜੈਰੈਮੈਚੰਡਕਾਥਾਂਨਤੁਮਕੰਤੁਹਲਪੁਗਭਗਤਨਮਾਨੈ
 ਬਾਤਮਦਨਪੁਨਦੀਨਸਪਤਸੁਗਭਪੁਨੇਪੁਣਕੀਪੁਨਬ
 ਤਕਹਿਦੀਨੈਨਿਲਰਬਭੁਪਸੁਤਾਕਰਆਪਸਮੈਰੰਤੋਤਨ
 ਗਯੋਇਤੈਵਹਹਰਖਉਤਾ॥੫੦॥ਕਬਿਤੁਰਾਜਕੇਸਮ
 ਜਲੈਬਿਰਾਜਮਾਨਚੰਦਹਾਸਸੰਬਰਕੋਚਲਜੋਜਤਲ
 ਤਸੁਹਾਵਨੋਟੁਟੋਰਬੁਲੈਕੈਇਤਦਸੁਤਾਤਗਯੋਤਹ
 ਜਹਾਂਕੀਓਧੋਚਨਿਜਤਨਕੋਛਪਾਵਨੋ॥ਮਾਰਗਮੈਰੂਪ
 ਸੁਤਸੀਸਪੈਉਲੁਕਬੈਠੇਜੋਗਨੀਪਿਸਾਚਭੂਤਲਾਗ
 ਤਡਰਾਵਨੋ॥ਮਦਨੁਵਿਚਾਰੈਪਤਪਾਪਅਬਮਾਰੈਮੋਕੈ
 ਕੀਓਵੇਹਸੰਤਸੰਗਸੋਊਆਰੈਆਵਨੋ॥੫੧॥ਦੈਰੈਕ
 ਰਤਾਲੀਕਾਲੀਲੈਲੈਸੁਕਪਾਲੀਕਰਭੂਪਸੁਤਸਾਲੀ
 ਰਿਦੈਕਾਲਮੋਹਿਆਯੋਰੈ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਕਹਿਪੁਕਯੋ

ਜਨਚੰਡਬਾਂਸਭੀਤਰਪਗੁਦੀਨਿਖੰਡਖੰਡਕਰਘਾਯੋਰੈ॥੪੩॥
 ਰਬੇਚੰਡਰਲੋਹੁਭੀਗੀਤਰਵਾਰਧਾਰਨਿਪਕੋਦਿਖਾਰਭੰਡ
 ਰਧਨੁਪਾਯੋਰੈ॥੪੪॥ਰਿਜੁਵਿਚਾਰੀਦੁਸ਼ਕੀਨਿਪਾਪਭਾਗੀਅਬ
 ਤਾਂਕੋਹਮਮਾਰੀਕਹਾਦੇਖਦੁਖਗਾਯੋਰੈ॥੪੫॥ਦੋਹਰਾ॥ਕੁਰ
 ਤਪ੍ਰਤਾਪਪ੍ਰਗਟਕਰਨਮਦਲਾਤੁਜੇਮਹਾਂਰਾਜਾ॥ਚੰਦ੍ਰਾਮ
 ਉਤਦੇਖਤੀਅਰੁਪਰਾਸਿਗੁਨਕੁਜਾ॥੪੬॥ਮਾਲਾਡਾਗੀ
 ਭਗਤਗਰਪਗੀਚਰਨਅਤਿਪ੍ਰੇਮਾ॥ਪੁਨਿਬਿਵਾਹਕੀਓਬੇ
 ਦਬਿਧਿਦੀਓਦਾਦੁਬਹੁਛੇਮਾ॥੪੭॥ਕੰਤੁਹਲਗੁਹਸੁਤਨ
 ਕੇਚੰਦ੍ਰਾਮਦੀਓਰਾਜਾ॥ਸੁਤਸੁਖਸੋਈਹਾਰੈਸਕਲਸਿ
 ਭਾਰਸਮਾਜਾ॥੪੮॥ਕਰੋਜੋਰੇਹਰਿਭਗਤੁਕਹਿਮਿਲਮਦ
 ਨੈਛਿਅਉ॥ਕਛੁਕਸੈਨਸੀਗਲੀਲਿਜਾਯੋਸਠਿਕੇ
 ਰਾਂਉ॥੪੯॥ਛਪੇਸਮਾਚਾਰਲੈਦੁਤਦੁਸੁਨਿਪਕੋਕਹੈ

ਜਾਣੀ॥ ਪਛੇ ਅੰਬਕਾ ਪਾਂਸ ਜਾਂ ਨਨਹਿ ਕਹਤ ਰਿਸਾਣੀ॥ ਮਦ
 ਨਗਯੋ ਫੁੱਟੇ ਰਭੁ ਪਕੰਨਾ ਤਿਹ ਪਾਣੀ॥ ਇਤਨੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਦੁਹ
 ਸਪਗ ਪਕਰੇ ਆਣੀ॥ ਕੁਲ ਪਰ ਰਿਸ ਕਰਾਏ ਚੰਡ ਅਬਗ
 ਯੋਨ ਪੁਜਨ ਹਿਤ ਅਬੈ॥ ਬਰ ਬਸ ਮੁਹਿ ਮਦਨ ਪਛੇ ਤਹਾਂ ਅ
 ਪਗਯੋ ਸੁਕਹੀ ਸਬੈ॥ ੫੭॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ਜੁਨੀ ਜਬ ਬਾਂਸੀ ਮੁਹ
 ਛਾਂਨੀ ਪਰ ਪਕਯੋ ਭੁਪਕੁੰਦੁ ਗਿਰੀ ਪਾਗ ਕ੍ਰੀਟ ਸੁਪਿਨ ਸਗੀਰ
 ਤੇ॥ ਮੇਲੇ ਮੁਖ ਪਾਂਸੀ ਭ੍ਰਿਤ ਅੰਬ ਓਪਰਾਂਸੀ ਕਛੁ ਬੋਲੇ
 ਬਿਲ ਪਾਂਸੀ ਪ੍ਰੇਹੁਰ ਛੇ ਜਨ ਪੀਰੇ॥ ਕੀਨੇ ਰੋਪ ਪਾਪ ਤਾਂ ਕੇ
 ਲਾਗੇ ਸੰਤਾਪ ਆਇ ਰੁਰੇ ਸਿਰ ਪੁਰਿ ਕਰੇ ਹਾਇ ਬਡੀ ਪੀਰ
 ਤੇ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਭਗਤ ਕੇ ਚਰਨ ਲਾਗਾ ਬਿਨੈ ਕਰੈ ਕੋਨ ਦੇਸੁ
 ਮੇਰਿ ਲਾਗੇ ਮੇਰਿ ਤੀਰੇ॥ ੫੮॥ ਦੇਹਾ ਹੁਦਨੁ ਕਰਤ ਇਹ ਭ
 ਤਨਿ ਪਗਯੋ ਅੰਬਕਾ ਵਾਗਾ ਖੰਡ ਖੰਡ ਦਿਖ ਮਦਨ ਤਨਕਾ

ਨਦੇਹਿਸੰਭਾਰਾ॥੫੫॥ਸਵੈਯਾਦੇਖਸੁਤੈਤਨਕੇਤਬਭੁਪਤਿ ੫੪
 ਰੇਵਤਿਏਅਤਿਉਚਪੁਕਾਰੀ॥ਤੁੰਕਤਨਸਭਯੇਹਰਿਦਾਸਕੀ
 ਓਅਘਮੋਹਿਲਗਯੋਤੈਹਿਭਾਰੀ॥ਹੋਬਿਪਰੀਤਮੁਸੈਘਰ
 ਚੇਹਸੁਰੰਗਮਿਲੈਬਰਸਾਪਵਿਚਾਰੀ॥ਕੈਇਕੋਠਮਦਨੇਅੰ
 ਗਜੋਰਤਆਇਗਈਤਹਭੁਪਤਿਨਾਰੀ॥੬੦॥ਕੀਰਤਸਿੰਘ
 ਭਯੋਉਤਪਾਤਕਰੈਤਨਪਾਤਲਗੀਸਭਤੀਆ॥ਹਾਬਗਰੇ
 ਤਿਨਕੇਤਬਦਸਿਉਦਾਸਭਈਨਹਿਭਾਵਤਜੀਆ॥ਪੀਟ
 ਤਸੀਸਪੁਕਾਰਗੁਨੈਅਰੁਤੇਰਤਕੇਸਸੰਭਾਰਨਕੀਆ॥ਦੇਸੁ
 ਲਗਾਇਹੇਸਭਭੁਪਤਿਏਤਿਹੇਤਇਤੇਦੁਖੁਲੀਆ॥੬੧॥
 ਸੋਰਠਾ॥ਇਕਸੁਤਾਬਿਕਠਾਬਿਹਾਲਦੁਤੀਆਅਪਕੀਰਤਭੁ
 ਈ॥ਸਹਨਸਕਯੋਨਿਪਸਾਲਫੇਕਯੋਸੀਸਪਖਾਨਸੋ॥੬੨॥
 ਛੇਯੋ॥ਜਬਭੁਪਤਿਤਨਤਜੋਪਕਯੋਬਰਹਾਹਕਾਰੀ॥ਰੇਵ

ਤਸਭਰੁ ਵਸਾ ਬਿਕਲਾ ਬਿਖਾ ਅਤਿਭਾਰੀ ॥ ਪੁਨਿ ਦੇਹਿ ਸੰ
 ਭਾਰੁ ਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨੀ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਯਹੁਗੀ ਤਿਲੇਤ
 ਗੁਨ ਅਗੁਨ ਚੀਨੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਦਾਸੀ ਪਰ ਬਿਖਾ ਕਰਹੈ ਬੀਸ
 ਸਸੁਰਾਰਿ ਨਿਮਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੁਭਾ ਵਨ ਵਨੀ ਤਨਿ ਮਚੰਡਾ ॥
 ਨਪਰ ਬਰਨ ਕਿਮਾ ॥ ੬੩ ॥ ਤੀਨ ਪਹਰ ਨਿਸ ਬੀਤਿ ਕੀ ਪਿ
 ਛਲੀ ਨਿਸ ਭਬਹੀ ॥ ਦੇਵੀ ਕੀ ਚਿੰਟਿ ਚਾਹਕਾ ਜਹਰਿ ਜਨਕ
 ਰਸ ਬਹੀ ॥ ਮੇਕੋ ਬਿਨੁ ਸੁਮ ਸੁਜ ਸਦੀ ਚਿਦਰਸਨੁ ਤਿਹ ਕਾਲ
 ॥ ਦੀਨੇ ਦੇ ਉਜਿ ਵਾਇਓ ਭਈ ਹਰਖ ਤਸਬ ਬਾਲਾ ॥ ਨਿਪ ਚਰ
 ਨਪ ਕੋ ਹਰਿ ਭਗਤ ਕੇ ਕਰਹੁ ਰਾਜ ਸੁਤ ਮਯਾ ਕਰਾ ॥ ਜਨ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਭਗਤਿ ਉਪਦੇਸ ਕਰਹਾ ॥ ਜਤਿ ਲਕਦੀ ਚਿਮਦਨ ਬਗਾ ॥ ੬੪ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਚੰਦ੍ਰਾਸ ਨਿਜ ਨਾਰਿ ਸੰਗ ਗਯੋ ਕੰਤੁ ਹਲਦੇਸਾ ॥
 ਪਰਮ ਰਾਜ ਹਰਿ ਜਨ ਕਰਤ ਤਹ ਕੀਰਤੀ ਮਿਰਗੋਸਾ ॥ ੬੫ ॥ ੧੪

ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਆਟੀ ਕਾ ਫੁੰਡਲੀ ਆਗਾ ਗੁਰੂ
 ਫੋਜਿ ਮਗਾ ਪਤੇ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ। ਸਭਨਾ ਗਨ
 ਮੇ ਬਲੀਯਾਹਿ ਰੁਯੋ ਮੰਤ ਅਧਿਕਾਇ। ਰੁਯੋ ਮੰਤ ਅਧਿਕ
 ਇ ਭਿਰਤ ਸਭੁ ਸੇਬਰ ਆਈ। ਛਾਡਤ ਅੰਨ ਮਨ ਇਸਹਸ
 ਦਸ ਗੁਰ ਸੰਗ ਜਾਈ। ਬਡੇ ਬਡੇ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਕੁਰੇ ਰੁਰਕੈ
 ਨਿਜ ਗੁਰਿ ਤਤਿ। ਮਨ ਮੇ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨ ਗਯੋ ਜਲਹਿ ਤਸ
 ਰਵਰ ਗੁਰ। ੧॥ ਮਿਲਨਾ ਗਨ ਸੇ ਕੇਲ ਜਲ ਬਹੁ ਕੀ ਨੀਗਜ
 ਰਾਜਾ ਜਲ ਛੇ ਭੁਜੇ ਕੇ ਪ੍ਰਯੋਤ ਬੈਰਾਗਨੀ ਵਸਿਰਤਾ ਜਾਗ
 ਹਜੀ ਵਸਿਰਤਾ ਜਪ ਕਰ ਗੁਰ ਨਿਪ ਪਗਲੀਨੀ। ਸੈਨਾਰ
 ਹੀ ਛੁਡਾਇ ਰੁਯੋ ਬਿਹਬਲ ਤਨ ਖੀਨੀ। ਪੈਛੁ ਪ੍ਰਯਾਤ ਰੁਗਏਨ
 ਗਨਿ ਪਚੈ ਨਨੀ ਤਿਲਾ। ਵੇਊ ਬਲ ਸਮਾਪੀ ਗਲਗੇ ਪੁਨਿ
 ਜੁਪ ਕਰਨ ਮਿਲਾ। ੨॥ ਛਪੇ। ਕਾਹਪ ਸਾਗੀ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ

ਤਿਨੈ ਕੁਚਲੈ ਗਯਾ ਪੁਨ ਛੁਪ੍ਰਾ ਤਰੁਗਤ ਕਮਲ ਪਤਨ ਕੈ ਸੇ
 ਰਯਾ ਇਕ ਵਹ ਜਲ ਕੇ ਜੀਵ ਸਦਾ ਵਹ ਬਲ ਹਿ ਨਿਵਸੀ
 ॥ ਸਰੁ ਬਿਪਕਰ ਬਲਿਗਾਰ ਹੀ ਨਲੀ ਨ ਕੀਨੈ ਦੁਖ ਛਾਸੀ ॥
 ਤਬ ਬਲ ਕਰ ਤੰਦੂ ਏਥੈ ਚਗ ਨ ਨਿਜ ਦਸਿ ਕਰ ਲੀਨੈ ਅਗੀ
 ॥ ਇਕ ਜਲ ਤੇ ਕਰ ਉਚੈ ਰਹੈ ਪਕੇ ਪਕਾ ਨੁਹ ਰਿਕੇ ਕਰੀ
 ॥ ਕੰਡਲੀ ਆਪਾਤਿ ਤਉ ਪਾਰਨਾ ਮਪ੍ਰਕੁ ਹੋ ਗਯਾਤਿ ਪਾਤਿ
 ਤਨੇ ਸਾਗਰ ਖੁਰਾਖੁ ਸਰਨ ਗਤੀ ਪ੍ਰਵਤ ਪਾਲ ਸੁਰੁ ਵੇਸ
 ॥ ਪ੍ਰਵਤ ਪਾਲ ਸੁਰੁ ਵੇਸ ਕਰੁ ਨਿਜ ਪ੍ਰਏ ਸੰਭਾਗਾ ਸਦਾ
 ਰਤ ਅਪਰਾਧੇ ਅੰਤ ਨਿਹਨਾ ਮੁਓ ਚਾਰਾਗਾ ਤਾਂ ਕੇ ਦੇਖ ਨਗ
 ਤੇ ਦੇਤ ਤਾਂ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਰਗਾਤਿ ਗਾਹਿ ਕਰ ਕਮਲ ਸਮਾਪਦੀ
 ਓਗ ਨਹੀਂ ਕਮਲਾ ਪਾਤਿ ॥ ੪ ॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ਪਾਤਿ ਤਉ ਪਾਰਨਾ ਮ
 ਸਾਚੈ ਕੀਜੈ ਰਿਪਾਪਾ ਮੈ ਤੇਰ ਚਕੇ ਕਾ ਮਬਾ ਮਲੇ ਸੁਪ੍ਰਸ

ਏਏ॥ ਵਹੈ ਨੈਨ ਨੀਰ ਗਜਰੈ ਗਯੋ ਅਪੀਰ ਪ੍ਰਭ ਜਾਂ ਨੀਤ
 ਨਪੀਰ ਖਗ ਗਜਰ ਚ ਛਿਪਾਏ ਏ॥ ਜੀਯ ਮੈ ਅਰ ਬਗੀਚਾਂ
 ਦੇਹ ਬਗਰੀ ਸੁਮਤਾਂ ਕੋ ਪਗਰੀ ਸੀ ਪ੍ਰਕਰੀ ਛਿਗ ਅਏ ਏ॥
 ੫॥ ਵੇਹਾ॥ ਗਜਰ ਗਗਾ ਮੁਕਤਿ ਦਈ ਦੀ ਨਾਨਾ ਬਫਿ ਪਲ
 ॥ ਲੋਹਤ ਰੈ ਸੰਗ ਪੋਤ ਕੇ ਮਿਲ ਕੁ ਅੰਨ ਜਲ ਲਸਾਲਾ॥ ੬॥ ੧੫॥
 ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਕੁੰਤੀ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਪਰਮ ਨਿਪ ਮਾਤ
 ਬਾਤ ਜਗ ਮੈ ਬਿਖਾਤ ਬਰਨੰਦਤਾ ਤਜਾਂ ਕੇ ਸਦਾ ਗੁਤ
 ਅਪੀਨ ਏ॥ ਕੋਰ ਕੁ ਪਖਲ ਅਤਿ ਛਲ ਕਰ ਦੇ ਸਫੀ ਫੇਜੇ
 ਛੇਪੀ ਰਤ ਨੈ ਬਨ ਰੁਏ ਦੁਖ ਦੀਨ ਏ॥ ਜਨ ਕੋ ਸੰਤਾਪ ਦੇਖ ਅ
 ਪਾਏ ਕਾਨੁ ਕੁਦਰ ਕੀਨ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਰਛਾ ਰਹੇ ਪ੍ਰੇਮ ਲੀਨ
 ਏ॥ ਰਚੇਤ ਬਰਾਹ ਬਸੁ ਪਾਰ ਬਕੇ ਸੁਰ ਬੀ ਪ੍ਰੇ ਦੀ ਨੇ ਜੀਤ
 ਰਾਜੁ ਪੁਨ ਚਲੇ ਦੁਰਾ ਭੀਨ ਏ॥ ੧॥ ਜੇਹਾ ਬਨਾਇ ਮਾਥਮ

੫੬

ਸ

੦

੦

੦

ਗੀ ਬਿਦਾ ਬਿਜਨਾ ਬੋਲੀ ਤਬੈ ਕੁੰਤੀ ਰਾਗ ਮੰਦ ਮਬ ਮਾਏ
 ਠੈ। ਤਜ ਕੈ ਮੁਰਾਰੀ ਚਲੇ ਗਾਤੁ ਰਾਗੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਿਪਨਾ ਵਿਚ
 ਰੇ ਰੁਲੇ ਜਾਂ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਛਾਏ ਠੈ। ਲਾਗੀ ਗਲ ਰੇ ਇਹੋ ਇਆ ਪਦ
 ਹਮਾਰੇ ਸਦਾ ਜਾਂ ਮੈ ਤੁਮ ਰਹੋ ਦ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸੁਖ ਪਾਏ ਠੈ। ਏਖਤ
 ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਜ ਚੀਤਨੀ ਤਰੂਲ ਗਈ ਰਹੇ ਪੰਡਗੇ ਹਨੇਰਾ
 ਸਮੇ ਬੀ ਪਾਏ ਠੈ। ੩। ਕੁੰਡਲੀ ਆਗਾਇ ਹ ਬਿਧਿ ਬੀ ਤੇ ਕਲ
 ਕਛੁ ਕੁੰਤੀ ਕੀ ਨੁ ਵਿਚਾਗਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਮਾ ਅਟਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਰੂਲ ਗਯੇ ਪੁ
 ਰਦਾਗਾ ਰੂਲ ਗਯੇ ਪੁਰਦਾਰ ਉਚਤਿ ਨਹਿ ਹਮਾ ਮਸਕਾਂ ਮਾ।
 ਉਤਚਾਹਤ ਬਸੁ ਦੇਵ ਦੇਵ ਕੀ ਦਰਸਨ ਸੁਜਾਮਾ। ਯਹਿ ਬ
 ਰਦੀ ਨੈ ਮੋਹਿ ਜਾਹਿ ਪਾਛਲ ਅਵਸ਼ੁ ਨ ਜਿਹਾ ਜੋ ਲਗ ਪ੍ਰਭ
 ਜਗ ਦੇਹਿ ਤ ਉਲਗਾ ਮੁਹਿਤ ਨਗਾਇਹਾ। ੩। ਹਸ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਬਾ ਮੈ ਪ੍ਰਦੁਰਹਿ ਤੇਗਾ ਲੈ ਆਗੁ ਜਾਨਿ ਨ ਪੁਰਗਾਏ

ਨਗਰਨਵਲਕਿਸੇਗਾਨਾਗਰਨਵਲਕਿਸੇਗਾਏਕਛੁਕਾ
 ਲਰਦੀਬਿਧਿਸਭੁਨਾਦਵਕੁਲਨਾਸਭੁਯੇਰਿਖਸਾਪਸ
 ਪਦਸਿਧਾਬੰਪਕਵਾਗੀਤਜੀਦੇਰਿਪ੍ਰਭਚਰਤਕੀਨਅਸ
 ॥ ਜਗਮੇਜਨਕਰਮੇਹਿਨਾਕਸੁਰਕਹਿਜੈਜੈਰਸਾ॥੪॥ਧਾਵ
 ਨਹਸਤਨਪੁਰਗਾਏਸੁਨਿਕੁੰਤੀਹਰਿਗੋਨਾਏਕਬਾਰਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿ
 ਸ਼ਕਹਿਪੁਨਿਗਹਿਲੀਲੀਲੀਮੈਨਾਪੁਨਿਗਹਿਲੀਲੀਲੀਮੈਨਦੋਰ
 ਆਏਫਿਗਤਾਤਾਮਾਤਮਾਤਕਹਿਰੇਤਾਤਤਜਿਓਫਿਨ
 ਗਾਤਾਪਨਿਕੁੰਤੀਜਗਮਾਂਹਿਜਾਂਹਿਪ੍ਰਭਪਦਰਤਿਪਾਵਨਾ
 ਜੀਵਤਹਰਿਗੁਨਗਾਇਛੁਕੇਤਨਸੁਨਿਮੁਖਪਾਵਨਾ॥੫॥
 ਦੋਹਰਾ॥ਮੀਨਤਜਤਨਛਿਨਲਗੇਸ੍ਰੀਕੁੰਤੀਵਿਛੁਪ੍ਰੀਤਿ
 ॥ਪਰਮਤਾਤਬਿਪਵਤਕਗੀਛਿਅਬੇਦਕੀਗੀਤਿ॥੬॥੧੬॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਵੇਪਦੀਜੀਕੀਆਟੀਕਾਛਪੇਛੁਪਦਸੁਤਾਕੀ

ਕਥਾਸੀਤਸੁਨਹੇਮਨੁਲਾਈ॥ਪਾਂਚਕੰਤਸੁਤਪੰਡਕਥਾਭਾ
 ਰਥਸਰਗਾਈ॥ਪਰਮਤਾਤਪਿਤਭੂਤਸੁਵਨਦੁਰਯੋਧਨਭੂ
 ਪਾਸੋਤਿਨਲੀਨਿਬੇਲਰਾਜਸੂਤਗਜਮਨੁਪਾਪਨਬਾਂਟ
 ਨਤਰਿਅਗਨਾਦਈਅੰਧਪੁਤਕਰਪਦਮੁਲਖਾਸੇਲੂਟ
 ਨਲਾਗੇਜਾਨਅਰਿਪਟੈਨਾਹਿਗਰਿਲਾਜਗਾਖਿ॥੧॥ਦੁਰਯੋ
 ਧਨੁਗਰਾਮਾਇਜਕੋਹੀਅਪਨੁਕਿਵਛੀਨੈ॥ਸਕੁਨਦੁਸ
 ਸਨਕਰਨਕਪਟਪਾਸੇਰਚਲੀਨੈ॥ਪਰਮਤਾਤਲੀਓਬੇਲ
 ਸਾਰਖੇਲਹਿਮਿਲਭਾਈ॥ਮੋਨਿਗਹੀਸੁਤਪੰਡਸਕੁਨਲਾ
 ਤਰਕਲਗਾਈ॥ਸੁਨਿਚੈਪਰਖੇਲਨਲਗੋਨਿਪਾਮਿਟਤਨੋਬਿ
 ਪਨਾਰਚੀ॥੨॥ਮਕੁੰਕਰਗਾਕੋਸਕਲਪਨਰਾਜੁਸਾਦੈਮਸਮ
 ਚੀ॥੩॥ਨਿਜਤਨਤੀਅਭੋਭੂਤਸਕਲਦੀਨੇਤਬਹਾਰੀਕੁੰ
 ਘਮੋਏਵਾਬਿਦਰਪੰਡਸੁਤਕੋਤਿਸਕਾਰੀ॥ਹਮਤੁਮਕੋਰ

ॐ ਬਰਜਖੇਲੁ ਮਤੁ ਕਪਟਹਿ ਪਾਸਾ ॥ ਰਾਜਸਾਜਸਭਗਾਰੁ ॥ ੫੮
 ਜੇਇਨਕੇ ਅਬਦਾਸਾ ॥ ਤਬਨੀਚੈ ਨਾਰਨਿਵਾਇਨਿਪਨਖਪੁ
 ਤਮੀਖਨਮੋਨਿਲਹਿ ॥ ਕੁਰਨਿਪਆਯਸੁਦਈ ॥ ਵੇਪਦੀਦਾਸੀ
 ਤਮਰੀਅੰਨਗਹਿ ॥ ੩ ॥ ਨਿਸਾਨੀਛੰਦੁ ॥ ਬਿਦਰਗੀਗਸੁਤਅ
 ਦਿਕਹਿਯਹਿਬਾਤਅਭੇਗੁ ॥ ਪਰਮਨੀਤਭੇਤੁਗਾਨਿਪਤਿ
 ਬਜਾਪੈਸੇਗੁ ॥ ਇਨਭਗਤਨਕੀਕੇਸੁਹੈਦੁਹਸਾਸਨਦੇਗੇ ॥ ੪ ॥
 ਰਭੇਪਨਦਾਸੀਭਈਬੋਲਤਨਿਭੇਠੇਗੇ ॥ ੪ ॥ ਬੋਲਹੁਬਚਨਸੰਭ
 ਰਵੈਐਸੀਕੋਏਦੈ ॥ ਮੇਭਰਤਾਪਨੁਹਾਰੈ ॥ ਮੈਕੋਖੋਵੈ ॥ ਯ
 ਤਪਾਪੀਰਿਸਤਨਭਯੋਕਛੁਸੁਨੈਨਕਾਂਨਾ ॥ ਖੋਛੋਪਟਤੀਅ
 ਕਯੋਪੁਨਿਮੁਰਿਰਜਸੁਲਜਾਂਨਾ ॥ ੫ ॥ ਛਪੈ ॥ ਦੁਸੁਨਮਾਨੀ
 ਬਾਤਚਲੀਪਰਬਸਤਬਨਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਿਤਰਾਸੁਰਮਗਗੇਹਭੁਰ
 ਬਿਹਬਲਪੈਠਾਰੀ ॥ ਪਾਛੈਦੈਯੋਪਚਪਕਰਕੇਸਨਤੇਕਾਛੀ ॥

ਕੁਰਾਨਿ ਪਾਸਾ ਤਨਹਾ ਖਸਰਾ ਮੈ ਕੀ ਨੀ ਠਾ ਢੀ ॥ ਜੇ ਚਿ ਕੁਰ ਸੁਰੀ ਪਰ
 ਰੇਗ ਤਖੈ ਚਤਾਂ ਹਿ ਬਿਹ ਬਲ ਕਰੀ ॥ ਬਹੁ ਬਿਨਤੀ ਕਰਹਾਰੀ
 ਤੀ ਆਤ ਉਨ ਪਤਿ ਤਦ ਯਾ ਕਰੀ ॥ ੬ ॥ ਅਰਿ ਲਾ ॥ ਦਿਖ ਦੁਰ
 ਤਿ ਨਿਜ ਨਾਰਿ ਭੀ ਮੈ ਕੇ ਪੈਰ ਕੋ ॥ ਪਰ ਮਸੁ ਤੈ ਪ੍ਰਤਿ ਬਚਨ ਕ
 ਛੁਕ ਭਾਖਨ ਕ ਕੋ ॥ ਬਿਜੈ ਕਯੋ ਦੁਪਸਾ ਪਰੁ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤਿ ਮ
 ਰੈ ॥ ਕਾਟੇ ਕਰ ਮੁਹਿ ਕੁਤ ਤਉ ਮੈ ਨ ਹਿਰਾ ਪੈ ॥ ੭ ॥ ਕਬਿ ਤੁ ॥ ਬਿ
 ਜੈ ਸਾਸਾ ਯੋ ਕੁਰ ਪੈਰ ਕੋ ਭੀ ਮਰਿ ਦੈ ਦੁਰ ਮੁਰ ਛੁਪਰ ਪਕੋ
 ਸੁਰ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਤ ਪੈ ॥ ਕੇਸਰਾ ਹੀ ਨਾਰਿ ਸੁਭ ਤਾਰ ਨ ਨਿਹਾਰ
 ਹੀ ਕਉ ਲੈ ਪੈ ਸਾਹ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ਅਬ ਯਾਤੈ ॥ ਨੀ ਦੈ ਕਰ ਗੀ ॥
 ਠਮੇਰ ਲੀਨੀ ਸੁਰ ਪੈਰ ਢੀ ਠ ਰੁਟੇ ਮੁਨੈ ਗਾਇ ਗਾਇ ਬਿਲ ਲਾਤ
 ਪੈ ॥ ਭੀ ਖਮ ਮੈ ਦੈ ਟਕਿ ਪਾਚਾਰ ਜਾ ਬਿਦਰ ਸੰਗ ਹਰੈ ਪੁਕ
 ਰਤਾ ਕੀ ਕਿਨ ਮੁਨੈ ਬਾਤ ਪੈ ॥ ੮ ॥ ਨਾਹ ਤੇ ਨਿਰਾ ਸੁਰੁ ਟੀ ਆਸਰੁ

ਦੁਗਾਈ ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਅੰਧ ਪੂਤ ਬੋਲੇ ਸੁਰਿਸਾਇ ਪੈ। ਚੀਰ
 ਸੁਭ ਬੀਰ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨ ਕੇ ਉਤਾਰ ਲੇਹੁ ਰੁਏ ਮੇਰ ਦਸ ਦਸ ਚੀ
 ਰ ਅਥ ਪਾਇ ਪੈ। ਸਕੁਨ ਸੁਨੀ ਪੈ ਬਾਤ ਨਾਂਗੇ ਕਰਦੀ ਨੇਗਤ
 ਡਗੀਤੀ ਅਮੋਕੇ ਮਤੁਰਾ ਖੋਪਤਿ ਜਾਇ ਪੈ। ਬੂਝੇ ਤਬ ਕਰ
 ਨ ਕਰਨ ਲਾਗੇ ਕੋਰਨਿ ਪਕਰ ਜੇ ਭੈਰਵੈ ਕੋਰਹਰ ਖੋਦੁ ਸੁ
 ਇ ਪੈ। ੮॥ ਦੋਹਾ। ਦੀਨ ਦਸੁ ਮਾਗੁ ਤਬੈ ਨਾਂਗੀ ਕੀਜੈ
 ਨਾਗਿ। ਪਤਿਤ ਦਸਾਸਨ ਮਾਇ ਪਟੁ ਖੈਂ ਚਤਤੀ ਅਪੁਕਾਰ
 ੧੦॥ ਤਾਇਹਾਇ ਬਿਲ ਲਾਇਤੀ ਅਤਨੀ ਮਾਸ ਨਿਜ ਕੀ
 ਤਾ। ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਮੁਹਿ ਲਾਜ ਅਬ ਦੁਹਾ ਪਤਿਕੁ ਗਵੰਤਾ। ੧੧॥
 ਮੰਤ ਦੁਰਮ ਲਾਛੰਦਾ। ਹੇ ਦੀਨਾ ਪਾਰਨ ਦਸੁ ਸੰਪਾਰਨ ਰਿਪ
 ਨਿਪਾਂਨ ਦਿਅ ਲਾਹਗੀ। ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਬਾ ਕੇ ਜਸੁ ਵਿਸਤ
 ਕੇ ਪਗ ਪਰਸਤ ਮੁਨਿ ਨਾਰਿਤਰੀ। ਪੁਨਿ ਦਸ ਮੁਖੀ ਭਯੇ

ਸੀ ਅਦਖਰੰਯੋਭਗਤਾਬਿਰੀਖਨਹਾਤੁਦਏ॥ ਸਰਸੁਖਕੇਆ
 ਲਾਕਪਾਮਹੁਭਾਲਾਹਾਵਰਿਦਰਸਸਨਾਬਰੁਏ॥ ੧੩॥ ਹੇਅ
 ਦਰੁਤਬੈਨਾਬਾਰਜਨੈਨਾਮ੍ਹਾਮਹੂਪਬਨਮਾਲਬਨੀ॥ ਸੋ
 ਤਰੁਜਚਾਰੀਆਯੁਪਾਰੀਤੀਨਲੋਕਮਹਿਏਕਧਨੀ॥ ਹੇਅ
 ਧਾਨੰਦਨਕੀਸਾਨਿਕੰਦਨਤੇਬਿਨੁਕੋਨੁਸਹਾਇਕਰੇ॥ ਏਏਕੁ
 ਸਾਸਨਅਪੀਦੁਸਾਸਨਬਰਜਤਨੈਕਨਕੰਤਖਰੇ॥ ੧੩॥ ਪੂ
 ਰਬਜੇਪਾਪਲਗੇਸੰਤਾਪਾਤੇਬਿਨੁਕੋਨੁਮਿਟਾਇਯੋ॥ ਕੈਰਦ
 ਦੁਖਰਾਸੀਠਾਨਤਹਾਸੀਕੇਸਗਹੇਪਟਦੁਰਕਰੇ॥ ਹੇਕਰੁਣਾਮੈ
 ਨਾਲੰਜਤਮੈਨਾਅਤਿਸੁੰਦਰਤੁਵਰੁਪਪ੍ਰਭੋ॥ ਜਿਨੀਅੰਤੀਬ
 ਰਾਤੇਹਿਸੰਭਾਗਾਤਾਂਕੇਕਾਰਜਕਰਤਸੁਭੋ॥ ੧੪॥ ਮੈਅੰਗੁਨ
 ਭਾਗੀਤੁੰਗੁਨਕਾਰੀਦੁਸੁਨਤਾਰਤਬਾਂਨਿਯੋ॥ ਹੇਸਰਸੁਖ
 ਧਾਨੰਕਾਮੁਨਿਦਾਨੀਆਇਪਕੋਪ੍ਰਭੁਸਗਨਿਅੰਯੋ॥ ਅਬਸ

ਕਾਮੰਝਾਗੀਰਾਖੁਮੁਰਾਗੀਦਾਸਲਾਜਕਿਰਪਾਕਰਣੀ॥੧॥
 ਰਵਿਇਕਾਸਾਮੇਰੁਨਿਰਾਸਾਦੀਨਬੰਧਤਾਰਣਤਰਣੁ
 ॥੧॥ਸੋਰਠਾਇਤਬਿਧਿਯੋਇਅਧੀਰਉਸਤਤਿਦੁਪਦੁ
 ਤਾਕਰੀ॥ਬਹਤਨੈਨਤੇਨੀਰਸਰਨਿਦੁਰਕਾਨਾਬਤੁਦਾ॥੧੬॥
 ਏਪਰਸ਼ੀਜਦਨਬਖੇਲਤਹੁਕਮਨਿਸੰਗਤਬਾਜਨਕੇਰ
 ਹੁਏਸਾਬਦਹਸਰੂਪਰੰਛਕਰਏ॥੧੭॥ਤੁਰਤਉਠੇਬ੍ਰਿਜਰ
 ਇਕਟੈਉਤਾਕੋਪੀਤਪਟਾਦੀਨੈਅਵਨਿਡਸਾਇਦਿਖਰ
 ਕਨਿਬਿਸਮੇਰਈ॥੧੮॥ਪਾਪਰੀਛੰਦਾਦੈਰਾਬੇਯੋਰਗੰਨੀ
 ਬਖਾਂਨਾਕਹਾਖੇਲੁਰਚੇਕਰਣਾਂਨਿਪਾਂਨਾਹਰਿਦੁਪਦੁ
 ਤਾਸਭਕਹੀਬਾਤਾਸੁਨਿਹੁਕਮਨਿਰੋਵਤਿਕੰਪਗਾਤਾ॥੧੯॥
 ਪੁਨਿਬਿਨੈਕਰਤਹਰਸੇਸਪ੍ਰੇਮਾਰਾਖਤਨਿਜਦਾਸੈਲਾਜ
 ਨੇਮਾਅਬਦੁਪਦੁਤਾਕੀਲਾਜਰਾਖਾਮੈਪੀਤਚੀਰਈ

ਅਕੋਨਲਾਖਾ॥੨੦॥ ਚੀਰਉਤਾਰਤਦੁਸਦੁਸਾਸਨਹਾਰਗ
 ਯੋਨਹਿਪਾਵਤਅੰਤਾ॥ ਓਛਨਛੋਰਚੁਟੇਰਲਗੇਗਨਕੋਸਮ
 ਕੈਸਲਭਾਜਸਜੰਤਾ॥ ਏਕਸੁਏਕਅਨੂਪਉਤਾਰਤਪਾਟਨ
 ਕੇਕਵਿਰੰਗਅੰਤਾ॥ ਸਾਵਨਬੂੰਦਨਖੰਤ੍ਰਤ੍ਰਿਹੈਇਨਕੀਰ
 ਨਤੀਪਰਚੀਰਬਿਅੰਤਾ॥੨੧॥ ਹਾਰਦੁਸਾਸਨਮਾਸਗ
 ਈਕੁਰਭੁਪਤਬੈਮਨਮੇਪਛੁਤਾਈ॥ ਨਾਰਿਸੁਅੰਗਨਨੰਗ
 ਭਯੋਇਹਲਾਜਗੀਰਮਲਾਜਗਵਾਈ॥ ਤਾਛਿਨਬੋਲਕ
 ਯੋਬਿਦਰੈਤੁਮਕੋਪਰਤੀਤਿਅਬੈਨਹਿਆਈ॥ ਚੀਰਅੰ
 ਬਾਰਲਗੇਨਭਲੋਤਬਲੋਤੁਮਤਜਾਗਸਕੋਨਦਿਠਾਈ॥੨੨॥
 ॥ਦੇਹਗਾ॥ ਦੁਸਾਸਨਲੱਜਤਛਿਕੋਕੋਪਭੀਮਪ੍ਰਦੁਸੰਨ
 ॥ਕਰਦਾਂਹਨਨਹਿਲੇਉਕਛੁਜੈਤੁਦਰਕਤਨਪਾਂਨ॥੨੩॥ ਦੁ
 ਜੋਪਨਅਰੁਕਰਨਪੁਨਿਸਕੁਨਦੁਸਾਸਨਚਾਰਾ॥ ਇਨਬਿਨੁ

ਅੰਗੁਸਭਾਸਕਲਤਾਤਾਕਰਤਪੁਕਾਰਾ॥੨੪॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥
 ਤਬਭੀਖਮਵੇਣਾਦਿਸਭਮਨਮੇਕਰਤਕਲਾਪਾਕੋਰਵਾਨ
 ਕੋਅੰਤਅਬਕੀਓਅਧਿਕਇਨਪਾਪਾਕੀਓਅਧਿਕਇਨਪ
 ਪਸਕਲਪਿਪਕਾਰੈਤਾਂਕੋ॥ਕੋਨਗਵਾਵੈਲਾਜਪ੍ਰਭੁਗੁੰਛ
 ਕਰੈਜਾਂਕੋ॥ਪੰਚਾਲੀਮਨਹਰਖਗੀਪਤਿਸਭਾਮਾਂਤਿਜ
 ਬਾਬਾਂਪੀਵਾਦਸਬਰਖਅੰਪਬਨਪੰਡਗਏਤਬਾ॥੨੫॥
 ਪਾਪਗੀਛੰਦਾਪਾਛੇਕੁਗਨਿਪਮਨਕਪਟਠਾਂਨਾਮੁਨਿਦੁਰ
 ਵਾਸਾਪ੍ਰਤਿਕਹਿਬਖਾਂਨਾ॥ਸੇਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁਹਿਤਲਾਗਦਾਸਾ॥
 ਜਿਮਪਾਂਡਵਾਂਨਕੋਹੋਇਨਾਸੁ॥੨੬॥ਮੁਨਿਜੂਪੋਚਿਤਜਗਸ
 ਗਲਜਾਂਨਾ॥ਛਲਬਿਨੁਸਦਗਨਨਹਿਲਾਭਹਾਂਨਾ॥ਮਾਂਕਯੋ
 ਭੋਜਨੁਕਲਹਿਬਿਤਾਇ॥ਨਿਪਕਹਿਪ੍ਰਭਮੰਜਨਕਰਹੁਜਾ
 ਏ॥੨੭॥ਸੰਪ੍ਰਕਾਰਆਵਹੁਅਸਨਲੇਹਾਰਿਖਗਯੋਕੁਪ

ਚਿੰਤਾ ਬਿਦੇਹਾ ਦਿਖਦੁ ਪਦਸੁਤਾ ਪੁਨਕਹਤ ਬੈਨਾ ਕਤਦੁਖੀ
 ਗਯੋ ਕਹੂੰ ਕਵਲ ਨੈਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਨਲਖੀ ਪੀ
 ਗਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਯੋ ਦੇ ਅਸੁ ਪੀਗਾ ਨਿਪਕਹਿ ਜਾਲਗਾ ਮਰ
 ਏ ਬਿਗਲਾ ਸੋ ਉਭੇ ਜਨੁ ਮਾਂਗਤ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ੨੯ ॥ ਕਹਿਦੁ ਪ
 ਦਸੁਤਾ ਜਦੁ ਰਾਜ ਜਾਂਨਾ ਗਵਿਭਾਂ ਜਨਨਹਿ ਕਰ ਅਸਨਦਾ
 ਨਾ ਜਬਲਗਾ ਮੈ ਅੰਨੁ ਨੀਰ ਲੇਵਾ ਤਬਲਗਾ ਭੇਜਨੁ ਦੇਵ
 ਤ ਅਮੇਵਾ ॥ ੩੦ ॥ ਅਬ ਮੈ ਭੇਜਨੁ ਕਰ ਚੁਕੀ ਆਗਿ ਤੁਮਸ
 ਰ ਪ੍ਰਭ ਜਾਂਨਤ ਬੂਝ ਕਾਹਾ ਕਹਿ ਫਿਸਲਾ ਵਕਛੁ ਲਗੇਤ
 ਹਿ ॥ ਦਿਖਸਾਗਾ ਪੜ ਅਚੇਰ ਮਾਂਨਾ ਹਿ ॥ ੩੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪੂਰਨ
 ਪੂਰਨ ਤਿਲੋਕਾ ਮੁਨਿ ਸੰਗਾ ਸਿਛ ਤਿਪਤੇ ਮਾਂਹਿ ਚਿਕਾ ਪ੍ਰਭ
 ਨਿਜ ਪ੍ਰਭ ਵਦੁਰ ਬਾਸ ਦੀਨਾ ਆਵਤਨ ਸੁਸਰ ਕਯੋ ਉਦਰ
 ਲੀਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਲੈ ਪ੍ਰਭ ਆਗਸਾ ਨਿਪਕਯੋ ਜਾਇ ਰਿਖਵਰ

ਰੇਜਨੁਲੀਜੈਅਪਾਇਆਮੁਨਿਵਰਬਰਦੀਨੇਪ੍ਰੇਮਪੂਗਾਤੁਦ
 ਲਾਜਰਹੈਸਦਸਤਦੁਗ॥੩੪॥ਕੁੰਡਲੀਆਮੁਨਿਵਰਦੈ
 ਆਸਮਗਏਪੁਰਭਏਅੰਤਰਪ੍ਰਜਾਂਨਾਪਾਇਕਛੁਕਦਿਲੀ
 ਚਪੁਨਿਪਛੇਰਿਖੀਸੁਰਜਾਂਨਾਪਛੇਰਿਖੀਸੁਰਜਾਂਨਪੁ
 ਸਮੇਮਾਂਗੇਅੰਬਾਪਾਕੋਬਿਰਵੇਦੇਪੁਭੁਪਨਹਿਕਰਹੁਬਿਲ
 ਬਾਮੇਸੰਪ੍ਰਜਾਕਰਅੰਭਿਗਯੇਰਿਖਭੁਪਾਇਤਪੁਨਿ।੩੫॥ਪ੍ਰੇਮਲੀ
 ਰਬਹਿਨੈਨਤੇਪੁਰਪਹਿਬਿਨਤੀਠੰਨਾਦੁਰਬਾਸਾਕੋਅੰਬ
 ਅਬਦੀਜੈਸ਼ੀਭਗਵੰਨਾਦੀਜੈਸ਼ੀਭਗਵੰਨਾਥੇਲਚਖ
 ਦਿਖਪੰਚਾਲੀ।ਸੁੰਦਰਬਿਛਰਸਾਲਫਲਨਕਰਸੁਕਰੀ
 ਰਾਲੀ।ਤਾਛਿਨਮੁਨਿਵਰਆਇਪੇਰਤਲਬੈਛੇਛੇਮਹਿ॥
 ਨਿਘਰਦੇਰਤੁਇਸੁਸੇਈਫਲਟੂਤਪ੍ਰੇਮਹਿ॥੩੬॥ਬਰ

ਵੈਛੰਦਾ॥ ਇਹ ਬਿਪਦੁ ਸਤ ਅੰਬਹਿ ਮੁਨਿ ਦੁਰਬਾਸਾ॥ ਚਕੁਤ
 ਚਿਤ ਦਿਖਰੁ ਗਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਲਾਸਾ॥ ੩੩॥ ਮੁਨਿ ਬਹੁਦੀਨ ਅੰ
 ਦ੍ਰੈ ਮਨ ਮਾਂਹਿ॥ ਜਿਹ ਅਨਰੁ ਲਤੁ ਵਤਾ ਕੇ ਜੇ ਸਮੁਪੁਰ ਜਾਂਹੀ॥
 ੩੪॥ ਕਰਹੋ ਰਾਜੁ ਅਕੰਟ ਕਹਾਰਿ ਪਦ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਲਾਜ ਰਹੈ ਸਦ
 ਤੁਮਰੀ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮੀਤਾ॥ ੩੫॥ ਅੰਧੇ ਕਹਿ ਰਿਖ ਗਵਨੇ ਨਿ
 ਜ ਅਸ ਬਾਂਨਾ॥ ਇਹ ਬਿਪਦੁ ਬੀਤੇ ਬਰਖਾ ਅਵਧ ਜੇ ਠੰਨਾ॥ ੪੦॥
 ਕੰਡ ਲੀਆ॥ ਬਾਹਰਿ ਬਰਖੈ ਬਨ ਯਹੋ ਰਹੈ ਬਰਖ ਛਪਦੇ ਸ
 ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਬਹੁਰ ਬੈਰਾ ਠਗੁ ਕੀਨੇ ਦੂਰ ਕਲੇਸਾ॥ ਕੀਨੇ ਦੂਰ
 ਲੇਸਾ ਸਮਰ ਰਚੇ ਕੋਰਵ ਮਾਰੀ॥ ਲੀਨੇ ਤਾਂ ਕੋਰਾ ਜੁ ਸਕਲ ਅ
 ਪਦਾ ਨਿਜ ਟਾਰੀ॥ ਕਥਾ ਕਹੀ ਵਿਸਤਾਰ ਪਰ ਬਰਚ ਬਜਾ ਸ
 ਅਠ ਗਹਿ॥ ਦੁਪਦ ਸੁਤਾ ਕੀਲਾ ਜਰਖੀ ਪ੍ਰਭ ਜੂਤਿ ਹਬਾਰ
 ਹਿ॥ ੪੧॥ ੧੭॥ ਮੂਲ ਛਪੈ॥ ਪਾਦ ਪੰਕਥਾਂ ਛੇ ਸਦਾ ਜਿਨ ਕੋ ਹ

ਰਿਉਰਨਿਤਵਸੈ॥ ਯੋਗੇਸ਼ੁਰਸੁਤਿਦੇਵਅੰਗਮੁਚਕੰਦੀਪੁ
 ਅਬਿਤਜੇਤਾ॥ ਪ੍ਰਿਥੁਪ੍ਰੀਛਤਸੁਕਸੇਖਸੁਤੋਸੈਨਕਪੁਚੇਤਾ
 ॥ ਸਤਰੂਪਾਤ੍ਰੇਸੁਤਾਸੁਨੀਤਸਤੀਮੰਦਲਾਜਾਯਗਪਤਨੀਬ੍ਰਿ
 ਜਨਾਰਿਕੀਏਕੇਸਵਅਪੁਨੇਵਸਿ॥ ਅੰਸੈਸੇਨਗਨਗੀਜਿਤੇਤਿਨ
 ਤੀਕੇਗਾਂਉਜਸੈ॥ ਪਾਦਪੰਕਬਾਂਛੋਸਦਾਜਿਨਕੇਹਰਿਉਗਨਿ
 ਤਵਸੈ॥ ੧੦॥ ॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਸੁਤਿਦੇਵਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥
 ਕਾਬਿਤੁ॥ ਕੁਪਸੁਤਿਦੇਵਹਰਿਭਗਤਨਮੋਰਜਾਂਨੇਤਾਂਕੇਪੁਰ
 ਮਾਂਹਿਦਿਜਭਗਤਿਅਭਿਰਾਂਮਪੈ॥ ਨਿਜਜਨਕੇਦਰਸਨਕੀ
 ਲਾਲਸਾਪ੍ਰਭੁਕੇਸਦਾਆਏਹਿਤਧਾਰਮਨਮਾਂਹਿਗਨੀ
 ਸਜਾਂਮਪੈ॥ ਜਾਵੇਭੂਪਗੋਪਤੋਸੰਦੇਹਪਰੈਬਿਪ੍ਰਮਨਜਾਂਵੇਸੁ
 ਜਗੇਹਤੋਬਿਦੇਹਦੁਖਠਾਂਮਪੈ॥ ਤਾਂਤੇਦੋਊਭੂਪਲੀਨੇਭੀਲੇਰ
 ਗਭਗਤਨਕੇਦਿਨਵਰਕੇਨਾਂਹਿਕਛੂਭੇਜਨਕੀਸਾਂਮਪੈ॥ ੧॥

ਲਕੁਟੀ ਮੇਓ ਛਨੀ ਕੋ ਬੀਜਨ ਬਨਾਇ ਬਿਪ੍ਰਫੋਰੇ ਹੋਰ
 ਗੀਲ੍ਹੇ ਦਿਖਾਹਿ ਰਿਹੈ ॥ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਾਬ ਸੰਤ ਮਨ ਮੇ ਗਨੀਤ ਸ
 ਰਮਾਰੁਤ ਬਹਿਤ ਨਖ ਵਾਵੈ ਕਛੁ ਪਾਰੈ ॥ ਹਰਿ ਮੁਖ ਕਾਂਸੀ ਸੁ
 ਖਦਾਂ ਨੀ ਬਾਂਸੀ ਕਹੀ ਦਿਜ ਜਾਹੁ ਕਛੁ ਭੀ ਤਹ ਤੇ ਲਜਾਹੁ ਗ
 ਯੋ ਛਰੈ ॥ ਆਗ੍ਯਾ ਤੇ ਸਕੋ ਨ ਫੋਰ ਪਾਰ ਮੈ ਨ ਚੁੰਨ ਸੇ ਗਚਿਤ
 ਵਤਲਾ ਗੀ ਦੇ ਗਥੇ ਲੋ ਪੁਨਿ ਦਰੈ ॥ ੨ ॥ ਕੋਠਰੀ ਜੋ ਦੇਖੇ ਤੇ
 ਅਸੇਖ ਪਕਵਾਂ ਨ ਪਰੇ ਭੇਖੁ ਕੀਰਾਖੇ ਦਿਜ ਮਨ ਮੇ ਵਿਚਾਰੀ
 ਹੈ ॥ ਆਯੋ ਤਾਤ ਕਾਰ ਸੰਤ ਚਰਨ ਪਖਾਰ ਜੇ ਵਨਾ ਰਪਰੀ ਅ
 ਗੈ ਜਾਬ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ਹੈ ॥ ਬਿਜਨ ਕੇ ਨਾਂ ਮਨ ਬਖਾਂਨ ਸਕੈ
 ਬਾਂਸੀ ਤਹਾਂ ਜਹਾਂ ਆਪਰਾਖ ਆਏ ਦੀਨ ਨ ਕੇ ਪਾਰੀ ਹੈ ॥ ਸੰਤ
 ਜਿਵਾਇ ਪਾਂਨ ਖਾਇ ਬਿਦਾ ਭਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਨੇ ਕੁਪਰੇ ਹਰੁ ਪਗਯੋ
 ਲੁਮੁਰਾਰੀ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਪੁਜਾ ਕੀ ਨੀ ਅਪਾਰੀ ਸੁ

ਕੀਤਿ ਨ ਕੋ ਨ ਪੂਜੇ ਜੇ ਉਗਏ ਸੰਗ ਸੰਤ ਪੈ ॥ ਬੋਲੇ ਚੁਖ ਗੇਯੋ
 ਸਨੇਹ ਸਾਂਹਿ ਭੁਕ ਭੁਪ ਮੋਹੁ ਤੇ ਅਧਿਕ ਸਾਧ ਮਹਿ ਮਾ ਅਨੰਤ ਪੈ
 ॥ ਸੰਤ ਪਗਰੇਨ ਸਦਾ ਨੈਨ ਨ ਕੋਲਾ ਵਤ ਪੈ ਮੇ ਤੇ ਸੋਗ ਨੇ ਮਾਨੇ
 ਨੇੜਿ ਨ ਸੰਤ ਪੈ ॥ ਪਾਛਲੀ ਅਵਗਯਾ ਭੁਲੀ ਭਾਂਤਿ ਸੋਛ ਮਾਈ
 ਭੁਪ ਆਗੇ ਬ੍ਰਤੁ ਲੀਨੇ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਦੁਖ ਰਿਤ ਪੈ ॥ ੪॥ ੧੮॥
 ਮੂਲ ਛਪੈ ॥ ਅੰਪ੍ਰੀ ਅੰਬੁਜ ਪਾਂਸ ਕੋ ਨਨ ਮਨ ਮੋਹੈ ਜਾਚ
 ਪੈ ॥ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਵਰਹਿ ਸਤ੍ਰ ਬ੍ਰਤ ਰਘੁਗਨ ਸਗਰ ਭੁਗੀਰ
 ਥਾ ॥ ਬਾਲਮੀਕਿ ਮਿਥਲੇ ਸਗਏ ਜੇ ਜੇ ਗੋਵਿੰਦ ਪਥਾਰੁ ਕਮਾਂ
 ਗਦਤਰਿ ਚੰਦ ਭਰ ਬਦਾਧੀ ਚਉਦਾਗਾ ॥ ਸੁਰਬ ਸੁਧੀ ਨਸਿ
 ਵਰੁ ਸੁਮਤਿ ਆਤਿ ਬਲਕੀ ਦਾਗਾ ॥ ਨੀਲ ਮੋਹ ਪੁਤ੍ਰ ਤਾਮ੍ਰ ਪੁ
 ਤ੍ਰ ਅਲਰਕ ਕੀਰਤ ਰਾਚ ਪੈ ॥ ਅੰਪ੍ਰੀ ਅੰਬੁਜ ਪਾਂਸ ਕੋ ਨਨ ਮ
 ਨ ਮੋਹੈ ਜਾਚ ਪੈ ॥ ੧੧॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਉਭੈ ਬਾਲਮੀਕਿ ਨਯੀਕੀ

॥ ਟੀਕਾ ॥ ਛਪੇ ॥ ਬਾਲਮੀਕ ਸੁਭ ਕਥਾ ਪ੍ਰਥਮ ਤੇਤਾ ਕੀ ਗਾ
ਉ ॥ ਭੀਲ ਵੀਸ ਮੈਂ ਗਤ ਯੁਟ ਮਾਰਗ ਦੁਖ ਠਾਂ ਉ ॥ ਅੰਨ ਦੇ ਇ
ਪਨੁਤੀ ਅਏ ਕ ਸੁਤ ਏ ਕ ਸੁਤ ਪੁਨਿ ॥ ਜਨ ਨੀ ਜਰ ਠਖ ਵਾਇ
ਸੁਭ ਨ ਕੋਜੀ ਅਹਿੰਸਾ ਗੁਨ ॥ ਤਿਹ ਮਾਰਗ ਅਏ ਸਪਤ ਰਿਖ
ਛਦ ਮਕਰਤ ਇਤ ਉਤ ਟਿਰੈ ॥ ਕਵਿ ਰਿਖ ਨ ਕਯੋ ਮੁਸਕਾਇ
ਮੁਖ ਕਹੁ ਨਿਜ ਮਨ ਕੀ ਕਾਹਰੈ ॥ ੧ ॥ ਪਾਪਰੀ ਛੰਦੁ ॥ ਜੋ ਕਹੈ ਸੰਤ
ਰਹੁ ਭਾਗ ਜਾਂਨਾ ॥ ਤੁਮਰੇ ਪਟ ਬਾਸਨ ਲੇਂ ਉਹਾਂਨਾ ॥ ਬੋਲੇ ਰਿਖ
ਤੂੰ ਨਿਜ ਉਦਰ ਲਾਗਾ ॥ ਬਡ ਪਾਪ ਕਰਤ ਰੇ ਸਠ ਅਭਾਗਾ ॥ ੨ ॥
ਵੈਸੇ ਹੁੰਨਾ ਹਿ ਮਿਲਤ ਤੇ ਹਿ ॥ ਅਪਰਾਧ ਬਿਨਾ ਕਿਉ ਯਤੁ
ਮੇ ਹਿ ॥ ਤੁਮ ਕਹਤ ਗੁਜਾਂ ਮੈਂ ਨਾਂ ਹਿ ਜਾਂਨਾ ॥ ਤਜ ਪੈ ਕੁਟ ਬ ਬਿਨੁ ਅ
ਸਨ ਪ੍ਰਾਂਨਾ ॥ ੩ ॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ॥ ਗੇਹੁ ਗੇਹੁ ॥ ਤੁਮ ਕਾਂ ਮਸਹੀ ਬੀਰ ਸੁਨਿ
ਮਿਲ ਪੈਨ ਤੂੰ ਬਗੀ ਕੋ ਪੇਲਾ ਹੂੰ ਬਜਾਹ ਪੈ ॥ ਦੀਏ ਹੂੰ ਕੁਸੰਭ ਯਹ

ਬਦਲਜਾਤਰੰਗਮੁਨਿਨਾਂਹੀਬਨੈਤਉਮਾਤਦੈਹੈਮੈਸਵਕੈ
 ੧) ਜਾਂਕੇਹਿਤਪਾਪਸੀਸਧਰੈਨਸਹਾਇਕਰੈਅੰਤਜਮਰੰਡਲ
 ਗੈਸਹੈਦੁਖਭਾਰਹੈ। ਗੁਹਿਲੋਗਮੁਹਿਬਖਾਂਨਤੁਮਹੇਹਿਤਤਯੈ
 ਪ੍ਰਾਂਤਬੁਝੈਜਾਇਤਾਂਕੋਨਹੀਭਾਰੈਭਾਵੈਮਾਰਹੈ॥੪॥ ਮਾਤਾਬੁਧਿ
 ਮਿਲੈਸੋਹਿਕਹੈਆਯੁਘਟੀਤੇਹਿਪਾਪਕੀਨੇਭਾਰੀਆਨੁਲੈ
 ਹੈਜਮਪ੍ਰਾਂਤਹੈ। ਏਕਉਪਕਾਰਕੀਨੈਮੰਤਮੁਹਿਦੀਨੇਰਿਖਤਮਰੀ
 ਬਦਲਦੈਹੈਤਨੁਤਾਂਕੋਰਾਂਨਹੈ। ਬੋਲੀਮਾਤਤਾਤਨਵਮਾਸਪੇਟ
 ਰਾਖੈਤੇਹਿਕੀਨੀਬਹੁਸੇਵਨੁਖਵਾਵੈਪਨੁਆਂਨਹੈ। ਕਾਹੇਪਾ
 ਪਕੀਨੇਆਯੁਘਟੀਦੁਖਲੀਨੇਸੁਤਕਾਹੇਹਮਮਰੈਤੇਯਹੇਤਸ
 ਚੁਜਾਂਨਹੈ॥੫॥ ਛਪੈ। ਮਾਤਾਤੇਹੈਬਿਦਾਕਹੀਸਭਤੀਅਸੋਭੀ
 ਲਾ॥ ਮੈਤੁਵਹਿਤਅਪਕਰਤਬਨੀਅਬਚਹਤਨਛੀਲਾ। ਬੇ
 ਠਸਭਾਪਰਵਾਰਕੰਤਕਰਪਕਕੇਸੋਹੀ। ਕਰਤਮਜੁਗੀਅੰਦੁ

ਪਾਪ ਕਰ ਕਯੋ ਨ ਤੇ ਹੀ॥ ਤੀ ਅਬ ਚਨ ਬਾਂ ਨ ਸਮ ਲਗੇ ਤਿਹ
 ਗਯੋ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਹਿ ਕਹੀ ਸਬਾ॥ ਮੈ ਪਾਲੇ ਤੁਮ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨ ਸਮਾਜਿ
 ਤਨੁ ਦੇ ਮੁਹਿ ਰਾਖੁ ਅਬਾ॥ ੬॥ ਕਾ ਬਿਤੁ॥ ਪਾਲਨਾ ਕਰਤ ਪਸੁਪੀ
 ਛੀ ਮਰ ਕਟੀ ਅਤਿ ਕਹੇ ਤਾਂ ਕੋ ਭਾਗੁ ਕਹਾ ਬਾਂਟ ਲੇਤ ਤਾ ਤੇ॥
 ਜਗ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਮੈ ਸੇ ਕਰੈ ਸੋ ਉਰੇ ਗੈ ਤੇ ਸੇ ਦੇ ਨਿਰਾਸ ਚਲੇ
 ਸੁਤਾ ਹੂੰ ਨ ਬੂਝੀ ਬਾਤ ਹੈ॥ ਰਿਖ ਪਗ ਗਹੇ ਜਾਇ ਹਾਇ ਹਾਇ
 ਬਿਲ ਲਾਇ ਤਾ ਤਾ ਜਾਖਹੁ ਪ੍ਰਭ ਖੋਈ ਵੈਸ ਪਾਤ ਹੈ॥ ਜ
 ਤਿ ਅਤਿ ਹੀ ਨੀ ਇਕ ਬਾਤ ਵਿਛਕੀ ਨੀ ਅਬ ਸੰਤ ਮੁਖ ਦੇਖੇ ਸੁਨੇ
 ਬਾਕ ਪਾਪ ਜਾਤ ਹੈ॥ ੭॥ ਦੇਖ ਤਾਂ ਕੋ ਦੀਨ ਅਤਿ ਰਿਖ ਨ ਵਿਚਾਰੀ
 ਮਨ ਕਹਾ ਗਯਾਨ ਦੇ ਹਯਾਂ ਕੋ ਨੈ ਕੁ ਹੂੰ ਬੋਧ ਹੈ॥ ਹਿ ਸਾਹੂੰ ਜੋ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਚੀਤ ਰਾਖੀ ਇਨ ਵੈਸ ਸਭ ਲਾਇ ਕਨ ਤਾਤ ਕਾ ਲਾ ਬਿਨ ਕੀਇ
 ਸੋ ਪਾਏ॥ ਅਮੈ ਸੀ ਮੁਨਿ ਗੁਨ ਮਰਾ ਪੁਨਿ ਉਪ ਦੇ ਸੁਕੀ ਨੈ ਬੈਠੁ ਜਾ

ਹੀ ਠੰਗ ਕਯੋ ਤਨਾ ਗਾਰਿ ਵੈ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਆਵੈ ਹਮ ਕਛੁ ਕਾਲ
 ਬੇਦ ਕੋ ਬਤਾਵੈ ਸਾਰ ਐਸੀ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰੇਮ ਜੈ ਸੇ ਪੇਨ ਦੇ ਪਾਏ
 ੮॥ ਐਸੀ ਭਾਖ ਗਏ ਮੁਨਿ ਬੈਠੇ ਭੀਲ ਵਾਹੀ ਠੰਗ ਮਰਾਮ ਰਾਮ
 ਰਾਨਿ ਸਬਾ ਸੁਰ ਬਖਾਨੈ ॥ ਦੂਦ ਸਬ ਰਖ ਬੀਤ ਗਏ ਏਕ ਅ
 ਸਨਹੁ ਬਾਂਸੀ ਜਾਂ ਮਗਈ ਤਨ ਨੈ ਕੁਹੂੰ ਨਗ ਜਾਨੈ ॥ ਆਏ ਪੁਨ
 ਸੰਤ ਕਹੈ ਈਹਾਂ ਏਕ ਭੀਲ ਕਯੋ ਪਗ ਕੋ ਪ੍ਰਹਾਰ ਜਨ ਕੀ ਨਿਤਿ
 ਥਾਂ ਨੈ ॥ ਭਈ ਰਜ ਦੁਰਿ ਪੁਨਿ ਪੁਰ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੁਨੀ ਦੇਖ ਵਾਂਕੋ
 ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਪ ਕਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਥਾਂ ਨੈ ॥ ੯॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪੁਰਿ ਦੂਰ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰੀ
 ਦੀ ਨੈ ਪੁਰ ਨਗ ਜਾਂ ਨਾ ॥ ਕਵਿ ਕੋ ਵਿਦਤੁ ਦਗੁ ਨਰੈ ਮਿਲਹਿ
 ਮਬਰੁ ਦਾਂ ਨਾ ॥ ੧੦॥ ਐਸੀ ਕਹਿ ਰਿਖ ਗਏ ਤਬ ਭਯੋ ਗਜਾਨ
 ਵਹੁ ਪਾ ॥ ਦੇਖਹੁ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਡ ਭੀਲ ਜਤੇ ਮੁਨਿ ਭੂਪਾ ॥ ੧੧॥
 ਬਾਲ ਮੀਕ ਵਾਪੁਰ ਭਯੋ ਦੁਤੀਯ ਸੁਨਹੁ ਤਿਹ ਗਾਥਾ ਜਗਜ

ਅੰਰੰ ਕੁਯੋ ਪਾਂਡਵਨ ਜਿਹ ਸਹਾਇ ਨ ਦੁਨਾਥਾ ॥ ੧੩ ॥ ਉਚ
 ਮੰਚ ਪਰਸੀਖ ਪਰਬ ਜੈਆਪ ਤੇਜੋਇ ॥ ਤੇ ਪੂਰਨਤਾ ਜਾ
 ਨੀ ਓਨੈ ਕੁਸੰਦੇ ਹਨ ਹੋਇ ॥ ੧੩ ॥ ਅਰਿ ਲਾਕੁ ਪਕਰਾਏ ਅ
 ਨਿਕਭਾਂਤ ਬਿੰਨ ਨਤ ਬੈ ॥ ਬੈਠੇ ਰਮਾਨੰਦਾ ਸਬਤਾ ਵਤ ਬਿਪ
 ਸਬੈ ॥ ਦਿਨ ਮੁਨਿ ਹਿਤੈ ਨਿਵਾਇਆ ਪਿਕਦੰਛਨ ਦਈ ॥
 ਹਰਿ ਜੁਪੁਤਿ ਨਿਪ ਬਿਨ ਦਸੰਖ ਪੁਨਿ ਨਹਿ ਭਈ ॥ ੧੪ ॥ ਕ
 ਬਿਤੁ ॥ ਕਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇਵਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਨਿਪ ਭੇਦ ਕਹਾ ਕੀਨੀ ਦਿ
 ਨ ਸੇਵ ਭੂਖੇ ਕਯੋ ਬਗਸੰਤ ਹੈ ॥ ਮੈਸੇ ਕੋਨ ਸੰਤ ਜਹਾਂ ਆ
 ਪ ਭਗਵੰਤ ਬੈਠੇ ਮੈਂਦੁੰਦੁ ਰਹੇ ਭਗਤ ਮਹਿਮਾ ਅਨੰਤ ਹੈ ॥
 ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਪੁੰਕੋਨ ਵਿਚਾਰ ਕਛੁ ਕੀਜੈ ਮਨ ਚਾਹ ਜਗਜ
 ਸਿਪੁ ਤੇਜਿ ਵਾਵੇ ਰਸ ਵੰਤ ਹੈ ॥ ਬਿਨ ਪੁੰਬਤਾ ਏਹ ਜਾ
 ਏ ਪ੍ਰਭ ਕਹਤ ਲੁੰਦੁ ਕੋ ਬੇਜ ਪਾਂਉ ਤੇ ਮੈ ਜਾ ਉਪਰ ਅੰਤ ਹੈ ॥

੧੫॥ ਅਰਿਲਛੰਦਾ ਨੈਕੁਨਦੈ ਪੈਰੇ ਦਤੇ ਹ ਪੁਰ ਮੈ ਰਹੈ ॥ ਗ
 ਜਦੁ ਰਸ ਦਆਇ ਜੇਵ ਸਭ ਕੀ ਗਹੈ ॥ ਬਾਲਮੀਕਤਿ ਅ
 ਮਜਾਤਿ ਪੁਨਿ ਨੀਚੈ ॥ ਗੁਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਸਾਖ ਨਾ ਮਜੀ ਪਸੀ
 ਚੈ ॥ ੧੬॥ ਸੁਨਿ ਨਿਪ ਅਰਜੁਨ ਭੀ ਮਪਠੇ ਤਿਹ ਲੈਨ ਕੋ ॥ ਕਰ
 ਰੰਡੋ ਤਸ ਪ੍ਰੇਮ ਕਹਤ ਭਏ ਬੈਨ ਕੋ ॥ ਚਰਨ ਪਾਇ ਨਿਪ ਯਗ
 ਕਹੁ ਪੁਰਨ ਮੁਨੀ ॥ ਬਾਲਮੀਕ ਪੁਨਿ ਕਹੈ ਬਾਤ ਪ੍ਰਭ ਕਹੁ
 ਨੀ ॥ ੧੭॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦਾ ਹਮਨੀ ਚਕਰੰ ਮਜੁਨੀ ਚਕਰੈ ॥ ਗਠ
 ਸੁਠ ਸਦਾ ਨਿਜ ਪੇਟ ਰਹੈ ॥ ਬਿਨੁ ਬਿਪ੍ਰਮੁਨੀ ਨਹਿ ਯਗ ਸਰੈ
 ਤਜਨਾ ਵੇਗਾਂ ਉਯੋ ਮੇਰਿ ਅਰੈ ॥ ੧੮॥ ਰਿਖਾ ਵਰਿ ਭੇਦ ਦ
 ਖੋ ਮਬਹੂ ॥ ਮਹਿ ਮਾਤੁ ਮਹੀ ਅਪਿ ਕੈ ਸਬਹੂ ॥ ਮਨ ਮੇ ਮੁਨਿ
 ਖੋ ਰਲ ਖੋ ਹਰਿ ਕੋ ॥ ਜਿਹ ਭੇਦ ਬਤਾਇ ਦੀ ਚੰਪ ਰਕੋ ॥ ੧੯
 ਅਰਿਲਾ ॥ ਤੁਮ ਭੂਪਤਿ ਹਮ ਦੀਨ ਕਹਾ ਸਰ ਵਰਲ ਪੁਰੋ ॥ ਯੇਤੁ

ਚੋਸੇਤੋਇਭੋਰਾਮਾਵਨਕਯੋ॥ਆਏਅਰਜੁਨਗ੍ਰੀਮਨਿਪਤਿ
 ਪ੍ਰਤਿਸਬਕਹੀ॥ਮੁਹਿਪਰਕੀਨਿਕੋਪੁਪ੍ਰਭੁਜਾਂਸੀਸਹੀ॥੩੦॥
 ਜੰਗਨਪੂਰਨਹੋਤਭੇਦਜੋਨਹਿਕੋਹੀ॥ਭੇਦਕਹੇਤੇਸੰਤਕੋਪਅਬ
 ਮੈਸੋਹੀ॥ਜਗਤਮਾਨਤਾਜੰਗਰਹਹਿਜੇਸੰਤਹੈ॥ਮੁਹਿਚਰਨ
 ਸਦਪ੍ਰੀਤਿਗੁਹਜਾਜੇਮਮੰਤਹੈ॥੩੧॥ਬਰਵੈਛੰਦੁ॥ਪੁਨਿਕਹਿ
 ਦੁਪਦਸੁਤਾਪ੍ਰਤਿਦੀਨਾਨਾਥਾ॥ਅਤਿਹਿਤਾਬਿਜਨਕਹੋਅਪੁਨੇ
 ਹਾਥਾ॥੩੨॥ਮੁਨਿਬੋਲਨਕੋਆਪਗਯੋਨਿਪਪ੍ਰੀਤਿ॥ਲੱਜਤ
 ਹੋਰਿਖਕਹਿਕਹਾਕੀਨੀਗੀਤਾ॥੩੩॥ਤਜੋਰੋਰਵਕਤਆਏਨੀ
 ਚਹਿਰੇਹਾ॥ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਨਿਪਨੈਕੁਨਉਂਤਰਦੇਇ॥੩੪॥ਬਲਮ
 ਕਉਠਿਯਾਯੋਕੁਪਤਿਸਾਥਾ॥ਦੂਰਹੁਤੇਪ੍ਰਭਚਰਨਹਿਨਾਯੋਮ
 ਥਾ॥੩੫॥ਉਠਿਸਹਸਾਪ੍ਰਭਜਨਕੋਲੀਨਉਠਾਇ॥ਮੇਲਯੋਗ
 ਰਚਹੁਨੈਨਨਤੇਜਲੁਛਾਇ॥੩੬॥ਭੋਜਨਗ੍ਰਹਿਪਗੁਦੇਇ

ਰਿਖਸਕੁ ਚਾਇ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਯਾਇ ਤੁਮ ਫਿਰਹਮ ਸੀਤ ਸੁਖਾਇ
 ੨੭॥ ਹਰਿ ਕੁਪਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਭਾਖੀ ਭਗੋ ਅੰਕਾ॥ ਚੋਕਾ ਮਹਿ ਬੈਠ
 ਵਹਿਤ ਜਹੀ ਅਸੰਕਾ॥ ੨੮॥ ਕੀਨ ਜੁਪਿ ਸੁਰ ਸੋਈ ਜੇ ਪੁਰੁ ਭਾਖ
 ॥ ਲਗੇ ਜਿ ਵਾ ਵਨ ਨੈ ਕੁਨ ਅੰਤੁ ਰਾਖਾ॥ ੨੯॥ ਤੇਟ ਕਛੁ ਦਾ॥
 ਨਿਪਨਾ ਰਿਕੁ ਜੇ ਹਿਤ ਬਾਰੁ ਪਗੀ॥ ਮੁਨਿ ਜੇ ਵਨ ਲਾਗ ਸੁਪ੍ਰੇਮ
 ਕਗੀ॥ ਖਟ ਮੀਲੀ ਮਲਾਇ ਲੀਏ ਅਸਨਾ॥ ਨਹਿ ਨੈ ਕੁਹ ਸੁਦ
 ਨ ਨੈ ਰਸਨਾ॥ ੩੦॥ ਨਿਜਾਨੀ ਛੁੰਦਾ ਦੁਪਦ ਸੁਤਾ ਵਿਤਤਾਂਹ
 ਲਖ ਮਨ ਮੈ ਯਹ ਆਈ॥ ਨੀਚ ਗੁਜਾਨ ਭੇਜਨ ਕਹਾ ਮੇਸਮ
 ਬਿਥਾਰੀ॥ ਇਨ ਹਿ ਜੁਲਾਇ ਕੋਠੀ ਮਲੈ ਵਹ ਬੁਧਿ ਗਾਈ॥
 ਮੱਧ ਮਪੁਨਿਤ ਬਦਹ ਭਈ॥ ਹਰਿ ਬੈਤ ਲਗਾਈ॥ ੩੧॥ ਭਗ
 ਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨ ਜਾਂਨ ਸਭ ਪ੍ਰਤਿਗਾਸਨ ਬਾਜੇ॥ ਬਸੁਨ ਕਯੋਕ
 ਛੁਦਾ ਸੋ ਕੋ ਚਾਹਤ ਹੀ ਅਗਾਜੇ॥ ਲਗੇ ਜਿ ਵਾ ਵਨ ਰਿਖਾਹਿ

ਕੋਤਾਂ ਕੋਲੋਂ ਦੇਸਾ ॥ ਬੈਤਤਗੀ ਤੁਮ ਖੋਗ ਬਿਨੁ ਤੰਦ ਪਲੀ ਰੋਸਾ ॥ ੩੨
ਛਮੇ ॥ ਹਰਿ ਬੁਝੈ ਨਿਪਕਤ ਨੈ ਕੁਹਮਹੀ ਅਸਗਿਲਾਨੀ ॥
ਪੰਚਾਲੀ ਪੁਨਿ ਬਿਨਵ ਕੀ ਏਭੇ ਜਨ ਇਕ ਠਨੀ ॥ ਨਜੁਨਾ
ਤਿਬੁਧਿ ਹੀਨ ਪੁਰੁ ਮੇ ਮਨ ਯਹਿ ਆਈ ॥ ਮੁਸਕਾਏ ਸੁੰ ਕ੍ਰਿਸ਼
ਬਾ ਜਦਰ ਬਰਨ ਜਾਈ ॥ ਸੀ ਦੇਹ ਗਯੋ ਕੁਪਾ ਲਕੋ ਬੁਝ
ਤਮੁ ਨਿਪੁਭੈ ਨਭਗਾ ॥ ਕਿਹੇ ਤੇ ਅਸਨ ਇਕ ਠਕੀ ਏ ਬਿਨਵ
ਤਰਿਖ ਦੇ ਉਭੇ ਰਕਗ ॥ ੩੩ ॥ ਦੇਹਾ ॥ ਰੋਗੁ ਲਗਾਯੋ ਪ੍ਰ
ਥਮ ਸਭ ਤੁਮ ਕੋ ਦੀਨਾ ਬਾ ॥ ਰੋਗ ਸੁਦ ਸੁਠ ਲੇਤ ਨਹ ਅੰਰ
ਯੋਨ ਪੁਰਗਾ ਬਾ ॥ ੩੪ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਲੇਨ ਕੀ ਚਾਹੁਤੁ ਵੇ ਮੇ ਨੇਵੇ
ਹੁਮੀਠਾ ॥ ਮੀਠੇ ਚਹਿਦੈ ਖਾਟ ਪੁਰੁ ਅਨਇਛੁ ਤ ਅਚਨੀਠਾ ॥
੩੫ ॥ ਯਹ ਹਿਤ ਅਸਨ ਮਿਲਾਇ ਪੁਰੁ ਦੀਨੋ ਰੋਗ ਲਗਾਇ
॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਮੁਨਿ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਹੀ ਅਲਾਇ ॥

੩੬॥ ਦਈ ਬਡਾਈ ਨੀ ਚਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ ਭਾਇ ॥ ਤੁਵਭ
 ਗਤਨ ਜਸੁ ਗਾਉ ਸਦਕੀ ਰਤ ਸਿੰਘੀ ਅਚਾਇ ॥ ੩੭॥ ੧੫
 ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਗਦ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ਛਪੇ ॥ ਹੁਕਮਾਂ ਗਦ
 ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਤਾਂ ਹਿੰ ਬਾਗ ਅਨੂਪਾ ॥ ਦੇਵਾਂ ਗਨ ਆਇ ਕੁਸ
 ਮਹਿਤ ਅਤਿ ਬਰਹੁ ਪਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਤਪੀ ਚੁਕੇ ਕਾਂਟੇ
 ਬੈਂਗਨ ਪਗਾ ॥ ਖਾਵਤ ਹੁੰ ਕਹਾ ਕੁਸਲ ਜਾਂਹਿ ਅਪਓ ਰੁਸਕ
 ਤਮਗਾ ॥ ਦਿਖਹੁ ਪਚਕਤ ਮਾਲੀ ਭਯੋ ਜਾਇ ਕਹੀ ਛਿਗੁ
 ਪਤ ਬਾ ॥ ਉਪਬਨ ਹੁਕਮਾਂ ਗਦ ਆਇ ਹਿਤ ਬੂਝੇ ਤੀ ਅਬਿ
 ਰਤੰਤ ਸਬਾ ॥ ੧॥ ਦੇਵ ਬਪੁਕ ਹਿਭੁ ਪਜਗਤ ਮੇ ਤੁੰ ਵਡ ਭਾਗੀ ॥
 ਜਾਂ ਕੀ ਉਪਮਾ ਹੋਤ ਸਦਾ ਸੁਰ ਪੁਰ ਅਨੁਰਾਗੀ ॥ ਅਬ ਮੁਹਿ ਉਡ
 ਨ ਉਪਾਇ ਦੇਹੁ ਏਕਾ ਦਸਿ ਛਲ ਬਗਾ ਜਾਂ ਨ ਤੈ ਕੁਲਾਂ ਮਦੇ ਸ
 ਪੁਰ ਮੇ ਇਹ ਬ੍ਰਤ ਕਰਾ ॥ ਕਹਿ ਦੇਵਾਂ ਗਨ ਚਿਤ ਭੁਲ ਕਰ ਏਕਾ ਦ

ਸਿਰੂਖੋਰੇ ਸੇਦਿਨ ਫਲ ਮੁਹਿ ਅਰਪੇ ਅਬੈ ਤੈ ਮੈ ਨਿਜ
 ਮਾਰਗ ਗੋਰੇ ॥੩॥ ਕੁੰਡਲੀਆ ਸੁਨਿ ਫੇਰੀ ਡੋਡੀ ਨਿਪਾਤਿ
 ਲੋਡੀ ਬਨੀਏ ਏਕਾ ਮੇਵਾ ਦਿਨ ਭੁਖੀ ਰਹੀ ਜਾਗੀ ਨਿਜਤ
 ਨਜੇਕਾ ਜਾਗੀ ਨਿਜਤ ਨਜੇਕ ਚੋਟ ਮਾਗੀ ਬਹੁ ਮੁਮਹਿ ॥੪॥
 ਸਕਰਖਾਇਨ ਅੰਨੁ ਕਪੜੇ ਸੁਰਤੀ ਅਪ੍ਰਤਿ ਬਾਮਹਿ ਸੇਦਿ
 ਨ ਬਰਫਲੁ ਦੀਨ ਤੇ ਇਛਰ ਕ੍ਰੋਤਿ ਹਰ ਪੁਨਿ ਦੇਵਾਂਗਾ
 ਤਬ ਉਡੀਕੁ ਪਹਰਖੇ ਫਲ ਬ੍ਰਤ ਸੁਨਿ ॥੫॥ ਦੇਹੀ ਫੇਰੀ
 ਦੇਸ ਸਭ ਬ੍ਰਤ ਦਿਨ ਖੈਰੈ ਅੰਨਾ ਮਾਰਹਿ ਬਾਂਧ ਹਿਤਾਂ ਹਿਕੈ
 ਦੇਹਿ ਭਲੇ ਕਰੰਨਾ ਦੇਹ ਭਲੇ ਕਰੰਨ ਭਗਤਿ ਯਾ ਬਿਪਦਿ
 ਸਤਾਗੀ ਏਕਾ ਦਸਿ ਬ੍ਰਤ ਕਰੈ ਬਰਨ ਚਾਰੇ ਨਰ ਨਗੀ ਨਿਪ
 ਦੁਹਤਾ ਪਤਿ ਆਇ ਕਪੜੇ ਭੋਜਨ ਦੇ ਮੇਰੀ ਨੈਕੁਨ ਦੇ ਰੋਅੰ
 ਨੁ ਅੰਨੁ ਬ੍ਰਤਿ ਭੁਪਾਤਿ ਦੇਹੀ ॥੬॥ ਭੁਖੇ ਜੈਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਹਿ ਬ੍ਰਤ

ਕਹਾ ਕਰੈ ਸਹਾਇ॥ ਜੈ ਮੁਹਿ ਤਨ ਰਾਖੈ ਚਪੈ ਦੈਰੇ ਅਸਨ ਬ
 ਨਾਇ॥ ਦੈਰੇ ਅਸਨ ਬਨਾਇ ਮੁਨਹੁ ਪਤਿ ਪੀਰ ਜਪਾਰਹੁ॥
 ਬਾਲਕ ਜੋ ਬਿਲਲਾਹੁ ਨੈਕੁ ਨਹਿ ਗਯਾਨ ਦਿਛਾ ਕਹੁ॥
 ਮੇਕੈ ਹੋਇ ਨ ਸਾਂਤ ਛੁਪਾ ਕਰੈ ਮੁਖ ਰੁਖੇ॥ ਹਰਿ ਜੂਕੇ ਦਿਨੁ
 ਆਜੁ ਭਲੇ ਤਨੁ ਤਜੈ ਰੁਖੇ॥੫॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਾਂਗਤ ਅਸ
 ਨ ਪਤਿ ਦੀਨੈ ਨਹਿ ਤਬ ਬਾਲਾ॥ ਮੁਰਛਤ ਪੈ ਪਰਪਰ ਗਿਰੈ
 ਤਨ ਛੂਟੈ ਤਿਹ ਕਾਲਾ॥ ਤਨ ਛੂਟੈ ਤਿਹ ਕਾਲ ਨਾਰਿ ਪਤਿ
 ਸੋ ਕੁਨ ਕੀਨੈ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਰੈ ਚਬਾਇ ਕੀਤ ਮਾਕੈ ਹਨੁ ਲੀਨੈ
 ॥ ਆਏ ਪਾਰਖ ਦਲੈ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਤਾਂ ਕੋ ਛਿਨ ਤਿਹਾ॥ ਨਹਿ ਜੇ
 ਹੋ ਬੈਕੁਨ ਚਲੈ ਜੇ ਚਲੈ ਨਾਰਿ ਇਹਾ॥੬॥ ਜਿਹ ਤਿਅ ਕੇਉ
 ਪਕਾਰ ਕਰੈ ਮੇਹਿ ਮਿਲੇ ਭਗਵਾਨਾ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਤਜ ਕਤ ਜਾਂਉ ਮੇ
 ਸੁਨਿਹ ਰਿਦਾਸ ਸੁਜਾਂਨਾ॥ ਸੁਨਿਹ ਰਿਦਾਸ ਸੁਜਾਂਨ ਬਹੁ ਅ

੭੦

੦

ਗੁਜਾ ਪ੍ਰਭਾ ਆਈ॥ ਅੰਨ੍ਹਾ ਨਹਿ ਸਮੇਤ ਚਲੇ ਦੀਪਤਿ ਸੁਖੁ ਪ
ਈ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰਿ ਜੋ ਭੁਪ ਦੁਹਤਾ ਬ੍ਰਿਤੰਤਾਇ ਗਾਪ
ਤਿ ਸੰਗ ਹਰਿ ਪੁਰਜਾਂ ਉਕਰਹੁ ਭਗਤੀ ਇੰਛਾ ਜਿਗਾ॥ ੧੦ ॥
ਹਾ॥ ਭੁਪ ਸੁਤਾ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤਿ ਹੀ ਅਭੁਗਈ॥ ਦੇ
ਸਨ ਗਰਨ ਗਨਾ ਰਿਸ ਬਸੰਤ ਸੇਵ ਸੁਖੁ ਪਾਇ॥ ੧੧ ॥ ੨੦ ॥ ॥
ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਹਰੀ ਚੰਦ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ ਕਿ ਬਿਤੁ॥ ਰਾਜਨ
ਮੈ ਰਾਜ ਹੰਸ ਬੰਸ ਅਵਤੰ ਸਗਵਿ ਹਰੀ ਚੰਦ ਨਾਮੁ ਜਨ ਸੁਕਹ
ਲਗ ਭਾਖੈ॥ ਦਾਨ ਨ ਮੈ ਦਾਨੀ ਜਾਂ ਕੋ ਮਾਨ ਕਰੈ ਸਫੁ ਆਇ
ਆਯੋ ਰਿਖ ਰਾਜ ਮਨ ਪ੍ਰੀਛਾ ਅਭਿਲਾਖੈ॥ ਰਾਜ ਰਾਜ ਬਿ
ਭੈ ਕੋ ਸੰਕਲਹਾ ਖਲੀ ਨੇ ਮੁਨਿ ਦੀਜੈ ਸੰਗ ਦਛਨਾ ਸੁਪਾਛੈ ਨ
ਹੀ ਰਾਖੈ॥ ਮਾਂਗਯੋ ਰਿਖ ਭੁਰਪਨ ਜਾਂ ਕੇ ਪਾਸ ਨਾਹੀ ਕਨ ਬਦੀ
ਕਛੁ ਅੰਧ ਦੇ ਸੁਛ ਰਗ ਯੋਨਾ ਖੈ॥ ੧੨ ॥ ਸੰਗ ਸੁਤ ਨਾ ਰਿਪੁਰ

ਕਾਂਸੀਪਗੁਪਾਹਨਿਪਮੋਪਦਿਨਬੀਤੋਬਿਸਮਿਤਤਾਅ
 ਯੋਪੈ॥ਦੀਜੈਅਬਦਾਮਬੇਚੇਬਾਂਮਸੁਤਤਾਂਹੀਛਿਨਤੋਨੋ
 ਇਕਾਂਮਰਿਦੈਭੁਪਾਅਕੁਲਾਯੋਪੈ॥ਰਾਜਰਿਖਹੋਡੀਏਕੋਕੋਡੀ
 ਹੁੰਨਛੋਡੀਤਾਂਮੈਆਪਤਨੁਵੇਚੈਕੋਊਲੇਤਨਬਨਾਯੋਪੈ॥ਦੈ
 ਹੈਬੋਰੋਪਨਰਿਖਕਹੈਪੂਰੇਲੇਹੁਪ੍ਰਨਬੋਲ੍ਹਜੋਹੈਚੰਡਾਲਮੋਕੈ
 ਦੇਹੁਲੇਹੁਭਾਯੋਪੈ॥੨॥ਪਾਪਗੀਛੰਦੁ॥ਉਤਰਿਸਕੁਰਕੈਮੁਨਿ
 ਪਕੋਖਜਾਲਾ॥ਇਤਲੇਤਨਕੋਲੈਹੈਚੰਡਾਲਾ॥ਤਬਬੇਦਨੇ
 ਤਨਪ੍ਰਨਭੁਪਰਾਖਾ॥ਗਯੋਲੈਪਨਮੁਨਿਮੁਖਸੁਸਤਗੁਾਖਾ॥
 ੩॥ਤਬਸੁਪਚਭੁਪਨਿਜਗੇਹਾਮਾਂਨਾ॥ਮੁਹਿਸੇਵਾਯਹਕਰੇ
 ਪ੍ਰਮਾਂਨਾ॥ਸਵਅਗਨਿਦਾਹਹਿਤਜੇਊਲ੍ਹਜਾਇ॥ਵਾਂਤੇਤੁ
 ਮਲੈਹੋਕਰਬਨਾਇ॥੪॥ਕਛੁਰਾਖਲੇਹੁਨਿਜਾਸੁਕਾਜਾ॥
 ਅਉਰੋਪਨਮੁਹਿਗੁਪਲ੍ਹਜਾਹੁਰਾਜਾ॥ਕਛੁਕਾਲਕਰਹੁਇ

ਸੇਵਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਤੇਤੁਵਰਿਨਟਰਪੈਚੁਨੇਨੀਤਿ॥ ੫॥ ਤਿਹਸੀਚ
ਹਿਨਿਪਨਿਜਸ੍ਰਮਿਜਾਂਨ॥ ਵਾਂਕੀਆਰਜਾਕੀਨੀਪ੍ਰਮਾਂ
॥ ਸੁਰਸਾਰਿਤਟਬੈਠੈਭੋਰਜਾਇ॥ ਜੇਆਨੀਮ੍ਰਤਕਕਰੁਏ
ਬਜਾਇ॥ ੬॥ ਅਰਿਲਾ॥ ਜਿਹਦਿਨਨਿਪਤੀਅਬਾਠਕਲੀ
ਨੇਮੇਲਪੈ॥ ਕਰਬਿਪਵਤਿਤਿਹਸੇਵਨਜੀਅਮੈਡੋਲਪੈ॥ ਭੁ
ਸ੍ਰੇਭੁਪ੍ਰਤਸਰਪਸੇਊਮਿਰਤਕਕਰੁਯੋ॥ ਗੰਨੀਰਿਦਨਕ
ਰਤਅਪਿਕਹੀਅਦੁਖੁਲਯੋ॥ ੭॥ ਲੈਸੁਤਕੋਤਹਾਂਗਈਠੈ
ਰਜਾਦਾਹਕੀ॥ ਤਬਕਰੁਮਾਂਗ੍ਰੇਭੁਪਨਾਰਿਬਡਹਾਹਕੀ॥
ਮੈਆਸੈਬਿਨੁਨਿਰਪਨਸੁਪਚਦਯਾਕਰੋ॥ ਬਿਨੁਕਰੁਦੀਨੇਮੈ
ਹਿਨਪੁਤਾਇਖਾਧੋਰੋ॥ ੮॥ ਕੰਡਲੀਆ॥ ਮਨਮੈਨਿਪਚਕੁਤ
ਭਯੋਮੇਰਨਾਰਿਯਹੁਪਾ॥ ਵੈਸੇਹੀਗੰਨੀਗਨਤਯਹਚੰਡਾ
ਲਸਮਭੁਪਾ॥ ਯਹਚੰਡਾ ਲਸਮਭੁਪਕਾਹਯਹਕਿਤਗਾਹ

ਲੀਨੀ॥ ਭੁਮਲੀ ਚਿਤਿ ਹੋ ਲਤਾਂ ਹ ਕੇਰਹਤ ਅਪੀਨੀ॥ ਬਿਰ
 ਰਤ ਰਿਦਾਨ ਮੇਰ ਲਗੇ ਐਸੇ ਦੁਖ ਤਨ ਮੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰੇ ਕੇ ਮਾਰ
 ਸੁਪ ਚਤੁਰਿ ਦਯਾਨ ਮਨ ਮੇ॥ ੮॥ ਬੋਲੇ ਨਿਪ ਐਸੇ ਰੁਦੁ
 ਕਰਤੇ ਆਵਹਿ ਲੋਗ॥ ਜੋ ਹਮ ਛਾਡੈ ਦਯਾ ਕਰ ਨਿਜ ਗੁਰ
 ਪਰ ਪੈਸੇ ਗਾ॥ ਨਿਜ ਗੁਰ ਪਰ ਪੈਸੇ ਗਾ॥ ਜੀ ਨੀਵ ਕਾ ਹਮਾਰੀ
 ॥ ਭੁਖੇ ਮਰੈ ਕੁਟ ਬਕਹਾਰੀ॥ ਫੈਹਮ ਨਾਹੀ॥ ਮੈਨਾ ਰਿਨ ਸਮ
 ਹਿ ਮਹਾਂ ਪਾਪ ਨਿਚਿਤ ਡੋਲੇ॥ ਕਹੁ ਬਿਨੁ ਦਾਹਨ ਹੋਤ ਕੁਧਰਿ
 ਸਭ ਰਤ ਬੋਲੇ॥ ੧੦॥ ਨ ਬਲ ਕਰੀ ਫੈਕੀ ਅਨਤ ਅ
 ਨਤ ਅਗ ਨਿਦਈ॥ ਡਾਗਾ ਕਾਂਕੇ ਹੋਇ ਨ ਬਾਂਸ ਬਿਪਲਾ ਗੀਕ
 ਰਸ ਮੁਕਾਗ॥ ਲਾਗੀ ਕਰਨ ਪੁਕਾਰ ਅਹੋ ਨਿਪਤੁ ਦਬਲ ਆ
 ਗੇ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ ਕੁਪਰ ਪੈਸੇ ਸਦਾ ਆਗਨ ਮਾਂਗੇ॥ ਦਾਹਨ ਹੋ
 ਨਦੇ ਤਤੇ ਹਿ ਮੁਤ ਕੇ ਚੰਡਾਲ ਅਬਾ॥ ਕੇ ਐਸੇ ਨਿਪ ਕਰੇ ਜਾਂਹਿ

ਕੋ ਅਸ ਪ੍ਰਤਾਬ ਜਬਾ ॥ ੧੧ ॥ ਪਾਧਰੀ ਛੰਦੁ ॥ ਨਿਪਹਰੀ ਚੰਦ
 ਗਵਿਬੀ ਸਮਾਂਗੀ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਯਹ ਸੁਤ ਮੇਨ ਰਿਆਹ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਚਿ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਰਬੀ ਸਦਾਂ ਨਾ ਬੇਚੇ ਸੁਤਤੀ ਅਨਿਜ ਜੀ ਅਬਿਕੰਨਾ ॥
 ੧੨ ॥ ਜੋ ਏਹੁ ਕਰਮੈ ਤਨ ਤਜ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਜੋ ਹੈ ਨਿਪ ਪ੍ਰਣ ਦਿਯਦੀ
 ਚਿਮਾਲਾ ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਰਿਨਵਾਂ ਕੋਟ ਰੋਨਾਂਗੀ ॥ ਰਾਖ ਉਨਿ ਜਪੁ ਲੈ
 ਦੇ ਰਿਮਾਹ ॥ ੧੩ ॥ ਪਹਿ ਚਾਂਨੀ ਨਿਪ ਯਹਿ ਮੇਰ ਨਾਗੀ ॥ ਰੋਟ ਨਲ
 ਗੇ ਸੁਤ ਕੋ ਨਿਹਾਗੀ ॥ ਤੀ ਅਤੇ ਰੈ ਕਚ ਰਿਦਹ ਤੈ ਪਾਂਨਾ ॥ ਤਿਹ ਸਮ
 ਬਨਾ ਕੁਲਤਾਨ ਹਿਬ ਪਾਂਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਪੁਨ ਪਰਪੀਰ ਜਨ ਨਿਪ ਗਨ
 ਤਹੀਆ ॥ ਬਿਨੁ ਰਿਨ ਸੁਤ ਜਰੈ ਦੇਂ ਉਤੀਆ ॥ ਤੋ ਨਿਜ ਸਦਮ ਅ
 ਗਨਾ ਬਿਲਾਇ ॥ ਰਾਖ ਹੁਨਿ ਜਪੁ ਏ ਅਬਲਾ ਸੁਨਾਇ ॥ ੧੫ ॥
 ਕੰਡਲੀਆ ॥ ਰਾਖ ਜੋ ਸੁਤ ਸੁਰਸ ਰਿਤ ਟਹਿਦੀ ਨੀ ਅਗਨਿਨ
 ਕੁਪਾ ॥ ਰੋਟ ਦੰਪਤੀ ਬਿਗਰਿ ਅਤਿ ਜਾਂਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਰੂਪ ॥

ਜਾਂਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਰੂਪ ਪਠੇਤਤ ਕਾਲ ਬਿਬੰਨਾ ਯਾ ਪਰਚਫ
 ਕੈਚ ਲਹੁਕੁ ਪਬੇਲਤ ਰੁਗ ਵਾਂਨਾ ਬਿਨੁ ਰਿਨਦੀ ਨੇਸ਼ੀਮ
 ਕਾਮਨ ਹਿਰਿ ਪੁਰਕਾਖੇ ॥ ੧੬ ॥ ਪੁਰਕਾਖਾ ਚੰਡਾਲ ਕੋਲੀਓ
 ਬਿਬੰਨ ਚਛਾਇ ॥ ਜਿਹਲੀ ਨੇਸ਼ਤਤੀ ਅਦਿਜ ਵਾਂਕੇ ਜਾਂਨ
 ਪਠਾਇ ॥ ਵਾਂਕੇ ਜਾਂਨ ਪਠਾਇ ਚਲਹੁ ਅਬੋਤੋ ਨਿਪਹਿਰਿ ਪੁਗ ॥
 ਮੁਹਿਨਗਰੀ ਕੋਲੋ ਗਰਹਤ ਮੇ ਬਿਰਹੈ ਮੇ ਸੁਗਾ ਕੁਪਤਿ ਅਕਸ
 ਮਾਂਨ ਚਛੇਨ ਰਨਾ ਗਿਨਗਰ ਸਭਾ ॥ ਲਜਾ ਵਹੁਕੁ ਪਤਿਸਪਦ
 ਮੇਹਿ ਦਿਗਭਾਖਤ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾ ॥ ੧੭ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਆਗੇ ਪੈ ਨਿਪ ਕੋਲੀ
 ਓਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਅਤਿਭਾਵਾ ॥ ਗਯੋਨਗਰ ਬੈ ਕੁੰਠ ਸਰਭਗਤੀ
 ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭਾਵਾ ॥ ੧੮ ॥ ੨੧ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀਜਤੁ ਰੁਹਤ ਜੀ ਕੀ ॥ ਧੀਕ
 ॥ ਛਪੈ ॥ ਪੂਰਬ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਰੁਖ ਸਕੈ ਬਨਾਂਹੀ ॥ ਪੁਨਿ

ਦਿਜਗੁਰਯੋਜਨਮਗਨਾਨਪਾਛਲਰਯੋਤਾਂਹੀ॥ਸਦਾ
ਘੇਮਮੇਮਗਨਪਦਤਾਬਿਦਯਾਕਛੁਨੰਦੀ॥ਪਿਤਮਨਅਧਿਕ
ਰਿਸਾਇਦੇਤਾਸਿਛਾਸੁਰਗਾਹੀ॥ਤਬਰਹਤਕੁਤਕ੍ਰਿਸ਼
ਕਾਰਜੇਲੇਸੰਗਸੇਖੇਤਹਿਗਏ॥ਕੀਰਤਸਿੰਘਤਹਾਂਨਕਰੈ
ਕਛੁਤਿਹਮਨਮੇਅਤਿਰਿਸਲਏ॥੧॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਜਲ
ਸੰਪੰਯੋਭਨਕੁਲਕੇਸੇਤਿਹਥਾਂਕੁਨੰਗਿ॥ਕੁਤਨਗਾਡੁਜੇ
ਕੇਪਭਰਆਏਨਿਜਗਹਿਮਾਂਹੀ॥ਆਏਨਿਜਗਹਮਾਂਹਨਿ
ਪਤਿਜਾਂਨਹਿਚਛਿਆਯੋ॥ਥਾਕੇਲੀਵਰਤਾਂਪਿਭਰਤਪਾਲ
ਕੀਲਗਾਯੋ॥ਚਲਤਕਹਾਰਨਗਤਿਨਦਿਸੁਰਾਖੇਚਰਨ
ਹਿਤਲਾ॥ਬੋਲਯੋਕੁਪਰਿਸਾਇਬਹੁਰਯਾਂਕੇਗਾਡੁਜਲਾ॥
੨॥ਸਬਹੁੰਤੇਤਨਪੀਨਤੁਵਆਵੈਗੋਕਿਹਕਾਮਾ॥ਰੇਜਛਲਾ
ਗਹਿਬੈਤਅਬਉਤਰੈਗੋਯਹਚਾਮਾ॥ਉਤਰੈਗੋਯਹਚਾਮ

ਚਲਹੁਨਤ ਚਾਲਹੁਹਾਈ॥ ਦੇਵਹਿਗੇਬਹੁਅੰਨਜਾਂਸੁਭਿ
 ਤਰੈਜਹਜਾਈ॥ ਭਰਤਹਿਮਨਕਛੁਨਾਂਹਿਚਲਤਅਪੁਨੇ
 ਸੁਭਾਇਤਬਾ॥ ਕੁਪਤਕਯੋਰਿਸਾਇਯਾਹਚਾਬਕਮਾਰ
 ਹੁਸਬਾ॥ ਭਾਜਨਕੇਲਾਗੀਚੈਟਬਹੁਤਦਪਨਮਨਕਛੁਸੇ
 ਕਾ॥ ਮੁਖਪ੍ਰਸੰਨਭਾਖੇਨਬਚਾਦਿਖਅਚਰਜਹਰੇਲੋਕਾ॥
 ਦਿਖਅਚਰਜਹਰੇਲੋਕਭੁਪਕੋਟਿਕੋਸੁਭਾਈ॥ ਸੀਤਦ
 ਰਸਫਲਯਹੈਗਯਾਨਮਤਿਹੀਅਮੇਆਈ॥ ਕੈਤੁਮਬਾਂਮ
 ਬਿਰੰਚਸੁਫਲੀਨੇਮਾਨੁਖਤਨਾ॥ ਮੈਬਡਕੀਅਅਪਰਾਧ
 ਸਰਨਿਰਾਖਹੁਸਾਧੁਜਨਾ॥ ੪॥ ਕੀਨੀਨਿਪਬਹੁਦੀਨਤਾਪ
 ਕੋਚਰਨਅਕੁਲਾਇ॥ ਭਗਤਨਕੋਸਮਸੀਤਹਿਪਬੋਲੇ
 ਸਹਜਸੁਭਾਇ॥ ਬੋਲੇਜਹਜਸੁਭਾਇਲਗੀਕਾਂਕੋਯਯੋਟ
 ॥ ਕੋਮਾਰਤਹੈਭੁਪਕੋਨਸੁਖਮਕੋਮਣਾ॥ ਏਕਕਯੋਭਰਪੁਰਸ

ਰਬਮਹਿਪ੍ਰੇਮਹਿਕੀਨੀ॥ ਇਹਬਿਧਿਦੇਉਪਦੇਸਗਜਾਂਨਨਿ॥
 ਨਿਜਸਮਕੀਨੀ॥ ੫॥ ਬਰਵੈਛੰਦਾ॥ ਭਰਤਬਚਨਸੁਨਨਿ॥
 ਪਕੇਖੁਲੇਕਪਾਟਾ॥ ਭਯੋਸਿਖਜਤਜਰਾਜਾਹਿਕੋਸਰੁਠਾਟਾ॥
 ੬॥ ਲੈਦੀਖਜਾਬਨਗਵਨਜੋਤਪਕੇਕਾਜਾ॥ ਭਰਤਗਯੋਚਲ
 ਆਗੈਨਗਮਿਲਰਾਜਾ॥ ੭॥ ਜੋਛੰਦਤਨਿਪਆਗਜਾਮਾਨ
 ਸਆਂਨਾਦੇਵੀਕੋਬਲੁਦੀਜੈਪਕਕੋਜੰਨਾ॥ ੮॥ ਦੇਖਭਰਤ
 ਤਨਨਿਪਮਨਹਰਬਬਛਾਇ॥ ਦ੍ਰਿਸੰਨਅਬਦੇਵੀਮੋਟੇਖ
 ਇ॥ ੯॥ ਪਾਧਰੀਛੰਦਾ॥ ਲੈਪੂਪਦੀਪਕਅੰਬਕਾਵੁਗਾਜ
 ਨਠਾਛੁਕੀਨਨਿਪਕਯੋਮਾਗਾ॥ ਲੈਆਯਸੁਕਾਛੋਖੜਗ
 ਦਾਸਾ॥ ਕਛੁਸੋਕਨਮਨਭਰਤੈਹੁਲਾਸਾ॥ ੧੦॥ ਦਿਖਭਰਤ
 ਤੇਜਦੇਵੀਲਜੰਨਾ॥ ਨਿਜਭਗਤਨਕੀਪੁਰਗਾਖਆਂਨਾ॥ ਤੰ
 ਤੇਮੈਜਨਪਗਕਰੋਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਦ੍ਰਿਸਗਟਗਨਤਕਹਕੋਰੀਤਿ॥

੧੧॥ ਜੋ ਮਾਰੋ ਇਨ ਦੁਸ਼ਨ ਸੇ ਕੋ ਪਾਮ ਤੁਮਾਂ ਨ ਬੁਰੇ ਮੁਹਿ ਕਰੈ ਲੋ
 ਪਾਸ ਦਵ ਸਤ ਦਯਾ ਭਗਤੈ ਸੁਭਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਮਾਯ ਸੁਨ
 ਹਿਮੈ ਕੋ ਸੁਹਾਇ॥ ੧੨॥ ਲੀਨੈ ਛਿਨਾਇ ਅਸ ਪ੍ਰਿਥਮ ਦੇਵਿ॥
 ਕੀਏ ਦੂਰ ਡਾਟ ਪਗ ਪਰ ਅਭੇਦਾ ਯਹ ਦੁਸ਼ਤ ਨ ਲਾਇ ਕ
 ਰਿ ਪਾਲਾ॥ ਰੈ ਮਾਯ ਸੁਤੈ ਕਰਹੈ ਬਿਹਾਲਾ॥ ੧੩॥ ਨਿਸਾਨੀ
 ਛੰਦਾ॥ ਸੁਨਿ ਦੇਵੀ ਕੇ ਬਚਨ ਪੁਨਿ ਜਨ ਕਹਤ ਸੁਭਾਈ॥ ਜਨ
 ਨੀਏ ਸਰ ਰੂਪ ਤੁਵ ਕਿਹ ਮਾਰਹੁ ਪਾਈ॥ ਕਛੁ ਨ ਬਿਗਾਯੇ
 ਦਾਸ ਕੋ ਜੋ ਆਗਯਾ ਦੇਹੈ॥ ਖਟਰ ਸੋਭੇ ਜਨੁ ਤਜਹੁ ਪਰੁ ਕਾ
 ਰੈ ਕੋ ਲੈਹੈ॥ ੧੪॥ ਜੋ ਮਨ ਸਾਤੁ ਵਸਾਸ ਕੀਤੈ ਲਾਏ ਪਾਈ॥
 ਇਨ ਕੋ ਦੇਸੁ ਕਛੁ ਨ ਪੀਤ ਜਹੈ ਰਿਸ ਮਾਈ॥ ਭਗਤ ਬਚਨ
 ਸੁਨਿ ਚੰਡਕਾ ਕਹਿ ਨਿਮ੍ਰਤ ਬੈਨਾ॥ ਸੀਤ ਸੇਵ ਕਰਹੈ ਸਦਾ ਪ੍ਰ
 ਭ ਬਾਰ ਜਨੈ ਨਾ॥ ੧੫॥ ਪਿਛਲੇ ਅਵਗੁਨ ਛਿਮ ਹੁਲਾਸਾ

ਗੋਮਾਤਿਲੀਨੀ॥ ਪੁਨਿਦੇਵੀਵਹੁਪਕੋਸਮਸਾਵਤਭੀਨੀ॥
 ਨੈਕੁਨਕੀਨਵਿਚਾਰਮਨਭਰਗਤੈਗਾਹਿਲਜਾਯੋ॥ ਜੇਮਾਰਤ
 ਤੇਆਪਕੋਸੰਗਮੇਹਿਰੁਬਾਯੋ॥ ੧੬॥ ਮੁਖਪ੍ਰਸੰਨਮਿਤਭੈਨ
 ਕਛੁਤੈਸਮਸਨਕੀਨੀ॥ ਹਾਥਜੋਰਭੁਪਤਿਕਪੈਮੈਜਛਮਤਿ
 ਤੀਨੀ॥ ਦੇਵੀਅੰਭੁਪਾਲਕੋਭਰਤਹਿਦੀਓਗਜਾਨਾ॥ ਪੁਨਿਅ
 ਏਨਿਜਾਪਿਤਾਪੁਰਤਿਨਹੂੰਸਭਜਾਂਨਾ॥ ੧੭॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਜਿ
 ਹਨਿਪਜੇਕੋਪਾਲਕੀਵਾਂਕੋਸਚਿਵਕਹਾਗਾ॥ ਆਇਕਹੀਤਿ
 ਨਬਾਤਸਬਤੁਵਸੁਤਹਰਿਅਵਤਾਗਾ॥ ਤੁਵਸੁਤਹਰਿਅਵ
 ਤਾਰਭੁਪਕੋਦੈਓਪਦੇਸਾ॥ ਦੀਨੇਰਾਜੁਛੁਡਾਇਲੀਓ
 ਤਪਸਨਵੇਸਾ॥ ਤਾਂਤੇਜਨਿਸਭਬਾਤਜਨਕਬੂਝੈਆਏ
 ਕਿਹਾ॥ ਮੈਸੁਤਜਾਨੈਭੋਵਲੀਓਤੁਮਗੋਪਮੰਤ੍ਰਜਿ॥ ੧੮॥
 ਦੇਹਾਜਾਨੀਜਨਾਪਿਤਲਖੀਸਭਕਹੈਗਜਾਨਕੋਰੁਪਾਭ

ਏਪ੍ਰੇਮਮੈਮਗਨਵੈਭਗਤੀਗਹੀਅਨੁਪਾ॥੧੬॥੩੩॥ ॥
ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਦਧੀਚਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਛਪੇ॥ਬਰਨੈਕਥਾਦ
ਪੀਚਕੋਹੋਕੋਕਾਵਿਬੁਧਿਗਯਾਨੀ॥ਟੀਨੇਤਨਕੋਦਾਂਨਪ੍ਰੇਮ
ਭਗਤੀਮਤਿਸਾਂਨੀ॥ਬਿੰਤਾਮੁਗਇਕਸਮੈਲੇਕਸਬਨਿਜ
ਵਸਿਕੀਨੇ॥ਮਰੈਨਬਰਪਰਸਾਦਦੇਵਹਾਰੇਸਮਲੀਨੇ॥ਤ
ਬਹੈਇਕਤਾਬਿਧਪੈਗਏਕਾਹਤਾਹਰਾਖਪੁਸਰਨਿ॥ਤੁਮਦੀ
ਨਉਗਬਰਅਸੁਰਕੋਤਾਂਤੇਤਜਿਆਏਘਗਨਿ॥੧॥ਅਮਰੇ
ਵਸਿਕਛੁਨਾਂਹਿਕਰੇਤੁਮਮਿਲਉਪਾਇਅਬਾਦੈਪੈਹਤੁਦ
ਪੀਚਵਾਂਹਕੋਬਜ੍ਜਬਨੈਜਬਾਤੋਇਛਨਤਿਹਅਗਰਾਖ
ਮਾਰਹੁਸੁਰਕੁਪਾ॥ਮੇਚਲਹੋਤੁਵਸੀਗਬਨੈਯਹਕਾਜਅਨੁ
ਪਾ॥ਇਹਭਾਂਤਦੇਵਮਿਲਚਤੁਰਮੁਖਪਹੁਚੇਰਿਖਅਸੁਮ
ਤਬੈ॥ਕਹਿਕਿੰਨਕਿੰਨਪਰਣਾਮਤਿਨੀਪ੍ਰਅਮਪੁਨੋਕਾਰਜਸਬੈ॥

੨॥ ਕੰਡਲੀਆ॥ ਮੁਨਿਆਦਹੁ ਸਬ ਕੋ ਕੀਓ ਪਾਵਨ ਕੀ ਨਿਦੇਵ
 ॥ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਨਿਸ਼ਾਨੈ ਸ੍ਵਰਥੈ ਤੁਮ ਜਾਨੈ ਸਭ ਭੇਵਾ॥ ਤੁਮ ਜਾਨੈ ਸਭ
 ਭੇਵ ਕਹੈ ਰਿਖ ਕੋ ਅਸ ਕਾ ਜਾ॥ ਜਿਹ ਹਿਤ ਬਿਪਸ਼ਮ ਕੀ ਨਾਮੈ
 ਹੁਸਰ ਸਕਲ ਸਮਾਜਾ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਸਹੀਰਹੈ ਸੁਰ ਪੀਰ
 ਪ੍ਰਾਨ ਪੁਨਿ॥ ਮੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੁ ਨਿਬਾਤ ਮੁਖ ਹੁਕ ਛੁਕ ਟੁਕ ਕਹਤ
 ਮੁਨਿ॥ ੩॥ ਚੋਪਈ॥ ਦੇਖਹੁ ਯਹਿ ਦੇਵਨ ਕੀ ਗੀਤਿ॥ ਮਾਨ
 ਸਤਨ ਕਰਕਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤਿ॥ ਮਾਰਤ ਦਿਜ ਨਿਜ ਸ੍ਵਰਥ ਕਾਜ
 ॥ ਯਹ ਬਚ ਕਹਤ ਨ ਆਵੈ ਲਾਜ॥ ੪॥ ਬੋਲੈ ਸੁਰ ਸੁਨਿਹੈ ਮੁ
 ਨਿ ਦੇਵਾ॥ ਈਸ਼੍ਵਰ ਜੀਵਹ ਇਤਨੇ ਭੇਵਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਕ
 ਰ ਜੋਹੈ॥ ਜੀਵ ਅਪੁਨ ਕਰ ਸਕਤਿ ਨ ਕੋਇ॥ ੫॥ ਤੁਮ ਈ
 ਸ੍ਵਰ ਤੁਮ ਤੇ ਸਭੁ ਸਿੰਧਾ॥ ਮਸਦ ਦੀ ਨਗੇਹ ਹਿਤ ਬਿੰਧਾ॥
 ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਸਭੁ ਨ ਬਡ ਕਯੋ॥ ਦੀਜੈ ਤਨ ਸੁਰਤਨ ਤਬਰ

[illegible]

ਏਕਨਾਮਕੇਬੀਚਜਾਇਨਹਿਮੁਹਿਕਰਮਰਹੋ॥ਇਹੁੰਤਕੀ
 ਓਪ੍ਰਨਕੁਪਜਬਸੀਖਤਿਲੁਕਮਾਗ੍ਯਾਦਈ॥ਕੁਲਪੁਜਾਮ
 ਰੇਪ੍ਰਕੁਤਮਨੇਮਨਜਾਵੈਸੋਠਈ॥੧॥ਸੰਖਤਿਲੁਕਵੈਕੁਤਬਿ
 ਪ੍ਰਸਿਸਮੂਰਤਮਾਨਹੁ॥ਤਪਤਕਰਹੋਤੇਲਦੀਓਸਭਕੇਰੁ
 ਜਾਨਹੁ॥ਸੁਰਬਸੁਪੀਨੇਸੇਵਕਰਤਬਡਕੁਤਜਾਂਨਕਗਲੁ
 ਗਜਾਂਮਸੁਪੀਨੁਗਤਪੁਜਮੇਸਾਲਗ੍ਯਾਮਬਗਕੋਕਗਤਨ
 ਰਿਹੂਪੋਗਯੋਮਪ੍ਰਜਦਿਵਸਆਵਤਭਯੋ॥ਲਖਾਛਿਦ੍ਰ
 ਬਿਪ੍ਰਕੋਪਤਭਏਰਾਜਾਕੋਬਹੁਰੁਦਯੋ॥੩॥ਫੁੱਠਪ੍ਰਨਤੁ
 ਭੁਪਪੁਤੁਤੇਰੇਗਹਸੇਈ॥ਕਰਤਨਾਹਿਸੋਕੇਲਬਾਤਲੇਕਨ
 ਤੇਗੋਈ॥ਸਾਲਗ੍ਯਾਮਕੀਸੇਵਗਯੋਯਹਮਿਸਤਿਨਕੀਨ
 ॥ਆਯਸੁਦੀਨੀਪੇਲਤੇਲਡਾਗੁਮਤਿਹੀਨੀ॥ਜੋਨਹਿ
 ਤਹੋਸੁਤਮੋਹਿਵਸਿਤੋਹਮਦੈਰੈਸ੍ਵਾਪਅਬਾਨਿਪਚਕਤ

ਰੁਯੋਵਿਜਬਚਨਸੁਨਿਉਰਗਭਈਤਬਾ॥੩॥ਨਿਪਪੁਨਿ
 ਕਹਤਵਿਚਾਰਕਰਗੁਦਿਜਨੇਤੁਵਭਾਯੋ॥ਚਲੇਸੀਖਤਿ
 ਲੋਕੇਪਭਗਤਕੋਪਕਰਮੰਗਾਯੋ॥ਜਨਰਿਦਹਰਖਨਸੇ
 ਗਭੁਖਆਗਜਾਤਹਆਏ॥ਜਗਾਐਟਾਵਤਤੇਲਦਾਸ
 ਬਹੁਅਗਨਿਜਲਾਏ॥ਪੁਰਲੋਗਦੇਖਹਾਹਾਕਰਤਯ
 ਹਦਿਜਬਾਦੀਪਾਪਮਾਤਿ॥ਬਡਵੇਹਰਚੋਇਨਭਗਤ
 ਸੋਬਿਰਦਲਾਜਹੇਜਗਤਪਾਤਿ॥੪॥ਤੇਟਕਛੰਦਾ॥ਭਗ
 ਤੇਪਗਬਿਪ੍ਰਕਰਾਹਦਯੋ॥ਜਨਕੋਲਗਾਸੀਤਸਨੇਹਭ
 ਯੋ॥ਹਰਿਦਾਸਹਿਨਸਨਰੇਮਜਬੈ॥ਕਰਜੈਨਰਨਰਿਅ
 ਨੰਦਤਬੈ॥੫॥ਕਵਿਕੋਬਰਨੈਦਿਜਪੀਰਭਈ॥ਕਰਮੰਤ
 ਫੁਲੈਬੀਪਜ਼ੁਲਲਈ॥ਪੁਨਿਤੇਲਤਪਾਇਰਿਜੈਕਰਹੇ॥
 ਜਨਕੋਮਧਭਾਰਮਬੈਮਰਹੇ॥੬॥ਜਿਮਸੀਤਲਨੀਘਟੀ

ਰਸੁਖੀ॥ਤਿਮਹੰਨਕੇਨਹਿਨੈਕੁਦੁਖੀ॥ਨਿਪਪੀਰਬਜੀਰ
ਗਏਤਬੀ॥ਭਗਤੈਮਤੁਡਾਰਹਿਜੇਅਬੀ॥॥ਉਨਬੇਲ
ਪਠੇਨਿਪਕੋਤਿਹੀ॥ਰਖਬਾਰਉਭੈਹਰਿਜੁਇਹੀ॥ਅ
ਬਲੈਗਰਮੇਲੁਪ੍ਰੀਤਨੈ॥ਦਿਨਕੋਪਕਯੋਕਤਰਾਖਤ
ਨੈ॥੮॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਜਿਹਨਿਪਕੇਸੁਠੇਬਚਨਅਪਜਸਦੈ
ਇਹਲੋਗ॥ਪਰੈਨਰਕਪੁਨਿਮੀਤਮੈਜਨਮਜਨਮਲਹਿਸੇਗ॥
ਜਨਮਜਨਮਲਹਿਸੇਗਸੁਪੰਨੇਬਾਂਪੀਝੁਲਾ॥ਕਹਤਨਗਿ
ਰਭਗਤੁਬਾਤਯਹਕੂਰਕੁਪਾਲਾ॥ਕਰਤਰਾਜੇਪਰਕੇਲਧੇ
ਲਆਯਸੁਰਾਵਰਇਹ॥ਅਬਡਾਰਹਿਇਹਤੇਲਛਾਗੈ
ਪੁਨਰਹਿਚੈਜਿਹ॥੯॥ਜਿਮਤੁਮਹੀਗੁਚੇਹੇਇਦਿਨਸੇਕ
ਹੋਨਹਿਬੇਗ॥ਬਹੁਰਤਪਾਇਸਨੇਹਕੇਮਾਂਗੇਦਿਨਨਹੀ
ਏਗ॥ਮਾਂਗੇਦਿਨਨਹੀਏਰਜਰੇਜੈਛਾਂਡੇਯਾਂਕੇ॥ਨਤਰਤ

ਰੈਮਾਰਕੀਓਇਨਛਲੁਪੈਵਾਂਕੋ॥ ਪਾਵਕਪਰਸਨਸਕੋਰ
 ਗਤਦਯੋਨਾਲੀਏਗਇਮਾ॥ ਤਤਛਿਨਜਰਵੈਟੂਕਉਡੇਹਰਿ
 ਮਾਯਸੁਪੈਨਿਮਾ॥ ੧੦॥ ਲਾਗੁਇਕਮੁਖਸੰਖਕੇਏਕਤਿ
 ਲਕਕੇਭਾਲਾ॥ ਮੁਤਕਪਰੇਵੈਪਰਨਿਪਰਨਿਮਜਨਦੇਹੀਰ
 ਲਾਨਿਮਜਨਦੇਹੀਰਾਲਭਯੋਤਬਜੈਜੈਕਾਰਾ॥ ਸੁਰਬਰਖ
 ਵਤਛੂਲਭਗਤੁਨਿਜਲੀਨਉਬਾਰਾ॥ ਜੋਕਰਹੈਸਤਸਿੰਹ
 ਜਗਤਮੈਸੇਵਡਭਾਗੁ॥ ਬਾਰਬਾਰਮੁਖਛੁਮਭੁਪਸੁਤ
 ਕੇਗਰਲਾਗੁ॥ ੧੧॥ ਪੁਨਿਆਯਸੁਲੈਜਨਕਕੀਗਏ
 ਸਮਰਕੀਭੰਮਾ॥ ਕਥਾਬਜਾਸਭਾਰਥਕਹੀਜਿਮਕਸਮ
 ਚੀਪੁੰਮਾ॥ ਜਿਮਰਨਮਾਚੀਪੁੰਮਾਬਿਜੈਤਬਾਕਿਸੂਬੁਲ
 ਏ॥ ਦੈਦਰਸਨਨਿਜਭਗਤਪ੍ਰੇਮਮੈਲੀਨਸਮਾਏ॥ ਕੀਰ
 ਤਸਿੰਘਸੰਛੇਪਕਯੋਯਹਚਰਤਜਨਹਗੁਨਾ॥ ਸੰਤਚਰਨ

ਬਰਰੇਨਦਾਸੁਜਾਦਤਰੈਪੁਨਿਪੁਨਿ॥੧੩॥੨੪॥ ॥ ॥
 ਸਾਖੀਸ਼ੀਸਿਵੀਰਾਜਾਨੀਕੀ॥ਟੀਕਾਛਪੇ॥ਸਿਵੀਭੁਪ
 ਕੀਕਥਾਸੁਨੁਮੰਜਨਮਨੁਲਾਈ॥ਦੈਸੁਤਕੋਨਿਜਰਾਜਗ
 ਜੋਤਪਹੋਤਸਿਪਾਈ॥ਲੇਨਪਰੀਛਗਏਇੰਦ੍ਰਅੰਮਗਾਨਿ
 ਦੇਉਬਗਾਪਾਦਕਬਲੋਕਪੋਤਬਾਜਕੋਰੂਪੁਸਰੂਪਗਾਪਿ
 ਥਮੇਰਾਗਕਪੋਤਨਿਪਸਰਨਿਗਾਹੀਰਾਖਹੁਜੁਅਬਾਪੁਨਿ
 ਗਯੋਬਾਜਮਾਹਿਰੂਪਪ੍ਰਭਦੇਉੰਸ੍ਰਾਪਛਡਹੁਨਜਬਾ॥੧॥ਕਠ
 ਨਬਨੀਦਹੁਭਾਂਤਿਰੂਪਮਨਮਾਂਹਿਵਿਚਾਕੋ॥ਆਵਤਸਾਂ
 ਮਨਤਜੈਕੋਉਮੁਹਿਰਿਖਬਪੁਪਾਕੋ॥ਦੈਆਸੁਮਜੀਹਿੰਸਪ
 ਪਬਡਲਾਰੈਮੇਰੀ॥ਇਤਭੂਖੋਮਰਬਾਜਦੇਤਪ੍ਰਭਕੀਪੁਨਿਦੈ
 ਹੀ॥ਜੈਰੈਸਹਸਾਮੈਬਪਿਕਰਗਾਹਿ॥ਮਤਕਮਾਸਲਜਾਵਹੁਅ
 ਬੈ॥ਤੁਮਰੇਆਵਤਤਜੋਸੁਤਨਦੀਜੈਪਲਗਹਿਰੈਜਬੈ॥੩॥

ਕੁੰਡਲੀਆਯਾਬਾਜਸਿੰਘਭੁਖੇਗਤਵੈਵੈਦਿਨਤਉਪੀਗਾਰ
 ਮਰਾਜੇਜਾਂਨਤਸਬੈਤੁੰਕਤਹੋਤਅਪੀਗਾਰੁੰਕਤਹੋਤਅਪੀਰ
 ਚਤੁਰਦਿਨਕੇਹਮਭੁਖੇਬਾਬਕਰਗਹਤੁਮਯਾਤਸੋਉਮਾਰਤ
 ਜੀਅਦੁਖੇਕਪਟਛੁਰੀਜੇਦੇਤਤਾਂਹਅਘਲਾਗਤਰਾਜਾ
 ਛੇਰਕਪੇਤਹਿਦੇਹਪ੍ਰਾਂਨਤਨਰਹਿਪੈਬਾਜਾ॥੩॥ਸਰਨਿਪਰੇ
 ਨਹਿਤਜਾਗੀਏਸਿੰਮ੍ਰਿਤਬੇਦਪੁਕਾਰਾਕੋਜੇਤਜੋਸੁਨਿਖਰ
 ਪਤੀਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਇਹਬਾਗਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਇਹਬਾਗਜਗਤ
 ਪੰਛੀਬਹੁਤੇਰੇਅਵਰਮਾਰਕਰਅਸੂਛਾਰੀਏਹਮਰੇਡੇਰੇ
 ਯਾਯਾਂਕੇਸਮਾਨਿਜਮਾਸਦੇਹੁਜਗਪਰਹਿਤਬਰਨਾਬਾਤਬ
 ਨਾਵਤਭੁਪਪਕੋਯਹਮਰੀਸਰਨਾ॥੪॥ਬਾਬਬਚਨਸੁ
 ਨਿਭੁਪਤਬਮਾਂਗਤਰਾਜੁਹਾਟਾਏਕਓਰਗਖੋਖਰੇਦੁਤੀਯ
 ਜੰਘਪਲਕਾਟਾਦੁਤੀਅਜੰਘਪਲਕਾਟਾਮਗਨਿਛਲਕੀਨੰ

ਭਾਰੀ॥ ਪਾਲੇਛਾਡਨਭੁੰਮਦੇਹਬਡਬੋਜਬਿਥਾਰੀ॥ ਕਾਟਕਾ
 ਟਪਰਦੇਹਿਗੀਏਅਚਰਜਅਤਿਰਾਜਾ॥ ਪਲਕਪੋਤਸਮ
 ਝੇਹੁਪਾਟਤਜਿਹੋਕਹਿਬਾਜਾ॥ ੫॥ ਇਹਬਿਪਸਰੁਤਨਟੁਕਕ
 ਰਪਰੇਤਰਾਜੁਮਾਂਹਿ॥ ਪੂਰੇਨੈਕੁਨਹੋਤਖਗਸਿਰਕਾਟਤਨਰ
 ॥ ਸਿਰਕਾਟਤਨਰਨਾਭਾਜਪਕਕੋਤਬਭਾਬਾ॥ ਪੰਨਪੀ
 ਨਪੁਨਭੁਪਚਰਨਪਰਸਯੋਮਾਥਾ॥ ਵੈਸੁਰਕਗਨਿਜਰੁਪਮਾਂ
 ਗਬਰੁਨਿਪਰੁਚਿਹੈਜਿਹਾ॥ ਕੀਏਅੰਗਸਵਪਾਂਸਮੰਤਕਰ
 ਜਲਛਿਰਕੋਇਹ॥ ੬॥ ਪਾਪਗੀਛੰਦਾ॥ ਨਿਪਗਾਥਬਿਲੀ
 ਬਖਾਂਨਾ॥ ਸਦਗੈਪ੍ਰਭੁਕੇਚਰਨਪਜਾਨਾ॥ ਦੁਤੀਯਾਮੇਪਰ
 ਜੋਰਹੈਫੂਲਾ॥ ਜਨਕੀਨਪਗੀਛਾਲੇਹੁਭੂਲਾ॥ ੭॥ ਨਿਪਧੇ
 ਮਬਚਨਦੁਨਿਸੁਰਅਪੀਗਾ॥ ਜਾਂਨੋਮਨਬਚਕੁਮੰਗਤਪੀ
 ਗਾ॥ ਅਸਬਰੁਮਾਂਗਤਅਚਰਜਨਤੇਹਿ॥ ਪ੍ਰਭਦੈਹੈਤੁਲੇਮਾਂਗ

ਮੋਹਿ॥ ੮॥੨੫॥ਸਾਖੀਸ਼ੀਬਿਪ੍ਰਸਾਦਲੀਰਾਣੀਜੀਕੀਆਟੀ
 ਕਾਕਾਬਿਤੁਆਬਿਪ੍ਰਸਾਦਲੀਰਾਣੀਰਾਜੇਬਲਜੁਕੀਜਾਨੇ
 ਤੀਆਕਰੈਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਸਾਨਮਾਂਹਿਲੀਨਹੈ॥ਕਰਕੈ
 ਪ੍ਰਤਗਯਾਪ੍ਰਭਬਾਂਧੋਤਿਹਪਤਿਹੁੰਕੈਤੀਨਲੋਕਹੁੰਕੈਰਾਜੁ
 ਲੀਨੇਛਿਨਛੀਨਹੈ॥ਕੰਤਅੰਤਕਾਲਪ੍ਰਾਨਤਉਹੀਅਨਦੁ
 ਖਜਮਾਂਨਕੀਨੀਪ੍ਰਭਭਲੀਬਾਤਯਾਂਕੀਮਤਿਹੀਨੀਹੈ॥ਬ
 ਤੇਹੀਹੋਕਾਰੀਹਮਦਾਂਨਕੀਏਭਾਰੀਫ਼ਾਰੀਨੈਕੁਨਸੰਭਾਰੀਭ
 ਗਜਪ੍ਰਭਕੇਅਪੀਨੈ॥੧॥ਕੁੰਡਲੀਆਪਤਿਕੀਮਤਿਨਿ
 ਦੀਕਹਾਸੇਕਵਿਕਰਤਬਖਾਂਨਾਗੁੰਗਾਬਹਰਾਬਾਵਰਾਭਰ
 ਤਾਈਸ੍ਰਮਾਂਨਾਭਰਤਾਈਸ੍ਰਮਾਂਨਪ੍ਰਭੁਪਹਿਚਾਂਨੇਤੀਅ
 ਾਬਾਂਵਨਨਗਦਿਜਜਾਂਨਛਡੈਪਰਾਮਤੁਪੀਆਸੇਉਸ
 ਮਫ਼ਨਿਪਕੀਨਕਹੈਨਿਜਬਚਰਾਖਹੁਸਤਾਕੋਨਪ੍ਰਤਗਯਾ

ਤਜਤੋਤੇਰਿਭਾਖਤਤਿਰੁਵੁਪਤਿ॥੩॥ਦੇਹਗਾਤੀਅਚਤੁ
 ਗਈਦੇਖਕੈਗੀਝੇਫਿਪਾਨਿਪਾਂਨਾ॥ਛਾਇਗੇਤਿਤਦੁਰਘਰ
 ਭਗਤੀਵਸਿਭਗਵਾਂਨਾ॥੩॥੨੬॥ਸਾਖੀਸ਼ੀਮੋਰਪੁਜਨੀ
 ਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਕਬਿਤੁ॥ਮੋਰਪੁਜਭੁਪਧੇਮਭਗਤੀਕੋਰੂਪਮ
 ਹਾਂਤਾਂਕੀਜੁਨੇਕਥਾਮਤਿਜਥਾਕਵਿਬਖਾਂਨੈ॥ਬੀਸਹਤਿ
 ਬਾਜਮੇਪਨਗਜਰਯੋਪਾਂਡਵਨਛਕੋਜਬਾਅਸੁਗਯੋ
 ਮੋਰਪੁਜਬਾਂਨੈ॥ਪਾਰਥਕੇਸਾਰਥੀਪੈਸੁਨੀਭੁਪਆਪਰ
 ਰਿਤਜਾਗਯੋਪਨਬਾਂਨੀਮਲਜੋਭੇਟਲੈਸੁਜਾਂਨੈ॥ਬਿਜੈਮਨ
 ਆਈਗਬੁਹਾਂਕਤਕਨਾਣੀਮੋਰਭਯੋਪੀਰਿਕਾਰਜਾਨੈਕਿ
 ਪਾਕੈਨਿਪਾਂਨੈ॥੧॥ਦੁਰਕਰੋਰੋਗੁਮਤੁਬਛੈਦੈਪੈਸੋਗੁਜਨ
 ਮੋਰਪੁਜਗੇਹਸਭਾਣੀਸੁਖਬਾਂਨੈ॥ਧੇਮਪ੍ਰੀਤਿਦੇਖ
 ਪ੍ਰਭਮੋਰਪੁਜਭੁਪਤਿਕੀਬਾਰਬਾਰਤਸੈਬਾਤਹਿਤਕੀਬਖਾਂ

ਨਹੈ॥ ਪੀਰੁ ਸੁਤ ਮਨ ਆਈ ਲੇਭੇ ਪਠਾ ਬਿਜਗਾਈ ਤਾਂ ਸੇਖੀ
 ਤਿਕੀ ਨੀ ਮੋਹ ਰੁਗਤੀ ਰੁਲਾਂ ਨਹੈ॥ ਬਦਨੇ ਰੇ ਗੁਜਾਂ ਨ ਪ੍ਰਭਰਿ
 ਦੈ ਮੁਸਕਾਂ ਨ ਅਤਿ ਤਾਂ ਕੇ ਹੋਤ ਬਿਪ੍ਰਤਨ ਪਕਯੋ ਆਏ ਜਾਂ ਲੈ॥
 ੨॥ ਛਪੈ॥ ਦਿਹੁ ਮੋਹ ਪ੍ਰਭੁ ਪਦੰਨ ਦਿਨ ਕਯੋ ਪੁਕਾਰੀ॥ ਮੁਹੰ
 ਨ ਜੋ ਕੇ ਕਾਜ ਕਨ ਕਏ ਕਾ ਦਸੁ ਰਾਗੀ॥ ਲੈ ਦਿਨ ਦਰਤ ਬਗਯੰ
 ਦੀ ਨਭੁ ਪਤਿ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਏਕ ਜਾਂ ਮਾਦਿ ਨ ਕੋ ਸੁਰਾ ਆਯੋ
 ਦਿਨ ਨੀਤੀ॥ ਰਿਸ ਬਚਨ ਕਹੇ ਰੁਪਾਲ ਪ੍ਰਤਿ ਦੀ ਚਿਖਾ ਪਾ
 ਦਾਨ ਤੁਹਿ॥ ਕੰਨ ਜਾ ਕਾਰ ਜਬੀ ਚਹਿਰ ਯੋ ਉਲਟੇ ਸੁਤ ਕ
 ਹ ਮਰਤ ਮੁਹਿ॥ ੩॥ ਹਾਥ ਜੋ ਰਨਿ ਪਾਬਿਨ ਦੁਕਹੇ ਦਿਨ ਦਰਸ
 ਰੁਬਾਤਾ॥ ਕਿਹਹਿ ਤ ਮਰਸੁ ਤੇ ਰੁਭਾਖ ਦਿਨ ਬੈਦ ਸੁਗਯਾਤਾ॥
 ਕੰਨ ਜਾ ਤਨ ਕਛੁ ਰੇ ਗਾਜ ਰਸ ਕੀ ਜੈ ਮਨੁ ਲਾਈ॥ ਬਿਸੁਰ
 ਹੁ ਮੰਗਾਇ ਸੁਤਾ ਤਨ ਮਰ ਦੁਜਾਈ॥ ਅੰਛੁ ਦਗੁ ਨ ਕਰਮ

ਰੁਕਗਜਫਲਰੇਗੁਜਾਇਤਨਬੁਧਪੈਯੋਸੋਸਾਮਗੀਸੁਤਹੇਤਪ
ਠਮਿਲਜੇਸਿਘਮਗਕੁਪੈਯੋ॥੪॥ਪਾਪਗੀਛੰਦੁਤਬਬਲ
ਕਹੀਮੁਗਪਤੈਟੇਗਾਦੈਸੋਜਾਅੰਉਨਹਿਲਾਂਉਬੇਗਾਜੋਬਿ
ਵਿਚਾਰਮੁਹਿਹਤੈਪ੍ਰਾਂਨਾਬਡਲਗੈਪਾਪਬਨਪਤਿਸੁਜਾਂਨਾ॥
੫॥ਕਹਿਕੇਹਰਗਮਬਨਪਸੁਅਗਜਾਨਾਨਹਿਪਾਪਪੁੰਨਕਛੁ
ਰਿਦੈਜਾਂਨਾਪੁਨਿਲਗੀਛੁਪਾਨਹਿਤਨਸੰਭਾਰਾਕਹਾਪ੍ਰਾਂਨ
ਗਏਪਾਤਕਵਿਚਾਰਾ॥੬॥ਦਿਜਸੁਤਕਹਿਤਨਜੈਚੈਨਸੇਗ
॥ਜੋਜਾਇਧਰਮਬਹੁਜਨਮਰੇਗਾਪੁਨਿਜਪਤਕੀਨਮੁਹਿ
ਸੁਤਬਿਸਾਲਾਤੈਤਜੋਸਿਘਸੁਨਹੋਨਿਪਾਲਾ॥੭॥ਪੁਨਿਨਿ
ਰਤਿਬੇਗਸਿਸਕਹਿਬਖਾਂਨਾਤੁਵਭੁਖਹੇਤਪਲਾਐਰੁਅੰ
ਨਾਨਹਿਐਰੁਮਾਸਮੁਹਿਕਾਂਮਬਾਂਲਾਦਾਂਦਲਾਐਗਕੇਕੀਪੁ
ਜਭੁਪਾਲਾ॥੮॥ਜੋਅੰਨਹਿਤੈਤੁਵਤਨਸਰੀਗਾਨਿਪਾਰ

ਖਮੰਗਾਯੋਗੀਗਾਨੀਗਾਕਰਮੰਜਲਸੋਰਭਤਨਲਗਾਇਕਾ
 ਟਹੁਕਰਵਤਕ੍ਰਿਤਕਹੀਗਾਇ॥੬॥ਨਿਸਾਂਨੀਛੰਦਾਬੋਲੇ
 ਦਿਜਮਤਕਾਟਹੋਨਹਿਲੇਉਸਰੀਗਾਪਰਕਰਦਾਨੁਨਲਾ
 ਗੈਉਕ੍ਰਿਤਤਨਤੁਹਿਚੀਗਾਇਕਦਿਸਤੁਵਹਾਂਨੀਲਗੈਇ
 ਕਦਿਸਤੁਵਤਾਤਾ॥ਪ੍ਰੇਮਸਾਥਵਹਕਾਟੈਤੈਲੈਹੋਗਾਤ
 ॥੧੦॥ਦੋਹਰਾਹਰਖਤਨੁਪਸੁਤਤਾਮੁਪ੍ਰਭਆਯੋਲੈਸੰਗ
 ਮਾਤਾਕਰਜੇਰੇਹਾਂਨੀਕਹਤਲੀਜੈਦਿਜਮੁਹਗਾਤ॥੧੧॥
 ਅਰਪੰਗੀਤੀਅਬੁਧਿਕਹੈਸਿੰਘਸਮਰਪਤੁਮੋਹਿ॥ਪੁਰਖ
 ਛਾਡਹਤਨਰਿਕੋਦਿਜਵਰਭਾਖੀਕੋਯਾ॥੧੨॥ਛਪੈਤਾਮੁ
 ਪ੍ਰਭਪੁਨਬਿਨਵਸੁਨਹੁਦਿਜਬਿਨਤੀਦਾਸਾ॥ਪਿਤਮੁਤਤਨ
 ਹਿਨਭੇਦਲੇਹੁਮੇਪੁਰਵੇਆਸਾ॥ਭਯੋਬਿਪਤਨਭੁਪਮਾਸਤਿ
 ਤਸਿਥਲਭਯੋਸਬਾ॥ਮੁਹਿਸਰੀਰਸੁਕੁਮਾਰਸਿੰਘਰੁਚਸੰ

ਪੈਰੈ ਅਬਾ ਪੁਨਿਤੀ ਨਦੰਡੁ ਪਿਤ ਪੂਤ ਸਿਰਤੀ ਨ ਪੁਤ ਕੋ ਪਿਤਾ
 ਸਿਰਾ ਨਿਜ ਦੰਡੁ ਪਸਰੁ ਦੇਹ ਯੋ ਮੈ ਨਹਿ ਦੀਨੈ ਬਿਪ੍ਰਿਛਾ ॥
 ੧੩ ॥ ਪਿਥਮ ਦੰਡੁ ਯਾ ਜਨਕ ਸੁਤੈ ਬਿਦਾ ਦੇਹੈ ਬਗਾਵਤ
 ਤੀਅ ਚੁੜਾ ਕਰਨ ਤਿਤੀਅ ਸੁਤ ਕੋ ਬਿਦਾ ਯਕਗਾਤੀ ਨਦੰਡੁ
 ਪੁਨ ਪੁਤ ਦੇਵ ਰਿਖਾ ਪਿਤਗਨ ਮਕਹਿ ਦਾਨ ਜਗਨ ਕਰਵਾਇ
 ਪਿਤਾ ਤੇ ਦੇਵ ਦੰਡੁ ਯਾਤੀ ਰਖ ਪਰਸਾਵੈ ਭੁਲੀ ਬਿਪਰਿਖ
 ਦੰਡੁ ਤਾਂ ਕੋ ਕਹਤ ਹੈ ॥ ਪੁਨਿ ਪਿੰਡੁ ਗਾਇਕ ਕਰੈ ਸੁਰ ਪਿਤਰ
 ਦੰਡੁ ਤੇ ਲਹਤ ਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਦੇਹਾਤੀ ਨਦੰਡੁ ਨਿਪ ਦੇਹ ਯੋ ਮੈ ਨਿ
 ਪਦੀ ਨਨ ਏਕਾਤਾਂ ਤੇ ਮੁਹਿਤ ਨ ਲੇਹੁ ਦਿਜ ਕਰ ਨਿਜ ਰਿਦੈ ਬਿ
 ਬੇਕਾ ॥ ੧੫ ॥ ਅਰਿਲਾ ਸੁਨਿ ਨਿਪ ਸੁਤ ਕੋ ਬਚਨ ਕੋ ਪਦਿਜਦ
 ਰਕਯੋ ॥ ਸੁਤਤੀ ਅਦੀਨ ਸਿਖਾਇ ਸ੍ਰਾਪ ਲੈ ਹੈ ਚਯੋ ॥ ਕਰਜ
 ਗੇਨਿ ਪਾਬਿਨ ਵਅੰਗ ਪ੍ਰਭੁ ਲੀਜੀਏ ॥ ਸੁਤਤੀ ਅਮਾਯ ਸੁਦੀ

ਨਕਾਟਤਨਦੀਜੀਏ॥੧੬॥ਕਾਟਤਅਰੇਅਯੋਨਾਕਹਿਲੈ
 ਜਬੈ॥ਬਾਮਨੈਨਤੇਗਿਯੋਨੀਰਭੁਮਹਿਤਬੈ॥ਦਿਖਦਿਜ
 ਕਯੋਰਿਸਾਇਨਕਾਟਪੁਦੇਹਕੈ॥ਤਨਹਿਤਰੇਵਤਭੁਪਨਤ
 ਜਤਸਨੇਹਕੈ॥੧੭॥ਮੈਨਹਿਲੈਹੋਦੰਨਬਡੇਯਹਭੀਰਭੈਪੁ
 ਨਨਿਪਾਬਿਨਤੀਕਰਤਨੈਕੁਨਹਿਪੀਰਭੈ॥ਬਾਮਅੰਗਜਲੁ
 ਛਰੈਅਧਿਕਪਛੁਤਾਇਕੈ॥ਮੁਹਿਲੀਨਿਰਵਜਗਤਅਕ
 ਰਖਆਇਕੈ॥੧੮॥ਅਸਨਦਾਨਫਿਤਦਾਪਨਆਗੈਹੈਕੈ॥
 ਮਲਨਫਿਅਮੁਹਿਦੀਨਬਾਮਸੁਰਜਲਛਰੈ॥ਪੁਨਿਜਹੈ
 ਸੀਰਾਮਤਪਾਛੈਫਿਰੈ॥ਮੈਆਗੈਹੈਮਰਹੁਰਾਬਹੁਪਨਪਰੈ
 ੧੯॥ਸੋਰਠਾਮੈਕੀਨੇਅਪਰਾਪਤਾਂਤੇਬਿਖਮੁਹਿਦੁਖਦਯੋ॥
 ਅੰਗਦਾਹੋਸਾਪਸਦਾਜਗਤਮੈਸੁਖਲਹੈ॥੨੦॥ਜੋਦਿ
 ਸਕਲਸਰੀਰਲੇਤੇਸਫਲੇਹੋਤਮੈ॥ਬਾਮਅੰਗਛਰਨੀਰ

ਰੋਯੋ ਮਨ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਕੈ॥ ੨੧॥ ਦਿਖ ਭੁਪਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਰਬਤੀ
ਯਾ ਬਿਸਮੇ ਭਯੋ॥ ਭੁਲਯੋ ਆਪਨ ਨੇਮ ਭਾਗਾਯੋ ਅਭਮਾਂਨ
ਤਨ॥ ੨੨॥ ਦਈ ਬਡਾਈ ਭੁਪ ਅਰਜੁਨ ਸੀ ਸੈਰੁ ਜਗਾ ਕੀ
ਓਚਤੁਰ ਭੁਜ ਭੁਪ ਕਹੂੰ ਨ ਦੇਖੁ ਜੇ ਦਿਨ ਤਬੈ॥ ੨੩॥ ਸਦੈ
ਯਾਗ ਯਾਨ ਭਯੋ ਰਿਦ ਪਾਰਬਕੇ ਅਭਿਮਾਂਨ ਗਯੋ ਤਨ ਤੇ ਸ
ਭੁਭਾਗੀ॥ ਭੁਲ ਗਈ ਤਿਹ ਕੋ ਸੁਪਿਏ ਹਿਸੁ ਭੁਪਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕਯੋ
ਮਨੁ ਪਾਗੀ॥ ਦੇਖ ਸਭਾ ਮਨ ਮੇ ਬਿਸਮੇ ਦਿਨ ਭੁਪਨ ਹੀ ਜੁਖਰੇ
ਸਾਂਗੀ॥ ਚਾਰ ਭੁਜਾ ਤਨ ਮੁਖਾ ਮਾ ਬਿਰਾਜਤ ਜਾ ਬਪੁ ਸੋ ਸਿਦ
ਕੋ ਮਨੁ ਲਾਗੀ॥ ੨੪॥ ਸੋਹਤ ਫੀਟ ਬਨੈ ਸਿਰ ਮੰਜੁਲ ਬਰ
ਜਨੈ ਨਜਸੀ ਮੁਖ ਸੋਹੈ॥ ਗਈ ਦ੍ਰਿਕ ਪੇਤਰ ਹੀ ਸੁਕਨਾ ਸਕਦਾਰ
ਮਦਿਤ ਹਸੀ ਮੁਨਿ ਸੋਹੈ॥ ਬਿੰਦੁ ਮਓ ਠਹੀ ਆਸੁ ਬਿਸਾਲ ਬਨੀ
ਬਨ ਮਾਲਕ ਹੋ ਕਵਿ ਕੋਹੈ॥ ਚਾਰ ਭੁਜਾ ਕਰ ਆਯੁ ਪਰਾਜਤ ਜੋ

ਸਿਮਰੈ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਪੋਐ ॥ ੨੫ ॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ॥ ਪਗਗਹ ਕਯੋ ਭੂ
 ਪਛਤਨ ਪ੍ਰੇਮ ਵਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨੂਓ ਭਇਤਿ ਹੀਮ ਲੇ ਰਿਦੈ ਲਾਇ
 ਕੈ ॥ ਹੁਚਿ ਬਹੁ ਮਾਂਗੇ ਤੁਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਬਾਰੇ ਨਿਪਾਯੀ ਮਾਂਗ
 ਲੀਨੇ ਭੂਪ ਬੇਲੇ ਜੇ ਅਕੁਲਾਇ ਕੈ ॥ ਆਵੇ ਕਲੀਕਾਲ ਮਤੁ ਪ੍ਰੀ
 ਛਲੈ ਪੈਸੰਤਨ ਤੇ ਐਸੀ ਹੁਕਮੋਟੀ ਨਸਾਰਾ ਮਕੈ ਭਾਇ ਕੈ ॥
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੁਕੀ ਬਾਂਨੀ ਗਸਸਾਂਨੀ ਮੁਨਿ ਮੁਖੀ ਭੁਏ ਭਗਤ ਭਵਤਾਰ
 ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੁ ਹੁਯੋ ਛਾਇ ਕੈ ॥ ੨੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਹੁਚ ਬਹੁ ਦੀਨੇ ਤੇ ਹ
 ਨਿਪਾਯਿ ਪਾਸਿ ਪਾਯ ਹਭਾਖਾ ॥ ਤੁਢੁ ਭਗਤ ਨ ਜਜੁਗਾਇ ਕਵਿ
 ਤੁਢੁ ਚਰਨ ਨ ਪੀਅਰਾਖਾ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਆਲਰਕ
 ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਜਨ ਅਲਰਕ ਕਕਥਾ
 ॥ ਮੰਦਲ ਸਮਾਤਾ ਪ੍ਰਣੁ ਜਥਾ ॥ ਜੇ ਜਨ ਮੇ ਮੁਹਿ ਉਦਗਮੰ ਝਗ
 ਤਾਂ ਕੋ ਬਹੁ ਹਨੁ ਏਸੇ ਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਤਿ ਬਿਕ੍ਰਮ ਪੁਨੈ ਸੁਬਾਹਾ ॥

ਤਿਤੀ ਤੇ ਸਤਿ ਤਤੁ ਆਗਾਇਨ ਤੀਨ ਕੋ ਦੇਉ ਪਦੇ ਸਾਬਨ
 ਪਾਇਏ ਰਿਖ ਕੋ ਕਰ ਕੇਸਾ॥ ੨॥ ਚਤੁਰ ਬਾਅਲ ਰਕਤ ਨ ਮੇਜ
 ਬੈ॥ ਭੁਪਤਿ ਤੀ ਅਸੋਭਾ ਖੀਤ ਬੈ॥ ਜੈ ਸੀਲੋਗੀ ਉਨ ਕੋ ਦੀਨਾ॥
 ਮਤੁ ਅਲਰਕ ਦੇ ਹੋਰ ਸਭੀਨਾ॥ ੩॥ ਵੈਰਿਖ ਪੈ ਬਨ ਕੋ ਸਬਗ
 ਏ॥ ਹਮਰੇ ਕਾਂਮਨ ਆਵਤ ਭਏ॥ ਮਤੁ ਵਾਂਕੀ ਸਮਯ ਸਿਸਯਾਇ
 ॥ ਰਾਜੁ ਬੀਜ ਤੇਤ ਬਹਿਨ ਸਾਇ॥ ੪॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਗਾ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਯ
 ਗੀ ਬਿਨਤੀ ਸੁਵਨ ਬਿਪਸ ਮੈਰ ਯੋਤਾਤਾ॥ ਰਾਜ ਕਾਜ ਸਿਖ ਦੁ
 ਸਿਸਹਿ ਤੇ ਮੁਹਿ ਸੁਖ ਪੈ ਗਾਤਾ॥ ਤੇ ਮੁਹਿ ਸੁਖ ਪੈ ਗਾਤਨ ਰਿਕਰਜੇ
 ਰਬ ਖਾਂਨੀ॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਵਕਛੁ ਅੰਗੁਤ ਦਪਤਿ ਆਯ ਸੁਮਾਂਨੀ॥
 ਦੇ ਅਲਰਕ ਕੋ ਰਾਜੁ ਭੁਪ ਬਨ ਕੋ ਗਵਨੁ ਜੋ ਪੁਨਿ॥ ਮੰਦਲ ਸਮੇ
 ਗਚਲੀ ਬੋਲ ਸੁਤ ਕੋ ਭਾਖੀ ਸੁਨਿ॥ ੫॥ ਜਬ ਤੁਮ ਕੋ ਪੈ ਬਿਪਤ
 ਸੁਤ ਯਹ ਮੰਦਕਾਉ ਘਾਗਾ ਪਛਲੀ ਜੈ ਬਰਮੰਤ ਕਛ ਪੈ ਸੁ

ਖਤੁਮਭਾਗਾਹੈਪੈਸੁਖਤੁਮਭਾਗਾਯੋਕਛੁਕਾਲਬਿਤਾਈ॥
 ਰਾਜਕਰਤਅਲਰਕਭੇਗਭੇਗੈਸੁਖਦਾਈ॥ ੮੫ ॥ ਪੁਤ੍ਰਗ੍ਰਹਚ
 ਰਤਦਪਨਹਿਪੈਬੈਰਾਗਅਬਾ॥ ਮਾਤਪੁਤਗ੍ਰਾਜਾਨਕੁਤਅ
 ਏਪੁਰਮੇਜਬਾ॥ ੮੬ ॥ ਦੇਤਗਾਅਦਰੁਕੀਨਅਲਰਕਬਹੁਤਿ
 ਤਦੀਨੇਉਪਦੇਸ਼ਾਵਾਂਕੇਮਨਾਵਤਨਹੀਕੀਨਚੋਰਿਖਭੇਸ
 ॥ ੮੭ ॥ ਆਪਗਏਗ੍ਰਹਕਾਜਤੇਮੁਹਬਿਗਰਾਵਤਆਇ॥ ਸਿਰਮੇ
 ਰਾਹੀਛਰਤੁਮਸੇਗੁਣਮੁਣਨਸੁਹਾਇ॥ ੮੮ ॥ ਹਾਰਮਾਂਨਬਨਕੋ
 ਗਏਪੁਨਿਮਿਲਕੀਨਵਿਚਾਗਾ॥ ਮਾਤਪੁਤਗ੍ਰਾਹੈਜਿਮਸੇਕੀ
 ਜੈਉਪਚਾਗਾ॥ ੮੯ ॥ ਬਾਨਾਰਸਿਰੁਪਰਿਪਤਾਂਕੋਕਹਿਓਜਾਇ॥
 ਰਾਜਛੀਨਹਮਭੂਤਲਘੁਜੈਤੁਮਕਰਗੁਸਾਇ॥ ੯੦ ॥ ਪੁਰਅ
 ਲਰਕਘੇਕੋਤਬੈਚਛੀਸੈਨਤਿਹਭੁਪਾ॥ ਬਹੁਬਿਪਸਮਰ
 ਰੁਯੋਤਹਾਂਕੋਕਵਿਬਰਨੈਹੁਪਾ॥ ੯੧ ॥ ਪਾਪਰੀਛੰਦਾਭਾਗੀਅ

ਲਰਕਸੈਨਾ ਬਿਹਾਲਾ ਨਗਿਰੇ ਸੂਰਗ ਬਸੁ ਨਿਭੁ ਪਾਲਾ ਹੈ
 ਬਜਾ ਕੁਲਗ ਛਪਟੁ ਦੀਏ ਫੇਗਾ ਡੇਰੇ ਸੁਬਾਹ ਪੁਰਕੀ ਚਿਘੇ
 ਗ॥ ੧੨॥ ਪਾਠਿ ਓਅ ਲਰਕ ਤਬ ਨਿਜ ਬਜੀਗਾ ਨਿਜ ਕੁਰ
 ਲੇਹੁ ਰਨ ਤਜੁ ਹੁਬੀਗਾ ਜਿਤ ਬਰਖ ਕਹੇ ਬਨ ਤਜਾਗੇਹੁ
 ਆਤਿ ਤਨੇਤੁ ਮਵਸਿ ਫਿਰ ਬਾਂਟ ਲੇਹਾ॥ ੧੩॥ ਲੇਉਤ ਕਾ ਅਯੋ
 ਸਚਿ ਵਪੀਗਾ ਸਭ ਕਹੀ ਨਿਪਤਿ ਜੇ ਕਹੀ ਬੀਗਾ ਬਚਸੁ
 ਨਿਅ ਲਰਕ ਨਹਿ ਤਨ ਸੰਭਾਗਾ ਬਹੁ ਕੁਰਤ ਮਦੁ ਮਹਾ ਹਾਪੁ
 ਕਾਗ॥ ੧੪॥ ਸਭ ਹਤੇ ਸੁਗ ਕਿਵ ਕਹੇ ਜੁੱਪਾ ਉਤ ਕੂਤ ਚਢੇ
 ਰਿਪ ਸਹਤ ਰੁਪਾ ਬਿਖਟੀ ਨਹ ਤਜਾਗਤ ਬਿਖੇ ਦੂਖਾ ਜਾ
 ਨੀ ਅਲਰਕ ਅਬਗਾਯੋ ਸੁਖਾ॥ ੧੫॥ ਛਪੇ ਥਾ ਕੇ ਸਗਲ
 ਉਪਾਇ ਬਹੁ ਨਿਪ ਮਨ ਮੇਆਈ॥ ਮਾਤ ਮੰਦੁ ਕਾ ਦੀਲੀ
 ਰੇ ਮੇਹੇ ਤਸਾਈ॥ ਤਤ ਫਿਨ ਕਾ ਚੇ ਅੰਕ ਲਿਖੇ ਸਤ ਸੰਧ

ਕਰੀਐ। ਕੈਸੇ ਹੋਵਤਸੀਤ ਬੁਝਿ ਜਾਚਿ ਵਨ ਮਨ ਭੀਐ। ਪੁ
 ਰਦੈ ਵੇਲੇ ਗਾਏ ਚੁਨੇ ਦਰ ਤੈਰਿ ਖਗਨ ਪਾਨਾ ਸਾਦ
 ਰ ਪੁਜਨ ਕੀ ਬਿਪਸਿ ਖੀਚ ਲਯੋ ਭੁਪਨ ਹਿਸਾਂਤ ਮਨ। ੧੬।
 ਛਪੇ। ਨਿਮ੍ਰਤ ਪੈ ਆਲਰ ਕਰਗੇ ਰਿਖ ਕੇ ਪਗ ਪਾਵਨਾ ਪ
 ਗੀ ਭੀਰ ਬਹੁ ਦਾਸ ਦਰਸ ਪ੍ਰਭ ਸੇਕਨ ਸਾਵਨਾ ਕਾਂਕੇ ਪੈ ਨਿਪ
 ਭੀਰ ਕੋਨ ਤੁੰਦੁ ਪੈ ਕਾਂਕੇ। ਬੈਠਾਇ ਕਾਂਤ ਵਿਚਾ ਗੀ ਪ੍ਰਥਮ
 ਫਿਰ ਭਾਖੁ ਵਾਂਕੇ। ਸੀਤਨ ਪਰਸਨ ਕੀ ਸਕਤਿ ਯਹਿ ਤੇ
 ਗਨਾਨ ਜਨਨੀ ਵਛਿਨਾ। ਭੁਪਤਿ ਮਨ ਮੇ ਆਈ ਤ ਬੈਸੈ ਅ
 ਤਮ ਯਹਿ ਦੇਹਿ ਭਿਨ। ੧੭। ਪਾਧਰੀ ਛੰਦੁ। ਮੈ ਚੇਤਨ ਯਹ
 ਜਨ ਦੇਹ ਜਾਂਨਾ। ਮੈ ਨਿਰਵਿਕਲ ਪਾਤਮ ਬਖਾਂਨਾ। ਯਮੈ
 ਸੁਖ ਦੁਖ ਕੇ ਨਾਂਹਿ ਕਾਮਾ। ਛਿਨ ਭੰਗ ਰਤਨ ਸੁਤ ਕ੍ਰਾਤ ਬਾਂਸਾ।
 ੧੮। ਮੈ ਸੇਵਿਚਾ ਰਮਨ ਭਯੋ ਸੁਖਾ। ਆਯੋ ਗੁਰ ਪਹਿਲਿ

ਤਜਾਗਦੁਖਾ॥ ਬੁਝੀਰਿਖਤਿਨਸਰੁਕਹੀਬਾਤਾ॥ ਕਰਸਿਖਜ
ਰਜਾਂਨਕਹਿਦਈਸਾਂਤਾ॥ ੧੮॥ ਕਰਨਮਸਕਾਰਨਿਪਬਿਦ
ਲੀਨਾ॥ ਮਾਯੇਕੁਤਨਪਯਿਕਹੀਭੀਨਾ॥ ਸਰੁਗਾਜੁਲੇਹੁਮੁਰਿ
ਕਾਂਮਨਾਂਹਿ॥ ਉਪਕਾਰਕੀਨਗਚਿਬਿਖੇਮਾਂਹਿ॥ ੧੯॥ ਯਯੋ
ਪਮੰਤਕਿਹਦੀਨਬੀਗਾਗੁਰਦਤਾ॥ ਤੈਸਰੁਗਹੀਪਰੀ॥ ਹੋਅ
ਨੇਦਮਿਲਅਲਰਕਕੁਤਾ॥ ਪੁਨਿਕਾਂਸੀਨਿਪਸੋਕਹੀਬਾਤ
॥ ੨੦॥ ਯਯਗਾਜੁਹਮਾਗਸਰੈਲੇਹਾ॥ ਹਮਰੇਹਿਤਅਏਤਨ
ਗਗੇਹਾ॥ ਸੋਭਾਖਤਤੁਮਕਤਤਨਹੁਦੇਸਾ॥ ਬਡੁਉਂਦਮਕਰ
ਜੀਤਨੇਨਰੇਸਾ॥ ੨੧॥ ਪੁਨਿਕਹਿਜੁਬਾਹੁਨਿਨਿਪਸੁਜਾਂਨਾ॥
ਨਕੁਰਾਈਹਿਤਨਹਿਸਮਰਠਾਂਨਾ॥ ਚਹਿਮਾਤਪ੍ਰਤਗਜਾਸ
ਤੁਕੀਨਾ॥ ਕਾਛੇਅਲਰਕਬਿਖਰਸੈਲੀਨਾ॥ ੨੨॥ ਕਾਂਤੇ
ਸਿਛਨਾਲਈਤੁਮੇਕੁਤਾ॥ ਗੁਰਦਤਾ॥ ਤੈਸਰੁਕਹੀਬਾਤਾ॥

ਕਾਂਸੀ ਨਿਪਾ ਰਿਖ ਪੈ ਗਯੋ ਧ੍ਰੋਮਾ ਪਗਗਹੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੇ ਦੇਤ ਛੇ
 ਮਾ ॥ ੩੪ ॥ ਲੈ ਸਿਖ ਜਾ ਕਾਂਸੀ ਨਿਪਾ ਮਨੰਦਾ ਰਿਦਗ ਜਾਂ ਨਰੁ
 ਯੋਰੁ ਵਕਟੇ ਛੇ ॥ ਨਿਜ ਸੁਤ ਕੋਰਾ ਜੁ ਸਮਰਾ ਪਿਰੁ ਪਾ ਰਿਖਿ
 ਪਾਭੁ ਏ ਸਭ ਰਾਜਾ ਨਰੁ ਪਾ ॥ ੨੫ ॥ ਦੇਹ ਗਾਇਤਿ ਤਿਥਿ ਬਿਕ੍ਰਮ ਅ
 ਲਰਕ ਸੁਤ ਦੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਰਾਜਾ ਪਾਂਚੇ ਮਿਲ ਬਨ ਕੋ ਗਏ ਪ੍ਰੇਮ
 ਰਗਾਤਿ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ੨੬ ॥ ੨੮ ॥ ਮੂਲ ਛਪੈ ॥ ਤਿਨ ਚਰਨ ਪੂਰਿ
 ਮੇਰੁ ਰਸਿ ਰਜੇ ਜੇ ਹਰਿ ਮਾਯਾ ਤਰੇ ॥ ਰਿਖਾਇ ਬ੍ਰਹਮ ਕੁਰਮ ਐਲਰ
 ਪਸੁਤਰ ਪੁਰੈ ਗੈ ਸੁਚ ਪੰਨਾ ॥ ਅਮਰ ਤ ਅਰੁ ਰੰਤ ਉਤਿ ਗਰੁਰ
 ਦੇਵਲ ਦੇਵ ਸਤੁ ਮਨਾ ॥ ਨਹੁ ਖਯ ਜਾਤ ਦਿਲੀਪ ਪੂਰਯਦ
 ਗੁਰਮਾਂਨ ਪਾਤਾ ॥ ਪਿਪਲ ਨਿਮਭਾਰ ਦਾਜ ਦੱਖ ਸਰ ਭੰਗ ਸੰ
 ਪਾਤਾ ॥ ਸੀਜੈ ਸਮੀਕ ਉਤਾਂ ਪਾਦ ਜਾਰਾ ਵਲਕ ਜ ਸੁਜਗ
 ਭਰੇ ॥ ਤਿਨ ਚਰਨ ਪੂਰਿ ਮੇਰੁ ਰਸਿ ਰਜੇ ਜੇ ਹਰਿ ਮਾਯਾ ਤਰੇ ॥ ੨੯

੮੮

ਸਾਖੀਸ਼੍ਰੀਰੰਤਦੇਵਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਛਪੇ॥ਰੰਤਦੇਵਕੀਧੇ
ਮਭਗਤਿਕੋਕਹੈਬਖਾਂਨੀ॥ਕਰਤਪਰਮਕੋਰਾਜਪੂਜਦਿ
ਜਰਿਖਦੈਦੰਨੀ॥ਪੁਨਿਅਕਾਸਬ੍ਰਿਤਗਤੀਰਾਜਕੀਅੰਸ
ਨਖਾਈ॥ਅਤਿਉਦਾਰਤਾਮਾਂਹਿਸਗਲਪਨੁਦੇਤਲੁਟਾਈ
॥ਤਬਕਾਲਪਇਅਵਕਾਸਅਸਬਨਜੇਸੁਨਹੁਜਨਪ੍ਰੀਤਿ
ਕਰਾਬਹੁਮੇਘਗੇਸੁਰਲਾਇਕਛੁਜੇਆਵੈਦੈਅਥਿਤਬ
ਰ॥੧॥ਦਿਨਚਾਲੀਅੰਮਾਠਗਏਕੂਖੇਨਿਪਬੀਤੀ॥ਪੁਨਿ
ਅਲਿਓਕਛੁਅੰਨਕੀਨਰੇਜਨੁਅਤਿਪ੍ਰੀਤੀ॥ਚਾਰਭਾਗਤਿ
ਤਕੀਨਏਕਗਰਿਹੇਤਪਰਾਯੋ॥ਛੁਪਾਛੀਨਨਿਪਜਾਂਨਪ੍ਰਭੂ
ਪ੍ਰੀਛਾਤਿਤਆਯੋ॥ਦਿਨਬੇਖਪਾਰਜਾਚਨਕਰੀਦੀਓਅ
ਸੁਪਾਯੋਸੁਹਗਿ॥ਰਿਖਬਿਪ੍ਰਚਰਨਮੇਪ੍ਰੀਤਿਨਿਪਅੰਗੁਰੁ
ਪੁਦੇਖੋਸੁਕਰਾ॥੩॥ਪੁਨਿਆਏਪ੍ਰਭਸੁਦਤਨਦੀਨੋਨਿਪ

ਨਿਜਭਾਗਾ ਛਿਰਮਾਂਗ ਜੋਹਰਿ ਸੁਪਚਪੈ ਭੋਜਨੁ ਦੇ ਅਨੁਰਾ
 ਗਾ ਭੋਜਨੁ ਦੇ ਅਨੁਰਾਗ ਨਾਰਿ ਕੇ ਅਸਨਦੀ ਚਿਹਿਤਾ ਕੂਕਰ
 ਪੈ ਛਿਰਦੁ ਰਖਰੇ ਭੂਖੇ ਬਿਬਲ ਚਿਤਾ ਸੇਖ ਕਯੋ ਸੁਤਭਾਗ
 ਪਕੇ ਤੰ ਕੇ ਆਗੈ ਗੁਨਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਰੂਪ ਲੀਲ ਅ
 ਪਨ ਪੁਨਿ ॥ ੩ ॥ ਬਰਮਾਂਗਾ ਹੁਯੋ ਚਿਕੀ ਭੂਪਤਿ ਕਹਿ ਕਰੇ
 ਗਾਰਾ ਵਰਿ ਚਰਨ ਸਪ੍ਰੇਸੁ ਸਦ ਬਸੈ ਹੀ ਅਮੋਗਾ ਸਦ
 ਸਹੈ ਹੀ ਅਮੋਗ ਅੰਗੁ ਦੀ ਜੈ ਇਕ ਬਾਤਾ ਜਿ ਤੇਜਗਤ ਕੇ ਕ
 ਸੁਮੇ ਹਿਦੀ ਜੈ ਜਗਤਾਤਾ ਗੁਰਗਤੁ ਨ ਪੈ ਕੇ ਦੁਖੀ ਸੁਨਤੀ ਸ੍ਰੇ
 ਕਰੁਣਾ ਕਰਗਾ ਸਦਾ ਹੋ ਸੁਖ ਸਾਥ ਭੂਪਦੀ ਨੇ ਰੁਗਤੀ ਬਰੁ ॥
 ੪ ॥ ਦੇਹਗਾ ਨਿਪਤਿ ਫਿਤਾ ਰਖ ਕੀ ਚਿਤ ਬਯਰਿ ਭਏ ਅੰਤਰ
 ਪ੍ਰਜਾਂਨਾ ਕੀ ਰਤ ਸਿੰਘ ਕੇ ਦੀਨੀ ਯੋ ਨਿਜ ਰੁਗਤੀ ਕੇ ਦਾਨਾ ॥ ੫ ॥
 ੨੬ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਿਖਾਵ ਜੀ ਕੀ ਟੀਕਾ ਛਪੈ ਗੁਨਿ

੮੬

੦

ਖਾਦਨਿ ਪਪੇ ਮਕਥਾ ਮੁਨਹੇ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥ ਪਿਤਾ ਮਾਯਾ ਸੁਸਿ
ਰਗ ਖਗ ਏਕੰ ਨ ਨਰ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ਮਾਇਮਿ ਲੋਚਨ ਟਰੀ ਗਪੁਰੂ
ਕੈ ਕੇਵਟ ਭੂਪਾ ॥ ਭੇਟ ਕਰੀ ਛਲ ਮੂਲ ਸੇਵਕੀ ਨੀ ਸੁਖੁ ਰੂਪਾ ॥
ਪੂਰ ਪ੍ਰਾਤ ਹੋਤ ਮਾਗਯਾ ਦਈ ॥ ਆਨੁ ਨੈਕ ਪਾਗਹਿਤਾ ॥ ਤਤਾ ਛਿ
ਨਗੁ ਗੁਰੂ ਤਸਿ ਖਾਇ ਓਚਹੇ ਨਦ ਕੋ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਚਿਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪਾਪ
ਗੀ ਛੰਦਾ ॥ ਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਰੁ ਭਾਖਤ ਸੁ ਬੈਨਾ ॥ ਇਕ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨਹ
ਕਵਲ ਨੈਨਾ ॥ ਤੁਵਚਰਨ ਪੂਰਿ ਕੀ ਅੰਨਗੀ ਤਿ ॥ ਪਾਬਰ ਤੇ
ਮਾਨੁ ਖਸਪ ਦਕੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਨਰ ਪੁਨਿ ਪਰ ਪੁਰਚਹੈ ਨਾਂਹਿ ॥ ਪਰ
ਦਿਬ ਯਗੁ ਪਨ ਭਕੇ ਉਡਾਂਹਿ ॥ ਗੋਤ ਮਤੀ ਅਕੀ ਮੈ ਸੁਰਤਿ ਲੀ
ਨਾ ॥ ਸੋ ਨਿਜ ਮਨ ਮੇ ਤਿ ਤੁਗਾਂਠ ਦੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਮਤੁ ਯਹੁ ਨੈਕਾ ਉ
ਡੈ ਅਕਾਸ ॥ ਪਾਲਤ ਕੁਟੰਬ ਮੁਹਿ ਜਾਇ ਰਾਸਾ ॥ ਪਾਹਨ ਤੇਰ
ਗਨ ਕਠਨ ਕਾਇ ॥ ਪਗ ਛੁਹਤ ਪੋਤਾ ਛਿਨ ਮੈ ਉਡਾਇ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰ

ਭਪਦਪਿਥਮੇਲੈਰੋਪਥਾਗਾਫਿਰਕੁਤਸੀਅਸੰਗਕੋਰੋਪਾਗ।
 ਤਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਚਨਸੁਨਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਂਮਾ। ਤੁਹਭਾਵੈਕਰਹੋਕਹੀਰ
 ਮ॥੫॥ ਸੋਭਲਕੋਠਤਭਰਲਜਾਇਪ੍ਰੇਮਾਧੋਵਤਪ੍ਰਭਕੇਬਰਚ
 ਰਨਨੇਮਾ। ਚਰਨੇਦਕਬਾਂਟੇਸਗਲਗੇਹਾ। ਭਵਪਾਰਧਏਪ੍ਰ
 ਕੇਸਨੇਹਾ। ਧਾਸਿਵਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਜਿਹਚਰਨਪਜਾਨਾ। ਲਾਵਤ
 ਸਮਾਪਧਾਵਤਨਬਾਂਨਾ। ਪਾਵਨਸੁਰਸਰਿਜਿਹਚਰਨਕੇਗਾਕੇ
 ਵਟਸੋਊਧੋਏਪ੍ਰਭੁਹੋਗਾ॥੬॥ ਦੇਹਾਪਾਛੈਪ੍ਰਭਕੋਪਾਰਕੀਅ
 ਗੁਹਨਿਖਾਦਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿ। ਚਿਤਕੂਟਪਤੁਚਾਇਹਰਿਛੇਕੇ
 ਛਿਕੇਜੁਨੀਤਾ॥੭॥ ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਛਿਨਛਿਨਬਿਖੇਪਰਤਨ
 ਪੀਰਜਗਾਇ। ਉਪਦੇਸਤਬਯਭਾਂਤਬੁਧਿਤਾਂਕੋਕਛੁਨਜੁਹ
 ਇ॥੮॥ ਬਿਨੁਪਨਹੀਬਿਨੁਬਸਨਪ੍ਰਭਫਿਰਗਿਰਕਾਂਨਲਮ
 ਹਿ॥ ਰਾਜਕੋਰੋਮੈਕੋਨਲਗਾਹੀਅਗਾਬਿਦਰਤਨਾਂਹਿ॥੯॥ ਰੋਦ

੬੦

੦

੦

ਤਬਿਕਲਨਿਖਾਦਪਤਿਰਯੋਨੈਨਨਿਨੀਗਾਪਾਛੈਅਵਤਰੁ
 ਪਰਪੁਨਿਗਯੋਸੇਵਕਨਪੀਗਾ॥੧੧॥ਕੁੰਡਲੀਆਅਬਕਿ
 ਵਤਨੁਰਹਿਭੁਪਕੋਕਰਤਚਿਤਸਭੁਲੇਕਾ॥ਪਟਯੋਰੁਪਰਪੁਨਿਚ
 ਖਨਤੇਜੈਸੇਸੰਖਤਰਗਾਜੈਸੇਸੰਖਤਰਗਾਨੈਨਸੂਕੇਜਬਦੇਖੋ॥
 ਪਟਸੋਬਾਂਧੇਸਪਦਪ੍ਰਭੁਬਿਨੁਕੋਨਹਿਲੇਖੋ॥ਲੰਕਜੀਤਪ੍ਰਭਅ
 ਇਚਤੁਰਦਸਬਰਖਤਹਾਂਜਬਾਭਾਖਤਗੁਰਕੇਦਾਸਪ੍ਰਭੁਅ
 ਏਦੇਖਹੁਅਬਾ॥੧੨॥ਮੁਹਿਪ੍ਰਤੀਤਨਹਿਤੇਤੈਖੇਲਤਨੈਕਨਨੈਨ॥
 ਵਾਂਕੋਮੁਖਦੇਖੋਬਿਨਪ੍ਰਭੁਕੋਕੈਸੇਚੈਨ॥ਪ੍ਰਭੁਕੋਕੈਸੇਚੈਨਲੀਨ
 ਰਿਦਸੋਜਨਲਾਈ॥ਕੋਮਲਤਨਕੇਪਰਸਜਾਂਨਲੀਨੇਰਪੁਰਾਈ
 ॥ਅਪਦੀਓਪਟਖੇਲਚਾਮਬਾਰਨਪ੍ਰੇਮਹਿਤੁਹਿਭਗਤਨਮੇਤੁੰ
 ਭਗਤੁਚਰਨਪ੍ਰੀਤੀਦੀਨੀਮੁਹਾ॥੧੩॥ਦੋਹਰਾਅੰਨ੍ਹੇਪੁਨਪੁਰ
 ਅਵਧਮੈਭਰਤਮਿਲਾਯੋਪ੍ਰੀਤਿ॥ਬਹੁਬਿਧਿਗੁਨਬਰਨਨਕੀ

ਏਦੇਖੁਰਗਤੀਗੀਤਿ॥੧੪॥ਕੇਵਟਸਭਤੇਨੀਚਲਗਪੁਰਗੁਰ
 ਉਚੇਕੋਨਾਗਰਮੇਲੇਦਿਨਤੰਏਕੋਦੇਖਪ੍ਰੀਤਿਨਰਮੋਨ॥੧੫॥
 ਜਤਤੁਆਗੈਗੁਨਬਰਨਗੁਨਿਖਾਦਪੁਰਪ੍ਰੀਤਿ॥ਲੋਗਸਰ
 ਤੈਤੰਹਸਭਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੀਗੀਤਿ॥੧੬॥੩੦॥ ॥ਮੂਲਛਪੈ॥
 ਨਿਮਐਨਵਯੋਗੇਸੁਰਾਪਾਦਤੰਨਕੀਤੋਸਰਨਿ॥ਕਵਿਹਰਿਭੰ
 ਜਨਰਗਤਭਗਤਿਰਤਨਕਰਭਾਗੀ॥ਅੰਤਰਿਖੀਅਰੁਅਸ
 ਅਨਲਜਤਾਪਧਿਤਉਧਾਗੀ॥ਪ੍ਰਬੁਧਿਪ੍ਰੇਮਕੀਰਾਸਿਰੁਰਦਾਅ
 ਵਰੋਤਾ॥ਪਿੱਪਲਦੁਮਲਪ੍ਰਸੰਪਭਵਾਬਿਧਪਾਰਕੇਪਤਾ॥
 ਜਨੰਤੀਨੰਦਨਲਗਤਕੋਤ੍ਰਿਬਿਧਿਤਾਪਆਮਯਹਰਨ॥ਨਿਮਅ
 ਰੁਨਵਯੋਗੇਸੁਰਾਪਾਦਤੰਨਕੀਤੋਸਰਨਿ॥੧੭॥ਪਦਪਰਾਗਕ
 ਰੁਣਕਰੋਲੇਨਜੰਤਾਨਵਪਾਭਗਤਕੋ॥ਸੁਵਨਨਿਪ੍ਰੀਛਤਸੁਮਤਿ
 ਬਜਾਸਸਾਵਕਕੀਰੰਤਨਾ॥ਸੁਠਸੁਮਰਨਪ੍ਰਹਲਾਦਪ੍ਰਿਥਪੁਛਾਕ

ਕਮਲਾਚਰਨਨਮਨ॥ ਬੰਦਨਸੁਫਲਕਸੁਵਨਦਾਸਦੀਪਤ
 ਕਪੀਸੁਰ॥ ਸਖਜਤ੍ਰਪਾਰਥਸਮਰਪਣਆਤਮਬਲਪਗ॥
 ਉਪਜੀਵੀਇਨਨਾਮਕੇਏਤੇਤਾਤਾਅਗਤਿਕੋ॥ ਪਦਪਰਾਗਕ
 ਰੁਣਾਕੋਰੇਨੇਨਿਯੰਤਾਨਵਪਾਭਗਤਕੋ॥ ੧੬॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਪ੍ਰੀਤ
 ਤਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਦੇਹਗਾਸੁਨੁਸੰਤਪ੍ਰੀਤਕਥਾਭਾਰਥ
 ਅੰਤਹਿਆਇ॥ ਦੁਪਦਸੁਤਾਕੇਪੁਤ੍ਰਸਰਹਤੇਵੇਣੁਸੁਤਜਾਇ॥
 ੧॥ ਵੇਰੇਅਰਜੁਨਭੀਮਤਬਪਕਕੋਇਜਕੋਕੇਸਾ॥ ਦੁਪਦਸੁਤ
 ਆਗਜਾਕੋਰੇਬੇਲੋਪਰਮਨਰੇਸਾ॥ ੨॥ ਸੋਸੁਤਾਫਿਰਹਿਨਭੁ
 ਤਕਿਹਕਯੋਵੇਪਦੀਜਾਂਨਾ॥ ਹਰਿਭਾਖੀਪ੍ਰਣਨਾਸਕੋਤਾਂਤਮਇ
 ਕਛਿਅੰਨ॥ ੩॥ ਉਛੋਭੀਮਦਿਜਕੋਤਬੈਰਾਲਫਾਰਮਾਇਕ
 ਦਾ॥ ਸੁਵਤਹੁਪਰਗਯੋਵੇਣੁਸੁਤਹੀਅਮੇਅਤਿਰਿਸਬਾਦਾ॥
 ੪॥ ਕੁੰਡਲੀਆਗਤਬਾਦਿਜਪਾਰਥਨੁਖਾਕੋਗਾਰਭਮਯਤਜੀ

ਅਜਨਾ ਅਸਤ ਪ੍ਰਾ ਕਯੋ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਦਿ ਜਾਂਤੇ ਪੈ ਪੈ ਹਾਂ ਨਾ ਜਾਂਤੇ
 ਪੈ ਪੈ ਹਾਂ ਨ ਉਦਰ ਮੇ ਪ੍ਰੀ ਛਤਰਾ ਸਿਧਿ। ਭਯੋ ਮਾਤ ਕੋ ਕਸੁ ਰਿਦੈ
 ਮੇਤਰਿ ਜੁ ਬਸਿਧਿ। ਜੀ ਅਕੀ ਜਾਂ ਨਾ ਹਾਰ ਅਖੈ ਬਟ ਸੇਤ ਨ ਪ
 ਰ ਅਬਾ। ਰਛਾ ਕੀ ਨੀ ਭਗਤ ਸੁਦਰ ਸਨ ਕਰ ਪ੍ਰਭ ਜੁਤ ਬਾ।
 ਪਾ। ਪੁਨ ਪ੍ਰੀ ਛਤਰਾ ਨ ਮੁਜੈ ਬੈਗਯੋ ਅਸਤ ਦਿਨ ਭਾਗਾ ਜੇ
 ਸੁਪੁ ਉਦਰੈ ਦਿਖੈ ਤਾਂ ਸੋਨ ਨ ਮਨ ਲਾਗਾ। ਤਾਂ ਸੋਨ ਨ ਮਨ ਲ
 ਗ ਪ੍ਰੀ ਤਿਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਬਹੁ ਬਾਛੈ। ਕਰਤ ਪਰਮ ਕੋਰਾ ਜੁਦੇ ਬਿ
 ਕੀ ਚਿਛ ਲੁਕ ਲਿਗਾਛੈ। ਤਬ ਲਗ ਮੇ ਬਲੁ ਨ ਹਿਰੈ ਪ੍ਰੀ ਛਤ
 ਰਾ ਜਹਿਗੁ ਨਾ। ਤਾਂ ਤੇ ਰਿਖੈ ਕੋ ਪ੍ਰੇਰਾ ਦਿਵਾਯੋ ਸੁਪ ਕਲੁ ਪੁਨਿ॥੬
 ਛੇ॥ ਟਿਰ ਪਛਤਾਯੋ ਮੁਨੀ ਕਹਾ ਮੈ ਕੀ ਨੇ ਪਾਪਾ। ਮੈ ਸੋ ਗਰਿਜ
 ਨ ਭੁਪਤਾਂ ਹਿ ਕੋ ਦੀ ਨੇ ਸੁਪਾ। ਗਯੋ ਨਿਪਤਿ ਕੇ ਗੇਹ ਬਾਤ ਸਭ ਕ
 ਤੀ ਬਖਾਂਸੀ। ਸੁਨਿ ਆਏ ਸੁਕ ਦੇਵ ਕਥਾ ਭਗਵਤ ਪ੍ਰਗਟਾਨੀ॥

ਅਤਿਪ੍ਰੇਮਸੁਨਤਪ੍ਰੀਛਤਰਿਦੈਰਿਖਮਨਮੇਆਈਤਬੈ॥ਮਤੁਤ
 ਛਕਭੈਤੇਰਰਤਨਿਪਾਸਾਵਪਾਂਨਸੁਨਹੈਅਬੈ॥੧੧॥ਪ੍ਰੀਛਤਪ੍ਰੀ
 ਛਹੇਤਗਾਹੀਸੁਕਮੇਨਿਵਿਚਾਗੀ॥ਸ੍ਰਵਨਨਿਪੁਨਿਨਹਿਪਰੀ
 ਨਿਪਤਿਤਨਤਭਤਤਕਾਰੀ॥ਦਿਖਰਿਖਅਚਰਜਮਾਂਨਬਹੁਰ
 ਗੁਨਗਾਵਨਲਾਗੇ॥ਸ੍ਰਵਨਾਮ੍ਰਿਤਭਬਾਇਕੁਪੁਜਨੁਸੇਵ
 ਤਯਾਗੇ॥ਨਿਪਪੰਨਪੰਨਤੁਹਿਪ੍ਰੀਤਿਬਰਸ੍ਰੀਸੁਕਮੁਖਆਪਨ
 ਕਹੀ॥ਕਹਾਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਬਰਨਨਕਰੈਸੁਨਤਭਾਗਵਤਗਤਿ
 ਲਾਹੀ॥੮॥ਦੇਹਗਾਗੈਥਬਛਨਕੀਸੁਕੁਚਹੀਅਕਥਾਸੰ
 ਛੇਪਬਖਾਂਨਾਕੀਰਤਸਿੰਘਕੋਦੇਹਪੂਰਸੰਤਚਰਨਜਸਪੁਜ
 ਨ॥੯॥੩੧॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਸੁਕਦੇਵਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਦੇਹਗਾ
 ਕੋਕਵਿਬੁਧਿਮੈਸੰਜਗਤਸ੍ਰੀਸੁਕਕਥਾਬਖਾਂਨਾਤਾਰਾਗਾ
 ਗਨਤੀਸੁਗਮਯਹਅਤਿਅਗਮਸੁਜਾਂਨਾ॥੧॥ਗੁਰਜਮੰਤ੍ਰਨਕ

ਤਨੇਲਗੇਰਵਗਿਰਜਾਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰੀਤਿਸੋਸੋਈਅਤਿਪ੍ਰੇਮਵ
 ਸਿਸ੍ਰੀਸੁਕਸੁਨੀਸੁਨੀਤਾਕਰਪ੍ਰਸੰਗਪੂਰਨਸਬੈਬੁਲੀਸੰ
 ਕਰਤੀਆਮੁਹਿਨਸੁਨੀਪ੍ਰਭਜੁਕਛੂਰਵਅਤਿਅਚਰਜੀਯ
 ੩॥ਇਤਉਤਸਿਵਚਿਤਵ੍ਰਜੇਜਬੈਦੇਰੇਸੁਕਭੈਮਾਂਨਾਪਾਕੇ
 ਪੁਨਿਅਵਤਾਰਸੁਭਬ੍ਰਜਾਸਦੇਵਗ੍ਰਹਜਾਂਨਾ॥੪॥ਕੁੰਡਲੀਆ
 ਵਾਂਕੇਸੰਗਾਜਿਹਰੁਵਲੀਓਜੋਮਾਯਾਤੇਭਿਨਾਜਨਮਤਪੀਬਨ
 ਕੋਚਲੇਪਾਛੋਪਿਤਵਖਿੰਨਾਪਾਛੋਪਿਤਵਖਿੰਨਨਹਿਉ
 ਤਰਸੁਕਦੀਨੋ॥ਆਗੇਨੁਵਤਨਾਰਿਤਾਂਹਿਦਿਖਬਸ੍ਰਨਲੀ
 ਨੋ॥ਪਾਛੋਪੁਨਿਗਏਬ੍ਰਜਾਸਤਬੈਤਿਨਨਿਜਤਨਛਕੋਕੋਪਕੀ
 ਓਮਨਮਾਂਹਿਚੀਰਨਹਿਲੀਨੇਵਾਂਕੇ॥੫॥ਭਾਈਤੁਹਕਾਹੇਨਾਪ
 ਤਵਾਂਕੋਤੀਅਨਹਿਗਜਾਂਨਾਈਸਹੁਪਜਾਂਨਤਜਬੈਤੁਮਤੀਅ
 ਨਰਸਭੁਜਾਂਨਾਤੁਮਤੀਅਨਰਸਭੁਜਾਂਨਬ੍ਰਜਾਸਸਕੁਚੇਸੁਨਬ

ਨੀ॥ ਪੁਨਿ ਸੁਤ ਕੇ ਹਿਤ ਮਿਲੇ ਦਸ ਮਥਰ ਕਥਾ ਬਖਾਨੀ॥ ਸੁਨਿਭ
 ਗਤੀ ਕੇ ਵੈਸਲੇ ਕਮਨ ਚਾਹ ਬਛਾਈ॥ ਪਛੀਭਾ ਗਵਤ ਸਗ
 ਲ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਮਨ ਭਾਈ॥ ੬॥ ਪੁਨਿ ਗਾਯੇ ਪ੍ਰੀਛਤ ਪ੍ਰਤੈ ਕ
 ਥਾ ਸੁਨਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਛਿਨ ਛਿਨ ਬਿਖੇ ਗਾਵਤ ਭ
 ਗਤੀ ਗੀਤ॥ ਗਾਵਤ ਭਗਤੀ ਗੀਤ ਸੁਰਤ ਮੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਂਸੀ
 ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਗੀਤ ਗਾਇ ਪੁਲਕਤ ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਹਿਭਾਂਸੀ॥ ਇਹ
 ਬਿਧਿ ਚਰਤ ਅਨੇਕ ਸ੍ਰੀ ਸੁਕ ਕੇ ਗਾਵਤ ਮੁਨਿ॥ ਜਾਚਤ ਕੀਰ
 ਤ ਸਿੰਘ ਭਗਤ ਕੀਰਤ ਕੋ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ॥ ੭॥ ੩੩॥ ॥ ॥
 ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਛਪੇ॥ ਅਤਿ ਅਦਭੁ
 ਤ ਇਤਹਾ ਸੁਨੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਬਰ॥ ਸੁਨਤ ਸੁਵਨ ਸੁ
 ਖਦਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਲੈ ਪੈਨਗ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਰਮਾ ਨਿਵਾਸ ਜੁ
 ਧ ਮਨ ਸਾ ਮਨ ਮਾਂਸੀ॥ ਮੇਸਨ ਮੁਖ ਨਹਿ ਹੋਤ ਕੋ ਊਗਨਤੀ ਯ

ਤੀਅਗਯੋਇਵਗੇਹਕੋ॥ ਸੁਤਾਸਮਨਾਰਦਜੀਤਾਂਕੇਸੁਨਾਵੈਕ
 ਥਾਉਦਰਪ੍ਰਹਲਾਦਸੁਨੈਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨੇਹਕੋ॥ ਭਯੋਪਰਸੁਤਪੁਰ
 ਹੂਤਹੂਤੇਰਛੁਜਾਕਰੈਰੈਨਦਿਨਮੁਨਿਸਿਸਚਾਤਕਯੋਮੇਹਕੋ॥
 ਤਮੀਚਰਕੁਪਤਪਦੇਖਾਬਿਪਕਯੋਸੁਤਮਾਂਗੇਬਹੁਚਪੀਰਮਾਂ
 ਨਤਨਦੇਹਕੋ॥ ੬॥ ਬੇਲੋਜਾਤਪਾਂਨਪਤਿਦ੍ਰਿਪਾਕਰਦੀਜੈਪੁਰ
 ਸਸਤਅਸਤਤੇਨਮੋਘਰਬਨਥਾਂਨਹੈ॥ ਜਲਾਜਲਤੇਨਮੋ
 ਦੇਵਦੈਤਨਾਰਿਨਰੋਪਸੁਪੀਖੀਰੈਨਦਿਨਬਾਰੈਮਾਸਜਾਂਲੈ॥ ਜੇਤੀ
 ਬਿਪਸਿਸੁਰਚੀਕਾਹੂਤੇਨਮੋਰੋਤੀਨਲੋਕਰਾਜਕੋਰਦੇਹੁਸੁ
 ਅਖਾਂਨਹੈ॥ ਮੈਸੇਪ੍ਰੈਰੈਭਾਖਾਬਿਪਗਯੋਨਿਜਲੋਕਹੂਕੇਦੰਨਦ
 ਕੇਭਾਗੇਸੇਕਕੋਕਉਦੈਭਾਂਲੈ॥ ੭॥ ਸੁਨਕੈਪ੍ਰਸੰਗਾਜਗਨਾਰ
 ਦਲੈਬਾਲਸੰਗਸੇਪਕੇਸੁਹਾਗੀਦੇਉਚਲੋਜਲਿਭਾਂਮਹੈ॥ ਬੇਨ
 ਤੀਅਸੁਰਕੁਪਕੀਨਮੁਨਿਆਗੇਬਹੁਕਹੋਕਾਬਡਾਈਜੇਸਵ

ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮੈਂ ॥ ਮੇਰਾ ਲਾਜ ਰਾਖੀ ਰਿਖ ਸਾਖੀ ਹੈ ਜਗਤ ਸਰੁਤ
ਕੇ ਕਾਜ ਮੈਂ ਜੇ ਉਲੇ ਤੇ ਰਨਾ ਮੈਂ ॥ ਨਾਰਦ ਸਿਪਾਯੋ ਬਿਗਸਾਯੋ
ਜਾਤ ਪਾਨ ਭੁਪਤੁ ਤੁਗਲਿ ਲਾਯੋ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ਮਿਲ ਬਾਂ ਮੈਂ ॥ ੮ ॥
ਬੈਰੁ ਪਾਛ ਲੇ ਸੰਭਾਰ ਰਾਹਿ ਕੀਨੀ ਇੰਦੁ ਸੰਗਾ ਸਕੀ ਸੈਨ ਲੈ
ਕੇ ਕੋ ਪਕਰ ਪਾਯੋ ॥ ਰੁਯੋ ਭੁਪਤਾਰੀ ਤਹੰ ਜੀ ਤੇ ਹੈ ਸੁਰਗੀਰ
ਨਭਾਗੇ ਸੁਰਗਾਰੀ ਜੀ ਅਛ ਪਕੈ ਬਚਾਯੋ ॥ ਸੁਰ ਪੁਰ ਲੂਟ
ਲੀਨੇ ਰਾਜੁ ਨਿਜ ਦਾਸ ਦੀ ਨੇ ਜੇ ਇੰਦੁ ਲੂਟੇ ਤੇ ਸੇ ਲੂਟ ਸੁਖ
ਪਾਯੋ ॥ ਰਾਬੋ ਹਾਥ ਭੁਗਤੈ ਕੀਨੀ ਨਿਜ ਸਬੈ ਲੋਗਾਈ ਸੁਰ
ਸੁਬ ਮਈ ਨੇ ਤੇ ਤਗਾਯੋ ॥ ੯ ॥ ਸਵੈ ਯਾ ਦੇਵ ਰੁਦੈ ਤਕੀਏ
ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਹੀ ਕਿਹ ਸੈਨ ਹਿ ਬੈਰੁ ਕਮਾਈ ॥ ਪਾਕ ਰਿਪੈ ਨਗਾਰੀ
ਅਸੁਰਾਂ ਨਕੀ ਲੂਟ ਲਈ ਅਰੁਤੀ ਅਬੀ ਪਾਈ ॥ ਸੋਗਾਤਿ ਤਾਹ
ਮਿਲੀ ਤਤ ਕਾਲਹਿ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਸਕੈ ਕਹਿ ਗਾਈ ॥ ਕੰਨ

ਰਜੰਛਲੀਏਸਭੁਜੀਤਫਿਰੀਤਹੁਲੋਕਹਿਦੇਤਹੁਾਈ॥੧०॥
 ॥ਬੈਰੁਰਚਨੇਸਗਰੇਕੁਗਮੇਬਰੁਲੈਗਰਬਨੋਕਛੁਮਾਂਨਤਨ
 ਹੀ॥ਠਕੁਰਨਾਮੁਕਕੁਜੋਤਿਨਦੁਗਿਤਿਹੁਪੁਰਮੇਨਿਜਨਾਮੁਜਪ
 ਹੀ॥ਨਾਮੁਸੁਨੈਹਰਿਕੋਜਿਹਕੇਮੁਖਤਾਂਛਿਨਹੁਤਿਹਪ੍ਰਾਨਓਡਾਰੀ
 ॥ਜਾਪਰੁਤਾਪਰੁਜਗਜਸੁਨੈਜਹਦੁਰਕਰੈਬਹੁਪਾਪਕਮਾਹੀ॥੧੧॥
 ਕੋਟਿਨਿਜਾਚਰਪਾਪਕਰੈਨਿਤਗੋਦਿਜਦੇਵਰਹੇਦੁਖਪਾਈ॥
 ਪੈਇਕਠੇਜੁਰਭ੍ਰਮਲਈਸੰਗਚਾਰਮੁਖੈਪ੍ਰਤਿਦੀਨਦੁਹਾਈ॥ਦੇਬ
 ਰੁਰਾਖਸੁਕੋਤੁਮਪੂਰਨਤੀਨਹੁਲੋਕਸੁਪੁਰਿਮਿਲਾਈ॥ਬਰਜ
 ਤਾਤਕਪੈਮਘਵਾਸੁਨਿਮੇਰਾਮਪੀਨਕਛੁਲਹਾਈ॥੧੨॥ਕਾਰ
 ਨਹੋਹਰਿਕੇਕਰਮੇਸਭਨਾਮਪਰੀਕਕਪੈਮੁਹਿਲੇਗਾ॥ਮੈਹਰਿਕੇਦਿ
 ਗਸਾਬਚਲੈਅਬਤੋਰਮਨੋਰਬਪੂਰਨਹੋਗਾ॥ਜਾਇਕਰੀਉਪ
 ਮਾਸਭੁਦੇਵਨਤੇਬਿਨੁਕੋਨੁਕਟੈਪ੍ਰਭਰਗਾ॥ਬਜਾਪਕੋਹੋਸੁਅਲੇ

ਪਸਦਾਤੁਵਨਾਮਲੀਏਮਿਟਹੈਭਵਸੋਗਾ॥੧੩॥ਅੰਕੁਰੀਉ
 ਪਮਾਗਰਿਕੀਬਹੁਦੇਵਨਵੈਕਰਜੋਰਬਨਾਈ॥ਬਾਕਕਯੋਨ
 ਭਮਾਰਗਮੈਪ੍ਰਭਪੀਰਪਰੇਸੁਖਹੈਤੁਮਤਾਂਈ॥ਪੂਤੁਭਯੋਜੁ
 ਨਿਸਾਚਰਕੇਭਗਤੀਕਰਹੈਅਤਿਪ੍ਰੇਮਬਛਾਈ॥ਤਾਂਸੀਗਈ
 ਰੁਕਰੈਜਬਹੀਇਹਮੈਤਿਹੋਤਪਰੇਤਨਆਈ॥੧੪॥ਛੁਪੇ
 ॥ਹੰਤੈਦਸੁਤੁਮਚਿਤਤਤੋਹਰਖੇਸੁਨਿਦੇਵਾ॥ਕਰਪ੍ਰਸਪਰਪ
 ਰਨਾਮਚਲੇਹੀਅਰਾਖਅਭੇਵਾ॥ਮੀਠਬਥਪ੍ਰਯਾਦਸੁਨੈਪ
 ਤਮਾਤਅਨੰਦਾ॥ਰਾਮਰਾਮਜਬਕਹੈਦੇਤਡਰਨਿਸਚਰਮੰ
 ਦਾ॥ਸੀਤਾਮਰਕਾਵੈਸੁਫਲਸੁਤਬੇਲਤਾਂਸੀਕਹੀ॥ਮੁਹਿਪੁਤ੍ਰ
 ਕੁਪਾਠਪਛੇਕਹੂੰਸਮਝਾਵਹੁਨਿਜਮਤਿਲਹੀ॥੧੫॥ਜੇ
 ਰਠਾ॥ਲਗੇਕਰਨਉਪਦੇਸਦਿਜਨਿਜਕ੍ਰਿਲੈਭਗਤੋਕਾ॥ਹ
 ਰਿਸਦਕਪਟੀਵੇਸਕੋਉਨਸੁਕ੍ਰਿਤਕੀਨਤਿਯ॥੧੬॥ਬਿਸ੍ਰਯਾ

ਹਠਾਂ ਨੀ॥ ਮੁਹਿ ਦੁਰ ਪਾਲ ਸਮਰ ਬਰੈ ਤਾਂ ਹ ਬੁੱਧਿ ਪ੍ਰੇਰੀ ਤ ਬੈ॥
 ਬਰ ਅਜੈ ਬਿਜੈ ਤਿਹ ਨਾ ਮਭ ਨਿਜ ਗਪੁ ਸਿੱਧ ਜਾਂ ਨਤ ਸਬੈ॥ ੧
 ਸਨਕਾ ਦਿਕਾਰਿ ਦਰਸਹੇ ਤ ਆਏ ਤਿਹ ਅਵਸਗਾ ਪੁਕਾਰਿ
 ਪ੍ਰੇਰੀ ਦੁਰ ਪਾਲ ਅਟਕਾਏ ਮੁਨਿ ਬਗਾ॥ ਸਮੇਨ ਹੀ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ
 ਜਾਂ ਬੈਠੈ ਸ੍ਰੀ ਸੰਗ ਅਬਾ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਦਿਗ ਦੇ ਸੁਕ ਗਾ ਸਿਸ
 ਨਤ ਬੂਝੁ ਹੁਸ ਬਾ॥ ਬੂਝੁ ਨ ਜਾਵੈ ਨ ਹਿ ਜਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਤਿ ਉੱਤ
 ਰ ਭਏ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਅਟਕੇ ਨਹੀ ਕੇ ਪੇ ਮੁਨਿ ਸੁਪਾਹਿ ਦਏ॥
 ੨॥ ਅਸੁਰ ਬੁੱਧਿ ਸਠ ਭਈ ਅਸੁਰ ਹੋਵੁ ਇਹ ਕਾਲਾ॥ ਅੰ
 ਤਰ ਜਾਂ ਮੀ ਦੇਰ ਦੁਰ ਮੁਨਿ ਮਿਲੇ ਰਿਪਾਲਾ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰ
 ਤਿ ਬਿਨ ਵਸਾਂਤ ਕੀ ਨਿਕ ਮਲਾਪਤਿ॥ ਧ੍ਰੁਪ ਸੀਨ ਰਿਖ ਕਯੋ ਦੇ
 ਹਰਿ ਭੂ ਨਿਜ ਕਰਗਾਤਿ॥ ਮੁਨਿ ਬਿਦਾ ਭਏ ਪਾਛੈ ਅਜੈ ਬਹੁ ਪ੍ਰ
 ਕਾਰ ਬਿਨ ਤੀਕਰੀ॥ ਹਰਿ ਕਹਿ ਮੁਨਿ ਸੁਪਾਨ ਮਿਟਤ ਕਿਹ ਪੈ ਇਕ

ਤੁਗਤਿਸ੍ਰਵਨਪਰੀ॥ ੩॥ ਜੋਤੁਮਭਗਤੀਕਰਹੁਮਿਲਹੁਸਾਤਜ
 ਨਮਤਬਾਜੋਰਿਪਦੈਕਰਹੁਪਮਿਲਹੁਤੋਤੀਨਜਨਮਅਬਾਬੈ
 ਕੁਕੀਏਪੈਨਿਦਤਹਿਨਹਿਅੰਗਹਿਦੇਸਾਸਪਦਮਿਲਹਿਕੁਲੁ
 ਪਕਰਹਿਹੀਅਚਰਨਭਰੇਸਾਕਰੈਬਿਨੈਬਿਦਾਏਗਏਤਬ
 ਕੰਸਪਕੇਗਹੁਕੁਵਲੀਓ॥ ੪॥ ਰਨਾਛਸਹਿਰਨਕੰਸਪਪ੍ਰਗਟਜੀ
 ਤਲੋਕਬਿਹਬਲਕੀਓ॥ ੫॥ ਕਬਿਤੁਦੇਖਕੈਦੁਖਾਰੀਸੁਰਪ
 ਏਅਸੁਰਾਗੀਤਬਹੁਤਜੋਹਰਨਾਛਕੈਬਰਾਹੁਪਾਰਕੈ॥ ਹਿਰ
 ਨਕੰਸਪਹਿਰਕੰਦਰਾਮੈਰਾਗਾਛਪਜੇਲਾਗੋਬਿਪਸੇਵਬਡੇਉ
 ਗੁਤਪਸਾਰਕੈ॥ ਸਮਾਚਾਰਪਾਇਫੇਪਾਯੇਸੁਰਗਾਇਪੁਗੁ
 ਟਜੋਰਿਪਮਾਰੇਲੈਚਲੇਸੁਬਾਂਪਨਾਰਿਕੈ॥ ਮਿਲੇਬੀਨਾਪਾਗੀਤੁਮ
 ਕਾਹੇਬਾਂਪੀਨਾਗੀਨੀਤਲਿਖਜੇਸਤਮਾਗੀਗੁਭਛੇਦੈਦੁਖਾਰਕੈ
 ੫॥ ਯਾਤੇਜੋਪੈਰੈਬਾਲਕਰੈਪ੍ਰਤਪਾਲਤੁਵਅੰਸੇਕਾਛਤਾਈ

ਪਸੁਤਤਤਾਗਪਿਤਪਿਤਾਮਕੀਗੀਤਿਗਾਹੁ॥ਮੰਦ੍ਰਾਚਲਦਪਸ
 ਗਮਥਦੁਖਦੀਨੋਸਭਨਕੋ॥੧੭॥ਐਰੁਛਦਮਪੁਨਿਕੀਨਵਾਂ
 ਤੇਰਤਨਨਿਕਾਰਕੋ॥ਸੁਰਕਮਲਾਇਕਲੀਨਾਬਿਖੁਮਦਰਾਬਾਂ
 ਟੋਸਭਨਾ॥੧੮॥ਸੇਕਮਲਾਗੁਹਗੇਹਨਿਰਲੱਜਤਨਾਚਤਾਇ
 ਰਤਾ॥ਕਹੂੰਨਮਸਾਥਿਤਲੇਹਿਤਾਂਹਿਕਪਟਤਾਂਕੋਲਗਯੋ॥੧੯॥
 ਸਾਗਰਦੁਖਬਹੁਦੀਨਤਾਂਹਸ੍ਰਾਪਕੱਛਪਭਯੋ॥ਬੇਦਪਛਾਹਿ
 ਤਕੀਨਸੇਖਾਸੁਰਤਾਂਕੋਹਤਯੋ॥੨੦॥ਐਰੁਸੁਸੇਇਕਬਾਤਤੁਦ
 ਪਿਤਕੁਤਾਹਨ੍ਯੋਤਿਹਾ॥ਬਡਕੀਨੋਉਤਪਾਤਘਾਯੋਐਸੇਸੁਰ
 ਜਗਾ॥੨੧॥ਤੇਟਕਛੰਦਾ॥ਜਿਹਕੇਬਲਤੇਮਘਵਾਡਰਤੇ॥ਕਰ
 ਜੇਰਹੈਨਿਕਸੇਪਰਤੇ॥ਤਿਹੁਲੋਕਨਰਾਜੁਕੀਓਤਿਨਹੀ॥ਸੁ
 ਰਜੀਤਲੀਏਸਗਲੇਜਿਨਹੀ॥੨੨॥ਅਸਸੁਰਾਪਿਤਤੁਦਕੁਤ
 ਮਹਾਂਸੁਰਕਯੋਹਰਿਨੈਦੁਖਦੀਨਅਧਾਰਿਪਕੋਤਮਜਾਪਲਪ

ਹਿਤੁੰ॥ ਬਦਲੇ ਜਗ ਪੂਤਲੈ ਪਿਤੁੰ॥ ੨੩॥ ਤੁਮ ਨਾਮੁ ਜਪੁ
 ਪਿਤਮਾਤਰਿ ਕੋ॥ ਕੁਲਗੀ ਤਿਗਹੋ ਨਿਜ ਜਾਤਿ ਹੋ॥ ਅਸ ਬੈਠ
 ਸੁਨੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਸੁੰ॥ ਕਰ ਤੇਰ ਕਹੈ ਤਜਹੋ ਰਿਸੁੰ॥ ੨੪॥ ਦਿਜ
 ਅੰਨ ਪੀਨਿ ਤੁਮਾਰ ਅਪੈ॥ ਭਿਹਤੇ ਸੁਨਿਓ ਬਿਰਤੰਤ ਯਹੈ॥ ਸਿ
 ਤ ਬੈਰ ਜਪੈ ਸਮੁਪੈ ਹਰਿ ਕੋ॥ ਪੂਰੁ ਕੇਹਰ ਨਾਮੁ ਭਵੈ ਕਰਿ ਕੋ॥ ੨੫॥
 ਛਪੈ॥ ਦਧਕੀ ਨਿਹੰਕਾਰ ਬਰੈ ਮੈ ਤਾਂਤੇ ਮਥਹਰਿ॥ ਲੀਨੇਰ ਤਨਿ
 ਕਾਰ ਬਸਤੁ ਜਾਂਕੀ ਤਾਂਕੇ ਪਰਾ॥ ਕੋਉ ਨਾਮੁ ਰਬਰਾਖਤ ਬੈਮਾਯ
 ਹਰਿ ਰਾਖੀ॥ ਜੀਖਾ ਸੁਰਸੁ ਤਿਛੀ ਨਪਰਮ ਮਾਰਗਤ ਜਮਾਖੀ॥
 ਤਾਂਕੋਹਤ ਬਿਧ ਕੇ ਬੇਦ ਦੀ॥ ਅਅਵ ਨਿਦਖੀ॥ ਪਿਤ ਕੁਤ ਕਰਗਾਤ
 ਤੇਤਾਂਕੋ ਮਾਯੋ ਪੂਰੁ ਪੈ ਯਹਗੁ ਨਿਜ ਦੀਨ ਪਰਾ॥ ੨੬॥ ਬਿਸਮ
 ਭਏ ਸੁਨਿ ਸੁਰਤਾਤ ਬਾਲਕ ਕੇ ਬੈਨਾ॥ ਓਂਤਰ ਕਛੂ ਨਦੀ ਨਭਗ
 ਤਭਜ ਬਾਰਜਨੈ ਨਾ॥ ਜਬਗੁਰ ਅਨਤ ਸਿਧਾਇ ਸਿਸਨ ਕੋਉਖ

ਦੇਸਤਨਾ। ਸੁਪਨੇਜੇਜਾਂਨਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤੀਲਾਵਹੁਮਨ। ਤਿਹ
 ਬਾਲਕਬੂਝਤਗਜਾਨਯਹਕਹਪਾਯੋਪ੍ਰਹਿਲਾਦਬਗਾਨ
 ਰਦਪ੍ਰਸੰਗਭਾਖੋਤਬੈਰਬੇਸਿਸਤਨਮੇਧੁਪਗ। ੨੦। ਕ
 ਬਿਤੁ। ਏਕਦਿਨਬਾਲਗੁਨਗਾਵਤਗੁਪਾਲਜੁਕੇਸੁਕੁਦਿਜ
 ਪੁਤਤਤਾਂਆਏਹੈਅਚਾਂਨਕੈ। ਦੇਖੋਦਿਜਖਰੇਗਿਸਰਰੇਸਿ
 ਸਰਰੇਤਬਬੈਤਕਰਪਰੇਬਹੁਜਰੇਬਾਲਕਾਂਨਕੈ। ਕੀਨੀਬ
 ਹੁਮਾਰਕਾਹੂੰਨੈਕੁਨਸੰਭਾਰਗੀਆਏਪ੍ਰਹਲਾਦਓਗਬਿਖ੍ਰੇ
 ਪੁਨਾਂਨਕੈ। ਦੇਖਮੁਖਭੁਗਤਕੋਸੀਤਲਤਾਬਜਾਪਗਈਜੈ
 ਸੇਤੇਜਤਜਾਗੈਜੁਲਤੇਇਛਿਗਆਂਨਕੈ। ੨੧। ਤਉਬੁਧਿ
 ਕਹੈਦਿਜਹੂੰਤੇਨਸੰਭਾਰਕੋਪਤਾਂਤੇਦਉਧਾਏਜਹਾਂਬੈਠਦੈਤ
 ਰਾਜਹੈ। ਸੁਨੇਭੁਪਕਾਂਨੀਹਮਛੋਡੀਜਜਮਾਂਨੀਤੇਰਬਾਤੋਤਿ
 ਤਾਂਨੀਹੇਤਤਾਂਨੀਕਹਾਂਲਾਜਹੈ। ਤੇਹਿਬਾਲਬਾਲਕਬਿਗਾਰੇ

ਚਟਸਾਲਸਰਗਾਵਤਗੁਪਾਲਗੁਨਛੇਤੁਗੁਰਕਾਜਏ॥ ਜਤੰਤ
 ਰਿਗਜਾਂਨਤਾਂਪਰਕੇਨਨੈਕੁਗਜਾਂਨਜਾਂਮੇਨਿਪਜਾਂਨਬਿਦੁ
 ਰਕੇਨਸਾਜਏ॥ ੨੮॥ ਸੇਰਗਾਲਗੇਬਾਂਨਸਮਬੈਂਨਬੈਲਪੁ
 ਤਬੁਝੇਤਬੈ॥ ਕਾਪਛਨੀਤਸੁਖੇਨਕੋਹਰਿਗੁਜਤਰਿਸਰਬ
 ਮੇ॥ ੨੯॥ ਸੁਨਿਸਿਸਬਚਸਠਕੇਪਪਰਗੁਗਿਰਾਵਗੁਗਿਰਗੁ
 ਤੇ॥ ਹਰਿਗੁਜਆਯਸੁਲੇਪਗਾਰਭਨਗਾਰਸਠਮਾਤਤੁਵਾ॥ ੩੦॥
 ਗਿਰਸੰਗਲੈਕ੍ਰਿਤਬਾਂਸਮਸਫਵਤਪ੍ਰਗਲਾਦਪ੍ਰਤਿਤਜਰ
 ਰਿਗੁਪਿਤਨਾਂਮਪੈਰੈਜਸਪੁਨਿਪ੍ਰਾਂਨਬਚਾ॥ ੩੧॥ ਪਾਧਰੀਛਿਦ
 ॥ ਜੋਪਤੀਪਤਾਮਚਲਹੈਕੁਪੀਥਾ॥ ਤਿਹਮਗਨਚਲੈਸੁਤਕਹ
 ਤਕੀਥਾ॥ ਹਰਿਬੇਮੁਖਪੈਦੈਲੋਕਹਾਂਨਾ॥ ਬੋਟੀਸਿਖਜਾਮੈਪਿਤੁ
 ਮਾਂਨ॥ ੩੨॥ ਤਨਛਿਨਭੰਗਰਕਾਕਰੇਤੇਤਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਸੀਤੁ
 ਵਦਧੈਸੇਤਾ॥ ਸੁਨਿਦੁਸੁਦਾਸਗਿਰਤੇਗਿਰਾਇ॥ ਹਰਿਆਯ

ਸੁਮਾਰੁ ਤਲੀ ਅਬ ਚਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਤੁਬਕੁ ਪਤਿ ਸੋ ਕਹਿ ਦਾਸ ਜਾਇ
 ॥ ਸੁਮਨੈ ਕੁਨਹਿ ਖਗ ਓਡਤ ਪਾਇ ॥ ਤਿਮ ਗਿਰ ਸਿਸ ਨੈ ਕੁਨ ਪਰ
 ਸਪੁਰਿ ॥ ਗਾਵਤ ਗੁਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਰ ॥ ੩੫ ॥ ਜੇ ਨਗ ਸੁਰੀ
 ਪਲੈ ਮਾਗੁ ॥ ਤਾਂ ਮੈ ਹਤਿ ਸੋ ਦਿਖ ਗਯੋ ਭਾਗ ॥ ਸਠਿ ਦਧ ਬ
 ਰਹੁ ਜਿ ਮਕ ਮਲ ਭਿੰਨ ॥ ਜਲ ਜੀਵਤ ਰਤਨ ਹਿਖੇ ਦੀਖੀਨ ॥ ੩੬ ॥
 ਦੇਹ ਗਾਗਾ ਡੋਲੇ ਪਰ ਪੁਨਿ ਪਰ ਫਟੀ ਨਿਕ ਸੁਰੇ ਸਿਸ ਨਹਿ ਪੀਰ ॥
 ਤਉ ਨ ਦਿਖ ਸਠਿ ਤਜਾ ਗਰਿਸ ਜੈ ਜੇ ਪਾਹ ਨ ਨੀਰ ॥ ੩੭ ॥ ਬਾਂਧ
 ਕੁਝਾ ਸਿਸ ਕੀ ਕਹਤ ਕੈ ਸੇ ਬਚ ਮੁਹਿ ਹਾਥ ॥ ਗਿਰ ਗਤ ਦਧ ਨ
 ਹਿਰੁ ਮਯ ਹ ਨਿਜ ਕਰ ਕਟ ਤੁਵ ਮਾਥ ॥ ੩੮ ॥ ਕਬਿਤੁ ਸੁਨੇ ਸੁ
 ਤ ਕਾਂਨ ਕੋ ਨਿਦਾਂ ਨ ਪੁੰਨ ਕਰੈ ਅਬ ਛੇਡੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਿਦੈ ਰਾਖੇ
 ਰਨ ਮੋਕੀ ॥ ਬਿਧ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਗਨੇ ਸ ਅਲਕੇ ਸ ਸੇ ਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਭ
 ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸੇਵੈ ਮੇਰਿ ਪਾ ਮੋਕੀ ॥ ਏਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਦੁਸ ਸਿਸੁ ਰਖੈ

ਨਪਾਨੀਜੁਲਾਮਾਯਸੁਕੋਪਾਇਪੁਨਿਕਰੈਨਿਜਕਾਮਕੋ॥ਤੀਸ
 ਲੋਕਮੋਗੀਬਾਤਮਾਂਨੈਤੁੰਤੈਤਾਤਪੈਰੇਜਾਤਪੈਬਿਹਾਤਘਰੀਅੰਝ
 ਗੁਜਾਂਮਕੋ॥੩੮॥ਛਪੈ॥ਦੇਖਜੇਹਰਿਗੁਨਕਰਾਭੂਪਦੀਨਨਸੇ
 ਸੇਵਤਾ॥ਦੈਤੰਦੁਲਐਪੁਸਪਬੇਰਦੈਰੈਸੇਲੇਵਤਾ॥ਕੋਟਕਛਲ
 ਕਰਲੀਨਨਾਰਿਦਧਤੇਰਹਿਸੇਈ॥ਲੇਹੁਬਾਤਨਿਜਬੈਹੁਰੀਆ
 ਸੀਤਲਤਬੋਈ॥ਰਿਪਗੁਨਗਾਵਤਨਹਿਲਾਜਸਠਕਹਿਜਾ
 ਤਰਿਗੁਨਸੁਤਿਕਹੈ॥ਚੰਛਕਸੰਤਨਜੁਅਸੰਤਨਤਨਕਸੇਵ
 ਤੇਜੁਖਲੈ॥੪੦॥ਦੇਹਰਾ॥ਨਭਕਮਲਹਰਿਉਪਜਬਿਧ
 ਜਿਹਬਲਤੁਮਗਰਬਾਤਾ॥ਜੁਲਲਗੀਤਨਅਸੁਰਸੁਨਿਬ
 ਪ੍ਰੇਥੰਭੁਤਪਾਤਾ॥੪੧॥ਕਬਿਤੁ॥ਬਾਂਪ੍ਰੇਥੰਭੁਬਾਲਗੁਨਗ
 ਵਤਗੁਪਾਲਜੁਕੇਲੇਹਤੇਜਲਾਲਕਾਲਰੂਪਵਿਸੁਆਵੇਤਾ॥ਏ
 ਕਰੇਮੁੰਨਜਕੰਧਿਤੁਜਨੁਲਾਗਗਕੰਧਜਕੰਧਜਾਤੁਪਾਨੁਰਿ

ਦੇ ਬੇਲੋਰੈ ਰਿਸਾਵੇਤੋ॥ ਆਗ ਬਾਂਧਲੀ ਨਤਾਂ ਤੇ ਭਯੋ ਤੇ ਆ
 ਨਵਾਂ ਕੋ ਕਾਛ ਅਸਕਯੋ ਬੇਲਲੇ ਹੁਜਾਂ ਕੋ ਗਾਵੇਤੋ॥ ਰਚਕ
 ਡਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਭਕਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕਹੈ ਜਲੈ ਬਲੈ ਪਾਟਿ ਪਟਰ
 ਮਹੀ ਦਿਖਾਵੇਤੋ॥ ੪੩॥ ਮੇਰੇ ਮੈਰੇ ਬੀਰ ਹੂ ਮੈਛਾ ਇਹੋ ਗਾਮ ਸ
 ਭਾਐ ਸੇਬ ਚਕਰੇ ਬੀਰ ਫਾੜ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਹੈ॥ ਰੋਵਰ ਸਪੁਰੇ ਸੁ
 ਰੇ ਨਗਰ ਰੂਪ ਲੀਨਿ ਮਹਾਂ ਭੈ ਮਾਂ ਨਦੈ ਤਭਾਗ ਜੋ ਪਾਛੈ ਪਾਏ ਹੈ॥
 ਕੇਸਗਾ ਹਿਵਰ ਡਾਰ ਕੇ ਪੇਹ ਰਿਲੇ ਪ੍ਰੇਰ ਵਿਨ੍ਹੈ ਠਕੀ ਨੇਦੁ ਸੁ
 ਬਿਪ ਬਰੁ ਸਾਚੇ ਭਾਏ ਹੈ॥ ਨਖ ਸੋ ਉਦਰ ਫਾਰ ਆਂਤ ਦਾਂ ਮਰ
 ਹੈ ਡਾਰ ਤਉ ਨ ਆਪਾਰੀ ਨਿਜ ਕ੍ਰੋਧ ਸੋ ਆਪਾਏ ਹੈ॥ ੪੩॥ ਸੁ
 ਰਗ ਨ ਸੋ ਕਹਿ ਦਪ ਸੁਤਾ ਮੇਰੇ ਅਤਿ ਭੈ ਲਾਗਾ॥ ਰਕਤ ਨੈਲ
 ਰਿਰਿ ਸੁਰੇ ਮਾਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਤ ਆਗਾ॥ ੪੪॥ ਪਾਪ ਗੀਛੰਦਾ ਪੁਨ
 ਭਗਤ ਪ੍ਰਤੈ ਸੁਗ ਬਿਨਤਿ ਕੀਨਾ॥ ਸਿਸ ਪ੍ਰਭ ਪਗ ਪਕਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀ

੧੦੦

ਦੁਰਦੁਰਗ ਦਿਖਾ ਸੁਰਕੀ ਪਤਰ ਕਮਲਾਂ ਪ੍ਰਤਿ
 ਕਹ ਬੈਨਾ॥ ਯਮ ਪਰਿਗ੍ਰਹ ਪਾਨਿ ਦੁਗਈ ਪ੍ਰੇਤ
 ਬਾਰ ਜਲੈਨ॥ ੪੪॥

ਨਾ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਉਠਾਇ ਗਗਨੇ ਲਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਮਸਤਕ ਕੰਢੇ ਮੇਰ ਖਪਰ
 ਮਨੀਤਾ॥ ੪੬॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਨ ਸਾਮਯਾ ਪਾਮਾ॥ ਦਿਖ ਚਖ ਨ ਚਤੁ
 ਰ ਭੁਜ ਰੂਪ ਸਜਾਮਾ॥ ਸੋਈ ਰੂਪੁ ਲੀਨ ਪੁਨਿ ਬੂਝ ਬਾਲਾ॥ ਹਰ ਸੁ
 ਨ ਠਹਰਤ ਠਹਰ ਸਭ ਮਿਗਾ ਲਿ॥ ੪੭॥ ਲਖ ਅੰਤਰ ਗਾਤਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪ
 ਗੇ॥ ਸੁਰ ਗਾਨ ਸੇਵਾ ਹਿਤ ਕਰ ਸਨੇ॥ ਇਤਨੇ ਮੈ ਬਿਪਰਵਸ ਕੁ
 ਆਦਿ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰ ਗਾਏ ਰਾਖੀ ਮਿਠਾ ਦਾ॥ ੪੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪੁ
 ਨਿ ਕਰ ਜੇਰੇ ਮਿਸਕ ਹਤ ਬਾਲ ਬੁੱਧਿ ਮਤਿ ਹੀਨ॥ ਕਿਹ ਬਿਧ ਉਸ
 ਤਤਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰ ਦ ਅੰਤੁ ਨ ਲੀਨ॥ ੪੯॥ ਤਿਭੀ ਗੀਛੰਦਾ॥
 ਜੈ ਜੈ ਮੁਨਿ ਚੰਨ ਜੈ ਖਲ ਗੰਨ ਜੈ ਦੁਖ ਭੰਨ ਜਨ ਸੁਖ ਖਾਨੀ॥
 ਜੈ ਜੈ ਅਪਨ ਸਨ ਛਨ ਪਤਿ ਆਸੂ ਪਾਏ ਤਦਾ ਸ੍ਰਗ ਨਦਾਨੀ॥
 ਜੈ ਜੈ ਤਨ ਸਜਾ ਮੰ ਸੰਭਾ ਪਾਮੰ ਲੱਭਤ ਕਾਮੰ ਕਹ ਭਾਖੀ॥ ਜੈ ਜੈ
 ਭੁਜ ਚਾਰੀ ਆਯੁ ਪਾਰੀ ਸੰਤ ਉਬਾਰੀ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਾਖੀ॥ ੫੦॥ ਦੋਹਰਾ॥

ਇਹ ਬਿਪਉਸਤਤਿ ਕਰ ਭਗਤ ਗਹੇ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇਗਾ ਹਰਿਉ ॥
 ਠਾਇਲਾ ਯੋਰਿ ਦੇ ਭਯੋ ਗ੍ਰਿਭ ਤੇ ਮੇਰਾ ॥ ੫੧ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਅਹੁਰ
 ਜੁਦੈ ਪ੍ਰਭ ਭਯੋ ਅੰਤਰ ਧ੍ਯਾਨਾ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਯਾਚਤ ਮਦ
 ਤਵ ਭਗਤ ਨਗੁਨ ਗਾਂਠਾ ॥ ੫੨ ॥ ੩੩ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਅਕੂਰ ਜੀ ਕੀ ਆਟੀ ਕ
 ਾਵੇ ਹਰਾ ਸੁਫਲ ਕਸੁਤ ਕੀ ਕਥਾ ਬਰ ਕੇ ਕਵਿ ਬਰਨੈ ਪਾਗੁ ਕ
 ਸ ਅਸੁਰ ਬਿਲ ਕੋ ਪਛੋ ਅੰਨ ਹੁਨੈ ਦੁਕੁ ਮਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚਲੋ ਭ
 ਗਤੁ ਪਰ ਬਸ ਪਕੋ ਹੀ ਅਮੈ ਕਰਤ ਵਿਚਾਰਾ ਹਮਰੇ ਦੇ ਸੁਕ ਛੁ
 ਨਹੀ ਜਾਂਨਤ ਸਕਲ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਬੋਟੀ ਰੁਚਨਿ ਪਕੈ ਸਮਨ ਹ
 ਤੇ ਚਏ ਜਗਤਾਤਾ ਜੋ ਸਿੰਘਾਲ ਸੰਘਾਰੈ ਜਾਨਤ ਅ
 ਗਨਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਜੰਦ ਪਮੈ ਛਲ ਕੋ ਚਲੋ ਤੰਦ ਪਹਰਿ ਮੁਖ ਦੇਖਾ ॥
 ਭਵ ਸਾਗਰ ਤਰਹੈ ਨਿਮਖ ਜਾਂਤੇ ਕਹਾ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ੪ ॥ ਕੁੰਤਲੀ ਅ
 ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਛਿਨ ਛਿਨ ਭਗਤੁ ਪਹੁੰਚੈ ਗੋ ਕਲ ਮਾਂਹਿ ॥ ਨੰਦ

੧੦੧

੦
 ੦
 ੦

੦

ਮਹਰਕੇਧਾਂਮਕੋ ਬੂਝਤਲੋਗਨਪਾਂਹਿ॥ ਬੂਝਤਲੋਗਨਪਾਂਹਿ
 ਗਯੋਚਲਪ੍ਰਭਕੇਦੁਰੇ॥ ਖੇਲਤਬਾਲਨਸੰਗਪ੍ਰਭੈਪਗਚਿਨ੍ਰ
 ਨਿਹਾਰੇ॥ ਲਖਕੁਲਸਾਇਕਰੇਖਭਯੋਮਨਕੋਬਡਛੇਮਹਿ॥ ਬ
 ਰਬਾਰਪਗਧੂਰਿਭਗਤੁਲਾਵਤਮੁਖਪ੍ਰੇਮਹਿ॥ ੫॥ ਨੰਦਸੁਦਨ
 ਸੁਨਿਓਜਬੈਆਯੋਜਨੁਮਕੂਗਾਰਾਮਸਹਤਆਗੈਮਿਲੇ
 ਦੇਖੇਪ੍ਰਭਛਬਪੁਗਾਦੇਖੇਪ੍ਰਭਛਬਪੁਰਭਗਤੁਹਰਿਚਰਨਪ
 ਰਸਪਗਾਪ੍ਰਭਲੀਨੰਗੀਅਲਾਇਸਦਨਆਨੇਸਾਦਰਕਰਾ॥
 ਪੋਏਜਨਕੇਚਰਨਆਪਥੇਏਕੁਮਮੰਦਾ॥ ਤੁਮਬਸੁਦੇਵਸਮਾਂਸ
 ਚਚਾਐਜਾਂਨੰਦਾ॥ ੬॥ ਹਮਉਪਰਕਰੁਨਾਕਰੀਆਏਹਮਰੇਧ
 ਮਾ॥ ਤੁਮਕਾਰਨਜਾਂਨਤਪ੍ਰਭਕੀਓਭੁਪਛਲਬਾਮਾਕੀਓਭੁਪਛਲ
 ਬਾਂਮਨੰਦਆਇਕਯੋਗੁਲਾ॥ ਸਭਬਿਧਿਕਹਿਸਮਸੁਇਯੋ
 ਚਹਿਕੀਸਹਾਪਾਲਾ॥ ਨਰਦਕਹਸਭਭੇਉਮਾਰਿਓਕੇਸੀਜਬਤੁਮ॥

ਜਾਂ ਤੇ ਬਡੀ ਨਸੇਵ ਛਲ ਨ ਆਏ ਪੁਰ ਕੇ ਹਮ ॥੧॥ ਸੁਨਿ ਅਕੂਰ ਕੇ
 ਬਚਨ ਯਹ ਬਿਹਸੇ ਕਹੁਣ ਐਨਾ ॥ ਨਿਦ ਆਇ ਜੇ ਗੋਪ ਸਬ ਮੇ
 ਤ ਬਿਵਸ ਭਰ ਗੈ ਨਾ ॥ ਸੇ ਹਿ ਬਿਵਸ ਭਰ ਗੈ ਨ ਚਲੇ ਮਬਰਾ ਕੇ ॥
 ਲਸਬਾ ॥ ਕਾਲਿ ਵੀ ਕੇਤੀ ਹਲ ਗੇ ਨੁ ਵਨ ਪੁਰ ਜੂਤ ਬਾ ॥ ਭੁਲ ਜੇ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰੇਮ ਵਸਿ ਅਕੂਰੈ ਪੁਨਿ ॥ ਮੈ ਕੀਨਿ ਅਪਰਾਪ ਕੀ ਸਾ
 ਤਿ ਹਰ ਆਏ ਸੁਨਿ ॥੮॥ ਛਪੈ ॥ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀਲ ਖਜੇ ਕੁਗਤੁ
 ਪ੍ਰੇਮ ਹਿ ਵਸਿ ਛੀਨੀ ॥ ਦੀਨ ਦਿਖਾਇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜ ਬਹਿ ਜਨ ਦੁਬਕੀ
 ਲੀਨੀ ॥ ਗਵਿਤ ਨਿਯਾ ਕੇ ਮਧਾ ਸੁਨਾ ਮਹਲ ਪਰਛ ਬਛਾਂਹੀ ॥
 ਪੁਨਿ ਬਾਹਰ ਮੁਖ ਕੀਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ ਖੇਲਤ ਗਹਿ ਬਾਂਹੀ ॥ ਇਹ ਕੁੰਤ ਬ
 ਰਵੈ ਤੀਨ ਦਿਖ ਪੁਨਿ ਅਕੂਰ ਜਲ ਮੈ ਗਯੋ ॥ ਤੁਧੇ ਖੇ ਪੂਰ ਆਰੇ
 ਖਰੇ ਅਨਿਕ ਦੇਵ ਅਚਰ ਜ ਭਯੋ ॥੯॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਵ ਸੁਰਗਾਜ
 ਕੇ ਟਿਸਕ ਤਿਨ ਸੰਗ ਦੇਖੋ ॥ ਠਾਢੇ ਉਸਤ ਤਿ ਕਰਤ ਅੰਗੁ ਸੁਰ

ਅਗਨਤ ਬੇਖੇ॥ ਪੁਨਿ ਬਾਹਰ ਜਨ ਆਇ ਪੂਰੁ ਦੇਖੇ ਰਖ ਮਾਂਹੀ॥
 ਅਤਿ ਅਚਰ ਜਨ ਨ ਭਯੋ ਬਾਤ ਨਿਕ ਸੈ ਮੁਖ ਨਾਂਹੀ॥ ਤਬ ਬਿਯੋਗੀ
 ਪਾਨਿ ਪਿਭੁਗਤ ਕੇਰਿ ਦੇਲਾ ਇਹ ਜਾਨਹਿ ਦੀਓ॥ ਤਤ ਛਿਲੇ ਛੇ
 ਜਨ ਕੇ ਭਰਮੁ ਪਰ ਪੂਰਨ ਕੀ ਨੇਹੀਓ॥ ੧੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਤਬ ਅਕੂਰ
 ਸਨਾਥ ਕੀਓ ਫਿਰਿ ਪਾਨਿ ਪਿਛਿ ਪਾਕਗਾ॥ ਸਖਾ ਲੀਨ ਸਬ ਸਾਥ ਅ
 ਏ ਮਥੁਰਾ ਮੇਤ ਬੈ॥ ੧੧॥ ਜੇ ਚਰਿ ਤਤ ਹਕੀਨ ਜੋ ਬਰਨੇ ਸੁਕਦੇ
 ਵਹਿਤਾ॥ ਸੰਤ ਸੁਜ ਸਰ ਸਲੀਨ ਕੀ ਰਤ ਸਿੰਘ ਜਾ ਚਤ ਸਦਾ॥ ੧੨
 ੩੪॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਬਲਗਾਯਾਤੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਪਾਪ ਹੀ ਛੰਦਾ ਬ
 ਲਭੁ ਪਕਥਾ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੰਤਾ॥ ਜਿ ਤੇ ਭਵਨ ਚਤੁਰਦਸ ਕਹਾ ਅੰ
 ਤਾ॥ ਦੇਵਨ ਰਤ ਕੀ ਦਰ ਪਹਾਰਾ॥ ਕਛੁ ਬਸੁਨ ਚਲੈ ਹੀ ਅਮਾਂਸੁ
 ਗ॥ ੧॥ ਬਲ ਕਰਤ ਦਾਂਤ ਬਹੁ ਹਿਤ ਸਪ੍ਰੀਤਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਬਿਬੁ ਪਸੀਅ
 ਅਪਿਕਭੀਤਾ॥ ਜਾਂ ਕਰਹੁ ਅਜੀਤਤ ਅਸੁਰ ਸੈਨਾ॥ ਸੋਰ ਛੇ ਰੂਪ

ਫਿਤਪੁੰਨਜਮੈਨਾ॥੩॥ਅਸਦੰਨੀਜਨਮੈਕਹਾਜੇਗਾਅਬਰਗਤ
 ਵਛਲਕੋਲਾਜਮੇਗਾਸਬਦੇਵਨਮਿਲਹਰਿਪ੍ਰਸੰਨਕੀਨਾਪ੍ਰ
 ਗਟੇਫਿਪਾਲਸੁਰਕਹਤਦੀਨਾ॥੩॥ਜੇਕੋਪ੍ਰਬਲਫਿਤਕਰ
 ਤੁਛਗਾਵੈਕੋਪ੍ਰਵਦਿਖਾਮਰਏਛੁਗਾਕਹਿਸੁਖਨਿਪਾਂਨਸੁਨ
 ਸਕੁਬਾਤਾ॥ਮੁਹਿਪ੍ਰੇਮਰਗਤਬਲਪਰਜੇਗਾਤਾ॥੪॥ਕੋਤ
 ਕੋਅਨੁਲਕਰਉਯਾਇ॥ਤੰਦਪਤੁਵਹਿਤਕਰਹੋਉਪਾਇ॥
 ਸੁਰਦੈਧੀਰਜਆਏਸੁਜਾਂਨਾ॥ਭਵਚਿੰਤਨਸਚਿਤਚਿੰਤਨ
 ਪਾ॥ਬਲਭੁਪਰਗਤਫਿਤਕਰਤਪ੍ਰੀਤਿ॥ਕੈਸੇਤਿਹਅਟਕੋਸਕੁ
 ਚਭੀਤਾ॥ਪੁਨਿਰਚਉਪਾਇਸੁਰਸੁਖਨਿਪਾਂਨਾ॥ਯਾਂਤੇਬਲਹਿ
 ਤਸੁਰਸੁਖਮਾਂਨਾ॥੬॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਬਾਵਨਤਨਦਿਨਰੁਪਬ
 ਰਆਏਫਿਪਾਨਿਪਾਂਨਾ॥ਭੁਪਕਰਤਫਿਤਪ੍ਰੇਮਸੈਕਯੋਦੇਹਮੁਹਿ
 ਦੰਨਾ॥ਕਯੋਦੇਹਮੁਹਿਦੰਨਮਾਂਗਜੇਗੁਦਿਦਿਨਤਹੀ॥ਸੁੰਦਰ

ਬਾਵਨਰੂਪ ਦੇਖ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਰੀ ॥ ਕਰਹੁ ਪੁਤਰ ਜਾ ਪ੍ਰਥਮ ਬਹੁ
ਰਮਾਂਗ ਉਜੇਰਾ ਵਨਾ ॥ ਸਪਤਨ ਨਿਪ ਕਹੀ ਮਾਂਗ ਜੇਰੁ ਚੈਏ ਬੰਦ
ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕੁਪ ਪਰੇਹਤ ਸੁਕੁ ਦਿਨ ਤਿਨ ਜਾਂ ਨੇਰੁ ਗਵਾਂਨਾ ॥ ਤੇ ਤਿਛੁ
ਤ ਛਲ ਬੇਖ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨ ਕੁਪ ਤਿਦਾਂਨਾ ॥ ਦੇਹੁ ਨ ਕੁਪ ਤਿਦਾਂਨਾ ਪਛੇ
ਸੁਰਮੀ ਤਵਿਚਾਰੀ ॥ ਕਰਹੈ ਬਡੇ ਉਪਦ੍ਰਵ ਨਾ ਜੇ ਮਤੁ ਦਿਨ ਬਾਰੀ ॥
ਬਲ ਬੇਲੇ ਕਰ ਜੇਹ ਬਿਪ੍ਰਬ ਨਿਓਹ ਰਿਹੁ ਪਾ ॥ ਯਾਂ ਤੇਰੁ ਲੋਨ ਕਾਜ
ਮੇਰਿ ਜਾਚਤ ਸੁਰਕੁ ਪਾ ॥ ੨ ॥ ਤਬ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦਿਨ ਕਹਿ ਕਯੋਰੁ
ਪਤਿ ਮਾਂ ਨੀਲੰਗਿ ॥ ਮਾਂਗ ਜੇਲ ਲਮੀ ਕਲਪ ਤਿਤ ਕਹੁ ਰੁਚਿ ਬੰਦ
ਨਕਾਹ ॥ ਕਹੁ ਰੁਚਿ ਬਾਵਨ ਕਾਹ ਮੇਰਿ ਪਨ ਇੰਛਾ ਨਾਹੀ ॥ ਧੀਯਮ
ਨਸਾ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਅਸੁਰ ਭੈ ਅਤਿ ਕੀਪਾਹੀ ॥ ਤਿਤੀਆ ਅਰਧ ਉ
ਲਾਂਘ ਅਵਨਿ ਦੇਹੋ ਨਿਵਾਸ ਅਬਾ ॥ ਨਿਰਭੈ ਪੈਰੁ ਵਹੁ ਵਹ ਕਰ ਉਰਿ
ਤਤ ਪਮੈ ਨਿਪਤ ਬਾ ॥ ੩ ॥ ਜਬ ਬਾਂਵਨ ਅਸ ਬਚ ਕਰੇ ਉਪਰੇਹਤ ਸ

ਮਯਾਇ। ਦੇਖੋ ਛਲ ਮਾਂਗ ਜੇ ਨ ਪਨ ਮਾਂਗ ਅਵ ਨਿਤੁ ਛਪਾਂਇ॥
ਮਾਂਗ ਅਵ ਨਿਤੁ ਛਪਾਂਇ ਯਾਹ ਕ੍ਰਿਤ ਕਿਹ ਅਟਕਾਯੋ॥ ਤੁਵ ਛਲ
ਜੈ ਹੈ ਰੁਪ ਸਮਝ ਬਾਂਵ ਨ ਰੁਗਮਾਯੋ॥ ਮੈ ਪ੍ਰਥਮੈ ਪ੍ਰਣਕੀ ਨ ਟਿਕੈ
ਕੈ ਸੇ ਦਿ ਨ ਵਰ ਅਬਾ॥ ਤੁਮ ਸਮਝ ਏਈ ਨੀਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਨੀ ਮੇਧਰ
ਨ ਬਾ॥ ੧੦॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਲੀਨੇ ਕਰਤੇ ਇਕੁ ਪਖੋ ਇਹ ਯੋ ਸੁਕੁ ਹੀਏ
ਛੋਟੇ ਤਨ ਹੋਇ ਗੇਇ ਸਾਗੀ ਮਾਂਹਿ ਪਸਜੇ ਪੈ॥ ਕੈ ਸੇ ਨਿਪ ਟੇ ਜਲ
ਨੈ ਕੁੰਨ ਦਰੈ ਮੁਹ ਸਿਖ ਜਾਹੀ ਯ ਪਰੈ ਦੇਖ ਬਾਵਨ ਜੁਹ ਸਜੇ ਪੈ॥ ਤਿ
ਹੁਕਾ ਕਰ ਲੀਨਿ ਤਿਹ ਨੈ ਨਹੂ ਮੈ ਦੀਨੇ ਲਚਲੇ ਕਾਂਨੇ ਕੀਨੇ ਦਾਨੁ ਲੈ
ਕੈ ਗਰਿ ਲਸਜੇ ਪੈ॥ ਤੀਨ ਪਗ ਤੀਨ ਲੋਕ ਰਹੇ ਅਧੇ ਰੁਪ ਸੇ ਕਦੈ ਕੈ
ਛਾਤੀ ਪਾਂਉ ਨਾਗ ਦੇਸ ਪੁਰੁ ਬਸੇ ਪੈ॥ ੧੧॥ ਕਰੈ ਹਾਥ ਜੇ ਰੁਪੁ ਪਸ
ਨੀਏ ਅਨੁਪ ਰੁਪ ਮੈ ਤੂੰ ਪ੍ਰਣਕੀ ਨ ਨਿਜ ਪ੍ਰਣਕੈ ਸੰਭਾਰੀਏ॥ ਲਜੁ ਲਜ
ਬਹਾਰੈ ਤਾਂ ਕੈ ਦੇਖੁ ਨ ਦਿਛਾ ਰੇ ਕਉ ਭਾਰੈ ਨ ਬਸੁਰ ਰੁਪੁ ਲਾਜ ਮਾਂਹ

ਗਾਗੀਏ। ਕਰੁਨਾ ਕੇ ਮੈਂ ਨਸੁ ਨਿਸੇ ਬਲ ਤੁਕੇ ਬੈਨ ਨੈਨ ਨਤੇ ਪ੍ਰੇਮ
 ਲਲਾਏ ਕੈ ਸੇਵਾ ਗੀਏ। ਅੰਕੁਰ ਰਲੀ ਨਰ ਸਰੀ ਨਭੁ ਪੁੰਕੇ ਪ੍ਰ
 ਕਰੇ ਤਾਂ ਕੇ ਦੁਰਦਾਸੇ ਇਲਾਜ ਤਾਗੀਏ॥੧੩॥ ਦੇਹ ਗਾਥਿ ਪ
 ਮੈਂ ਸੰਕਰ ਆਪਾ ਰਿਕਰਾਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭਾਇ। ਦੁਰਪਾਲਤੀ ਨਿਬ
 ਨੇਕੇ ਦੁਰਬਲ ਛਾਇ॥੧੩॥ ੩੫॥ ਮੂਲ ਛਪੈ। ਹਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਰਸ ਸ੍ਵਦੇ ਕੇ ਰਗਤ ਇਤੇ ਪਰਵਾਨਾ। ਸੰਕਰ ਸੁਕਸਨ ਕਾ ਦਿਕਪ
 ਲਨਾਰ ਦਪਨੁ ਮਾਂਨਾ। ਵਿਸਕਸੇਨ ਪ੍ਰਲਾਦ ਬਲ ਕੁਰੀਖ ਮਜ
 ਗਜਾਂਨਾ। ਮਰਜੁਨ ਪ੍ਰਵਾਮਗੀ ਕਬਿਰੀਖਨ ਮਹਿ ਮਭਾਰੀ॥
 ਅਨੁਰਾਗੀ ਅਕੂਰ ਸਦਾ ਉੱਧਵ ਅਧਿਕਾਰੀ॥ ਰਗਵੰਤ ਰਗਤਿ
 ਅਵਿਸ ਸੁਕੀ ਕੀਰਤ ਕਹਨ ਸੁਜਾਂਨਾ। ਹਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਸ ਸ੍ਵਦੇ
 ਰਗਤ ਇਤੇ ਪਰਵਾਨਾ॥੧੪॥ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਵਨੀ ਕੀ ਘਟੀ ਕਾ॥
 ਦੇਹ ਗਾਥਾ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਵਇਤ ਹਾਸ ਅਬ ਸੁਨਹੁ ਸੀਤ ਦੇ ਕਾਂਨਾ। ਉਤੰਨ ਪ

ਤਗਜਾਭਯੋਸੰਭੁਮਨਕੁਲਜਾਂਨਾ॥੧॥ਵੈਰਾਂਨੀਤਾਂਕੇਸਦਨਅ
 ਤਿਸੁੰਦਰਸੁਕੁਮਾਰਿਜੇਠੀਨਾਮਸੁਨੀਤਿਭਨਦੁਤੀਯਾਸੁਰ
 ਚਿਵਿਚਾਗਾ॥੨॥ਉਪਜੋਪੁਦਜੁਸੁਨੀਤਤੇਰੂਪਰਾਸਿਗੁਨਖਾਂਨਾ॥
 ਇਕਸੁਤਸੁਰੁਚੀਤੇਭਯੋਉਂਤਮਨਾਂਮਬਖਾਂਨਾ॥੩॥ਪੁਦਜਨ
 ਨੀਛਲਬਲਹਰਤਸੁਪੇਸਹਜਸੁਰਾਇ॥ਸੁਰਚਿਛਦਮਜਾਂ
 ਨੈਅਧਿਕਤਾਂਕੈਵਸਿਭਯੋਗਾਇ॥੪॥ਛਪੈਕਾਮਕਲਾਮੈਸੁ
 ਰੁਚਿਚਤੁਰਨਿਪਤਿਹਆਪੀਨਾ॥ਨਿਸਦਿਨਤਿਹਗੁਰਹਰਤ
 ਬਿਛੁਰਨਹਿਜੇਜਲਮੀਨਾ॥ਤਹਾਂਆਇਪੁਦਕੀਅਪੁਣਮ
 ਨਿਪਲੈਉਛੁਗਤਬਾਪਾਂਚਬਰਖਸਿਸਬੈਸਸੁਨਤਮੀਠੀਬਾਂ
 ਤੈਅਬਾਦਿਖਮਾਤਸੇਤਰਿਸਬਚਕਪੇਛੂਟਰਸੁਤਤੁਪਿਲਾਜਨ
 ਹਿ॥ਜੇਉਤਜਮਿਜਾਦਉਚੈਬਰੈਪੈਅਨਆਦਰਡੰਡਲਹਿ॥੫॥
 ॥ਮੇਰੇਗੁਰੁਦਲੇਤਤਉਨਿਪਰੇਦੀਲਾਇਕਾ॥ਮੈਸੇਬਹੁਰਿਸ

ਬਚਨਕਪੇਚਛਬਿਸਜੋਧਾਇਕਾਨਿਪਗਾਹੁਨਹਿਕਰਉ
ਪਾਇਡਰਕਾਮਨਾਰਿਵਸਾਏਅਨਾਬਨਿਵਮਾਥਚਲੋਧੁ
ਵੈਨਨੀਰਗਸਾਇਖਬਿਹਬਲਤਾਬੁਝੇਜਨਨਿਸਬ
ਪੁਸੰਗਸੁਰਚੀਕਹੋਯੋਸੁਤਪਰਪੀਰਜਉਨਿਸਾਚੁਕਹਿ
ਮੇਰੇਗਹਿਤੁਵਰੁਵਲਹੋ॥੬॥ਕੁੰਡਲੀਆਕੀਨਿਸੁਤਤ
ਪਹੀਨਤੁਮਤਾਂਤੇਮੇਰੇਬਾਸਾਉਂਤਮਉਂਤਮਤਪੁਕੀਓਸੁ
ਗੁਚਿਉਦਰਪੁਕਾਸਾਸੁਰਚੀਉਦਰਪੁਕਾਸੁਰਾਜੁਮਿਲਪਟ
ਗਾਂਸੀਸੁਤਾਮੁਹਿਤੀਅਕਹਤਲਜਾਤਕੁਪਤੰਗੋਦੋਦੋਰਉਤਾ॥
ਅਬਜੋਸੁਖਕੀਚਾਹਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਹਰਿਭੀਨੀਹਰਖਉਯੋ
ਕਾਟਿਬਾਂਧਾਤਿਲਕਮਾਥੇਸੁਤਕੀਨੀ॥੭॥ਸੁਬਤੇਉਚੇਲੇਹੁ
ਪਦਆਸਿਖਦੀਨੀਮਾਤਾਨਮਸਕਾਰਕਰਗਯੋਪੁਵਪੰਨਜਨ
ਨੀਬਿਖਜਾਤਾਪੀਨਿਜਨਨੀਬਿਖਜਾਤਪ੍ਰਿਥਮਦਿਨਗਹਿ

ਫਿਗਬਾਗਾਸਪਤਰਿਥੀਸ੍ਵਰਆਇਤਹਾਨਾਰੇਸਿਸਭਾਗਾ
 ॥ ਪਕੋਚਰਨਲਿਜਕਹਿਪ੍ਰਸੰਗਕਛੁਮਿੰਛਦੇਹਾਅਬਾਗਾ
 ਵੈਖਕਰਦੁਰਿਕਠਨਤਪਮੁਨਿਭਾਖੀਸਬਾ॥ ੧॥ ਪਾਪਰੀਛੰਦਾ॥
 ਕਰਜੇਗਬਿਨਵਪੁਵਸੁਨਿਮੁਨੀਸਾ॥ ਤਜਰਾਗਵੈਖਸਬਜਾਂ
 ਨਈਸਾ॥ ਸੇਕਠਨਬਾਲਬੁਧਿਕਹਾਜਾਂਨਾਦੀਜੈਨਭਗਤਿਤੇ
 ਤਜਹੁਪ੍ਰਾਂਨ॥ ੬॥ ਵਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਦੇਖਮੁਨਿਵਰਬਖਾਂਨਾਅਸ
 ਲਾਭੁਨਕੇਭਗਤੀਸਮਾਂਨਾਮਨਬਾਂਛਤਛਲੁਹਰਿਭਗਤਿਮਾ
 ਹਾ॥ ਬਨਵਸਿਹਰਿਭਜਲੈਜਨਮਲਾਹਾ॥ ੧੦॥ ਬਹੁਬਿਧਿਸਿਖ
 ਦੇਮੁਨਿਗਵਨਕੀਨਾ॥ ਪੁਨਿਨਾਰਦਆਏਕਰਸੁਬੀਨਾ॥ ਗੁਨਗ
 ਵਤਪੁਭਸਿਸਕਰਪ੍ਰਵਾਮਾ॥ ਰਿਖਬੁਝ੍ਯੋਤਿਨਲਿਜਕਹੇ
 ਕਾਂਮਾ॥ ੧੧॥ ਮਤਿਬਾਲਕੁਮਾਰਨਹੋਇਬਾਤਾ॥ ਫਿਰਜਾਉ
 ਸੋਤਜਨਨੀਰਿਜਾਤਾ॥ ਹਾਸੀਕਰਹੈਪੁਨਿਐਰੁਲੇਗਾ॥ ਅਪਜ

ਸਤੈ ਹੈ ਭਲ ਮਰਨ ਜੋਗ ॥ ੧੩ ॥ ਛਪੈ ॥ ਮੁਨਿ ਵਰਗ ਰਖਤ ਭੁਯੇ
ਦੇਖਾਇ ਫਗਹਿ ਪਦ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਮੁਨਿ ਸੁਤਤੁ ਵਪ੍ਰਤਿ ਕੋਹ ਪ੍ਰੇਮ ਭ
ਗਤੀ ਤਪਗੀਤੀ ॥ ਕੁਨੁ ਸੁਤਾ ਕੇਤੀ ਰਸੁ ਖਦਮ ਪੁਬਨੁ ਹੈ ਠੰਗੀ ॥
ਤਹਾ ਬੈਠਹ ਰਿਭੁ ਜਹੁ ਨੈਕੁ ਚਿਤ ਕਹੂੰ ਨ ਦੇਗੀ ॥ ਪੁਨਿ ਹਰਿ ਸਰੂ
ਪ ਬਰਨ ਨ ਕੀਓ ਪੁਨੁ ਪਰਹੁ ਯਹ ਰਾਖੀਆ ॥ ਓਨ ਮੋਕੁ ਗਵ
ਤੇ ਬਾਸ ਦੇਵਹੂੰ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਭਗੁ ਉਪ ਦੇਸ ਕੀਆ ॥ ੧੩ ॥ ਇਹ ਬਿਧ
ਪ੍ਰਵਸ ਮਸਾਇ ਬਹੁ ਰਕਿ ਪਾਇ ਗਏ ॥ ਸਿਸਕਾ ਛੇ
ਵਸਿ ਨਾ ਰਿਨੀਤ ਨ ਹਿਗਾ ਹਿਡਰ ਪਾਏ ॥ ਦਿਨ ਮੁਨਿ ਵਰਹਿ ਦੁ
ਖਾਇਤੀ ਅਹਿਤ ਲੈ ਹੈ ਸ੍ਰਾਧਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਨਿਪ ਸਮਸਾਇ
ਪਰ ਮਕਰ ਚਹਿ ਸੁਖ ਆਪਾ ॥ ਨਾਰਦ ਗਵਨੇ ਨਿਪ ਭੋਯੇ ਹੀ
ਅਨੇਗੀ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੰਗ ਕਰਾ ॥ ਆਯੋ ਸੁਤ ਪਹਿ ਸੇਚ ਰਨ ਗਹਿ ਨਿਪ
ਉਠਾਇ ਤਿਲ ਮੇਲ ਗਗ ॥ ੧੪ ॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ॥ ਚਲੇ ਪੁਤ ਕਹਾਤਾ

ਪੁਰਹੁ ਕੋ ਬਨਹੁ ਕੋ ਕੋ ਨ ਕਾ ਜਤ ਪਕਾ ਜਤੋ ਕੋ ਨ ਜੁਹਾ ਤਹੈ। ਕੀ
 ਨੇ ਨ ਬਿਵਾਹਰਾ ਜਸੁ ਖਹੀ ਕੀ ਚਾਹ ਅਬ ਜਰਾ ਕਾ ਲਕਯੋ ਬ
 ਨ ਮੇਹੁ ਬਨ ਜਾਤਹੈ। ਆਪੋਰਾ ਭੁਲੇਹੁ ਬਨ ਪੁਨਹੁ ਕੋ ਛਡੇ
 ਹੁ ਮੇਹੁ ਲੋਗ ਕਹੈ ਮਾਨ ਲੀਜੈ ਪਤ ਬਾਤਹੈ। ਪੂਵਹੁ ਵਿਚਾ
 ਗੀ ਨੇ ਕੁਭ ਜੋ ਨ ਮੁਰਾਗੀ ਮੈ ਤੋ ਉਂਦ ਮਕੀ ਏ ਤੇ ਨਿਪ ਦੇ ਤਰ
 ਪਾਤਹੈ। ੧੫॥ ਛਪੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਰਗ ਤਿ ਜੋ ਕਰ ਉਤਾਂ ਹਸੁ ਖਬਰ
 ਨ ਜਾਣੀ। ਪਿਤ ਕੋ ਕਰ ਪਰ ਨ ਮਗਯੋ ਪੂਵ ਮਨ ਹਰ ਖਾਈ। ਨਿ
 ਪ ਬਿਹ ਬਲ ਮੁਤ ਬਿਗੀ ਕਰਤ ਪੁਰਹਾ ਹਾਕਾਰਾ। ਰੋਟਿ ਤਿ
 ਸੁਰੁ ਚਿ ਬਿਹਾਲ ਦੀ ਨ ਬਿਪ ਅਪ ਜਸ ਰਾਗਾ। ਇਕ ਪੂਵ ਜ
 ਨ ਨੀ ਪੀਰ ਜੁਗਯੋ ਕੋ ਕਵਿ ਬਰਨੈ ਤਾ ਸੁਮਤਿ। ਉਤ ਸੁਨ ਹੁਕ
 ਥਾ ਪੂਵ ਭਗਤ ਕੀ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਭਗਤੀ ਲੀਨ ਸੁਤਿ। ੧੬॥ ਪਿ
 ਥ ਮਨਿ ਸਾਏ ਪਵਾਸ ਪੁਨੈ ਯਹਿ ਪੂਵ ਸਿਸ ਕੀਨੈ। ਬਦੀ ਛਲ

ਦਿਨਤਿਤੀਅਖਾਇਏਕਮਾਸਾਬਿਤੀਨੇ॥ ਦੁਤੀਯਮਾਸਾਦਿਨਖ
 ਸੁਪਤ੍ਰਕੋਕਰਤਅਹਾਗਾਤਿਤੀਯਮਾਸਾਦਿਨਨਵਮਨੀਰਅਚ
 ਹੈਬਰਬਾਗਾਚਤੁਰਥੇਮਾਸਵ੍ਹਾਦਸਾਦਿਨੈਪੋਨਾਅਚੈਪੁਨਿਜੋ
 ਤਜੀ॥ ਇਕਪਗਅੰਗੁਸੁਬਲਠਾਫਸਿਸਾਰਿਦੈਰੂਪਪ੍ਰਕੋਸ
 ਜੀ॥ ੧੭॥ ਦੋਹਰਾਸਾਹਿਨਜਕੀਅਵਨੀਤਬੈਉਗਤੇਜਤਪਰ
 ਗਾਡੇਲਤਨਉਕਾਗਜਚਛੇਇਉਡੇਲਤਸੁਖਭਾਗ॥ ੧੮॥ ਸੁ
 ਨਿਸੁਰਪਾਤਿਹੀਅਮੈਰਕੋਮਤੁਮੁਹਿਲੈਰੈਰਾਜਾ॥ ਮਾਯਾਮਯ
 ਇਕਅਸੁਰਪਠਜਾਇਬਿਗਾਰਹੁਕਾਜਾ॥ ੧੯॥ ਪ੍ਰਵ੍ਰਜਨਨੀਕੇ
 ਰੂਪਪਰਹੁਦਨੁਕਰਤਸੁਤਬੈਲਾ॥ ਛੈਛਤਕਾਂਨਨਪਾਇਅਬ
 ਸਿੰਘਟਿਰਤਚਖਖੋਲਾ॥ ੨੦॥ ਤਉਨਖੋਲੈਨੈਪ੍ਰਵ੍ਰਪੁਨਕੋਰ
 ਰਤਨੁਪਾਗਾਗਾਰਜੋਤਉਨਰਕੋਸਿਸਪੁਨਿਨਿਜਰੂਪਸੰਭ
 ਗ॥ ੨੧॥ ਕੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥ ਜਬੈਬਾਲੈਨਾਨਹੀਨੈਕੁਖ

ਲੈ॥ ਕੁਪਜੇ ਦਸੁ ਦੈਤਾ ਕਟੂ ਬਾਕ ਬੇਲੈ॥ ਕਰੈ ਖਗਲੀ ਨੀਗਯੇ
 ਨੇਰਦੰਤਾ॥ ਦਿਖੈ ਬਿਸ੍ਨੁ ਰੂਪਾ ਮਹਾਂ ਦਸੁ ਪੰਤਾ॥ ੨੨॥ ਦੇਹਰਾ
 ਬਿਸ੍ਨੁ ਰੂਪਾ ਪੁਪਦੇਖ ਕੈ ਨਿਸ਼ਚਰਜਾ ਇਸੁ ਨਾਇ॥ ਏਤੈ ਸੁਰਪਤਿ
 ਰਾਜੁ ਸਿਸਟਾ ਕਜੇ ਨਹਿਤ ਪਜਾਇ॥ ੨੩॥ ਜਵੈ ਯਾ ਪਾਕ ਰਿਪੈ
 ਮਨਜੇ ਚਬਛੀ ਮਤਿ ਰਾਜੁ ਸਮਾਜ ਦਿਖੈ ਬਿਲਲਾਈ॥ ਰੰਗਤਿ
 ਲੇਤ ਮਗਾਂ ਨ ਕਰੈ ਬਰਜੀ ਰਿਸ ਕੈ ਰਹਿ ਹੇਤੁ ਪਚਾਈ॥ ਦੇਖ ਮ
 ਪੀਰ ਕੁਬੇਰ ਕਯੋਹ ਰਿਪਾਸ ਚਲੇ ਨਿਹਕੀ ਠਕੁਰਾਈ॥ ਕਿੰਨਰ
 ਗੰਧਰਵ ਦੇਵ ਲਿਏ ਸਬ ਛੀਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਗਯੇ ਸੁਰਗਾਈ॥ ੨੪॥ ਦੇ
 ਹਰਾ॥ ਕਰ ਰੰਗੇ ਤਰੁ ਰੇਨੇ ਨਜਲ ਉਸਤਤਿ ਕੀ ਨਾਮ ਪਾਗਾ ਬੇਲੇਰ
 ਮਾਨਿ ਵਸਤ ਬਾਘ ਵਾਇਤ ਨਿਵਾਰਾ॥ ੨੫॥ ਪੂਵ ਕੈ ਕਛੁ ਇੰਛ
 ਲੀਤੁ ਵਠਕੁਰਾਈ ਇੰਦ੍ਰ॥ ਕਤ ਕੇ ਪਤਹਰ ਸਮਾਰ ਪੈ ਮਾਰਤ ਸਰ
 ਗਲਿੰਦ੍ਰ॥ ੨੬॥ ਬਿਨ ਕਾਜ ਨਿਜ ਭੈਰਵ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰੇ ਹੀ ਅਸੇਇ॥

੧੦੮

ਜਾ ਵਤੋ ਪੁਵ ਪਾਸ ਮੈ ਤਿਹ ਤਪ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥ ੨੭ ॥ ਨਿਜ ਪੁਰਖ
 ਯੇ ਸਕਤ ਬਲੰਤ ਅਨੰਦ ਸਾਂਤਾ ॥ ਚਲੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਮ ਪੁਵ ਕਯੋ ਭ
 ਗਤ ਵਛਲ ਦੁਖਾਂਤਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਲਨਾ ਆਇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਵੈ ਬਹੁ ਭ
 ਤਨ ਗਾਇਓ ਨੈਕੁ ਤੁਨੈ ਨਨਿ ਸਿਸੁ ਉਪਾਗੇ ॥ ਜੇ ਉਹ ਰਿਹੁ ਪਤਿ
 ਰਿਦੈ ਨਿਜ ਪਾਰਿ ਓਸ ਉਹ ਰਿਤਾਂ ਤੇ ਲੀਨ ਟਾਰੇ ॥ ਹੋਇ ਬ੍ਰਾਹ
 ਲ ਖੋਲੇ ਤਦੇ ਖੋਜੇ ਵਹੈ ਚਤੁਰ ਭੁਜ ਰੂਪ ਪਗਗਾ ਮੁਬਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਉਠਾਇ ਗਗਨੇ ਲਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਜਲ ਚਲੇ ਜੋ ਚਹੁ ਚਖਨ ਪਟ ਭੀ ਗਸ
 ਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਹੋਰ ਗਾ ਕਰ ਜੇਰੇ ਬਿਨੈ ਭਗਤੁ ਕਿਵਹੁ ਨ ਬਰੇ ਤੋ
 ॥ ਫੇਤੇ ਨੇਤ ਸੁਤਿ ਭਾਖੈ ਤਨ ਕਬਾਲ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਦਰਸਿ
 ਲਾਛੰਦਾ ਲੈ ਤਿਉ ਵਹਾਰਾ ਤਾ ਸਰ ਬਸ ਮਾਯਾ ਜੈ ਜੈ ਦੀਨ ਨਾਥ
 ਰੀ ॥ ਜੈ ਦੇਵ ਨ ਦੇਵਾ ਮਲਖ ਅਭੇਦਾ ਏਕ ਅਨੇਕਾ ਜੋ ਤਿਪਰੀ ॥ ਜੈ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾ ਸਰੂਪ ਮਤਿ ਆਨੁ ਪਾਪ ਟਿਪ ਟਿਵਾਸ ਅਲੇਪ ਰਹੈ ॥ ਜੈ ਨਿਗੁ

ਨਪਸਾਨੰਸਗੁਨਬਖਾਂਨੰਅਜਅਕੀਸਦਬੇਦਕਹੈ॥੩੦॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਇਹਬਿਧਿਉਸਤਤਿਕੀਨਬਹੁਪਕਯੋਚਰਨਪੁਨਿਬਾਲਾ॥ਮਾਂਗਮ
 ਗਬਹੁਪ੍ਰਭਕਯੋਜਾਂਨਹੁਮੋਹਿਦਇਆਲਾ॥੩੧॥ਰਹੀਪ੍ਰਥਮਕ
 ਛੁਬਾਸਨਾਅਬਤੁਵਦਰਸਨਭਾਗਾ॥ਤਦਪਮਨੋਰਥਪ੍ਰਥਮਹੁੰਦੈ
 ਹੋਤੁਵਅਨੁਗਾਗਾ॥੩੨॥ਛਪੈ॥ਉਚੇਪਦਮੁਹਿਮਿਲੈਸੇਈਲੀਲੈ
 ਸੁਤਪ੍ਰੀਤੀ॥ਦੇਵਦਾਂਅਤ੍ਰੀਮੇਰੁਪ੍ਰਦਛਨਕਰਸੁਭਰੀਤੀ॥ਸਿੰਘ
 ਸੁਤੁਵਅਦਲਅੰਗੁਯਯਾਤਕਰਹੁਅਬਾਸੈ॥ਪਤਤੁਵਲੈਨ
 ਤਜਾਗਹੁਲੈਪੋਸੰਗਤਕਾ॥ਖਦਬਿਸਾਸਸਭਲਰਾਜੁਕਰਇਕ
 ਦਿਨਜਾਇਅਖੇਟਹਿਤਾ॥ਤਹੁਸੁਰੁਚੀਸੁਤਹੁਤਜੱਛਇਕਕ੍ਰਾਤਬੈਰੁ
 ਤੁੰਲੈਹਿਜਿਤਾ॥੩੩॥ਪੁਨਿਕੁਬੇਰਤੁਵਆਇਮਿਲੈਨਿਜਦੇਖੁਛਮ
 ਈ॥ਇਹਬਿਧਅੰਗਹਿਰਾਜਚਰਿਤਕਰਹੋਸੁਤਜਾਈ॥ਦੇਬਰੁ
 ਕਰਾਤੀਪ੍ਰੇਮਭਏਅੰਤਰਹਿਤਸਦਮੀ॥ਅਯੋਨਿਪਸੁਪਿਪਾਇਲੀਏ

੧੦੬

੦

੦

ਮੰਤ੍ਰੀ ਅਨੁਗਾਂ ਮੀ ॥ ਲੈ ਪੁਰਗ ਵਨੇ ਅਨੰਦ ਸੋ ਪ੍ਰਿਥਮ ਗਯੋ ਪ੍ਰਵਸੁਰ
 ਚਿਗ੍ਰਹਿ ॥ ਪਰਾਪਕ ਰਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਨ ਲਾਇ ਹੀ ਅਲਾਜੁ ਸਾਮੁ ਹੋ ਨੈਨ
 ਨਹਿ ॥ ੩੪ ॥ ਦੈ ਮਾਤਾ ਕੋ ਪੀਰ ਤੇ ਹਿਰਿ ਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ॥ ਪੁਨਿ ਅਯੋ
 ਨਿਜ ਮਾਤ ਗੇਹੁ ਖਸੋ ਹੀ ਅਲਾਏ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਭਯੋ
 ਕਵਿ ਬਰਨਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਰਤ ਰਾਜ ਮੇਜੇ ਗੁਪ੍ਰੇ ਮਰੁਗਤੀ ਪ੍ਰਵਪਾ
 ਈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਚਿਤਿ ਰਿਤੁ ਰਿਗਤ ਕੇ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਸੰਛੇ ਪਕ
 ਹਿ ॥ ਜੇ ਸੁਨੈ ਸੁਨਾਵੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤਿ ਅਰੁ ਗਜਾਨ ਲਹਿ ॥ ੩੫ ॥ ੩੬
 ਮੁਲ ਛੁਪੈ ॥ ਪ੍ਰਯਾਨ ਚਤੁਰ ਭੁਜ ਚਿਤ ਪਕੜੇ ॥ ਤਿਨੈ ਸਰਨਿ ਹੋ ਅ
 ਨੁਸਰੈ ॥ ਅਗਸੁ ਪੁਲਸੁ ਪੁਲਰੁ ਚਮਨ ਵਸਿ ਸੁਸੁਰ ਭਰਿ ਰਿਖਾ ॥
 ਕਰਦ ਮਾ ਅਤੇਰ ਚੀਗਾਰ ਗਾਰੇ ॥ ਤਮ ਬਜਾਸ ਸਿਖਾ ਲੇ ਮਸਭਿ
 ਗਦਾਲ ਭੁਜ ਅੰਗਰਾ ਸਿੰਝੀ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਮਾਂਰੁ ਵਬਿਸ੍ਵਾਸੀ ਮਤ੍ਰਦ
 ਰਬਾਸਾ ਸਹਸੁ ਅਠਾਸੀ ॥ ਜਾਬਾ ਲੁਕਯ ਮਦਗਨ ਮਯਾਦ

ਰਸਕੰਸਪਧਰਬਤਪਾਰਾਸਰਪਦਰਜਪਰੋਪਾਪਸਾਨਚਤੁਰਭੁ
 ਜਚਿਤਪਕੋਤਿਨੈਸਰਨਿਰੋਅਨੁਸਰੋ॥੧੬॥ਸਾਪਨਸਾਪਸ
 ਤਪੁਰਾਂਨਫਲਹੁਪੀਸ਼ੀਭਾਗਵਤਾਬ੍ਰਹਮਬਿਸ੍ਨੁਸਿਵਲਿੰਗ
 ਪਦਮਸ੍ਰੰਦਵਿਸਤਾਰਾਗਾਬਾਮਨਮੀਨਬਰਾਹਮਣਗਨਿਕੂਰਮ
 ਉਦਾਰਾਗਾਰੁਤੀਨਾਰਦੀਭਵਿਖ੍ਯਬ੍ਰਹਮਵੈਵਰਤਸ਼ਵਨਮੁ
 ਚਿੰਮਾਰਕੰਡੇਬ੍ਰਹਮੰਡਕਥਾਨਾਨਾਉਪਜੈਰੁਚਿੰਪਾਰਮਪਰਮ
 ਸ਼੍ਰੀਮੁਖਕਥਤਚਤੁਰਸਲੋਕੀਨਿਗਮਸਤਿ॥ਸਾਪਨਸਾਪਸ
 ਤਪੁਰਾਂਨਫਲਹੁਪੀਸ਼ੀਭਾਗਵਤਾ॥੧੭॥ਦਸਆਠਸਿੰਮ੍ਰਿ
 ਤਜਿਨਉਚਰੀਤਿਨਪਦਸਰਸਿਜਭਾਲੋਮੋ॥ਮਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਆ
 ਤੇਵੈਸਨਵੀਹਾਰਤਿਕਯਾਮੀ॥ਯਾਗਬਲਕਅੰਗਰਾਉਸਨ
 ਸਾਮਾਰਤਕਨਾਮੀ॥ਕਾਤਾਯਨਿਸਾਖਲ੍ਯਗੋਤਮੀਵਸਿਸ਼੍ਰੀ
 ਦਾਖੀ॥ਸੁਰਗੁਰਆਸਾਤਾਪਪਰਸਰਫਿਤਮੁਨਿਭਾਖੀ॥ਆਸ

ਪਾਸਉਦਾਰਪੀਪਰਲੋਕਲੋਕਸਾਪਨਜੋ। ਦਸਆਠਸਿੰਮਿਤਿ
 ਜਿਨਉਚਰੀਤਿਨਪਦਸਰਸਿਜਭਾਲੋਮੋ॥੧੮॥ ਪਾਵੈਭਗਤਿ
 ਅਨੁਪਾਇਨੀਜੇਰਾਮਸਚਿਦਵਸੁਮਰਨਕਰੈ॥ ਸਿਸ੍ਰਬਿਜਯੀ
 ਜਯੰਤਨੀਤਪਰਰੁਚਰਬਿਨੀਤਾ॥ ਰਾਸ੍ਰਵਰਪਨਨਿਪੁਨਸੁਰਾ
 ਸ੍ਰਪਰਮਪੁਨੀਤਾ॥ ਅਸੋਕਸਦਾਅਨੰਦਪਰਮਪਾਲਕਤਤਬੇ
 ਤਾ॥ ਮੰਤ੍ਰੀਵਰਜਸੁਮੰਤਚਤੁਰਜਗਮੰਤ੍ਰੀਜੇਤਾ॥ ਅਨਾਅਸ
 ਰਘੁਪਤਿਪ੍ਰਸੰਨਕੁਵਸਾਗਰਦੁਸਤਰਤਰੇ॥ ਪਾਵੈਭਗਤਿਅ
 ਨੁਪਾਇਨੀਜੇਰਾਮਸਚਿਦਵਸੁਮਰਨਿਕਰੈ॥੧੯॥ ਸੁਭਵਿਸ੍ਰਬਿ
 ਜੋਮੋਪਰਕੋਰੇਜੇਸਹਿਚਰਰਘੁਬੀਰਕੋ॥ ਦਿਨਕਰਸੁਤਯਰਿ
 ਰਾਜਬਾਲਬਛਕੇਸਰਿਅੰਕਸਾਦਪਮੁਖਦੁਵਿਧਮਯੰਦਰਿੰ
 ਛਪਤਿਸੰਕੀਰ੍ਧਰਸਾ॥ ਉਲਕਾਸੁਭਟਸੁਖੇਨਦਰੀਮੁਖਕੁਮਦ
 ਨੀਲਨਲਾ॥ ਸਰਭਰਗਵੈਗਵਾਛਪਨਸਰੰਪਮਾਦਨਅਤਿਬਲ

ਮ

॥ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂ ਬਪਾਲ ਰਾਜ ਕਾ ਨਰੁ ਭੀਰ ਕੋ ॥ ਸੁਭਾਇ
 ਸੁਬਿਸਮੇਪਰ ਕਰੇ ਜੇਸਾ ਹਿਚ ਰੰਪੁ ਭੀਰ ਕੋ ॥ ੨੦ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਬਡੇ
 ਗੋਪ ਪ੍ਰਭ ਨ ਕੇਸੁ ਤਨੀ ਕੇਨ ਵਨੰਦਾ ॥ ਪਰਾਨੰਦ ਪੂ ਵਨੰਦ ਤਿਤੀ
 ਯਉ ਪਨੰਦ ਸੁਨਾ ਗਾਗਾ ॥ ਚਤੁਰ ਬਤਹ ਅਰੁਨੰਦ ਨੰਦ ਸੁਖ ਸਿੰਧ
 ਉਨਾ ਗਾਗਾ ॥ ਸੁਠ ਸੁਨੰਦ ਪਸੁ ਪਾਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਸ਼ੈ ਅਰੁਨੰਦ ਨਾ ॥
 ਕਰਮਾ ਪਰਮਾਨੰਦ ਅਨੁਜ ਬੰਲ ਭੁਜ ਗਬੰਦ ਨਾ ॥ ਆਸ ਪਾਸ
 ਵਾ ਬਰਗ ਕੇ ਵਿਹਰਤ ਪਸੁ ਪਸੁ ਛੰਦਾ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਬਡੇ ਗੋਪ ਪ੍ਰਭ ਨ
 ਕੇਸੁ ਤਨੀ ਕੇਨ ਵਨੰਦਾ ॥ ੨੧ ॥ ਬਾਲ ਬ੍ਰਿਧ ਨ ਰਨਾਰਿ ਗੋਪ ਹੋ ਅਰ
 ਥੀ ਉਨ ਪਦ ਰਜਾ ॥ ਨੰਦ ਗੋਪ ਉਪਨੰਦ ਪਰਾਨੰਦ ਮਹਾਰਿਜ ਸੇਪਾ
 ॥ ਕੀਰਤ ਦਾ ਬ੍ਰਿਧ ਭੰਨ ਕੁਵਹਿ ਸਹਿਚਰ ਮਨ ਮੇਦਾ ॥ ਮਪੁ ਮੰਗ
 ਲ ਸੁਬਾਲ ਸੁਬਾ ਹੁਕੁ ਅਰਜੁਨ ਸ਼ੀਦਾ ਮਾ ॥ ਮੰਡਲ ਗਲ ਅ
 ਨੇਕ ਸੁਮਾ ਮਸੰਗੀ ਬਹੁਨਾ ਮਾ ॥ ਘੋਖ ਨਿਵਾਸ ਨ ਕੀ ਬ੍ਰਿਧਾ ਹਰਨ

ਰਟੇਛਤ ਆਦਿ ਅਜਾ। ਬਾਲਾ ਬਿਪਨ ਰਨਾ ਰਿਗੇ ਪੋਤੇ ਅਰਥੀ
ਉਨ ਪਾਦਰ ਜਾ। ੨੩॥ ਬਿਜਰਾ ਜਸੁ ਵਨ ਸੰਗ ਸਦਨ ਬਨ ਅ
ਨੁਗ ਸਦਾ ਤਤ ਪਰ ਰਹੈ। ਗਰ ਕਤ ਕਪੜ ਕ ਐਰੁ ਪੜ ਸਭ ਭੀ ਮ
ਨਿਭਾਵੈ। ਮਪੁਕੰਠੇ ਮਪੁਵਰਤ ਰਸਾਲ ਬਿਸਾਲ ਸੁਹਾਵੈ। ਪ੍ਰੇ
ਮ ਕੰਦ ਮਕਰੰਦ ਆਨੰਦ ਸਦਾ ਚੰਦ੍ਰਾਸਾਗ ਪ੍ਰਯਦ ਬਕੁਲ ਯ
ਦਾਂ ਨਸਾਰ ਦਾ ਬੁੱਧਿ ਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਸੇਵਾ ਸਮੇਦਿ ਚਾਰ ਕੇ ਚਾਰੁ ਚ
ਤੁਹ ਚਿਤ ਕੀ ਲਹੈ। ਬਿਜਰਾ ਜਸੁ ਵਨ ਸੰਗ ਸਦਨ ਬਨ ਅਨੁ
ਗ ਸਦਾ ਤਤ ਪਰ ਰਹੈ। ੨੩॥ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮੇਦਾ ਸਜੇ ਤੇ ਮੇਰੇ
ਸਿਰ ਤਾਜ। ਜੰਬੂ ਐਰੁ ਪਲੰਖ ਸਾਲ ਮਲ ਬਹੁਤੁ ਰਾਜ ਰਿਖਾ।
ਕੁਸਪ ਵਿਤ ਪੁਨਿ ਭ੍ਰੇਚ ਕੋਨ ਮਾਹਿਮਾ ਨਾਨੈ ਲਿਖਾ। ਸਾਕਾ ਵਿਪੁਲ
ਵਿਜਤਾਗ ਪ੍ਰਸਿਪਨਾ ਮੀ ਅਤਿ ਪੁਰੁਕਗ। ਪਰ ਬਤ ਲੋਕਾ ਲੋਕ
ਓਕਟਾ ਪੂਕੰ ਚਨ ਪਗ। ਹਰਿ ਬਿਤ ਬਸ ਤਜੇ ਜੇਨ ਹਾਂਤਿ ਨ ਸੋ ਨਿ

ਤਪ੍ਰਤਿਕਾਨਾ ਸਪਤਦੀਪਮੈਦਾਸਜੇਤੇਮੇਰੇਸਿਰਤਾਨਾ ॥੩੪॥ਮ ੧੧੨
 ਪ੍ਰਜਦੀਪਨਵਖੰਡਮੈਭਗਤਜਿਤੇਮਮਭੁਪਾਇਲਾਵਰਤਆਪੀ
 ਸਸੰਕਰਖਣਅਨੁਗਾਸਦਾਸਿਵਾਰਮਜਕਮਛਮਨੁਦਾਸਰਿ
 ਰਨ੍ਯਕੁਰਮਅਰੁਯਮਇਵਾਕੁਰਵਰਾਗੁਭੁਭਿਤ੍ਰਵਰਖਤ
 ਗਿਸਿੰਘਪ੍ਰਤਲਾਦਾਕਿਪੁਰਖਰਾਮਕਪਿਭੁਰਖਨਰਾਇਣੁ
 ਬੀਨਾਨਾਦਾਭਝਾਸੁਪ੍ਰੇਗੀਵਭਝਮਵਕੇਤਕਾਮਕਮਲਾਅ
 ਨੁਪਾਮਪ੍ਰਜਦੀਪਨਵਖੰਡਮੈਭਗਤਜਿਤੇਮਮਭੁਪਾ ॥੩੫॥ਸ੍ਰੇ
 ਤਦੀਪਮੈਦਾਸਜੇਸ੍ਰਵਨਜੁਲੇਤਿਨਕੀਕਥਾਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਕੇਬ
 ਵਨਨਿਰੰਤਰਤਾਂਹੀਦੇਖੈ ॥ਪਲਕਪਰੈਜਬਬੀਚਕੇਟਜਮਜ
 ਤਨਲੇਖੈ ॥ਤਿਨਕੇਦਰਸ੍ਰਕਾਜਗਾਏਜਹਾਂਬੀਨਾਪਾਰੀ ॥ਸ੍ਰ
 ਮਦਣੀਕਰਸੈਨਉਲਟਿਅਬਨਹਿਅਪਿਕਾਰੀ ॥ਨਾਰਾਇਣੁ
 ਅਖਜਾਨਾਇਛਤਹਾਂਪ੍ਰਸੰਗਨਾਹਿਨਤਥਾ ॥ਸ੍ਰੇਤਦੀਪਮੈਦਾ

ਸਜੇਸ੍ਰਵਨਸੁਨੇਤਿਨਕੀਕਥਾ॥੩੬॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੇਤਦੀਪਵਾਸੀਭੁਗ
ਤਨਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਦੇਹਗਾ॥ਸ੍ਰੇਤਦੀਪਵਾਸੀਭੁਗਤਪਰਮਪ੍ਰੇਮਕੀ
ਖੰਨਾ॥ਨਾਰਦਰਿਖਦੇਖਨਚਲੇਜੇਅਟਕੇਸ਼ੀਭੁਗਵਾਂਨਾ॥੧॥
ਯਹਸਭਕੋਹਾਸੀਕਰਤਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਜੇਦੇਵਾ॥ਮਤੁਕਾਤੁੰਕੋਤ
ਨੁਪਰੈਵਹਨੀਜਾਨਤਭੇਵਾ॥੨॥ਆਗੇਜਾਨਨਦੇਤਹੈਪ੍ਰਭਾ
ਹਜਗਨਭੁਗਾ॥ਜਿਹਮਾਰਗਜੈਹੈਰਿਖੀਤਹਬੈਠਛਬਪੂਰਾ॥
੩॥ਅਤਿਦੁਖਪਾਇਛਿਕੇਤਬੈਆਯੋਜਹਬੈਕੁੰਠਾ॥ਕੇਅਟ
ਕੇਮੁਹਿਜਾਤਪ੍ਰਭਦੇਖਉਭੁਗਤਅਕੁੰਠਾ॥੪॥ਤੇਟਕਛੰਦਾਮੁ
ਸਕਾਇਕਯੋਹਰਿਜੂਤਬਹੀ॥ਇਕਲੇਮੁਹਿਜਾਗਚਲੇਅ
ਬਹੀ॥ਦੁਰਲੰਭਪਦਾਰਥਏਜਗਮੇ॥ਭੁਗਤੇਦਰਸੈਪਗਦੈਮ
ਗਮੇ॥੫॥ਕਹਤੇਰਿਖਚੇਰਿਕਿਬਾਂਨਗਾਹੀ॥ਹਮਹੂੰਨਗਾਤੇਤਮਹੂੰ
ਸੁਲਤੀ॥ਚਲਹੋਹਮਰੇਸੀਗਦੇਖਜਨੈ॥ਪਤੁਚੇਸਰਸੰਦਰਕੋਨੁ

ਗਨੈ॥੬॥ਖਗਬੈਠਤਹੰਗਰਿਧਜਾਨੁਗਾਤੀ॥ਪ੍ਰਭਦੂਰਗੁਤੇਪ
 ਰਨਾਮਕਹੀ॥ਹਰਿਧੇਮਭਕਯੋਨਹਿਨੈਨਖੁਲੇ॥ਯਹਕੋਨਪ੍ਰਭੁ
 ਰਿਖਬੁਝਦੁਲੇ॥੭॥ਅਸਪੀਛਿਅਨੇਕਰਹੈਸਰਸੈ॥ਜਲ
 ਜੀਯਭਖੇਨਦਯਾਪਰਸੈ॥ਬਿਸਮਾਦਰਯੋਸੁਰੰਡੰਤਕਰੀ
 ॥ਕਹਿਹੈਰਿਖਕੋਮੁਸਕਾਇਹਰੀ॥੮॥ਛਪੈ॥ਯਹਖਗਕੀ
 ਰਿਖਪ੍ਰੀਤਿਕਹਾਤੁਦਬਰਨਸੁਨਾਉ॥ਬਿਨੁਸੰਤਨਕੇਸੀਤਅੰ
 ਨਜਲਅਚੈਨਕਾਉ॥ਬੀਤੇਬਰਖਯਯਗਯਾਪ੍ਰਜਾਸੇਅ
 ਰੁਭੁਖੇ॥ਸੰਤਉਚਿਸੁਨਾਮਿਲੇਛੁਪਾਕਰਹੈਤਨਰੁਖੇ॥ਰਿਖ
 ਪ੍ਰਿਥਮੇਜਲਸੁਦੇਧਕਯੋਸੁਦਚੈਚਲੈਤਜਦਯੋ॥ਪੁਨਿਪੀਅ
 ਨਾਰਦਸੀਤਹਿਦਯੋਸਕਲਕਮੰਡਲਅਚਲਯੋ॥੯॥ਦਿ
 ਖਤਾਂਕੀਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿਪੁਲਕਨਾਰਦਤਨਛੁਲੇ॥ਹਰਿਕਯੋਅ
 ਗੈਦੇਖੁਕਹਾਖਗਾਤੀਮੈਝੁਲੇ॥ਪੁਰੁਚੈਇਕਪੁਰਮਾਹਿਤਹੰਮੰਦ

ਰਉਝੀਆਰੀ॥ਸਾਂਝਆਰਤੀਕਰਤਤਹਾਂਸਭੁਹੂੰਨਰਨਾਰੀ॥ਤ
ਬਕੋਤਕਹਿਤਮਗਬੈਠਰਿਖਸੀਪਤਿਮੰਦਰਮੈਗਯੋ॥ਪਾਛੈਤੇਅ
ਯੋਭਗਤਇਕਨਰਦਕੋਬੂਝਤਭਯੋ॥੧੦॥ਹੋਤਆਰਤੀਸੰਤ
ਕਹੋਪ੍ਰਭਮੰਦਰਮਾਂਹੀ॥ਰਿਖਕੋਹਾਸਿਸੁਭਾਵਪ੍ਰੇਮਤਿਹਜਾਂਨਯੋਨ
ਹੀ॥ਕਬਕੇਘਰਘਰਗਏਆਰਤੀਕਰਸਭਲੇਗਾ॥ਤੂੰਅਟ
ਕੇਗਘਰਕਾਜਸੁਨਤਭਗਤੈਭਯੋਸੇਕਾ॥ਤਿਹਤਤਛਿਨਦਸਮੇ
ਦੁਰਕੋਪ੍ਰਾਂਨਖੈਂਚਲੀਨਿਤਬੈ॥ਯਹਤਨਨਹਿਰਾਖਨਜੇਗਏਪ੍ਰ
ਭਕੀਰਤਤੇਗਯੋਅਬੈ॥੧੧॥ਪਾਛੈਵਾਂਕੀਤੀਅਤਬੈਆਰਤਿ
ਹਿਤਆਈ॥ਪਤਿਦਿਖਕੀਓਨਸੇਕਚਲੀਮੰਦਰਕੋਧਾਈ॥
ਰਿਖਕਹਿਦੇਰਤਕਹਾਆਰਤੀਕਬਕੀਹੋਈ॥ਸੁਨਤਤੇਤਿਹ
ਪ੍ਰਾਂਨਮਨੇਬਹੁਦਿਨਕੀਸੋਈ॥ਮੰਦਰਤੇਤਿਹਸੁਤਆਇਪੁਲਾ
ਰਦਪ੍ਰਤਿਬੂਝਤਭਯੋ॥ਮੈਫਿਅਕਰਮਇਨਕੇਕਰੇਹਰਿਜਸੁਸੁ

ਨਿਜੇ ਤਨੁ ਦਯੋ॥ ੧੩॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਗਾ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਕੀਰਤਿ ਸੁਨੇ
 ਇਨ ਤਨੁ ਸਗੀ ਗਾਤੇ ਹਮੇਰੇ ਕਛੁ ਕਾਜ ਨਹਿ ਤਬ ਬੇਲੇ ਰਿਖ
 ਪੀਗਾ ਤਬ ਬੇਲੇ ਰਿਖ ਪੀਗਾ ਆਰਤੀ ਸਮੈ ਬਿਹਾਯੋ ਸੁਨਤੁ
 ਯੋ ਬਿਸਮਾਦ ਪਿਤਾ ਮੁਹਨ ਮੁਗਵਾਯੋ॥ ਤਾਂ ਹਿ ਅਵਗੁਜਾ ਦੇਖ
 ਤਨੁ ਬਾਲਕ ਤਨੁ ਤਛਿਨਾ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਾਚ ਬਨਾ ਕਰੀ ਗਯੋ
 ਪਿਤ ਕੀਰਤ ਬਿਨੁ॥ ੧੩॥ ਤੁਮ ਅਵਗੁਨ ਛਮੋ ਸਦਾ ਦੀਨਾ ਬ
 ਦਿਆਲਾ॥ ਮਾਤੀ ਪਿਤਾ ਸੁਨੈ ਬਹੁ ਆਰਤਿ ਮਦਨ ਗੁਪਾਲਾ॥
 ਆਰਤਿ ਮਦਨ ਗੁਪਾਲ ਦਿਖਤ ਨਾਰਦ ਕਰਾਰੀ॥ ਆਇ ਗਏ
 ਭਗਵਾਂ ਨਕਟਾ ਕਕੇ ਬੀਨਾ ਪਾਰੀ॥ ਭਗਤੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਪਾਰ ਕਰੈ
 ਅਚਰਜ ਅਟਕੇ ਹਮਾ॥ ਆਯੋ ਰਛਾ ਪੇਤ ਸੋਊ ਫਾਸੀ ਕੀ ਨੀਤ
 ਮਾ॥ ੧੪॥ ਕਰ ਜੇ ਰੇ ਨਾਰਦ ਕਹਤ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਇਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ਸਾਧ
 ਬੇਖ ਪਰਹਾਰਿ ਕਯੋ ਸਭ ਲੋਗ ਨ ਸੁਬਖਾਂ ਨਾ ਸਭ ਲੋਗ ਨ ਸੁਬ

ਖੰਨਚਲਗੁਮੰਦਰਲੈਦੇਹਾ॥ਪੁਨਿਪ੍ਰਭਆਗਤਿਕਰਹੁਉਠਹਿਯ
ਹਿਤਜਸੰਦੇਹਾ॥ਤੈਮੇਰੀਤਿਨਕੀਨਲਗੇਗਾਵਨਗੁਨਪ੍ਰਭਬਗ॥
ਸੁਨਿਸੁਨਿਹਰਿਜਸੁਵਨਉਠੇਮਿਰਤਕਸਹਸਾਕਰ॥੧੫॥ਜਬ
ਹੀਜਨਜਾਗਤਭਏਮੰਦਰਜੈਜੈਕਾਰ॥ਤਿਹਭਗਤਹਿਕੀਪ੍ਰੀਤਿ
ਦਿਖਨਾਰਦਪ੍ਰੇਮਅਪਾਗਾਨਾਰਦਪ੍ਰੇਮਅਪਾਰਗਾਤਪ੍ਰਭਕੇਪ
ਗਪੁਨਿਪੁਨਿ॥ਆਏਹਰਿਬੈਕੁੰਠਬਿਦਾਭਏਰਿਖਗਾਵਤਗੁਨ
॥ਹਰਿਜਨਮਾਹਿਮਾਅਧਿਕਜੇਸਸਾਰਦਭਾਖੇਸਬਾਕੀਰਤਸਿ
ਘਕਛੁਕੈਦਾਨੁਰਜਜਨਪਗਾਏਜਬਾ॥੧੬॥੩੭॥ਮੂਲਛੁਪੇ॥
ਉਰਗਅਸੁਕੁਲਦੁਰਧਾਲਸਾਵਪੰਨਹਰਿਧਾਮਬਿਤਾ॥ਇ
ਲਾਪੜਮੁਖਅਨੰਤਅਨੰਤਕੀਰਤਵਿਸਤਾਰਤਾ॥ਪਦਮਸੀਕ
ਪੁਨਿਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਯਾਨਉਰਤੇਨਾਦਿਟਾਰਤਾ॥ਅਸੁਕਮਲਵਾਸੁਕ
ਅਜਿਤਆਗਜਾਅਨੁਵਰਤੀ॥ਕਾਰਕੇਟਿਕਤੱਛਕਸੁਭਯੋ

ਵਾਸਿਰਪਰਤੀ॥ ਅਗਮੇਕਤਿਸਿਵਸੰਘਤਾ ਅਗਰਏਕਰ
 ਸਰਜਨਰਤਿ॥ ਉਰਗਾਅਸੁਕੁਲਵਾਰਪਾਲਜਾ ਵਪੰਨਹਰਿਧ
 ਮਥਿਤਾ॥ ੨੨॥ ਏਬੀਸਾਪ੍ਰਿਥਮਹਰਿਬਪੁਪਰੇਤਿਉਚਤੁਰਬਜੁ
 ਹਕਲਜੁਗਪ੍ਰਗਟਾ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਾਨੁਜਉਪਾਰਸੁਪਾਨਿਧਿਅਵਨਿ
 ਕਲਪਤਰੁ॥ ਬਿਸ੍ਨੁਸ੍ਵਾਮਿਬੋਹਿਬਸਿੰਧੁਸੰਸਾਰਪਾਰਕਰਾਮ
 ਪ੍ਰਚਾਰਜਮੇਘਰੁਗਤਿਜਰਉਸਰਰੁਰਿਅਾਨੀਮਾਦਿਤ੍ਰ
 ਅਦਿਤ੍ਰਕੁਹਰਅਰਜਨਜੁਹਰਿਅਾਜਨਮਕਰਮਰੁਗਵ
 ਤਪਰਮਸੰਪ੍ਰਦਾਇਥਾਪੀਅਘਟਿ॥ ਏਬੀਸਾਪ੍ਰਿਥਮਹਰਿ
 ਬਪੁਪਰੇਤ੍ਰੇਚਤੁਰਬਜੁਹਕਲਿਜੁਗਪ੍ਰਗਟਾ॥ ੨੩॥ ॥ ॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਨੀਮ੍ਰਾਦਿਤ੍ਰਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾਦੇਹਗਾਨੀਮਾਦਿ
 ਤ੍ਰਹਰਿਰੁਗਤਕੀਕਥਾਨੁਹਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਜੇਪੁਰਅਵਤਜਾ
 ਪਰਿਖਸੇਵਕਰਤਜੁਪੁਪਾਇ॥ ੧॥ ਇਕਦਿਨਦੰਡੀਝੰਡਬਰਅਵਤ

ਕੁਏਸਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਤਿਨਸਰੁਕੇਨਜੇਤਕੀਓਨੀ॥ ਮਾਦਿਤਸੁਰਗੀਤਿ॥
 ੨॥ ਹਰਿਜੇਵਾਮੇਹਰਿਗੁਰਗਤਲਾਗੀ॥ ਅਧਿਕਅਵਗਾਪ
 ਛੈਅਸਨਬਨਾਯੋਬੇਲੇਨਤੀਵਿਚਾਗ॥ ੩॥ ਅਬਕੁਯਨਕੇ
 ਸਮੇਨਹਿਬੇਦਬਾਕਕਹਿਦੀਨਾ॥ ਸਾਂਝਅਸਨਬਰਜੇਸਰੁ
 ਨਸੁਨਿਜਨਬਿਸਮੈਲੀਨਾ॥ ੪॥ ਕੁੰਡਲੀਆਅਬਮੇਰੇਗੁਰ
 ਤੇਜਤੀਜਾਂਹਿਛੁਪਾਤਰਦੁਖਾ॥ ਛਟਤਰਿਦੈਯਹਿਦੇਖਕਰ
 ਕੈਸੇਪੈਮੁਹਿਸੁਖਾ॥ ਕੈਸੇਪੈਮੁਹਿਸੁਖਪ੍ਰਕੁਕੇਪ੍ਰਾਨੁਪਕ੍ਰੇ
 ਚਿਤਾ॥ ਸੁਪਨੇਸਕਹਿਦੀਨਾਦੇਖਾਵਹੁਗਵਿਆਂਗਾਨਹਿਤਾ॥
 ਕਰਜੇਰੇਪੁਨਿਕਹਮਹੰਤਪ੍ਰਤਿਨੀ॥ ਮਾਦਿਤਤਬਾਕੁਯਨਪਾਦ
 ਹੁਸ਼ਾਮਿਦਾਸਕੋਕਰਸਨਾਥਅਬਾ॥ ੫॥ ਕਰਸੰਪੁਟਬਿਨੁਦੈ
 ਭਗਤੁਦੰਡੀਹੀਅਦੁਖਮਾਂਨਾ॥ ਕੁਮਕਾਂਡੀਹਮਸਦਾਕੇਕਿਉਤੁ
 ਮਕਰਹੋਹਾਂਨਾ॥ ਕਿਉਤੁਮਕਰਹੋਹਾਂਨਾਨਿਕਸਰਿਸਬਾਯਾਏ

॥ ਭਾਨੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੇਰਿ ਚਹਤ ਜੇ ਅਸੁ ਕਰਾਏ ॥ ਆਂਗਨ ਪਾਦ
 ਪਾਨੀ ਮਕਯੋ ਦੇਖਹੁ ਉਚੇ ਬਗਾ ਸਿਖਰ ਬਿਰਾਜਤ ਸੁਰਢ ਮੇ
 ਤ ਬਸੇ ਘਘਟ ਕਰਾ ॥ ੬ ॥ ਅਬ ਘਨ ਮਾਰੁ ਤ ਬੇਗ ਉਡ ਦੇਖਹੁ
 ਗਵਿ ਕਰ ਚੀਤਾ ॥ ਸੰਤ ਪਾਂਤ ਅਚਰ ਜਭ ਭਟੀ ਰੋਜ ਨੁਪਾਯੋ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ॥ ਰੋਜ ਨੁਪਾਯੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੁਰੁ ਕਰ ਅਸੁ ਆਏ ॥ ਪਾਂਨ ਖਾਇ
 ਸੁਖ ਪਾਇ ਭਗਤ ਕੇ ਸੁਖ ਸੁਖ ਛਾਏ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਦਿਨ ਦਿਖ
 ਤ ਭਟੀ ਛਿਨ ਅਰਪ ਗਤਿ ਤ ਬਾ ॥ ਮਨ ਮੈ ਗਨ ਸਭ ਸੰਤ ਕਹ
 ਗਵਿ ਕੇ ਹੋਯੋ ਅਬ ॥ ੭ ॥ ਜਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਨ ਨੀ ਮਦਿ
 ਖਾਯੋ ਭਾਂਨ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪਗ ਪਰਤ ਸਬ ਉਸਤਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬ
 ਖਾਂਨ ॥ ਉਸਤਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬ ਖਾਂਨ ਨੀ ਮਆ ਦਿ ਤਜ ਦਿਖਾਯੋ ॥
 ਨੀ ਮਾਦਿ ਤਭ ਯੋ ਨਾਮ ਸੁਕਲ ਜਗ ਮੇਜ ਸੁਛਾਯੋ ॥ ਬਿਦਾ ਭਏ
 ਸਬ ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਮਾਨਯੋ ॥ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਤਾਪ

ਭਲੇ ਬਿਧ ਸੰਕਰ ਜਾਨੇ ॥ ੬ ॥ ੩੮ ॥ ਮੂਲ ਦੇ ਹਰ ਗੁਰਮਾਪਿ
 ਤਰਾਮਾਨੁ ਜਾ ਬਿਸੁਸਦੀ ਮਾਤਿ ਪੁਰਾਗਿ ਨੀ ਮਾਦਿ ਤਸਨ ਕਾਦਿ
 ਕਾਮ ਪੁਕਰ ਗੁਰਮੁਖ ਚਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਛਪੇ ॥ ਸੀ ਪ੍ਰਦਾਇ ਸਿਰੇ
 ਮਾਤਿ ਸੀ ਪੁਜਾਰ ਦਿਓ ਭਗਨੁ ਬਿਤਾਂਨਾ ॥ ਬਿਸੁਕ ਸੇਨ ਮੁਨਿ
 ਵਰਯਾ ਪੁਨਿ ਸੁਕੇ ਪਪਨੀਤਾ ॥ ਵੇਪ ਦੇ ਵਰਾਗ ਵਤ ਕੁਪਤ ਉਪ
 ਕੋਨ ਵਨੀਤਾ ॥ ਮੰਗਲ ਮੁਨਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਥ ਪੁੰਡਰੀਕਾਖ ਪਰਮ
 ਜਨਮ ॥ ਰਾਮੀ ਮਸੁਖ ਚਾਸਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪਰਤਾਪ ਪਰਾਂਕੁਸਾ ॥
 ਯਾ ਮੁਨਿ ਪੁਨਿ ਰਾਮਾ ਅਨੁਜਤਿ ਮਕਾਰਨ ਉਦੇ ਭਾਂਨਾ ॥ ਸੀ ਪ੍ਰਦ
 ਇਸਿਰੇ ਮਾਤਿ ਸੀ ਪੁਜਾਰ ਚੋ ਭਗਤਿ ਵਿਤਾਂਨਾ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਰ
 ਸੁਆਸੁ ਜਉ ਪਦੇ ਸਕਰ ਜਗਤ ਉਪਾਰਨ ਜਤਨੁ ਕੀਓ ਗੋਪ
 ਹੋਆ ਰੁਤ ਉਚ ਸੁਰਮੀ ਤਉ ਚਾਕੋ ॥ ਸੂਤੇ ਨਰ ਪਰੇ ਜਾਗ ਬਾ
 ਤਰ ਸੁਵਨ ਨਿਪਾਕੋ ॥ ਤਿਤਨੇ ਟੀ ਗੁਰ ਦੇ ਵਪ ਪਤ ਭਈ ਨਜ

ਗੀਨਜਾਗੀ॥ ਕੁਰੁਤਾਰਕਸਿਖੀਪ੍ਰਥਮਭਗਤਬਪੁਮੰਗਲ
 ਕਾਗੀ॥ ਰਿਪਣਪਾਲਕਹੁਣਾਸਮੁਹਸ਼ੀਰਾਮਾਨੁਜਸਮਨੰਹ
 ਨਬੀਓ॥ ਸਹਸ੍ਰਆਸ਼ੁਓਪਦੇਸਕਰਜਗਤਉਪਾਰਲਤ
 ਨੁਕੀਓ॥ ੩੧॥ ਸਾਖੀਸ਼ੀਰਾਮਾਨੁਜਨੀਕੀ॥ ਟੀਕਾਛਪੇ॥
 ਸ਼ੀਨਾਭਾਕਯੋਆਸਬਦਨਤਾਂਤੇਯਹਜਾਂਨੀ॥ ਭੁਣੇਸੇਸਅ
 ਵਤਾਰਸਿਰੀਰਾਮਾਨੁਜਗਜਾਨੀ॥ ਗੁਹਜਮੰਤ੍ਰਗੁਰਦੀਨਰਿ
 ਦੈਨਪਰੇਮਨੁਲਾਣੀ॥ ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਕੀਓਪ੍ਰਜਾਂਨਪ੍ਰਭੂਮੂਰਤਦਿ
 ਖਰਾਣੀ॥ ਭੁਗਤਰਿਦੈਕਰੁਣਾਵਸਤਤਾਂਤੇਹੀਅਤ੍ਰਿਤ੍ਰਬੀਨ
 ਯਹਿ॥ ਬਰਮੰਤ੍ਰਨੈਪੁਰਲੇਭਸਭਧੈਰੈਹਰਿਕਲਜਾਨਲਹਿ
 ੧॥ ਅਰਧਨਿਸਾਭੁਣੀਚੈਨਮਿਟਯੋਖਰਭੁਰਜਬਭਾਗੀ॥ ਚ
 ਛਉਚੇਅਸਥਾਂਨਭਗਤਯਹਿਕਯੋਪੁਕਾਰੀ॥ ਚੁਨਹੁਨ
 ਰਿਨਪ੍ਰੀਤਿਬਰਨਚਾਰੇਮਨੁਲਾਣੀ॥ ਮੰਤ੍ਰਨਧੇਯਹਪ੍ਰੇਮਤ

ਹਿਰਿਦਰਸੁਦਿਖਾਈ॥ ਤਿਨ੍ਹ ਕੰਠਕੀਓਗੁਲਿਭਾਂਤਜਿਹ
ਕੁਏਬਹੁਤਰਸਿੰਧਬਗ॥ ਅਵਰੇਜਿਹਕੰਠਪਰੀਸੁਪੁਨਿਪ
ਰਪਏਭਵਸਿੰਧਕਗ॥ ੨॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਛਿਨਮੇਪਤਿਤਉ
ਪਾਰੁਕੀਅਸੀਰਾਮਾਨੁਜਪ੍ਰੇਮਾ॥ ਅੰਗੁਟਿਰੇਬਹੁਦੇਸਪੁਨਿ
ਕੀਏਸਿਖਜਦੈਨੇਮਾ॥ ਕੀਏਸਿਖਜਦੈਨੇਮਭੀਰਸੰਗਜਤ
ਹਜਾਏ॥ ਨੀਲਾਚਲਪ੍ਰਭਧਾਂਮਸੁਹਸਸੇਵਕਸੰਗਆਏ॥
ਆਪਲਗੇਹਰਿਸੇਵਅੰਗੁਸੇਵਕਲਾਏਗਿਨ॥ ਪੰਡਾਕੀਨੇ
ਦੂਰਦੇਖਅਨੁਚਿਤਤਾਂਕੀਛਿਨ॥ ੩॥ ਗੀਝੇਪ੍ਰਭਜਨਸੇਵਪਰ
ਕਯੋਸੁਪਨਮੈਰਾਖਾ॥ ਅਬਪੰਡਨਕੋਸੰਪੀਏਪੁੰਨੀਤੁਵਅਭਿ
ਲਾਖ॥ ਪੁੰਨੀਤੁਵਅਭਿਲਾਖਜਨਮਪੂਰਬਸੇਵਕਯਹਿਅ
ਨੇਨਅਵਗੁਨਨੈਕਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਪ੍ਰਯਾਗੀਲਹਿ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀਨਿਸ
ਕਹਤਪ੍ਰਭੁਜਾਗਤਜਨਖੀਝੇ॥ ਚਲੇਓਪਾਉਨਭਗਤਸਬਲ

ਜੈ ਪ੍ਰਗਤੁ ਗੀਐ ॥੪॥ ਪਾਪਗੀ ਛੰਦੁ ॥ ਅਤੁ ਦੁਖੀ ਦੇਖ ਪੰਡੇ ਰਿ
 ਪਾਲਾ ॥ ਬੈਲੋ ਖਗ ਪਾਤਿ ਯਹ ਕੀਲਖ ਜਾਲਾ ॥ ਸਿਖ ਜਨ ਸਮੇ
 ਤ ਪਤੁ ਚਾਇ ਦੇਸਾ ॥ ਯਹ ਚਰਤ ਕੀ ਚਿਨਿ ਸਕੇ ਸੁ ਬੇਸਾ ॥੫॥ ਜਾ
 ਗਤ ਦੇਖ ਜੋ ਨਿਜ ਕਾਮ ਠਾਂ ਮਾਪੀ ਡਾਰਿਤ ਚਰਤ ਸੁ ਕੀਲਸ ਜਾ
 ਮਾ ॥ ਪ੍ਰਗਤੁ ਗੁਣੁ ਵਾਇ ਖਗ ਨਤ ਪ੍ਰੇਮਾ ॥ ਕੁਵਤੁ ਹਰਿ ਜੂ ਕੇ ਦਾਸੇ
 ਮਾ ॥ ਛਾਵੇ ਹਰਾ ਪ੍ਰਗਤੁ ਕਹਾ ਗੇ ਮਨ ਸੁਨਿਤ ਬਯਹ ਕੀਲਕਿ ਪ
 ਲਾ ॥ ਅਵਗੁਨ ਛਮੈ ਦੇਸ ਕੇ ਲੇਤ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰਿ ਦਿਆਲਾ ॥੬॥
 ਮੂਲ ਛਪੇ ॥ ਚਤੁਰ ਮਹੰਤ ਦਿੰਗ ਨ ਚਤੁਰ ਕੁਰਗ ਤਿਕੁ ਮੇਦਾ ਬੇਰ
 ਤੇ ॥ ਸੁਤਿ ਪ੍ਰਤਗਯ ਸੁਤਿ ਦੇਵ ਰਿਖ ਭੁਪੁਰ ਕਰ ਇਕ ਐਸੇ ॥ ਸੁ
 ਤਿ ਪਾਂ ਮਸੁਤਿ ਉਦਧਿ ਪਰਾਜਿਤ ਬਾਂ ਮਨ ਜੈਸੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾਨੁਜ
 ਗੁਰ ਬੀਪੁ ਬਿਦਤ ਜਗ ਮੰਗਲ ਕਾਰੀ ॥ ਜਿਵਿ ਸੀਘਤਾ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਗੁਜਾਂ ਨਸਨ ਕਾ ਦਿਕਾ ਮਾਰੀ ॥ ਏਵਰਾ ਪਾਧਿਤ ਉਦਾਰ ਪੀਸ

ਰਾਸਾਖਸਾਰੰਗਕਹੈ॥ ਚਤੁਰਮਹੀਤਦਿੰਗਲਚਤੁਰਰਗਤਿਕੂ
 ਮਦਾਬੇਰਹੈ॥ ੩੩॥ ਸ੍ਰੀਆਚਾਰਜਨਮਾਤਕੀਕਥਾਸੁਨਤ
 ਹਰਿਹੋਇਗਤਿ॥ ਮਾਲਾਧਾਰੀਮ੍ਰਿਤਕਵਯੋਸਰਤਾਮੇਆ
 ਯੋ॥ ਦਾਗਫਿਤਜੇਬੰਧਨਜੇਤਿਸਭਕੁਟੰਬਬੁਲਾਯੋ॥ ਨ
 ਕਸੰਕੋਚਹਿਬਿਪ੍ਰਤਬਹਰਿਪੁਰਤੇਹਰਿਜਨਆਏ॥ ਜੇਦ
 ਤਦੇਖੇਸਬਨਜਾਤਕਾਹੂਨਹਿਪਾਏ॥ ਲਾਲਾਚਾਰਜਲਲ
 ਖਾਪਾਪ੍ਰਦਰਕਰੀਮਹਿਮਾਜਗਤ॥ ਸ੍ਰੀਆਚਾਰਜਨਮ
 ਤਕੀਕਥਾਸੁਨਤਹਰਿਹੋਇਗਤਿ॥ ੩੩॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਲਾਲ
 ਚਾਰਜਨੀਕੀ॥ ਟੀਕਾਦੇਹਰਾਸ੍ਰੀਆਚਾਰਜਕੀਸੁਤ
 ਪਤਿਸੁਨੋਕਥਾਅਨੂਪ॥ ਲਾਲਾਚਾਰਜਨਮਬਰਪ੍ਰੇਮ
 ਭਗਤਿਕੋਕੁਪ॥ ੧॥ ਗੁਰਦੀਨੋਪਦੇਸੁਯਹਿਸਾਧਕੇਖੰਡ
 ਹੋਇ॥ ਗੁਲਅਵਗੁਨਨਵਿਚਾਰਹੋਹਰਿਸਮਜਨੋਸੋਇ॥ ੩॥

ਐਸੇ ਸਮਾਜਿਕੀ ਨੀਏ ਤੇ ਗੁਰਸਮਤਾ ਦੇ ਹੁਗੁਰ ਪਟਤਰ ਐਸੇ
 ਹਿਬ ਨੇ ਤੇ ਬੀਪੀ ਸਮਲੇ ਹੁ॥ ੩॥ ਜੈ ਸੇ ਨਿਜ ਸਨ ਬੀਪਿ ਹਿਤ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਕਰਤ ਨਰ ਕੁਗੁ ਤੈ ਸੇ ਤੁਮ ਹਿਤ ਕਰਹੁ ਸੁਤ ਨੈ ਕੁਨ ਜਾਂ ਨੇ ਦੂਰ
 ੪॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਗਤ ਬਗੁਰ ਬਚਨ ਪ੍ਰਮਾਂ ਨ ਕਰ ਸੀ ਸਨਿ ਦੁਖ
 ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਨੂ ਵਤ ਸਰਤ ਤਟ ਆਇ ਮ੍ਰਿਤ ਕਜ ਨ ਗੀਤਿ
 ॥ ਆਇ ਮ੍ਰਿਤ ਕਜ ਨ ਗੀਤਿ ਕੁਗਤ ਦੇਖੇ ਸੁਰ ਬੇਖਾ॥ ਆਲਾ
 ਕਰੀ ਦੁਖਿ ਰਾਜ ਭਾਲ ਚੰਦਨ ਅਭਿਖੇ ਕਾਗਹਿ ਕਰਲੀ ਨੇ
 ਖੇਂਚ ਦਿਖੇ ਲਾਲਾ ਚਾਰ ਜਜ ਬਾ॥ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨਿਜ ਰਸ ਮਾਂਹਿ
 ਕੁਲੀ ਬਿਪ ਕਰ ਬਿਬਾਂ ਨਤ ਬਾ॥ ੫॥ ਗਾ ਵਤ ਗੁਨ ਬਾਜ ਨ ਸ
 ਹਤ ਲੋਗ ਯੇ ਸਰਤਾ ਤੀਗਾ ਦਾਹ ਭਿਅ ਕੀ ਨੀ ਸਕਲ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਨੈ ਨ ਬਹਿ ਨੀਗਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨੈ ਨ ਬਹਿ ਨੀ ਹਕ ਹਤ ਜਸ ਗੁਰ ਹ ਬਖਾ
 ਨੀ॥ ਤਸ ਪ੍ਰੈ ਸਕਤਿ ਨ ਮੋਹਿ ਕ ਦੁਖ ਸਨ ਬੀਪੀ ਜਾਂ ਨੀ॥ ਇਹ ਬਿਪ

ਕਰੁਣਾਂ ਕਰਤ ਕਰਗਤ ਨਿਜ ਰਹਿ ਕੇ ਆਵਤਾ ਤੇਰਹਿ ਦਿਨ ਸਭ ਕੀ
 ਨਕਿ ਆਨਿ ਤਹ ਰਿਗੁ ਨਗਾ ਵਤਾ ॥ ੬ ॥ ਬਰਵੈ ਛੰਦੁ ਸ੍ਰੀ ਲਾਲਾ
 ਚਾਰਜ ਪੁਨਿ ਪਾਛੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਰਚੇ ਮਹੇ ਛੰਦੁ ਜੇ ਤੇ ਦਿਜ ਸੁਰਗੀਤਿ
 ॥ ੭ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧ ਕਰੇ ਜਨੁ ਬਹੁ ਪਕਵਾਂਨਾ ॥ ਜੇ ਵਨ ਹਿਤ ਦਿਜ ਬੇ
 ਲੇ ਤਿਨ ਦੁਖ ਮਾਂਨਾ ॥ ੮ ॥ ਪੈਏ ਕਠੇ ਅਗਨੀ ਕਰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਪ
 ਛੇ ਜੇ ਇਨ ਕੀਨੀ ਹਮ ਰਿਸ ਮਾਰਾ ॥ ੯ ॥ ਅਬ ਆਗੈ ਵਹੀ ਮਰਤ ਕ
 ਜਾਤ ਨ ਜਾਂਨਾ ॥ ਨੀਚ ਓਚ ਕੇ ਭੇਦੁ ਨ ਮਨ ਮੇ ਅੰਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਤੇਟ ਕਛੰ
 ਦੁ ॥ ਦਿਜ ਗਜਾਨ ਵਤੀ ਤਿਹ ਠਾਂ ਮਰੇ ॥ ਲਖ ਭੇਦ ਤਿਨੇ ਯਾ ਬਾ
 ਕ ਕਹੇ ॥ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਸਬੈ ਜਨਹੀ ਅਗਨੈ ॥ ਨ ਵਿਚਾਰਤ ਸਾਧ ਹਿਜ
 ਤਿ ਬਨੈ ॥ ੧੧ ॥ ਚਲੇ ਕਰੇ ਭੇਦੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥ ਸੁਨਿ ਕੇ ਪਕਠੈ ਬਿ
 ਪਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥ ਤਜ ਪੰਕਤਿ ਜਾਇ ਕਰੈ ਅਸਨਾ ॥ ਹਮਰੇ ਨਿਗਰ
 ਮਨਹੀ ਬਸਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਜਲ ਤਜਾ ਗਕਰੈ ਤਿਹ ਕੇ ਪਰਕੋ ॥ ਹਮ

ਪੇਲਚਲੈ ਅਸਹੈ ਨਹ ਕੋ॥ ਸਠਿ ਬੈਨ ਮੁਨੇ ਦਿਜ ਸਾਪਨ ਬੈ॥ ਗ
 ਹਿ ਮੋ ਨਿਰਹੇ ਡਰ ਕੈ ਸੁਤ ਬੈ॥ ੧੩॥ ਨਹਿ ਨੀਚ ਹਿ ਬੈ ਰੁਕੀ ਏ ਸੁਖ
 ਹੈ॥ ਡਰੀ ਏ ਸਠ ਤੇਤ ਬਹੁੰਦੁ ਖੁ ਹੈ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਏ ਨਹਿ ਬਾਤ ਬ
 ਨੈ॥ ਸਮਝਾ ਵਰਹੈ ਕਛੁ ਲਾਂਘਾ ਦਿਨੈ॥ ੧੪॥ ਛਪੈ॥ ਅਸ ਵਿਚਾਰ
 ਦਿਜ ਗਯਾ ਨਵੰਤ ਨਿਜ ਗੋਹ ਸਿਪਾਰੇ॥ ਪਾਛੈ ਕਪਟੀ ਬਿਪ੍ਰਮੰਤੁ
 ਕੀ ਨਿਦੁ ਖੁਭਾਰੇ॥ ਜੇ ਜੇ ਪੈ ਜਨ ਗੋਹ ਤਾਹੁ ਦੈ ਪੈ ਡੰਡ ਭਾਰੀ॥ ਸਮਾ
 ਚਾਰ ਜੁ ਨਿਭ ਗਤੁ ਆਪ ਆਪੋ ਨਿਮ੍ਰਤਾਰੀ॥ ਏ ਦਿਜ ਵਰ ਪਾਵ
 ਹੁ ਅੰਨ ਅਬ ਮਯਾ ਪਾਰ ਨਿਜ ਦਾਸ ਪਗ॥ ਜੇ ਸਠਿ ਬੈਲੇਤ ਬਕ
 ਪਭਰ ਕੋ ਨਜਾਤਿ ਤਿਹੀ ਮੁਤਕ ਕਰ॥ ੧੫॥ ਜਾਤਿ ਨਜਾਨੈ ਕੋ ਇਕ
 ਗਤ ਨਾਤੇ ਹੀ ਅਪਾਰੇ॥ ਕਹਿ ਦਿਜ ਮੈ ਸੇਭ ਗਤ ਠਗਤ ਪੈ ਸਬ ਸੰ
 ਸਾਰੇ॥ ਬਿਪ੍ਰਨ ਮਾਨਤ ਕੋ ਇਕ ਗਤ ਮਾਲਾ ਦਿਖ ਕੁਲੇ॥ ਇਹ ਬਿ
 ਪਿਬ ਚਨ ਕੋ ਠਗ ਸਠਿ ਭਾਖੇ ਪ੍ਰਤਿ ਕੁਲੇ॥ ਮਨ ਲਾਲਾ ਚਾਰ ਜਸ

ਕੁਚ ਅਤਿ ਗਏ ਗੇਹ ਗੁਰ ਕੇ ਤਬੈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਮੋਹੇ ਛਕੀ ਨ ਕ੍ਰਿਤ
 ਇਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਭਾਖੇ ਸਬੈ ॥ ੧੬ ॥ ਤਿਉ ਗੀਛੁ ਦਾ ਗੁਰ ਸੁਨਿ ਸਿ
 ਖਬਾਂ ਨੀ ਭਗਤੀ ਸਾਂ ਨੀ ਅਤਿ ਮਨ ਭਾਂ ਨੀ ਮਗਨ ਭਏ ॥ ਜੇ ਅੰਨਤ
 ਸੰਕਾਤੇ ਸਠ ਬੰਕਾ ਕਹਿ ਸੁਖੁ ਰੰਕਾ ਠਗਨ ਭਏ ॥ ਤੇ ਬਡੇ ਅਭਾਗੀ
 ਹਰਿ ਰਸ ਰਾਗੀ ਰਹੇ ਅਲਾਗੀ ਬਿਧਿ ਕਾਮਾ ॥ ਜਨ ਤਪਸਾ ਦਾ
 ਲੈ ਪੈਸਾ ਦਾ ਮਨਿ ਮਹਿਲਾ ਦਾ ਭੁਜੁ ਰਾਮਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਤ ਜੈ ਹੋ ਗੇ
 ਹਾਤ ਜਮੀ ਦੇਹਾ ਆਵਹਿ ਨੇਹਾ ਨਿਹਰ ਗਾ ॥ ਸਹਸਾ ਕਰ ਗੀ ਨਾਪ
 ਤਰਦੈ ਨਾਰਦ ਇਕੋ ਠੇ ਨਾ ਜਲ ਸੰਗਾ ॥ ਜਨ ਗਹਿ ਮਹਿ ਆਈ
 ਜੋ ਜਮੀ ਗਾਈ ਠੇਰ ਸੁਹਾਈ ਗੁਰ ਭਾਖੀ ॥ ਹਰਿ ਆਗੁ ਜਾਪਾਏ ਬੇ
 ਖਬਨਾਏ ਦਿਜ ਹਿਸੁ ਗਾਏ ਸੁਰ ਸਾਖੀ ॥ ੧੮ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਪੂਰ
 ਆਗੁ ਜਾ ਬੈਕੁੰਠ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪਾਰਖ ਦਿਜ ਬੇਖ ਬਨਾਇ ॥
 ਵਿਚਾ ਵਿਚ ਸੰਤ ਹਿ ਪੰਕਤ ਬਨੀ ॥ ਮਹਿ ਉਪਰ ਆਏ ਸੁਖ ਸਨੀ ॥

੧੬॥ ਨਿਹਮਗ ਬੈਠੇ ਦਸੁ ਕਠੇਗਾ॥ ਤਿਹਮਗ ਆਏ ਪੰਕਤਿ ਤੇ
 ਗਾਸੰਖਸ ਬਦਦਿਨ ਬੇਦਉਚਾਗਾ॥ ਹਰਿਗੁਨਗਾ ਵਤਸਾਪ
 ਉਦਾਗਾ॥ ੨੦॥ ਦਿਖਅਚਰਜ ਸਠਦਿਨ ਮਨਮਾਂਹਿ॥ ਐਰ
 ਗੰਮਦਿਨ ਅੰਨੇਵਾਂਹਿ॥ ਇਨਕੋ ਸੁਧਿਨ ਹਿਮਿਰਤ ਕਕੀਨਾ॥
 ਅਸਨਦੰਛਨ ਲੋਭ ਅਪੀਨਾ॥ ੨੧॥ ਤੁਮਪ੍ਰਿਥਮੇ ਮਤੁ ਇਨਕਛੁ
 ਕਹੋ॥ ਖਾਇ ਅਸਨ ਐਪੈ ਤਬਦਹੋ॥ ਯਾਂਕੇ ਪੁਰਯਹਿ ਸੁਰਤਪ
 ਠਾਇ॥ ਆਏ ਸਦਕਰ ਰੋਜਨੁ ਖਾਇ॥ ੨੨॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਤ
 ਬਇਹ ਪੰਕਤਿ ਛੇਕਪੈ ਦੰਡਮਿ ਲੈ ਬਹੁਭਾਂਤਿ॥ ਤਾਰੀਦੈਦੈ ਹਮੇ
 ਹਮਪਾਯੋ ਰੋਜਨੁ ਸਾਂਤਿ॥ ਪਾਯੋ ਰੋਜਨੁ ਸਾਂਤਿ ਇਤਹਿ ਸੁਰਪੰਕ
 ਤਿਗਾਵੈ॥ ਬਜਤਮਿਦਗਮੁ ਚੰਗਬੀਨ ਬੀਸਗੀ ਸੁਹਾਵੈ॥ ਸੁੰ
 ਸਤਾਲ ਅਨਗਨਤ ਮਪੁਰਸੁਰਗਾ ਵਤਹੈ ਜਬਾਗੀਏ ਪੁਰਨਗ
 ਰਿਭਗਤਨ ਸੁਬਰਨਤਹੈ ਸਬਾ॥ ੨੩॥ ਧਾਏ ਸਭਦਿਨ ਬੇਖਲੈਰ

ਗਰਗਨੀਸੰਗਾਪੁਤਨੁਖਾਗਵਤਸਬੈਤੀਅਮੇਪ੍ਰੇਮਉਮੰਗਾ।
ਹੀਅਮੇਪ੍ਰੇਮਉਮੰਗਦੇਖਅਚਰਜਪੁਰਲੋਗਾ।ਇਨਬਿਪ੍ਰਨਸੁ
ਨਿਰਾਗਮਿਟਤਹੀਅਕੇਸਬਸੋਗਾ।ਲਾਲਾਚਾਰਜਪੀਨਿਨੰਗਿ
ਭੇਜਨਹਿਤਆਏ।ਜਿਹਸੁਵਨਨਿਪੁਨਿਸੁਨੀ।ਮੁਗਨਸਮਪਾਛੈ
ਪਾਏ॥੨੪॥ਛਪੈ।ਇਹਬਿਪੁਰਗਤੈਗੇਹਗਏਸੁਰਪੰਕਤਿਭੇਰੀ
।ਜਨਉਠਿਕੀਨਪ੍ਰਣਾਮਕ੍ਰਿਪਾਬਡਮੇਜਨਬੋਗੀ।ਬਿਪਵਤਭੇਜ
ਨੁਪਾਇਟੇਟਕਾਪੁੰਕੀਨਾਂਹੀ।ਪੁਨਿਚਛਿਚਲੇਬਿਬਾਂਨਲੋਗਾਅ
ਚਰਜਮਨਮਾਂਹੀ।ਨਰੁਮਾਰਗਜਾਂਨੇਜਾਤਜਬਠੀਕਕੀਨਮਨ
ਮਾਂਹਿਯਹਿ।ਯਹਿਸੁਰਆਏਜਨਪ੍ਰੀਤਿਕਰਸੁਨਿਦਿਜਕਪਟੀ
ਦੋਰਕਹਿ॥੨੫॥ਛਿਮਾਕਰਹੁਅਪਰਾਧਪੁਰਗਤਹਮਬਡੇਅਭਾ
ਗੇ॥ਨੈਕੁਨਜਾਨਤਪ੍ਰੀਤਿਜਾਤਿਹੰਕਾਰਹਿਪਾਰੇ।ਲਾਲਾਚ
ਰਜਕਹਤਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਰੀਸਭਮੇਹੁ।ਕੋਪ੍ਰਭਰਾਸੀਕਰਤਪਰੇ

ਦਿਨਪਗਤਜਛੇਗੁ॥ਤਬਬੀਨਬੀਨਦਿਨਖਤਬਬਸੀਤਰ
 ਤੇਜੇਠੇਰਗਿਗ॥ਯਹਭਗਤੀਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਤਾਪਹੈਨਨਗ੍ਰਹਆਏ
 ਦੇਵਦੁਗ॥੨੬॥੪੦॥ਮੂਲਛਪੈ॥ਸ੍ਰੀਮਾਰਗਉਪਦੇਸ਼ਕ੍ਰਿ
 ਤਸੁਵਨਸੁਨੇਅਖਜਾਨਸੁਚਾ॥ਗੁਰਗਵਨੇਪਰਦੇਸ਼ਸਿਖਜ
 ਸੁਰਪੁਨੀਝਿਝਾਈ॥ਕਰਮੰਜਨਨਿਤਪਾਂਨਏਕਮਨਬੰਦਨਭਾਈ
 ॥ਗੁਰਗੀਗਾਮੈਪ੍ਰਦੇਸ਼ਸਿਖਜੋਕੋਬੋਗਬੁਲਾਯੋ॥ਬਿਸ੍ਰਪਦੀ
 ਭਯਜਾਂਨਕਮਲਪਤਨਪਰਧਾਯੋ॥ਪਾਦਪਦਮਤਾਦਿਨਪ੍ਰਗ
 ਟਸਬਪ੍ਰਸੰਨਮੁਨਿਪਰਮਭੁਚਿ॥ਸ੍ਰੀਮਾਰਗਉਪਦੇਸ਼ਕ੍ਰਿਤ
 ਸੁਵਨਸੁਨੇਅਖਜਾਨਸੁਚਾ॥੩੪॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਗੁਰਕੇਭਗਤਜੀ
 ਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਦੇਹਗਾ॥ਪੱਧਤਸਾਗਰਸੁਤਾਬਰਸਾਪਬੈਸੁਵ
 ਰੂਪਾ॥ਗਹਿਰੈਗੀਗਾਤੀਰਮੈਗੁਰਕੇਭਗਤੁਅਨੂਪ॥੧॥ਪਛਨ
 ਸੁਨਕੀਬਾਤਮੈਦੇਇਚਿੰਤਕਛੁਬੋਗਾਗੁਰਕੇਚਰਨਸੋਰਝਕੋਮ

ਨਕੀਨੇਤਿਨਭੋਗ॥੨॥ ਆਗੁਰਜੈਤੈਕਾਜਹਿਤਸੰਗਚਲੈਸੇਪ੍ਰੀ
 ਤਿ॥ ਇਕਛਿਨਜਾਹੈਤਨਹਿਯਹਤਾਂਕੀਸਦਰੀਤਿ॥੩॥ ਅ
 ਸੁਮਕੇਜੇਸਾਪਸਬਗਏਬਨਜੋਕਛਕਾਂਮਾ॥ ਪਾਛੈਕਯੋਮਠਿਤ
 ਬਗਇਕਵਹਸੇਵਕਧਾਂਮਾ॥੪॥ ਛਪੈ॥ ਗੁਰੇਅੰਗਹਿਦੇਸਸੀਤ
 ਤਿਹਚੀਠੀਆਈ॥ ਬੋਲਮਹੇਛਕਾਜਪਠੇਗੁਰਕਯੋਬੁਝਾਈ
 ॥ ਆਸੁਮਮੈਰਹੁਪੁਤ੍ਰਸੁਨਤਜਿਏਨਬਨੈਅਬਾਗਮਤਕੋਗਏ
 ਸਾਧਕੇਹਮਤੁਮੈਕਯੋਤਬਾ॥ ਮੁਦਸੀਤਲਬਚਸੁਨਿਗੁਰਕੇ
 ਸੁਕਗਯੋਮੁਖਦਾਸਛਿਨ॥ ਸਜਿਉਦੈਕਿਰਨਜਿਅਕੇਕਦੁਖ
 ਬਚਨਨਆਵੈਰਿਦੈਗਨ॥੫॥ ਪੁਨਿਬੋਲ੍ਹੋਕਰਕੋਰਸਿਖਜਸੁ
 ਨਹੋਪ੍ਰਭਬਾਂਨੀ॥ ਤੋਤਜੀਏਨਿਜਦਾਸਗਹੈਜੈਤਨਮੇਪ੍ਰਾਂਨੀ॥ ਦਿ
 ਖਬਿਹਬਲਤਾਪ੍ਰੀਤਿਬਹੁਗੁਰਕਯੋਬੁਝਾਈ॥ ਸੁਰੀਗੰਗਾ
 ਮੁਹਿਰੂਪਧਨਾਨਕਗੋਚਿਤੁਲਾਈ॥ ਜਨਬਲਗਆਵਤਨਾਹਿ

ਹਮਤ ਬਲਗਾ ਸਿਖ ਜਾ ਦੀ ਨ ਯਾਹਿ ॥ ਗੁਰਗ ਵਨ ਕੀ ਓਪਰ
 ਦੇ ਸਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੀਰ ਜੁ ਦੀ ਓਕਹਿ ॥ ੬ ॥ ਕਬਿਤਾ ਮਨ ਮੇ
 ਵਿਚਾਰ ਸਿਖ ਜਗੁ ਗਨਿ ਰਪਾਰ ਕਯੋ ਗੀ ਗਾ ਮੁਹਿ ਰੂਪ ਤਾਂ ਮੈ ਕੇ
 ਜੇ ਪਗੁ ਦੀ ਜੀਏ ॥ ਮੈ ਜੇ ਜਾਂ ਨ ਕੁਪਇ ਸਨਾਨ ਪਾਂ ਨ ਕਰੇ ਸਬ ਪਾਛੇ
 ਗੀ ਗਾ ਪਜਾਨ ਪਰੇ ਰਿਦੈ ਅਤਿ ਭੀ ਜੀਏ ॥ ਲੋਕ ਤਾਂ ਕੀ ਗੀ ਤਿਵਿਖ
 ਮਾਂ ਨ ਤ ਅਨੀਤ ਸਬ ਕੁਪ ਜਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅੰਗ ਗੀ ਗਾ ਹੁੰ ਨ ਛੀ ਜੀਏ ॥
 ਆਏ ਕਛੁ ਕਾਲ ਗੁਰ ਕਹੀ ਸਬੈ ਬਾਤ ਛੁਰ ਪ੍ਰੀਛੁ ਹੇਤ ਲਏ ਸੇ
 ਗ ਕਯੋ ਸੁਖ ਲੀ ਜੀਏ ॥ ੭ ॥ ਪੈ ਛੇਦ ਪੁਨੀ ਬਸਤ ਲਜਾ ਹੁਨਿ
 ਖਜ ਸੁਨੀ ਬਾਤ ਮਨ ਜੀ ਮੇ ਗੁਨੀ ਅਬ ਕੈ ਸੇ ਕਰ ਜਾਈਏ ॥ ਇਤੈ ਸ੍ਰੀ
 ਗੀ ਗ ਉਤੇ ਛਾਂ ਪਜੇ ਚਰੈ ਅੰਗ ਗੁਰ ਦੇਖ ਮਾਤ ਬੇਲੀ ਸੁਤ ਕੰਠ ਲੇ
 ਪਾਈਏ ॥ ਪਰ ਸ੍ਰੇਨ ਨੈ ਕੁਨੀ ਰਤੀ ਰ ਲੋਗ ਚਕਤ ਰਹੇ ਦੀ ਓ
 ਗੁਰ ਬਸਨ ਮਪ ਜਕਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਗਾਈਏ ॥ ਆਏ ਕਿਨਾਰੇ ਸਿਖ ਜ

ਮੇਲੋ ਸਿਤ ਪਾਰੇ ਗਰ ਰੁਏ ਸੁਖ ਭਾਰੇ ਕੁਮਟਾਰੇ ਹੀ ਯਭਾਈਏ ॥੧॥੪੯
 ਮੂਲ ਛਪੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾਨੁਜ ਪੱਧਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਵਨਿਮੀ ਮੁਤਏ ਅਨੁ
 ਸਕੋ ॥ ਦੇਵਾਚਾਰ ਯਦੁਤੀਯ ਮਹਿ ਮਾਹਰੀ ਆਨੰਦਾਤ ਸੁਜਰਾ
 ਪਵਾਨੰਦ ਰੁਏ ਭਗਤ ਨਕੋ ਮਾਨੰਦਾ ਪਤ੍ਰਾ ਵਲੰਬ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਰਕਾਂਸੀ
 ਸਥਾਈ ॥ ਚਾਰ ਬਰਨ ਆਸੁ ਮਸ ਬਹੀ ਕੋ ਭਗਤਿ ਤ੍ਰਿਣਾਈ ॥
 ਤਿਨ ਕੋ ਰਾਮਾਨੰਦ ਪ੍ਰਗਟ ਬਿਸੁ ਮੰਗਲ ਜਿਹ ਬਪੁ ਪਕੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰ
 ਮਾਨੁਜ ਪੱਧਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਵਨਿਮੀ ਮੁਤਏ ਅਨੁ ਸਕੋ ॥੩੫॥ ਸ੍ਰੀ
 ਰਾਮਾਨੰਦ ਰਪੁ ਨਾ ਬਯੋ ਦੁਤੀਯ ਸੇਤ ਜਗਤ ਰਨ ਕੀ ਓ ॥ ਅਨੰਤ
 ਨੰਦ ਕਬੀਰ ਸੁਰ ਸੁਰਾਪਦ ਮਵਤ ਨਰ ਹਰਿ ॥ ਪੀਪਾ ਭਾਵਾਨੰਦ
 ਰੈਦਾਸ ਪੰਨਾ ਸੇਨ ਸੁਰ ਸਰਕੀ ਪਰਹਰਿ ॥ ਐਕੋ ਸਿਖ ਪ੍ਰਸਿ
 ਖ ਜਏ ਕਤੇਏ ਕਉ ਜਾਗਾ ॥ ਬਿਸੁ ਮੰਗਲ ਆਪਾ ਰਸ ਰਬ ਬ
 ਸੁਧਾ ਕੇ ਆਗਾ ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਬਪੁ ਪਾਰਿ ਕੈ ਪੁਨਤ ਜਨ ਨਕੋ ਪ

ਗਨਦੀਓ। ਸ੍ਰੀਗਮਾਨੰਦਰਘੁਨਾਬਯੋਦਤੀਯਸੇਤਤਗੁਤਰਸ
 ਕੀਓ। ੩੬॥ ਅਨੰਤਾਨੰਦਪਦਪਰਸਕੈਲੋਕਪਾਲਸੇਤੋਭਏ॥
 ਯੋਗਾਨੰਦਗਏਸਕਰਮਚੰਦਅਲਪਾਹਾਰੀ। ਰਾਮਦਾਸਸ੍ਰੀ
 ਰੰਗਅਵਪਗੁਣਮਹਿਮਾਭਾਗੀ॥ ਤਿਨਕੇਨਰਹਰਿਉਦਤਮੁਦਿ
 ਤਮੇਹਾਮੰਗਲਤਨਾ। ਰਘੁਵਰਯਦਬਰਗਾਇਬਿਮਲਕੀਰ
 ਤਸੰਚੋਪਨਾ। ਹਰਿਭੁਗਤਸਿੰਧਾਬੇਲਾਰਚੇਪਾਨਪਦਮਜਾਸਿਰ
 ਪਰੇ॥ ਅਨੰਤਾਨੰਦਪਦਪਰਸਕੈਲੋਕਪਾਲਸੇਤੋਭਏ॥ ੩੭॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਰੰਗਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਛਪੇ॥ ਦੋਸਾਨਮਸੁਗੰਮ
 ਬਨਿਕਸ੍ਰੀਰੰਗਰਹੈਜਨਾ॥ ਪੂਜਤਮਾਰਗਜੈਨਿਰੁਗਤਬੇਮੁਖ
 ਜਾਂਨੇਤਿਹਾ॥ ਤਾਂਕੇਘਰਬਰਦਾਸਸੇਉਤਨਦੇਹਿਸਿੰਧਾਯੋ॥ ਭੁ
 ਯੋਦੁਤਨਿਪਰਮਬਹੁਰਨਿਲਪੁਰਮੇਆਯੋ॥ ਤਿਨਕਪੋਯੁਦ
 ਰੇਬਾਂਨੀਏਕੁਗਾਤਿਬਿਮੁਖਜੇਨਰਹਹੇ॥ ਤਿਨਕੀਦਰਗਾਤਿਮ

ਕਰਤੈ ਕਰਗੁਰਗਾਤਿ ਜੋ ਸੁਖੁ ਚਹੇ॥੧॥ ਇਤਉਤਦੇਖਤਸੇਠਕਉ
ਨਗਇਨਾਮਾਵੈ॥ ਕਿਹਦੀਨਉਪਦੇਸੁਚਕਤਮਨਅਤਿਭੈਪਾ
ਵੈ॥ ਦੂਤਕਹੈਸੁਨਿਬਨਿਕਲੇਨਤੁਮਰਾਹਮਖਾਯੋ॥ ਤਾਂਤੇਤੁਮ
ਭਲਤਾਕਦਾਸਵਹਬਚਨਸੁਨਾਯੋ॥ ਵਹਕੋਨਦਾਸਕਰਜਾਂ
ਨੀਏਸੇਵਕਰਤਜੋਗੇਪਕੀ॥ ਜੋਦੂਤਭਯੋਜਮਰਾਜਕਰਤਦਪ
ਤੁਮਹਿਸੰਗਨੇਪਕੀ॥੨॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਬਨਜਾਰੇਤੁਵਗੇਪਕੇਲੈ
ਆਯੋਬਹੁਨੀਲਾ॥ ਗੁਰਗਾਤਿਬਿਮੁਖਯਹਿਪੈਸਦਾਤਿਪਤਹੋਤ
ਜਛੀਲਾ॥ ਤਿਹਪਤਹੋਤਜਛੀਲਬੈਲਜੋਤਿਹਚਰਆਏ॥ ਕਪ
ਲਰੰਗਬਡਸਿੰਗਤਾਂਹਮਧਬੈਠਜੁਭਾਏ॥ ਤੁਮਦੇਖਹੁਮੁਹਿਰੁਖਅੰ
ਗਨਰਬੈਲਰਿਦੈਗਨ॥ ਤਤਛਿਨਛਾਕੋਉਦਰਘਸੀਟਤਚ
ਲੇਦੇਖਬਨਿ॥੩॥ ਕਰੋਜੋਰੇਪੁਨਿਬਨਿਕਕਹਿਕੀਜੋਯਾਉਪਕਾ
ਗਾਸਤਸੰਗਮਹਿਮਾਬਰਨਹੋਤੁੰਮੁਹਿਗੁਰਨਿਰਧਾਗਾਤੁੰਮੁਹਿਗੁਰ

ਨਿਰਧਾਰ ਕਹਤ ਜਮ ਕੀ ਕਰ ਬਨਿ ਕੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਕਸ਼ਨ ਕਾ ਦਿ
 ਅੰਤੁ ਨ ਹਿਲਹਿ ਭੁਗਤ ਨ ਕੋ। ਸੇਸ ਸਮੇਸ ਗਨੇਸ ਬਡੇ ਹਰਿ ਕੀ ਭ
 ਗਤੀ ਬਗਾਮੈ ਮਾਹਿਮਾ ਕਹਾ ਬਰਨ ਭਜਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸੇਵਕ ਗ॥੪
 ਪੁਨਿ ਨਿਮ੍ਰਤ ਪੈਸੇ ਠਕਹ ਬਿਲਗਨ ਮਾਂਨਹੁ ਪੂਤਾ। ਹਰਿ ਪੁਰਜੈ ਯੋਹ
 ਰਿਭਗਤ ਕਿਹ ਕਾਰਨ ਭਏ ਦੂਤਾ। ਕਿਹ ਕਾਰਨ ਭਏ ਦੂਤ ਜਬੈ
 ਪੈ ਪੁਰਸਾਧਾ। ਤੁਮਨ ਹਿਰੇ ਜਨੁ ਦੇਤ ਲੇਤ ਮੈ ਬਰ ਬਸ ਬਾਧਾ। ਤੂ
 ਦਿਖਾ ਮੈ ਸੇ ਕਹਤ ਦਾਸ ਜਮ ਰੂਪ ਮਿਲੈ ਜੇਹਾਨ॥ ਜੇਵਾ ਕਰਤਾਸ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿਤ ਜੇਨ ਹਿਨੈ ਕੁ ਬਨੈ ਪੁਨਿ॥੫॥ ਰਾਖੋ ਇਕ ਦਿਨ ਸਾਧਮੁ ਹਿਲ
 ਗੀ ਸੁਤ ਬਹੁ ਭੁਖਾ। ਤਤ ਛਿਨ ਅੰਨਹੁ ਅਸੂ ਅਬ ਦੇਤ ਨ ਸ੍ਵਾਮੀ ਹੁ
 ਖਾ ਦੇਤ ਨ ਸ੍ਵਾਮੀ ਹੁਖ ਕਹਤ ਜਮ ਮੋਹ ਬਖਾਂਨੀ॥ ਪੁਨ ਬੋਲੈ ਵਹਸੀ
 ਤਸੇਵ ਹਿਤ ਜਮ ਕ੍ਰਿਤ ਠਾਂਨੀ॥ ਜਮ ਤੇ ਪੈਹਰਿ ਰੂਪ ਬਹੁ ਰਯਹ ਬਹੁ
 ਦੇਰਾ ਖੋਜਾ। ਕਰਤ ਛਿਰ ਉਓ ਪਦੇ ਸਾਯ ਪੈਤ ਨ ਸੰਤ ਨ ਰਾਖੋ॥੬॥

ਜਗਸੰਤਬਚਨਸਦਅਟਲਜਾਂਨਾ। ਕਛੁਦਿਨਜਮਤਨਪਰਪਰ
 ਤਪਜਾਨਾ। ਪੁਨਜੈਹੋਹਰਿਪੁਰਹਥੈਂਧਾਸਾ। ਕਹਿਸੇਠਹਿਤੇਲਈ
 ਬਿਦਾਦਾਸਾ॥੧॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗਕਰਤਭਯੋਸੰਤਸੇਵਾ। ਪੈਰਸਨ
 ਰੁਪਤਨਅਹੰਮੇਵਾ। ਤਿਹਸੁਤਕੋਨਿਤਨਿਸਮਿਲਤਭੁਤਾ॥
 ਤਨਸੁਕੋਬੂਝਮਿਬਿਥਾਪੁਤਾ॥੨॥ ਤਿਨਕਹੀਤਹੰਗਏਅ
 ਪਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਤਿਹਖਾਟਸੇਇਰਖਪ੍ਰਭੈਚੀਤਿ॥ ਨਿਸਅਏਪ੍ਰੇਤ
 ਦਿਖਭਗਤਭਾਖਾ। ਰੇਦੁਸੁਈਹਤੁਵਕਾਹਰਾਖਾ॥੩॥ ਪ੍ਰਭਦ
 ਰਸਨਹਿਤਇਹਬਾਂਨਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਕਹਪ੍ਰੇਤਭਯੋਤਜਕੈਸੁਨੀਤਾ।
 ਭੁਖਨਗਛਹੋਜਾਤੀਸੁਨਾਗਭਯੋਮਯਾਨਸੇਠਕੀਤੀਯਨਿ
 ਹਰਾ॥੪॥ ਬਲਿਅਮਾਪਨਹਿਤਗਯੋਗੇਹਾ। ਦਿਖਸੁੰਦਰ
 ਤਾਤਿਹਭਯੋਬਿਦੇਹਾ। ਵਹਮੰਦਰਵਹਮੁਹਿਮਿਲੈਨਾਗਿ॥ ਨਿਸ
 ਦਿਨਹੀਅੰਗਾਖੀਬਾਤਧਾਗ॥੫॥ ਤਿਹਬਿਰਹਿਦੀਓਤਜਕੇ

ਹਕਾਜਾਨਹਿਖਾਂਨਪਾਨਕਲਤਜੀਲਾਜਾਅਤਰੁਯੋਕਿਸਤ
 ਨਤਜਸੁਪ੍ਰਾਂਨਾਏਕੁਤਦੇਹਿਦੁਖਅਧਿਕਮਾਂਨ॥੧੨॥ਇਕਬ
 ਟਖੋਰਰਗਹਿਉਜਾਗਾਤੁਵਮਹਿਮਾਸੁਨਿਇਕਜਨਨਿਹਾਗਾ
 ਪੈਪ੍ਰੇਤਮੁਕਤਿਸ੍ਰੀਰੰਗਸੇਵਾਤਕਿਸਰਨਿਤੋਹਿਮਾਯੋਸੁਦੇਵਾ॥
 ੧੩॥ਦੋਹਰਾਦੇਖਦੀਨਤਾਪ੍ਰੇਤਕੀਸ੍ਰੀਰੰਗਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥
 ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤਦੀਨੇਸੁਤਿਹਤਜੀਦੇਹਿਤਤਕਾਲਾ॥੧੪॥ਇ
 ਬਜਰੁਪਾਛਿਨੇਭਯੋਉਸਤਤਿਕੀਨਬਨਾਇ॥ਪਤਿਤਪ੍ਰੇ
 ਤਕੀਗਾਤਿਕਰੀਭਗਤੀਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭਾਇ॥੧੫॥੪੩॥ ॥
 ਮੁਲਛਪੇ॥ਨਿਵੇਦਅਵਪਕਲਿਕ੍ਰਿਸ਼ਦਾਸਅੰਨਪਰਹਰਪ
 ਯਪਾਂਨਕੀਓ॥ਜਾਂਕੈਸਿਰਕਰੁਪਕਯੋਤਾਸੁਕਰਤਰੁਨਾਉਅ
 ਡੋ॥ਅਰਧਯੋਪਦਨਿਰਬਾਂਨਸੇਵਨਿਰਭੈਕਰਛਾਡੋ॥ਤੇ
 ਜਪ੍ਰੰਜਬਲਰੁਜਨਮਹਾਂਮੁਨਿਉਰਪਰੇਤਾ॥ਸੇਵਤਚਰਨ

ਸਰੋਜਗਾਇਰਾਤਾਭੁਵਨੇਤਾਯਾਹਿਬਾਬੀਸਦਿਨਕਰਉਦੈ
 ਸੰਤਕਮਲਗੀਅਸੁਖਦੀਓਨਿਵੇਦਅਵਧਕਲਿਕਿਸੁ
 ਦਾਸਅੰਨਪਰਹਰਪਯਪਾਨਕੀਓ॥੩॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
 ਸਪੈਹਾਰੀਜੀਕੀਆਟੀਕਾਕਬਿਤੁਪੈਹਾਰੀਨਾਮਅਭਿਰਾਮਸੁ
 ਨੇਯਾਤੇਪਕੇਤਜਾਗਦੀਨੇਅੰਨਦੁਪੁਪੀਵਤਸੁਹਾਯੇਯੈ॥੪॥
 ਕੋਕਿਪਾਛਰੈਦੁਪੁਲੈਕਕਲਜਾਨਕਰੈਬੈਠੇਗਿਰਕੇਦਰਾਮੈ
 ਪਨਾਨੁਪੁਰਲਾਯੇਯੈ॥ਅੰਨਏਕਬਾਲਤਿਹਕਾਲਰੈਸਚਾਰ
 ਤਪੁੰਕਰਕੈਪੁਣਾਮਕਯੋਲਜਾਉਦੁਪੁਚਾਯੇਯੈ॥ਆਯੁਸ
 ਲੈਪਾਤਪਯਅੰਨਪਕੇਆਰੈਪੁਰਪੀਵਤਪ੍ਰਸੰਨਭਏਮਾਂ
 ਗੋਜੇਉਭਾਯੇਯੈ॥੧॥ਗਹਤਪ੍ਰਸੰਨਰਾਜੇਰਾਜਹੁਕੀਚਾਹਮੈ
 ਕੋਜਹਾਂਲਗਾਇਸੁਦੈਰੈਤਹਾਂਤੁਵਰਾਜੁਪੈ॥ਪਰਬਤਕੀਓ
 ਟਭੁੰਮਛੇਟਨੈਨਦੇਖੋਕਹਾਬੋਲੇਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦਾਸਦੇਵੀਬਾਹਨ

ਬਿਰਾਜੈ॥ ਪ੍ਰਤਮਾ ਕੇ ਉਪਰ ਚ ਛਾਇ ਕਯੋ ਬਾਢੈ ਯਹਿ ਦੇ
 ਥੋ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਦੇਸੇ ਤੇਤੁ ਦੁਕਾਜੈ॥ ਗਿਰਾ ਸਿੰਗ ਹੂਤੇ ਉਚੀ
 ਸਿੰਘ ਹੂਕੀ ਦੇ ਹਿਬ ਛੀ ਰੁਕੇ ਦਿਖ ਬਾਲ ਮਤੁ ਕੇ ਹਰ ਯਸਗ
 ਜੈ॥ ੩॥ ਪਾਪਰੀ ਛੰਦੁ॥ ਭੈ ਕੀ ਪਤ ਸਿਸ ਦੇ ਖੋਜੇ ਪਾਗਾਉ
 ਤਰਾ ਵਹੁ ਮਹਿ ਪੁਨਿ ਕਰ ਪੁਕਾਰਾ ਗਾਰਿਖ ਬਿਹ ਸਪ੍ਰਿਤ ਮਦੁ
 ਤਨ ਸੁਕੀਨਾ॥ ਸਿਸ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਰਹੁ ਬਿਦਾਲੀਨਾ॥ ੩॥ ਦੇ
 ਵਯੋਗ ਹਿ ਬਿਨ ਸੋ ਕੁਲੁ ਭੁਪਾ॥ ਨਹਿ ਸੁਤ ਤਾਂ ਕੇ ਨਹਿ ਕੁਤਰੁ
 ਪਾਤ ਬੰਸੰਤ ਨਯਹਿ ਕੀਨੈ ਵਿਚਾਰਾ॥ ਤਿਹ ਦੇਹੁ ਰਾਜੁ ਆਇ ਪੁ
 ਤ ਦੁਰਾ॥ ੪॥ ਵਹੁ ਬਾਲ ਕੁਲ ਨਿਸ ਬਨੈ ਮਾਂਗਾ॥ ਉਠਿ ਭੋਰ ਛੁ
 ਪਾਤ ਰਗਾਯੇ ਤਾਂਗਾ॥ ਦਿਖ ਮੰਤ੍ਰ ਨਦੀ ਨੇਤਿ ਲਕ ਭੁਪਾ॥ ਭੁਯੋਰ
 ਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ਅਨੂਪਾ॥ ੫॥ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਬਡ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨਾ॥
 ਦੇ ਬਰੁਗਾਜ ਨਹਿ ਪੁਨਿ ਭਗਤ ਦੀਨਾ॥ ਕਛੁ ਬਿਖੇ ਭੋਗ ਸੋ ਨਹਿ ਕ

ਜਾਸੇਵਤਸਦਹੰਸੰਤਨਸਮਾਜਾ॥੬॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਰਾਜ
 ਇਕਦਿਨਰੋਗਾਹਿਤਲੇਜਲੇਬਿਕੇਥਾਗਾਠਾਕੁਰਮੰਦਰ
 ਕੇਚਲਜੋਗਿਰਤਉਠਾਈਬਾਗਾਗਿਰਤਉਠਾਈਬਾਗਅ
 ਯਾਨੇਮੁਖਮੇਦੀਨੀ॥ਸੁਤਮਾਰਨਕੋਖਡਗੁਲੀਓਭੁਪੇਰਿ
 ਸਕੀਨੀ॥ਭਾਗਪਕੋਸਿਸਸੰਤਸਰਨਿਕੀਨਿਭਲਕਾਜਾ
 ॥ਦੋਕੋਪਾਛੈਤਾਂਹਿਕੇਪਰਰਕੈਅਤਿਰਾਜਾ॥੧॥ਸੰਤਬੁ
 ਧਾਵਤਭੁਪਕੋਭੁਪਨਮਾਨਤਬਾਤਾ॥ਆਗੇਠਾਕੁਰਰੋਗ
 ਤੇਖਾਇਜਲੇਬੀਤਾਤਾ॥ਖਾਇਜਲੇਬੀਤਾਤਕੀਨਾਇ
 ਬਡਅਪਰਾਧਾ॥ਹਮਰੇਸੁਤਕਰਛਾਡਕਪੁਰੇਮਿਲਕੈਸਬ
 ਸਾਧਾ॥ਤੁਮਕੇਦੇਖਨਲੇਪਦੇਹੁਸਿਸਮੇਲਅਨੰਤਾਦੀ
 ਨੇਨਿਪਬਹੁਦਾਮਬਾਲਭੁਪੇਦੀਓਸੰਤਾ॥੮॥ਬਾਰਕਬੋਡੇਰ
 ਯੋਜਬੈਰਾਜਤਿਲਕਦੀਓਤਾਂਹਿ॥ਸੰਤਨਕੀਸੇਵਾਬਿਖੇ

ਅਤਿਹੁਚਿਸਿਸਮਨਮਾਂਹਿ॥ ਅਤਿਹੁਚਿਸਿਸਮਨਮਾਂਹਿਸਾ
 ਧਾਇਕਦਿਨਬਹੁਆਏ॥ ਭੋਜਨਕੀਏਅਨੇਕਨਿਮ੍ਰਤਾਸਤ
 ਨਿਵਾਏ॥ ਪਾਛੇਦੀਨੇਪਾਂਨਗਰਭੁਤਾਂਮੈਇਕਨਾਰਿਕਾ॥ ਤਿਹ
 ਵੈਬੀਰੇਦੀਨਇਸੁਮੇਰੇਵਿਚਬਾਰਕਾ॥ ੬॥ ਸੀਤਬਪੁਲੱਭ
 ਤਭਈਪ੍ਰੇਮਸਹਤਕਹਿਭੁਪਾ॥ ਮਾਤਾਬਿਲਗਨਮਾਨਹੋਇ
 ਸੁਹਮਾਰਅਨੁਪਾ॥ ਇਸੁਹਮਾਰਅਨੁਪਬੋਭੋਛੋਟੇਜੋਸਾਧਾ॥
 ਤਾਂਕੋਮੈਗੁਰਮਾਂਨਜਦਪਕਰਹੈਅਪਰਾਧਾ॥ ਸੁਨਿਯਹਿ
 ਨਿਪਕੋਬਚਨਭੇਖਧਾਰੀਇਕਜੰਤਾ॥ ਕਰਪਨਹੀਬਿਵਾ
 ਰਬਸਤਪਹਰੇਤਿਸਸੰਤਾ॥ ੧੦॥ ਛਪੇ॥ ਕੁਪੁਤਿਆਯਸੁ
 ਦੀਨਆਪੁਨੇਜਗਰੇਦੇਸਾ॥ ਸਾਧਭੇਖਜੋਹੋਇਨੈਕੁਤਿਹ
 ਹੋਨਕਲੇਸਾ॥ ਪਾਟਨਗਾਤੀਆਇਕਗੀਬਿਨਤੀਨਿਪਆ
 ਗੇ॥ ਲਾਦਤਜੁਤੀਖੇਪਪਹਰਸੰਤਨਕੇਬਾਗੇ॥ ਜਬਫਿਰ

ਅੰਤੈ ਦੁਸਾਪ ਜਨ ਨਿਮਤ ਪੈ ਦਿਗ ਅੰਨ ਮੁਹਿ। ਜੇ ਉਬਾਤ ਕੀ
 ਨ ਨਿਪਦਾ ਸਤ ਬਹੁ ਪਕ ਹੈ ਸਬ ਬਨਤ ਤੁਹਿ॥ ੧੧॥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ
 ਈਸ ਸਮਾਂ ਲੇ ਪੁਕਾਹੁ ਕੋ ਨਾਂ ਹੀ॥ ਕਰਹੈ ਜਗਤ ਚ ਵਾ ਵਬੁਰ
 ਤਾਂ ਕੋ ਪੈ ਜਾ ਹੀ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੀਯ ਹਰੀ ਤਿਯੀ ਵਹਿਤ ਕਰ ਉਪ
 ਕਾਰਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਯਹਿ ਕ੍ਰਿਤ ਤਜੁ ਏਹੁ ਪਨ ਮੇਰਿ ਕੰਡਾ ਗਾਸ
 ਤਸੰ ਗਤ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾ ਅਧਿਕ ਦੁਖੈ ਹੀ ਯੈ ਭੇਖੀ ਤਬੈ॥ ਭੁਯ
 ਸੰਤ ਹੁਪਤ ਜਕੁਟ ਲਤਾ ਭਗਤ ਕੁਪ ਭਾਖੀ ਜਬੈ॥ ੧੨॥ ੪੩॥
 ਮੂਲ ਛਪੇ। ਪੈ ਗਾਰੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਸਿਖ ਜਭੈ ਸਰਪਾਰ ਕਰ
 ਅਕੀਲ ਅਗਰ ਕੇਵਲ ਚਗ ਬ੍ਰਤ ਹਰੀ ਨਗਾਇਯਾ। ਸੁਰ
 ਜ ਪੁਰਖਾ ਪ੍ਰਥੁ ਤਿਪੁਰਹ ਰਿਗੁਗਾਤਿ ਪਗਾਇਯਾ। ਪਦਮ ਨ
 ਭੋਭੇ ਪਾਲਟੇ ਕਟੀਲਾ ਗਦਾ ਪਾਰੀ॥ ਦੇਵਾਹੇ ਮਕਲ ਜਾਨੰਗ
 ਗਰੀ ਗਾਸ ਮਨਾਰੀ॥ ਬਿਸੁਦਾਸ ਕਾ ਨੁਰੰਗਾ ਚਾਂਦਨ ਸਦ

ਰਿਗੇਵਿਦਪਗ। ਪੇਠਾਰੀਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਸਿਖਜੁਭਏਸਭਪਾਰਕ
 ਗ। ੩੬॥ ਗਾਂਗੇਇਮ੍ਰਿਤਜੁਗੇਜਨਹੀਤੁਜੇਕੀਲਕਰਨਿਨ
 ਹਿਕਾਲਵਸਿ। ਰਾਮਚਰਨਚਿਤਵੰਤਗਤਨਿਸਦਿਨਲੇ
 ਲਾਗੀ। ਸਰਬਭੁਤਸਿਰਨਮਿਤਸੂਰਭੁਜਨਾਨੰਦਭਾਗੀ॥
 ਸਾਖਜੋਗਮਾਤਿਸੁਦਿਫਕੀਓਅਨਭੋਹਸਤਾਮਲਾ। ਬ੍ਰਹ
 ਮਰੀਪ੍ਰਕਰਗੇਨਭਏਹਰਿਤਨਕਰਨੀਬਲਾ। ਸੁਮੇਰਦੇਵਸੁਤ
 ਜਗਾਬਿਦਤਭੂਵਿਸਤਾਕੋਬਿਮਲਜਸੁ। ਗਾਂਗੇਇਮ੍ਰਿਤ
 ਗੇਜਨਹੀਤੁਜੇਕੀਲਕਰਨਿਨਹਿਕਾਲਵਸਿ॥ ੪੦॥ ॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਕੀਲਜੀਕੀ। ਟੀਕਾ। ਛਪੇ। ਕੀਲਭਗਤਕੀਕ
 ਥਾਕਹੋਨਿਜਮਾਤਿਅਨੁਸਾਰੇ। ਸੁਮੇਰਦੇਵਤਿਹੀਪਤਾਸੋਓਤ
 ਜਦੇਹਿਸਿਧਾਰੇ। ਕਰਤਦਬਾਂਨਭੁਪਰਹੈਸੂਬੇਗੁਜਰਾਤਾ। ਤੇ
 ਬਿਬਾਂਨਚਫਿਚਲੇਈਸਅਗਸਤਨਪਾਤਾ। ਇਤਨਿਪ

ਦਿਗ ਬੈਠੇ ਕੀ ਲਜੀ ਮਾਂ ਨ ਸਿੰਘ ਜਿਹ ਨਾਂ ਮ ਬਗਾ ਵਿਖਾ ਪਿਤੁ ਬਿ
ਬਾਂ ਨ ਉਠ ਸਭਾ ਤੇ ਕਰ ਪ੍ਰਣਾ ਮਤ ਬ ਜੋਰ ਕਰਾ ॥ ੧ ॥ ਕੁਸਲ ਬੁ
ਧੁ ਪੁਨਿ ਕੁਏ ਰ ਲੇਤਾ ਬੈਠੇ ਆਈ ॥ ਬੂਝਤ ਚਕ ਚਿਤ ਰੂਪ
ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ॥ ਕੋਨ ਰੁਮਾਰ ਗਾਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਦਾ ਸ
ਬੂਝਾ ਵਹੁ ਠਾਰ ਗੇ ਬਹੁ ਬਾਰ ਨਿਪਤਿ ਪਰਖ ਜਾਲ ਸੁਨਾਵ
ਹੁ ਮਹਿ ਪਿਤਾ ਗਏ ਅਬ ਸੁਰਗ ਕੋ ਮਾਂ ਨ ਸਿੰਘ ਸੁਨਿ ਚਕ
ਤ ਹੀ ਮਾਗੁ ਜਰਾਤ ਦੂਰ ਮਧੁ ਪੁਰੀ ਤੇ ਧਾਵਨ ਪਠਾ ਲਿਖਾ ਸੋ
ਲੀ ਮਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ਆਵਾਹੁ ਦਿਨ ਵਾਹੀ ਪਰੀ ਦੇਰੇ ਦਾਸਾ
ਥ ਛਰੀ ਜਾਇ ਬਾਤ ਠੀ ਕਕਰੀ ਸੋ ਉਗੁ ਜਰਾਤ ਮੈ ॥ ਆਏ ਕ
ਛਕਾ ਲਿਖ ਜੇ ਦੀ ਨੇ ਰੂਪਾ ਲਕਰ ਬਾਂ ਚਤ ਬਿਗਲ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁ
ਪੁੰਨ ਗਾਤ ਮੈ ॥ ਨਿਪੇਸਾ ਵਧਾਂ ਨ ਕੀਨ ਆਪ ਪ੍ਰਭ ਬਿਦਾ ਲੀਨ
ਆਏ ਨਿਜ ਠੋਰ ਫੂਲ ਦੇਖੇ ਬਿਗਸਾਤ ਮੈ ॥ ਪਹਰੈ ਗਿਰ ਪਾਰੀ

ਸੁਰਮਾਲਾ ਸੁਪਾਰੀ ਭਾਬਡਾ ਕੋ ਪਿਟਾਰੀ ਭੋਗੀ ਕਾਣੇ ਬੈਠੇ ਪਾ
 ਤਮੇ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਪੀਰ ਪਾਰੀ ਕੁਖੇ ਜਾਨੇ ਜਾਪ ਬਾਗੀ ਚੀਨੇ
 ਕਰ ਫੇਰ ਬੇਰ ਤੀਨ ਕਾਟ ਖਾਯੋ ਹੈ ॥ ਚਢੀ ਬਿਖੁ ਭਾਗੀ ਤਉ ਪ੍ਰਭ
 ਕੋ ਸੰਭਾਰੀ ਰਹੇ ਚਲੇ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਨਿਦ ਬੇਦ ਗਾਯੋ ਹੈ ॥ ਬ
 ਲੇ ਮੁਸਕਾਈ ਕਹਾ ਬਾਤ ਮਨ ਮਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗ ਹੈ ਕਨਾਈ ਜਾਂ ਕੇ
 ਤਾਂ ਕੋ ਸੁਖ ਛਾਯੋ ਹੈ ॥ ਭਏ ਸਾਵਧਾਨ ਦੇ ਹਿਅ ਏ ਮਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਨ ਫਿਰ
 ਜੈ ਸੇ ਸੁਤਰੀ ਗਾਨਿ ਜਾਬਾ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਯੋ ਹੈ ॥ ੪ ॥ ਕੰਡਲੀਆ ॥
 ਰਾਖੇ ਤਨ ਪ੍ਰਭ ਬਰਖ ਇਕਾ ਫਿਰ ਸਮਾਜ ਬਰਕੀਨਾ ॥ ਸੰਤ ਸ
 ਭਾਗੁ ਨ ਗਾਵਹਿ ਤ ਪ੍ਰਭ ਸਹੂ ਪਲ ਯਲੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਹੂ ਪਲੈ ਲੀ
 ਨ ਕਰਤ ਲੀਲਾ ਪ੍ਰਤ ਚੋਰੀ ॥ ਮਾਤਾ ਬਾਂਧੇ ਕਿਸੂ ਭਈ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਹਿਮਤਿ ਬੋਰੀ ॥ ਨੁਨਿ ਨੁਨਿ ਜਗ ਸ੍ਰੀ ਕੀਲ ਮਗਨ ਮਨ ਮੁਖ
 ਤਨ ਭਾਖੇ ॥ ਤਨ ਤਨ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਨ ਹਰਿ ਜੁ ਰਾਖੇ ॥ ੫ ॥

ਸੰਤ ਸਰਾਅ ਚਰ ਜਭਈ ਜੋਗੀ ਸ੍ਰਰ ਬਕ ਦੇਖਾ ਅੰਧੇ ਪ੍ਰਭ ਕ
 ਤਪਾਈ ਅੰਧੇ ਰਗਤਿ ਰਾਹ ਕੋ ਸੇਖਾ ਰਗਤਿ ਰਾਹ ਕੋ ਸੇਖਾ ਸੁਨੀ
 ਕ੍ਰਮਤਿ ਯਹ ਬਾਤਾ ਅਤਿ ਬਿਹਬਲ ਤਨੁ ਯੋ ਪੁਨੈ ਪੀਰ ਜਕ
 ਰਗ ਜਾਤਾ ਕੀਨ ਮੋਹੇ ਛੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬੁਲਾਏ ਸਾਧ ਅਨੰਤਾ ਰ
 ਖੇਬਾ ਸਰਸਪਤ ਜਿਵਾਏ ਹਿਤ ਕਰ ਸੰਤਾ ॥੬॥੪੪॥ ਮੂਲ
 ਛਪੈ ਸ੍ਰੀ ਅਗਰ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੁਲ ਨ ਬਿਨੁ ਕਾਲ ਬਿਬਾਨ ਹਿ
 ਬੀਤੋ ਸਦਾ ਚਾਰ ਜੋ ਸੰਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੋ ਸੇਕਰ ਆਏ ਸੇ
 ਵਾਸੁ ਮਨ ਸਾਵਧਾਨ ਰਾਖ ਵਚਿਤੁ ਲਾਏ ਪ੍ਰਸੰਪ ਬਾ
 ਗ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸ੍ਰਾਬ ਫਿਤ ਕਰ ਤਨਿਰੰਤਰ ਗਾਰ ਸਨਾਨਿ ਰਮ
 ਲਨਾ ਮਮਨ ਹੁ ਬਰਖਤ ਧਾਰਾ ਪਗਾ ਫਿਸ੍ਰਦਾਸ ਫਿਪਾਕਰ ਅ
 ਟਲ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਾਝਿ ਕੁ ਬੁਤਲੀਓ ਸ੍ਰੀ ਅਗਰ ਦਾਸ ਹਰਿ
 ਕੁਲ ਨ ਬਿਨੁ ਕਾਲ ਬਿਬਾਨ ਹਿ ਬੀਤੋ ॥੪੫॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਅਗ

ਰਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ਆਟੀ ਕਾ ਕਬਿਤਾ ਨਾਭਾ ਕ ਵਿਜੁ ਕੇ ਗੁਰ ਅਗ
 ਰਦਾਸ ਨਾਮ ਤਾ ਕੇ ਜਾਂ ਕੀ ਕਥਾ ਪ੍ਰਥਮ ਹੁੰਨੀ ਕੀ ਕੁੰਤ ਗਾਈ ਹੈ
 ਆਬਾਗ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕ ਛਕੋ ਸੁਨੇ ਸੀਤ ਅਬ ਕਰੈ ਨਿਜ ਹਾਥ
 ਸੇਵਾ ਬਿਰਦ ਨ ਸੁਹਾਈ ਹੈ ॥ ਸੂਕੇ ਪਾਤ ਬਾਂਧ ਪੋਟ ਡਰਾ ਦੇ ਕੋ
 ਗਏ ਹੁਤੇ ਪਾਛੈ ਰਾਜਾ ਮਾਂ ਨ ਸਿੰਘ ਆਯੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਛਾਈ ਹੈ ॥ ਅ
 ਸੁਮਨ ਡੀਠ ਪਰੇ ਰਹੇ ਨਿਪਵਾਹੀ ਠੇਰ ਬੈਠੀ ਦੁਹਰੇ ਕੀ ਪੁਨ ਅ
 ਏ ਸੁਖ ਦਾਈ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਲਾਂਘ ਨ ਨਦੀ ਨੇਰ ਸਭੀ ਨੇ ਦੁਹਰੇ ਠਾਢੇ
 ਰਹੇ ਨਾਭਾ ਜੂਨੇ ਜੁਨੀ ਕੁ, ਪਗ ਯੋ ਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥ ਦੈ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਪ
 ਮੇਰੂ ਖਨੇ ਕੀ ਚਾਹ ਲਾਗੀ ਪਹਰੇ ਨਿਜ ਅੰਗ ਨਿਤ ਜ ਕਰੇ ਸੁਖ ਰ
 ਸਹੈ ॥ ਅੰਧੈ ਸੇ ਜਾਂ ਨ ਸੀ ਪ੍ਰ ਆਏ ਦੇਖ ਨੈ ਨ ਲ ਲ ਛਾਏ ਕਹਾ ਕ
 ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਗਾਏ ਲੇਤ ਬਹੁ ਸੁ ਸਹੈ ॥ ਸਖੀ ਰੂਪ ਜਾਂ ਨ ਦਾਸ ਕੋ ਤ ਕ
 ਕੋ ਆਏ ਢਿਗ ਲੀਨੇ ਪ ਛਾਂ ਨ ਨਿਪੇ ਕਹੀ ਕ੍ਰਿਤ ਖਾਸਹੈ ॥ ੩ ॥

ਕੰਡਲੀਆ ਸੁਨਿਰੂਪ ਤਿਏ ਕੋਤ ਬੈਪ ਕੋਚਰਾ ਅਕੁਲਾ
 ਇ॥ ਛਿਮਹੁ ਨਾਥ ਅਵਗੁਨ ਭਯੋਲੀ ਨੇਪੁਰ ਅਟਕਾਇ॥ ਲੀ
 ਨੇਪੁਰ ਅਟਕਾਇ ਕਹਤ ਸ੍ਰੀ ਅਗਰ ਬਨਾਏ॥ ਕੋਪ ਕਕੋਲੀ
 ਪਦਾਸਰ ਪਯੋ ਬਾਹਰ ਮੁਹਿ ਭਾਏ॥ ਇਨ ਕੋਨੈ ਕੁਨ ਦੇਸੁ ਛੁਡਾ
 ਏਦੈ ਆਗਜਾ ਪੁਨਿ॥ ਮਾਤਿਗਨ ਭੁਖ ਨ ਕੁਟ ਪਰੀਤਾਂ ਕੀਗਾ
 ਥਾਨੁ॥ ੩॥ ਦੇਹਗਾ ਟੂਰੁ ਮੂਰਤ ਪਾਗਾ ਇਕ ਛਕ ਛੁਪ
 ਹਰੇ ਨਿਜ ਅੰਗਾ ਸ੍ਰੀ ਨਾਥਾ ਅਨੰਦ ਭੁਏ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਸੰਗ
 ॥ ੪॥ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਜਨ ਬਪ੍ਰੇਮ ਸੋਗਿ ਰਹੈ ਭੁਖ ਨ ਭੁਗਾ ਤਾਂ ਕੋ
 ਫਿਰ ਪਹਰੈ ਲੁਪੀ ਲੇਤਰੰ ਕਸੁਖ ਪੁਗਾ॥ ੫॥ ਨਿਤ ਨਵ ਭੁਖ ਨ ਸੇ
 ਠਾਨਿ ਪਲਾਯਾ ਵਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਾਇ॥ ਵੈਦਿਨ ਜਾਂ ਕੋਰਹੈ ਅੰਗ ਸੋਨਿ
 ਜਹੀ ਅਨਸਮਾਇ॥ ੬॥ ੪੫॥ ਮੂਲ ਛਪੋ॥ ਕਲਜੁਗ ਪਰਮ
 ਪਾਲਕ ਪ੍ਰਗਟ ਆਚਾਰ ਜਸੀਕਰ ਸੁਭਟਾ॥ ਉਤ ਸਿੰਘ ਲਾਅਗੁ

ਨਜਿਤੇ ਅਨਟੀ ਸੁਰ ਬਾਦੀ ॥ ਬੁੱਧ ਕੁਤਰ ਕੀ ਜੈ ਨਿਐ ਰੁਪਾਖੰ
 ਤੈ ਆਦੀ ॥ ਬਿਮੁਖ ਨ ਕੋ ਦੈ ਦਰੁ ਐਂਚ ਸਤ ਮਾਰਗ ਆਂਨੈ ॥ ਸੁ
 ਦਾਚਾਰ ਕੀ ਸੀਵ ਬਿਸੁਕੀ ਰਤੇ ਬਖਾਂਨੈ ॥ ਈਸਰੀ ਸਿਅਵਤ
 ਰਮਿ ਮਰਗਾਦੀ ਮਾਂਡੀ ਅਪਟਾ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗ ਪਰਮ ਪਾਲੁਕ
 ਪ੍ਰਗਟ ਆਚਾਰ ਜਸੀਕਰ ਸੁਭਟਾ ॥ ੪੨ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਸੰਕਰਾਚ
 ਰਜਨੀ ਕੀ ॥ ਈਕਾ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੰਕਰ ਚਾਰ ਜ ਕ ਬਾਹੁ ਨ
 ਹੁਸੰਤ ਦੈ ਕਾਂਨ ॥ ਕਲ ਜੁਗ ਮੈਰਾ ਖੋਯੋ ਪਰਮ ਬਿਮੁਖ ਨ ਕੋ ਦੈ ਗੁਨ
 ਨ ॥ ੧ ॥ ਜਗ ਵਸਿ ਕੀ ਨ ਸਰੇ ਵਡੇ ਭਗਤ ਨ ਸੇਰ ਚ ਬਾਦਾ ਭਗ
 ਤੀ ਛਮ ਛਿਨ ਮੈ ਗਈ ਪ੍ਰੇਮ ਗਯੋ ਸੀ ਗਲਾਦਾ ॥ ੨ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸੰ
 ਕਰ ਪ੍ਰਵੁਕੀ ਓਦੀ ਨੇ ਸਕਲ ਹਰਾਇ ॥ ਇਕ ਬਾਦੀ ਕੋ ਗਿਰਾ ਬ
 ਰ ਸੇਨ ਹਿਜੀ ਤੇਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਪੁਨਿ ਤਾਂ ਕੋ ਜੀ ਤਤੁ ਭੁਏ ਨਿਯ ਪੂਰ
 ਕੋ ਪਰਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਤਿਹਤੀ ਅਪ ਛੀ ਸਿੰਗਾਰ ਸਪਤਿ ਸਾਇ

ਤਾਠੰਨਾ॥ ੪॥ ਛੁਪੇ॥ ਸ੍ਰੀਸੰਕਰਦਿਖਤੀਅਕੁਏਲੰਜਤਅਪੁਲੇ॥
 ਨਾਤਿਹਪਤਿਸੰਗਾਬਦੇਰਹਾਰੇਯੋਏਲੇਤਨਾਰੁਈਕਫਲ
 ਵੈਭੁਤਤਜੈਤੀਅਸੋਸਠਜੀਤੈ॥ ਜੈਚਰਚਾਕਰਨਾਰਿਸੰਗਤੋ
 ਏਵਿਪਰੀਤੈ॥ ਤਬਕਹਿਸੰਕਰਅਬਲਾਮੁਨੇਗੁਰਸੰਗਗੁ
 ਰਸਿਖਸੰਗਸਿਖਾ॥ ਤਾਂਤੇਮੁਹਿਸਿਖਇਕਨਿਪਤਿਬਰਤਿਹਸਿ
 ਗਚਰਚਾਕਰਗੁਦਿਖਾ॥ ੫॥ ਜੈਤੁਮੁਜੀਤੋਵਾਹਬਹੁਰਚਰਚ
 ਮੈਕਰਹੋ॥ ਯਹਕਹਅਸਮਾਇਬੇਲਦਾਸਨਉਚਰਹੋ॥
 ਯਹਮੁਹਿਤਨਕਰਜਤਨਰਾਖਹੋਕਛੁਇਕਕਾਲਾ॥ ਨਿਪਤਨ
 ਕਰਪਰਵੇਸਰੋਚੇਚਰਚਾਸੰਗਬਾਲਾ॥ ਮੇਹਮੁਦਗਰਨਾਮਾ
 ਰੰਥਰਚਪੁਨਿਸਿੱਖਨਸੋਬਚਕਹੋ॥ ਯਾਂਕੇਸਲੇਕਨਿਪਦਿ
 ਗਪਛਹੁਤੋਮੈਨਿਜਤਨਟਿਰਲਹੋ॥ ੬॥ ਕੁੰਡਲੀਆਤਬਸੀ
 ਸੰਕਰਚਰਤਕਰਨਿਪਤਨਕੀਓਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ਰਚਚਰਚਾਸਿ

ਗਾਹਗਸਜੀਤੀਨਾਰਿਨਰੇਸਾਨੀਤੀਨਾਰਿਨਰੇਸਕੀਨਪ
 ਤਿਸੀਗਾਨਿਜਦਾਸਾਗੁਗਤੀਪ੍ਰੇਮਪੂਰਾਵਤਾਂਹਿਕੋਕਰਤੋ
 ਪ੍ਰਕਾਸਾਤੇਨਿਪਕੇਪਗਪਰੇਕੁਪਪੁਰਮੈਆਯੋਜਬਾਸਮਾ
 ਚਾਰਲਖਸਿਖਸਤਹਛਿਗਕਹਸਲੋਕਤਬਾ॥੧॥ਪੁਨਨਿਜ
 ਤਨਲੈਗਏਛਿਗਐਰੁਏਕਕੁਪਾਲਾਤਿਹਪੁਰਬਸਤਸਰੇ
 ਵਡੇਬਿਦਯਾਪਛੇਬਿਸਾਲਾ॥ਬਿਦਯਾਪਛੇਬਿਸਾਲਨ੍ਰਿਪ
 ਤਿਤਾਂਕੇਆਪੀਨਾ॥ਬਹੁਬਿਪਮਾਯਾਕਰਤਲਕੁਟਜਿਮਕਪਿ
 ਤਿਮਦੀਨਾ॥ਸ਼ੀਸੀਕਰਤਿਹਸੀਗਕਰੀਚਰਚਾਰਗਤੀਗੁਨਾ॥
 ਜੀਤੇਬਾਦੀਸਕਲਕਛੁਕਨ੍ਰਿਪਛਕੋਇਤੈਪੁਨਾ॥੨॥ਤੇਟਕ
 ਛੰਦਾ॥ਜਬਕੁਪਛਕੋਤਿਨਬਾਕਕਹੇ॥ਪੁਲਕਾਲਕੁਯੋ
 ਬਿਯਪੀਥਲਹੇ॥ਸੁਨਿਕੁਪਛਕੋਪੁਰਹੁਸੁਹਸੇ॥ਲਿਖ
 ਜੈਨਿਦਯੋਦਿਨਚਾਰਬਸੇ॥੩॥ਵਹਬਾਸਰਊਚਿਅਟਾਰਿ

ਚਢੇ॥ ਕਹਿਯੋ ਨਿਦਿਖੋ ਜਲ ਆਇ ਬਢੇ॥ ਨਿਪਤਿ ਸੁਦਈ॥
 ਗਦਾ ਮਹਿ ਕੋ॥ ਬਿਸਮਾਦ ਕੋ ਜਲ ਰਾਸ ਹਿਤੋ॥ ੧੦॥ ਚੋਪਈ
 ॥ ਬਿਨੁ ਸ੍ਰੀ ਸੰਕਰ ਅੰਗੁਲੇ ਗਾਸ ਬਾਜੈ ਨੀਮਾਯਾ ਸਾਦੁ ਜੰਨ
 ਤਬਾ॥ ਚਢਤ ਚਢਤ ਜਲ ਪੁਰ ਚਢ ਆਯੋ॥ ਫਿਰ ਬਾਦੀ ਸ
 ਹ ਬਚਨ ਸੁਨ ਯੋ॥ ੧੧॥ ਏਕ ਪੋਤ ਅੰਗੈ ਫਿਰ ਗਮੇਗੇ॥ ਤਿਹ ਚ
 ਢਾਇ ਗਾਖ ਉਤਨ ਤੇਗੇ॥ ਪੁਲੈ ਕਾਲ ਤੁਵ ਦੇ ਸਭੁ ਪਾਲਾ॥ ਅੰ
 ਗੁ ਦੇ ਸੁਸਬ ਬਸੈ ਸੁਖਾਲਾ॥ ੧੨॥ ਸੇਰ ਠਾਤੁ ਵਅ ਵਗੁ ਨਤੇ
 ਕੁਪ ਦੇ ਸਨਾਸੁ ਤੁਮਰ ਭਯੋ॥ ਅਬ ਹਿਭੁ ਜੋ ਮਹਿ ਰੂਪ ਤੇਤੁ ਵਤ
 ਨਰਾਖੈ ਸੁਹਿਤਾ॥ ੧੩॥ ਮਹਾ ਪੀਰ ਜੀ ਗਇ ਨੈਕੁ ਨ ਉਤਰ ਯੋ
 ਤਬਾ॥ ਜਲ ਉਚੇ ਚਢ ਆਇ ਦੇਖ ਸਾਚਿ ਵ ਬਿਹਬਲ ਭਯੋ॥ ੧੪॥
 ਅਜੁੰਨੁ ਨਿਪਤਿ ਸੰਭਾਰਿ ਜੋ ਸੰਕਰ ਕੇਤ ਜੋ ਸੁਖਾ॥ ਕਾਹੇ ਮਾਂਡੀ
 ਗਾਰਿਤ ਦਪਨ ਕਛੁ ਦਾਸੈ ਕਯੋ॥ ੧੫॥ ਆਯੋ ਜਲ ਜਬ ਪ

ਸਦੇਖਨਾਉਬਾਦੀਕਯੋ॥੧੬॥ਤਨਤਵਨਸਚਛੁਤੁਪਉਬ
 ਕੋਚਯੋ॥੧੬॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਸੁਨਿਰਾਜਾਤਬਬਚਨਯਗਸੀ
 ਸੰਕਰਮੁਖਦੇਖਾ॥ਕਯੋਪੁਤ੍ਰਮੁਸਕਾਇਕੈਕੋਤਕਰਯੋਬਿਸੇ
 ਖਾਕੋਤਕਰਯੋਬਿਸੇਖਚਛਵਹੁਇਨੈਕੁਪਾਲਾ॥ਬਾਦੀਪ
 ਗੁਨਹਿਦੇਤਿਸਾਚਿਟਸੋਕਹਤਨਿਪਾਲਾ॥ਨਉਚਛਵਹੁਯੋਨਿ
 ਤਿਨਹਿਬਰਬਸਡਾਰੇਪੁਨਿ॥ਗਿਰਤਭਏਸਤੱਕਕਹੁਨਹਿ
 ਜਲਦੇਖੋਜੇਸੁਨਿ॥੧੭॥ਦੇਖਕੁਪਅਚਰਜਭਯੋਨਹਿਪੰ
 ਨੀਨਹਿਨੰਉ॥ਨਗਰਬਸਤਅਪੁਨੇਸੁਖਹਿਗਯੋਪੁਲੈਤ
 ਜਗਾਂਉ॥ਗਯੋਪੁਲੈਤਜਗਾਂਉਕਹਤਸੰਕਰਮੁਨਿਰਾਜਾ॥
 ਐਸੇਛਲਯਹਕਰਤਛਗਤਨਰਨਾਰਿਸਮਾਜਾ॥ਬਿਨੁਭਰ
 ਤੀਅਰੁਪ੍ਰੇਮਤਿਨਹੁਮਾਥੇਦੁਖੁਰੇਖਾ॥ਭਯੋਕੁਪਤਬਸਿਖਜ
 ਨਬੈਅਸਕੋਤਕਦੇਖਾ॥੧੮॥ਛਮੇ॥ਸ੍ਰੀਸੰਕਰਉਪਦੇਸੁਕੀ

੧੩੪

੨

ਚਿਬਰਧਰਮਭਾਗਵਤਾਮੈਸੇਸਰੁਜਗਪ੍ਰੇਮਭਗਤਪ੍ਰਗਟੀ
 ਸੁਖਸੋਅਤਿ॥ ਪ੍ਰਭਮਾਯਾਪ੍ਰੇਦੁਖਤਪ੍ਰਭੋਵਿਗਯਾਇਕਯੋਤ
 ਬਾ॥ ਮੈਵਿਚਰੋਕਿਪਦੇਸਸ੍ਰੀਸੀਕਰਪਸਰੇਸਬਾਤਬਮੁਸਕ
 ਨੇਸ੍ਰੀਕੰਤਮਨਤੇਕੋਭਾਵਤਨਿਜਚਰਤਾ॥ ਪ੍ਰਭਸੀਕਰਸੋਆਗ
 ਯਾਦਈਕਛੁਜਗਮੈਮਾਯਾਬਰਤਾ॥ ੧੯॥ ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਯਾ
 ਮਾਂਨਕੀਓਬੇਦੰਤਸੁਭਾਗੀ॥ ਭਗਤੀਪ੍ਰੇਮਛਪਾਇਆਪਕੋਪ੍ਰ
 ਭੈਸੀਭਾਗੀ॥ ਕਲਿਮੈਸੇਲੋਗਬ੍ਰਹਮਜਾਂਨੈਤਨਆਪਾਸਾ
 ਪਸੰਤਨਹਿਮਾਂਨਕਰੋਕੋਡੀਲਗਪਾਪਾ॥ ਤਬਮੈਸੀਮਾਯਾਡਾ
 ਰਕੋਕੀਏਬਿਮੁਖਜਗਭੁਰਨਗਾਜਦਆਪਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਰ
 ਚੇਜਿਹਤੇਅਗਤਿਨਗਤਿਜੁਬਰਾ॥ ੨੦॥ ੪੬॥ ਮੂਲਛਪੇ॥
 ਨਾਮਦੇਵਪ੍ਰਤਗਯਾਨਿਰਵਹੀਜਿਉਤੇਤਨਰਹਰਿਦਾਸਕੀ॥
 ਬਾਲਦਸਾਬੀਨੁਲਪਾਨਜਾਂਕੈਪੈਪੀਓਮਿਰਤਕਗਉਜਿ

ਵਾਇਪਰਚੇ ਅਸੁਰਨ ਕੋ ਦੀਓ ॥ ਸੇਜ ਜਲ ਲਿਤੇ ਕਾ ਛੀਪ੍ਰਬ
 ਮਜੇ ਸੇਹੀ ਪੋਤੀ ॥ ਦੇਵ ਲਉ ਲਟਕੇ ਦੇਖ ਸਕੁ ਚਰਹੇ ਸਬ ਯੀਸੰ
 ਤੀ ॥ ਪੰਡਰਨਾ ਬਖਿਤ ਅਨੁਗਯੋ ਛੰਨ ਸੁਕਰ ਛਾਈ ਪਾਸ ਕੀ
 ॥ ਨਾਮ ਦੇਵ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਾਨਿ ਰਹੀ ਜੋ ਤੇ ਤਾਨ ਹਰ ਦਾਸ ਕੀ ॥
 ੪ ॥ ਆਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ਛਪੇ ॥ ਸੁਨੁ ਸੁੰਤ
 ਮਨੁ ਲਾਇ ਰੁਗਤ ਨ ਮੇਕੀ ਕਰਨੀ ॥ ਜਿਮ ਹਰਿ ਤਾ ਕੋ ਮਿਲੇ ਕ
 ਤੇ ਨਿਜ ਬੁਧਿ ਕਛੁ ਬਰਨੀ ॥ ਬਾਮ ਦੇਵ ਤਿਹ ਨਾਮ ਏ ਕਛੀ ਪਾ
 ਹਰਿ ਦਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰੁਗਤਿ ਕੇਹੁ ਪ੍ਰਸੰਤ ਚਰਨ ਨ ਬਿਸ੍ਵਾਸਾ ॥
 ਤਿਹ ਕੰਨ ਜਾਤ ਬਾਬਿ ਪਵਾਭ ਭਈ ਕਰਮ ਰੇਖ ਬਲਿਵਾਂਸ ਅਤਿ ॥
 ਨ ਬਤਨ ਪੈਦਾ ਦਸ ਬਰਖ ਕੋ ਕਹਤੀ ਪਤਾ ਹਰਿ ਰੁਗਤਿ ਸਤਿ ॥
 ੧ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵ ਕਰਹੁ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਸੁਤਾ ਮਨ
 ਰਖਤੋ ਰਕਰੇ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਗੀਤੀ ॥ ਲੈ ਪਿਤ ਤੇ ਬਰਧਨ ਨ ਫਿਸ੍ਰੇ

ਬਾਂਕਾ ਬਿਹਾਰੀ॥ ਲਗੀ ਕਰਨ ਹਿਤ ਸੇਵ ਪ੍ਰਗਟ ਲੀ ਚਿਹ੍ਰੁ ਪੁਸ਼ੁਰਾਰੀ
॥ ਮਨੋ ਕੋਟ ਕਾ ਮਤੇ ਲਹੀ ਛਾ ਬਿਦਿਖਤੀ ਅਉ ਪਯੋ ਕਾ ਮਬਰ॥
ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਨ ਕੀ ਡੀ ਆਸਾ ਤਿਹ ਪੁਨ ਭੁਏ ਅੰਤ ਰਧਾ ਨਹ ਰਿ॥ ੩॥
ਕੁੰਡ ਲੀ ਆਗਾਜ ਬਾ ਅੰਗੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕੀ ਨ ਪ੍ਰਭ ਭੁਯੋ ਗਰਭੁ ਤਿਹ ਨ
ਰਿ॥ ਦੁਸੁ ਚ ਬਾਇਲ ਯੋ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੇ ਨਿੰਦਾ ਸਾਗਾ ਜਾਂ ਕੇ ਨਿੰ
ਦਾ ਸਾਰ ਕਹੀ ਤਿਨ ਭਗਤੈ ਜਾਣੀ॥ ਬਿਰੁ ਚਾਰਨ ਤੁਵ ਸੁਤਾ
ਤਾ ਹਿ ਮਾਰੇ ਸੁਭ ਲਾਈ॥ ਬਾਂ ਮਦੇ ਵਸੁ ਨਿਬ ਚਨ ਸਠ ਨ ਸੋਰ
ਲੇ ਕਯੋ ਤਬਾ॥ ਪੁਨਿ ਬੁਝੀ ਗ੍ਰਹ ਸੁਤਾ ਹਰਖਾ ਬਿਰਤੰਤ ਸੁਨ
ਜਬਾ॥ ੩॥ ਤਬ ਨ ਕਯੋ ਕਛੁ ਸੁਤਾ ਕੋ ਬਾਂ ਮਦੇ ਵਪਰਬੀ
ਨ॥ ਸੁਨਿ ਦੁਸੁ ਨ ਅਤਿ ਦੁਖ ਭੁਯੋ ਯਹ ਨਿਲੋ ਜਮਾਤਿ ਹੀਨ॥
ਯਹ ਨਿਲੋ ਜਮਾਤਿ ਹੀਨ ਕਰੈ ਸੁਭ ਯਾਂ ਕੀ ਗੀਸਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਦੀ
ਜੈ ਦੇ ਰੁਜਾਇ ਤਿਨ ਕਹੀ ਮਹੀਸਾ॥ ਛੀ ਪੋ ਪ੍ਰਤ ਬੁਲਾਇ ਦੇ

ਹੁਦੁਖੁਰਈ ਨਿਸਾ ਅਬਾ ਹਰਖ ਵੰਤੈ ਪੈਦੁ ਸੁਗਏ ਆਪੁ ਨਗੁਰ
 ਕੋਤ ਬਾ॥ ੪॥ ਪਾਪਗੀ ਛੰਦਾ ਨਿਹਮੰਦਰ ਸੇਯੇ ਰੈਂ ਨਿਰੁਪਾ॥
 ਤਿਹ ਦੇਖੇ ਅਤਿ ਬਿਕਰਾਲ ਰੂਪਾ ਚਿਲਟਾਇ ਖਾਟ ਯਹ ਕ
 ਤੀ ਬਾਤਾ ਜਨ ਬੁਰੇ ਚਿਤ ਵਤੁ ਹਿਕਰ ਉਪਾਤਾ॥ ੫॥ ਕ੍ਰਿਤ ਭੂਲੇ
 ਪੁਰ ਅਬ ਛਿਮ ਹਮੇਗਾ ਪੁਜਾ ਕਰਹੇ ਤੁਵਰਗ ਤੇਰੇਗਾ ਪੁਰ
 ਕਹਿ ਪੁਰਤਾਨ ਹਿਰਗਤ ਚਾਹਿ॥ ਛਿਰ ਮਨ ਹਿ ਅੰਨ ਹੁਸੰਤ
 ਵਾਹ॥ ੬॥ ਚਿਠ ਪ੍ਰਤ ਦੁਸੁ ਛਿਗਾ ਗਏ ਰੂਪਾ ਨਿਪ ਕਛੁ ਨ ਕਯ
 ਦਿਖ ਨਿਸਾਰੂਪਾ॥ ਪੁਨਿਕਹਤ ਦੁਸੁ ਦੁਕਰਹੁ ਬਾਤਾ ਤਬ ਦੀ
 ਅਉਠਾਇ ਰੂਪ ਤਿਰਿਸਾਤਾ॥ ੭॥ ਕਛੁ ਗਏ ਕਾਲ ਸੁਤ ਭੁਜੇ ਨ
 ਗਿ॥ ਪਰਨਾਮ ਦੇਵ ਸੁਭਨਾਮ ਬਾਹਾ ਪਨੁ ਬਾਂਣੇ ਰੀ ਕਨ ਕੇ ਅਪ
 ਗਾਰੁ ਯੇ ਪਾਂਚ ਬਰਖ ਖੇਲਤ ਸੁਢਗਾ॥ ੮॥ ਸੋਰਠਾ ਦਿਖਲੇ
 ਕੀਸੇ ਦੇਸੇ ਉਥੇ ਲਬਾਲ ਕਕਰੈ॥ ਪੁਜਾ ਅਰਚਾ ਦੇਵਰੀ ਗਰੁ

ਕੋਤਾਂ ਕੇਹੈ॥੮॥ ਗਏ ਕਛੁ ਕਦਿ ਨ ਬੀਤਿ ਮਾਤਾ ਕੇ ਪਿਤ ਸੋ ਕਹਤ
 ॥ ਮੇਰੇ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਅਬ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ॥੧੦॥ ਬਾਮ ਦੇਵ
 ਸਮਝਾਇ ਮੈ ਜੈ ਹੋਇ ਕਰਾਮ ਕੋ॥ ਦਿਵਸਤੀ ਨ ਟਿਰ ਅਣਿ ਪਾ
 ਛੈ ਕਕੋ ਸੇਵਹਿਤ॥੧੧॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਬੁਝੈ ਬਾਲਕ ਬਵਹ ਦਿਨ
 ਮੈ ਜੈ ਪਤਾ॥ ਨਿਸ਼ੇ ਜੈ ਹੋ ਕਾ ਲੁਪ੍ਰਭ ਕੋ ਦੁਪਾ ਪਟਾਈ॥੧੨॥ ਕ
 ਬਿਤਾ॥ ਨਾਨਾ ਭੋਗ ਯੇ ਪਾਛੈ ਟਾਟ ਇਨ ਠਯੇ ਜੁਗ ਸੇਰ ਦੁਪਲ
 ਯੇ ਦੇ ਕਰਾਹੀ ਮੈ ਅੰਠਾ ਯੇ ਹੈ॥ ਦੇਵੈ ਸੀਠੀ ਆਂਚ ਸਾਚੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰ
 ਚਮਾ ਚਰੀ ਕਾ ਚਹੂੰ ਨ ਕਹੈ ਦੁਪਾ ਮਾਤ ਸਮਝਾਯੇ ਹੈ॥ ਰਾਕੇ
 ਪੇ ਕਟੋਰਾ ਮਧੁ ਮਿਸਰੀ ਦੇ ਭੋਗ ਛੋਗਾ ਦੇ ਕੋ ਮਤ ਮਾਂ ਲੈ ਮੇਰਾ ਅੰ
 ਸੁਗ ਬਿਤਾਯੇ ਹੈ॥ ਆਗੈ ਪ੍ਰਭ ਹਾਥ ਕਰ ਪਰੇ ਮੁਖ ਭਾਖ ਯਹ
 ਦੁਖ ਪ੍ਰਭ ਚਾਖ ਲੀਜੈ ਦਾਸ ਅਪਨਾਯੇ ਹੈ॥੧੩॥ ਬਾਰ ਕੀ ਲਿਖ
 ਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰ ਭੁਕੇ ਪੁਟ ਦੇਖੇ ਨੀਨ ਪਟ ਸਿਸਤ ਬਹੀ

ਤਨਦਯੋਯੈ॥ ਕੀਰੀਮੁਦਹਾਸਕੇਟਦਮਨੀਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਨੇਸੁ
 ਖਰਾਸਫਰੇਦਾਸੁਨਿਜਕੀਨੇਯੈ॥ ਮੈਸੇਕੀਨੀਦਿਨਦਇਰਾਖੀ
 ਬਾਤਰਿਦੈਗੇਇਤੀਯੇਦਿਨਕੁਲੇਪਟਪਰਦੇਪ੍ਰੇਮਕੀਨੇਯੈ॥ ਪ੍ਰ
 ਕੁੰਨਕੁਕੇਸੁਮਗਯੇਹੀਹੁਲਾਸਬਾਲਕਹਾਅਪਰਾਧਕੁਯੇ
 ਨੈਨਨੀਰਲੀਨੇਯੈ॥ ੧੪॥ ਰੁਰਮੈਚੈਨਨਮੋਹਿਬੁਝੈਕਜਾਬਖ
 ਨਾਸੁਨਿਹਤੈਰਿਸਪਾਂਨਤੈਅਵਗਯਾਪ੍ਰਭਕੀਨੀਯੈ॥ ਤਾਂਤੇਮ
 ਰਹੋਆਪਕਾਹੇਤਨਸੋਹੇਤਾਪਕਾਛਛੁਹੀਹਾਬਨਰਹੁਪੈਧ
 ਰਲੀਨੀਯੈ॥ ਪਕਕੇਕਰਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਨਿੰਦਮਤੁਪੈਯੈਪ੍ਰੇਮਭ
 ਖਜੇਮੁਖਪੀਯੈਦੁਪੁਛੁਰਕਾਤਨਦੀਨੀਯੈ॥ ਪੀਯਕੇਸਨੇਹ
 ਕਛੁਦਾਸੁਕੈਦੇਹਪ੍ਰਭਨੈਕੁਰਾਖਲੀਨੀਪੀਤਸੀਤਰਸਭੀ
 ਨੀਯੈ॥ ੧੫॥ ਆਯੇਨਬਬਾਮਦੇਵਬੁਝੈਨਾਮਦੇਵਹੁਕੈਸੇਵ
 ਕੇਪ੍ਰਸੰਗਹਿਤਬਰਨਕੈਸੁਨਾਯੋਯੈ॥ ਰੁਰੇਨਲਨੈਨਸੁਤਾਸੁ

੧੩੭

ਤੁੰ ਸੇ ਕਹੇ ਬੈਨ ਭਈ ਮੁਹਿ ਚੈ ਨ ਪ੍ਰਭ ਦੁਧ ਤੇ ਰਭਾ ਯੋ ਹੈ ॥ ਏਕ ਕ੍ਰੇਤੀ
 ਭੈਨ ਕੈ ਨ ਸਾਖੀ ਤੁਵ ਭਰੈ ਪੂਤ ਅਬ ਕੈ ਪਿਵਾ ਵੇਤ ਬਜਾਨੈ ਸ
 ਚੁਛਾਯੋ ਹੈ ॥ ਵੈਸੀ ਭਾਂਤ ਲਜਾਯੋ ਬਾਲ ਪਕਜੇ ਪੈਗੁ ਪਾਲ ਅ
 ਯੋ ਪੀਵਤ ਨ ਨੈ ਕੁਭ ਗਤ ਕਾਹੇ ਕੈ ਲਜਾਯੋ ਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ਦੋਤਰਾ ॥
 ਨਾਮ ਦੇਵ ਬਿਨਤੀ ਕਰਤ ਕਾਹੇ ਦੁਪੁਨ ਲੇਹੁ ॥ ਨਾਨਾ ਸਾਚੁ ਸਮਾਨਈ
 ਪਾਛੈ ਕੀ ਚਿੰਮਨੇ ॥ ੧੭ ॥ ਬਿਨੁ ਭੋਜਨ ਬਾਸਰ ਗਯੋ ਅਕਸੋ ਭ
 ਗਤ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਾ ॥ ਹਾਰ ਮਾਂ ਨਹਿ ਪੈ ਪੀ ਚਿੰਨ ਨ ਚਿਤਾਇ ਸੁਖ ਅੰ
 ਗਾ ॥ ੧੮ ॥ ਛਪੈ ॥ ਮਿਲੇ ਸਿਪਾਹੀ ਬੇਖ ਦੁਰਕਾਰਿ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰਤਿ
 ॥ ਪਕਰ ਬਿਗਾਰੀ ਦੀਨ ਪੋਟ ਸਿਰ ਚਲਹੁ ਅਸੁਰਾਤੀ ॥ ਲੀਲੇ
 ਕੁਪਛਾਂ ਨ ਪੁਲਕਤ ਨ ਮੁਰ ਮੁਰ ਦੇਖਤਾ ॥ ਹਲੇ ਯਾਹੁ ਹਿਮੁ ਗਲ
 ਕੋਯੇ ਚਲਹੁ ਖੁਸ ਪੇਖਤਾ ॥ ਮੁਸਕਾਇ ਚਤੁਰ ਭੁਜੁ ਪਕਰ ਦੇਰ
 ਰਸਨ ਛਪਗਾਏ ਪੁਨਿ ॥ ਇਕਾਦਿਨ ਸੀਤਨ ਹਿਤ ਅਸਨ ਕਰਨਾਮ

ਦੇਵਹਰਿਗਾਇਗੁਨ॥੧੬॥ਲੀਏਸੁੰਨਕੇਰੂਪਾਮੰਨੁਖਪਥ
 ਭਰਾਗੇ॥ਸੁਮੀਰੁਖਿਨਖਾਹੁਭਗਤੁਪ੍ਰਤਲੇਮਗਲਾਗੇ॥ਹੇਤ
 ਪੰਕਤੀਭੇਦਗਏਪ੍ਰਭਤੀਨਕੇਸਛਗਾਦੇਖਪ੍ਰੇਮਵਿਛਾਰਸੇਚਤੁ
 ਰਕੁਜਹੁਪ੍ਰਤਬੈਕਰ॥ਜੈਦਰਸਨਅੰਤਰਧਯਾਨਭਏਪੁਨਿਇਕ
 ਦਿਨਗੁਨਗਾਇਨਾ॥ਤੂੰਆਉਕਲੰਦਰਕੇਸਵਾਭਗਤਤੇਤਸੇਊ
 ਲੀਓਤਨ॥੨੦॥ਚਰਮਚੀਰਚਿਤਚੰਪਪਹਰਭਗਤੈਛਿਰ
 ਆਏ॥ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਸੁਧਿਨੀਦੀਨਰੁਰਤਾਲਛਿਨਏ॥ਲੀਏ
 ਪ੍ਰਭ,ਪਹਿਚੰਨਚਰਨਗਾਰੀਦੀਚਿਦਰਸਪੁਨਿ॥ਮਿਲੇਦੁਪਤੇਪ੍ਰਿ
 ਥਮਭੇਗੁਸਦਦੁਪਲਾਇਗੁਨ॥ਇਕਦਿਨਪ੍ਰਭਮੰਦਰਮੈਗਯੇ
 ਲੀਏਦੁਗਾਧਾਦਿਜਧਾਂਤਤਹਿ॥ਕਤਆਯੋਭੇਗੁਲਗਾਂਉਹਰਿ
 ਛੀਪੇਨਹਿਅਧਿਕਾਰਕਹਿ॥੨੧॥ਹੇਦਿਨਮੈਕੋਪ੍ਰੀਤਿਸੇਵਸੇ
 ਕਹਤਰਿਸਾਈ॥ਤੁਵਰਗਪਾਥਰਕੁਰਪਿਵਾਵਹੁਦੁਪੈਜਾਈ॥

ਜੇਦਿਯਗਾਨੀਭਗਤਤੇਉਸਮਯਵਨਲਾਗੇ॥ਜਾਤਿਪਾਤਿ
ਨਹਿਮਾਂਨਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਯੋਗਪ੍ਰਭਪਾਗੇ॥ਸਠਦਿਯਤਿਹਬਚਸੁਨਿਕੇ
ਪ੍ਰਭਕਢਨਾਮੇਪੰਕਾਦੀਓ॥ਪ੍ਰਯੋਗਛੀਪਾਜਾਂਕੋਲਗੈਸੇਨਿ
ਕਸੈਮੰਦਰਬੀਓ॥੨੨॥ਕਬਿਤੁਕੀਰਤੀਮੁਗੇਸਨਾਮਾਗਾਵਤ
ਗੁਪਾਲਗੁਨਜਾਇਕੈਦਿਵਾਲੇਪਾਛੈਠਾਛੋਬਿਨੁਰਖੈ॥ਹੀਨਜ
ਤਿਕੀਨੀਪ੍ਰੀਤਿਦੀਨੀਹੋਏਹੀਨੀਆਪਪਾਂਡੈਨਿਦੈਪਾਬਰਕਹਿ
ਯਹੈਮੁਹਿਦੇਖੈ॥ਸੰਤਕੀਅਵਗੁਨਾਨੈਕੁਭਾਵਤਨਹਰਿਜੁਕੇ
ਐਸੈਕੋਪੁਕੀਨੇਮਾਨੈਕੁਭਜਦਪੋਸੇਖੈ॥ਮੰਦਰਫਿਰਾਇਦੁਪੁ
ਅਚਰੇਪੁਨਬੋਲੇਹਰਿਕਹੈਸੇਈਕਹੈਤੁਮਦੀਨੇਦਿਯੋਧਾਖੈ
੨੩॥ਛਪੈ॥ਦੁਪੁਪੀਅਵਨਚਾਓਫੇਰਮੰਦਰਸੇਪੀਓ॥ਦਿਯ
ਭਿਖਾਰਿਕਹਾਜਾਂਨਪੁਵਲਮਾਯਾਵਸਿਕੀਓ॥ਇਹਬਿਧਦਿ
ਜਬਖਸਾਇਪ੍ਰਭੁਭਏਅੰਤਰਧ੍ਰਾਨਾ॥ਅਵਗੁਨਤੇਗੁਨਕਰੈ

ਸਦਾ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਬਾਂਨਾ ਤ ਬਾਬਿ ਪ੍ਰਪਾਂਤਿ ਲੋਭ ਤ ਹੀ ਯੈ ਕੀ ਪਤ
 ਰੁਰਜਨ ਪਗ ਗਯੋ ॥ ਨਾ ਮੇਧੀ ਰਜੁ ਮਭ ਕੋ ਦੀ ਭਿਗ ਰਿਗੁ ਨ ਗੋਪੇ
 ਮੈਲੋ ॥ ੨੪ ॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਪੁ ਨਿਇ ਕ ਦਿਨ ਸੰਧ ਜਾ ਸਮੇਲ ਗੀ
 ਅਚਾਨਕ ਝਟਕਾ ॥ ਛਿਨ ਮੈ ਜਾ ਕੇ ਸਗਲ ਗੁਹ ਕ ਛੁਰੇ ਬੰਝੇ
 ਤਿਹ ਕਾਲਾ ਕ ਛੁਰੇ ਬੰਝੇ ਤਿਹ ਕਾਲੁ ਰਗਤ ਹਰਿ ਰੂਪ ਅਗ
 ਨ ਲਖਿਆ ॥ ਯਹ ਅੰਗੀ ਰਿਤ ਕਰਹੁ ਛਾਡ ਕ ਤ ਚਲੇ ਕਮਲ ਚ
 ਖਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਹਾਥ ਜਗਾਇ ਭਵਨ ਹਰਿ ਕੇ ਮਾਨੇ ਗੁਨਾ ॥ ਦੇਖ
 ਗਤ ਕੋ ਪੀਰ ਹਮੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਲਕਤ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਤ
 ਵਨ ਜ ਕੇ ਸਗਲ ਕਾਮ ਦੇਵ ਸਾਮ ਸੁਣਾਇ ॥ ਛਾਂਨ ਬਿਨ ਅਤਿ
 ਕਮੁ ਪੈ ਬੇਨ ਤਿਹੈ ਲੈ ਆਇ ॥ ਬੇਨ ਤਿਹੈ ਆਉ ਲੀਏ ਨ ਨੇਤੇ
 ਦਾਮਾ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਗੋਪਾਲ ਭਯੋ ਪੁਰਬਾਹਰ ਨਾਮਾ ॥ ਆਰੈ
 ਮਿਲੀ ਜਮਾਤ ਸੰਤ ਬੁਝਤ ਨਾਮੇ ਪੁਨਿ ॥ ਐਸੇ ਸੇਠਿ ਬਤਾਇ ਦੇਇ

ਕੇਜਨਸੀਤਹਿਸੁਨਿ॥੨੬॥ਛਪੈ॥ਹੋਚਾਕਰਇਕਸੇਠਿਯਹੈਸੋਪੀ
ਮੁਹਿਸੇਵਾ॥ਦਏਛਾਂਨਹਿਤਦੰਮਸੇਉਬਨੀਏਕਰਦੇਵਾ॥ਲੋਸੀ
ਧੋਕਰਅਸੁਸੀਤਭਾਖੇਬਰਬੈਨਾ॥ਸਦਾਮਯਾਗਹਿਸੇਠਜਾਂਹਿ
ਹਿਤਭੋਜਨੁਦੈਨਾ॥ਯਹਕਹਿਗਵਨੇਹਰਿਸੀਤਬਰਸਕੁਚਭੁਗ
ਤੁਪਕਸੇਤਹੀ॥ਇਤਨਾਨਾਭਾਖਤੁਤਾਸੋਬਾਲਾਅਇਕਾਂਤੇ
ਹੀ॥੨੭॥ਨੀਠਕਟੀਇਕਨਿਸਾਸੀਤਤਸਕਰਡਰੁਭਾਗੀ॥ਉ
ਤਨਾਮਾਮਨਗਲਤਦੈਹਮਾਤਾਮੁਹਿਗਾਗੀ॥ਸੋਚਦੁਹੁਦਿਸਦੇਖ
ਸੋਚਪੂਰ੍ਵਕੇਹੀਅਆਈ॥ਬਰਖੇਂਮੇਘਅਪਾਰਬਾਰਨੀਚੈਬਲ
ਜਾਈ॥ਲੈਛਾਂਨਸਮਗੀਗਾਰੁਭਰਕਾਮਦੇਵਪ੍ਰਤਿਬਚਕਹੇ॥
ਮੁਹਿਨਾਮੇਪਠਿਓਛਾਂਨਹਿਤਆਪਬਾਗਮੇਸੁਖਲਹੇ॥੨੮॥ਕ
ਬਿਤੁ॥ਬਾਂਪਤਭਗਤਛਾਂਨਪ੍ਰੀਤਿਅਤਿਦੀਨਾਸਦੇਖਤਹੈ
ਬਜੇਮਸੁਰਉਪਮਾਬਦਨਕੀ॥ਵਾਂਕਲਖਨੈਨਾਇਕਛੁਕਮੁ

ਸਕਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਕਹਾ ਕਹੈ ਆਭਾਰ ਦਨ ਕੀ ॥ ਦੇਖ ਦੇ
 ਖਛਾਂ ਨ ਭਾਂਤ ਠਗ ਮੇਰਾ ਤਲੇਗਾ ਮਾਨੇ ਛਬ ਚੋਰੀ ਸੁਰਗਾਨ ਕੇ
 ਸਦਨ ਕੀ ॥ ਛਪਰੀ ਕੇ ਬਾਂਧ ਬਿਦਾ ਮਾਂਗ ਪੁਨਿ ਚਲੇ ਹਰਿ ਦੁਆਰੀ
 ਛਬ ਉਪਰ ਛਬ ਬਾਰੇ ਮਦਨ ਕੀ ॥ ੨੮ ॥ ਗੀਤ ਬਾਮ ਦੇਵਗਰਿ
 ਦੇਵ ਨੂੰ ਸੇਕਹੇ ਬੈਲ ਲੀਜੀ ਏਕ ਛੂਕ ਪਾਸਕਾਨੁ ਬਡ ਕਕਯੋ ॥
 ਹਮ ਕੋ ਮਜ਼ਹੀ ਗਨ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਦੀਨੀ ਤਿਨ ਮੈ ਸੇਕਹਾ ਏਨਾ ਮੇ
 ਮਾਨੇ ਬਾਗ ਪਕਯੋ ॥ ਕਹਾ ਸੁਤ ਸੇਯੋ ਤੇ ਤੇ ਕਾਨ ਭਲੇ ਹੋਯੇ ਆ
 ਨੁਪ ਯੋ ਬਰ ਬੇਛੀ ਬਾਤ ਕਹੀ ਰਸ ਭਕਯੋ ॥ ਦੂਰ ਦੇਖ ਚੋਰੇ
 ਮਬਜ਼ਮ ਫਿਲਾਏ ਕੇਰਾ ਛਿਗਾ ਤਿਛੁਰਾ ਸੁਪੈ ਪ੍ਰਿਥਾ ਮਚਿਤਗ
 ਕਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਬੂਝਤ ਪੋਰੇ ਸੀਨਾ ਮੇ ਮੁਝਤ ਨ ਬੇਛੀ ਮੈ ਸੇਦਗ
 ਨੀ ਮਜ਼ਹੀ ਦੈ ਪੈ ਤਾਂ ਕਹੂੰ ਬਤਾਈਏ ॥ ਸੁਨੇ ਭੋਗੀ ਨਾਹਿ ਬੇਛੀ ਸ
 ਕੈ ਕੋ ਨਿਹਾਹਿਤ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀ ਮਜ਼ਹੀ ਮਾਂ ਗੋਪਨ ਤੇ ਨ ਪਾਈਏ ਕੈ

ਸੀਵਹਪ੍ਰੀਤਿਜਿਹਰੀਤਿਛਾਂਨਬਾਂਪੈਆਇਕਰੋਪੇਮਭਗਤਿਛ
 ਰਵਿਤਸੁਤਰਾਈਏ॥ਕੈਸੇਤਜੇਵਾਂਕੇਲੀਏਛਾਂਨਹੂੰਸਵਾਰੀ
 ਚਰੈਬਿਨਾਪ੍ਰੇਮਦੁਹਬੇਛੀਕਹਾਛੁਛਲਜਾਈਏ॥੩੧॥ਛੁਪੇ
 ॥ਹੈਏਕਤਹਸੇਠਕੀਓਤਿਨਤੁਲਕੇਦੰਨਾ॥ਬਾਂਟੇਕੰਚਨਭੁਰ
 ਭਗਤਮਹਿਮਾਸੁਨਿਕਾਂਨਾ॥ਬੋਲਸੇਵਕਨਕਯੋਤੁਰਤਨਮੇਲੇ
 ਆਵਹੁ॥ਤਿਨਸੰਗਭਗਤਨਗਯੇਸਾਹਸੁਤਕੇਕਹਿਜਾਵ
 ਹੁ॥ਤਬਅਧਿਕਦੀਨਤਾਬਾਏਕਰਲੈਆਯੇਗੁਰਭਗਤਕੇ
 ॥ਤੁਮਕਰਤਸੇਵਸੰਤਨਸਦਾਲੀਜੈਪਨਹਿਤਜਗਤਕੇ॥੩੨॥
 ਮਾਂਨਸਹਤਕਛੁਕੀਸੇਠਿਨਾਮੇਪਹਿਚਾਂਨੀ॥ਰੰਕਨਦੀਜੈਸ੍ਰਹ
 ਨਸਾਹਮਹੂੰਤਿਪਤਾਂਨੀ॥ਭਿਛੁਜਾਭੇਜਨੁਕਰਹਿਸਿੱਧਜੈਐ
 ਤੈਸਾਪਾਯਪਨੁਰਾਖਹਿਕਾਜਨਾਪਲਾਗੀਬਰਬਨਾਪਾ॥
 ਤੁਮਸਦਾਖਵਾਵਤਮਾਂਗਕੇਰੂਪੇਮੀਸੇਟੁਕਘਗਾਯਹਪਨੁਲੇ

ਕਰਹੁ ਭੰਡਾਰਗੁ ਅਨੰਦ ਲੈ ਪੈਸੀ ਤਬਗ ॥ ੩੩ ॥ ਅਰਧਰਾ
 ਮਕੋਨ ਮਤੁ ਲਸਿ ਦਲਾ ਲਿਖ ਨਿਯੰਨੀ ॥ ਯਯਪਤ ਸਮੇਤ
 ਲਿਵੇ ਯੁਗਟ ਕਮੁਹਿ ਦੰਨੀ ॥ ਹਾਸੀ ਕਰਹੋ ਕਹਾ ਭੁਗਤੁ ਮੈ ਬ
 ਰੁਮਾਹਾ ॥ ਲੇਹੁ ਅਸਰ ਫੀ ਪਾਂਚ ਸਾਤ ਮੈ ਹੀ ਅਉ ਮਗਾਹਾ ॥ ਪ
 ਰਦੇਹੁ ਤਰਾਹੁ ਮਾਹੁ ਅਬ ਭਿਤ ਨੀ ਮਨ ਸਾਤੇ ਹਕਗ ॥ ਦਸ ਸੇਰ
 ਸੁਰਨ ਕਾਂਟੈ ਪਕਸੇ ਤਜੈ ਨ ਪਾਲੇ ਤੁਲਸਿ ਪਗ ॥ ੩੪ ॥ ਬਡੇ ਤਰਾ
 ਹੁ ਮਾਂਗ ਸੇਠ ਮਨ ਅਚਰ ਜਭਾਰੀ ॥ ਨਿਹਤ ਨ ਤੇ ਲੋਯੇ ਆਪਤਾਂ
 ਤੁਲਸੀ ਦਲ ਭਾਰੀ ॥ ਨਿਜ ਜਾਤੀ ਪਨੁ ਗਾਖ ਸਗਲ ਪੂਰਨ ਨਿ
 ਆਵੈ ॥ ਜਪਤੁ ਮਖ ਬ੍ਰਤ ਦੰਨ ਕੀ ਇਤੀ ਰਖ ਜੁਸੁ ਹਾਵੈ ॥ ਤਿਹ
 ਫਲ ਜਲ ਪਾਲੇ ਰਾਹੁ ਮੈ ਊਕੀ ਨ ਕੁਲ ਸੇਠ ਸਬਾ ॥ ਪਰ ਪਾਲੇ
 ਦਲ ਛਾਡੈ ਨ ਹੀ ਮਨ ਮੇਰਹੋ ਖਿਸਾਇ ਤਬਾ ॥ ੩੫ ॥ ਤੇਯ ਕਛੰਦਾ
 ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਜੋ ਰਹਿ ਸੇਠ ਕਰੈ ॥ ਇਤੋ ਨ ਪ੍ਰਭ ਲੇਹੁ ਦਸ ਪਰੈ ॥ ਤੁ

ਲਾਜੀਸਮਹੁੰਭਗਤੀਹਮਰੇ॥ ਨਹਿਲੈਂਹਿਪਨੈਤੁਛੁੰਤੁਮਰੇ॥ ੩੬
 ਤਜਦਾਂਨਗੁਮਾਂਨਪਕੋਚਰਨੀ॥ ਤਬਸਿਖਜਕੀਓਂਦਿਖਕੈਸਰ
 ਨੀ॥ ਇਕਐਭੁਜੁਸੇਇਤਹਾਸਮਹਾਂ॥ ਗੁਰੁਆਇਪ੍ਰਕੁਦਿਜਗੁਪ
 ਲਹਾ॥ ੩੭॥ ਅਤਿਕੀਪਤਿਬੂਢਕਰੇਲਕੁਟੀ॥ ਦਿਨਏਕਦਸੀ
 ਬ੍ਰਤਹੁੰਜਕਟੀ॥ ਅਤਿਉਂਜਲਵ੍ਹਦਸਟੀਕਦਏ॥ ਬਡਕੁਖਲ
 ਗੀਮੁਖਭੁਖਭਏ॥ ੩੮॥ ਦਿਨਮਾਂਗਤਅੰਨੁਸਨਾਮਹਿਤੋ॥ ਬ੍ਰ
 ਤਪੈਲਹਿਐਹਹਿਪਾਂਮਹਿਤੋ॥ ਚਲਹੁੰਨਸਕੈਤਨਭੁਖਮਹਾਂ॥
 ਬ੍ਰਤਕੈਤਜਪੈਤਿਹਦੂਖਮਹਾਂ॥ ੩੯॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਤਬਦਿ
 ਜਵਰਾਮਤਿਹਠਕੀਓਂਮੈਕੈਭੇਜਨੁਦੇਹੁ॥ ਕਾਲੁਮਿਲੈਨਾਮਾ
 ਕਪੈਬ੍ਰਤਦਿਨਬਨਫਲਲੇਹੁ॥ ਬ੍ਰਤਦਿਨਬਨਫਲਲੇਹੁਕਾ
 ਲਤਕਗਤਨਪ੍ਰਾਂਨਾ॥ ਕੁਖੇਮਰਹੈਬਿਪ੍ਰਲਯੇਹਤਜਾਜੁਨਿ
 ਕਾਂਨਾ॥ ਕਹਿਨਾਮਾਲਹਿਸ੍ਰਾਪਅੰਨੁਨਹਿਦੈਹੁੰਤੁਮਅਬਾਏਕ

ਦਸਿਕਾ ਦੇਖੁ ਦੇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਦਿਜ ਕਹਿਤ ਬਾ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਗ
 ਗੇ ਦਿਜ ਭਗਤ ਸੇ ਲੋਗ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥ ਮਾਨਸਤਨ ਪੁਨਿ
 ਬੂਢ ਦਿਜ ਕੇ ਗਹਿਹ ਤਨਾ ਪਾਇ ॥ ਕੇ ਗਹਿਹ ਤਨਾ ਪਾਇ
 ਏਕਾ ਦਸਿਕਾ ਹਿ ਲੈ ਗਏ ॥ ਬ੍ਰਤ ਦਿਨ ਅੰਨ ਦੇ ਉਸ ਭਨ ਸੇਨ
 ਮਾਭਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਿਜ ਛਲਤਨ ਗਿ ਕੇ ਭੁਖ ਬਿਹ ਬਲ ਦੇ ਕੈ
 ਪੁਨਿ ॥ ਦਿਜ ਕੀ ਹਤਨਾ ਲੀਨ ਕਰਤ ਹਧਾ ਪੁਰਨ ਰਸੁਨਿ ॥ ੪੦ ॥
 ਦੇਹ ਗਾਨਾ ਮਦੇ ਵਤ ਬਾਢਿ ਖਾਹਿ ਦਿਜ ਸੰਗ ਬੈਠਿ ਉਮੰ
 ਗਾ ਦੀ ਨੀਜੁ ਲਲਗਾਇ ਅਤਿ ਰਸਮ ਕਰਨ ਕੇ ਅੰਕਾ ॥ ੪੧ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਮੁਸਕਾਏ ਚਿਖਾ ਮੈ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰਨਤੁ ਵਪੁਗਾ ਲੀਨਿ ਰਿਦੇ ਲ
 ਗਾਇ ਹਿਤ ਦੀ ਚਿਰਗਤ ਸੁਖ ਭੁਗਾ ॥ ੪੨ ॥ ਬਾਹਰ ਅਏ ਕਾ
 ਤਜਿ ਦਿਜ ਨਾਮਾ ਗਹਿ ਬਾਂਤਾ ॥ ਦੇਖ ਲੋਗ ਅਚਰ ਜਗੇ ਬਿ
 ਪ੍ਰਜਿ ਵਾਯੇ ਆਤਾ ॥ ੪੩ ॥ ਛੁਪੈ ॥ ਚਲਤ ਚਲਤ ਯਾ ਬਾਤਤ

ਰਕਭੁਪਤਿਸੁਨਿਪਾਈ॥ਕਾਜੀਦੀਨਸਿਖਇਲੇਹੁਅਜਮ
ਤਿਤੰਰਾਈ॥ਤੁਵਰਹਸੁੰਦਰਪੇਨਦੁਪਮੀਠਿਰਜਤਾਂਕੋ॥ਰ
ਗਬਿਥਾਤਨੁਤਜੋਜਿਵਾਵਹੁਭਾਖਹੁਵਾਂਕੋ॥ਜੇਈਬੇਲਭੁ
ਪਨਮੇਕਯੋਦੁਪਬਿਨਾਮਦੁਖੀਅਤਿ॥ਯਹਪੇਨਜਿਵਾਵ
ਹੁਕਿਪਾਕਗਬਿਪ੍ਰਜਿਵਾਯੋਬਿਸਦਮਤਿ॥੪੪॥ਕੰਡਲੀਅ
॥ਨਾਮਾਭਾਖਤਸਾਹਪ੍ਰਤਿਮੁਆਨਜੀਵਤਕੋਇ॥ਪੀਰਪਕੰਬਰ
ਐਲੀਏਸਕੁਕਾਲੈਵਸਿਹੋਇ॥ਸਕੁਕਾਲਹਿਵਸਿਹੋਇਬੇ
ਦਐਕਹਤਕੁਗੰਨਾ॥ਜੇਮੁਆਸੇਮੁਆਜੀਅਤਪੁਨਿਮਰੈਨਿ
ਦੰਨਾ॥ਐਸੇਕੇਜਗਮਾਂਹਿਕਰੈਅਲਹੁਕੇਕਾਂਮਾ॥ਗੈਰਸਰ
ਮਤੁਕਰਹੁਸੁਣਅਜਗਾਇਲਨਾਮਾ॥੪॥ਤੀਨਹੁਣਜਗਬਰ
ਕਹੇਭੁਪਨਾਰਿਅਰੁਬਾਲਾ॥ਮੇਰੈਨੈਕਨਮੁਰਤਏਤਬਕੇਪ੍ਰਯੋਭੁਪ
ਲਾ॥ਤਬਕੇਪ੍ਰਯੋਭੁਪਾਲਸੁਨਨਾਮਾਮੇਬਾਂਨੀ॥ਕੈਅਬਗਉ

ਤਿਵਾਇਕੋਰੋਨਤਪ੍ਰਾਨੈਹਾਂਨੀ।ਕੈਤੁਮਕਲਮਾਪਤੁਹਕਰਹੁਨਿ
 ਨਪਰਮਸੁਛੀਨਿ।ਜੇਤੁਮਕੋਪ੍ਰਾਮਾਂਨਕਹੀਹਮਬਾਤੈਤੀਨਿ।
 ੪੬॥ਛਪੇ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਨਭੇਦਏਕਜਿਮਕੰਚਨਭੁਖਨਾ।ਦਿ
 ਸੁਮਾਂਨਪੈਨਾਸੁਜੇਤਿਮਿਲਜੇਰਹਿਪੁਖਨਾ।ਮੁਆਨਜੀਵਤ
 ਕੋਇਅਸਸੁਰਹੀਕੀਛਾਰਹੁ।ਯਹਕਾਪਕਰੀਮਿਨਿਰਿਦੇ
 ਤਰਿਪੀਰਜਗਾਛਤੁ।ਮਹਾਮਤ੍ਰਨਾਗਦੈਬਾਰੁਜੀਕੋਪਰੇਇਬੇ
 ਲਜੇਤਬੈ।ਕਰਪਗਬਾਂਪੇਡਾਕੇਭਗਤੁਭਾਗਜੇਗਜਦੇਖਜੇ
 ਨਬੈ॥੪੭॥ਜੇਨਾਮਾਨਹਿਮਰੈਤੇਹਮਾਰੋਕਰਿਦਮਾ।ਜਿਮ
 ਦਿਖਤਰਕਰਿਡਰੈਦੇਖਨਾਮੇਤਿਮਜਾਸਾ।ਬਤਬਨਾਵਯੁ
 ਸੁਲੀਨਰਿਸਵਤਕਹਿਕਾਜੀ।ਦੀਜੇਮਸਤੀਐਭੁਭੁਪਕਰਿ
 ਲੇਗਜੇਭਾਜੀ।ਇਤਭਗਤਮਾਤਦੁਖਦੇਖਸੁਤਬਿਹਬਲਤਨ
 ਚਖਭੁਭਕਯੋ।ਸੁਤਰਾਮਗਹੀਮਸੁਏਕਰੈਕਹੁਕਲਮਾਤਨਸੁ

ਖਲ੍ਹੇ॥੪੦॥ ਤਿਭੰਗੀ ਛੰਦੁ॥ ਸੁਨਿ ਮਾਤਾ ਭੋਗੀ ਨੈ ਕੁਨ ਖੋਗੀ ਤਿਅਤੁ
 ਚੋਗੀ ਤਿਤ ਮੋਗੇ॥ ਅਬ ਤਨੁ ਕਰ ਪੁਜਾ ਗੀ ਅੰਤੀ ਬਾਗੀ ਫਿਰ ਜਮ
 ਮਾਰੀ ਕੋ ਛੋਗੇ॥ ਨਹਿ ਛੋਡੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਗੁ ਭਰਮਾ ਅਬ ਤਰਿ
 ਸਰਮਾ ਨਿਜ ਦਾਸਾ॥ ਸੁਤ ਕੀ ਬਰ ਬਾਨੀ ਮਾਤਾ ਹਿ ਭੰਨੀ ਬਿਨਤੀ
 ਛੰਨੀ ਹਰਿ ਪਾਸਾ॥੪੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਇਤ ਗਾਨ ਅੰਨ੍ਯੋ ਮਸਤ ਕਮ
 ਕ ਸੁਮਾਰਤ ਦਾਸਾ॥ ਪੁਨਿ ਭਾਗੇ ਦਿਖ ਭਗਤ ਕੋ ਬਿਨ ਵਤ ਕ੍ਰਿਤੀ
 ਪਤਾਸਾ॥੪੨॥ ਜਿ ਮਰਾਖਤ ਨਿਜ ਭਗਤ ਕੋ ਦੀਨਾ ਨਾ ਬਕਿ ਪਾਸੁ
 ॥ ਤਿ ਮਰਾਖ ਹੁਮੁ ਹਿ ਪਤਿ ਤ ਕੋ ਗਾਨ ਰਿਸ ਚ ਛਾਇ ਕਾਲਾ॥੪੩॥
 ਨਾਮੇ ਕਰ ਕਰਿ ਚੇਟ ਕਰ ਗਤਿ॥ ਅੰਗੈ ਕੁਨ ਲਾਗਾ॥ ਤੈ ਵੈ ਉਬਰੈ
 ਤੁਵਹਿ ਪਾਨਤ ਨਿਪਾਤ ਮੁਹਿ ਭਾਗਾ॥੪੪॥ ਫਿਰ ਪਾਸਿ ਪਤੈ ਸੇਕ
 ਗੀ ਗਾਨ ਰਿਸ ਚ ਛਕਰ ਚੇਟਾ॥ ਨਾਮੈ ਨੈ ਕੁਨ ਕਾਜੁ ਪੈ ਨਿਜ ਕਰ ਦੀ
 ਨੀ ਚਿਟਾ॥੪੫॥ ਛਪੈ ਦੇਖ ਨਾਗ ਰਿਸ ਭਕਤ ਬਿਕਲ ਪੁਰਜਨ

ਬਿਨਵਤਸਬਾਲੇਹੁਭਗਤਸਮਹੇਮਤੇਲਛਰਹੁਯਾਕੈਅ
 ਬਾਰਿਸਵਤਲੈਹਮਸਰਾਰੁਰੈਦੇਨਕਦਖੁਭਾਗੀ। ਏਨਿਰ
 ਸਪੁਨਿਬਿਨਵਪ੍ਰਭੁਪੈਪੁਰਨਰਨਗੀ। ਇਹਬਿਧਬੀਤੀਘ
 ਰੀਸਾਤਨਬਦੇਖਦੁਖੀਨਰਨਾਰਿਪੁਗਾਦੇਰੇਖਗਪਤਿਚ
 ਛਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਿਰੁਰੇਰੈਦਰਸਦੇਖਸੁਗਾ॥ ੫੪॥ ਨਾਮੇਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰ
 ਭਕਯੋਦੇਹੁਆਯਸੁਕਿਗਮਾਰੈ। ਕੈਅਗਨੀਕੈਮੇਘਧਾਰਕੈ
 ਪਰਬਤਤਾਰੈ। ਤੁਦਦੀਨਬਹੁਕਮੁਦਮੁਕਰਹੋਸਭਨਾਮ
 ॥ ਕਰਜੇਰੇਨਨਬਿਨਵਖਰੇਸਕੁਤੁਮਰੇਦਾਸਾ। ਦਾਸਨਕੀਕ
 ਰਤਸਹਾਇਪ੍ਰਭਕਛੁਨਕਹੈ। ਇਨਕੈਅਬੈ। ਯਹਧੇਨਜਿਵਦ
 ਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੈ। ਪ੍ਰਤਾਪਭਗਤੀਤਬੈ॥ ੫੫॥ ਮਿਦਮੁਸਕ
 ਨੇਸੁਨਤਬਚਨਬੀਪਨਖੇਲੇਨਨਾ। ਮਸਤਕਉਮੇਜੇਪੀਠਠਕ
 ਦੀਨੇਬਹੁਅਨਗਨਾ। ਜੇਕਰਹੋਸੇਈਹੋਇਭਾਖਭੁਟੇਅੰਤਹੁ

ਯਾਨਾ॥ ਪੇਨਜਿ ਵਾਈ ਭਗਤ ਦੂਪੁ ਦੁਇ ਮਾਰੈ ਆਨਾ॥ ਜੈ ਜੈ ਰਾਖ
ਤਪੁ ਰਲੇਗਾ ਸਬ ਰਾਗੇ ਕਾ ਜੀ ਕੁਪਰਗਾ॥ ਅਤਿ ਬਿਹਬਲ ਨਿ
ਪਕੇ ਪਤਖਰੇ ਦੇ ਪੀਰ ਜਲ ਨ ਬਿਦਾ ਕਰਗਾ॥ ੫੬॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆ॥
ਕਰ ਜੇ ਰੇ ਪੁਨਕ ਹਤ ਨਿਪ ਲੈ ਜੋ ਪਨ ਬਰਗਾ॥ ਆਗ ਜਰ ਬਾਅ
ਸੁਲੈ ਪਾਲਕੀ ਜੋ ਇਹ ਮਾਰੇ ਨਾ॥ ਹੋ ਇਹ ਮਾਰੇ ਨਾ ਮਕ ਹਤ ਨਾ
ਮਾ ਸੁਨਿ ਭੁਪਾ॥ ਹਮ ਕੋ ਕਛੂ ਨ ਚਾਹੇ ਸਾਮਾ ਦਿਹਾਟ ਕਰੁ ਪਾ॥
ਬਰ ਬਸ ਨਿਪਤ ਬਦੀ ਨ ਸੇ ਜਮਾ ਦਿਮ ਯਉਂ ਜਲ ਬਗਾ॥ ਸਿ
ਰਪਰਲੀ ਨੀ ਭਗਤ ਦਾ ਸਨਿਪ ਕੇ ਹਟਾਇ ਕਰਗਾ॥ ੫੭॥ ਤਿਨੇ
ਤੇ ਇਕ ਦਾਸਤ ਬਨਾ ਮੇ ਪਾਛੇ ਲਾਗਾ॥ ਭਾਗੀ ਸਰਤਾ ਸੇਝੁ
ਦਿਖ ਸੇਝਿ ਤਉ ਠਠਾਗਾ॥ ਦਿਖ ਸੇਝਿ ਤਉ ਠਠਾਗਾ ਭੁਪ ਪ੍ਰਤਿ
ਸਕਲ ਸੁਨਾਈ॥ ਅਜ ਜੇ ਜਾਮਾ ਦਿਜਟ ਤਦੀ ਨਲ ਲਮਾਂਹ
ਬੁਝਾਈ॥ ਸੁਨਤ ਕੁਪ ਜੇਤ ਬਭੁਪ ਬੁਲਾਯੋ ਭਗਤੈ ਕੋ ਛਿਨ

॥ ਅਜਗੁਨਜਠਪਤੀਆਇਜਿਵਾਈਮੁਤਕਧੇਨਤਿਨਾ॥੫੪॥
 ਜਿਹਚਖਨਾਹੀਦੇਖਕਹਗਵਿਸਾਸਿਅਧਿਕਪ੍ਰਤਾਪਾਨਿ
 ਪਮਲੇਛਮਾਤਿਹੀਨਅਤਿਲਗੇਕਰਨਬਿਰਲਾਪਾ॥ਲਗੇ
 ਕਰਨਬਿਰਲਾਪਭਗਤਵੁਖਾਟਸੁਚਾਹੀ॥ਮੁਹਿਬਾਲਕ
 ਅਤਿਅਕੁਸ਼ੇਤਾਂਹਿਦੀਜੈਅਬਆਹੀ॥ਭਗਤੁਕਹੈਮੁਸ
 ਕਾਇਚਲਹੁਲੀਜੈਗੇਜੰਗਤਿਹਾ॥ਅਨਿਕਸੇਜਤਟਡਾਹ
 ਕਹੀਲੇਵਹੁਪਛਾਨਜਿਹਾ॥੫੫॥ਪਾਪਗੀਛੰਦਾ॥ਨਿਪਸੇਜ
 ਤੇਅਤਿਅਧਿਕਗੁਪਾਤਟਪਗੀਅਨਿਕਕਹਿਲੇਹੁਕੁਪਾ॥
 ਜੋਇਨਸੇਨਹਿਤੇਐਰੁਕਾਛਾ॥ਲੀਜੈਪਛਾਨਸਰਜਾਂਓਰ
 ਛਾ॥੫੬॥ਮੁਖਮੇਤ੍ਰਿਣਲੈਪਗਪਕੁਭੁਪਾ॥ਅਪਰਾਧਛਿ
 ਮਹੁਹਿਜਾਂਨਗੁਪਾ॥ਮੈਬਿਖੇਅੰਧਮਾਤਿਭਈਹੰਨਾ॥ਰਖਸ
 ਗਨਿਭਗਤਿਨਿਜਦਾਸਜਾਂਨਾ॥੫੭॥ਪੁਨਿਕਹਨਾਮਾਨਿਪਾਇ

ਨਹੁਏਹ॥ ਮਤੁ ਸਾਪਸੀਤ ਫਿਰਕ ਸੁਦੇਹ॥ ਯਹਈ ਸਰੁਖ ਸੇਕ
ਰਤ ਪਾਲਾ॥ ਫਿਰਹ ਮਰੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਕਰਕੁ ਪਾਲਾ॥ ੫੮॥ ਜੋਏ
ਕਛੁ ਬਾਸਨ ਅਬ ਬਖਾਂਨਾ॥ ਸੁਨਿਯਹਿ ਬਚਨਿ ਪਕੋ ਭਯੋ
ਗਜਾਂਨਾ॥ ਪਗ ਪਰ ਆਯ ਜੁਲੈ ਗਯੋ ਰੇਹਾ॥ ਇਤ ਗੁਨ ਗਾਵ
ਤ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਸਨੇਹਾ॥ ੫੯॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਏਕਾਦਸਿ ਜਾਗ ਸਬਿਖੇ
ਠਾਕੁਰ ਮੰਦਰ ਮਾਂਠਿ॥ ਭੁਏ ਭਗਤ ਇਕੋ ਠੇਰਾ ਸੁਕਰ ਤਰਾਸ
ਸੁਖ ਪਾਹਿ॥ ੬੦॥ ਲਗੀ ਪ੍ਰਯਾਸ ਫਿਗ ਕੂਪਤਿ ਜਲ ਲੁਨਹਿ
ਆਨਤ ਕੋਇ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਰੋ ਬਡ ਦਸਤੁ ਤਹਿ ਤਿਹੁ ਰੈ ਜਾਤ ਨ ਸੋਇ
੬੧॥ ਦੇਖ ਦੀਨ ਜਲ ਬਿਨੁ ਸਬੈ ਗਯੋ ਨਾਮਾ ਪਰ ਪੀਗਾ॥ ਪ੍ਰੇਤ
ਤਹਾਂ ਆਵਤ ਭਯੋ ਜਬ ਗਾਗਰ ਦਈ ਨੀਗਾ॥ ੬੨॥ ਸੁਖ ਪ
ਸਾਰ ਕਾਛੇ ਦਸਨ ਕਿਲਕ ਭੈ ਆਨ ਕਰੂਪਾ॥ ਭਗਤ ਸੀਅ
ਕਛੁ ਪਕਧ ਕੀਕਾ ਢੀਗਾ ਗਰ ਕੂਪਾ॥ ੬੩॥ ਛਪੇ ਦੇਖ

ਪੀਰਜੀਭਗਤਪ੍ਰੇਤਪੁਨਿਰੋਕ੍ਤੋਮਗੁਪਠਾਨਾਮਦੇਵਰਿਚ
 ਜੰਨਲਈਯਹਚਹਤਮੁਕਤਿਸਥਾਕਾਛਫੈਤੈਤਲਗ
 ਨਹਿਪਦਕੇਕੀਨੀਦਿਬ੍ਰਜਦੇਹਿਤਿਹਭਈਪ੍ਰੇਤਜਬਸ
 ਵੈਲੈਲੀਨੀਤਬਨਾਮਾਬੁਝਤਕੋਨਤੁਮਸੋਭਾਖਤਮੋਬਿਪੁ
 ਤਨਾਸਦਹਹਤਜਾਤਅਭਿਮਾਂਸਮੁਹਿਨਿਦਾਕਰਹਰਿਭਗ
 ਤਗਨਾ॥੬੪॥ਤਿਹਅਘਤੇਮੈਭਯੋਪ੍ਰੇਤਅਤਿਹੀਅਦੁਖੁਪ
 ਯੋਭਗਤਨਪਾਛੈਫਿਰੋਚਹਤਅਪਰਾਧਫਿਮਾਯੋਸੋਤੁ
 ਮਕੀਨੀਫਿਪਾਮੁਕਤਿਪਤਿਤੈਸੁਭਦੀਨੀਨਾਮਦੇਵਸੰਗ
 ਗਯੋਸੀਸਰਾਗਾਰਧਰਲੀਨੀਜਲਰਾਖਯੋਜਾਇਸਮ
 ਜਮੇਪੁਨਿਬਿਬਾਂਸਚਛਕੋਗਯੋਰੇਉਚੇਗੁਲਬਰਲਕੀ
 ਏਨਾਮਦੇਵਜਗਜਸੁਛਯੋ॥੬੫॥ਦਿਹਗਾਇਹਬਿਪਚ
 ਰਤਅਪਾਰਹੈਨਾਮਦੇਵਹਰਿਦਾਸਾਨਿਜਮਤਿਕਛੁਬਰ

੧੪੬

ਨਨਕੀਏਕੀਰਤਾਸਿੰਘਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੬੬॥੪੭॥ਮੂਲਛਪੇ॥ਜੈ
ਦੇਵਕਵਿਨਿਪਚਕ੍ਰਵੈਖੰਡਮੰਡਲੇਸ੍ਰੁਰਆਨਕਵਿ॥ਪ੍ਰ
ਚਰਭਯੋਤਿਪੁਲੋਕਗੀਤਗੋਵਿੰਦਉਜਾਗਗਾਕੋਕਕ
ਬਜਨਵਰਸਸਰਸਸਿੰਗਾਰਕੇਸਾਗਗਾਅਸੁਪਦੀ
ਅਕੁਸਾਸਕਰੈਤਿਪੁਬੁਧਿਬਛਾਵੈ॥ਗਾਧਾਰਵਨਪ੍ਰਸੰ
ਨਜੁਨਤਤਤਾਂਨਿਸਚੈਆਵੈ॥ਸੰਤਸਿਰਗੁਖੰਡਕੋਪ
ਦਆਪਤਿਸੁਖਜਨਕਗਵਿ॥ਜੈਦੇਵਕਵਿਨਿਪਚਕ੍ਰਵੈ
ਖੰਡਮੰਡਲੇਸ੍ਰੁਰਆਨਕਵਿ॥੪੮॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਜੈਦੇਵਜੀ
ਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਛਪੇ॥ਕਿੰਦੁਬਿਲਜਬਰਗ੍ਰਾਮਭੁਏਕਵਿ
ਰਾਜਗਾਜਤਗਾਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮੈਮਗਨਸਦਾਰਹੁੰਕੰਨ
ਨਜਗਾ॥ਦਿਨਦਿਨਪ੍ਰਤਿਬਸਹੈਨਵੀਨਪਾਦਪਤਰਜਾਣੀ
॥ਏਕਕਮੰਡਲਏਕਗੋਦਣੀਤਨਹਿਸੁਹਾਣੀ॥ਗੁਨਗਾ

ਵਤਰਸੁਰਾਸਿਕੋਇਕਾਦਿਨਬੈਠੇਰੂਖਤਗਾਤਹਆਯੋਦਿ
 ਜਕੰਨਾਣੀਏਕਰਹੰਡੋਤਾਛਿਗਬੈਠਬਗ॥੧॥ਬੂਝਤ
 ਤਿਹਜੈਦੇਵਕੋਹਿਨਿਜਕਾਜਬਖਾਂਨੀ॥ਕਰਹੋਅੰਗੀਕਾਰਸੁ
 ਤਾਮੇਗੀਹਿਤਜਾਂਨੀ॥ਛਿਨਕਰਹੋਚੁਪਚਾਪਬਹੁਰਦਿਜ
 ਪ੍ਰਤਿਯਹਭਾਖੀ॥ਮੁਹਿਰਹਸੀਪਤਕਹਾਜਾਂਹਿਲੇਕੁਜੇ
 ਦਿਖਆਖੀ॥ਦਿਜਰਹਿਹੋਮਦਬਨਮਾਂਹਿਮੈਗੇਦਰਿ
 ਬਸਨਬਨਾਇਤਨਾ॥ਕਛੁਭਲੀਭਾਂਤਨਹਿਅਸਨੀਮਲ
 ਕਾਸੁਖੁਤੁਹਿਨਿਜਸੁਤਾਗਨ॥੨॥ਪਾਪਰੀਛੰਦਾਪੁਨਭ
 ਖਤਾਦਿਜਸੁਨਿਭਗਤਬਾਤਾਨਹਿਦੇਖੇਪਨੁਨਹਿਜਾਤਿ
 ਪਾਤਿ॥ਅਗਨਾਦੀਨੀਪ੍ਰਭਜਗਨਨਾਥਾ॥ਬਿਨੁਸੰਤਤ
 ਮੈਰਹੋਅਕਾਥਾ॥੩॥ਤਬਦੇਨਕਯੋਛਲੀਪ੍ਰਥਮਦੇਵ
 ॥ਉਪਜੀਕੰਨਾਹਿਤਕੀਨਿਸੇਵਾਪੁਨਕੁਮਕੁਮਕਰਭਏ

ਚਾਰਪੁਤਾ ਜੇਟਰਹਿ ਬਚਨ ਦੁਖੁ ਦੈ ਹਿੰਦੁਤਾ ॥੪॥ ਯਹਿ ਕਰਵੈ
 ਚਾਰਲੈ ਸੁਤਾ ਸੰਗਾ ॥ ਗਯੋ ਜਗਨ ਨਾਥ ਕੈ ਹੀ ਅਉ ਮੰਗਾ ॥ ਪ੍ਰ
 ਭਾਮਾ ਯਸੁ ਦੀਨੀ ਮੋਹ ਰੂਪਾ ॥ ਜੈ ਦੇਵ ਬਿਪ੍ਰ ਕਵਿ ਰਾਜ ਰੂਪਾ ॥ ਪ
 ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੀ ਤੁਵ ਚਰਨ ਦੇਖਾ ॥ ਨਹਿ ਮੋਹ ਕਾ ਜਯਾ ਤੇ ਬਿ
 ਸੇਖਾ ॥ ਅਬ ਪ੍ਰਭ ਆਯ ਸੁਹਿਤ ਪਰ ਹੁਸੀਸਾ ॥ ਕਰਹੋ ਬਿਵਾਹ
 ਜਿਮ ਕਹੀ ਟੀਸਾ ॥੬॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਸੁ ਨਿਦਿਜ ਵਰ ਕੇ ਬਚ
 ਨ ਯਹਿ ਭਗਤ ਕਹਤ ਕਰ ਜੇਗਾ ॥ ਨੈਕੁ ਨ ਹਮ ਕਹਹਿ ਅੰਨੁ ਪਨੁ
 ਪ੍ਰਭ ਦਿਗਹਤ ਕਰੇਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਿਗਹਤ ਕਰੇਗੇ ਤੇ ਉਸਮ
 ਰਬ ਸਬ ਬਾਤਾ ॥ ਹਮ ਰੇਤੀ ਅਨਖਟਾਇ ਮੋਹ ਦੇਖ ਹੁਜਗ
 ਨਾਤਾ ॥ ਏਹ ਬਿਪ ਉਂਤਰ ਪ੍ਰਸੂ ਭਗਤ ਦਿਜ ਵਰ ਕੀਏ ਪੁਨਿ
 ਪੁਨਿ ॥ ਮਾਨਤ ਨਹਿ ਜੈ ਦੇਵ ਬਹੁਗ ਦਿਜ ਕਪੈ ਸੁਤਾ ਸੁਨਿ ॥੭॥
 ਫੇਰੀ ਨੈਕੁ ਨ ਜਾਤਿ ਮੁਹਿ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਆਯ ਸੁਦੀਨਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਬੈਠ

ਹੁਭਕਤਾਇਗਨਿਜਗਹਿਗਵਨਸੁਕੀਨਾਨਿਜਗਹ
 ਵਨਸੁਕੀਨਸੁਤਾਇਜਸੋਜਨਭਾਖੋਭਾਗਮਿਲਹੁਪਿ
 ਤਸੰਗਕਹਾਤੁਵਕਾਂਨਨਰਾਖੋਨਿਜਤਨਮੁਹਿਨਿਰਬਾਹ
 ਤੇਤਨਹਿਬਿਪਦਾਘੇਰੀਮੈਤਜਜਾਂਉਇਕੇਲਬਨੈਪਛੁਤੈ
 ਤੈਫੇਰੀ॥੮॥ਕਰੋਜੇਰੇਤੀਅਬਿਨਵਪੁਨਿਬਸੁਨਚਲੈਪ੍ਰ
 ਭਮੋਗਾਰਾਖਹੁਕਿਬਾਤਜਾਗਹੋਦਾਸੀਕਾਕਹਾਜੇਗਾਦ
 ਸੀਕਾਕਹਾਜੇਗੁਬਾਤਮੁਹਿਨਿਸਚੇਲੀਨੀ॥ਤੁਵਪਯਪ
 ਰਬਲਿਹਾਰਿਦੇਹਿਅਪੁਨੀਯਹਿਕੀਨੀ॥ਦਿਖਤਾਂਕੀਦ੍ਰਿ
 ਫਪ੍ਰੀਤਿਭਗਤਲੀਨੀਅਬਲਾਸੁਗਾਪ੍ਰਭਮੋਕਾਂਕੇਜੇਰੁ
 ਚਲੈਪਠਣੀਬਰਬਸਕਰਾ॥੯॥ਪਨਿਨਿਸਕੋਜਨਮਨ
 ਗਨਤਛਯਕਰੋਹਿਤਨਗਿਪ੍ਰਾਤਹੋਤਸੁਖਸਿੰਧਬਰਦੀ
 ਨੀਛਾਂਨਸਵਾਗਿਦੀਨੀਛਾਂਨਸਵਾਰਜਬੈਦਪਤਿਉਹਿ

ਜਾਗੇ॥ ਅਦਰੁਤਗੁਪੁਰਦੇਖਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਰਸਪਾਰੇ॥ ਜਿ
 ਮਥਿਜਕੀਤਾਕੀਲਬਜਾਸਬਰਨੇਜਾਂਕੇਗਨ॥ ਰਚੇਗੀ
 ਤਗੇਵਿਦਰੰਗਬਤਅੰਨਬਰਨਪੁਨਿ॥ ੧੦॥ ਦੇਹਗਾਰੈਨਿ
 ਅੰਨਵਸਿਭੇਰਗੇਰਾਧੇਛਿਗਭਗਵਾਂਨ॥ ਆਗੇਪ੍ਰੇਲੀਏ
 ਲਾਰੁਲੀਬੈਠਾਏਪਲਕਾਂਨ॥ ੧੧॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਕਰੇਸੁਮਦੁ
 ਗਨਿਸਦੂਗੇਏਪ੍ਰੇਮੀਅੰਗਆਰੇਅਰਿਜੀਤਸੂਰਕਹੇਕ
 ਬਖਾਂਨੀਏ॥ ਸੁਨੀਬਜੰਗਬਾਂਨੀਅਹੇਸੁਤਾਬ੍ਰਿਖਭਾਂਨੀ
 ਏਤੇਏਖੁਮੈਂਨਠਾਂਨੀਜੇਤੇਡੰਡਤੇਹਿਭਾਂਨੀਏ॥ ਪ੍ਰੇਮੇਜੇਭੂਬ
 ਲੀਨਿਜਬਤਹੂੰਛਪਾਵੈਚਲੀਵਾਂਕੇਛੁਤਗਲੀਗਲੀ
 ਦੇਤੇਡੰਡੀਜਾਂਨੀਏ॥ ਬਿਨਗੁਨਮਾਲਬਿਨਮੁਦਨੈਨਲਾ
 ਲਲਾਲਟਪਟੀਪਾਗਲਟਪਟੇਬੈਨਬਾਂਨੀਏ॥ ੧੩॥ ਅ
 ਪਰੇਕੀਸੁਜਾਮਰੇਖਬੀਰਤਾਜਿਤਾਵੈਸੁਜਾਮਦੁਤੀਆਕੇ

ਜੇਮਾਰਿਦੈਚਾਂਦਨੀਕਰਤਹੈ॥ ਅੰਨੀਮੁੰਦਕਾਜੂਲੁਟਿਦੈ॥
 ਅਰਿਟੂਟਮਿਲੈਅਰਹੈਨਕੋਊਸੁਰਪੀਰਨਪਰਤਹੈ॥ ਜੇ
 ਜੇਅੰਸੇਬਾਕਕਹੈਲਾਹੁਲੀਗੁਪਾਲਪ੍ਰਤਿਤ੍ਰੇਤ੍ਰੇਸੈਂਦੇ
 ਖਾਤਪ੍ਰਭਪੇਟਹੁੰਭਰਤਹੈ॥ ਗੁਲਬਾਲਖੇਡਮਾਂਹਿਨਿਸਾਹੁੰ
 ਬਿਤੀਤਭਈਬਿਥਾਕੁਮਮਾਨ੍ਯੋਪਜਾਗੀਬਿਥਾਹੁੰਲਰਤਹੈ
 ੧੩॥ ਛਪੇ॥ ਸ੍ਰੀਬਿਖਰਾਂਨਕੁਮਾਰਿਮੇਨਿਗਾਹਿਪੀਠਜੁਦੀ
 ਨੀ॥ ਬਰਬਾਰਹਰਿਚਰਨਗਾਤਅਤਿਹੈਗਏਲੀਸੀ॥
 ਕਾਂਮਅਗਨਿਹੀਅਜਰਤਬੁਝਾਵਹੁਨਿਜਪਗਪਜਾਗੀ॥
 ਯਹਪਦੁਲਿਖਕਵਿਰਾਜਰਾਜਚਕ੍ਰਤਭਏਭਾਗੀ॥ ਛਿ
 ਨਰਚਹਿਚਤੁਰਦਸਭਵਨਜੇਤੀਅਮਪੀਨਲਹਿਬਲਤ
 ਅਸ॥ ਸ੍ਰੀਬ੍ਰਜਾਸਚਰਤਸਬਸਾਚਕਹਿਯਹਿਜੁਚਰਤ
 ਕਯੋਮੋਹਵਸਿ॥ ੧੪॥ ਅਵਨਿਛਰਾਟੀਪਰਬੈਰਾਹਲਸਿ

ਘਬਪੁਪਾਕੋ॥ ਬਾਵਨ ਤੈਪਗਤੀ ਨਲੋਕ ਨਿਹਰਾ ਵਨਮਾਕੋ
॥ ਤਿਹ ਪ੍ਰਭ ਬ੍ਰਿਜ ਅਵਤਾਰ ਲੀਓ ਗਿਰ ਵਰਕਰ ਪਾਰੇ॥
ਗੀ ਪੁਤ ਨਾਛਿ ਨ ਕ ਕੇ ਸਿ ਚੰਡੂ ਰਪ ਛਾਰੇ॥ ਪੁਨ ਮੋਰੁ ਅਸੁਰ
ਸੰਗ ਕੀ ਸਾਹਤਿ ਉਕਸੈ ਨ ਕੋਰਾ ਜੁਦੀਆ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਪੈ ਵ
ਸਿ ਮੈ ਨ ਕੇ ਕਹਿ ਪਗਲਾ ਵਹੁ ਰਿਦੈ ਤੀਆ॥ ੧੫॥ ਯਹ ਪਦ
ਕਹੈ ਦੁਰਿ ਮੋਰੁ ਪਦ ਪੋਰ ਬਨਾਈ॥ ਕਯੋ ਗਿਰਾ ਕੋ ਛੋਰ
ਛਿਤ ਨਹਿ ਅਚਰ ਜਪਾਈ॥ ਐਸੇ ਪਦ ਵਹੁ ਅਇਲੋਰ
ਜਸ ਚੰਮ ਕਨ ਹਿਤ ਜਾ॥ ਮੀਨ ਸਾਮੁ ਹੋਤੇ ਇਜਾਤ ਸੁਰਾਗ
ਨਹਿ ਰਜਾ॥ ਦੋ ਬਿਸਮੈ ਪਤਾ ਤਜਾ॥ ਗਕੋ ਸਰਤਾ ਤਟਹਾਰਿ
ਪ੍ਰਾਨ ਪਗ॥ ਯਹ ਸੀਸੈ ਕਹੈ ਦੁਰ ਪ੍ਰਭ ਆਰੈ ਕਵਿਤਾ ਚ
ਲੈ ਬਰ॥ ੧੬॥ ਪ੍ਰੇਮਾ ਕੁਲ ਦਿਖੁ ਗਤ ਗਏ ਤਿਹ ਤਨ ਤਾਂ ਕੇ
ਘਗ॥ ਮਸ ਪੁਸਤ ਕਤੀ ਅਮਾਂ ਗਾਦੀ ਨ ਜਾਂਨੈ ਨਿਜ ਦਿਨ

ਵਗਾਰਾਪੇਨਿਜਪਗਛੁਇਰਿਦੈਮੁਹਿਕਾਂਮਾਮਗਾਨਿਜਰ
 ਾਯਹਪਦੁਲਿਖਗਏਕਿਸੁਨੈਨਤੇਪ੍ਰੇਮਨੀਰਸਗਾਇਤ
 ਪ੍ਰਾਨਖੇਲਦਿਜਾਮਾਇਗੁਪੁਸਤਕਾਂਗਨਲਖਕ
 ਯੋਗਕਿਹਪਛਪੁਸਤਕਬਾਂਪੀਨੀਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਪਦੁਲਿ
 ਖਰਯੋ॥੧੩॥ਪ੍ਰਭਅੱਛਰਜਬਦੇਖਿਪ੍ਰੇਮਉਛਕਯੋਦਿ
 ਜਭਾਗੀ॥ਰਾਕਾਸਸਿਦਪਦੇਖਉਮਗਤਟਤਜਨਿਮਬ
 ਰੀ॥ਗ੍ਰਾਨਨੁਪਾਦਪਬਯੋਥਕਤਮਨਬੁਧਿਚਿਤ੍ਰੇਈ
 ॥ਪ੍ਰੇਮਮੂਰਛਾਭਈਦੇਖਤੀਅਉਚੇਰੇਈ॥ਤਬਦੇਰਪ
 ਰੇਜੀਨਾਰਿਨਰਕਹਤਭੁਤਯਾਂਕੋਲਗਯੋ॥ਅੰਨੇਮੰਤ੍ਰੀਉਪ
 ਢਾਰਕਰਗੇਹਾਗਦਿਨਨਹਿਜਗਯੋ॥੧੮॥ਪ੍ਰੈਨਿਰਾਸ
 ਗਏਲੋਗਕਛੁਕਯਾਂਕੇਤਨਪ੍ਰਾਨਾ॥ਭੋਰਹੋਇਨਿਰਪਾਰ
 ਜਗਾਵੈਤੇਅਨੁਮਾਂਨਾ॥ਪਾਛੈਦੀਏਕਿਵਾਰਭਗਤਨਾਰੀ

ਭਯੋਗਸਾਨਾਹਰਿਦਰਸਨਫਲਯੋਕਰਤਉਸਤਤਿਬਿ
 ਧਨਾਨਾਨਿਮਪ੍ਰੇਮਕੁਲਪਦਲਿਖਕੀਓਤਿਮਜਗਾਇਸ੍ਰ
 ਨਦ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ। ਗਾਹਿਕਰਦਿਜਲੀਨਉਠਾਇਪ੍ਰਭੁਤੀਅ
 ਹਰਖਤਭਯੋਕਾਜਸਿਧਾ॥੧੯॥ ਪ੍ਰਭੁਅਪਤਿਇਕਦੁਪਾ
 ਰਿਮਨਅਚਰਜਭਾਗੀ॥ ਕੈਸੇਹਰਿਤਨਲਖੋਕਰੋਬਿਨਤੀ
 ਯਾਸਾਗੀ॥ ਜੇਮੁਹਿਪਤਿਪਰਪ੍ਰਸੰਨਰਾਸਮੰਡਲਬਰਹੁ
 ਪਾ॥ ਜੇਦਰਸਨਕੀਚਾਤਨਾਰਿਹੀਅਲਖਬਿਜਭੁਪਾਸੇ
 ਈਹੁਪ੍ਰਭੁਏਦਿਜਤਨਛਪੇਸੇਮੇਰਮੁਕਟਸਿਰਸੇਹਬਗਾਪੁ
 ਘਰਾਰੇਚੀਕਨਾਚਿਕੁਰਪ੍ਰਭੁਹਸਿਲਖਲੰਨਤਚੰਦ੍ਰਕਰ
 ੨॥ ਕਵਲਨੈਨਮਪੁਬੈਨਸੈਨਸੈਮੇਹਤਮੁਨਿਸੁਗਾਚਾਰੁ
 ਚਿਬੁਕਦਰਗੀਵਕੰਪਉਨਤਾਬਿਸਾਲਉਗਾਰੁਜਲਾਂ
 ਬੀਗਜਕਰਸਮਾਂਨਕਰਬਾਰਜਦੁਤਿਹਗਾਤ੍ਰਿਵਲੀਸੋਹ

ਤਉਦਰਨਾਭਛਾਬਿਮਨੇਜਮੁਨਭਗਾਕਟਮ੍ਰਿਗਪਤਿਕ
 ਦਲੀਜੰਘਬਰਪਦਮਗਬੰਦਮਗਾਰਛਾਬਿਪੁਨ
 ਉਪਜੀਜਹਤੇਸੁਰਸਰੀਮੰਜਨਤੇਅਘਨਾਜਸਬਾ॥੩੧॥
 ਦੇਹਗਾਕਰਮੁਰਲੀਕਟਪੀਤਪਟਸ੍ਰਾਮਸੁਤਨਛਬ
 ਸੀਵਾਕੀਰਤਸਿੰਘਕਿਵਬਰਨਏਮਤਿਬਿਹੀਨਪੁਨਿ
 ਜੀਵਾ॥੩੨॥ ਪੂਰਚਰਨੀਦੰਪਤਿਪਰੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਬਹੁ
 ਦੀਨਾਅੰਤਰਧ੍ਰਾਨਭਏਤਬੈਰਿਨਬਿਜਲੀਲਾਭੀ
 ਨਾ॥੩੩॥ ਨੀਲਾਚਲਪ੍ਰਭਧਾਂਮਮੈਰਹਤਭੁਪਗੁਨਪੂਰਾ॥
 ਯਹੀਨਾਂਮਪੋਬੀਰਚੀਯਾਸਮਰਸਅਤਿਕੁਰਾ॥੩੪॥ ਪੰਡ
 ਤਸਕਲਬੁਲਾਇਕੈਭੁਪਕਹੀਸਮਸੁਣਾਇ॥ ਨੇਸਦੇਸਲਿ
 ਖਪਠਹੁਯਹਗੀਤਗੋਵਿੰਦਸੁਖਦਾਇਾਗੀਤਗੋਵਿੰਦ
 ਸੁਖਦਾਇਪ੍ਰਭੁਬੋਲੇਮੁਸਕਾਈ॥ ਗਚਿਓਰੀਥਨਵੀਨ

ਕੰਡਲੀ॥

ਤਾਹਿਮਤੁ ਬੁਧਿਭਰਮਾਈ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗ੍ਰੰਥ ਚ ਦਾਇਗਯੋਜੋਦੇ
 ਵਸੁਮੰਡਤਾ॥ ਏਲੈਮਹੰਤਸੋ ਆਨਧਰੀਜਹਬੈਠੇ ਪੰਡਤਾ॥ ੨੫
 ਤਬ ਆਪਸਮੈ ਬਾਦਬਛਿਭੁਪਕਪੈਯਹਿਸਾਚੁ॥ ਕਹਮਹੰਤ
 ਮਤੁਪਛਹੁਯਹਿ ਪ੍ਰਭਾਮਾਗਜਾਸੋਊਬਾਚਾ॥ ਪ੍ਰਭਾਮਾਗਜਾਸੋ
 ਊਬਾਚਨਿਪਤਿਗਿਸਭਰਪੁਨਿਭਾਖੀ॥ ਮੰਦਰਕਾਛੈਤੋਤਿਭੂ
 ਠਕੀਭਰਕਤਸਾਖੀ॥ ਪ੍ਰਭਤੁਮਗੇਛਗਆਇਗ੍ਰੰਥਦੇਬ
 ਤਕਹੀਕਬਾ॥ ਇਤਨਿਪਉਤਪ੍ਰਭਬਾਕਦੇਉਬਿਧਕਠਨਬ
 ਨੀਤਬਾ॥ ੨੬॥ ਸਬਪੰਡਤਸੋਚਤਹਿਦੈਬੋਲੋਬਹੁਰਮ
 ਹੰਤਾ॥ ਆਪਕਹਹਿਪ੍ਰਭਜਾਏਯਹਿਸੁਨਹੁਭੁਪਐਸੰਤਾ॥
 ਸੁਨਹੁਭੁਪਐਸੰਤਗ੍ਰੰਥਪਰਮੰਦਰਦੇਉ॥ ਜੋਛਿਗਰਾਖ
 ਹਿਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੀਤਿਕਰਬਾਚਹੁਸੋਊ॥ ਭਲੀਭਲੀਕਹਿਉਠੇ
 ਆਇਮੰਦਰਗਾਖੀਤਬਾ॥ ਭੀਤਰਤੇਦਈਡਾਗਨਿਪਤਿ

ਪੁਸਤਕ ਅਚਰਜ ਸਬਾ ॥ ੨੭ ॥ ਕਰੁਨਾ ਕਰਹਿ ਗਰਾਖਿ ਓ
 ਭਗਤ ਗਿਬ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਫੂਲ ਨ ਕੇ ਬਹੁ ਹਾਰਿ ਤਿਹ ਭਾਂਤ ਭਾਂ
 ਤ ਪਾਰਿ ਗਇ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਪਾਰਿ ਗਇ ਬਹੁ ਹਰਿ ਪਨਿ ਯਕਰ
 ਰਾਖੀ ॥ ਪੁਨ ਪ੍ਰਭ ਬਾਹਰ ਡਾਹਦਈ ਪੰਡਤ ਜਨ ਸਾਖੀ ॥ ਤੀ
 ਨ ਬੇਰ ਅਸ ਕਰੀ ਭਗਤ ਮਹਿ ॥ ਮਾਕਹਿ ਬਰਨਾ ॥ ਨਿਪ ਗਹਿ
 ਗਯੇ ਲਨਾਇ ਬੈਠ ਭੀ ਤਰ ਕਰ ਕਰੁਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਛਪੈ ਅਨਮ
 ਦਰੁ ਅਤਿ ਭਯੋ ਭੁਪ ਬੁਡਨ ਦਪ ਲਾਗੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰ ਪਕ ਕੇ
 ਮਾਇ ਜੇ ਭੁਹੀ ਅਗੁ ਚਿਜੇ ਮਾਂਗੇ ॥ ਕਾ ਅਵਗੁਨ ਮਹਿ ਕੀਨ
 ਗੁਬ ਗਚਿਤੁ ਵਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਬੈਠੇ ਪੰਡਤ ਲੋਗ ਭਾਂਤਿ ਮਪਲ
 ਜਗਾਵਾਏ ॥ ਅਵਤੁ ਵਬਹੁ ਲੈ ਰਾਖੋ ਕਹਾ ਕਿਹ ਮੁਖ ਲੈ ਬੈਠ
 ਸਭਾ ॥ ਤਬ ਬੇਲੇ ਰਿਪਾਨਿ ਪਾਂਨ ਪੁਨਿ ਸੁਨਹੁ ਗਈ ਯਾਤੇ ਪ੍ਰਭ
 ੨੯ ॥ ਤੁਵਹੀ ਅਮ੍ਰਿਤਿ ਹੋ ਕਾਰ ਭਗਤ ਕੇ ਗਿਬ ਛਪਾਈ ॥ ਮੁ

ਹਿਅਤਿਪ੍ਰਸਾਦੇਪ੍ਰੇਮਬਾਤਯਾਹਿਨੈਕੁਕਰਾਈ॥ਅਬਤੁਮਤਜ
 ਹੁਨਦੇਹਿਅੰਗੁਨਹਿਗ੍ਰਿਥਯਾਹਿਸਾਮਾ॥ਦੁਦਸਲਿਖਹੁਸੁਸ
 ਕਸਰਗਾਦੁਦਸਵਾਂਕੇਤੁਆ॥ਜੈਦੇਵਗ੍ਰੰਥਸੰਗਸਾਖਗਹਿ
 ਯਹਕਹਿਮਸਤਕਿਕਰੁਪਕੋ॥ਛਿਨਅੰਤਰਪ੍ਰਸਾਨਭਏਪ੍ਰ
 ਕ੍ਰੁਨਿਪਨਿਭਹੀਅਮਾਨੰਦਭਕੋ॥੩੦॥ਜਹਜਹਜਹਕੋਰੁ
 ਥਤਹਾਂਹਰਿਲਿਖਪਦਗੀਤੀ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਮੰਦਰਜਾਇਕ੍ਰਪਸੇ
 ਵਕਰਪ੍ਰੀਤੀ॥ਇਕਦਿਨਸ੍ਰੀਜਗਨਨਾਥਸੁਗਾਸੁਭਫਟਕੋ
 ਨਿਹਾਕੋ॥ਚਕੁਤਨਿਪਮਨਭਯੋਕਾਹੁਯਹਕਾਜਾਬਿਗਾਕੋ
 ॥ਤਬੋਬੋਲੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪੰਨਹਸਮੈਹੂੰਮਤਵਾਰੋਭਯੋ॥ਬੈਂਗਲ
 ਬਾਗੀਮਾਲੀਸੁਤਾਤਿਹਪਾਛੈਨਾਚਤਰਯੋ॥੩੧॥ਸੇਗਾਦ
 ਤਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿਗੀਤਗੋਵਿੰਦਸੁਹਾਯੋ॥ਸਰਗਪਾਂਚਕੀ
 ਕਥਾਸੁਨਤਮੰਦਰਤਜਪਾਯੋ॥ਜੋਜੋਪਦਵਹਗਾਇਣਿ

ਕੋਨਾ ਚਤਤਿ ਤਿਯਾ ਛੋ। ਮਿਹੀ ਸੁਗਾ ਗਯੋ ਫਟਲ ਗੋਕਾਂਟੇ
 ਤਤਾ ਛੋ। ਸੁਨਿਭੁ ਪਪ੍ਰੇ ਮਜਲ ਚਖ ਭਕੇ ਤਤਾ ਛਿਨ ਪ
 ਠਈ ਪਾਲਕੀ। ਸਾਦਰ ਚ ਛਾਇ ਲਜਾਏ ਤਤਾ ਵਹੀ ਮ
 ਲੀ ਬਾਲਕੀ। ੩੩। ਸੁਨਹੁ ਸੁਤਾ ਸੁਭ ਠੋਰ ਕਥਾ ਯਹ ਗਾਵ
 ਹੁ ਪ੍ਰੀਤੀ। ਮੰਦਰ ਦੀ ਚਿਸ ਵਾਹੁ ਰਪਨੁ ਦੇ ਨਿਪਨੀਤੀ।
 ਤੋਡੀ ਫੇਰੀ ਦੇ ਸਕਥਾ ਗਾਵਹੁ ਸੁਭ ਠੋਰੀ। ਸੁਨ ਇਕ ਮੁਗਲ
 ਨਮਾਂ ਨਕਹਾ ਕਰਹੈ ਯਹ ਰੋਰੀ। ਵਹ ਪਦੁੰ ਕੀ ਨੇ ਕੰਠ ਤਿਹ
 ਚ ਛਕਿ ਕਾਂ ਨਗਾ ਵਤ ਭਯੋ। ਜ ਬਖੇਲ ਨੈ ਨ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁ
 ਮਹੁ ਪਆਰੈ ਛਯੋ। ੩੩। ਤਤਾ ਛਿਨ ਤਜਾ ਗਯੋ ਬਾਜ ਪਕੇ
 ਚਰਨ ਅਕੁਲਾਈ। ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨ ਅਤਿ ਰਿਪਾਵਈ ਭਰ
 ਤੀ ਨੁ ਸੁਹਾਈ। ਇਹ ਬਿਧ ਗਿੰਥ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਕਲ ਦੇ ਸਨਮੇ
 ਛਯੋ। ਜਿਹ ਗਾਯੋ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਤਾਹਿ ਛਿਗਾਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਯੋ

੧੫੩

॥ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਕੇਸੇ ਮੈਂ ਹੈ ਨਹੀਂ ਆਪ ਨ ਕਰ ਪਦ ਲਿਖ ਗਏ ॥
 ਸਦ ਨ ਕਨਟੀ ਯਹ ਗਾਂ ਨ ਕਰ ਸੁਰ ਨਿਪ ਹੀ ਯ ਪੁਜਾ ਰੇਛ
 ਏ ॥ ੩੪ ॥ ਏ ਕਸ ਮੈ ਕਵਿ ਰਾਜ ਰਾਜ ਗਏ ਤੀਰ ਬਰਾਜ ਹੀ
 ॥ ਮੁਹਰ ਬਾਂਧ ਬਹੁ ਗਾਂਠ ਮਿਲੇ ਮਗਠ ਗਹਿ ਸਮਾਜ ਹੀ ॥
 ਤਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਬੁਝੇ ਭਗਤ ਕਹਾ ਗਵਨੇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸੇਕਹਿ ਜ
 ਹਤੁ ਮਜਾਹੁਤ ਹਾਮ ਕਾਜ ਪਾਨੇਰੇ ॥ ਹੀ ਅਜਾਂ ਨਲੀ ਨੇ ਦੇਵ
 ਤ ਬਪਨ ਕਾਂਖੀ ਯਹ ਦੁਸੁਨ ਗਾ ਨਿਜ ਹੇ ਮਤਾਂ ਪਕਰਾਇ
 ਪੁਨਿ ਮੁਖ ਭਾਖੀ ਯਹ ਬਾਤ ਬਗ ॥ ੩੫ ॥ ਕੰਡ ਲੀ ਆਗਾਜ ਹ
 ਮੈ ਕੋ ਚਹੀ ਯੈ ਕਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਦੀਜੈ ਆਨਾ ॥ ਮਿਲੇ ਭੇਜ ਨੁਪਾਵੇ
 ਸਬੈ ਖਰਚਹੁ ਪਨੁ ਸੁਖ ਮਾਂਨਾ ॥ ਖਰਚਹੁ ਪਨੁ ਸੁਖ ਮਾਂਨਾ
 ਗਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਯਹ ਅਤਿ ਛਲੀ ਪ੍ਰਬੀਨ ਕੀਨ
 ਹਮ ਸੰਗ ਛਲ ਭਾਰੀ ॥ ਗਨਤੀ ਕਰ ਦਈ ਮੁਹਰ ਜਾਹਿ ਪੁਰਖ

ਕਰਾਵੈ ਤਹਾਇ ਕਕਰੀ ਯਹੁ ਤੇ ਦੇਇ ਵਖੁ ਪਹੁ ਚਾਂਨੈ ਜਹਾ ॥ ੩੬ ॥
 ਪੁਨਾਇ ਕਠਗਾ ਤਿਸੀ ਕਰੈ ਕਜੇ ਮਾਰਤੋ ਸਾਧਾ ਆਪਨ
 ਕਰਜਿ ਹਪੁ ਲਯੋ ਤਾਹੁ ਤੇ ਅਪਰਾਧਾ ਤਾਹੁ ਤੇ ਅਪਰਾਧ
 ਐਰੁ ਤਸ ਕਰ ਫਿਰ ਕਹੀ ॥ ਯਾ ਬਧਾਂਇ ਇਹ ਕਾਟ ਡਾਗਿ
 ਰਬੇ ਡਰ ਜਹੀ ॥ ਪਾਛੈ ਹਮ ਹਿਨ ਪਾਇ ਮੰਤ੍ਰ ਨੀਕੇ ਸਭ ਹੀਗੁ
 ਨਾਪਦ ਕਰ ਕਾਟੇ ਭਗਤ ਗਿਰਾਯੋ ਬਿਖਮੋ ਠੇਰ ਪੁਨਿ ॥ ੩੭ ॥
 ਮਗਲੀ ਨਿਤ ਸਕਰਨ ਤ ਬਜਨ ਹੀ ਅਹਰ ਬੁਨ ਸੇਗਾ ॥ ਵੁਧੀ
 ਭਾਂਤ ਗੁਨ ਗਾਇ ਪ੍ਰਭ ਨੈ ਕੁਨ ਤਨੈ ਬਿਯੋਗਾ ਨੈ ਕੁਨ ਤਨੈ ਬਿਓ
 ਗ ਕੁਪਾਇ ਕਚ ਛੋ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਆਗੈ ਦੇਰ ਬਰਾਹੁ ਤਹੀ ਬੇਡ
 ਰਪਗੁ ਪਾਰਾ ॥ ਧਸ ਜੇ ਕੁਪਤ ਜ ਬਾਜਤਾਂ ਹਪਾਛੈ ਕੋਤ ਕਲਾ
 ॥ ਤਿਹ ਛਿਨ ਛਪੇ ਬਰਾਹੁ ਭਗਤੁ ਬੈਠੇ ਦੇਖੇ ਮਗਾ ॥ ੩੮ ॥
 ਅਤਿਉਂ ਜਲ ਸਸਿ ਸਮ ਬਦਨ ਨਿਪਦਿਖ ਕੀਨ ਪ੍ਰਣ ਮਾਕਿ

०
ॐ ਕਾਰਨ ਯਹਿਗਾਤਿ ਰੁਈ ਕੋਹੋ ਫਿਪ ਕੇ ਪਾਂਆ ਕੋਹੋ ਫਿਪ ਕੇ ਪ
ਮਕਹਤ ਜੈ ਦੇਵ ਬਖਾਂਨੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਭ ਵਲੀ ਨਕ ਛੂਰਿ ਦ
ਕਾਨ ਮਾਂਨੀ। ਰਗਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਖੀ ਗ
ਤਿ। ਲਜਾ ਯੋਗ ਹਸਿ ਵਕਾਚ ਛਾਇ ਨਿਪ ਬਿਨੈ ਕੀ ਨ ਅਤਿ।
੩੬॥ ਪਾਪਰੀ ਛੁਟਾ ਪੁਨਿ ਬੋਲ ਬੈਦ ਕੀ ਅਛੁਤ ਉਪਾਇ।
ਭਯੋ ਦੁਹਰੁ ਪਰਜੇ ਸੁਵਤ ਪਾਇ। ਕਰ ਪਦ ਬਿਨੁ ਨਿਜ ਤਨ
ਫਿਅਹੀ ਨ ਪਤੰਦ ਪਨ ਹਿਜ ਨ ਰਿਦੁ ਮਲੀਨ। ੪੦॥ ਸੋਧੇ
ਬਹੁ ਭ੍ਰਿਤ ਨਿਪ ਸੇਵਕਾਨ। ਸੋਕਹੋ ਨਿਮਸੁ ਖਬਿ ਪ੍ਰਾਨ।
ਪੁਨ ਇਕ ਦਿਨ ਨਿਪ ਕਰ ਜੋਗ ਪ੍ਰੀਤਿ। ਕਛੁ ਕੋਹ ਦਾਸ ਨਿਜ ਸੇ
ਵਰੀਤਿ। ੪੧॥ ਦਿਖ ਦੀਨ ਭੁਪਕ ਵਿਰਾਜ ਰਾਜਾ। ਨਿਜ ਸਿ
ਖ ਜਕੀਨ ਪੁਨਿ ਸੋਧਕਾਨ। ਪੁਰਆਇ ਤੇਜੇ ਸਾਪਭੇਖਾ। ਤਿ
ਹਕਰੁ ਸੇਵ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਲਨ ਲੇਖਾ। ੪੨॥ ਦੈਅ ਸਨ ਬਸਨ ਨਿਪ

ਦੀਨਭੁਪਛਾਂਜੀਦੇਮਾਰਹੁ। ਹਮਤਬਲੀਏਉਬਾਰਪ੍ਰੰਨ
 ਅੰਗਹੁੰਕਟਡਾਰਹੁ। ਤਿਸੇਉਪਕਾਰਵਿਚਾਰਹੀਅਬਾ
 ਰਬਾਰਮੁਹਿਪਦਨਏ। ਯਹਿਬਾਤਕਯਤਾਬਿਦਰੀਅਵਨਿ
 ਸਭਹੁੰਠਗਨਿਪਰਤਕਏ॥੫੦॥ ਨਿਪਚਾਕਰਬਿਸਮਾ
 ਦਬਿੰਤਲੈਟਿਰਪੁਰਆਏ। ਕੇਯਪਨੁਅੰਨਜੇਫੇਰਕੇਤਕਾ
 ਰਨਸਮਝਾਏ। ਸੁਮੀਪ੍ਰਤਿਨਿਪਦਾਸਕਥਾਸਭਕਹੀਬ
 ਖਾਂਨੀ। ਸੁਨਿਭਰਲੀਨੈਨੈਕਪਤਨਮੀਜਤਪਾਨੀ। ਅਤ
 ਉਭੇਲੇਤਉਸਾਸਜਨਪਦਕਰਟੰਡਹਿਮਲਤਤਬਾ। ਹਰਿ
 ਆਗ੍ਯਾਭਏਕਰਪਦਦਿਖਅਚਰਜਭਏਸਬਾ॥੫੧॥ ਨਿ
 ਰਲੀਆਯਠਗਅਰੁਸੁਮੀਕੀਕਥਾਕਹੀਭੁਪ੍ਰਤਿਦ
 ਸਾਸੁਨਿਨਿਪਬਰਦੇਕੇਤਬੈਪੁਛਤਪ੍ਰਭਸੁਖਰਾਸਿ॥
 ਪੁਛਤਪ੍ਰਭਸੁਖਰਾਸਿਭਗਤੁਚਹਿਬਾਤਦੁਰਾਣੀ॥ਤੁਦ

ਤਾਰਨਹਿਤਮਾਇਗਏਅਬਭੂਪਛਪਾਈ॥ਟਾਰਰਹੇਬਹੁ
 ਭਾਂਤਭੂਪਨਹਿਟਰਤਗਏਪਗਾ॥ਪੁਨਿਸ਼੍ਰਮੀਸਭਕਹੀਕਥਾ
 ਜਿਹਬਿਧਕੀਨੀਠਗਾ॥੫੩॥ਸੁਨਿਨਿਪਹੀਅਮਾਨੰਦਭੁਯੇ
 ਭਗਤਨਕੀਯਹਿਗੀਤਿ॥ਜੰਦਪਕਰਅਪਰਾਧਕੇਤਾਂਸੇ
 ਫਿਰਫਰਪ੍ਰੀਤਿ॥ਤਾਂਸੇਫਿਰਫਰਪ੍ਰੀਤਿਕ੍ਰਿਪਾਕੀਜੇਅਬ
 ਸ਼੍ਰਮੀ॥ਜਿਵਕਾਦੀਨਪਠਾਇਭਗਤਮਾਗਯਾਅਨੁਗ
 ਮੀ॥ਕਿੰਦੁਬਿੱਲਤੇਮਾਇਗਈਜੇਦੇਵਬਪੁਪੁਨਿਸ਼੍ਰਮਾ
 ਦਰਹਿਤਗਈਲੇਨਸਕਲਰਾਂਨੀਆਗਮਜੁਨਿ॥੫੩॥ਦੀ
 ਨੇਸੁਭਗਹਿਬਾਸੁਤਬਸਕਲਸੇਜਤਹਰਗਾਤਹਾਂਰਹੈ
 ਜੇਦੇਵਜੀਅਤਿਅਮੰਦਸੰਗਨਗਿ॥ਅਤਿਅਮੰਦਸੰਗਨ
 ਰਿਭੂਪਸ਼੍ਰਮੀਕਰਸੇਵਾ॥ਰਾਂਨੀਸੇਵਤਭਗਤਬਪੁਕੋਹੀ
 ਅਪਰਦੇਵਾ॥ਭੂਪਕ੍ਰੁਤਤਜਿਦੇਹਿਗਵਨਜੁਰਪੁਰਕੇ

ਕੀਨੋ। ਰਾਜੁ ਕਰਤ ਪੁਰਾ ਅੰਨ ਜੋ ਪਾ ਵਨ ਤ ਬਟੀਨੋ॥੫੪
 ਹਾਂ ਨੀ ਜਲਤੀ ਅਸੇ ਵਸੇ ਤਹਾਂ ਸੁਨੀ ਯਹ ਬਾਤਾ॥ ਮਕੇ ਕੁਪ
 ਭਾਈ ਤਹਾਂ ਭਯੋ ਬਡੇ ਉਤ ਪਾਤਾ॥ ਭਯੋ ਬਡੇ ਉਤ ਪਾਤ ਕਰੀ
 ਹਾਂ ਨੀ ਬਹੁ ਸੰਗਾ॥ ਕਿਹ ਫੁਰਕਾ ਦਈ ਉਦਰ ਕਾਂਤ ਕਾਟੇ ਨਿ
 ਜਾ ਅੰਗਾ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੇ ਉਨਹੀ ਸੁਨਤ ਨਿਪਤੀ ਅਮਰ
 ਛਾਂ ਨੀ॥ ਭਗਤ ਬਪੁ ਲਲ ਡਾਹ ਕੀ ਨਚੈ ਤੰਨ ਤ ਬਰਾਂ ਨੀ॥੫੫
 ਬਾਰ ਬਾਰ ਹੋ ਚਕਤ ਚਿਤ ਕੁਪਤੀ ਅਸੁ ਨਿਬਾਤਾ॥ ਬਡ
 ਹੁਲੀ ਨੇਨਾ॥ ਗਿਤਿ ਤਨਹੀ ਕੰਤ ਕੇ ਸਾਥਾ॥ ਜਗੀ ਕੰਤ ਕੇ
 ਸਾਥ ਪੀਨਿ ਵਾਂਕੀ ਮਹਿਤਾਰੀ॥ ਨਿਰਵਾਹੀ ਸਦ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਨਹਿ ਕੇ ਸੰਗ ਸਿਧਾਰੀ॥ ਭਗਤ ਬਪੁ ਪੁਨਿ ਕਹਤ ਕੇਲੀ
 ਤੀਗਹਿ ਨਾਰਾ॥ ਜਾਂਕੀ ਉਪਮਾ ਕੇ ਮੁਖ ਹੁਤੁ ਮਬਾਰ ਬਾਰ
 ੫੬॥ ਬਰ ਵੇ ਛੰਦਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤਿ ਯਹਿ ਨਹੀ ਰਾਂ ਨੀ ਜਾਂਨਾ॥

ਹੁਕੁਰਸਵਸੰਗਜਗੈਨਿਜਅਗਜਾਂਨ॥ ੫੩॥ ਪਤਿਬ੍ਰਤਤੀ
 ਅਤਿਹਜਾਂਨਹੁਪਤਿਤਜਪ੍ਰਾਂਨ॥ ਸੁਨਤਸਪ੍ਰਤ੍ਰਿਤਤਨਕੋਸੰਗ
 ਪਯਾਂਨ॥ ੫੪॥ ਸੁਨਿਚਾਂਨੀਮਨਿਰਾਖੀਸਦੀਮਨਬਾਤਾਨਿਸ
 ਕੁਪਤਪ੍ਰਤਿਭਾਖੀਹਾਹਾਖਾਤਾ॥ ੫੫॥ ਜਬਤੁਮਜਨਸੰਗਜਾ
 ਵੇਉਪਬਨਮਾਂਹਿ॥ ਮੈਯਹਪ੍ਰੀਛਾਏਹੋਦਾਸੁਪਠਾਂਗ॥ ੫੬॥ ਪ
 ਧਰੀਛੰਦਾਪੁਨਿਰਾਂਨੀਪ੍ਰਤਿਭੁਪਤਿਬਖਾਂਨਾਤੂੰਮੁਹਿਸੇਵ
 ਮਹਿਚਹਤਠਾਂਨਾਬਹੁਸਮਝਾਈਤੰਦਪਨਮਾਂਨਾ॥ ਯਹਤਰਿਭ
 ਵੀਨਿਪਰਿਦੇਜਾਂਨ॥ ੫੭॥ ਲੈਪ੍ਰਾਤਭਗਤਨਿਪਗਯੋਬਗ
 ॥ ਵਾਸੀਕਹਿਦਿਜਤੀਅਗਯੋਸੁਹਾਗ॥ ਹਾਹਾਕਰਰਾਂਨੀਰਿ
 ਗੀਭ੍ਰੰਮਾ॥ ਸੁਨਿਦੇਰੀਸਰਤੀਅਪਰੀਪ੍ਰੰਮਾ॥ ੫੮॥ ਜੈਦੇਵਬਪੁ
 ਤਸਕਹਤਬਾਤਾਸਦਮੀਉਪਬਨਸੁਖਸੇਸੁਹਾਤਾ॥ ਜੈਤਨਤਨ
 ਮੁਹਿਅਗਮਜਨਾਇ॥ ਤਾਂਤੇਉਠਿਸਖਿਤਜਾਬ੍ਰਿਥਾਹਾਇ॥

੬੩॥ ਸੁਨਿਲੋਚਨਤਰਾਂਗੀ ਨਰਨਾਇ॥ ਕਛੁਗਯੋਕਲਬਤ
 ਨਭੁਲਾਇ॥ ਇਕਦਿਨਨਿਪਤੀਅਪੁਨਿਉਠੀਰੋਇ॥ ਤਨ
 ਤਨਸ੍ਵਾਮੀਕਹਾਬਾਤਗੋਇ॥ ੬੪॥ ਛਪੋਭਗਤਬਪੁਯ
 ਹਜਾਂਨਲੇਤਪਰਚਯਹਮੇਰੇ॥ ਸ੍ਵਾਮੀਸੁਖਸੋਬਾਗਤਾਂਹਿਦੁ
 ਖੁਨੈਕੁਨਘੇਰੇ॥ ਪੁਨਿਬੂਝਤਿਤਿਹਚੇਰਿਕੋਸ੍ਵਾਮੀਕਹਪਾਏ
 ॥ ਕੁਪਤਿਕੋਇਕਦਾਸਤਾਂਹਿਮੁਹਿਕਹਯੋਸਿਧਾਏ॥ ਯਹਸੁ
 ਨਤਪ੍ਰਾਂਨਛਿਨੋਮੇਤਜੇਦਿਖਰਾਂਗੀਰਰਕੀਪਤਨਾਕਾਭੁਪ
 ਤਿਪ੍ਰਤਿਉਂਤਰਕਹੋਭਯੋਸ੍ਵੇਤਮੁਖਚਕਤਮਨ॥ ੬੫॥ ਸਮ
 ਚਾਰਸਰਸੁਨ੍ਯੋਨਿਪਤਿਮੀਜਤਦੇਉਹਾਥਾ॥ ਜਿਤੇਲੀਨ
 ਉਪਦੇਸਿਪੂਰਿਮਿਲੋਕਤਮਾਥਾ॥ ਜੋਅਬਨਿਜਤੀਅ
 ਹੋਤੇਐਰੁਅਘਲਾਗਤਭਾਰੀ॥ ਲਾਗੋਕਿਹਮੁਖਭਗਤਚ
 ਰਨਖੋਈਸਰਨਾਰੀ॥ ਯਹਜੀਵਨਤੇਸਰਨੋਭੋਲੋਰਚੀਚਿ

ਤਾਤਿਪਰਚਫੌਜੇ॥ ਆਏਸਦਮੀਸੁਪਿਪਾਇਸਬਕਿਰਕਾਰ
ਨਯਹਿਦੁਖਬਫੌਜੇ॥ ੬੬॥ ਮਰਨਜੀਅਨਬਜੇਹਾਰਜਗ
ਤਅੰਸੇਬਨਿਆਯੋ॥ ਤੁਮਸੇਗਜਾਂਨੀਕਰੈਮੇਹੁਬਡਅਚਰ
ਜਪਾਯੋ॥ ਤਾਤੇਕਾਸੁਤਜਹੁਭੁਪਹੀਅਮੈਸੁਖਮਾਂਨਹੁ॥ ਮੁ
ਹਤਤਾਦਿਜਲਾਗਮਰਨਭਲਹੂੰਅਬਜਾਂਨਹੁ॥ ਕਿਹਬਿ
ਧਿਹੁਤਤਾਗਨਭੁਪਜਬਲੀਏਤਾਲਪਦਗਾਇਜਲ॥
ਉਠਿਤਤਛਿਨਸੁਰਦੀਨੀਬਪੁਦਿਖਭੁਪਤਿਆਨੰਦਮਲ॥
੬੭॥ ਤਦਪਨਸਨਮੁਖਹੋਤਵਿਸੁਨਿਪਕੀਲਜਜਾਕਗਾਸੁ
ਮੀਕੀਨਸਮੇਪਰਹੋਕਛੁਕਾਲਤਾਂਹਿਫਗ॥ ਪੁਨਿਆਏਨਿ
ਜਗਾਂਮਸਦਾਹਰਿਕੇਗਨਗਾਵਹਿ॥ ਆਸੁਮਤੇਦਸਅਸੁ
ਕੇਸਸੁਰਸਾਰਿਨਿਤਜਾਵਹਿ॥ ਤਨਭਯੋਬਿਪਨਿਸਮਾਤਕ
ਹਿਪਰਹੁਪਜਨਨਿਜਗੇਹਮੁਹਿ॥ ਤੇਦਪਨਹਿਮਾਂਨੀਹਰਿਕੁਰ

ਤਪੁਨਿਭਾਖੀਪੁਰਮਾਉਤੁਹਿ॥੬੮॥ਪਾਪਗੀਛੰਦਾਤੁਵਮ
 ਗਮਕਿਹਬਿਪਲਖਉਮਾਤਾ॥ਆਸੁਮਫਿਗਸਰਸਹਿਕ
 ਮਲਪਾਤਾ॥ਤਹਅਕਸਮਾਤਬਹੁਕੰਨਫੂਲਾ॥ਗੰਜਾਰਕ
 ਰਹਿਅਲਸੇਨਿਸੂਲਾ॥੬੯॥ਤਬਜਾਨਹੁਸਰਵਰਗੀਰ
 ਵਾਸਾ॥ਉਠਪ੍ਰਾਤਭਗਤਦੇਖੋਬਿਲਾਸਾ॥ਜਲਜਾਤਫੂ
 ਲਤਹਿਅਨਿਕਰੰਗਾ॥ਨਰਨਾਰਿਅਇਦੇਖੋਉਮੰਗਾ॥੭੦॥
 ਯਹਭਗਤਫਿਪਾਸੁਕੁੰਨਲੋਗਾ॥ਸੁਰਸਰਿਨਿਵਾਸ
 ਕਹਿਕਟੇਸੇਗਾ॥ਮੰਜਨਿਨਰਨਾਰੀਅਧਿਕਪ੍ਰੇਮਾਗੁਨਗ
 ਇਭਗਤਹੀਅਕੁਸਲਛੇਮਾ॥੭੧॥ਯਹਿਕਥਾਸੁਭਗ
 ਕਵਿਰਾਜਰਾਜਾ॥ਸਦਹਰਿਜੂਕੋਨਿਭਗਤਲਾਜਾ॥ਕਿ
 ਤਕੀਰਤਸਿੰਘਯਹਮਾਂਗਨੀਤਾ॥ਤੁਵਭਗਤਨਕੇਗੁਨਗ
 ਉਪ੍ਰੀਤਿ॥੭੨॥੪੮॥ਮੂਲਛਪੇ॥ਸ੍ਰੀਪਰਸ਼ੀਭਾਗੋਤਮੇ

ਦੇਹਾ॥

ਪਰਮਪਰਮਨਿਰਨੈਕੀਓਤੀਨਕਾਂਡਏਕੜਸਾਂਨਿਕਉਅਕ
ਬਖਾਂਨਤਾਕਰਮਠਰਜਾਂਨੀਐਚਿਅਰਥਕੋਅਨਰਥਭੁੰ
ਨਤਾਪਰਮਹੀਸਸੰਘਤਾਬਿਦਤਟੀਕਾਵਿਸਤਕੋਯੋ॥੪॥
ਟਸਾਸੜਅਵਿਹੁੰਧਬੇਦਸੰਮਤਿਹਵਿਚਾਕੋਯੋ॥ਪਰਮਾਨੰ
ਦਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਮਾਧੇਸੁਕਰਸੁਧਾਰਦੀਓਸ੍ਰੀਪਰਸ੍ਰੀਭਾ
ਗੋਤਮੇਪਰਮਪਰਮਨਿਰਨੈਕੀਓ॥੪੫॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਪਰਸ੍ਰ
ਮੀਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਨਾਭਾਜੀਵੈਛੰਦਮੇਸ੍ਰੀਪਰਕਥਾਬਖ
ਨਾਟੀਕਾਇਕਠੀਕਰਕਪਤਕੀਰਤਸਿੰਘਹਿਤਮਾਂਨ॥੧॥
ਨਿਯਗੁਰਮੇਸ੍ਰਮੀਸਦਾਪ੍ਰੇਮਭਗਤਾਲਿਵਲੀਨਾਕਰੇ
ਜਗਬ੍ਰਹਮਾਹਰਕਛੁਸਹਜਭਾਇਚਿਤਦੀਨਾ॥੨॥ਬਨ੍ਯੋਕ
ਜਪੁਰਮਾਂਨਕਛੁਤਹਾਂਗਏਰਸਭੀਨਾ॥ਫਿਰਤਿਬੇਗਮਗਠ
ਗਮਿਲੇਤੇਬੂਝਤਛਲਲੀਨਾ॥੩॥ਗਵਨਕਰਤਕਿਹਗ੍ਰਾਂ

ਮੇਰੇ ਸੰਗਤ ਮਾਰੇ ਕੋਨਾ ਉਂਜਲ ਮਸਤ ਕਿਰਾਗ ਵਡੇ ਭੈਰਵ
 ਕੁਤਿ ਤੁਹ ਭੋਨਾ ॥ ੪ ॥ ਛਪੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਰਸਦ ਮੀਕਤ ਜੇ ਨਾਤ
 ਮੈਂ ਮਬਨਿਜ ਪੁਗਾ ਦਸਰ ਬਨੰਦ ਨਸਾ ਬਾ ਮੈਰ ਪਨੁਕ
 ਕੇਗੁ ਹਦਗਾ ਦਸੁਨ ਮਨਤ ਬਜਾਂ ਨਯਾਂ ਹਿਕੇ ਸੰਗਨ ਕੋਊ
 ॥ ਪੈਠੇ ਨਬ ਉਦਜਾਂ ਨਲਗੇ ਮਾਰਨ ਸਠ ਸੋਊ ॥ ਤਬ ਇਤ ਉ
 ਤਵਿ ਸੁਦੇਗਾ ਇਠਗਾ ਪਾਛੇ ਦੇਖ ਕੁਮਾਰ ਬਗਾ ਮਾਵਤ ਚ
 ਛਮ ਸੁਦ ਪਲਕੀ ਏਕ ਸੇਤੁੰ ਨਪਨੁ ਬਾਂ ਨਕਗਾ ॥ ੫ ॥ ਜਬ
 ਯਹ ਮਾਰੈ ਹੋਇਤ ਬੈਰਤ ਪੈ ਮਬ ਯਾਂ ਕੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ਛਾਡਤ ਨ
 ਹੀਰੈ ਲਗਤ ਹੱਛ ਕਰਨ ਵਾਂ ਕੋ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਗੁਪਤ
 ਚਾਇਰ ਏਹ ਰਿਪਸਾਨਾ ॥ ਠਗਾ ਮਾਰਗ ਕੇ ਮੀਤ ਜਾਂ ਨਤਿ
 ਹਘਰੇ ਮੇਅੰਨਾ ॥ ਤਬ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪਾਕ ਸਵਾਰ ਕੈ ਸੁਮੀ
 ਤਿਹ ਮਾਰੈ ਪਕਸੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦੀਓ ਉਨਿ ਠਗਨ ਕੋ ਤਿਹ

੧੬੦

੦

ਪ੍ਰਤਾਪਚਖਲਲਫਕੋ॥੬॥ਸਦਮੀਮਨਪ੍ਰੋਚਕਤਤਾਂਹਿ
 ਬੂਝਤਕਹੁਮੀਤਾ॥ਕਿਹਕਾਰਨਬੈਰਾਗਕਰਤਕਾਂਸੈਅਤਿ
 ਪ੍ਰੀਤਾ॥ਗਵਗਵਬਚਠਗਕਪਤਕਹਾਂਵਹਗਯੋਕੁਮਾਰ
 ਲਾ॥ਪਾਛੈਆਵਤਤੋਹਿਬਾਜਚਫਿਸ਼ਮਮਹੁਪਬਲਿ॥
 ਸੁਭਪੀਤਿਬਰਕਟਿਤੂੰਕਸਿਲੀਏਪਨੁਖਸਰਹਾਥੇ॥
 ਵਹਕਾਂਨਨਤੁਮਮਾਰਨਲਗੇਤਬੀਮਿਲਗਯੋਸਾਥੇ॥
 ੭॥ਆਵਤਪੁਰਫਿਗਛਪਯੋਚੰਚਲਾਜਯੋਛਪਿਜਾਈ॥
 ਲੀਨੋਚਿਤਹਿਚੁਰਾਇਤਾਂਹਕੀਸੁੰਦਰਤਾਈ॥ਸਦਮੀਡਿ
 ਤਪ੍ਰਣਾਮਸੁਨਤਠਗਹੂੰਕੋਕੀਨੋ॥ਤੁਮਸਮਅਵਹੁਨਕੋਇ
 ਜਾਂਹਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨੁਦੀਨੋ॥ਗੁਰਪਨੁਸਰੁਰੰਕਨਬਾਂਟਕ
 ਰਆਪਿਲੀਓਬੈਰਾਗਪਗਤੇਠਗਤਬਉਂਤਮਰਿਖਭ
 ਏਤਿਹਮਿਲਕਾਂਸੀਆਇਬਗ॥੮॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਹਰਿ

ਪੁਰਸੇਵਤਹੀਜਬੈਗਏਕਛੁਕਦਿਨਬੀਤਿ। ਟੀਕਾਰ
 ਚਿਸੀਭਾਗਵਤਿਅਤਿਸੁੰਦਰਹੀਅਪ੍ਰੀਤਿ। ਅਤਿਸੁੰਦ
 ਰਹੀਅਪ੍ਰੀਤਿਐਰੁਪੰਡਤਤਹਬਸਹੀ। ਤਿਨਬਹੁਟੀਕੇਰ
 ਦੇਯਾਂਹਿਕੀਰਚਨਾਹਸਹੀ। ਇਕਦਿਨਨਿਪਕੀਸਭਾਭੂ
 ਪਕੇਪੰਡਤਵਿਛਕਗਾਮੇਟੀਕਾਸਭਪਛੈਜੇਊਜਨਗਹੈ
 ਪੁਰਹਗ॥੬॥ ਸਾਪਸਭਾਭਾਯੋਨਹੀਮਾਂਨਸਹਤਯਹਬਾਕ
 ॥ ਬਰਬਸਟੀਕਾਕੇਪਛੈਤਿਹਦਿਸਭੁਪਤਿਤਾਕਾ। ਤਿਹਦਿ
 ਸਭੁਪਤਿਤਾਕਾਐਰੁਇਕਸੀਤਕਯੋਤਹ॥ ਵਿਦਮਾਧੇਰੁਗ
 ਵਾਂਨਕ੍ਰਿਤਕਰਹੈਪ੍ਰਮਾਂਨਜਹਾਮੰਦਰਪੁਸਤਕਪਰਹੁਬੀਚ
 ਜਿਹਪੁਸਪਹਿਬਾਧਾ। ਸਭਹੂੰਨੀਕੈਮਾਂਨਗਏਪ੍ਰਭਕੇਗੁਸਾਧ
 ੧੦॥ ਸਭਧੋਥੀਮੰਦਰਪਰੀਦ੍ਵਾਰੇਬੈਠਸਮਾਜਾ। ਗੀਤਹਪਠਿਚਿ
 ਬਾਲਇਕਪਾਂਚਬਰਖਕੇਕੁਜਾ। ਪਾਂਚਬਰਖਕੇਕੁਜਾਕ੍ਰਿਤਮ

ਸਦਾ ਮੀ ਕੀ ਲਜਾ ਯੋ ॥ ਬਹੁ ਫੁਲ ਨ ਕੇਹਾ ਰਤਾ ਹਿੰਦੇ ਖੇਲ ਪਠੇ ॥
 ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੁਖਮਾਂ ਨ ਰੂਪ ਪੰਡਤ ਬੇਲ ਜੋਤ ਬਾ ॥ ਯਹ ਹਇ ਅ ॥
 ਨੇਕ ਹਾਜ਼ਾਂ ਨ ਲੀਨ ਪੁਸਤਕ ਉਪਰ ਸਭਾ ॥ ੧੧ ॥ ਜੁਨਿ ਰੂਪ
 ਤਿਹਿ ਦਿਖ ਪ੍ਰਤਿ ਕਹਤ ਉਪਰ ਅਨੀ ਬਾਗ ॥ ਜੁਮਨ ਯਹ ਬਾਂ
 ਪੇ ਕਹਾ ਬੇਲ ਹੁਬ ਚਨ ਸੰਗਾ ॥ ਬੇਲ ਹੁਬ ਚਨ ਸੰਗ ਰੇਤ
 ਹਿਜਿ ਮੈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਚਿਤਾ ॥ ਜੋਈ ਕਰਹੁ ਅਬ ਜਾਇ ਦਾਬ
 ਸਦਾ ਮੀ ਪੁਸਤਕ ਛਿਰਾ ॥ ਫਿਰ ਪਾਇ ਫਿਰ ਬਾਲ ਸੁਪਦੀ
 ਕਾ ਅਨਯੋ ਪੁਨਿ ॥ ਲਪਟੇ ਪੁਸਤਕ ਪਨ ਹਾਰ ਦੇਖ ਨਿਪ ਕਹਿ ਬ ॥
 ਰਕ ਜੁਨਿ ॥ ੧੨ ॥ ਪਾਪਰੀ ਛੰਦੁ ॥ ਰਾਖਤ ਪੰਡਤ ਲਾਗੀ ਅ
 ਵਾਗ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧ ਛਿਨ ਮੈ ਪੁਸਤਕ ਨਿਕਾਗ ॥ ਭੀਤਰ ਬੈ
 ਠੇਇ ਕਸਮਾ ਮਹੁ ਪਾ ॥ ਜੋ ਦੇਤ ਮੈ ਹਿਸ ਚੁਕ ਹੋ ਕੁਪਾ ॥ ੧੩ ॥
 ਤਬ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਜਨ ਸਭਾ ਭਾਖਾ ॥ ਭਗਤ ਨ ਕੀ ਲਜਾ ਪੂਰੁ

ਰਾਖਾ ਟੀਕਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਤਬ ਕਰੀ ਆਪਕ
 ਰੁਣ ਨਿਪਾਨ ॥ ੧੪ ॥ ਹਿਤ ਕਰ ਸਬ ਪੰਡਤ ਪਛਤ ਪ੍ਰੇਮ ॥
 ਜੇ ਸੁਨੈ ਸੁਨਾਵੈ ਲਾਤ ਛੇਮਾ ਯਹ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਜਨ ਚ
 ਰਤ ਰਾਖਾ ਸੀਤਲ ਜਸ ਦੇ ਹੈ ਬੇਦ ਸਾਖਾ ॥ ੧੫ ॥ ੪੮ ॥
 ਮੂਲ ਛਪੇ ॥ ਫਿਸ੍ਰ ਫਿਸ੍ਰ ਪਾਕੇ ਪਰ ਪ੍ਰਗਟ ਬਿਲ ਮੰਗਲ
 ਮੰਗਲ ਸਰੂਪਾ ਕਰੁਣਾ ਮਿਤ ਕਵਿੰਤ ਉਕਤਿ ਅਨੁ
 ਚਿਸ੍ਰ ਉਚਾਰੀ ॥ ਰਸ ਕਜਨ ਨਿਜੀ ਵਲ ਰਿਦੈ ਹਾਰ
 ਵਲ ਪਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਪਕਰਾਯੋ ਹਾਥ ਬਹੁਰ ਤਾਂਬੀ
 ਓਛਰਾਣੀ ॥ ਕਹਾਭਯੋ ਕਰ ਛੁਟੇ ਬੋਧੇ ਜੋ ਹੀ ਅਤੇ ਜਾ
 ਈ ॥ ਚਿੰਤਾ ਮਨਿ ਜੰਗ ਪਾਇ ਕੋ ਬ੍ਰਿਜ ਬਪੁ ਕੇ ਲਬਗੀ
 ਅਨੂਪਾ ॥ ਫਿਸ੍ਰ ਫਿਸ੍ਰ ਪਾਕੇ ਪਰ ਪ੍ਰਗਟ ਬਿਲ ਮੰਗਲ ਮੰ
 ਗਲ ਸਰੂਪਾ ॥ ੪੯ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਬਿਲ ਮੰਗਲ ਜੀ ਕੀ ॥

ਦੇਹਗਾ॥ਕਿਸੁਬੀਨਾਕੇਤੀਰਰਹਿਦਿਜਬਿਲਮੰਗਲਨ
ਮਾ॥ਚਿੰਤਾਮਨਿਗਾਨਿਕਾਵਸੈਨਦੀਪਾਰਅਭਿਰਾਂਮ॥੧॥
ਤਾਂਸੋਦਿਜਕੀਪ੍ਰੀਤਿਅਤਿਨਿਸਜਾਵਤਤਿਹਕੇਹਾ॥੨॥
ਤਾਸਾਪਰੁਪੋਕਯੋਰਈਨਿਸਾਮਗਲੇਹਾ॥੩॥ਆਗੈਸਰ
ਤਾਚਛਕੀਨਿਸਕਰਕੇਵਟਨਾਂਹਿ॥ਕੈਸੇਚਿੰਤਾਮਨਿਮ
ਲੈਚਿੰਤਾਬਹੁਮਨਮਾਂਹਿ॥੪॥ਨੈਕੁਨਰਹਿਰੈਪ੍ਰਾਂਨਾਅਬ
ਵਹਤਨਦੀਅਤਿਰੇਖਾ॥ਬਿਨੁਚਿੰਤਾਮਨਿਕੇਮਿਲੇਜੀ
ਵਨਕੋਬਰੁਪੇਖਾ॥੫॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਮਨਮੇਦਿਜਦਰ
ਇਨੀਯਹਮੀਤਸਾਮੁਰੇਜਾਉ॥ਪ੍ਰਾਂਨਗਏਤੋਸਫਲਦੇ
ਕੁਦੋਜਲਬਿਨੁਨਾਉ॥ਕੁਦੋਜਲਬਿਨੁਨਾਉਤੇਇਬ
ਰਬਸਲੈਚਾਲੇ॥ਚਿੰਤਾਮਨਿਕੀਪ੍ਰੀਤਿਪੀਰਦਿਜੇ
ਕੁਨਹਾਲੇ॥ਤਿਹਛਿਨਲੀਨੈਪਕਰਵਹਤਜਾਵਤਮ

ਵਬਨਮੈ॥ ਮੀਤਪਠਾਈਨਾਂਉਵਿਲਜਮੰਗਲਕਹਿਮਨ
 ਮੈ॥ ੫॥ ਪਾਰਲਗੇਆਸਿਤੀਮੁਤਕਰਾਖੇਸਰਤਾਤੀਰ
 ॥ ਪਹੁਚੇਗਨਕਾਗੇਤਤਬਆਪੀਨਿਸਦਿਨਪੀਗਾਅ
 ਪੀਨਿਸਦਿਨਪੀਰਲਗੇਮੰਦਰਕੋਤਾਲਾ॥ ਚਹੁਦਿਸਹ
 ਹਕੇਟਿਕੇਲਟਕਾਮਜਗਰਤਿਹਕਾਲਾ॥ ਮੀਤਪ੍ਰੀਤਸੇ
 ਪਾਂਨਜਾਂਨਚਛਗਯੇਸੁਖਾਰੀ॥ ਉਪਰਲਗੇਕਿਵਾਗੇ
 ਹਕਿਵਪਾਵਉਪਾਰੀ॥ ੬॥ ਤਬਕੂਦਜੇਅੰਗਨਬਿਖੇਰ
 ਜੇਅਪਿਕਅਹਿਟਾਂਨਾਰਾਗੀਜਾਗੀਸੇਰਕਰਚੇਰਚੇਰ
 ਰੈਮਾਂਨਾਚੇਰਚੇਰਰੈਮਾਂਨਕੀਚਿਦੀਪਕਉਜੀਆਗੇਲੀ
 ਸਤਿਹਪਹਚਾਂਨਬਿਲਜਮੰਗਲਦਿਨਪ੍ਰਾਗੇਕੀਨੇਅ
 ਪਿਕਕੁਕਰਮਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਾਨਹਿਤੁਮਕੇਅਬਾਮੁਹਰੰਛਕਸ
 ਮਸੇਰਠਕਸਮਸੇਰਤਨਤਤਬਾ॥ ੭॥ ਪੁਨਿਅਨਵਓਦਿ

੧੬੩

੦

ਜਹਿਕੋਚਿਤਾਮਨਿਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸੁਕੇਪਟਪਹਿਗਇਸੁਭ
ਬੂਝਤਾਵਨਗੀਤਿ॥ਬੂਝਤਾਵਨਗੀਤਿਲੰਘਾਸਰਤ
ਕਿਵਆਯੋ॥ਕੈਸੇਮੰਦਰੁਚਛੇਨੈਕੁਨਹਿਤਨੁਫਰਕਾਯੋ॥
ਕਹਿਦਿਜਤੁਮਰੇਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਿਅਾਨੀਕੈਜਾਨਤਗਨਾ॥ਮੁਹਿਹਿਤਸ
ਰਤਾਪਠੀਨਾਂਉਸੇਪਾਂਨਗੇਹਪੁਨਿ॥੮॥ਛਪੇ॥ਬੇਲਤਬਚ
ਨਅਲੀਕਕਹਾਸੀਛੀਲਟਕਾਈ॥ਚਲੁਮਕੋਦਿਖਗਾਇ
ਸੀਗਲੈਚਲਜੇਲਵਾਈ॥ਆਗੈਬਿਖਪਰਨੂੰਮਪੇਖਾਬਿ
ਲਮੰਗਲਭਾਗਯੋ॥ਕਯੋਕਾਮਮਦਸੇਇਬਿਪ੍ਰਜਨੁਸੇ
ਵਤਯਾਗਯੋ॥ਪੁਨਿਦੇਖੋਸਰਤਾਤੀਰਸਵਬਹੁਦਿਜ
ਕੋਅਪਮਾਂਨਕੀਆ॥ਮੁਹਿਅਸਤਤੁਚਾਸੇਪ੍ਰੀਤਿਅਸ
ਬਿਖਪਰਸਵਨਹਿਤਿਸੁਲੀਆ॥੯॥ਚਿਤਾਮਣਿਦਿ
ਜਗੇਹਅਾਂਨਬਹੁਬਿਧਸਮਝਾਯੋ॥ਯਹਤਨਮੰਜਾਰੁਪ

ਰਭਰਯੋਜਾਸੋਚਿਤੁਲਾਯੋਯੋਯੋਸੀਤੁਮਪ੍ਰੀਤਿਕ੍ਰਿਸ਼
 ਸੋਕਰਤਬਿਪ੍ਰਬਗਾਜਨਮਮਗਨਵਖੁਦੁਰਹੋਤਸੀਸਾਰ
 ਪਾਰਕਰਗਾਸੁਨਿਬਿਲਮੰਗਲਕੇਖੁਲੇਚਖਕੋਯੋਸ੍ਰਾ
 ਮਗਨਬਰਨਮੁਹਿਕਾਰਿਚਿਤਾਮਣਿਸੁਨਿਸੁਵਨਦਿਨ
 ਗੋਰੋਪਦਭਿਮਸਾਂਤਤੁਹਿ॥੧੦॥ਪਹਰੇਬਸਤਰੰਗੀਨਬੀ
 ਨਲੈਗਾਵਨਲਾਰੀ॥ਬਿੰਦਾਬਨਸੁਖਪੁੰਜਕੰਜਕ੍ਰੀਤੁ
 ਪਦਰਾਗੀ॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਦਿਨਰਸਭੀਨਮੀਨਚਖਸੁਲੁ
 ਕਤਨੀਰਾ॥ਸ੍ਰਾਮਪ੍ਰੇਮਮੈਰਯੋਮਗਨਪਰਸਕਤਨਪੀਰ
 ॥ਕਵਿਇਹਬਿਧਿਬੀਤਸਕਲਨਿਸਪ੍ਰਾਤੁਹੋਤਦਿਨਵਰਕ
 ਯੋ॥ਮੈਰਯੋਹੋਗਲਾਕਿਸੋਰਅਬਕਰਹੋਤੁੰਜਸਹੀਅਚ
 ਯੋ॥੧੧॥ਦੇਖੋਦਿਨਜਬਪ੍ਰੇਮਲੀਨਗਨਕਾਪਗਲਾ
 ਗੀ॥ਕਰਹੋਹਮਰੀਸੁਗਤਿਜਾਂਨਦਾਸੀਪਗਾਰਾਗੀ॥ਚਿ

ਤਾਮਾਇਕੋਨੇਮਾਪ੍ਰਿਥਮਤੇਯਹਿਚਲਾਯੋ॥ਹਰਿਜਸੁਰ
 ਵਤਸਦਾਬਿਖੈਰਸਕਬਹੁਨਗਾਯੋ॥ਤਾਂਤੇਤਿਹਉਂਜਲਮ
 ਤਿਰਈਤਿਹਪ੍ਰਸੰਗਾਦਿਭਵਰਤਯੋ॥ਲੈਬਿਦਾਬਿਲੁਜ
 ਮੰਗਲਚਲੁਯੋਆਇਸੇਮਗਿਰਗੁਰਕਕਯੋ॥੧੩॥ਪਾਧਰੀ
 ਛੰਦੁ॥ਇਕਵਰਸਰਹੇਗੁਰਚਰਨਪਾਸਾ॥ਨਿਤਰਚਨਵੀਨ
 ਪਦਗਾਇਰਾਸਾ॥ਪੁਨਿਲੈਗੁਰਆਯਸੁਦਿਭਪ੍ਰਬੀਨਾਅ
 ਯੋਬਿੰਦਾਬਨਪ੍ਰੇਮਭੀਨਾ॥੧੩॥ਮਗਮੇਕਰਦਾਹਨਪਰਤਸੇ
 ਗਾਦਿਗਗਾਏਨੁਤਅਬਲਾਜੁਠਗਾ॥ਇਕਸੇਠਤੀਆਸੁਭ
 ਰੂਪਰਾਸਿ॥ਤਿਹਦਿਖਚਖਗੀਝੇਹੀਅਉਦਾਸਾ॥੧੪॥ਲੈਪ
 ਟਸਭਤੀਅਗਈਨਗਾਰਮਾਂਹਿ॥ਬਿਲਮੰਗਲਤਾਂਕੇਸੰਗ
 ਜਾਂਹਿ॥ਭੂਲੀਲਜਾਨਿਭਭੇਖਕੇਗਾਦਿਖਸੇਠਨਾਮਿਥ
 ਹੇਘੇਗਾ॥੧੫॥ਪੈਠੀਅਵਲਾਨਿਭਭਵਨਮਾਂਹਿ॥ਯੋਖਰੇ

ਦੁਗਦਿਜਵਰਸੁਤਾਂਹਿ॥ਪੁਨਿਅਯੋਤੀਅਪਤਿਅਸਨਹੇ
 ਤਾ॥ਕਰਨਮਸਕਾਰਗਵਨਜੋਨਿਕੇਤਾ॥੧੬॥ਤਿਭੰਗੀਛੰਦ
 ॥ਤੀਅਬੁਝੀਕੰਤਾਠਾਢੇਸੰਤਾਮਤੇਅਨੰਤਾਹੇਤੁਕਹੋ॥ਪੁਨਿ
 ਭਾਖਤਨਾਰੀਅਚਰਜਭਾਰੀਨਿਯਪਟਟਾਰੀਨੁਤਅਹੋ॥
 ਤਹਦੇਖਤਠਾਢੇਮਨਕਰਗਾਢੇਮਗੁਨਹੀਛਾਡੇਟਿਰਮੇਰੇ
 ॥ਨਿਜਮੰਦਰਆਈਦੂਰੇਛਾਈਯਹੋਸੁਭਾਈਜਨਕੇਰੇ॥੧੭॥
 ॥ਪਤਿਮਨਿਅਨੁਮਾਨੀਯਹਕੇਰਗਾਨੀਤੀਯਚਖਭਾਂਨੀਮ
 ਗਲਾਰਜੋ॥ਗੁਰਬਾਰਅਯੋਯੇਪ੍ਰਭਭਾਯੋਕਕੁਸੁਮਾਯੋ
 ਸੁਖਜਾਗੋ॥ਪੁਨਿਕਹਿਦਿਜਸੇਨੀਗੀਤਰਗੋਨੀਨਾਰਿਸਲੇ
 ਨੀਦੇਖਿਚਹੋ॥ਲੈਗਯੋਤਬਸਾਹਾਮਨਉਮਗਾਹਾਪਗਧੇਵ
 ਹਾਪੀਤਅਹੋ॥੧੮॥ਗੁਰਉਚਸੁਭਾਨਾਪਲਪਡਸਾਨਾਦਿ
 ਜਬੈਠਾਨਾਅਤਿਪ੍ਰੀਤੀ॥ਪਤਿਕਹਿਤੀਅਪਜਾਗੀਭਾਗਤੁ

ਮਾਰੀ ਜਾਗੇ ਭਾਰੀ ਦੁਖ ਬੀਤੀ ॥ ਦੁਤੀ ਆਜ ਭੁਤ ਜਾਗੇ ਮਨ ਅ
 ਨੁਹਾਗੇ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਜਿਸ ਭਾਖੇ ॥ ਪਤਿ ਕੀ ਬਰ ਬਾਂਨੀ ਤੀਅ
 ਮਨ ਭਾਂਨੀ ਸੇਜ ਸੁਹਾਂਨੀ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥ ੧੮ ॥ ਨੌ ਸਤ ਸਿੰਗਾਰੀ ਕ
 ਰ ਸਭ ਨਾਰੀ ਚ ਛੀ ਅਟਾਰੀ ਪੁਰ ਪਗ ਪਏ ॥ ਨੂਪ ਰਿਪੁ ਨਿਸੇ
 ਮੁਨਿ ਮਨ ਮੇਰੈ ਅਸਨ ਰਕੇਰੈ ਪੀਰ ਲਏ ॥ ਕਹਿ ਦੈ ਕਰ ਜੇਰੀ
 ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੀ ਆਗ ਜਾ ਤੇਰੀ ਚਹਿ ਦਾਸੀ ॥ ਤਿਹ ਦਿਖ ਬਿਲਮੰ
 ਗ ਲੈ ਪਦ ਰੰਗ ਲਤੂਟੇ ਸੰਗ ਲਦ ਪਰਾਸੀ ॥ ੧੯ ॥ ਅਰਿਲ
 ॥ ਉਪ ਜੋ ਨਿਰਮਲ ਗਜਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਦੁਰਮਤਿ
 ਭਾਰੀ ਦੂਰਿ ਸੂਰ ਜਿਸ ਤਮ ਹਰੀ ॥ ਜਨ ਨਿਜ ਨਕ ਕਰ ਕਛੁ
 ਕੇਟਿ ਬਿਧਤਾ ਤੂੰ ॥ ਬਿਖੈ ਰੋਗ ਤੇ ਰਾਖਤ ਹਰਿ ਦੇਸਾਂਤ
 ਹੂੰ ॥ ੨੦ ॥ ਜਾਹੁ ਸਪੁਤੀ ਸੁਤੀ ਬੀਅ ਅੰਨੁ ਅਬੈ ॥ ਮੁ
 ਹਿਤ ਪੈਵਤ ਹਾਰ ਨਾਰਿ ਜਾਨੈ ਤਬੈ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਦੀਨੀ

ਥਸੀਗਗਨਪਾਰਕੈ॥ ਦਿਨਨਿਜਕਾਛੈਨੈਦੇਉਹਤਸਾ
 ਰਕੈ॥ ੨੩॥ ਤੀਅਭਾਗੀਪਤਿਪਾਸਬਚਨਨਹਿਅਵਈ
 ॥ ਥਰਹਰਕੰਪਤਦੇਹਿਨੈਨਜਲਛਾਵਈ॥ ਪੁਛੁਜੇਸੇਠਪ੍ਰ
 ਸੰਗਨਾਰਿਭਾਖਜੇਸਬੈ॥ ਮਨਸਾਨਾਂਹਿਅਨੰਗਸੁਨਈ
 ਮੇਤਬੈ॥ ੨੩॥ ਰਾਖਹੁਜਨਨਿਜਸਰਨਿਚਰਨਦੀਪਤਗਏ
 ॥ ਕੀਏਕੋਟਅਪਗਾਪਆਜੁਸੰਤਦਹੇ॥ ਤਮਕੀਨੈਉਪ
 ਕਾਰਬਿਲਜਮੰਗਲਕਹੇ॥ ਬਿਯਪ੍ਰੇਤੈਛੁਟਕਾਰਹਿਦੈ
 ਅਬਜੁਖੁਲਯੋ॥ ੨੪॥ ਤਿਟਕਛੰਦੁ॥ ਬਸਤਹਮਰੇਗੁਰ
 ਸੇਵਕਰੈ॥ ਕਛੁਦੇਖੁਮਿਟੈਹੀਅਸਾਂਤਪਰੈ॥ ਪਹੁਚਾਇਬ
 ਨੈਹਮਸੇਵਯਹੈ॥ ਸਕੁਜੁਖਪਨੀਨਹਿਦੁਖਰੈ॥ ੨੫॥ ਹੀ
 ਅਅੰਬਨਸੇਅਬਕਾਂਮਪਕੇ॥ ਤਮਸਾਪਭਲੇਹਮਨਮ
 ਪਕੇ॥ ਨਰਹੇਕਹਿਸੇਠਰਯੋਰੁਦਨੇ॥ ਕਰਆਸਿਖਤਾਂਹੀਬ

ਨੈਗਵਨੇ॥੨੬॥ਪਦਗਾਵਤਰਾਚਨਵੀਨਕ੍ਰਿਤੈ॥ਦਿਖਭੂ
 ਖਪ੍ਰਭੂਬਪੁਲੀਨਕ੍ਰਿਤੈ॥ਸੁਭਾਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਅੰਨਪਕਯੋ॥
 ਬਿਲਮੰਗਲਪਾਇਅੰਨੰਦਭੁਕਯੋ॥੨੭॥ਬਚਮੀਠਕਹੋਬ
 ਹੁਪਾਮਪਰੈ॥ਪਹੁਚੰਉਤੁਮੈਜਹਛੰਉਛਰੈ॥ਗਾਹਿਹਾਥ
 ਚਲੇਨਿਜਦਾਸਹਿਕੋ॥ਕਿਮਪ੍ਰੇਮਕਹੋਸੁਖਰਾਸਿਹਕੋ॥੨੮
 ॥ਕੁੰਡਲੀਆਜਬਕੇਮਲਕਰਸੁਜਾਮਕੋਬਿਲਮੰਗਲ
 ਗਹਿਲੀਨ॥ਅਸਜਗਕੇਸੁਕੁਮਾਰਨਰਮੀਠਬਚਰਸ
 ਭੀਨ॥ਮੀਠਬਚਰਸਭੀਨਆਪਪ੍ਰਭੂਯੁਯੁਆਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਅਸਨਪਾਇਕਬੈਯੋਮੁਹਿਹਿਤਲਜਾਯੋ॥ਨੈਕੁਨਛੋਡੋ
 ਥਬਿਪ੍ਰਮਨਵਿਨਕੀਨੋਤਬਾਕੁਖੇਪ੍ਰਭੂਬਰਬੈਨਗਏਜੁ
 ਵਰਛਾਯਾਜਬਾ॥੨੯॥ਛਾਡਹੁਮਰਹਾਥਦਿਜਪਹੁਚ
 ਏਸੁਭਥਾਂਨ॥ਕਾਲੁਤੁਮਾਰੇਹੋਤਫਿਰਅਸੁਈਹਾਂਹੂੰਅੰਨ॥

ਅਸਨਈਹਾਤੁੰਅੰਨਆਨੁਮੁਹਿਭਈਅਵਾਗਾਮਤੁਰਿਸ
 ਜਨਨੀਜਨਕਦੇਹਿਮੁਹਿਪ੍ਰਤਿਬਹੁਗਾਗਾਜੇਜੇਪ੍ਰਭ
 ਅਸਕਹਤਬੈਨਤੋਕਰਕਹਿਗਾਛਗਾਅਤਿਨਿਮ੍ਰਤਕਰ
 ਬਿਨਤਿਪ੍ਰਭੁਦਿਜਵਰਕਰਛਾਛਾ॥੩੦॥ਕੋਨਛਾਛਾਬੈ
 ਆਈਨਿਧਿਸੁਖਰਾਸਿ॥ਕੋਮੇਸੈਛਲਕਰਤਹੇਜਾਨੇ
 ਰਿਪਾਬਿਲਾਸਾਜਾਨੇਰਿਪਾਬਿਲਾਸਾਅਨੁਛਾਛੇਕਿਵੇਤ
 ਟੀ॥ਮੁਨਿਜਨਪ੍ਰਜਾਨਨਪਾਇਤਾਹਕਰਪਕਕੇਮੇਰੀ॥ਬ
 ਰਬਸਹਾਬੁਛਰਾਇਕਯੋਗਮਜੈਪੈਰੈਨਾ॥੩੧॥ਦ੍ਰੋਗਜੇਬਿਪ੍ਰ
 ਅਪੀਰਬਹੁਰਪਕਰਾਏਕੋਨਾ॥੩੨॥ਲੀਨੇਹਾਬੁਛਰਾ
 ਇਪ੍ਰਭਨਿਬਲਜਾਨਕੈਮੇਰੀ॥ਹੀਅਰੇਤੇਜਬਜਾਯੋਤੇ
 ਬਲੁਬਦੋਹੇਤੇਹੀ॥ਤੇਬਲੁਬਦੋਹੇਤੇਹਿਕਰਤਕਰੁਣਦਿ
 ਜਭਾਰੀ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਵਸਿਭਏਦਰਸੁਦੀਨੇਗਿਰਧਾਰੀ॥

੨

ਨੈਨਖੁਲੇਜਿਮਕਵਲਉਦੈਰਵਿਹੀਅਰਸਭੀਨੋ॥ਦਿਯਬ
 ਰਪਕਰੇਚਰਨਕੰਠਮਿਲਪ੍ਰਭਸੁਖੁਲੀਨੋ॥੩੩॥ਬ੍ਰਿਦਾਬਨ
 ਸੁਖਪੁੰਜਕੁੰਭਮੁਰਣੀਪੁਨਿਕੀਨੀ॥ਮਿਲੇਬਿਹਾਰੀਲਾਲ
 ਪ੍ਰੇਮਭਗਤੈਰਸਭੀਨੋ॥ਸੁਵਨਾਮ੍ਰਿਤਪੁਨਿਸੁਨਤਬਿਲਸਮੰ
 ਗਲਸੁਖਪਾਯੋ॥ਤਨਪੁਲਕਤਭਰਗੈਨਪ੍ਰੇਮਸੁੰਦਰਪਦਗ
 ਯੋ॥ਇਹਬਿਪਪ੍ਰਭਸੁਖੁਨਿਯਦਾਸਦੈਅੰਤਰਪ੍ਰਾਨਭਏਤੰ
 ਬ॥ਬਿਲਸੰਗਲਯਹਜਾਂਨੀਰਿਦੈਦਿੰਤਾਮਹਿਪਰਤ
 ਪਸਬ॥੩੩॥ਕਰੁਣਾਮ੍ਰਿਤਬਰਹੰਸਬਰਚਕੋਰਸਆਕ
 ਰਯਾਮਹਿ॥ਜੈਦਿੰਤਾਮਨਿਆਦਿਮੰਗਲਾਚਰਨਸੁਤਾ
 ਮਹਿ॥ਬ੍ਰਿਜਮੋਹਨਸੁਖਪੁੰਜਕੁੰਭਕ੍ਰੀੜਾਬਰਨੀਪੁਨਿ॥
 ਮਿਲੇਬਿਹਾਰੀਲਾਲਦਿਯਹਿਆਈਗਾਨਿਕਾਸੁਨਿ॥ਬਿ
 ਲਸੰਗਲਉਠਆਦਰੁਕੀਓਬੈਠਾਈਮ੍ਰਿਦੁਬਚਨਕਹਿ

॥ ਪੁਨਿ ਦੂਪ ਭਾਤ ਦੇ ਨਦੀ ਓਪ ਠਹੋ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਰ ॥
 ੩੪ ॥ ਦਿਤਾ ਮਨਿ ਕਹਿ ਬੈਨ ਲੇਉ ਕਿਵ ਅਸੁ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਮੁ
 ਹਿ ਹਿ ਤੇ ਭੁਖੇ ਗਤ ਕਾ ਹਸੁ ਖੀ ਮਲ ਨਾ ਮਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ ਭੁ
 ਜਨੁ ਭੁਗ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੋ ਮੇ ਪਰ ਤੇਈ ॥ ਤੋ ਪਹੁ ਚੈ ਚੈ ਐ ਹੁ ਨੈ ਨ ਭਰੁ
 ਖਜੇ ਸੇਈ ॥ ਤਬ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤਿਹ ਪ੍ਰੇਮ ਦਿਖ ਐ ਹੁ ਅੰਨ ਭ
 ਜਨੁ ਪਯੋ ॥ ਸੁਰੁ ਦੀਪ ਤਿ ਕੋ ਦੇਵ ਰਸ ਗਹਿ ਭਰੁ ਤੇ ਵਸਿ
 ਪ੍ਰਭ ਭੁਕ ਯੋ ॥ ੩੬ ॥ ੫੭ ॥ ਮੂਲ ਛਪੇ ॥ ਕਲਿ ਜੀਵ ਜੰਤ
 ਲੀ ਕਾਰਨੇ ਬਿਸੁ ਪੁਰੀ ਬਡ ਨਿਧਿ ਸਦੀ ॥ ਭਗਵਤ ਪਰਮ
 ਉਤੰਗ ਅੰਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਨ ਦੇਖਾ ॥ ਪੀਤ ਲਪਟ ਤਰਹਿ ਗ
 ਤ ਨਿਰਖ ਜਨੇ ਕੁੰਦ ਨ ਰੇਖਾ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਹਿ ਬੇਲ ਛਲ
 ਤਸਤ ਸੀ ਗਾਇਖਾ ਓ ॥ ਕੋਟ ਰੰਗ ਥਕੇ ਅਰਥ ਤੇ ਗਹਿ ਵਿਰ
 ਚਨ ਮੇ ਗਾਯੋ ॥ ਮਹਾਂ ਸਮੁੰਦ ਭਰੇ ਤੇ ਭਗਤ ਰਤਨ ਰਾਜੀ

੧੬੮

ਰਚੀ॥ ਕਲਿਜੀਵ ਜੰਨਾਲੀ ਕਾਰਨੇ ਬਿਸ੍ਨੁ ਪੁਰੀ ਬਡ ਨਿਧਿ
 ਸਚੀ॥ ੪੭॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਬਿਸ੍ਨੁ ਪੁਰੀ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ ਕਥਿਤੁ॥
 ਬਿਸ੍ਨੁ ਚੈ ਤੰਨੁ ਕੇ ਸਿਖ ਜ ਬਿਸ੍ਨੁ ਪੁਰੀ ਜਾਨੇ ਦੇਵ ਜੇਗ ਗਏ ਕ
 ਸੀ ਪੁਰੀ ਲਾਗੀ ਪੁਜਾਗੀ ਹੈ॥ ਰਹੇ ਤਹੁ ਛਾਇ ਨਿਜ ਆਸ ਮ
 ਭੁਲਾਇ ਮਨ ਭੁਲੀ ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤਿ ਦੂਨੇ ਤਪਾਗੀ ਹੈ॥ ਸਿਖ
 ਨ ਕੀ ਭੀਰ ਸੰਗ ਨੀ ਲਾਚਲ ਬੈਠੇ ਗੁਰ ਕੀ ਨੀਸੁ ਪਿਤਾਂ ਕੀ ਏਕ
 ਕਯੋ ਸੁਵਿਚਾਰੀ ਹੈ॥ ਕਰ ਕੈ ਨਿਕੇਤ ਮੇਖੇ ਤਸਿ ਵਧਾਂ ਮਗੈ
 ਪਰਸਨ ਨ ਆਯੋ ਪੁਰ ਪਰ ਉਜੀ ਆਗੀ ਹੈ॥ ੧॥ ਤਾਂ ਕੀ ਸੁਨਿ ਬ
 ਤਿ ਮੁਸਕਾਤਿ ਗੁਰ ਲਿਖੀ ਪਾਤਿ ਹੀ ਅਰੇ ਸੁਹਾਤ ਪਠੇ ਮਾਲ
 ਮਾਇ ਗਨੈ॥ ਪੁਰ ਜੂਕੀ ਚੀਠੀ ਪਛਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ਰਿਦੇ
 ਅਤਿ ਲੇਤ ਮੇਰ ਪ੍ਰੀਛਾ ਕਹਾ ਚਾਹਿ ਤਿਨ ਪਨੈ॥ ਭਾਗ ਵਤਿ
 ਰਤਨ ਦਾਂ ਮ ਅਤਿ ਅਭਿਰਾਂ ਮ ਰਚੀ ਮੇਖ ਕੀ ਵਡਾਈ ਆਇ

ਰਾਖੀਤੁੰਕਨਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਰਸਭੀਨੀਪਠਦੀਨੀਗੁਰਲੀਨੀਬਾਂਚ
 ਸੰਕਾਸਭਛੀਨੀਜਿਹਕੀਨੀਸਿਖਜਮਨਹੈ॥ ੩॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਹਮਨਿਵਸੈਤਾਂਕੋਮੋਖਨਚਾਹਿ॥ ਗੁਰਗੀਤ
 ਸੁਭਮਾਲਾਪਠੀਮੁਕਤਿਨਿਰਾਦਰਤਾਂਹਿ॥ ੩॥ ਰਾਮਪੁਜਨਿ
 ਤਮੰਕਰਹਿਤਾਂਤੇਵਸਿਸਿਵਧਾਂਮਾ॥ ਮਹਾਂਪ੍ਰਭੂਜਾਂਨੀਰਿਦੈਐ
 ਰਨਦੂਸਚਕਾਂਮਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਮੁਲਛਪੇ॥ ਬਿਸ੍ਨੁਸ੍ਵਾਮੀਸੰਪ੍ਰਦ
 ਇਤ੍ਰਿਫੁਗ੍ਯਾਂਨਦੇਵਰੀਰੀਰਮਤਿ॥ ਨਾਮਤਿਲੇਖਨਸਿਖਜ
 ਸੁਰਸਸਿਸਫੁਲੁਭਿਯਾਗਾਗਿਰਾਰੀਰਾਉਨਾਹਕਾਬੁ
 ਰਚਨਾਪ੍ਰੇਮਾਕਗਾਮਾਚਾਰਜਹਰਿਦਾਸਅਤੁਲਬਲਮ
 ਨੰਦਦਾਇਨਾ॥ ਤਿਹਮਾਰਗਬੰਲਗੁਬਿਦਤੀਪ੍ਰਬੁਧਧਤਪਰ
 ਇਨਾਨਵਧਾਪ੍ਰਧਾਂਨਸੇਵਾਸੁਤ੍ਰਿਫੁਮਨਬਚਕੁਮਹਾਰਿਚਰ
 ਨਰਤਿ॥ ਬਿਸ੍ਨੁਸ੍ਵਾਮੀਸੰਪ੍ਰਦਾਇਤ੍ਰਿਫੁਗ੍ਯਾਂਨਦੇਵਰੀਰੀਰ

੧੬੯

ਮਤਿ॥ ੪੮॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਵਜੀ ਕੀ ਆਟੀ ਕਾ ਕੁੰਡਲੀ
ਆਗੁਰਾਂ ਦੇ ਵਜੂ ਕੇ ਪਿਤਾ ਗਯੋ ਗੇ ਪਲਿਤੁ ਗਾਗੇ
ਨੇਤੁਤੀ ਅਪਹਰੀ ਦਿਤੁ ਕੀ ਨਿਬੈਰਾਗਾ ਦਿਤੁ ਕੀ ਨਿਬੈਰਾਗ
ਪ੍ਰਿਥਮ ਗੁਰ ਪ੍ਰਫੁਲ੍ਲਤ ਕੋ ਜੋਤੁ ਮਕੀ ਨ ਬਿਵਾਹੁ ਤਉ ਮਤੁਤ
ਜੋਹੇ ਵਾਂਕੋ ਆਇਨ ਕਹਿ ਦੀਨ ਅਲੀ ਕਨਾ ਰਿਕੇ ਰੁਪ ਨ ਲਪਜਾ
ਨਾ ਲੀਨੇ ਤਿਹ ਸੰਨਾਸ ਦੀਨ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਸਗੁਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜ
ਬ ਸੰਨਾਸ ਲੀਓ ਪਤੀ ਜੁਨੀ ਨਾ ਰਿਸ ਬਬਾਤਾ ਜਾਇ ਪੁ
ਕਾਰੀ ਗੁਰ ਪਿਕੀ ਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਉਤ ਪਾਤਾ ਕੀ ਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਉਤ ਪ
ਤ ਅਜਹੁ ਮੈ ਕੋ ਨੇ ਆਈ ਆਤਮਾ ਗਚ ਲੇਜੇ ਜਹਿ ਮੇਰਿ ਤੁਮ
ਹਿ ਸੰਨਾਸ ਦਿਤਾਈ ॥ ਸੁਨਿ ਨਾਰੀ ਕੇ ਬਚਨ ਗੁਰ ਰਿਤਿ ਹ
ਪਤਿ ਸੋ ਪ੍ਰੇਤ ਬਾਮੋਰੇ ਨਾਰੀ ਨਾਹਿ ਹਮੈ ਸੰਨਾਸ ਦੀਓ ਨ ਬ
ਨ ॥ ਤਬ ਦਿਨ ਵਰ ਅਬ ਲਾਸੁ ਤਾ ਆਯੋ ਆਪੁ ਨ ਗੇਹ ॥

ਰੇਗੇਰੇਗਾ ਅਨੇਕਤਬਕੀਨੇ ਅਧਿਕਸੇਲੇਗਾ ਕੀਨੇ ਅਧਿਕਸ
 ਨੇਰੁਟੇਗਾ ਹਤੀਨ ਪੁਤ ਬਗਾ ਗਜਾਨ ਦੇਵ ਸੁਤੇ ਬਡੇ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਸੰਤਨ ਸੇਵਾ ਕਰਗਾ ਦਿਜ ਮਨ ਕੀਨ ਵਿਚਾਰ ਬੇਦ ਪਛਾਣੈ ਬਲ
 ਕਜ ਬਾਭੁ ਪਸਭਾਲ ਹਿਮਾਂ ਨ ਕਰਹਿ ਪੰਡਤ ਆਦਰੁਤ ਬਾ॥
 ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਤ ਨ ਸੰਗ ਲੈ ਛਿਕੇ ਪੰਡਤ ਨ ਗੇਗਾ ਕੇ ਊਨ ਬਿਦ
 ਯਾ ਦੇਵਈ ਦਿਜ ਦਰਭਯੋ ਬਿਦੇਗਾ ਦਿਜ ਦਰਭਯੋ ਬਿਦੇ
 ਹਟੇ ਕਠੇ ਕੀਨ ਸਮਾਜਾ ਕਾ ਅਵਗੁਨ ਸੇ ਕੀਨ ਜਾਤਿ ਤਜਾ
 ਗੁਰਿ ਜਗਾ ਜਾਗਾ ਬਿਨ ਸਜੇ ਤੁਵ ਬ੍ਰਹਮ ਤਜਾ ਦੇਹਿ ਬਿਦਯਾਤੁ
 ਹਿਕੈ ਸੇ॥ ਨਹਿ ਸੁਤਿ ਕੇ ਅਪਕਾਰ ਸਕਲ ਪੰਡਤ ਕਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ॥
 ੪॥ ਛਪੇ॥ ਬੈਠੇ ਪੰਡਿਤ ਸਾਧਤਿ ਨਹੁ ਪੁਨਿ ਭਾਖੇ ਬੈਨਾ ਕਾਗ
 ਈ ਇਹ ਜਾਤਿ ਭਜਤ ਪ੍ਰਭ ਬਾਰਜਨੈ ਨਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸਾਦਰ ਸਤ
 ਇਨੈ ਤੁਮ ਬੇਦ ਪਛਾਣਹੁ॥ ਪੁਨਿ ਕਠੇ ਰਹਿ ਦਿਜ ਕਹੈ ਸਭ ਨਹਮਕ

ਹਿਸਮਝਵਹਿ। ਜੋਗਜਾਂਨਦੇਵਗੁਰਮਚੈਜਲਤਾਂਕੀਪੀ
 ਕਤਿਭਿੰਨਕਗ। ਸੁਨਿਭਗਤਪਿਤਾਬਿਹਬਲਭਯੋਤਿਹਰਿ
 ਖਜਨਕਹਿਪੀਰਧਗ। ੫॥ ਪ੍ਰਥਮੇਪ੍ਰਭਕੋਧਜਾਨੁਕੀਓਭਗ
 ਤੈਮਨੁਲਾਈ। ਪੁਨਿਸਮਾਜਮੇਕਹਤਬੇਦਤਮਕਾਪਛਾਈ
 ॥ ਹਮਤੋਸੁਤਿਸਰੁਪਛੇਪਛਾਵਨਬਿਪ੍ਰਸੁਖਾਰੋ। ਰੈਸਾਬੇ
 ਦਪਛਾਇਸੋਓਪੀਡਿਤਉਜੀਆਰੋ। ਸੁਨਿਭਗਤਬੈਨਸਠ
 ਹੀਅਜਰੇਗਜਾਂਨਦੇਵਮਹਿਖੈਕਹਯੋ। ਸੁਤਿਪਛਹੋਸਕਲ
 ਸਮਾਜਮੇਪਛਰੈਸਾਅਚਰਜਲਯੋ। ੬॥ ਦੋਹਰਾਜੋ
 ਜੋਬੇਦਪਛੈਮਹਿਖਤੋਤੋਤੋਦਸੁਲਜਾਇ। ਸਾਧਸ
 ਭਾਹਰਖਤਭਈਭਗਤੀਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭਾਇ। ੭॥ ਸਕਲਦੁਸ਼
 ਚਰਨੀਪਰੇਛਿਮਹੋਅਵਗੁਨਦਸਾ। ਗਜਾਂਨਦੇਵਸਭਕੋਦ
 ਟੀਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਸੁਖਰਾਸਿ। ੮॥ ੫॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਤਿਲੋਚਨ

ਜੀਕੀ।ਟੀਕਾਗੇਦਹਗਾਸੁਨਪੁਤਿਲੇਚਨਕੀਕਥਾਜਲਮ
 ਬਨਿਕਗੁਲੀਨਾ।ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਉਪਜੀਪੀਏਸੰਤਸੇਵਚਿ
 ਤਦੀਨਾ॥੧॥ਪਤਿਬ੍ਰਤਤਾਂਕੀਨਾਰਿਬਰਭੇਜਨੁਕਰਹਿਤਰੀ
 ਤਿ।ਸਾਪਸੰਤਦਿਜਾਇਗੁਰਤਾਂਹਿਜਿਵਾਵੇਪ੍ਰੀਤਿ॥੨॥
 ਇਕਦਿਨਤੀਅਉਪਜੀਰਿਦੈਗੁਰਕੇਹੋਤਨਕਾਜਾਜੇਜੁ
 ਚਿਸੇਵਕਮੁਹਿਮਿਲੈਤਾਂਹਿਰਾਖੇਹੋਆਜੁ॥੩॥ਭਗਤਪੀਰ
 ਦੇਖਨਸਕੈਦਾਸਹੂਪਹਰਿਕੀਨਾ।ਕਟਹਿਅੰਗੇਛੁਟੈਟਸਿ
 ਰਕੈਬਰਿਲਕੁਟੀਲੀਨਾ॥੪॥ਜੇਰਠਾਕੇਮਹਿਤਾਗੀਬਾਪ
 ਭਗਤਨਾਰਿਦਿਖਬੂਝਹਰਿ।ਸੰਤਸੀਤਪਰਤਾਪਪਾਲ੍ਹੇ
 ਤਨਨਹਿਮਾਤਪਿਤਾ॥੫॥ਚਾਰਨਬਰਨਕੀਗੀਤਿਜਾਨਹੁਸੇ
 ਵਾਭਲੀਬਿਧਿ।ਭਗਤਨਸੇਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿਤਾਂਕੇਗੁਹਿਰਹਿ
 ਸਦਾ॥੬॥ਛੁਪਾਅਧਿਕਯਤਦੇਖੁਸੁਨਹੋਗੁਨਮਾਲਸਨਪੀ॥

ਆਪਹਿਮਾਂਗਨਲੇਹੁਕਛੁ॥੧॥ਜੇਰੋਜਨੁਹਿਤਦੇਹੁਤਾਂਕੋਕਬਹੂੰ
 ਤਜਾਗਏ॥ਨਿਕਰਿਦਾਂਮਨਲੇਹੁਅਸਨਬਸਨਸੋਪ੍ਰੀਤਿਸਦ
 ੮॥ਛਪੋ॥ਅੰਤਰਜਾਂਮੀਨਾਮੁਮਲਨਮਨਦਿਖਉਠਜਾਉ॥ਜੇ
 ਸੇਵਾਤੁਵਗੇਹਮਾਤਭਲਿਭਾਂਤਕਮਾਂਉ॥ਪੁਨਿਆਯੋਗਹਰੁਰੁ
 ਤੁਤਾਂਹਿਪ੍ਰਤਿਤੀਅਸਭਭਾਖੀ॥ਦਾਸਹੂਪਕੋਉਸੰਤਮਲਨਕ
 ਰਜਮਤੁਆਖੀ॥ਕ੍ਰਿਤਮਾਂਗਤਪ੍ਰਥਮੇਨੋਕਰੀਪਾਛੇਕਛੁਸੇਵ
 ਕਰਤ॥ਮੰਜਨਕਰਾਇਨਵਪਟਦੀਏਪ੍ਰੀਤਿਤਿਲੋਚਨਪੂਰ
 ਚਰਿਤ॥੯॥ਪਾਸਲਕਰਿਬਨਭੋਰੇਰੇਰਾਅਨੇਕਮਲਾਪਤਿ
 ੧॥ਚੋਕਾਭਾਂਜਨਧੋਇਤੇਇਭਰਕਲਸਬਿਸਦਮਤਿ॥ਐਹੁ
 ਜਿਤੇਯਹਕਾਜਏਕਛਿਨੀਕਰਲੀਨੋ॥ਆਏਸੰਤਸਮੂ
 ਹਮਾਤਸੋਕਹਿਰਸਭੀਨੋ॥ਕਛੁਮੰਨੁਦੇਹੁਪੀਸੋਅਬੈਸਕੁਚਰ
 ਗਤਨਾਰੀਕਯੋ॥ਯਹਿਨਜੂਨਕਾਜਮੈਹੂੰਕਰੋਕਰਬਿਸਮਾਮਬ

ਨਸ਼ਮ ਬਹੁਜੋ ॥ ੧੦ ॥ ਦੇਹਗਾ ਮੇ ਪੁਰਤਾ ਯਹ ਰਾਖੈ ਜੋ ਮੇ ਕੋਨ
 ਸੁਹਾਇ ॥ ਸੁ ਫਲੀ ਏ ਕਰਾ ਅਪ ਪੁਰਗੇ ਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਾਇ ॥ ੧੧
 ॥ ਪੀਸ ਅੰਨ ਕੇ ਠੀਭਰੀ ਚਕਤ ਭਗਤ ਕੀ ਨਾਗਿ ॥ ਬਿਨਾ ਰਸੇਈ
 ਮੋਹ ਸਭ ਕਰੈ ਕਾਜ ਜੋ ਉਰਾਗ ॥ ੧੨ ॥ ਕੁੰਡਲੀ ਅਗਾ ਤਰਿਅ
 ਗੈ ਭੋਜਨ ਪਰੈ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਦੁਗਨੇ ਬਾਂਸਾ ਨਾਂਹੀ ਮੁਲਨ ਕਰਤ ਪੁਰ
 ਚਿਤ ਚਿਤਾ ਅਤਿ ਭਾਂਸਾ ॥ ਚਿਤ ਚਿਤਾ ਅਤਿ ਭਾਂਸਾ ਮੁਖ ਸੁਨਿਦੇ
 ਇਪਤਿ ਗਾਰੀ ॥ ਸੇਰ ਬੀਸ ਦਸ ਅੰਨੁ ਖਵਾਓ ਪੁਨਿ ਜਨ ਨਾਗੀ ॥
 ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮਨ ਪਾਂਚ ਭੇਰ ਤੇ ਸਾਂਝ ਪੁਨੈ ਕਰਾ ਪੇਵਤ ਗਾਰੀ
 ਨਾਗਿ ਅੰਨੁ ਨਾਂਹੀ ਨ ਕੀਨਾਗਿ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ਕੀ ਰਤੀ ਮੁਗੇਸ
 ਜਨ ਨਾਗਿ ਹੁੰਨ ਪਾਯੋ ਭੇਦ ਪੂਲੈ ਦਿਨ ਖਾਇ ਸਬਤ ਬੈਸ ਅਪਾ
 ਏਹੈ ॥ ਬਿਪਸਿ ਵਸ ਕੁਆਇ ਇਨ ਮੈ ਸਮਾਵੈ ਦੇਵ ਨੇ ਤਨੇ ਤਰੁ
 ਖੇਬੇ ਦਸੋ ਉਦਾਸ ਆਏਹੈ ॥ ਚਰਤ ਅਪਾਰ ਪੁਰ ਕਹਾ ਜਾਂਨੈ ਕੁ

ਗੀਨਾਰਿਕੋਟਵਾਰਿਨਰਦਸਿਵਪਾਤਾਕੁਲਾਏਯੈ॥ ਹਾਥਮੇਅ
 ਟੇਰਨਲੈਗਈਤੀਅਪਰੇਸਨਿਕੈਕਹਾਰੈਅਲੀਮੁਖਆਤੁ
 ਹੁਇਖਾਏਯੈ॥ ੧੩॥ ਛਪੈ॥ ਮੁਖਰੂਖੋਕਰਕਤਤਰਗਤਨਾਰੀਸ
 ਖਿਸੈਤਬਾ॥ ਦਾਸਛਠੀਕੋਰੂਖਪੇਵਤੀਦਿਨਯਾਤੇਸਬਾ॥ ਪੈਨਅੰ
 ਨਮੁਹਿਖਾਇਰਿਦੈਚਿਤਾਯਯਾਰੀ॥ ਅੰਤਰਧਜਾਂਨਸੁਭਏਜੀ
 ਅਕੀਜਾਂਨਮੁਰਾਰੀ॥ ਤੀਅਬੁਝੁਰਗਤਨਹਿਅਸੂਕੀਅਅਬ
 ਲਗਆਯੋਦਾਸਨਹਿ॥ ਕ੍ਰਿਤਰੂਪਨਜੋਹਰਿਰੂਪਜੇਦਪਤਕ
 ਰਤਬੈਰਾਗਤਿ॥ ੧੪॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਦੇਖਜੇਦਖੁਨਿਭਰਗ
 ਤਕੋਨਭਮਗਬਾਨੀਕੀਨਾ॥ ਦਾਸਬੇਖਮੈਰੂਪਕੋਜੋਤੁਮਸੁਖ
 ਪੈਲੀਨਾ॥ ਜੋਤੁਮਸੁਖਪੈਲੀਨਬਹੁਰਗਵਰਗੁਆਵਉ॥ ਵੇ
 ਸੇਹੀਕਰਹੋਸੇਵਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਰਸੁਪਾਵਉ॥ ਬਡੀਅਵਗੁਜ
 ਕੀਨਪ੍ਰਭੁ॥ ਦਾਸਹਿਕਰਲੇਖਜੋ॥ ਛਿਮਹੁਛਿਮੈਅਪਰਾਧਭ

ਗਾਤਿਰਸੁਮਮਿਨਦੇਖੋ॥੧੫॥ਛਪੋ॥ਤੁਮਨਕੀਨਅਪਠਾਧ
 ਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਕਰਮੇਰੀ॥ਤਮਰੇਸਿਰਰਿਨਕਪੋਸੇਵਨਹਿ
 ਕੀਨੀਤੇਰੀ॥ਇਹਬਿਧਿਦੈਬਹੁਪੀਰਭਗਤਕੋਪੁਨਿਯਤੀ
 ਅਕਹਿ॥ਕਾਰੇਅਸਨਨਾਂਹਿਕਰੀਮੁਹਿਬਿਗਾਰਿਕਾਯ
 ਹਿ॥ਜੇਦੇਤੁਪਦਾਰਥਭਗਤਹਿਤਤਾਂਕੋਨਾਂਹਿਨਕਰਤਕਥਾ॥
 ਮੇਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਤਬਾਸਨਸਦਾਖਾਤਯਗਤਕੋਅਸੁਸਬਾ॥
 ੧੬॥ਤੂੰਦੇਵਤਹਿਤਅਸਨਭਾਗਮੇਰੇਯਨੀਬਡਾ॥ਕਿਹਬਿ
 ਧਤ੍ਰਾਗੇਤਾਂਹਿਅਪਿਕਅਪਰਾਧਸੀਸਚਛਿ॥ਬਹੁਬਿ
 ਧਿਕਰਭੁਪਦੇਸਦਯੋਦਪਤਿਕੋਪ੍ਰਭਸੁਖਾ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜੇ
 ਕਰੈਤਾਂਹਿਸੁਪਨੇਸੋਤਦੁਖਾ॥ਤਬਅੰਤਰਧਨਾਂਨਭਏਪ੍ਰਭੁ
 ਗੁਨਗਾਵਨਲਾਗੇਭਗਤਾ॥ਤੁਵਸੰਤਨਕੇਗੁਨਬਰਨਹੋਯਬ
 ਲਗਕਵਿਤਨਰਹਿਯਗਤਾ॥੧੭॥੫੩॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਬੱਲਭ

ਚਾਰਜਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਛਪੇ॥ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮਕੀ ਖਾਂਨ ਬੱਲਰ
 ਚਾਰਜਰੂਪਾ॥ ਮੇਰਨ ਕੋ ਦੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਾ ਛਲੀ ਨੇਰ ਵਕੂਪਾ॥ ਨ
 ਨਾ ਬਿਪਕੇਰਾ ਗਭੇਰਾ ਮਨੋ ਤਨਲੀਨਾ॥ ਅਵਨੀ ਉੱਤਮ ਜਾਂਨ
 ਪਾਂ ਮੇਰੇ ਕਲ ਮੈਕੀ ਨਾ॥ ਏਕ ਸਾਧੂ ਆਯੋ ਦਰਸਾਹਿ ਤਪਾਦਪ
 ਸੇਵਾ ਸੁਲਾਇਕਾ॥ ਦਿਖ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਭੀ ਜੋਹੀ ਓ ਬੈਠੇ ਤਹ
 ਭੁਲੇ ਸੁਤਗ॥ ੧॥ ਏਕ ਜਾਂ ਮਰਯੋ ਮਗਨ ਬਹੁਰ ਪਾਛੈ ਸੁਧਿ
 ਆਈ॥ ਦੇਖੇ ਪਾਦਪ ਜੰਡ ਤਹੰ ਨਹਿ ਬਟੁ ਵਗਾਈ॥ ਅਤਿ
 ਮਲੀਨ ਮਨ ਭਯੋ ਬਹੁਰ ਭਗਤੈ ਛਿਗਾ ਆਯੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਬੱਲਰ
 ਤਿਹ ਬੂਝ ਕਹਾਤੁ ਵਸੁਖ ਮੁਰਸਾਯੋ॥ ਸੇਵਾ ਤਜ ਆਯੋ ਬਿਟ
 ਪਪਰ ਤਹੰ ਨਹਿ ਦਿਖ ਅਤਿ ਦੁਖ ਭਯੋ॥ ਲੈ ਆਗੁ ਸਾਧੂਰ
 ਯੋ ਛਿਰ ਅਨਿਕ ਬਟੁ ਵਸੁਲ ਤਲਯੋ॥ ੨॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆ॥
 ਵੇਸੇ ਹੀ ਸਰਗੁਪਲਖ ਬਿਸਮ ਭਯੋ ਮਨ ਸੰਤਾ॥ ਕਿਹ ਲੈਉਤ

ਜੋ ਕਹਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਰੂਪ ਅਨੰਤ ਮੇਰੀ ਪੁਟ
 ਸਮ ਦੇਖੋ ॥ ਰੰਚ ਕਨ ਹੀ ਭੇਦ ਖੇਦ ਹੀ ਅਭਾਇ ਉਰੇ ਖੋਸੀ
 ਬੰਲ ਰੂਪ ਰਤਾ ਪਜਨ ਬਿਨ ਵੈ ਜਨ ਮੈ ਸੋ ਗਾ ਦੀ ਜੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਤਾ
 ਇ ਰੂਪ ਪਹਿ ਚੰਨ ਹੁਵੈ ਸੋ ॥ ੩ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਬੰਲ ਰੂਪ ਕਯੋ ਪੁ
 ਨਿ ਜੈ ਰੋ ਵਹੁ ਠੇਗਾ ਗਾਯੋ ਸੰਤੁ ਏਕੋ ਬਹੁ ਵਦੇ ਖੋ ਜਿ ਜਸਿਰ
 ਮੋ ਗਾ ਦੇ ਖੋ ਜਿ ਜਸਿਰ ਮੋ ਗਾ ਰਖ ਮੋ ਗੀ ਵੈ ਰਾ ਗੀ ਅਇ
 ਭਗਤਾ ਛੇ ਗਾ ਕਯੋ ਲਯੋ ਪ੍ਰਭ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਪੁਨਿ ਸ੍ਰੀ ਬੰ
 ਲ ਰੂਪ ਖਤ ਨਹੁ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਸੇ ਅਬਾ ॥ ਜਹ ਜੈ ਰੋ ਲਹਿ ਸੇ
 ਗਾਰੀ ਗਾਰਗੀ ਅਸੇ ਵਹੁ ਤਬਾ ॥ ੪ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ਪ੍ਰਤਮ ਪ੍ਰਭ
 ਸਮ ਜਾਂਨੀ ਏਸੇ ਵਾਕੀ ਜੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜੋ ਪਾਨ ਲਖੀ ਯੈ ਰਿਦੈ
 ਜਹ ਤਪਾ ਬਰਨੀਤਾ ॥ ੫ ॥ ਭਗਤ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਸਾਧ ਕੇ ਹੀਯ
 ਮੇ ਉਪਜੇ ਪ੍ਰੇਮਾ ॥ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਜਾਚਤ ਸਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ

ਕੈਲੇਮ॥੬॥੫੪॥ਮੂਲਛਪੈ॥ਸੰਤਸਾਖਜਾਨੈਸਬੈਪ੍ਰਗਟ
 ਪ੍ਰੇਮਕਲਿਜੁਗਪ੍ਰਪਾਂਨ॥ਗੁਰਗਤਦਾਸਇਕਰੂਪਸ੍ਰਵਨਸੀ
 ਤਾਹਰਕੀਨ॥ਮਾਰਮਾਰਕਰਖਡਗਬਾਜਸਾਰਗਮੈਦੀ
 ਨ॥ਨਰਸਿੰਘਕੋਮਨੁਕਰਹੁਇਹਰਹੁਖਸਮਾਕੋਗਾਵ
 ਪੈਭਯੋਦਸਰੰਬਰਾਮਵਿਛੁਰਤਤਨਡਾਕੋ॥ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦਾਸ
 ਬਾਂਧੇਸੁਨੇਸੁਨਤਹੀਤਿਹਛਿਨਦੀਏਪ੍ਰਾਂਨ॥ਸੰਤਸਾਖਜਾ
 ਨੈਸਬੈਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰੇਮਕਲਜੁਗਪ੍ਰਪਾਂਨ॥੪੯॥ਸਾਖੀਸ਼ੀਰ
 ਗਤਦਾਸਰਾਜਾਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਪਾਪਰੀਛੰਦਾ॥ਕੁਲਸੇਖਰ
 ਮੋਇਕਨਿਪਪ੍ਰਬੀਨ॥ਕਹੁਗੁਰਗਤਦਾਸਹਰਿਗੁਗਤਿਭੀ
 ਨ॥ਸ਼ੀਰਾਮਰੂਪਸੋਰੂਪਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸੁਨਹੈਰਾਮਾਯਨਕਥਾਨੀ
 ਤ॥੧॥ਨਿਪਪੰਡਤਨਿਪਕੋਜਾਂਨਪ੍ਰੇਮ॥ਪ੍ਰਭੁਲੀਲਾਕਹੈਕੁ
 ਸਲਛੇਮ॥ਸੀਤਾਛਲਕੈਲੈਰਾਜੇਲੰਕੇਸਾ॥ਜਿਕਥਾਨਕ

ਹਿਰੈ ਦਿਨ ਨ ਰੇਸਾ ॥ ੨ ॥ ਏਕਾ ਦਿਨ ਪੰਡਤ ਭਯੋ ਦੁਖ ਸਰੀ
 ਗਾਨਿ ਪਨੇ ਮਕਥਾ ਕੇ ਵਧ ਰੈ ਪੀਗਾ ਤਿਹ ਦਿਨ ਦਿਨ ਵਰ
 ਨਿਜ ਜੁਤ ਪਠਾਇ ॥ ਵਹੁ ਲਿਖਾ ਤਤਨ ਪੀਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ਤਿ
 ਮਸੀਯਾ ਯਾ ਆਯੋ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ਬਰਨ ਜੋ ਦਿਨ ਸੁਵਨੈ ਯੀ ਅ
 ਅਭੰਗਾ ਸੁਨਿ ਬੀਰ ਰੋ ਦੁਰ ਸਰਕ ਜੋ ਭੁਪਾ ਸਭ ਅਸੁਰ ਦੀ
 ਨ ਦੁਖ ਪੂਰ ਅਨੁਪਾ ॥ ੪ ॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆ ਅਬ ਹੋਤ ਲੰਕੇ ਸ
 ਕੋ ਲੈ ਰੈ ਮਾਤ ਛਰਾਇ ॥ ਆਯ ਸੁਦੀ ਨੀ ਸੈਨ ਕੋ ਸਪਦ ਨਿ
 ਸਾਂਨ ਬਯਾਇ ॥ ਸਪਦ ਨਿ ਸਾਂਨ ਬਯਾਇ ਸਚਿ ਵੀਯੋ ਮੈ
 ਬਿਸਮਾਦਾ ਚ ਛੇ ਅਵੇਸ ਨ ਰੇਸ ਬੁਡ ਸਾਗਰ ਲਹਿ ਸ
 ਦਾ ॥ ਪੈ ਉਤਰਨ ਹਿ ਦੇ ਤ ਕੋ ਉਪ ਛੇ ਛ ਰੇਸ ਬਾ ਪੰਡਤ ਨਿ
 ਜ ਜੁਤ ਬੁਝ ਕਹਾ ਕੀਨੈ ਅਚਰ ਜ ਅਬਾ ॥ ੫ ॥ ਮੁਹਿ ਪਹਿ ਲੈ
 ਸਮਝਾਇ ਪਿਤ ਤੇ ਨਹਿ ਕਹਤ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ਦੇਹ ਦੁਖੀ ਨਹਿ ਸੁ

ਪਿਰਹੀਤੁ ਮਨਹਿ ਜਾਂਨੇ ਰੰਗਾ ॥ ਤੁ ਮਨਹਿ ਜਾਂਨੇ ਰੰਗ ਬਾਤਲ
 ਬਹਿਤੇ ਛੁਟਕੀ ॥ ਅਬਨਹਿ ਕੇਉ ਉਪਾਇ ਰਾਮ ਰਾਖਹਿ ਨਿਪ
 ਟੁਟਕੀ ॥ ਇਤਨਿ ਪਲੀਨੇ ਖੜਗ ਟਾਬ ਚਢਿ ਬਾਜ ਚਲੇ
 ਰਹਾ ॥ ਬਰਬਸ ਪਾਛੈ ਚਮ੍ਹੰ ਚਲੀ ਨਿਪ ਬੁਝਸ ਬਨ ਮੁਹਿ ॥
 ੬ ॥ ਪਾਛੈ ਛਾਡੇ ਸੂਰਸ ਬਗਯੋ ਬਾਜ ਸਟਕਾਇ ॥ ਕਬਮ
 ਰਉਸ ਠਰਾਵਨਹਿ ਦੇਖੋ ਜਨ ਨੀਪਾਂਇ ॥ ਦੇਖਉ ਜਨ ਨੀਪਾਂ
 ਇਅਸੁ ਸਾਗਰ ਮੇਪਾਯੋ ॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚਾਰ ਪੁਖ ਪਚ
 ਢਿ ਪ੍ਰਭ ਭੁਆਯੋ ॥ ਲਛਮਨ ਸੀਯ ਹਨੁ ਮਾਂਨ ਬਿਭੀ ਖਨ
 ਲੀਨੇ ਆਛੋ ॥ ਬਿਨੁ ਸੁਮਾਕਸ ਸਤ ਭੁਪ ਛਿਰੇ ਅਬ ਪਾ
 ਛੋ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਬਰਬ ਚਨ ਨਿਪ ਟਰਖ ਚਰਨ ਪਰਸੀ
 ਸਾ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਭਗਤੁ ਉਠਾਇ ਹਿਤ ਮੇਲੇ ਗਰਜ ਗਦੀ
 ਸਾ ॥ ਮੇਲੇ ਗਰਜ ਗਦੀ ਸ ਬਿਭੀ ਖਨ ਭੂਖਨ ਆਨੇ ॥ ਸੇ

ਪਹਿਰਾਏ ਭੁਪਲੂਟ ਯਹਿ ਲੰਕ ਖਜਾਂ ਨੇ॥ ਅਬ ਨਿਜ ਪੁਰ
 ਕੋ ਜਾਹੁ ਰਾਜੁ ਰਗਤੀ ਕਰਹੇ ਪੁਨਿ॥ ਨਿਪ ਪੂਰਤ ਜਾਗਨ ਸ
 ਕੈ ਚਲੇ ਜੇ ਫਿਰ ਆਗਾਹੁ ਰਿਸੁ ਨਿ॥ ੮॥ ਛਪੈ॥ ਕਛੁ ਦਿ
 ਨ ਕਰ ਨਿਜ ਰਾਜ ਬਸਹੁ ਪੁਨਿ ਮੇ ਪੁਰ ਮਾਂਹੀ॥ ਲੋਗ ਕਹੈ ਦ
 ਪ ਬੁਤ ਪਠੈ ਜਾਂਤੇ ਹਰਖਾਂਹੀ॥ ਲੈ ਪੂਰਤੇ ਸਿਰ ਪਾਉ ਅਸੁ
 ਚਾ ਲਿਓ ਚਮਕਾਈ॥ ਆਗੇ ਦੇਖਤ ਸੈਨ ਅਧਿਕ ਚਿੰਤਾ
 ਮਨਿ ਪਾਈ॥ ਜਲ ਬਲ ਜੋਧੈ ਰੋਹੈ ਦੇਖ ਲੋਗ ਅਚ
 ਰ ਜਭੁ ਏ॥ ਪੁਨਿ ਭੁਖਨ ਦਿ ਬਜ ਦਿਖਾਇ ਨਿਪ ਮਿਲੇ ਰਾਂਮ
 ਕੋਤ ਕਨਏ॥ ੯॥ ੫੫॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਅਨੁਕਰਣ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕ
 ॥ ਛਪੈ॥ ਨੀਲਾ ਚਲ ਪੂਰਤ ਪਾਂਸਤ ਹਾਂ ਅਨੁਕਰਣ ਹੋ ਬਰ
 ॥ ਹਰਿ ਲੀਲਾ ਸਦ ਹੋਤ ਮੁਖ ਜਨ ਨੇ ਤਿਹ ਮੇ ਕਰਾਏ ਕਸਮੇ
 ਪੁਰਿ ਲਾਵ ਅੰਗੁ ਹਰਨਾ ਛਬਨਾਏ॥ ਨਰ ਹਰਿ ਭਏ ਅਨੁਕਰਣ

੧੭੬

ਵਹੀ ਬਿਪਨ ਖਕਰ ਲਾਏ॥ ਸੁਤ ਬੀਰ ਅਸੁਰ ਬਾਂਧ ਜੋ ਜਬੈ
ਦਿਖਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਤ ਦੁਖਾ॥ ਆਯੋ ਅਵੇਸਰ ਸੋਰੇ
ਭਰ ਹਰਨਾ ਛਸਤ ਦੀ ਚਿਸੁਖਾ॥ ੧॥ ਹੁਹਾ ਕਾਰ ਸਮਾਜ
ਭਯੋ ਜਬ ਹੀ ਵਹਮਾ ਕੋ॥ ਦੁਸੁ ਭਏ ਇਕੋ ਰਕਰੈ ਨਿਦਾ
ਜਨ ਭਾ ਕੋ॥ ਆਪੁ ਸਮੈ ਅਨੁਕਰਣੁ ਜਾਹਿ ਸੋ ਬੈਰੁ ਹਰਾ
ਈ॥ ਮਿਸਕਰਮਾ ਕੋ ਤਾਂ ਹਿਸਠ ਨਯਹਿ ਬਾਤ ਬਨਈ
॥ ਤਿਹ ਸਮੈ ਹੋ ਜੇ ਸੰਤ ਜਨ ਤਿਨੂੰ ਯਹ ਮਾਂ ਨੀ ਨਹੀ॥ ਆ
ਯੋ ਅਵੇਸਰ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਪਿਨ ਹਰੀ ਮਾ ਕੋ ਤਹੀ॥ ੩॥
ਕੰਡਲੀ ਆਗਾ ਸੁਨਿ ਸੰਤ ਅਕੇ ਬਚਨ ਸਠ ਫੇਰਤ ਸਿਰੁ ਯ
ਹਿ ਕਾ ਦੁ॥ ਦਸਰ ਬਪੈ ਯਹਿ ਤਨੁ ਤਜੈ ਤੋਹ ਮਾਂ ਨੈ ਸਾ ਦੁ॥
ਤੋਹ ਮਾਂ ਨੈ ਸਾ ਦੁਰਾਮਲੀ ਲਾਤ ਹਕੀ ਨੀ॥ ਭਏ ਅਵੁਪ
ਭੁਪਾਲ ਭੁਗਤ ਅਨੁਕਰਣੁ ਸੁਭੀ ਨੀ॥ ਰਾਮ ਗਏ ਬਨ ਮਾਂ

ਹਦੇਹਿਤਨਾਗੀਦਸਰਬਪੁਨਿ॥ਜੈਜੈਸੰਤਸਮਾਜਭਯੋ
 ਭਾਗੇਸਠਿਹੁੰਸੁਨਿ॥੩॥ਅਬਪਾਣੀਐਅਨੁਕਰਹੁਕਰ
 ਬਿਰਹਿਕਰਤਸਭਸਾਧਾ॥ਪੂਰਸਰੂਪਮੈਮਿਲਜੇਜਨਜੀ
 ਵਨਕੇਛਲਲਾਪਾ॥ਜੀਵਨਕੇਛਲਲਾਪਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਜੇ
 ਕਰਣੀ॥ਸੋਸੁਖਸੋਭਵਹੈਅੰਤਭਗਤਨਮੈਛਰਣੀ॥ਤਤ
 ਛਿਨਪ੍ਰਭਤਿਹਮਿਲਹਿਕਰੈਪੂਰਨਪ੍ਰੇਮਹਿਜਬਾਕੀਰਤਸਿੰ
 ਘਮਨੁਹੈਸਦਾਭਗਤਨਕੇਜਸਅਬਾ॥੪॥੫੬॥ ॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਗਤਿਵੰਤਿਬਾਣੀਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਦਿਹਗਾਏਕ
 ਭਗਤਿਬਾਣੀਹੁਤੀਗਤਿਵੰਤੀਤਿਹਨਾਮਾ॥ਹਿਸਰੂਪਸੋਪੀ
 ਤਿਅਤਿਇਕਸੁਤਵਾਂਕੇਪਾਮਾ॥੧॥ਦਸਮਕਥਾਸ੍ਰੀਭਾਗ
 ਵਤਿਨਿਤਪ੍ਰਤਿਸੁਨਹੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ਆਪਬਨੇਕਛੁਕਾਜਤਿ
 ਹਪਛੇਤਨੈਵਹਰੀਤਿ॥੨॥ਯਾਪ੍ਰਸੰਗਵਾਦਿਨਭਯੋਦਪ

ਮਥਜਸੁਮਤਿਮਾਤਾ॥ ਲੇਉਛੰਗਾਬਿਜਰਾਜਕੇਸੁਨਿਹੈਤੋਤਰ
 ਬਾਤਾ॥ ੩॥ ਪਯਉਛਕੇਉਤਅਗਨਿਤਪਦੇਰੀਸੁਤਕੋਤਰ
 ਗਾ॥ ਪ੍ਰਭਰਿਸੇਛੰਗੀਦਧਮਟੁਕਪੁਨਿਦਿਖਜਨਨੀਭਾਗਾ॥ ੪
 ਪਾਪਰੀਛੰਦਾ॥ ਬਡਜਤਨਯਾਹਿਮੁਨਿਮਨਹਿਅੰਨਾ॥ ਜੇਰੀ
 ਸ੍ਰਰਸਦਭਿਹਪਰਤਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਤਿਹਪ੍ਰਭਕੇਜਸੁਮਤਿਪਕਰਚ
 ॥ ਨਹਿਪਰਤਹਾਬਸਿਸਬੇਲਆਗਾ॥ ੫॥ ਜੇਗਾਹਿਦੈਰੈਮੁ
 ਹਿਫਿਸ੍ਰਬਾਲਾਦਧਮਾਖਨਤਿਹਤਿਪਤਾਂਉਗੁਲਾ॥ ਦੋਰੇਸ
 ਬਸਿਸਤਬਮਾਤਸੰਗਾ॥ ਕਿਵਪਰੈਹਾਬਪ੍ਰਭਜੁਅਭੰਗਾ॥ ੬॥
 ਜਬਦੇਖੀਜਨਨੀਕਸੁਲੀਨਾ॥ ਤਬਆਪੁਬੀਧਾਯੇਭਗਤ
 ਭੀਨਾ॥ ਰਜਸੋਰਿਸਬਾਂਧਨਲਗੀਮਾਤਾ॥ ਨਹਿਪ੍ਰਹੋਤਕਰ
 ਜਗਤਤਾਤਾ॥ ੭॥ ਪੁਨਿਸਕਲਕ੍ਰਮਕੀਦਾਮਲੀਨਾ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਸਮਨਹੋਤਤਬਕਸੁਚੀਨਾ॥ ਬੇਲੇਜਨਨੀਪ੍ਰਤਿਕ੍ਰਿਪਾਪਾਮਾ॥

ਏਕੋਕਰੋਬੇਵਹੁਬਾਗਮੈਦੇਨਾਪੁਸਪਲਾਮਤਹ॥ ੧੭੬੬੬੬
 ਆ॥ ਦੋਰੇਦਿਜਆਯਸੁਪ੍ਰਭੈਲੈਪ੍ਰਸਾਦਿਹਿਤਕੁਗ॥ ਓਤਨਿ
 ਪਸੁਨਿਆਗੈਮਿਲੇਦਾਹਨਕਰਛਬਪੁਗਾਦਾਹਨਕਰਛ
 ਬਪੁਰਸੁਵਤਨਿਪਆਗੈਕੀਨਿ॥ ਨਿਕਸੁਜੇਤਤਛਿਲਾਬ
 ਮੰਦਕਾਸਹਤਨਵੀਨਿ॥ ਕਾਟੇਕਰਭਏਫੂਲਰੀਪਹਿਤਐਰੈ
 ਭੇਰੇ॥ ਅਤਿਪ੍ਰਸੰਨਭਯੇਕੁਪਸਕਲਪਾਤਕਉਠਿਏ॥ ੧੭੭॥
 ਤਾਂਕੋਪਾਤਕਨਾਹਿਕੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਹਮਾਂਸਿ॥ ਖਟਰਿਤੁਦੇ
 ਨਫੂਲਰਹਿਕਬੁੰਜੈਪੈਨਾਂਹਿ॥ ਕਬੁੰਜੈਪੈਨਾਂਹਿਚਛਘ
 ਭਕੇਨਿਤਜੀਸਾ॥ ਅਬਲਗਪ੍ਰਭਕੇਬਾਗਕੁਗਤਪ੍ਰਭਤਾਕ
 ਰਈਸਾ॥ ਕਰਕਾਟੇਦੁਖਕਾਹਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਪੈਜਾਂਕੋ॥ ਸੰਤਚ
 ਰਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿਕੀਰਤਸਿੰਘਜਾਚਕਤਾਂਕੋ॥ ੧੭੮॥ ੫੮॥ ॥
 ਸਾਖੀਸ਼ੀਕਰਮਾਬਾਈਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਛਪੇ॥ ਕਰਮਾਬ

ਈਨਾਂ ਮਗਲਗਹਿ ਜਨਮੁ ਤਾਂ ਹਕਗਾ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੀ ਖਾਂਏ
ਕਦਿ ਨ ਖਿਚਹਿ ਰਾਂਧਿ ਬਗਾ ਪਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਆਇ ਪ੍ਰੇਮ ਜਲ ਲੈ
ਨਮੁ ਗਾਯੋ ॥ ਜਗਨ ਨਾਥ ਤਿਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੇਖ ਬਰਭੇ ਜਨੁ ਪਾਯੋ ॥ ਭੁ
ਜਨੁ ਖਵਾਇ ਬਾਣੀ ਕਹਤ ਮੀਜੋ ਰੁਖੇ ਅਸੂ ਯਹ ॥ ੮ ॥ ਮਭਗਤ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਲੈ ਪੈਸ ਦਾਕ ਬਹੁ ਮੀਠੇ ਸੁਦਗਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਦੇਖ ਦੇਖ ਪ੍ਰਭੁ ਰੂਪ
ਪ੍ਰੇਮ ਉਛਰਤ ਪੈ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਹ ਤਸੁੰਦਰ ਫੀਟ ਸੀਸ ਅਲਕੈਲ
ਟਕਾਈ ॥ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਬਾਰਜਨੈ ਨ ਨਿਸਾ ਪਤਿ ਮੁਖ ਛਬਿ ਮੈ ॥
ਅਲਾ ਸਿਕੁ ਸਮਸਮ ਸੁਖ ਮਹੰਗਾ ਕਰ ਆਯਾ ਪੁਸੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਏ
ਕਏ ਕਬਰ ਅੰਗ ਛਬਿ ਕੇਟਿ ਕਾਂ ਮਲ ਜਾਪਰੈ ॥ ਅੰਧੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ
ਬਾਣੀ ਚਗਨ ਗਹੇ ਅਸੁਨ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹ ਗਾਨਿਤ
ਖੈ ਪੈਤੁ ਵਖਿ ਚਰਿਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਂ ਨੀਯਾ ਬਾਤਾ ॥ ਹਰਖ ਤਬਾਣੀ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਸੋ ਖਿਚਰੀ ਪਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ॥ ੩ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਅਸੁਨ ਕ

ਰਹਰਖਤਬਾਈਗੋਗਾਸਾਪਸੰਤਯੋਆਇਗੁਰਕਰਤਿਹਸੇ
 ਵਸਨੇਯ॥ ੪॥ ਕਾਗੁਬਸਨਦੇਇਨਿਸਮਤੁਲਖਾਇਹਿਘ੍ਰਿ
 ਤਿ॥ ਇਕਾਦਿਨਆਯੋਸੰਤਬਰਸੇਵਕਰੀਭੁਲਗੀਤਿ॥ ਪਾਰ
 ਹੇਸੇਸਦਿਨਸਾਪਵਹਹਰਿਗੁਨਗਾਵਨਲਾਗਾ॥ ਓਠਿਯੋਹੋਕੈ
 ਸੇਕਹੋਬਾਈਸੁਨਿਅਨੁਗਾ॥ ੬॥ ਛਪੈ॥ ਦੇਖੋਪੁਰਨਭਰ
 ਤੁਰੈਨਿਬਿਸ਼ਾਮਸੁਦੀਨੀ॥ ਵੈਸੇਖਿਚਰੀਪਰੀਘਰੀਨਿਸ
 ਚਾਰਸੁਭੀਨੀ॥ ਭੋਜਨੁਕਰਹਰਿਗਾਏਨੈਕੁਨਹਿਸਾਪਲਖ
 ਏ॥ ਬਿਨੁਪੁਰਨਕੀਏਪ੍ਰੇਮਕਾਹੁਦੇਖੋਹਰਿਗਾਏ॥ ਕਿਹਸੁਖਖਿ
 ਨੁਪੁਰਨਕਾਨਗੁਰਬਿਨੁਭਾਗਾਨਿਪਿਮਿਲੈਕਿਹਾਦਿਖਕ
 ਰਮਾਬਾਈਕੇਚਰਿਤਚਕੁਤਚਿਤਬੂਲਤੁਤਿਯ॥ ੭॥ ਚਾਰ
 ਘਰੀਨਿਸਰਹੀਤੁਮੈਜੁਲਾਪੁਗਟਾਂਨੀ॥ ਬਾਸੁਪੈਇਨਪਰੀ
 ਖਿਚਰਿਨਹਿਚੋਕਾਠਾਂਨੀ॥ ਚਾਤਨਸੋਚਨਕੀਨਨਹਿਮੋਜਨਕ

ਰਾਮਾਈ॥ ਸੋਪੋਨਹਿਨਵਨੀਤਿਪੁਰਸਥਾਗੀਦੀਓਪਾਈ॥
ਕਾਹੇਹਿਤੋਭੇਜਨੁਕੀਨਯਹਿਸੁਨਿਬਿਨਵਤਿਕਰਜੇਰਤੀਆ॥
ਮੈਗੁਣਲਬੁੱਧਗੁਰਸਾਦੁਕਹਿਨਿਤਹਗਿਰਖਤਅਸਨਕੀ
ਆ॥੮॥ ਪ੍ਰੇਮੁਲੇਤਸੁਖਸਿੰਧਸਾਦੁਮਾਨੀਮੁਨਿਬਾਤਾ॥
ਮੰਜਨਚੋਕਾਤੰਦਪਸਾਪਸਮੁਣਾਈਮਾਤਾ॥ ਜੋਸਾਹਿਬਬਖ
ਸਿੰਦਦਾਸਕਹਾਅਵਗੁਨਚਹੀਏ॥ ਬਿਦਾਭਯੋਵਹਸੰਤਤਾ
ਸੁਸਿਖਬਾਈਗਹੀਏ॥ ਵਾਦਿਨਚੋਕਾਦਿਕਕਰਤਤੁਲਗੀ
ਬੇਗਹਿਗਏਟਿਗ॥ ਪੁਨਿਪੁਰਸਥਾਗਮਗੁਦੇਖਤੀਅਨਹਿ
ਆਏਦੁਖਪੁਨਤਿਸਿਗ॥੯॥ ਕੁੰਡਲੀਆਅਬਪ੍ਰਭਕੋ
ਆਏਨਹੀਕਾਕੀਨਿਅਪਗਾ॥ ਮੰਜਨਚੋਕਾਦਿਕਕੀਏਕ
ਰੇਤੁਮਾਰੇਸਾਪ॥ ਕਹੇਤੁਮਾਰੇਸਾਪਭਾਵਨਹਿਟਿਗਨਕੋਰੇਅ
ਸਾ॥ ਛਿਮੁਜੇਅਵਗੁਨਅੰਗੁਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰੇਮਹਿਵਸਾ॥

ਚਲਤ ਬਾਰਚਖ ਨਰਿਤਾਰ ਪਟਗਰ ਬਿਨਵੈਤ ਬਾਦੇਖਦੀ ੧੮੨
ਨਤਾ ਆਇ ਪ੍ਰਕੁ, ਕਹਿਛੁ ਪਾਨੀ ਅਬਾ ॥੧੦॥ ਦੇਹਗਾ ਕਰਤ
ਸੋਚਲੇ ਪਨਤੁ ਮੇਠਿਕੇ ਦੇਖਿ ਬਹੁ ਬਾਗਾ ਛੁਪਾ ਲਗੀ ਬਹੁ
ਮੰਦ ਅਬ ਤੋਦ ਪਖਾ ਹੁਕਹਿ ਨਾਗਿ ॥੧੧॥ ਇਤ ਖਾਵਤ ਖਿ
ਚਗੀ ਪ੍ਰਕੁ, ਉਤ ਕ੍ਰਿਤ ਲੈਗਾਏ ਬਾਗਾ ਰਾਗੇ ਚੁਰੁ ਕੀਏ ਬਿ
ਨਾਪੰਡਾ ਚਕਤ ਨਿਹਾਗਾ ॥੧੨॥ ਛੁਪੇ ॥ ਬੋਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ
ਨ ਖਿਚ ਰਿਨਿਤ ਖੇਰ ਬਾਣੀ ॥ ਤਿਹ ਲਾਗੀ ਬਹੁ ਬੋਰ ਸਾਧ
ਆਚਾਰ ਸਿਖਾਣੀ ॥ ਦੋਖ ਨਦਿ ਸਦਾ ਗਯੋ ਠੇਰਿ ਪਠਹੋ ਕ
ਰਮਾਗਾ ॥ ਕਰਹੈ ਪਿਛਲੀ ਭਾਂਤ ਅਸਨ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇਇ
ਤਹਾ ॥ ਦੇਰੇ ਪੰਡਾ ਸਰਕਹੀ ਤਿਹ ਆਗੇ ਹੀ ਖਰਕੁਰ ਸਾਧਿ
ਤਾ ॥ ਆਯੋ ਤਤ ਛਿਨ ਪਗ ਨਾਰਿਗ ਹਿਕਰਹੁ ਅਸਨ ਜਸਕ
ਰਤ ਨਿਤਾ ॥੧੩॥ ਦੇਹਗਾ ਇਹ ਬਿਧ ਬਿਨੁ ਚੋਕਾ ਦੀਏ ਖਿ

ਮਹਿਮਨਪੁਨਨਕੀਅਪਕਪ੍ਰੀਤਿ॥
ਕਰਕਿਪਸਿਖਾਵਹੁਮਕਲਨੀਤਿ॥੩॥

ਚਰਿਖਾਤਬਿਜਰਾਜਾਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੀਚਾਪ੍ਰਭਅੰਗਨਦੁ
ਸਰਕਾਜਾ॥੧੪॥੫੬॥ਜਾਖੀਸ੍ਰੀਸਿਲਪਲੇਪ੍ਰਭਕੀਭਗਤਿ
ਉਭੈਬਾਣੀਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਪਾਧਰੀਛੰਦਾਜੁਨਸੰਤਉਭੈ
ਬਾਣੀਪ੍ਰਸੰਗਾ॥ਤਿਹਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜੋਲਾਗਰੰਗਾ॥ਇਕਭੂਪ
ਸੁਤਾਇਕਸੁਤਾਜਾਟਾ॥ਬਛਿਅਪਸਮੈਤਿਹਪ੍ਰੀਤਿਠਾ॥੧॥
ਇਕਦਿਨਗੁਰਅਏਭੂਪਗੇਹਾ॥ਉਤਰੇਮੰਦਰਅਤਿਹੀਅਸ
ਨੇਹਾ॥ਮੰਜਨਕਰਹਰਿਪੂਜਾਸੁਕੀਲਾਛਿਗਦੁਰਮਾਣੀਕਿਲ
ਪ੍ਰਬੀਲਾ॥੩॥ਦਿਖਗੁਰਸੇਵਾਕਰਜੇਰਭਾਮਾ॥ਵੈਠਾਕੁਰਦੀਜੈ
ਫਿਪਾਪਾਮਾਤੁਵਇਆਨਪਤਨਗੁਰਕਹੀਬਾਤਾਪ੍ਰਭਸੇ
ਵਕਨਨਤੁਮਕੋਨਗਜਾਤਾ॥ਸੁਨਿਰਾਜਸੁਤਾਮੁਖਭਯੋਪੀਰਾ॥
ਕਛੁਬਸੁਨਚਲੈਚਖਛਰੈਨੀਗਾ॥੪॥ਦਿਖਬਿਹਬਲਤ
ਗੁਰਹੀਅਵਿਚਗਾ॥ਯਹਬਾਲਕਹਠਿਤਨਤਜੈਬਾਰਿ॥

ਇਕੋਤਰਸਿਲਾਵੈਟੁਕਕੀਨਾਪ੍ਰਭਨਾਮਕਹੁਜੋਸਿਲਪਲੇ
 ਦੀਨਾ॥ ਮੁਹਿਠਕੁਰਗਰਹਿਜਨਮੇਕੁਮਾਗਾਤੁਵਬਾਲਵੈ
 ਸਿਦਿਖਦੀਏਬਾਗਿ॥ ਇਹਸੇਵਾਕਰਹੋਰਿਦੈਪ੍ਰੇਮਾ॥ ਮੱਠ
 ਕੇਜਨੁਸਭਕਰਹੁਨੇਮਾ॥ ੫॥ ਲੈਸਿਲਾਟੁਕਬਿਗਸੀਕੁਮ
 ਗਿ॥ ਵੈਸੇਵਾਕੀਨੀਪ੍ਰੇਮਧਾਰਿ॥ ਇਕਯਾਟਸੁਤਾਕੋਦਈ
 ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਬੀਅਅਪਿਰਖੀਕਰਨੇਮਰੀਤਿ॥ ੬॥ ਛਪੇ॥ ਸੇ
 ਵਾਕਰਤਸਪ੍ਰੇਮਬਛੇਕੰਨਾਅਨੁਰਾਗਾ॥ ਉਤਬਿਦ
 ਹਕੇਕਾਜਹਰਖੀਅਭੁਪਤਿਲਾਗਾ॥ ਕੀਨਬੇਦਕੁਲੀ
 ਤਿਦੀਓਬਹੁਪਨਗਜਬਾਜਾ॥ ਪੇਨਮਹਿਖਰਬਦਾਸਦੀ
 ਏਅਗਨਤਿਬਹੁਸਾਜਾ॥ ਕੰਨਾਚਛਾਇਨਿਪਪਾਲਕੀ
 ਟਿਕੇਗੇਹਬਹੁਬਿਨਤਿਕਗਸੇਵਾਹਿਤਦਾਸੀਦੀਨੀਰ
 ਖਹੁਗੁਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਛਗਾ॥ ੭॥ ਗਈਸਾਸੁਕੇਗੇਹਤਬੇਕੰਨ

ਬਡਭਾਗੀ॥ ਨਿਸਦਿਨੀ ਅਸੇਲਾਇਰੈ ਸਿਲਟੁਕ ਸੁਰਗੀ॥
॥ ਅਨਾਚਾਰ ਸੁਰਗਾਰਿ ਦੇਖ ਮਨ ਰਿਸਉ ਪਜਾਈ॥ ਅਯੋ
ਨਿਸਪਤਿ ਪਾਸਤਾਂ ਹਿਤਨ ਬਿਥਾ ਜਨਾਈ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦਿਵਸ
ਪਤਿਗਯੋ ਫਿਰਪੁ ਨਿਬੇਲੀ ਮੁਹਿ ਬਿਥਾਤਨਾ ਕਛੁਕੋਰੇ
ਗੁਨਿ ਜਦੋਹ ਕੋਕਰਹੈ ਹਮਉ ਪਚਾਰਗਨਾ॥ ੮॥ ਹਮਕੋਕਛੁ
ਨੋਰਗਾਰਗਤੁ ਮਕੋਗਨਭਾਗੀ॥ ਬਿਖੇਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁਕਰਤਪ੍ਰ
ਭੁਕੀਭਗਤਿ ਵਿਚਾਰੀ॥ ਬੂਡਿਗਏ ਮੁਹਿ ਭਾਗਤੇ ਰਗਲੀ
ਨੇਵਾਸਾ॥ ਜੋਜੋ ਅਸਬਚਕਹੈ ਨਰਿ ਪਤਿ ਬਛਿਦੁਖਰ
ਸਾ॥ ਕਰੋਜੋਰਤੀ ਅਸੋਕਹਤਪੁਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਨਤਜਾਇ
ਤਨਾ॥ ਬਿਨੁਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ ਕੀਨੇ ਨਿਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਪ੍ਰੇਸਾਭੁਸ
ਨਿ॥ ੯॥ ਵਹਅਤਿ ਬਿਖਈ ਕੁਟਲਕਹਾਭਗਤੀ ਰਸੁਜਾਂਨੈ
॥ ਕੀਨੇ ਮਨਮਨੁ ਮਾਨਨਰਿ ਬੋਗੀਹੁ ਠੰਠੈ॥ ਰਾਖਪਿਯਾਰੀ

ਸੰਗਤ ਜਤਨਿ ਸਵਾਸੁ ਰਨਾਂ ਹੀ। ਸਹਦਾਂ ਨੀ ਯਹ ਮੀਤਿ ਕੀ
 ਚਿਪ੍ਰੇ ਸਾਰ ਜੁ ਯਾ ਹੀ। ਯਹ ਫੁਲ ਕਰਾਰੈ ਤੇ ਇਸੈ ਤੇ ਯਹ
 ਕਰਹੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੀਆ। ਇਕ ਦਿਨ ਲੋਗ ਯੇ ਚੁਰਾਇ ਸਠਦੈ
 ਸਰਤਾ ਹਰਖੰਤ ਜੀਆ॥੧੧॥ ਕੁੰਡ ਲੀਆ ਭੁਪ ਸੁਤ
 ਨਾਗੀ ਜਬੈ ਨਹਿ ਦੇਖੀ ਛਿਗ ਸੇਵਾ। ਹਾਕਰਤ ਪੁਕਾਰ
 ਅਤਿ ਤਜੀ ਅੰਨ ਜਲ ਲਟੇਵਾ। ਤਜੀ ਅੰਨ ਜਲ ਲਟੇਵੇ ਰੁਯੇ
 ਬਿਹਬਲਤ ਨਭਾਗੀ। ਮਾਤਾ ਸੁਤ ਸੋ ਕਹਤ ਮਰਤ ਭੁਖੀ
 ਤੁਵਨਾਗੀ। ਹਮਰੇ ਦੀਓਨ ਖਾਤ ਖਵਾਵਹੁ ਤੁਮ ਸੁਖ ਰੂਪ
 ॥ ਬਚਨ ਨਭਾਵੈ ਤਾਹਿ ਕੀਨ ਬਿਨਤੀ ਬਹੁ ਭੁਪਾ॥੧੧॥
 ਪੁਨਿ ਸਬ ਮਿਲਿ ਚਰਨੀ ਪਰੀ ਭੇਜਨੁ ਲੀਜੈ ਪਾਇ। ਜੋਤੁ
 ਮਕੋ ਸੁਕਰੈ ਅਬਤ ਬੋਲੀ ਵਹ ਆਇ। ਤਬੋ ਬੋਲੀ ਵ
 ਹ ਆਇ ਕਹੈ ਪਾਤਿ ਸਰਤਾ ਡਾਰੇ। ਦੀਜੈ ਮੁਹਿ ਦਿਖਰਾਇਗ

੧੮੪

੦

੦

ਏਸ ਬਸੰਗ ਪਾਰੇ ॥ ਕਹੇ ਕੰਤ ਯਹ ਕੂਲ ਭਈ ਮੁਰਛਾ ਯਹ
 ਬਚ ਸੁਨਿ ॥ ਉਠੀ ਬਹੁਰ ਦੁਖ ਪਾਇ ਕਹਤ ਸੁਰ ਆਰਤ ਪੁਨਿ
 ਪੁਨਿ ॥ ੧੨ ॥ ਆਵਹੁ ਪੂਰਤ ਜੋ ਤੇ ਇਅ ਬਕੀ ਨ ਬਹੁ ਇਸ ਨਾਨਾ ॥
 ਅਵਗੁਨ ਬਖਸਹੁ ਦਾਸ ਕੇ ਸੇ ਇਹੀ ਮੁਹਿ ਜਾਨਾ ਸੇਈ ਰਹੀ
 ਮੁਹਿ ਜਾਨਾ ਆਪ ਛਾਪਿ ਬੈਠੇ ਜਲ ਮੇ ॥ ਹੀ ਯਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਵਿਚਾਹੁ
 ਭੁਆਵਹੁ ਇਹ ਪਲ ਮੇ ॥ ਜਿਹ ਕੇ ਰਿਦੈ ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤਿ ਤਿ ਤੇ ਤੇ
 ਮਜਾਵਹੁ ॥ ਜੈ ਸੇ ਕਰਤ ਸਹਾਇ ਸਦਾ ਭੁਗਤੈ ਤਿ ਮ ਆਵਹੁ ॥ ੧੩ ॥
 ਦੇਖ ਭੁਗਤ ਕੀ ਪੀਰ ਪੂਰਨਿ ਸੇ ਸਰਤਾ ਮਾਂਹਿ ॥ ਵਹੀ ਪਿਟਾਰੀ
 ਸੂਕ ਜਲ ਹੀ ਅਜੇ ਲਾਗੀ ਆਹਿ ॥ ਹੀ ਅਜੇ ਲਾਗੀ ਆਹਿ ਜ
 ਬੈ ਅਚਰ ਜ ਭਏ ਲੇਗਾ ॥ ਮਿਟ ਗਏ ਸਕਲ ਬਿਬਾਦ ਕਟੇ ॥
 ਨ ਤੇ ਬਿਖਰੇਗਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤਿ ਤਿ ਨਹੀ ਜਗੀ ਮਸਤ ਕਕੀ
 ਰੇਖਾ ॥ ਸਾਪ ਸੇ ਵਹਿਤ ਕਰੈ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਰਗ ਭੁਲ ਦੇਖਾ ॥ ੧੪ ॥ ਏਹਾ ॥

ਇਹ ਬਿਧਿ ਭੁਪਸ ਬੈਰਗਤ ਕੀ ਨਸ ਸੁਰਗਿ ਗਾਗੁਲ ਸੁਤ
 ਕੀ ਕਥਾ ਅਬ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਹਿਤ ਧਾਰਾ ॥੧੫॥ ਵੈਰਾਣੀ ਤਾਂ ਕੇ ਪੁ
 ਗਟ ਪੈ ਚੋ ਪਰਿ ਵੈਰਾਂ ਮਾ ਬਛੀ ਪਰਸ ਪਰਗਾਰਿ ਤਿਹ ਲਘੁ
 ਕ੍ਰਾਤਾ ਚਢਿਠਾਂ ਮਾ ॥੧੬॥ ਬਡੇ ਬੰਧੁ ਕੇ ਗੇ ਗੇ ਬਾਣੀ ਗਤ ਸ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਮਾ ਕੋ ਤਾਂ ਕੋ ਗਾਂ ਮਲਘੁ ਕਰ ਕੈ ਬੈਰੁ ਮਨੀਤਾ ॥੧੭॥
 ਸਿਲਾਟੁ ਕਸ ਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤਿ ਸੇ ਸੇ ਵਾਗਈ ਲੂਟਾ ॥ ਬਾਣੀ ਤਬ
 ਬਿਹ ਬਲ ਭਈ ਗਯੋ ਅੰਨੁ ਜਲ ਛੂਟਾ ॥੧੮॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦਾ ॥
 ਬਡ ਕ੍ਰਾਤ ਗਯੋ ਸਮਾਇਤ ਬੈ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਠਾਕੁਰ ਕਲ
 ਉਅ ਬੈ ॥ ਤੁਮ ਭੋਜਨੁ ਖਾਹੁ ਹਿਤੈ ਭਗਨੀ ॥ ਕਹਾ ਪਾਬ ਰਚਿ
 ਤਰਹੋ ਮਗਨੀ ॥੧੯॥ ਕਹਿ ਗੁਲ ਸੁਤਾ ਹੀ ਅਪੀਰ ਪਰੈ ॥ ਮੁ
 ਪ੍ਰਾਂਨ ਅਬੈ ਸਿਲ ਪੱਲਹ ਰੈ ॥ ਜਗ ਸੁੰਦਰ ਠਾਕੁਰ ਕਾਂ ਮਨੀ ॥ ਵ
 ਹੁ ਭਾਵਤੈ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਜੀ ॥੨੦॥ ਹਠ ਦੇਖ ਕਯੋ ਬਡ ਕ੍ਰਾਤ ਤ

ਬੈ॥ ਜਮਸਾਕਤੁ ਮੈਨ ਹਿ ਦੇਸੁ ਅਬੈ॥ ਸੁਖ ਸੋਤੁ ਮਜਾ ਵਹੁਤੁ ਪੁ
 ਰਮੈ॥ ਭਗਨੀਤ ਜਮ ਅੰਨ ਮਰੋ ਸੁਰਮੈ॥ ੨੧॥ ਮੁਹਿ ਗੰਮ ਲੁਕੇ
 ਦੁਖੁ ਨੈਕੁ ਨਹੀ॥ ਤੁਮ ਅੰਨੁ ਤਜੇ ਜਸ ਪੀਰਸਹੀ॥ ਸਪਦੈ ਅਬ
 ਅੰਨ ਹੁਸੇ ਵਤਹਾਂ॥ ਪਹੁਚੀ ਭਗਨੀਲਿ ਪੁਕੂਤ ਜਹਾਂ॥ ੨੨॥
 ਛਪੈ॥ ਬੈਠਾ ਅਥਾਈ ਮਾਂਸੁ ਮਹਾਂਗਾਰ ਬਤ ਅਤਿ ਸੁਰੇ॥ ਰਿਪ
 ਕੋਲੁ ਟੋਰੇ ਗੰਮ ਕੀਏ ਹਮ ਨਿਜ ਪੁਣ ਪੁਰੇ॥ ਤਹੀ ਬਾਈ ਜਾਇ
 ਦੀ ਨਹੈ ਰੋਇ ਪੁਕਾਰੀ॥ ਸੇਵਾ ਦੀ ਜੈ ਕੂਤ ਤਾਂ ਹਿ ਬਿਨੁ ਪੀਓਨ
 ਬਾਰੀ॥ ਲਪਕੂਤ ਕਹੈ ਇਕੋ ਠਰਮੈ ਬਹੁਸੇ ਵਾਦਈ ਡਾਕ
 ਮਾ॥ ਤਹ ਜਾਇ ਛੁੰਦ ਕਰੇ ਅਬੈ ਅਪੁਨੀ ਲੇਖੁ ਛਾਂਨੁ ਤੁਮ॥ ੨੩॥
 ਤਹ ਬੈਠੈ ਇਕ ਦਸੁ ਪੁਰਖ ਤਿਹ ਤਰ ਕਲਗਾਈ॥ ਜਿਹ ਹਿਤਤ
 ਜਲਲ ਅੰਨ ਪਾਇ ਮੁਹਿ ਪੁਰਤੁ ਮਾਈ॥ ਸੋਤੁ ਮਕੋਨ ਹਿਨਿਕ
 ਸਮਿ ਲੈ ਕਹੈ ਠਰਮਾਂ ਹੀ॥ ਬੋਲ ਲੇਹੁ ਇਹੋ ਠਰ ਜਾਂ ਹਿ ਸੋ ਬਡ

ਹਿਤ ਚੰਗੀ। ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਜਾਨੇ ਤਜੇ ਜਲਹ ਮਰੇ ਜਾਂ ਨੇ ਸਿਲ
 ਪਰੀ। ਕੀਰਤੀ ਮੁਗੇ ਸਮੁਸ ਕਾਇਤਿ ਦੁਸੁ ਸੁਰਾਹ ਸੀ ਕਰੀ॥
 ੨੪॥ ਕੀਨੇ ਅਤਿ ਅਪਮਾਨ ਤ ਬੈ ਬਿਹ ਬਲ ਭੁਈ ਬਾਣੀ। ਰੇਵ
 ਤਿਠਾ ਛੀ ਸੁਰਾਮਾਂ ਹਿ ਮੁਖ ਬਾਤ ਨ ਆਈ॥ ਪੁਨਿ ਪਰਪੀਰ ਜ
 ਕਹਤ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਹਿ ਪਾਬਰ ਕਹਈ॥ ਹਮਰੇ ਨੈ ਕੁਨ ਘਟੇ ਨ ਮਤੁ
 ਵਾਪ ਜਲ ਲਹਈ॥ ਕਹੁਣਾਂ ਨਿਪਾਨ ਸੁਖ ਖਾਂਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦ
 ਲਾਜ ਤੁਮ ਕੋ ਸਦਾ ਚਲ ਆਵੁ ਅਬ ਨਿਜ ਦਾਸ ਪਹਿ ਸਭ
 ਮਾਂ ਹਿ ਪੈ ਕੈ ਮੁਦਾ॥ ੨੫॥ ਹਮ ਕੋ ਹਾਸੀ ਕੀਨੇ ਤੇ ਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਬਰ ਕੀ
 ਨੇ॥ ਯਹ ਦੁਖ ਛੁਤੀ ਆਫਟ ਤੇ ਨੈ ਕੁਨ ਹਿ ਪੀਰ ਜੁਲੀ ਨੇ॥ ਐਸੇ
 ਕਹਿ ਅਤਿ ਰੇ ਇਨ ਰਿਸੁ ਰਉ ਚ ਪੁਕਾਰੀ॥ ਭੁਪ ਸੁਤਾ ਹਿਤ ਪ
 ਇਜ ਲੈ ਬਲ ਲਾਈ ਬਾਰੀ॥ ਦੁਖ ਦੇਖ ਭੁਗਤ ਦੇ ਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ
 ਮਾਂ ਹਿ ਸੰਪੁਟ ਗਯੋ॥ ਹਰਖ ਤ ਬਾਣੀ ਲਾਯੋ ਰਿਦੈ ਦੁਸੈ ਮਨ ਮ

ਚਰਨੁ ਭੁਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਸੇਰ ਠਾ ਤਬ ਡਰ ਪਤਲੁ ਪੁਕੁ ਤ ਭਗਨੀ
 ਕੇ ਚਰਨੁ ਨ ਪਕੁਯੋ ॥ ਕਰ ਅਵਗੁਨੁ ਮਗੁਜਾ ਤ ਛਿਮੁ ਹੁਦਾਸਾ ਪ
 ਰ ਫਿਪਾ ਕਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਦੈ ਬਾਣੀ ਕੁਪੀਰਾ ਮਾਨ ਮਿਲਾਯੋ ਕੁਤ
 ਬਡਾ ਭਏ ਏਕੇ ਬੀਰ ਤ ਯੋ ਪਰਸਾ ਪਰ ਬੈਰੁ ਰਿਸਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸ
 ਭ ਮਿਲ ਕਰੈ ਸੇਵ ਬਾਣੀ ਕੇ ਗੁਰ ਜਾਂ ਨਹੀਆ ॥ ਗਯੋ ਰਿਦੈ
 ਅਹਿ ਸੇਵ ਭਏ ਰਾਮ ਮੈ ਭਗਤ ਸਬਾ ॥ ੨੯ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ॥
 ਸਾਖੀ ਭਗਤ ਨਹਿ ਤਜੁ ਤ ਕੋ ਬਿਖੁ ਦੀਨੀ ਏਹੁ ਭੀ ਸ੍ਰੀ ਓਭੈ ਬਾਣੀ ਯੀ
 ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਏਹੈ ਬਾਣੀ ਕਥਾ ਬਰ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਚਿ
 ਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਿਜ ਪੁਤ੍ਰ ਨ ਕੋ ਦੀਨ ਬਿਖੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੋ ਚਾਇ ॥
 ੧ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤਿਹ ਕਹਤਹੋ ਏਕ ਕੁਪਕੀਨਾਰਿ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵਹਿ
 ਤ ਚਿਤ ਕਰੈ ਨਿਜ ਪਤਿ ਮਾਗੁ ਜਾ ਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੋ ਕੁਪ
 ਦਹ ਸੇਨੇ ਸਜਗ ਜਾਂਨਾ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਮਾਵਤ ਸੰਤ ਰਿਖ ਤਿਹ ਕ

ੴ ਸ੍ਰੋਮੁਖਮਾਂਨਾ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਸੇਵਾ ਕਰਤ ਨਿਪਹੀ ਅਮੇਅ ੧੮੭
 ਤਿਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਅਪੁਨੀ ਇੰਛਾ ਗਵਨਹੈ ਨਿਜ ਮਾਸੁ ਮਸੁਖੁ ਚੀਤਾ ॥
 ੪ ॥ ਛਪੈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਉੱਤਮ ਸੰਤ ਤਾਂ ਹਿਪੁਰ ਮੇਚ ਲਿਅਯੋ ॥
 ਕਛੁ ਕਸਾਪਤਿ ਹਸੰਗ ਭੁਪੁ ਲਿਅਗੇ ਪਾਯੋ ॥ ਕਰਤੈ ਤੇਤਮ
 ਤਿਪ੍ਰੀਤਿ ਪੂਜ ਖੋੜਸਾ ਬਿਪਕੀਨੀ ॥ ਨਿਜ ਮੰਦਰ ਦੀ ਓਵਾਸੀ
 ਤਮਭਾ ਬਿਧਿ ਖੁਦੀਨੀ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਵਹ ਮੰਚਾਤ ਬਿਦਾਨ
 ਭੁਪਤਿ ਜਾਂਨ ਦੇਤ ਕਹਾ ॥ ਦਸਤੀਨ ਮਾਸ ਬੀਤਤ ਭੁਏ ਇਹ ਬਿਪ
 ਰਾਖੇ ਸੰਤ ਤਿਹਾ ॥ ੫ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਨਿਪਾਸ ਮਛਾਇ ਸੰਤ ਬਹੁ ਦੀਨ
 ਗਯਾਨਾ ॥ ਤੁਮਰੇ ਚਿਤ ਹਮ ਮਾਂਹਿ ਸਦਾ ਨਿਜ ਛਿਗ ਮੁਹਿ ਜਾਂਨਾ ॥
 ਤਾਂ ਤੇ ਹਨੁ ਮਤੁ ਕਰਹੁ ਭੁਪੁ ਅਬ ਅਗਨਾ ਦੀਜੈ ॥ ਕਰ ਜੇਰੇ ਨਿਪ
 ਕਹੀ ਦਾਸ ਕੇ ਸੰਗ ਹੀ ਲੀਜੈ ॥ ਤੁਮ ਸੰਗ ਗਏ ਨਹਿ ਬਨ ਤਪੈਰਾ
 ਜਕਾਜ ਕੈ ਸੇਰਹੈ ॥ ਅਬ ਪ੍ਰਤਿ ਗਵਨ ਸੰਤ ਨ ਕਯੋ ਜੇ ਇੰਛਾ ਭੁ

ਪਤਿਕੈ॥ ੬॥ ਨਿਪਮਨਦੀ ਨੀਠੀਕਸੰਤਜੈ ਹੈ ਅਬਪ੍ਰਤਾਨਿ
ਜਮੰਦਰਤਬਗਯੋਜੋਕਬਿਹਬਲਭਯੋਗਾਤਾਦਿਖਗੰਨੀ
ਮਨਚਕਤਬਹੁਰਬੂਝਤਕਰੋਜੇਰੀਕੋਹਬਿਥਾਸਮੁਝਇਸੰ
ਤਗਵਨੈਅਬਭੁਗੀਛੂਟਤਮੁਹਿਤਨਤਿਹਬਿਹਰਿਕਰਮੋਕੋਸੰ
ਗਨਲੇਤਜਨਾਸੋਸਦਸੁਤੰਤਆਪੀਨਨਹਿਕਿਹਬਿਧਰਾਥੋਤ
ਹਿਗਨਾ॥ ੭॥ ਸੁਨਿਗੰਨੀਨਿਪਬਚਨਨਹਿਕਛੂਉਂਤਰੁਦੀਨੈ॥
ਮਨਮੈਗਨਤੀਕਰਤਸੰਤਕਾਹੁੰਨਅਪੀਨੈ॥ ਪੁਨਿਸੁਤਦੀਨੀਗ
ਰਲਤਜੇਤਿਹਤਤਛਿਨਪੁੰਨਾਏਕਜਾਂਮਨਿਸਰਹੀਰੁਦਨਉਚੀ
ਸੁਰਠਾਨਾ॥ ੮॥ ਪਕੁਜੋਸੇਰਬਹੁਮਹਲਮੈਸੁਨਿਜਾਗੇਹਰਿਸੰਤਤ
ਬਾਛਿਗਬੂਝਨੋਕ੍ਰਿਤਤਿਨਕਹੀਸਬਨਿਪਸੁਤਤਜਾਗੇਪੁੰ
ਨਅਬਾ॥ ੯॥ ਕੰਡਲੀਆਸੁਨਿਮਹਿਤਅਚਰਜਭਯੋਗਵਨ
ਭਵਨਤਬਕੀਨਾਨੀਲੇਤਨਜਿਸਕੋਦਿਖੋਬੂਝਨੋਕਾਦਖੁਈ

ਨਾ ਬੁਝੇ ਕਾ ਦੁਖੁ ਲੀਨਾ ਜਾ ਦੁਕੀ ਚਿਹਿ ਆਗੇ ॥ ਕਰ ਸੀ ਪੁਰ
 ਤੀ ਅਕਪੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਂ ਨ ਤਸਰ ਬਾਗੇ ॥ ਭੇਰ ਰੁਏ ਤੁਮ ਚਲਤਾ ਬਿ
 ਹਿਤੁ ਵਨਿ ਪਤਨ ਤਜ ਪੁਨਿ ॥ ਮੇ ਸੁਤ ਕੋ ਬਿਖੁ ਦੀ ਨ ਸੰਤਰ ਹਿੰ
 ਕੇ ਉਦਿ ਨ ਸੁਨਿ ॥ ੮ ॥ ਤਨ ਪੁਲਕਤ ਰੁਰ ਨੇ ਨ ਜਨ ਦੇਖ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ
 ਬਾਤਾ ॥ ਗਦ ਗਦ ਬਚਨ ਨ ਆਵਈ ਅਤਿ ਬਿਹ ਬਲ ਰੁਯੇ
 ਗਾਤਾ ॥ ਅਤਿ ਬਿਹ ਬਲ ਰੁਯੇ ਗਾਤ ਸੰਗ ਜੇ ਸਾਧ ਰਹਾਏ ॥ ਤਿ
 ਨ ਪ੍ਰਤਿ ਦੀਨੀ ਬਿਦਾ ਜਾਹੁ ਜਿਹ ਆਸੁ ਮੁਭਾਏ ॥ ਕਰ ਪਕਰੇ ਨਿ
 ਪਕਾ ਛਤ ਉਨ ਹਿ ਮੈ ਜਾਂ ਉਗਨਾ ॥ ਕਛੁ ਪ੍ਰੇਮੀ ਜਨ ਕਹੇ ਦੇਖ ਬਾਲ
 ਕਾ ਬਿਸੇ ਮੇਤਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਰਠਾ ਪੁਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਬਾਲ ਜਿ
 ਵਾਯੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ॥ ਰਹੇ ਰੁਵਨ ਨਿਪ ਛਾਇ ਗਵਨ ਕਰਨ ਮਲਮਲ
 ਹੀ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨੁ ਹੁਮੈ ਤਦੇ ਕੰਨ ਬਿਯਗਾਂ ਨੀ ਕੀ ਕਥਾ ਅਬਾ ਪ੍ਰੇਮ
 ਭਗਤਿ ਕੀ ਖਾਂਨ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤਿਹ ਰੂਤ ਮਬਾ ॥ ੧੨ ॥ ਪੁਨਿ ਬਜ

ਤੀਜੀ ਹਰੇ ਸੋ ਨਿਪਸ ਠਹਰਿ ਰੁਗਾਤਿ ਬਿਨੁ ਆਦਿ ਪਤੀ ਅਕੁਈ
 ਬਿਦੇ ਹਸੰਤ ਚਰਨ ਰਜ ਕਿਵ ਲੇਤੋ ॥ ੧੩ ॥ ਸਾਸੁ ਸੁਸੁਰ ਪਰਵ
 ਰ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਜਾਂਨਤ ਨਹੀ ॥ ਜੀ ਅਰਹਿ ਕਿਹ ਆਪਾ ਹਸੰਤ
 ਸੀਤ ਸੋ ਪਾਲਤਨ ॥ ੧੪ ॥ ਛਪੇ ॥ ਅੰਤਰੰਗਾ ਇਕ ਸਖੀ ਤਾਂਹ
 ਸੋ ਕਯੋ ਬੁਝਾਈ ॥ ਦੈਰ ਨਿਜ ਸੁਤ ਗਾਚ ਲਸੰਤ ਜਬ ਪੁਰਮੇ
 ਆਈ ॥ ਤਿਹ ਚਰਨ ਮਿਤ ਬਾਲ ਉਠੈ ਤਬ ਯਹਿ ਸਦੁ ਮਾਨੈ ॥
 ਇਕ ਦਿਨ ਜਨ ਪੁਰ ਆਇ ਕਯੋ ਦਾਸੀ ਪ੍ਰਵੁਠਨੈ ॥ ਸੁਨਿ ਭੂਪ
 ਰਿ ਸੁਤ ਦੀਨ ਬਿਖੁ ਸੇਤਤ ਛਿਨ ਮਿਰਤ ਕਭਯੋ ॥ ਪੁਨਿ ਹਾਠ ਕ
 ਰੇ ਵਨ ਲਗੀ ਸਾਸੁ ਸੁਸੁਰ ਪੀਰ ਜੁਗਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਜਬ ਦੇਖੇ
 ਪਰਵਾਰ ਸਕਲ ਰੇਵਤ ਅਕੁਲਾਈ ॥ ਤਬ ਗੰਨੀ ਕਹਿ ਬੈਠਾ
 ਅਨ ਕੋਏ ਕਉ ਪਾਈ ॥ ਅੰਮੈ ਸੇਕਰ ਮਹਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਹੁ ਬਾਲ
 ਜਿਵਾਏ ॥ ਚਰਨ ਮਿਤ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਤ ਕਉ ਠਿਹੈ ਮੁਖ ਪਾਏ

॥ ਕੈਸੇ ਹੋ ਵਤ ਵਹ ਸੀਤ ਜਨ ਕੋ ਸੁਤਾ ਹਮ ਅੰਨ ਅਬਾਜੇ ਦਾ ॥
 ਸੀਤਿ ਹਸੰਗ ਦੀ ਨਤੀ ਅਲੈ ਰੇਟਾ ਬਹੁ ਗਏ ਸਬਾ ॥ ੧੬ ॥ ਕੁੰਡਲੀ
 ਆਮਗ ਦਾ ਸੀਸ ਮਛਾਇਤਿ ਹੁਨਿ ਮੁਤ ਪੈ ਮੁਖ ਭਾਖਾ ॥ ਦੁਰ
 ਹੁਤੇ ਰੰ ਰੰ ਤਕਰ ਕਹੈ ਬਚਨ ਸਿਰ ਰਾਖਾ ॥ ਕਹੈ ਬਚਨ ਸਿਰ ਰਾ
 ਖ ਜਾਇ ਦੇਖੇ ਬਰਸੰਤਾ ॥ ਜਿਮਤਿ ਹਸਿ ਪੁਜਾ ਦੀ ਨ ਕੀਨ ਸੇ
 ਨਿਜ ਦੁਖ ਪਤਿ ਤਾ ॥ ਕਰ ਜੇਰੇ ਬਹੁ ਬਿਨ ਵਸੰਤ ਅਨੇ ਨਿਪ ਗੁਰ
 ਲਗਾ ਰਾਂ ਨੀ ਕੇ ਮਨ ਪ੍ਰੇਮ ਅਪਿਕ ਠਾਢੀ ਵਾਰੇ ਮਗਾ ॥ ੧੭ ॥ ਰਾਨੀ
 ਸੰਤਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀ ਨਿਜ ਪ੍ਰਣ ਕੀ ਸਬ ਬਾਤਾ ॥ ਦੇਖ ਬਾਲ ਅਚ
 ਰ ਜਰੁ ਏ ਬਿਖੁ ਕਰ ਤਜਾ ਗਯੋ ਗਾਤਾ ॥ ਬਿਖੁ ਕਰ ਤਜਾ ਗਯੋ ਗ
 ਤ ਬਾਤ ਸਾਚੀ ਯਹ ਜਾਂ ਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰੇ ਪ੍ਰਣ ਕਰ ਹਿਸੰਤ ਭਾਖੀ
 ਮੁਖਿ ਬਾਂ ਨੀ ॥ ਕਰਹ ਰਿਕੇ ਜਨ ਪੁਜਾ ਨੁਪੋਇ ਪਗ ਦੀ ਨਿਪਾਂ ਨੀ ॥
 ਮੁਖ ਮੇਲਤ ਸਿਸ ਉਛੇ ਦੇਖਹ ਰਖਤ ਭੁਟੀ ਰਾਂ ਨੀ ॥ ੧੮ ॥ ਦੇਹਾ ॥

੧੮੬

ਸੰਤ ਚਰਨ ਸਭੁ ਪਰੇ ਜੇ ਨਿਪ ਕੇ ਪਰਵਾਰਾ ਭਏ ਸਿਖ ਜਭਗ
 ਤੀਲਣੀ ਰਾਂਗੀ ਕੇ ਉਪਕਾਰਾ ॥੧੬॥੬੧॥ ਮੂਲ ਛਪੈ ॥ ਅਸੈ ਅ
 ਗਾਧ ਦੁੰ ਭਗਤ ਕੋ ਹਰਿ ਤੇ ਖਨ ਅਤਿ ਸੈ ਕੀ ਚਿੰ ॥ ਰੰਗ ਨਾ ਬੋਕੋ
 ਸਦਨ ਕਰਨ ਬਹੁ ਬੁਧਿ ਵਿਚਾਰੀ ॥ ਕਪਟ ਪਰ ਮਹੁ ਚਿਜੈ ਨਿ
 ਦੁ ਬਹਿਤ ਦੇਹਿ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਹਿਸਪ ਕਰਨੇ ਕਾਜ ਬਪਿ ਕਬਾਨੇ
 ਪਰਿ ਆਯੋ ॥ ਤਿਲ ਕਦੰ ਮਕੀ ਸਕੁ ਚਜਾਂ ਨਤਿ ਹੁ ਆਪੁ ਬੀਪ
 ਯੋ ॥ ਸੁਤ ਬਪਹਿ ਜਨ ਦੇਖ ਕੈ ਦੇ ਕੰਨ੍ਹਾ ਆਦਰੁ ਦੀ ਚਿੰ ॥
 ਅਸੈ ਅਗਾਧ ਦੁੰ ਭਗਤ ਕੋ ਹਰਿ ਤੇ ਖਨ ਅਤਿ ਸੈ ਕੀ ਚਿੰ ॥
 ੫੧॥ ਜਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਮੋ ਆਭਾਣੁ ਜੇ ਨੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ਪਾਪਗੀ ਛੰ
 ਦੁ ॥ ਦੇਉ ਭਗਤ ਬਡੇ ਅਸੈ ਅਗਾਧਾ ॥ ਹਰਿ ਤੇ ਬੇਸੇ ਸੁਨਿਕ
 ਥਾਸਾ ਪਾਇ ਕਮਾ ਮਾ ਬਿਯਭਾਨ ਜਾਮਾਂ ਨਾ ॥ ਤਿਹ ਆਪ ਸਮੇ
 ਸਨ ਬੀਪ ਜਾਂ ਨਾ ॥੧॥ ਮਾਤੁਲ ਗੁਹਿ ਸਿਸਗ ਯੋ ਬਾਰਏ ਕਾ ॥ ਤਿ

१॥ ਅਮਰਗੋਬਿੰਦੀਨੋਬਿਬੇਕਾਹਰਿਰੁਜਨਬਿਨਾਕੁਵਬਿਬਾਜ
 ਤਾ॥ ਸੁਤਗੋਰਗਤਸੁਖਲੋਗਤਾ॥ ੨॥ ਸੁਨਿਮਾਤੁਲਬਚ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਮਾਂਨਾਗੀਜੁਨੇਬਾਲਕਹੀਅਸਾਦੁਜਾਂਨਾਮਿਲਪੇ
 ਮਭਗਤਿਦੇਉਕਰਤਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਗਹਿਸਾਪਸੰਤਸੇਵਾਸੁਨੀਤਾ॥
 ੩॥ ਬਾਲਕਜਨਨੀਯਹਸੁਨੀਬਾਤਾ॥ ਤਿਨਜਾਇਕੇਪਭਰਕ
 ਹੀਬ੍ਰਾਤਾ॥ ਨਿਜਰਹਿਖੇਯੇਮੁਹਿਸੁਤਬਿਗਾਗਾਦੇਉਪਰੇਚ
 ਰਨਰਿਸਦੀਨਟਾਰਾ॥ ੪॥ ਫਿਰਦੁਹਨਪਰਸਪਰਮੰਤ੍ਰਕੀਨਾ॥
 ਇਨਸਨਬੰਧੀਦੁਖਅਪਿਕਦੀਨਾ॥ ਤਜਜਭਕੁਟੇਬਨਿਸਰ
 ਹੀਜਾਂਮਾਬਨਕੋਗਵੇਲੇਦੇਉਭਗਤਰਾਂਮਾ॥ ੫॥ ਗਾਏਦੱਖਨਦਿ
 ਸਜਤਰੰਗਨਾਥਾ॥ ਬਿਨੁਮੰਦਰਪ੍ਰਭਕਿਹਕਹੈਗਾਥਾ॥ ਜੇਦੈਪੈ
 ਪਨਪ੍ਰਭਹਿਤਸਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਰਚਿਮੰਦਰਸੇਵਹਿਸੰਤਨੀਤਿ॥ ੬॥
 ਗੁਰਮੇਭਮਸੇਵਾਕਰਤਸਾਪਾਸੇਪਰਸੁਭਾਵਪਨਚਹਿਅਗਾ

ਸੋਰਠਾ

ਪਾਹਰੇਸਗਲਨਿਸਾਦੇਊਗਨਤਬਾਤਾਫਿਰਕਰੀਦੁੰਦਜ
ਬਉਠੇਪ੍ਰਾਤਾ॥੧੦॥ਸਰੁਕੋਪਿਅਪਨੁਨਹਿਦੇਤਕੋਇ॥ਪ੍ਰਿਤਮਾ
ਪਾਰਸਯਹਿਸੁਨੀਸੇਇ॥ਝੇਨੀਮੰਦਰਮਹਿਪਗੀਬੀਗਾਸੁਤਿ
ਨਿੰਦਤਮਤਿਨਹਿਪਰਤਪੀਰਾ॥੧੧॥ਪੁਨਿਮਨਕੀਨਵਿਚਾਰਪਰ
ਹਿਨਰਕਹਮਕੋਨਦਖਾ॥ਪ੍ਰਭਪੈਰੈਸੁਖਸਾਰਅਰੁਸੀਤਨਸੇਵਕ
ਰੈ॥੧੨॥ਗਏਸ਼ਾਵਗੀਥਾਂਨਕੁਟੇਸਿਖਜਤਾਂਕੇਦੇਉ॥ਨਿਜ
ਮੰਤ੍ਰਦੀਓਕਾਂਨਕਛੁਸੇਵਸੇਪੀਤਬੈ॥੧੩॥ਲਗੇਸੇਵਦੇਉਪ੍ਰੀ
ਤਿਗੀਏਸਗਲਜਰੇਵਫੇ॥ਗਯੋਕਾਲਕਛੁਬੀਤਿਲਾਇ
ਕਜਾਂਨਮਹੀਤਤਿਹ॥੧੪॥ਦੀਨੀਮੰਦਰਸੇਵਕਰਹੁਪੁਤ੍ਰਮ
ਤਿਪ੍ਰੀਤਿਸੇ॥ਛੀਨੇਸਗਲੇਭੇਵਕਿਹਬਿਪਪ੍ਰਿਤਮਾਕਾਛਾ
ਮਾ॥੧੫॥ਝੇਕਾਰੀਗਾਰਗਜਮਾਤੁਲਬੂਝੇਤਾਂਹਕੋ॥ਤਾਲਾ
ਦੀਨੇਆਤੁਮੰਦਰਤੇਕੰਠਾਗਯੋ॥੧੬॥ਤੁਮਹਿਬਨਾਈਠੇਰ

ਕਹੋ ਮਿਤ ਕੋ ਅੰਨ ਮਗਾ ਜਾਂਨ ਤਨਾਂ ਹਿਨ ਐਹੁ ਮਤੁ ਮਹਿਤ ਪ੍ਰਤਕ
 ਹੋਤੁ ਮਾ॥ ੧੪॥ ਜਲ ਬਲਗ ਫੂਛਨ ਲੇਹਿ ਤ ਬਲਗ ਰਾਖੁ ਯੋ
 ਪਯਾਹਿ॥ ਹਮ ਕੋ ਬਡ ਮੰਦੇਹ ਕਿਹ ਮਾਰਗ ਕੰਠਾ ਗਯੋ॥ ੧੫॥
 ਪੁਨ ਬੇਲੇ ਦੇਹ ਰਾਜ ਰਿਨ ਦੁਰਤਾਂ ਕੋ ਨਹੀ॥ ਕਲਸ ਭਵਰ ਕੋ
 ਸਾਜੁ ਪੇਚ ਸਵਾ ਕੋ ਭਲੀ ਬਿਧਾ॥ ੧੬॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਗਿ ਹਮ
 ਰਗ ਕੋ ਲੇਗਯੋ ਐਹੁ ਨ ਦੂਜ ਰਬਾਤਾ ਐਸੀ ਬਿਧ ਜਨ ਭੇਦ ਲੈ
 ਆਇਕ ਹੀ ਸਬ ਬਾਤਾ ਆਇਕ ਹੀ ਸਬ ਬਾਤਾ ਰਖ ਆਈ
 ਜਬ ਰੋਨੀ॥ ਮਾਤੁਲ ਮੰਦਰ ਰਾਖ ਭੇਦੁ ਪਾਯੋ ਨਹਿ ਜੈਨੀ॥ ਬਾਲ
 ਕ ਬਾਹਰ ਰਹਿ ਯੋ ਦੀਓ ਤਾਲਾ ਜਾਨ ਨ ਜਿਹਾ॥ ਆਪੀ ਨਿਸ ਸਭ
 ਸੋਇਕੀ ਓਮਾਰਗ ਉਪਰਤਿ॥ ੧੭॥ ਭਾਰ ਜੇਵਰੀ ਪ੍ਰਥਮ ਤਿ
 ਹਮੁ ਰਤਲੀ ਨੀਕਾ ਛਾਪੁ ਨਿਮਾਤੁ ਲਚ ਦਿਰਜੁ ਪਕਰੀਯੋ
 ਰਖ ਅਤਿ ਬਾਛਾ ਹੀਯੋ ਰਖ ਅਤਿ ਬਾਛਾ ਛੂਲ ਛਸ ਕੈਤ

ਨੁਰਹਿ ਚਿਹਾਰੀ ਵਕਾਟ ਮੁਹਿ ਸਪਦਤ ਬੈ ਮਾਤੁ ਲਯਹਿ ਕਹਿ ਚਿਹਾਰੀ
 ਹਥਿ ਪਰਤਹਿ ਤੇ ਹਿਨੈ ਨ ਜਲੁ ਬਾਲਕ ਛਾਹੀ ਪੈਰੈ ਨਿਦਾ ਭੇਖ
 ਤਬੈ ਚਿਹਾਰੀ ਵਕਾਟ ਛਾਹੀ ॥ ੧੮ ॥ ਮੂਰਤ ਬਾਲਕ ਲੈ ਚਲੈ ਮਨ ਮੇ
 ਕਰਤ ਬਿਖਾਯਾ ਜੀਵਾ ਬਿਨਾ ਆਸਾਨੀ ਬਿਨੁ ਮਾਤੁ ਲਤਨ
 ਬਾਯਾ ਬਿਨੁ ਮਾਤੁ ਲਤਨ ਬਾਯਾ ਯੋ ਪੀਰ ਜਪਹਤਾਂ ਛਾਹੀ ॥ ਅ
 ਗੇਖ ਦਤਨੀ ਵਦੁਰ ਦਿਖਗਨ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਹਮ ਕੋ ਲਗੀ ਅਵ
 ਰਕਹਾ ਸੁਖ ਲੈ ਪੂਰਤਾ ਵਡ ਭਾਗੀ ਯਹ ਸਾਹੁਰ ਚੈ ਮੰਦਰ
 ਪ੍ਰਭ ਮੂਰਤਿ ॥ ੧੯ ॥ ਇਹ ਬਿਪਿਗਨਤੀ ਕਰਤ ਜਨ ਆਯੋ ਜ
 ਬਵਯੋਗਾਨੀ ਵਖੁ ਦਤ ਮਾਤੁ ਲਤਨਾਂ ਮਿਲੇ ਭਗਤ ਸਿਰ ਮੋਹ ॥
 ਮਿਲੇ ਭਗਤ ਸਿਰ ਮੋਹ ਰਚੈ ਮੰਦਰ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਮਇਗਲ
 ਟਤ ਅਪਾਰ ਕਹਾ ਬਰਨੈ ਤਿਹ ਗੀਤੀ ॥ ਬਹੁ ਬਿਪਿ ਆਵਹਿ ਸੰਤ
 ਕਹਹਿ ਸੇਵਾ ਦੁਚਿਹੈ ਜਿਹਾ ॥ ਰੰਕਨ ਦੇ ਪਨੁ ਭੁਰ ਕੇ ਊਨ ਹਿਟਿਹ

ਨਾ ਚਤ ਇਹ ॥ ੨੦ ॥ ਦੇਹਗਾਰੰਗ ਨਾਥ ਮੇਲੇ ਰਹੈ ਦੁਰਦੁਰਾਇ
 ਸੰਤ ॥ ਜੁਨਿ ਸਨ ਬੀਪੀ ਆਇ ਪੁਨਿ ਰਗਤੀ ਕਹੀ ਅਨੰਤ ॥ ੨੧ ॥
 ੬੨ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋ ਸਪ ਕਰਨ ਕੀ ॥ ਛਪੈ ਆਟੀ ਕਾ ਹੋ ਸਨ ਹਿਤ ਪ੍ਰ
 ਕਰੁ ਏ ਬੈਦ ਸੁਨਹੋ ਇਤਹਾਸਾ ॥ ਚੰਦ ਸੈਨ ਭੂਪਾਲ ਕਰਤ ਬੀ
 ਗਲੇ ਵਾਸਾ ॥ ਭਯੋ ਤਾਂ ਹਿਤਨ ਕੁ ਸੁਕੀ ਏਉ ਪਚਰ ਅਨੇਕਾ ॥
 ਚਹਿ ਮਰਾ ਲਕੀ ਖਾਲ ਬੈਦ ਬੇਲੇ ਪੁਨਿ ਏਕਾ ॥ ਤਾਹੂੰ ਮੈ ਪ
 ਰਦ ਮਾਰਹੋ ਤਿਹ ਪਲ ਸੋਨਿ ਪਖਾਇ ਨ ਬਾ ॥ ਏਤੀ ਨ ਦਿਵਸ ਤ
 ਨ ਸੁਰਨ ਸਮਝੈ ਹੋ ਦੁਖ ਯਹ ਸਕਲ ਤਬਾ ॥ ੧ ॥ ਜੁਨਿ ਭੂਪਤਿ
 ਆਨੰਦ ਬਾਧਿ ਕੋ ਬੇਲੇ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਜਾਵਹੁ ਮਿਲਦ ਸਪਾਂਚ
 ਆਨੰਦ ਸਪਦ ਮਰਾਲਾ ॥ ਜਾਤਿ ਪਛਾਨਤ ਹੋ ਸਨਿ ਪਤਿਹ ਮ
 ਗਹਿ ਤਿਹ ਕੋ ਸੋ ॥ ਦੁਖ ਦੁਸੁਨ ਉਰ ਜਾਤ ਮਾਨ ਸਰਹਿ ਸਦਵੈ
 ਸੋ ॥ ਰਿਸ ਬੇਲੇ ਭੂਪਾਲ ਪੁਨਿ ਬਿਨੁ ਆਨੰਦੁ ਮਹੋਤ ਸਬਾ ॥ ਓਇ

ਰਲੀਭਾਖਬਧਿਕਗਏਰਹਮਾਹਿਕੀਨਵਿਚਾਰਤਬਾ॥੩॥ਸੰ
 ਤਨਸੋਬਿਸ੍ਵਸਨੈਕੁਨਹਿਉਡਤਮਰਾਲਾਬਧਿਕਨਭੇਖਬਨ
 ਇਲੀਓਸਾਪਨਤਤਕਾਲਾਗਏਮਾਂਨਸਰਮਾਂਝਦੇਖਪੰਕਤਿ
 ਬਹੁਸਾਗਲੀਨੀਅੰਖਪਛਾਂਨਜੀਤਨਹਿਬਧਿਕਵੀਸਾਜਿ
 ਉਡਿਐਹਮਇਨਜਾਂਨਕੈਭੇਖਲਜਾਵਤਸਾਪਕੋ॥ਯਜਾਂਨਬ
 ਪਾਯੋਆਪਤਨੁਰਾਖੋਮਾਂਨਅਗਾਪਕੋ॥੩॥ਲੈਬੰਧਕਛਿਗ
 ਗਏਭੁਪਅਨਗਨਪਨੁਦੀਨੋ॥ਪੂਰਜਾਂਨੀਮੁਹਿਰੇਤਤੰਸਆਪਨ
 ਤਤਕੀਨੋ॥ਧਰਗਰਿਬੈਦਸਰੁਪਨਗਾਰਭੁਪਤਿਕੇਆਏ॥ਏ
 ਕਸੇਠਕੀਹਾਟਬੈਠਯਹੁਦੇਦਜਨਾਏ॥ਹਮੁੰਮੈਖਦਸਰੁਜਾਂਨਹੈ
 ਜਾਇਕੀਭੁਪਾਲਪ੍ਰਤਿ॥ਤਤਛਿਨਪੀਲੀਏਮੰਗਾਇਪ੍ਰਭੋਬੋਲੇ
 ਪੰਛੀਗਹੇਕਤਾ॥੪॥ਸੁਨਹੋਬੈਦਸੁਜਾਂਨਪਕਰਬਹੁਜਤਨਮਰਲ
 ॥ਯਾਂਕੋਪਲਹਮਖਾਂਹਿਮੈਛਦੀਬਨਇਹਖਾਲਾ॥ਪ੍ਰਭੁਕਰਿ

ਛਾਡਹੀਸਕਰਹੀਆਛੀਹਮਦੇਗਾਬਾਰਦਘਟਾਅਨੁਪ
 ਜਾਨਬਰਖੇਜਬਮੇਗਾਜੁਨਿਕਰਮੁਸਕਾਏਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਝੇ
 ਲੀਤੈਐਛਦਦਈ॥ਨਿਪਖਾਵਤਤਨੁਨਿਰਮਲਭਯੋਹੀਅ
 ਅਚਰਜਚਿਤਾਗਈ॥੫॥ਅਬਛਾਡਹੀਸਛਾਡਈਨੇ
 ਤਤਕਾਲਾ॥ਲੇਵਹੁਪਨੁਬਡਗਾਂਮਜੇਰਕਰਕਹਤਭੁਪਾਲਾ॥
 ਹਮਪਨੁਲੇਹਿਨਭੁਪਸੰਤਦੀਨੈਉਪਦੇਸਾ॥ਐਛਦਤਬਗਾਕ
 ਰੈਲੇਭੁਨਹਿਕਕੋਲੇਸਾ॥ਤੁਮਸਾਪਸੇਵਹਿਤਚਿਤਕਰਹਮ
 ਕੇਸੁਖੁਪੈਅਪਿਕਅਬਾ॥ਨਿਪਦੇਸਭਗਾਤਿਵਿਸਤਾਰਸਬਅੰ
 ਤਰਿਹਿਤਪ੍ਰਭੁਭਏਤਬਾ॥੬॥ਪਰਮਸਾਲਕਰਗਾਮਗਾਮਨਿਪ
 ਸੇਵਤਸੰਤਾ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਾਤਿਕਹਕੋਯੋਜਾਂਹਿਪ੍ਰਭਮਿਲੇਅੰਨੀਤਾ॥
 ਤਿਹਬਪਿਕਨਭਯੋਗਜਾਨਭੇਖਛਲਕਰਹਮਲੀਨਾ॥ਪੰਛੀਕੀ
 ਨਪ੍ਰਤੀਤਐਹੁਕਿਨਕਰੋਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ਤਬਭਏਸਾਪਬੱਧਕਮਬੈਤ

ਯੋ ਬਾਨੇ ਸੰਤ ਕਰਗਾ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਜੋ ਨਰ ਭਗਤਿ ਲਹਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰ
ਯਾਸ ਸੰਸਾਰ ਤਿਹ ॥ ੭ ॥ ੬੩ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂ ਜਨਮ ਦਾ ਬ੍ਰਤੀ
ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂ ਜਨਮ ਦਾ ਬ੍ਰਤੀ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨ
ਹੁਦੈ ਕਾਂਨ ॥ ਭਗਤ ਸੇਵਹਿ ਤਚਿਤ ਕਰੈ ਜਾਂ ਨਤਨਾਂ ਹਿਨ ਆਂਨ ॥ ੧ ॥
ਮਿਤ੍ਰ ਹੁਤੇ ਇਕ ਨਿਪਤਿ ਤਿਹ ਸੇ ਆਯੋ ਤਿਹ ਦੇਸਾ ॥ ਮਿਲਵੇ ਕੀ
ਅਤਿ ਚਾਹਮਨ ਆਗੈ ਮਿਲੇ ਜਨ ਰੇਸਾ ॥ ੨ ॥ ਕਛੁ ਕਦਿ ਵਸਰਾ
ਖੋਜੇ ਤਹਾਂ ਬਿਦਾ ਮਾਂਗ ਸੋਭੁ ਪਾ ॥ ਏਕ ਮਾਸ ਰਹਿਹ ਅਵਰ ਪੁਨਿ
ਪੁਰਜਾ ਹੁ ਅਨੁਪਾ ॥ ੩ ॥ ਸਦਾ ਬ੍ਰਤੀ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਰਹੇ ਨਿਪਤਿ
ਵਹ ਮੀਤਾ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਯਾਂ ਕੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਧਨ ਸੋ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
੪ ॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆ ॥ ਆਯੋ ਤਜ ਨਿਜ ਦੇਸ ਕੋ ਮੀਤਾ ਮਿਲਨ ਕੇ ਹੇਤਾ ॥
ਯਹਿ ਮੁਹਿ ਛਿਗਨਹਿ ਬੈਠੈ ਸੰਤ ਸੇਵ ਬਹੁ ਲੇਤਾ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵ ਬ
ਹੁ ਲੇਤ ਭੁਪ ਕੋ ਨਹਿ ਅਸ ਜੋ ਗਾ ॥ ਕਛੁ ਕਸਾਪ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਐਹ

ਗੈਨਿਤਭੋਗਾਤੋਯਹਿਵਿਤ੍ਰਪੁਨਜਨਸੰਤਅਪਰਾਪਜੁਠਯੇ
 ਆਤਾਕੋਕਛੁਨਹੀਕਰੈਸੀਤਨਿਪਮਨਮੈਆਯੋ॥੫॥ਦੁਰਕਰ
 ਨਸੰਦੇਹਤਿਹਰਿਜੂਕੀਨਉਪਾਇ॥ਏਕਸੰਤਆਯੋਤਤਾਂਸੀ
 ਮਹਾਂਜਨਕੇਠਾਂਇ॥ਸੀਮਹਾਂਜਨਕੇਠਾਂਇਭੁਪਬਹੁਆਦਰੁਕੀ
 ਨੇ॥ਨਿਜਮੰਦਰਦੀਓਵਾਸੁਨਿਪਤਿਭੁਤਤਿਹਰਸਭੀਨੇ॥ਸਿ
 ਦਿਨਖੇਡਤਸੰਤਸੰਗਹਿਤੁਕੀਨੇਭੁਰੀ॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਕਯੋਸਾਪਰ
 ਯੇਸਿਸਕੋਲੈਦੁਰੀ॥੬॥ਮਾਕਯੋਨਿਪਸੁਤਕੋਤਬੈਭੁਖਲਲੀਨ
 ਉਤਾਰਾਗਾਡੁਯੋਤਿਹਕੋਪੁਰਿਮੈਪੁਨਿਮਨਕੀਨਵਿਚਾਗਾਪੁ
 ਨਿਮਨਕੀਨਵਿਚਾਰਲੀਨਹਤਜਾਮੈਭਾਰੀ॥ਯਹਭੁਖਨਕਿਹ
 ਕਾਂਮਦੀਏਤਤਛਿਨਸੇਭਾਰੀ॥ਫਿਰਆਯੋਪੁਰਮਾਂਹਿਕਰਤ
 ਪਛੁਤਾਪਸੁਭਾਕਯੋ॥ਹਰਿਜੂਪ੍ਰੇਰੀਬੁਧਿਤਾਂਹਕਰਨਿਪਸੁਤ
 ਮਾਕਯੋ॥੭॥ਜਬਸੁਤਗਯਆਯੋਨਹੀਰਾਂਨੀਮਨਪਛੁਤਾਇ॥

ਕਾਂਗਯੋਰਾਖਯੋਕਾਡੇਂਡੀਨਗਰਟਿਗਇਓਡੇਡੀਨਗਰਟਿ
 ਗਇਸੰਤਵਹਲੀਨੇਸੰਗਾਯਾਬਾਲਕਜੇਊਬਤਾਇਦੇਯਪਨੁ
 ਕਰਹਿਨਭੰਗਾਯਾਇਕਸੰਨਜਾਸੀਦੇਖਿਗਹਿਓਤਿਹਕਹਿਦੀਨ
 ਸਬਾਮਾਕਯੋਸਿਸਾਇਹਸਾਧਸੰਗਲੋਜਤਤਿਰਹੈਜਬਾ॥੮
 ਛਪੋਯਾਜਹਛਾਂਪਯੋਸਿਸਪੂਰਿਦੁਰਦੀਨੇਦਿਖਗਾਈ॥ਸਿਨਜ
 ਸੀਗਹਿਲੀਨਮੈਨਾਅਪਕੀਨੇਕਾਈ॥ਤੋਂਹੀਮਾਕਯੋਬਾਲ
 ਬਹੁਰਛਲਦੀਓਬਤਾਈ॥ਸੰਤਹਿਨਾਮੁਨਲੇਹੁਤਉਤੁਪ
 ਛਾਡੈਭਾਈ॥ਮੁਹਿਦੇਸੁਛਾਡਜਾਵਹੁਅਬੈਗਯੋਛਾਡਹੁ
 ਜਨਤਬੈ॥ਮੁਖਸਨਮੁਖਸੰਤਨਕਰਤਵਹੁਅਤਲੋਜਤਜਾਂ
 ਨੋਜਬੈ॥੯॥ਚਾਂਨੀਪ੍ਰਤਿਕਹਿਭੂਪਸਾਧਮਨਮੇਪਛੁਤਾਈ
 ॥ਜੈਹੈਮਨਹੁਗਿਲਾਂਦੇਹੁਨਿਜਸੁਤਾਬਿਵਾਹੀ॥ਪੰਨਿਪੰਨਿ
 ਕਹਿਭੂਪਨਾਰਿਕੀਉਸਤਤਿਕੀਨੀ॥ਤੁਵਸੁਤਮਾਕਯੋਸਾਧ

ਤਾਂਹਿਪੁਤੀਚਹਦੀਨੀ॥ਤਬਹਰਖਤਰੈਦੰਪਤਿਗਏਸੰਤਹ
 ਫਿਗਬਿਨਤੀਕਰੀ॥ਦਾਸੀਕੀਜੈਮੁਹਿਸੁਤਾਕੈਕਹਿਪੁਨਿਜ
 ਨਮੈਸਿਸਹਰੀ॥੧੦॥ਮੈਲਾਇਬਹੁਦੰਡਭੁਪਤੁਮਨੈਕੁਨਦੀ
 ਨਾਪੁਨਿਉਲਟੇਦੈਸੁਤਾਕਹਤਅਸਚਖਭਰਲੀਨੀ॥ਬਰ
 ਵਸਕੀਨਬਿਵਾਹਦੀਏਮੰਦਰਸੁਭਛਾਏ॥ਸੰਤਗਵਾਇਹਿ
 ਲਾਂਭੁਪਰਾਂਨੀਹਰਖਾਏ॥ਪੁਨਿਆਏਗੁਰਗੁਰਹਿਨਿਪਤਿ
 ਕੇਅਤਿਆਦਰੁਤਾਂਕੈਕੀਓ॥ਤਿਹਬੂਝੈਸਿਸਪਾਯੇਪੂਰੁ
 ਕੈਨਹੇਤਯਮਮਗਲੀਓ॥੧੧॥ਸੁਪਨਿਤਰਸੰਸਾਰਹੇਤੁਕੈ
 ਉਪ੍ਰਭਨਾਂਹੀ॥ਫਿਗਬੈਠੈਨਿਪਸਚਿਵਸਕਲਕਹਿਦੀਨੀ
 ਤਾਂਹੀ॥ਬੇਲੇਗੁਰਸੁਨਿਭੁਪਤਹਿਪ੍ਰੀਛਾਪ੍ਰਭਲੀਨੀ॥ਯਹ
 ਦੀਨੈਸਿਸਦਾਹਗਏਤਿਹਠੈਰਸੁਭੀਨੀ॥ਤਹਹਰਿਨਸੁਗੁਰ
 ਗਾਵਨਲਗੇਪੁਨਿਜਲੁਛਿਰਕੈਰਾਮਕਗਾਤਬਸਾਵਪਾਂ

ਬਾਲਕਰਯੋਜੈਜੈਜੈਜੈਸਬਦੁਲਹਿ॥੧੩॥ਦੇਹਗਾਗਯੋ
 ਮੀਤਸੰਦੇਹਨਿਪਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਿਹਲੀਨਾਜਹਤਹਦੁਹੁਨਿ
 ਪਦੇਸਮੇਸੰਤਸੇਵਰਸਭੀਨਾ॥੧੩॥੬੪॥ਮੂਲਛਪੇ॥ਚਾਰੇ
 ਜੁਗਚਤੁਰਭੁਜਸਦਾਭਗਤਗਿਰਾਸਾਚੀਕਰਨਾਦਾਗਮ
 ਈਤਰਵਾਰਸਾਗਮਯਰਚੀਭੁਵਨਕੀ॥ਦੇਵਾਹਿਤਸਿਤਕੇ
 ਸਪ੍ਰਤਗ੍ਯਾਗਾਥੀਜਨਕੀ॥ਕਮਪੁਜਕੇਕਪਚਾਰੁਚਿਤਾ
 ਪਰਕਾਸੁਲਜਾਏ॥ਜੈਮਣਕੇਜੁਪਮਾਂਹਿਅਸਦੁਚਿਅਪਨ
 ਪਾਏ॥ਪ੍ਰਤਸਤਭੈਂਸਭਈਚੋਗੁਨੀਸ੍ਰੀਪਰਮੰਗਸਾਇਕ
 ਪਰਨਾ॥ਚਾਰੇਜੁਗਚਤੁਰਭੁਜਸਦਾਭਗਤਗਿਰਾਸਾਚੀ
 ਕਰਨਾ॥੫੩॥ਸਾਥੀਸ੍ਰੀਭੁਵਨਚੋਹੰਨਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਕੁੰ
 ਰਲੀਆ॥ਸੁਨੀਏਭੁਵਨਚੋਹੰਨਕੀਕਥਾਸੰਤਮਨੁਲਾਇ॥
 ਗੰਨਾਕੋਚਾਕਰਹੁਤੇਪਟਾਲਾਖਜੁਗਾਥਾਇ॥ਪਟਾਲਾਖਜੁਗ

ਖਾਇਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਪਨਲੀਨੀ। ਸੰਤਨਕੀਸਦਸੇਵਕਰਤ
 ਰਿਜਸਰਸਭੀਨੀ। ਇਕਦਿਨਭੁਪਤਿਚਛਾਸਿਕਾਰਸੰਗਰ
 ਹੋਭੁਵਨਪੁਨਿ। ਜਾਂਹਿਅਗਾਮਿਗਨਿਕਸਿਸੋਈਮਾਰੈਕਹਿ
 ਨਿਪਸੁਨਿ॥੧॥ ਤਬਗਾਂਭਨਿਮਿਗਨੀਚਲੀਜਨਅਗੈਉਠ
 ਦੇਗ। ਮੇਲਅਸੁਤਿਅਸਹਤਯੋਲਗਯੋਪੀਠਮੈਘਗ। ਲ
 ਗਯੋਪੀਠਮੈਘੋਰਕਟੀਪੁਤਨਸੰਗਤਬਹੀ। ਦੇਖਤਭਈਗਿ
 ਲਾਂਨਭਗਤਸਸਕਤਸਿਸਜਬਹੀ। ਕਰਹੋਦਸੁਨਕਾਜ
 ਮੇਹਿਜਗਭਗਤਕਹਤਸਬਾ। ਬਾਂਪੀਜੈਤਰਵਾਹਤੀਮਿ
 ਗਨੀਸੁਤਸੋਤਬਾ॥੩॥ ਬਿਨੁਬਾਂਧੇਸਮਸੇਰਕੇਦੇਤਜਗੀਰਨ
 ਭੁਪਾ। ਸਾਧਸੰਤਦੈਓਕਹਾਭੇਜਨੁਬਸਤਅਨੁਪਾ। ਭੇਜਨੁਬ
 ਸਤਅਨੁਪਭੁਵਨਫਿਰਐਹੁਵਿਚਾਰੀ। ਵਹੀਮੂਠਸੰਗਰਾ
 ਖਦਾਰਤਰਵਾਰਸੁਧਾਰੀ। ਭੇਵਲਖੇਇਕਬੰਪੁਕਹੀਸਬ

ਕੁਪਤਿਸੋਤਿਨਾਮਾਂਨਤਰਾਂਨਾਨਾਹਿਬਾਤਸਾਦੀਦੇਖੇਬਿਨੁ॥
 ੩॥ਬੀਤਗਯੋਇਕਬਰਸਤਬਮੈਸੇਨਿਤਵਹੁਭਾਖਾਭਰ
 ਤਤੇਜਦਿਖਕਯਸਕਰੁਪਤਿਮਨਮੈਰਾਖਾਭੁਪਤਿਮਨਮੈਰ
 ਖਏਕਦਿਨਕਯੋਦਸੁਫਿਗਾਜੋਨੋਇਤਰਵਾਰਦਾਰਕਾਟ
 ਹੁਮਰੇਸਿਗਾਕਾਧੁਤੀਸਰੇਪਯਸਕੁਓਪਬਨਦੈਰੀਤੀ॥ਬ
 ਹੁਬਿਧਰਚੇਬਿਤਾਂਨਗਯੋਨਿਪਘਾਮਹਿਬੀਤੀ॥੪॥ਛਪੇ॥
 ਗਏਬਾਗਮੈਸਾਚਿਵਸਕਲਮੇਨਾਪਤਿਭਾਰੀ॥ਗਯੋਭੁਵਚੋ
 ਨਰਿਦੈਪ੍ਰਭਰਾਖਮੁਰਾਰੀ॥ਪ੍ਰਥਮੈਮਿਸਨਿਪਕਾਛਖਤੁਗਾਅ
 ਪੁਨਦਿਖਰਾਯੋਕਾਅਛਮਭੁਲੇਗਬਹੁਰਫਿਗਸਾਚਿਵ
 ਕਛਾਯੋਤਬਕੁਮਕੁਮਕਰਦੇਖਨਲਗੇਭੁਵਨਰਿਦੈਚਿਤ
 ਪਰੀ॥ਦੇਖੈਮੈਰੀਤਰਵਾਰਜਬਭੁਪਕਹਾਕਹੁਏਰੀ॥੫॥ਇਤ
 ਨੇਮੈਨਿਪਕਯੋਭੁਵਨਸਮਸੇਗਦਿਖਾਵਹੁ॥ਉਤਸਾਰਦਪ੍ਰਭ

ਪਠੀਭਗਤਜਿਹਵਾਪਰਜਾਵਹੁਕਹਨਲਗੇਸੇਦਾਰਕੀ
 ਮੁਖਮੁਹਿਅਸਸਾਗਾਯਹਕਹਿਕਾਢੀਭਗਤਮਨੇਦਾਮਨਿ
 ਚਮਕਾਗਾਦਿਖਤੇਜਨਸਨਮੁਖਦਿਸ੍ਰੇਸਕਲਸਰਾਅਚਕ
 ਰਈ॥ ਨਿਪਕਾਢਖਡਗਮਾਗਨਲਗੇਜਿਹਸੁਣੀਸਾਖਦਈ॥
 ੬॥ ਭੁਵਨਕਪ੍ਰਯੋਕਰਜੋਰਭੁਪਟਿਨਸਾਚੀਭਾਖੀ॥ ਜਾਦਿਨ
 ਮੁਗਨੀਹਤੀਦਾਰਕੀਮੈਅਸਰਾਖੀ॥ ਭਈਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਸਾਰ
 ਕਤਾਬਰਨੁਲਿਭਾਗਾਸੁਨਤਭਗਤਕੇਬਚਨਪਕ੍ਯੋਸਿਖਪ
 ਗਮਨੁਰਾਗਾਤੁਮਆਵਹੁਨਹਿਜੋਹਾਰਹਿਤਤੁਵਦਰਸਨਮੈ
 ਆਵਹੋ॥ ਲਿਖਚਾਰਲਾਖਦੀਨੇਪਟੇਘਰਬੈਠੇਹੀਖਾਵਹੋ॥
 ੭॥ ੬॥ ਸਾਖੀਸ਼ੀਚਤੁਰਕੁਜਦੇਵਾਪ੍ਰੀਤਿਪੰਡਾਹਿਤਸੇਤਕੇ
 ਸਕੀਨੀਟੀਕਾਛਪੇ॥ ਮੰਦਰਮੈਸੁਭਰੂਪਚਤੁਰਕੁਜਅ
 ਤਿਛਬਛਜੈ॥ ਪਟਤਰਕਾਂਕੋਕੋਦੇਖਰਤਿਪਤਿਮੁਖਲਾਜੈ॥

ਕੁਪਤਿਕੇਯਾਨੇਮੁਦਰਸਹਿਤਨਿਤਪ੍ਰਤਿਆਵੈ॥ਬਨੇਕ
ਜਾਇਕਦਿਵਸਬਹੁਰਮਨਮੈਪਛੁਤਾਵੈ॥ਨਹਿਆਜੁਗਯ
ਪ੍ਰਕੁਦਰਸਕੋਆਪੀਨਿਸਪੁਨਿਤਜਮਹਲਾ॥ਆਯੋਗਾਂਨਾ
ਜਾਨੇਨਹੀਮੈਯੋਦਿਜਕਰਹਰਿਟਹਲਾ॥੧॥ਅਤਿਖਰਕੁਰ
ਨਬਕੁਯੋਓਛੇਪੰਡਾਭੁਭਰਾਣੀ॥ਪ੍ਰਕੁਕੇਹਾਰਉਤਾਰਲੀਏ
ਨਿਜਸੀਸਚਛਾਣੀ॥ਸੋਤਤਛਿਨਦਿਜਦੀਨਭੁਪਨਿਮ੍ਰਤੋ
ਲੀਨੇ॥ਸਪਦਉਤਾਰਤਸੇਤਕੇਸਟੂਛੇਨਹੀਚੀਨੇ॥ਭੂਪਤਿ
ਛਿਗਜਗਤਮਸਾਲਤਬਦੇਖਬਾਰਸਿਤਚਕਤਮਨਾ॥ਬੁ
ਝੇਪੰਡਾਤਿਨਕਯੋਸਿਤਕੇਸਭਏਪ੍ਰਭਬੂਡਤਨਾ॥੨॥ਕੁੰਡ
ਲੀਆ॥ਸੁਨਿਭੂਪਤਿਹੀਅਮੈਜਕੋਮੁਖਭਾਖੋਕਛੁਨਹਿ
॥ਆਯੋਗਹਚਿਤਵਤਨਿਸਾਭੇਰਦੰਡਦੇਯਾਹ॥ਭੇਰਦੰਡਦੇ
ਯਾਹਕਹਾਇਨਕੁਰਬਖਾਂਨੀ॥ਆਏਧੋਰਕੇਸਚਤੁਰਭੁਜਬੁ

ਦੇਜਾਂਨੀ॥ ਉਤਪੰਡਾਮਨਗਨਤਰੁਯੋਅਚਰਯਮਸਤਕਪੁ
 ਨਿ॥ ਪ੍ਰਾਤਹਤੈਮੁਹਿਗਇਰਾਖੁਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਤਬਿਨਤੀਜੁਨਿ॥ ੩
 ਠਗਠਗਖਾਯੋਜਗਤਸਬਸਿਮਰਨੁਨੈਕੁਨਕੀਨਾ॥ ਚਰਨਾ
 ਮ੍ਰਿਤਦੀਓਲੈਭੁਸੋਬਿਨੁਪੈਸੇਨਹਿਦੀਨਾ॥ ਬਿਨੁਪੈਸੇਨਹਿਦੀ
 ਨਐਰੁਛਲਕੀਨੇਭਾਰੀ॥ ਏਕਬਾਤਕੀਲਾਜਨਾਮੁਪ੍ਰਭਪਕੇ
 ਪੂਜਾਰੀ॥ ਭਗਤੀਕੀਨਲੇਸਕੇਸਸਿਤਕਹਿਬੈਠਬਗਾ॥
 ਰਾਖੁਬਿਰਦਕੀਲਾਜਬਿਛਾਰੁਨਹਿਮਦੁਗਨਿ॥ ੩॥ ਅ
 ਰਿਲਾਭਰੇਨੀਗਦਿਜਨੈਨਨਬੈਨਕਹੈਪਰੈ॥ ਕੈਸੇਆਵੈਚੈਨ
 ਪ੍ਰਾਨਹਤਨੇਡਰੈ॥ ਸਾਰਧਾਰਕ੍ਰਿਤਬੂਡਬਚਾਵਹੁਬੂਛਪੈ॥
 ਮੈਤੈਢਿਗਰਖਦਾਸਗਰੁਆਰੁਛਪੈ॥ ੪॥ ਦਿਖਦਿਜਕੈਅ
 ਧੀਰਕਯੋਧੀਰਜੁਪਰੈ॥ ਜੁਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸੇਬੈਨਖੋਲਚਖਸੁਖ
 ਭਰੈ॥ ਅਤਿਸੁੰਦਰਸੁਭਕੇਸਪ੍ਰਭੁਪਾਰਨਕੀਏ॥ ਗਯੋਬਿਲੈਕ

ਠਗ॥

ਤਿਸੇਕਬਿਪ੍ਰਮਾਨੰਦਲੀਏ॥੬॥ਪਾਪਗੀਛੰਦੁ॥ਉਤਯਾਗ
 ਤਨਿਪਰਯੋਜਗਲਗਤਿ॥ਅਤਿਰਿਸਭਰਮੰਦਰਗਯੇ
 ਪ੍ਰਤਾਅਗੇਦੇਖੇਪ੍ਰਭਕੇਸਸੇਤਾ॥ਦੁਨੀਰਿਸਬਜਾਪੀਜੁਨੁ
 ਹੇਤਾ॥੧॥ਪ੍ਰਥਮੇਸਠਦਿਨਬਚਫੁਲੁਭਾਖਾਨਰਕੇਸਸੇਤਪੁ
 ਨਿਜੀਸਰਾਖਾ॥ਯਭਡਅਵਗੁਨਇਨਕੀਓਕੁਗਾਇਕਬ
 ਰਖੈਚਨਿਪਕੇਪਪੁਗਾ॥੮॥ਪ੍ਰਭਨਾਕਚਛਾਈਦੈਕਸੀਸਾ॥ਚ
 ਲਿਰਪਰਧਾਰਪਟਭਰਨਗੀਸਾ॥ਗਿਕੇਮੁਰਛਤਪੈਨਹਿਤ
 ਨਸੀਭਾਗਾਜੁਗਾਜਾਂਮਉਠਜੇਹਾਹਾਪੁਕਾਗਾ॥੯॥ਛਿਮੋਪ੍ਰਭਜੁ
 ਕੀਨਉਪਾਧਾ॥ਤੁਵਸੰਤਭਗਤਕੋਮਤਿਅਗਾਧਾ॥ਤਬਯਭ
 ਬਚਬੁਖੇਰਮਾਨਾਂ॥ਜੇਬੈਠਰਾਜਨਹਿਦਰਸੁਤਾ॥੧੦॥
 ਦੋਹਰਾ॥ਤੁਮਕੋਹੈਸਦੰਡਯਭਭੁਪਨਆਵੈਦੁਗਾ॥ਅਬ
 ਲਗਮਾਂਨਤਅੰਨਸੇਪ੍ਰਭਆਯਸੁਸਿਰਧਾਗਾ॥੧੧॥੬੬॥

ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਕਮ ਪ੍ਰਣ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀ ਕਾ ॥ ਛਪੈ ॥ ਕਰਤ ਚਾ ਕਰੀ
 ਭੁਪ ਬੰ ਪੁ ਚਾਰੇ ਅਤਿ ਸੁਰੇ ॥ ਕਮ ਪ੍ਰਣ ਲਘੁ ਸਰੁ ਭੂ ਤਲੀ ॥
 ਭੁਗਤੀ ਪ੍ਰਣ ਪੁਰੇ ॥ ਜੇ ਦੇਵਤ ਨਿਪ ਦੰ ਮਖਾਤ ਖਰ ਚਤੁਰਤੀ
 ਨਾ ਕਮ ਪ੍ਰਣ ਬਨ ਮੇ ਬਸੈ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤੀ ਰਸ ਭੀ ਨੀ ॥ ਪੁਰਮ ਪ੍ਰਣ
 ਦਿਵਸਾਇ ਕਬੇਰ ਨਿਤ ਭੋਜਨ ਨਿਤ ਆਵਤ ਭੁਗਤਾ ॥ ਪੁਨਿ ਟਿ
 ਰਜੈ ਪੈਤਤ ਛਿਨ ਤਾਂ ਬਡੇ ਬੰ ਪੁ ਦੇਖਤ ਚਕਤਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕ ਸਮੇ
 ਨਿਪ ਕਯੋ ਬੋਲ ਸਚਿ ਦਨ ਸਮਾਣੀ ॥ ਲੇਹੁ ਜਗੀ ਸੈਨ ਬ
 ਹੁਰ ਦੰ ਮਹਿ ਵਰਤਾਈ ॥ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਤਿਹ ਕੀਨ ਚਾ ਕਰੀ ਦੇਖਤ
 ਦੈਠੈ ॥ ਕਮ ਪ੍ਰਣ ਕੋ ਕਯੋ ਭੂਤ ਆਜੁ ਚਲੇ ਪ੍ਰਣ ਲੈਠੈ ॥ ਬਿਨੁ
 ਜਗਨੈ ਕੁਨ ਦੇਤ ਵਹੁ ਨਿਪ ਆਗਸਾ ਸਚਿ ਦਨ ਦਈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਹਮ ਚ
 ਕਰ ਭੂਤ ਸੁਨਿ ਰਹਤ ਸਦਾ ਹਾਜਰ ਨਈ ॥ ੨ ॥ ਕੀਨ ਪਰਸ ਪਰਬ
 ਦ ਭੁਗਤ ਮਨ ਮੇ ਨਹਿ ਆਨੀ ॥ ਹਮ ਚਾ ਕਰਨ ਹਿਕਾ ਹੁਸਨ ਤਬ ਕੁਝ ਤਰਿ

ਸਾਂਨੀ॥ ਆਵਤ ਬਦਨ ਪਸਾਰ ਅਸੁ ਹਿਤ ਬਨ ਤੇ ਪਾਈ॥ ਕਲੁ
ਤਜੇ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨ ਤੇ ਹਿ ਕੋ ਕੋ ਨ ਜਰਾਈ॥ ਕਹਿ ਜਨ ਨ ਹਿ ਐ ਹੋ ਅਸ
ਕੋ ਮੂਏ ਜਰਾ ਵੈ ਸੇਈ ਪ੍ਰਭਾ॥ ਯਹ ਕਹਿ ਕਮ ਪ੍ਰਭ ਬਨ ਕੋ ਗਯੋ
ਪੈ ਗਏ ਕ੍ਰਾਤ ਨਿਰਾਸ ਸਬਾ॥ ੩॥ ਇਕ ਤੀ ਅਵੈ ਸੁਤ ਭਗਤ ਭਿ
ਨਤਾਂ ਕੋ ਕਰਦੀ ਨੀ॥ ਤੁਹਿ ਪਤਿ ਬਾਵਰ ਭਯੋ ਨਾਂ ਹਿ ਮਰੇ ਆਪੀ
ਨੀ॥ ਜੋ ਤੁਹਿ ਭੋਜਨ ਚਾਹਿ ਤਾਂ ਹੋ ਕੋ ਬਨ ਸਮਾਵਹੁ॥ ਤੀ ਅਕਤ
ਮੁਹਿ ਵਸਨਾਂ ਹਿ ਦੇਇ ਟੀਸ੍ਰੇ ਸੇ ਪਾਵਹੁ॥ ਤਿਹ ਦਿਸ ਸਠ ਭੋਜਨ
ਨਦੀ ਓਪੁੜਨ ਸੰਗ ਭੁਖੀ ਰਹੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਗਯਾ ਪਨੁ ਲੈ ਕੀਪਿ ਗ
ਯੋ ਆਪੀ ਨਿਸਤਾ ਕਯੋ ਮਹੀ॥ ੪॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆ॥ ਤਬ ਅਬਲਾ
ਅਯਨ ਸੁਨਿ ਉਠੀ ਦੇਖਿ ਪਨੁ ਭੁਗਾ ਕੋ ਉਨ ਨਹ ਦਿਖਾਹਿ ਰਿਦੀ
ਓਰਾ ਖੋਜੇ ਆਨੰਦ ਪੂਰਾ॥ ਰਾਖੋ ਆਨੰਦ ਪੂਰ ਸਪਦ ਨਿਜ ਪੁਤ
ਜਗਾਯੋ॥ ਦੇਹੁ ਪੀਇ ਕਬ ਨਿਕਦੇ ਰਸੀ ਪਾਵਹੁ ਲੁਯਾਯੋ॥ ਕ

ਹੇਠੇ ਜਨਮੁ ਪੁਲੀਓ ਦਸੁ ਵਦੇਖ ਜਰਹਿ ਸਬਾ॥ ਪਤਿਹਿ ਤਨਿਤ
 ਪਠਾਮ ਸਨ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਭੀ ਨੇਤ ਬਾ॥ ੫॥ ਲੈਏ ਅਸਨ ਰਖਾਇ
 ਸੁਤ ਨਿਕਟਿ ਨ ਬੈਸਨ ਦੇਇ॥ ਜੋ ਸੁਖ ਕੋ ਚਾਹਤ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਿਮ
 ਰਨ ਕਰ ਲੇਇ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਲੇਇ॥ ਮਾਤ ਅਪੁਨੀ ਯਤੁ
 ਖਹੁ॥ ਭੇਜਨੁ ਪਟਗਹਿ ਹੋਇ ਦੇਇ ਸੰਤ ਹਿਤ ਰਾਖਹੁ॥ ਤੁਮਰੇ
 ਨੈਕ ਨਘਟੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਨੁ ਚੋਗੁ ਨ ਦੇਖੈ॥ ਬੀਤੇ ਇਹ ਬਿਧ ਕਾਲ
 ਪ੍ਰਾਨ ਅੰਤ ਹਿਤ ਬਲੈ ਪੈ॥ ੬॥ ਰਾਮ ਓ ਪਾਸ ਕਰੁ ਗਤੁ ਯਤੁ ਅਏ
 ਤਬ ਹਨੁ ਮਾਂਨਾ॥ ਸੰਗ ਬਾਂਨ ਰਕੀ ਭੀ ਰਬੁ ਕਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਨ ਗਾਂ
 ਨਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਨ ਗਾਂ ਨ ਸੁਭੁ ਗ ਬੇਬਾਂ ਨ ਬਨਾਯੋ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ
 ਕੀਨ ਉਛਾਹੁ ਸਾਂਨ ਹਿਅ ਨ ਜਲਾਯੋ॥ ਦੂਰ ਦੇਖ ਕਪਭੀਰ
 ਲੋਗ ਅਚਰ ਜਯ ਹਕਾਂ ਮਾ॥ ਭਾਖਤ ਜੈ ਜੈ ਸ ਬਦੁ ਸਕਲ ਕਪਿ
 ਜੈ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾ॥ ੭॥ ਜਹ ਜਹ ਜਨ ਪ੍ਰੀਆ ਗਯੋ ਉਪਰੇ ਪ੍ਰੇਤ ਅਪਾ

੨੦੦

੦

ਗਾਹਰਿ ਪੁਰਸਬਜਾ ਵਤਭਟੇ ਇਕ ਪ੍ਰੇਤਨ ਸਿਰਦਾਗਾ ਇਕ ਪ੍ਰੇ-
 ਤਨ ਸਿਰਦਾਰਗਤ ਬਟਥੇ ਰੁਰਮਾਂ ਹੀ ਪੰਡਤ ਨਿਤ ਜਲਤਾ
 ਰਾਮ ਪਾਵਨ ਅਚਰਖਾਂ ਹੀ ਉਸਤਤਿ ਕੀ ਨੀ ਵਿਬ੍ਰਾਦੇ ਏਧ
 ਰਦਿਜ ਬਰਕੀਤਗਾ ਕਮ ਪੁਜਤਿ ਪਾਉ ਪਾਰਭਟੇ ਸਬ ਪ੍ਰੇਤਰ
 ਹੈ ਜਗਾ ॥੮॥ ਦੇਹਗਾ ਯਹ ਕੀ ਪਤੀ ਰਹਿ ਪਵਨ ਸੁਤ ਨਿਜ ਕਰ
 ਫਿਅ ਸੁਕੀਨਾ ਕਮ ਪੁਜਤਿ ਤਸੀ ਰਾਮ ਪਠ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਰਸਭੀ
 ਨਾ ॥੯॥ ਪ੍ਰੇਤਗਏ ਬੈਕੁਠ ਕੋ ਪੰਡਤ ਕਹਿ ਸਬ ਲੋਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭ
 ਗਤਿ ਸਭ ਹੂੰ ਗਾਹੀ ਚਖ ਦਿਖ ਕੀ ਪਛਪਸੇਇ ॥੧੦॥ ੬੭॥
 ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਜੈਮਲ ਜੀ ਕੀ ਟੀਕਾ ਛਪੇ ॥ ਰਜ ਪਾਂਨੀ ਮੇਰੇ
 ਨਗਰ ਜੈਮਲ ਬਰਭੂਪਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੀ ਗਾ ਸਿਸਾ ਪਸੇਵ
 ਕੇ ਰੂਪਾ ॥ ਕਰਮ ਜਨ ਦਸ ਪਾਹੀ ਮਗਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਪ੍ਰੀਤੀ
 ॥ ਕਹੈ ਕਾਜ ਕਛੁ ਮਾਇਤਾਂ ਗੁਣਾ ਟੇ ਨਿਪਨੀਤੀ ॥ ਇਕ ਰਿਪੁ

ਪਤਿਯਹਿਰੇਦੁਲੈਸਜਸੈਨਾਆਯੋਜੁਚਛਿ।ਜੁਧਿਦੇਤਨਕੇ
 ਰੈਮਾਂਨਨਿਪਬਿਸਮਸਚਿਵਜਬਘੇਰਗਛਾ॥੧॥ਸਰੁਨਮੰਤ੍ਰ
 ਯਹਿਕੀਨਮਾਤਪਠਈਨਿਪਧਾਸਾ।ਸੁਤਪੁਰਲੀਨਿਘੇਰਕੁ
 ਠਕੁਰਾਇਤਮਾਸਾ।ਜਨਨਿਪਰੁਤੁਮਪੀਰਕੁਲੀਕਰੇਪ੍ਰਭ
 ਮੇਰੇ।ਨਿਜਮੰਦਰਮੇਬੈਠਕੁਜੁਹਰਿਨਿਦਕਿਸੇਰੇ।ਸੁਨਿਤਾਤ
 ਬਚਨਮਾਤਾਫਿਰੀਸਚਿਵਨਕੋਪੀਰਜੁਗਯੋ।ਕਹਾਠਕੁਰ
 ਮਾਂਨਛਡਾਇਏਚਲਪੁਰਾਜਯਹੀਅਠਯੋ॥੨॥ਇਤਮੰਤ੍ਰੀ
 ਕਰਮੰਤ੍ਰਉਤੈਪ੍ਰਭਪਰਨਿਪਰੁਪਾ।ਅਸਤ੍ਰਸ੍ਰਸਤ੍ਰਸ੍ਰਸ੍ਰਸ੍ਰਸ੍ਰਸ੍ਰ
 ਦੇਬਰਬਾਜਅਨੁਪਾ।ਜਾਇਲਰਾਈਲੀਨਰਿਪਨਕੀਟੇਜ
 ਬਿਡਾਰੀ।ਪਾਇਲਕਰਅਰਿਕੁਪਫਿਰੇਪੁਨਿਨਗਰਮੰਦਰੀ
 ॥ਯਹਰੇਦੁਨਕਾਪੁੰਨਰਲੁਯੋਨਿਪਬੀਤੀਜਬਦਸਪਰੀ।ਬਿ
 ਨੁਸੀਸੈਪ੍ਰਭਸਿਮਰਨੁਕੀਓਮਾਂਗਤੁਰਗਪੀਰਜੁਪਰੀ॥੩॥ਬ

੨੦੧

੦

ਜਦਾਸਤਬਅੰਨਦੇਖਨਿਪਬੂਲਤਤਾਂਹੀ॥ਭਏਪ੍ਰਸੀਨਾਪੂਰ
 ਕੇਨੁਚਛਿਓਰੈਯਾਹੀ॥ਕਰਜੇਰੇਕ੍ਰਿਤਕਹਤਆਪਚਛਿਸਤ
 ਹਰਾਏ॥ਨਿਪਰਿਪਘਾਇਲਕੀਨਸੁਨਤਜੇਮਲਚਖਛਾਏ॥
 ਪੁਨਿਦਾਸਕੁਰਾਵਨਹੇਤਕਹਿਸੁਧਿਨਰਹੀਮੁਹਿਬੀਰਰਸਾ॥ਦਿਖ
 ਰਾਵਹੁਮੁਹਿਜਹਸਤਨਿਪਰਾਏਦਾਸਸੇਪਕਯੋਹਸਾ॥੮॥ਪਾਧਰੀ
 ਛੰਦ॥ਰਿਪਭੂਪਤਿਪ੍ਰਤਿਜੇਮਲਬਖਾਂਨਾਤੁਵਲਗੇਘਾਇ
 ਸਹਠੈਠਾਂਨਾ॥ਮੁਹਿਘਾਇਪੀਰਨਹਿਨੈਕੁਬੀਰਾਦੇਖਜੇਤੁਵਚ
 ਕਰਸਜਾਮਧੀਰਾ॥੫॥ਤਿਹਇਕਲੇਹੀਸੈਨਾਹਰਾਇ॥ਮੁਹਿਤ
 ਨਬੇਯੋਪੁਨਿਮਨਚੁਰਾਇ॥ਤਿਹਦੇਖਕੁਪਗਾਣੀਸਗਲਪੀ
 ਰਾ॥ਦਿਖਰਾਵਹੁਅਬਦਹਸਜਾਮਧੀਰਾ॥੬॥ਜਿਹਕੁਲੀਭੁੰਤ
 ਤੁਵਲੋਨਖਾਇ॥ਮੁਹਿਠੈਜਸਗਲਦੀਨੀਕੁਗਾਇ॥ਸੁਨਿਸ
 ਤਹਬਚਜੇਮਲਅਧੀਰਾ॥ਤੁਵਪੀਨਭਾਗਭਯੋਦਰਸੁਬੀਰ

੭॥ ਨਰਸਕਤਕਹਾਅਸਜਾਂਨਜੀਆ॥ ਤੁਵਹਿਤਪ੍ਰਭੁਆਏਚ
 ਸੁਕੀਆ॥ ਅਬਤੁਵਮੁਖਦਿਖਮੁਹਿਧੰਨਯੁਗਾਗਾਹਿਚਰ
 ਸਤਕੇਹੀਯੋਰਾਗਾ॥ ੮॥ ਪੁਨਿਭੁਲੀਭਾਂਤਤਿਹਬਿਦਾਕੀਨਾਦੇ
 ਬਾਜਕਰੀਰਬਪ੍ਰੀਤਿਭੀਨਾ॥ ਤਿਹਰਿਪਨਿਪਪੁਨਿਯੁਪਨਸੁ
 ਲੀਨਾ॥ ਜੇਮਲਜਿਮਪ੍ਰਭੁਕੇਰੰਗਰੰਗੀਨਾ॥ ੯॥ ਨਿਪਜੇਮਲਕੀ
 ਇਕਕਥਾਐਹਾ॥ ਸ੍ਰੀਨਾਭਾਭਾਖੀਦੁਤੀਯੋਠੇਗਾ॥ ਕੀਰਤਸਿੰਘ
 ਇਕਠੇਕਹਿਪ੍ਰਸੰਗਾ॥ ਹਰਿਦਿਖਨੀਚੇਮਨੁਭਯੋਰੰਗਾ॥ ੧੦॥
 ਇਕਉਚਅਣਸੁਭਦੇਖਹਾਇ॥ ਤਿਹਉਪਰਸੁਭਬੰਗੁਲਾ
 ਛਾਇ॥ ਅਤਿਸੁੰਦਰਤਹਸੇਜਾਤੁਸਾਇ॥ ਜਰਕਮੀਸੁਭਗ
 ਪਰਦੇਬਨਾਇ॥ ੧੧॥ ਪਲਕਾਪਰਪਰਓਛਨਅਨੁਪਾ॥ ਇਕ
 ਦਾਰਸਿਛੀਤਹਰਚੀਭੁਪਾ॥ ਪਰਫੂਲਪਾਂਨਜੀਛੀਉਠਾਇ॥ ਹ
 ਰੈਛਾਤਹੈਠਨਿਪਪ੍ਰੇਮਛਾਇ॥ ੧੨॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਨਿਤਨੀਚੇਨਿਪ

ਬੈਠਕਰਪੁਜਮਾਨਸੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਪਾਨਖਾਤਰਾਹੈਪ੍ਰਭੂਯਹਮਨ
ਆਈਗੀਤਿ॥ ਯਹਿਮਨਆਈਗੀਤਿਭੇਦਗੰਨੀਨਹਿਜਾਨੇ॥
ਕਹੇਪ੍ਰਯਾਨਮੈਭੂਪਲਾਇਸੀਫੀਸੁਖਮਾਨੇ॥ ਆਗੈਖਵਤ
ਸ੍ਰਾਮਪਾਨਡਾਰਤਪੀਕਹਿਉਤਾ॥ ਦੇਖਤਪਛੈਫਿਰੀਭੂਪਸੇ
ਕਹਿਦੁਗਾਇਨਿਤਾ॥ ੧੩॥ ਅਬਜਾਂਨੀਤੁਹਿਬਾਤਮੈਕਹਿਗੰਨੀਸੁ
ਨਿਭੂਪ॥ ਮੈਕੋਦੀਓਨਭੇਦਯਹਿਨਿਤਦੇਖਤਪ੍ਰਭੂਰੂਪ॥ ਨਿਤਦੇਖ
ਤਪ੍ਰਭੂਰੂਪਭੂਪਤੀਅਕੋਰਹਪਾਯੋ॥ ਮਤੁਫਿਰਜੈਹੋਤਾਯਾਂਹਿ
ਕਹਪ੍ਰਯਾਨੁਲਗਾਯੋ॥ ਮਨਮੈਹਰਖਤਭੂਪਪ੍ਰਭੂਦਰਸਨੁਦੀਨਿ
ਬਾ॥ ਮੈਰੇਤੇਅਤਿਅਧਿਕਭਾਗਰਾਨੀਕੇਹੈਅਬ॥ ੧੪॥ ੬੮॥
ਸਾਖੀਸ਼ੀਗਣੁਲਭੁਗਤਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਛਪੇ॥ ਸੰਤਨਤੇ
ਨਿਮਸੁਨੀਕਥਾਭਿਮਕਹੋਬਖਾਨੀ॥ ਗਣੁਲਪ੍ਰੇਮਕੀਰਾਸਿਭੈਂਸ
ਰਾਖਤਹਿਤਸਾਂਨੀ॥ ਸੰਤਨਦੁਪੁਪਿਵਾਇਸੇਖਦੈਹੈਲਵਣੀ

॥ ਤਾਂ ਤੇ ਲੈ ਪਕਵਾਂ ਨ ਸੇ ਉਹ ਰਿਜਨ ਹਿਖਵਾਈ ॥ ਏਕ ਦਿਨ
 ਲੈ ਕਰ ਮੇਦ ਕਸੁ ਰਗ ਸੰਤ ਨ ਹਿਤ ਬਨ ਕੋ ਗਯੋ ॥ ਦਿਖਾ ਸੁੰਨ ਬੈ
 ਰਹੀ ਭੈ ਸਬ ਰੁਪੁ ਨੈ ਗਲ ਆਵਤ ਭਯੋ ॥ ੧ ॥ ਲੈ ਭੈਂ ਸਨ ਰੁ
 ਹ ਚਲੇ ਕੀਨ ਗਨਤੀ ਮਭਹੀ ਕੀ ॥ ਚੋਰ ਲੈ ਗਯੋ ਭੈਂ ਸਸੁ ਰੁ
 ਗ ਬੁਰੀ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥ ਮਾਤੀ ਪਿਤਾ ਰੁਮਾਂ ਨ ਤਾਂ ਹਿਤੇ ਬਾਤ ਛਪ
 ਟੀ ॥ ਆਗੇ ਹੀ ਕਹਿ ਦੀਨ ਬਿਪ੍ਰਸੇ ਭੈਂ ਸਸੁ ਹਾਈ ॥ ਛਠ ਮਾਸ ਕ
 ਯੋ ਪ੍ਰਤਸਾਤ ਮਨੁ ਮੈ ਦੇਨ ਤਿਹ ਦਿਜ ਹਿਵ ਗਕੁਲ ਪਾਲ
 ਨ ਕਰੋ ਛਾਛ ਸੰਗ ਸੇਵਕ ਰੈ ਤਿਹ ਭੈਂ ਸਕਗ ॥ ੨ ॥ ਕੁੰਡਲੀ ਅ
 ॥ ਕੀਨ ਭਲੀ ਪਿਤਮਾਤ ਕਹਿ ਜਬ ਬੀਤੇ ਖਟ ਮਾਸ ॥ ਨਹਿ ਮ
 ਯੋ ਵਹ ਬਿਪ੍ਰਸੁਤ ਭੈਂ ਸਦੀ ਨ ਜਿਹ ਪਾਸ ॥ ਭੈਂ ਸਦੀ ਨ ਜਿਹ ਪਾਸ
 ਆਵੈ ਪੈ ਪਛੇ ਸਨੇਹਾ ॥ ਪਿਤਾ ਮੇਲਿ ਗਹਿ ਕਯੋ ਚੋਰੁ ਉਮਰੇ ਉ
 ਤਰੇ ਹਾ ॥ ਤਾਂ ਹਿ ਦੇਸ ਕੀ ਗੀਤਿ ਦਿਵਾ ਗੀਉ ਤਸ ਵਲੀ ਨੀ ॥ ਭੁ

ਪਨਡਰੈਭੈਂਸਚੇਰਮਨਸਾਯਹਕੀਨੀ॥੩॥ਤਬਤਸਕਰਪਾ
 ਗਇਓਜਾਤਰੂਪਕੇਹਾਂਸਾ॥ਵੈਸੇਹੀਬਿਛੂਆਬਨੇਪੁਨਿਓਛ
 ਨਦੈਤਾਸੁ॥ਪੁਨਿਓਛਨਦੈਤਾਸੁਨਗਰਫੇਰਨਿਕਸਜੇਵਹਿ॥
 ਦਿਖਬਜਾਰਕੇਲੋਗਸਭਨਤੇਯਹਿਨੀਕੀਕਹਿ॥ਮਿਲਜੇ
 ਚੇਰਕੋਮਿਤਤਾਂਹਿਸੋਬਾਤਕਰਤਜਬਾ॥ਦ੍ਰੋਗਈਭੈਂਸਅਦਿ
 ਸੁਗਲਕੇਗੇਹਗਈਤਬਾ॥੪॥ਦੋਹਰਾ॥ਯਹਰੂਪੋਪ੍ਰਤਕੇ
 ਪਛੇਪਿਤਪ੍ਰਤਿਗਲਬਖਾਂਨਾ॥ਭੈਂਸਸੁਤਾਸੰਗਹੀਪਠੀਗੰ
 ਭੁਨਿਚੋਗੁਨਿਮਾਂਨਾ॥੫॥ਭੁਗਤਬਾਕਪੁਰੇਕਰਤਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧ
 ਸੁਖਖਾਂਨਾ॥ਕੀਰਤਸਿੰਘਜੇਹਰਿਭੁਜੈਸਦਾਸੁਖਤਿਹਜਾਂਨਾ॥੬॥
 ॥੬੬॥ਮੁਲਛਪੇ॥ਭੁਗਤਨਸੰਗਭੁਗਵਾਂਨਨਿਤਜਿਉਗਉ
 ਵੱਛਗੇਹਨਿਛਿਰੇ॥ਨਿਹਕਿਚਨਾਇਕਦਾਸਤਾਸੁਕੇਹਰਿਨਨਅ
 ਏ॥ਬਿਦਤਬਟੇਹੀਰੂਪਭਟੇਹਰਿਆਪਲੁਟਾਏ॥ਸਾਖਦੈਂਨ

ਕੇਸਮਾਂ ਮਖਰਦਹਾਂ ਪੁਰ, ਪਪਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਦਾ ਸਕੇਸ ਦਲ ਅਪ
 ਰਨ ਛੋਰ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਆਯੁ ਪਛਤਤਨ ਅਨੁਗ ਕੇ ਬਲ ਬੰਧ
 ਨ ਅਪੁ ਬਪੁ ਪਰੇ ॥ ਭਗਤ ਨ ਸੰਗ ਭਗਵਾਂ ਨ ਨਿਤ ਜਿਉਗ ਉ
 ਬੰਛੋਗੋਗ ਨਿਛਿਰੇ ॥ ੫੪ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਨਿਹਕਿੰਚਨ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀ
 ਕਾ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਉਂਤ ਮਦਿ ਜਗ ਰਿਪਾਲ ਤਿਹ ਸੁਤ ਨਿਹਕਿੰਚਨ
 ਭਏ ॥ ਲੀਨੀ ਭਗਤ ਗੁਪਾਲ ਸਾਪ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ੧ ॥ ਪਿਤ
 ਗਵਨੇ ਸੁਰਲੋਕ ਸਾਤ ਸੰਗ ਤਾਂ ਕੇ ਜਗੀ ॥ ਨਿਹਕਿੰਚਨ ਜੀ ਅੰਸੇ
 ਗਛਿ ਆਕਰ ਮਪੁ ਨਿਕੀ ਨ ਸਭਾ ॥ ੨ ॥ ਚਹੁ ਪਨੁ ਰਹੇ ਅਧਾਰ
 ਲਗੇ ਲੁਵਾ ਵਨ ਸੰਤ ਹਿਤਾ ॥ ਤਿਹ ਤੀ ਅਧਾਰ ਜਾ ਕਾਰ ਸ
 ਪਨਿ ਵਾਵੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੇ ॥ ੩ ॥ ਪਨੁ ਨਿਤ ਖਰ ਚੈ ਭੁਰ ਅਨੈ ਨ
 ਹਿ ਕੋਰੀ ਸਦਨਾ ॥ ਕਯੋ ਨ ਰਿਮਨ ਚੁਰ ਰਯੋ ਨ ਕਛੁ ਪੁਰਗੇਤ
 ਮੈ ॥ ੪ ॥ ਦੇਹ ਜਾ ॥ ਨਿਜ ਭੂਖਨ ਅਬ ਦੇਹੁ ਤੂੰ ਦੀ ਨੈ ਨ ਰਿਉਤਾਗ ॥

ਸੀਧੇ ਮਾਨੋ ਬੇਚਤਿ ਹਕੀਨੇ ਸੰਤ ਭੰਡਾਰਾ ॥੫॥ ਕਰ ਭੁਲਿਖਾਵੈ
 ਸੀਸ ਨਿਜ ਇਹ ਬਿਪਠ ਗੁਨੇ ਬਝਾਗਾ ਲੇਗਾਰੇ ਪੁਨਿ ਦੇਨ ਤੇਰੇ
 ਤਾ ਬਛੀ ਅਪਾਗਾ ॥੬॥ ਚੇਰੀ ਕੇ ਉਂਦ ਮੁਗਯੇ ਦੁਸੁਨ ਕੇ ਹਿਰਲੇ
 ਤਾ ਮਾਪ ਸੰਤ ਕਛੁ ਨਾ ਕਹੈ ਡਾਰੈ ਤਾਂ ਹਿ ਨਿਕੇਤਾ ॥੭॥ ਮਾਰਗ ਸੰਗ
 ਚਲੈ ਸੁਰੁ ਨ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਥਾ ਸੁਨਾਇ ॥ ਰੁਲੀ ਭਾਂਤਿ ਪਹੁਚਾਇ ਤਿਹ
 ਸਿਰਧੈ ਬੇਝੁ ਉਠਾਇ ॥੮॥ ਪਾਪ ਗੀਛੰਦਾ ਅਚੁ ਜੇ ਕੁਟੰਬ ਕੀ
 ਕਰੈ ਬਾਤਾ ॥ ਦਿਖ ਕਾ ਮਰੇ ਪਤਿਹ ਪਰਗੇ ਗਾਤਾ ॥ ਬਨ ਮਧਯਯ
 ਇਪਨੁ ਛੀਨ ਲੇਇ ॥ ਪਨ ਅੰਨਗੇ ਹਕਰ ਸੰਤ ਸੇਇ ॥੯॥ ਨਿਹ
 ਕਿੰਚਨ ਜਨ ਇਹ ਗਾਹੀ ਗੀਤਿ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਆਏ ਬਹੁ ਸੰਤ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਅਉਠ ਕਰ ਦੀਨ ਸੈਨਾ ॥ ਨਹਿ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਬੈਠ
 ਚੈਨਾ ॥੧੦॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਲੀ ਕਰ ਹਿ ਦਿਨ ਕਯੋ ਤਾਂ ਹਿ ॥ ਉਤਭਈ
 ਚਿੰਤੁ ਕਮਨੀ ਨਾਂ ਹਿ ॥ ਉਠਿ ਚਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਸੇ ਠਿਕੁ ਪਾਕਹ

ਗਵਨਬੁਝੁਰੁਕਮਨਿਅਨੁਪਾ॥੧੧॥ਇਕਭੁਗਤਦਰਸਲਲ
 ਸਾਮੇਹਿ॥ਚਲਹੋਪਜਾਗੀਦਿਖਹਾਂਉਤੇਹਿ॥ਬੇਸਰਪੈਲੈਪਨ
 ਗੋਨਰਾਗਾਲੀਨੀਚਛਾਇਕੁਕਮਨੀਨਾਹਿ॥੧੨॥ਛਪੈ॥ਮਾਰ
 ਗਬੁਝੁਜੇਝਾਇਪ੍ਰਭੂਨਿਹਕਿਚਨਦੁਰੇ॥ਚਾਛੋਬਨਮਗਮੱਧ
 ਤਹਾਰਹੈਬਟਪਾਰੇ॥ਤੁਮਸੀਗਤੀਅਪਨਿਰੁਪਛੀਨਲੈਪੈ
 ਛਿਨਮਾਂਹੀ॥ਕੇਸੁਰੇਪਹੁਚਾਇਦੀਏਪਨਬਿਨੁਕੇਨਾਂਹੀ॥ਤਬ
 ਕਟਪਟਤੇਪ੍ਰਭੁਖੋਲਕੈਪਾਂਚਰੁਪਈਯਾਦੀਏਕਰ॥ਨਿਹਕਿ
 ਚਨਦੈਨਿਜਨਾਰਿਕੈਕਰਹੁਸੰਤਹਿਤਅਸੁਬਗ॥੧੩॥ਮੈਯ
 ਕੈਪਹੁਚਾਇਸਪਦਪੁਨਿਆਵਹੁਗੇਹਾ॥ਚਲ੍ਹੇਪ੍ਰਭੁਕੇਸੀ
 ਗਕਰਹਿਪ੍ਰਭੁਬਾਤਸਨੇਹਾ॥ਕੈਪਨਕੈਸਤਨਾਰਿਆਦਿਬਜੇਹ
 ਰਕਝੇਤੇ॥ਰਾਮਨਾਮਨਹਿਕਪ੍ਰਜੇਮੇਹਿਗਨਹੋਪ੍ਰਭੁਕੇਤੇ॥ਬਨਗੁ
 ਛਾਇਤੀਨੇਪਸੇਨਿਹਕਿਚਨਮਨਮੇਗਨੀ॥ਹਰਿਭੁਗਤੀਕੈ

ਇਹ ਲੇਖਨਾਹਿ ਬੇਜੋਹਾਰੀਹੈ ਬਡੁਪਨੀ॥੧੪॥ ਭਾਰਹੁਪਨਾਨਿਜਸ
 ਪਦਨਾਹਿਮਾਰਤਹੋਦਧਤਿ॥ ਰੁਕਮਨਿਭੁਖਨਆਦਿਭਾਰਦੀਨਪ੍ਰ
 ਭਕੀਪਤਾ॥ ਹਰਿਅੰਗੁਰੀਮੈਰਹੀਏਕਮੁੰਦਕਾਅਨੁਪਾ॥ ਕਰਮੋਰ
 ਹਦਿਜਛੀਨਤਬੈਬੇਲੇਸੁਰਕੁਪਾ॥ ਤੂੰਸਠਬਡੇਕਠਹੁੰਦਾਇਅ
 ਨਾਂਹਿਮਨਮੈਗਾਹੀ॥ ਲੀਨੀਸੁਮਭੁਗੀਲੂਟਪੁਨਿਤੋਗਾਥਮੁੰਦੀ
 ਲਹੀ॥੧੫॥ ਨਿਹਕਿੰਚਨਤਬਕਹੈਭਲੀਬਿਪਤੋਕੋਜਾਨੁਜੋ॥
 ਰਾਮਨਾਮਨਹਿਕਯੋਨੇਹੁਪਨਤੀਯਸੈਮਾਂਨੁਜੋ॥ ਮੈਜੇਨਰਪੇਛ
 ਡਪਨੈਕਾਗੁਨਜਗਮਾਂਹੀ॥ ਏਹੈਸੰਤਭੰਡਾਰਮੁੰਦਕਾਬੇਢੇਯ
 ਹੀ॥ ਇਹਪ੍ਰੀਤਿਦੇਖਨਿਜਭਗਤਕੀਪ੍ਰਗਟਭਏਬਿਜਰਾਜਤਬ
 ॥ ਕੀਨੇਸਨਾਥਦਿਜਬਰੈਕੋਬਰਦੈਭਗਤੀਪ੍ਰੇਮਸਬਾ॥੧੬॥ ਦੇਹਾ॥
 ਜਬਲਗਤੁਹਿਤਨਰਹੈਜਗਪਨਕੀਤਿਟਨਹੋਇ॥ ਕਛਖਰਚਗੁਯ
 ਹਿਗੋਨਤੇਕਰਹੈਸੰਤਰਸੇਇ॥੧੭॥੧੮॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲਜੀਕੀ

ਸਾਖਦੈਨਕੀ। ਟੀਕਾ। ਛਪੇ। ਗੋਰੇ। ਤੇ। ਸਤੇ। ਚਲੇ। ਉਭੇ। ਦਿਨ। ਤੀ।
 ਰਥ। ਪਰਮਨਾ। ਫਿਰ। ਕਰ। ਚਾਰੇ। ਪਾਸ। ਕੀ। ਚਿੰ। ਬ੍ਰਿ। ਦਾ। ਬਨ। ਦਰਸਨਾ।
 ਬਾਲਦੈਸੇ। ਜੇ। ਬਿਪ੍ਰਤਾਂ। ਹਿਕੀ। ਜਾ। ਤਿਨ੍ਹਨ। ਕਰਗ। ਬੀ। ਅਰੁ। ਸੁਰ
 ਤਨ। ਬਿਪ੍ਰਤਾਂ। ਹਕੀ। ਕੁਲ। ਉਚੀ। ਬਗ। ਤਨਰੇ। ਗੁਰੇ। ਯੋਕ। ਛੁਬੁਛਦਿ
 ਜਮਤਿ। ਬਿਹਬਲ। ਚਲ। ਸਕਤਨ। ਹਿ। ਸਿਸਟੇ। ਕਮਾਸ। ਅਤਿਪ੍ਰੀ
 ਤੇ। ਸੇ। ਵਕਰੀ। ਬਰਨੇ। ਸੁਕਹਿ। १॥ ਗੁਰੇ। ਰੇ। ਗੁਰ। ਬਦੁ। ਹਿ। ਬੁਛਦਿ
 ਜਮਲਨੁ। ਵਯੋ। ਪਟਨ। ਵੀਨ। ਪਹਿਰਾ। ਏ। ਚਰਨ। ਪਰਮਾ। ਬੇਨਾਯੋ।
 ਬਿਪ੍ਰਬਿਪ੍ਰਤਬਕਯੋ। ਪੁਤਬਡਸੇ। ਵਾਕੀਨੀ। ਯਾਸਮਪਨੁਲਹਿ
 ਐਰੁ। ਸੇ। ਹਿਕੰਨਾ। ਤੁਹਿ। ਦੀਨੀ। ਸਿਸਨਾਂ। ਹੀ। ਕਰਦੀਨੀ। ਸਪਤਬੁ
 ਛਬਿਪ੍ਰਬਿਜਗਜਕੀ। ਕੀਨੀ। ਪ੍ਰਮਾਂਨ। ਬਾਲਕਤਬੈਸਾਖੀ
 ਦੀਜੈ। ਆਜੁਕੀ। ३॥ ਇਹ। ਅਵਸਰ। ਨਰਨਾਂ। ਹਿਕੇ। ਉਸਾਖੀਗੋ
 ਪਾਲਾ। ਯਹਿ। ਕਹਿ। ਪਹੁਚੇ। ਦੇਸੇ। ਦਉ। ਦਿਨ। ਵਰਤਿ। ਹਕਾਲਾ।

ਸੁਖਸੋਮਿਲਪਰਵਰਬੂਢਵਿਜਕਹਿਸਬਬਾਤਾਸੁਨਹਿਸ
 ਇਸੁਤਨਾਰਿਭੁਯੋਥਾਵਰਕਹਾਗਜਾਤਾਬਰਜੇਗਨਾਂਹਿਯ
 ਹਸੁਤਾਕੇਕੁਲਘਰਯਾਂਕੋਨ੍ਹਨਕਰਾਕਹੈਬੂਢਦੇਓਮੇਲੇਤ
 ਨਹਿਬਰਬਸਲੀਨੀਸਪਤਭਗ॥੩॥ਸਾਖੀਦੈਗੋਪਾਲਬ
 ਹਰਆਏਹਮਦੇਸਾਅਬਕੇਸੇਫਿਰਜਾਂਉਬੀਚਦੈਬ੍ਰਿਜ
 ਹਿਨਰੇਸਾਸਮਸਟਾਵਤਪਰਵਾਰਕਹਤੁਮਪੀਰਾਮਾਂਹੀ॥ਸੁ
 ਧਿਨਰਹੀਤਨਮੇਹਿਦੇਹੁਸਾਖੀਨਰਜਾਂਹੀ॥ਬਰਵਸਮਸਟਾਇ
 ਦਿਜਬ੍ਰਿਪਕੋਬੇਲ੍ਹਬਾਲਕਤਾਂਹਿਤਬਾਤੈਸੇਵਕਰੀਮੁਹਿ
 ਪਿਤਾਕੀਲੈਪਨੁਜੈਹੋਗੇਹਅਬਾ॥੪॥ਫੰਡਲੀਆਬਾਲਕ
 ਪੈਤਬ੍ਰਿਪਕੋਦੇਨਕਹੀਜੇਬਾਤਾਸੇਦੀਜੈਅਬਕ੍ਰਿਪਾਕਰ
 ਮੇਕੋਨਹਿਤਬਗਜਾਤਾਮੇਕੋਨਹਿਤਬਗਜਾਤਬਿਥਾਮੇਸੁਧਿ
 ਰਹੀਤਨਾਸੁਨਿਸਿਸਰਿਸੁਭਰਕਹਤਅਬੈਸੁਪਹੈਦੈਹੋਪਨਾ॥

ਗੁਮਾਸਤੀਯਹਿਰੋਰੁਏਇਕਠੇਤਿਹਕਾਲਾਕੋਸਾਖੀਯਹੁ
 ਬਾਤਦੇਉਤਮਕਹਿਰੋਬਾਲਾ॥੫॥ਨਰਸਾਖੀਜਗਤੁਛੁਪੈਸਾ
 ਖੀਸੀਗੋਪਾਲਾ॥ਤਿਹਹਜੂਰਿਦੇਨੀਕਹੀਸੁਤਾਫਿਕੋਇਹਕ
 ਲਾਸੁਤਾਫਿਕੋਇਹਕਾਲਗੁਮਪੈਚਨਲਿਖਦੀਨੀ॥ਪੂਰ
 ਸਾਖੀਦੈਆਇਲੇਹੁਕੰਨਜਾਗਸੁਭੀਨੀ॥ਤਿਹਮਪਬੈਠੇਸਾ
 ਪਾਬਿਪ੍ਰਤਿਹਕਹੋਸੁਭਨਕਗਾਸਾਖੀਸੁੀਗੋਪਾਲਕਹਾਹੁ
 ਸੀਕੀਨੀਨਗਾ॥੬॥ਤਿਹਕੋਸੁਭਬਾਵਰਕਹੈਫਿਗਤੇਦੀਨਉਠ
 ਇ॥ਲੈਕਾਗਦਬਾਲਕਗਯੋਜਹਗੋਪਾਲਬ੍ਰਿਜਗਾਇਆਜ
 ਹੋਗੋਪਾਲਬ੍ਰਿਜਗਾਇਜੋਰਕਰਕਹੀਬਖਾਂਨੀ॥ਚਲਕੇਦੀਜੈ
 ਸਾਖਪ੍ਰਭੂਮੈਲਿਖਕਰਆਂਨੀ॥ਚਾਰਜਾਂਮਾਸਿਸਖਰੋਕਯੋ
 ਨਹਿਉਂਤਰੁਮਿਲਕਿਹਾ॥ਪੁਨਬੋਲਜੋਭਰਨੈਨਸਾਖਨਹੋਇਕ
 ਜਤਿਹਾ॥੭॥ਸੁਭਤੇਬਡਤੁਮਕੋਲਖਜੋਤੈਮੁਹਿਦੀਨੈਬੀਚ॥

੨੦੭

ਸਾਲਸੁਕਦਿਗਸਾਗਰੈਪੈਪੈਛਪਰੀਸੀਚਾਪੈਪੈਛਪਰੀਸੀ
ਚਬੋਰੈਅਚਰਜਮਹਾਂਗਾਗਾਗਾਵਰਿਸਾਖੀਹੋਤਦਾਸਕੋਬਿ
ਗਰੈਕਾਗਾਪ੍ਰਭਮੀਠੇਕਹਿਬਚਨਚਲੈਨਹਿਪ੍ਰਤਮਾਉਕਬ
॥ਬੋਲੈਕੈਸੀਭਾਂਤੋਂਨਚਲਕਾਜਕਰੈਸਬਾ॥੮॥ਪਾਧਰੀਛੰ
ਦਾ॥ਮ੍ਰਿਦਮੁਸਕੰਨੇਪੁਨਿਕਹਿਗੁਪਾਲਾ॥ਜੁਗਸੇਹਰੇਗੁਅਬ
ਅੰਨਬਾਲਾ॥ਮੁਹਿਆਰੈਆਰੈਚਲਹੁਦੇਗਾਪਾਛੈਮੈਚਲੈ
ਖਾਤਕੋਗਾ॥੯॥ਮੁਹਿਨੂਪਰਿਧੁਨਿਤੁਵਪਰੈਕਾਂਨਾ॥ਪਾਛੈਜਿਨ
ਦੇਖਹੁਸਾਚੁਜਾਨਾ॥ਅਰੁਜਹਾਚਿਤਵਹੁਤਹਰੈਠੰਗਾ॥ਜਗੁ
ਨਿਤਬਬਾਲਕਚਲੈਦੇਗਾ॥੧੦॥ਜੋਜੋਨੂਪਰਪੁਨਿਪਰ
ਤਕਾਂਨਾ॥ਜੋਜੋਬਾਲਕਮਨਹੋਤਗਜਾਂਨਾ॥ਜਬਗਾਮਨਿਕ
ਟਿਪ੍ਰਭਗਏਮੀਤਾ॥ਬਾਲਕਮਨਆਈਲੇਉਸੀਤਾ॥੧੧॥ਮਤੁ
ਪ੍ਰਭਜੁਭੇਜਨੁਸਕਲਖਾਇ॥ਗਹਿਪਛੁਤਾਵੇਸੀਤਨਹਰਾਇ॥

ਫਿਰ ਕਰ ਦੇਖ ਜੇ ਮੁਹਿ ਦੇ ਹੁਰੇ ਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭੀ ਮੁਦ ਮੁਸਕਾਂ ਨੇ ਕਟੇ ਸੇਗ
 ੧੨ ॥ ਅਰਿਲਾ ॥ ਮੈ ਆਧੋ ਤੁਵਹੇ ਤਰਖੇ ਜੇ ਭੇਜਨੁ ਅਬੈ ॥ ਖਾਵਹੁ ਬ
 ਲਾ ਅਘਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਨੇਤ ਬੈ ॥ ਮੈ ਰਹਿ ਰੇ ਇਹੋ ਨੇਗਾ ਮਲੇਗ
 ਨ ਕੇਯੋ ॥ ਆਏ ਸ਼ੀਰੋ ਪਾਲਸਾ ਖਲੇ ਵਹੁ ਅਬੈ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨਕ
 ਰੇ ਰੇ ਗਾਂ ਮਸਕਲ ਨਰਨਾਰਿ ॥ ਸਭ ਹੁੰ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਕਯੋ ਸੁਭ
 ਚ ਪੁਕਾਰਹੁ ॥ ਦੇ ਨਕਹੀ ਦਿਜ ਸੁਤਾ ਬੀਚ ਸਾਖੀ ਦੀ ਚਿ ॥ ਹ
 ਰਖੇ ਸਭ ਪੁਰ ਲੋਗ ਬਜਾਹੁ ਦਿਜ ਕੋ ਕੀ ਚਿ ॥ ੧੪ ॥ ਤਾਂ ਹਿ ਦੇ
 ਸਕੋ ਭੁਪੁਰੇ ਟਲੈ ਆਇਯੋ ॥ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰ ਬਿਨਤਿ ਸੁਮੰਦਰ
 ਛਾਇਯੋ ॥ ਅਬ ਲੋਤਹੀ ਬਿਰਾਜੈ ਸ਼ੀਰੋ ਪਾਲਜੀ ॥ ਭਗਤ
 ਨ ਕੀਰਖ ਲਾਜ ਦੀ ਨ ਕੇਵਇ ਆਲਜੀ ॥ ੧੫ ॥ ੭੧ ॥ ॥ ॥
 ਸਾਖੀ ਸ਼ੀਰਾ ਮਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਛਪੇ ॥ ਹੀ ਡਾਕੋ ਰਸੁ ਗ
 ਮਨਿ ਕਟਿ ਵਾਰ ਕਾ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਰਾਮ ਦਾ ਸੁਤ ਹਰੈ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਚਿਤੁ

੨੦੮

੦

੦

ਲਾਯੋ। ਏਕਾਦਸਿਰਨਛੋਰਪੂਰੁਕੇਮੰਦਰਜਾਵੈ। ਜੈਇਕਠੇ
 ਬਹੁਰਗਤਹੈਨਿਸਗਗੀਜਸੁਗਾਵੈ। ਭਯੋਬਿਪਪੂਰੁਕਯੋ
 ਸੁਪਨਮੇਅਬਨਹਿਮੈਯੋਹਸੋ। ਯਹਬਾਤਭੁਗਤਮਾਂਸੀ
 ਨਹੀਪੁਨਿਪੂਰੁਭਾਖਸਨੇਹਸੋ॥੧॥ ਗਾਡੀਮੁਹਹਿਤਮਾਂਨਰ
 ਖਪਿਛੁਵਾਰਬਲਈ। ਤਿਹਪਰਮੇਹਿਚਛਾਇਹੈਨਿਗੁਹਕੇ
 ਉਠਿਪਾਈ। ਰਾਮਦਾਸਸੋਈਕੀਨਜਬੈਏਕਾਦਸਿਆਈ
 ॥ ਆਯੋਗਾਡੀਭੋਰਸਭੁਨਮਨਮੈਠਹਰਾਈ। ਤਨਬੂਛਭ
 ਯੋਚਲਸਕਤਿਨਹਿਤਾਂਤੇਚਛਿਯਹਿਆਇਯੋ। ਜਾਰੇ
 ਏਕਾਦਸਿਭੁਗਤਸਬਪ੍ਰੇਮਸਹਤਗੁਨਗਾਇਯੋ॥੨॥
 ਯੋਵਾਦਸੀਤਹੈਨਿਆਪੀਸਭੁਸੋਏ। ਪੂਰੁਸੋਭਾਖਸੇਜ
 ਇਚਲਹੁਜਿਮਜਾਂਨਿਨਕੋਏ। ਭੁਖਨਲੀਨਉਤਚਪ੍ਰਭੁਸੁ
 ਨਕੈਜਨਬਾਂਨੀ। ਭੁਰਹੁਅੰਕਅਬਆਇਉਠਾਏਸਾਰੀਗਪਾਂ

ਨੀ॥ ਗਾਡੀ ਮੈਂ ਹਰਿ ਪਾਪ ਗਾਇਕੈ ਜੋ ਰਬੈ ਲਤਤ ਛਿਨ ਛਲੇ ॥ ੨੦੬ ॥
 ॥ ਸੇਵਾ ਹਿਤ ਨਾਰੇ ਦਾਸ ਜਬ ਦੇਖ ਸੁੰਨ ਮੰਦਰ ਛਲੇ ॥ ੩੫ ॥
 ਈ ਪੰਡਾਰੋ ਹਲੇ ਗਾਮ ਗਾਰੇ ਤਬ ਨਾ ਗਯੋ ॥ ਗਾਡੀ ਵਿਸੁਲ ਸਰੀ
 ਕਰੁ ਜੋ ਵਹੀ ਲੈ ਭਾਗਯੋ ॥ ਪਾਛੇ ਦੇਰੇ ਕੇ ਪਦੇਖ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਸੇਰ ॥
 ਖੀ ॥ ਹਾਂ ਕਜਾ ਹੁਤੁ ਬੈਲ ਮੋਹਿ ਬਾਪੀ ਮੈ ਗਾਖੀ ॥ ਰਮ ਦਾਸ ਸੇ
 ਉਬਿ ਪਕੀਨ ਤਬ ਪਹੁਚੇ ਪੰਡਾ ਨਾਇ ਪੁਨਿ ॥ ਬਹੁ ਮਾਰ ਚੋਟ
 ਪਾਇ ਲਕੀ ਢਿਰੇ ਸਾਠਿ ਯਹਿ ਮਤੁ ਕਾਰ ਸੁਨਿ ॥ ੪ ॥ ਕੁੰਡਲੀ
 ਮਾਗੀ ਤੀ ਗਾਡੀ ਦੇਖ ਪੁਨਿ ਭਟੇ ਲੋਜਤ ਅਤਿ ਪੀਗਾ ਤਬ
 ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਲ ਤਭਯੋ ਯਹ ਬਾਪੀ ਬਿਨੁ ਨੀਗਾ ਯਹ ਬਾਪੀ
 ਬਿਨੁ ਨੀਗਾ ਯੋ ਇਹ ਦਿਸ ਰਮ ਦਾਸਾ ॥ ਪਜਾ ਸਨ ਯਾਂ ਤੇ ਬੁਝੈ
 ਛੁਛ ਲੇਵਹੁ ਤੁਮ ਆਸਾ ਗਾਏ ਨਿਕਟਿ ਦਿਖਹੁ ਪਰ ਕਪੋ ਬਡ
 ਕੀਨ ਅਨੀਤੀ ॥ ਜਨ ਸੇ ਮਾਰੀ ਚੋਟ ਆਪ ਸਹਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗੀਤੀ ॥ ੫ ॥

ਕਰੋਰੇਸਬਦਿਜਖਰੇਬਾਪੀਤੇਹਰਿਕਾਛਾਬੋਲੇਪ੍ਰਭਲੀਜ
 ਉਮੇਜਨਸੋਅਤਿਹਿਤਬਾਛਾਜਨਸੋਅਤਿਹਿਤਬਾਛਾਐਰ
 ਮੂਰਤਪਪਰਾਵਹੁਮੁਹਿਸਮਲੇਵਹੁਕਨਕਕਹੈਦਿਜਨੇਪ੍ਰ
 ਭਾਵਹੁਰਾਮਦਾਸਕੋਕਯੋਦੇਹੁਸੇਨਾਨਹਿਮੁਹਿਪਗਾਤੀਅ
 ਸੁਤਿਵਾਰੀਦੇਹੁਸੁਨਤਜਨਹੀਅਅਚਰਜਕਰਗ॥੬॥ਪਾਪਰੀ
 ਛੰਦਾ॥ਪੁਨਿਪ੍ਰਕੋਬਚਜਨਸੀਸਰਾਖਾਤਨਪੁਲਕਤਰ
 ਯੋਜਲਭੁਗੀਅੰਖਾ॥ਉਤਕਰਿਪੰਡਾਪ੍ਰਕੋਚਛਾਇ॥ਅਬ
 ਅੰਨਕਨਕੋਚਗੀਉਪਾਇ॥੭॥ਸੁਨਕੋਜਨਵਾਰੀਦੀਨਡਾਗ
 ਮੁਹਿਕਗਾਸੀਪੰਡਾਪੁਕਾਗਾਰਮਦਾਸਕਯੋਪਰਤੇਉਛਾ
 ਇ॥ਨਹਿਪ੍ਰੋਤਬਕਰਉਪਾਇ॥੮॥ਗਹੇਦਿਜਉਠਾਇਨ
 ਹਿਉਠੈਪਾਛਾਜਨੁਕੀਨਸੇਰੁਵਾਰੀਗੁਪਾਲਾ॥ਰੈਲੱਜਤਦਿ
 ਜਗੀਵਾਨਿਵਾਇ॥ਰਮਦਾਸਚਰਨਸਰਪਰੇਧਾਇ॥੯॥

ਇਹ ਬਿਧਿ ਪੂਰ੍ਵ ਕੋ ਜਨ ਗੇਅ ਆਨਾ ਬਲ ਬੀਧੇ ਬਲ ਵੰਧਨਾ
 ਮਠਾਨਾ ਸਹੀ ਚੇਟ ਦਾ ਸਹਿਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਮਾ ਤਾਂ ਤੇ ਆਯੁ ਪਛ
 ਤਪ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ੧੦ ॥ ੭੩ ॥ ਮੂਲ ਛਪੈ ॥ ਬੰਛੁ ਹਰਨ ਪੀਛੈ ਬਿ
 ਦਤ ਸੁਨੇ ਸੰਤ ਅਚਰ ਜਨ ਜੋ ॥ ਜਨ ਸੁਸਾਮਿ ਕੇ ਬ੍ਰਿਖ ਕੁਚੇਰ
 ਬ੍ਰਿਜ ਵਾਸੀ ਲੁਗਾਏ ॥ ਵੇਸੇ ਦੀਨੇ ਸੁਜਾਮ ਬਰਖ ਦਿਨ ਖੇਤ
 ਜੁਤਾਏ ॥ ਨਾਮਾ ਜੋ ਨੰਦ ਦਾ ਸਮੁਟੀ ਇਕ ਬੰਛੁ ਜਿਵਾਈ ॥
 ਆਂਬ ਅਲਕੋ ਨਏ ਪ੍ਰਗਟ ਗਾਥਾ ਜਗ ਗਾਈ ॥ ਵਾਰ ਮੁਖੀ
 ਕੇ ਮੁਕਟ ਕੋ ਰੰਗ ਨਾਥ ਕੋ ਸਿਰੁ ਨਯੋ ॥ ਵੰਛੁ ਹਰਨ ਪੀਛੈ ਵਿ
 ਦਤ ਸੁਨੇ ਸੰਤ ਅਚਰ ਜਨ ਜੋ ॥ ੫੪ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਜਸੁ ਸ੍ਰਾਮੀ
 ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਅਰਿਲਾ ॥ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨ ਕੇ ਮਧੁ ਦੇ ਸੁਸੰਦ
 ਰ ਕੈਏ ॥ ਆਸੁ ਮਧੁ ਰਤੇ ਦੂਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਾਮੀ ਰਏ ॥ ਕਰ ਧਿਕ੍ਰਿਸ
 ਨੀਤ ਹਾਂ ਅੰਨੁ ਉਪਜਾਵਹੀ ॥ ਸਾਪ ਸੰਤ ਚਲ ਆਇ ਸੁਹਿਤੈ ਚਿ

੨੧੦

ਵਾਵਹੀ॥ ੧॥ ਨਿਸਵਾਸਰਗੁਨਗਾਇਰਗਤਜੇਤੁਵਸੈ॥
 ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੀਖਾਂਨਜਸੁਆਸੁਮਰਸੈ॥ ਬਿਜਤੇਤਸਕਕਮ
 ਇਸ੍ਵਾਮਿਅਦਰੁਕੀਓ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਭੇਜਨੁਦੀਨਕੁੰਮਪ੍ਰਭਭਵ
 ਲੀਓ॥ ੩॥ ਤਿਹਸਠਿਪਰੀਕੁਬਾਂਨਿਜਬੈਗੁਰਕੋਚਲੇ॥ ਸੁ
 ਮੀਕੇਖਟਬੈਲਲੀਏਚੇਰੀਭਲੇ॥ ਅਤਿਸੁਖਸੋਗੁਰਜਾਇ
 ਕ੍ਰਿਖੀਕਰਨਲਗੇ॥ ਉਤਪ੍ਰਭਕੀਓਵਿਚਾਰਭਗਤਪ੍ਰੇਮਤਿ
 ਮਗੇ॥ ੩॥ ਵੈਸੇਹੀਖਟਬੈਲਰਚੇਹਰਿਜੁਤਾਂ॥ ਭੋਰਜੇਰਗ
 ਏਦਾਸਰੇਦੁਨੈਕੁਨਲਾਗਾ॥ ਐਸੇਬੀਤੇਬਰਖਚੇਰਆਵਤ
 ਭਏ॥ ਵਹੀਬ੍ਰਿਖਭਤਹਦੇਖਿਹੀਯੈਅਚਰਜਰਏ॥ ੪॥ ਏ
 ਪਕੰਛੰਦਾ॥ ਛਾਰਕਹੈਹਮਬੈਲਹਿਆਏ॥ ਕੋਹਮਆਗ
 ਹਿਅੰਨਬੰਧਾਏ॥ ਗਏਗੇਹਟਿਰਦੇਖਹਿਬੈਲਾ॥ ਅਸੁਮ
 ਕੇਪੁਨਿਲਯੋਤਿਹਗੈਲਾ॥ ੫॥ ਸ੍ਵਾਮਿਕਹੈਬ੍ਰਿਖਵੈਸਹਿਦੇਖੇ॥

ਠੇਗਰਿਏ ਬਿਸਮਾਦ ਬਿਸੇਖੈ ॥ ਈਤ ਉਤੈ ਫਿਰਏ ਖਟਵਾਰੀ
 ॥ ਅੰਨ ਪੁਨੈ ਗ੍ਰਹ ਤੇ ਬਿਖਛਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਆਸੁ ਮਾਵਤ ਬੈਲ
 ਨ ਪਾਏ ॥ ਜੇ ਅਪੁਨੈ ਗ੍ਰਹ ਤੇ ਸਠ ਲਾਏ ॥ ਵੇਖਟ ਬੈਲ ਜ ਸੁਕਰ
 ਠਾਢੇ ॥ ਚਕੁਤ ਚੋਗੀ ਯੈ ਦੁਖ ਬਾਢੇ ॥ ੭ ॥ ਬੁਝਤ ਸੁਮਤਿ
 ਤੇ ਕਰ ਜੋਗੇ ॥ ਗਾਵਰਿ ਬੈਲ ਪ੍ਰਭੂ ਮਚੇਗੇ ॥ ਰਾਖ ਬਰੇ ਪੁ
 ਨਿ ਆਸੁ ਮਾਵਨੇ ॥ ਕੋਤ ਕਭਯੋ ਫਿਨ ਮਾਂ ਹਿਸਮਾਨੇ ॥ ੮ ॥ ਸੋਗ
 ॥ ਗਏਨ ਬੈਲ ਹਮਾਰ ਸੁਮੀ ਹਸਤਾਂ ਸੋ ਕਹਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤਾ ਦੇਖ
 ਅਪਾਰ ਭਏ ਸਿਖ ਜਤੇ ਚੋਗ ਜਬਾ ॥ ੯ ॥ ਐਰੁ ਕੁਟਲ ਜੇ ਲੋਗ ਤਿ
 ਨ ਸੁਨਿ ਜਾਪਨ ਮਤਿ ਗਹੀ ॥ ਦਪ ਮਾਖਨ ਹਿਤ ਭੋਗ ਅੰਨੈ ਪ੍ਰੇਮ
 ਭਗਤਿ ਗਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ੧੩ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਨਿਦ ਦਸ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕ
 ॥ ਛਪੇ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਿਰੇਲੀ ਗ੍ਰੰਥ ਮਹਿ ਤੇ ਲਾਤਾ ਕੋਨਾ ਮਾ ॥ ਨਿਦ ਦ
 ਸੁਹਰਿ ਭਗਤੁ ਤਹਾਂ ਕਰਹੈ ਬਿਸਮਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੈ

ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਪ੍ਰਭਤ ਬਢੀ ਅਪਾਰ ਦੇਖ ਦਿਜ ਜਰਤ
 ਅਨੀਤੀ॥ ਅਮਕੋ ਕੋਊ ਨ ਮਾਂਨੈ ਇਹ ਛਲ ਭੇਖ ਦੂਰੇ ਸਬੈ॥
 ਜਗ ਯਾਂਕੀ ਨਿਦਾਹੇ ਇਜਿ ਮਕੀ ਝੈ ਮੰਤ੍ਰਿਓ ਅਬੈ॥ ੧॥ ਗੁਰ
 ਨਵੰਤ ਜੋ ਬਿਪ੍ਰਤਾਂ ਹਿਸਮ ਸਾ ਵਨ ਲਾਗੇ॥ ਨਿਦਾਸ ਹਰਿ ਭਗ
 ਤੁਪ੍ਰੇ ਮਭਗਤੀ ਅਨੁਗਾਗੇ॥ ਜੋ ਪੈਸ ਕੋ ਨ ਸੇਵ ਕਰਹੁ ਮਤੁ ਤਿਹ
 ਬੁਰਿਆਈ॥ ਤੁਮਕੋ ਵਕਰ ਦੇਤ ਕੁਟਲ ਦਿਜ ਕਹਤ ਰਿਸਾਈ
 ॥ ਭੋਗੇਤ ਸਠ ਬਿੰਪ੍ਰੀ ਮਲੀਖੁ ਤਕ ਪੈਨ ਰਾਗੀਤਾਂ॥ ਅਝਾਵੈ
 ਤੈਹ ਰਿਭਗਤ ਕੋ ਕਰ ਚ ਬਾਉ ਬੈਠਾ ਹਿਯਾਂ॥ ੩॥ ਹਿੰਦੂ ਪ੍ਰੇਤ
 ਗ ਕਰਤ ਨਹੀ ਮੈਸੀ ਬੁਰਿਆਈ॥ ਜੋ ਕੀਨੀ ਨਿਦਾਸ ਸਾਧਕੋ
 ਭੇਖ ਬਨਾਈ॥ ਜਤੁਤ ਹਨਿਦਾ ਕਰਤ ਭਗਤ ਕਾਂਨ ਸੁਨਿ ਪਾਈ॥
 ਜਾਇਖੇਤ ਮੈ ਦੇਖ ਪੈਨ ਬਚਕੁ ਜੋ ਸੁਹਾਈ॥ ਉਠਿਗ ਮਰਾਮ ਕਹ
 ਬਿਹਰਹੁ ਉਠੀ ਗਾਂਇ ਤਤ ਛਿਨ ਤਬੈ॥ ਦਿਖ ਕੁਟਲ ਬਿਪ੍ਰ

ਚਰਨੀ ਪਰੇ ਕਰਹੁ ਸਿਖ ਜਪੁ ਭਜੁ ਅਬੈ॥ ੩॥ ਦੇਹ ਗਾਪੇ ਮਰ
 ਗਤਿ ਮਰਹੁੰਗੀ ਸਾਪ ਸੇਵ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਬਰ
 ਨੇ ਚਰਤ ਨੰਦ ਦਾਸ ਸੁਭਰੀਤਿ॥ ੪॥ ੭੪॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਅਲੁਕ
 ਗਤ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ ਛਪੇ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਕੀ ਖਾਂਨ ਅਲੁਹਾਰਿ
 ਭਗਤ ਮਹਾਂ ਬਗਾ ਚਲੇ ਜਾਤ ਮਗ ਮਾਂਹਿ ਦੇਖ ਉਪਬਨ ਸੁੰਦ
 ਰ ਕਰਾ ਕਰ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ਤਿਹ ਮਾਂਹਿ ਕੀ ਓ ਮੱਜ ਨ ਨਿਤ ਨੇ ਮਾ॥ ਪੁਨ
 ਠ ਕੁਰੈ ਨੁਵਾਇ ਕੀ ਨ ਪੂਜਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮਾ॥ ਇਕ ਮਾਲੀ ਤੇ ਮਾਂਗ
 ਤ ਭਏ ਬਾਲ ਭੋਗਾ ਹਿਤ ਮਾਂਬ ਤ ਬਾ॥ ਤਿਹੁੰ ਮਲੇ ਛਹਾ ਸੀਕ
 ਰੀ ਡਾਰਹਿ ਭੋਗੁ ਲਗਾਇ ਅਬਾ॥ ੧॥ ਸੀ ਤੇ ਸੁਪ ਸੁਭਾਇ ਪੇਰ
 ਨੈ ਵੇਦ ਨ ਕੀਨੇ॥ ਸੁਕਿਆਈ ਸੁਭ ਡਾਰਿ ਅੰਬ ਗਿਕੈ ਹੋਰ ਸ
 ਭੀਨੇ॥ ਜੇ ਜੇ ਉਚੀ ਡਾਰ ਸਗਲ ਭੂਮੈ ਪਰ ਛਾਈ॥ ਦਿਖ ਮਾ
 ਲੀ ਭੈ ਮਾਂ ਨ ਕੁਪ ਤੇ ਜਾਇ ਸੁਨਾਈ॥ ਨਿਪ ਦੇਹ ਅਇ ਚਰਨ

ਪਕੜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜਨਮਾਂ ਬਤਿਹਾ ਹਰਿਭਗਤੀ ਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ੁ ਕੀ
 ਅਸਾਪਸੰਤਸੁਖ ਪਾਇ ਜਿਹਾ ॥ ੩ ॥ ੭੫ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਰਸੁਖੀ
 ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਵੇਸ਼ਾ ਕੀ ਉੱਤਮ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ
 ਦੇ ਚਿੰਤਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਾਂ ਮਕਲਾ ਨਿਪੁਨਿ ਅਪਿਕਤਾਂ ਹਰਾਹ ਬਿੰਤਾ ॥
 ੧ ॥ ਸਾਪਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਬਛੋਜੀ ਅਮਾਂਹਿ ॥ ਜਾਤਿਨੂ
 ਨਕੀ ਸਕੁਚ ਅਤਿਤਾਂ ਤੇ ਕਛੁਨ ਬਸਾਂਹਿ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁੰਦਰ ਧਾ
 ਮਤਿ ਹੋ ਕੇ ਕਵਿ ਬਰਨੈ ਤਾਂਹਿ ॥ ਪਰਮ ਸਾਲ ਲਖਿ ਸੰਤ ਇਕ ਕੀ
 ਅਪ੍ਰਵੇਸ਼ੁ ਤਿਹ ਮਾਂਹਿ ॥ ੩ ॥ ਮੰਨੁ ਲਾ ਅੰਗਨ ਬੈਠ ਜਨਗਨ ਕਾਤ
 ਕੋ ਦੇਖਾ ॥ ਸੋ ਕਹਿ ਆਏ ਭੁਲਯਹਿ ਜਾਂ ਨਤ ਨਾਂਹਿ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ੪ ॥
 ਛਪੇ ॥ ਕਰ ਸਿੰਗਾ ਰੁਭਰ ਥਾ ਰੁਮੁਹਰ ਗਨਕਾ ਪੁਨਿ ਰਾਖੇ ॥ ਕ
 ਹੇ ਅੰਗੀ ਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਮ੍ਰਤ ਪੈਠਾ ਖੋ ॥ ਅਤਿ ਬਿਰਕਤ ਵਹ
 ਸੰਤ ਤਾਂਹਿ ਪਨਇ ਛਾਨਾਂਹੀ ॥ ਬੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਤਿਤ ਬਕਯੋ ਬਿੰਤ

ਰਾਖੁ ਗੁਰਮਾਂਤੀ॥ ਤਬ ਵਾਰੁ ਮੁਖੀ ਧੀਯੋ ਮੇਝਿ ਵੀ ਮਤੁ ਬੋਰੇ
 ਕਰ ਲੇਤਨ ਹਿ॥ ਨਿਜ ਦਾਸੀ ਮੰਗਵਾਇ ਪਨੁ ਮੋਰੁ ਬਾਰੁ ਰਲੇ
 ਤੁਕਹਿ॥ ੫॥ ਦਿਖਤਾਂ ਕੀ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੰਤ ਬੂਝੁ ਤਪੈ ਤਾਂਤੀ॥
 ਕਾਂ ਕੇਰੁ ਪਤੁ ਵਜਨੁ ਮਸੁਨਤ ਸਕੁ ਚੀ ਮਨ ਮਾਂਤੀ॥ ਮਤੁ ਧੀ ਅਸੀ
 ਕਾ ਕਰੁ ਸਾ ਚੁਕਹਿ ਦੀ ਜੈ ਨਾਰੀ॥ ਬੇਸੁ ਜਾ ਕੇ ਭਵੁ ਯੋ ਜੋਰ
 ਕਰ ਕਹਿ ਚਖਵਾਰੀ॥ ਪੂਰੁ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਦਾਸੀ ਪਰੀ ਤਰਤਪ
 ਤਿਤ ਜਨਨਾ ਮੁਖੀ ਪਾ॥ ਬੀਤ ਜੇ ਸੁਜਨ ਮਸਭਾ ਬਿਖੈ ਮੈ ਕੋਊ ਨ
 ਸੁਫਤ ਯਾਹਿ ਬਪੁ॥ ੬॥ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਮਤਿ ਹਦੇਖ ਸੰਤ ਬੇਲੇ ਬਰਬ
 ਨੀ॥ ਰੰਗ ਨਾਥ ਪਹਿਰਾਇ ਕ੍ਰੀਟ ਪਨ ਯਹ ਸੁਭ ਠਾਂਨੀ॥ ਪੁਨ ਬਿ
 ਨਤੀ ਕਰਨਾ ਰਿਲੇਤਨ ਹਿ ਦਿਜ ਪਨੁ ਮੋਹੀ॥ ਰੰਗ ਨਾਥ ਕਿਵਲ
 ਪੈ ਚਰਨ ਬਲਿਹਾਰਨ ਤੇਹੀ॥ ਤੀ ਅਜ ਬਲਗ ਮੁਕਟ ਨਲੇਯੂ
 ਭੁਮਰ ਹਿ ਪੈਤੁ ਵਨ ਗਾਰ ਮੈ॥ ਸੁਨਿਆਨੰਦ ਪੈ ਦਾਸੀ ਪਠੀ ਬੋਲ

ਸੁਨਾਰੈ ਬਗਰਮੈ ॥ ੧ ॥ ਕਾਗੀਗਰਸਮਝਾਇਸਕਲਪਨੁਆਕੈ
 ਰਾਖਯੋਗਤਨਪੁਲਕਤਛਿਗਬੈਠਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਰਜੁਚਾਖੋ
 ॥ ਮਨਿਗਨਮੁਕਤਾਜਰੇਮੁਕਟਜਿਹਮੇਲਾਮਪਾਗਾਹਰਖਰੂ
 ਰਪਨੁਦੀਨਬਿਦਾਗੁਹਕੀਨਸੁਨਾਰਾਕਾਟਿਕਿਮਬਰਨੈਤਿਹਮੁ
 ਕਟਛੁਬਿਜਗਮਗਾਤਰਵਿਤਮਹਰਨਾਮਪਥਾਰੁਰਾਖਮ
 ਰਤਿਲੀਏਹਰਿਮੰਦਰਗਵਨੀਤਰੁਲਿ ॥ ੨ ॥ ਕਾਬਿਤੁਪਾਹਰੀ
 ਪੈਸੁਹੀਸਾਗੀਝਲਕੈਕਿਨਾਰੀਬਰਸਸਿਮੁਖਛੁਟੀਅਲ
 ਕੈਨਾਰਾਸੁਤਾਸੁਮਾਮਹੈ ॥ ਅਪਰਨਕੀਦੇਖਛੁਬਜਾਵਤਪ੍ਰਦ
 ਲਭਾਗਦਾਰਮਕੀਕ੍ਰਾਂਤਿਰਦਪਾਂਤਿਕੀਨੀਖਾਂਮਹੈ ॥ ਕੀਰ
 ਤੰਡਨਾਸਕਾਕੋਦੇਖਿਮੁਰਝਾਇਹੀਸੀਪਸੁਤਸੰਗਬਨੀ
 ਬੇਸਰਅਭਿਰਾਂਮਹੈ ॥ ਕਮਲਅਮਲਨੈਨਸਾਰਕਾਲਜਤਬੈ
 ਨਲਗੀਬਿਦੁਭਾਲਮਾਂਨੇਛੁਬਿਉਕੋਧਾਂਮਹੈ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀਛਲ

ਉਰੇਜ ਅੰਸਰੇਜ ਕਰ ਸੇਰੁ ਤਪੈ ਏਕ ਏਕ ਅੰਗ ਪੇਅਨੰਗ ਤੀਅ
 ਵਾਗੀਏ ॥ ਨਖ ਸਿਖ ਲੋਕੁ ਖਨ ਬਨਾਇ ਛਬਿ ਛਾਇ ਰਹੀਐ
 ਸੇਰੁ ਪਦੇ ਖਰਹੈ ਸੇ ਉਤਤੀ ਪਾਗੀਏ ॥ ਹੰਭਾ ਹੁੰਸੁ ਕੇਸੀ ਅੰਤਿ ਲੋ
 ਤਮਾਨ ਅੰਸੀ ਛਬਿ ਨੁਪਰ ਧੁਨਿ ਪਗ ਕਾਂ ਮਦੈ ਦਭੀ ਵਿਚਾਰੀ
 ਏ ॥ ਸੇਰੁ ਹੁੰਕੀ ਖਾਂ ਨੈਨ ਸੈਨ ਕੇ ਚਲਾਵੈ ਬਾਂਨ ਮਿਦੁ ਮੁਸਕਾਂ
 ਅੰਨ ਗਜਾਨਿ ਮਨ ਹਾਗੀਏ ॥ ੧੦ ॥ ਅੰਸੀ ਭਾਂਤ ਮੰਦਰ ਸਿਧਾ
 ਗੀ ਪੈਚਤੁਰ ਨਾਗੀਆ ਗੈ ਬੈਠੈ ਪੰਡਾ ਪੂਜਾਗੀ ਗਜਾਨ ਭਾਗੀਏ ॥
 ਕਯੋਤਿ ਹਦਾਗੀ ਲਜਾਈ ਕੀਟ ਹੁੰਸਵਾਗੀ ਪੁਰੁਸ ਰਧਾ ਅ
 ਗੀ ਹਰਿ ਸੀਸ ਕਰਧਾਗੀਏ ॥ ਸੇਵਕ ਮੁਹਾਰੀ ਤਬ ਮਨ ਮੇਵਿ
 ਚਾਗੀ ਬਾਤ ਬੇਸੁ ਦੁਹਚਾਗੀ ਜੋ ਪੈਦੇ ਹੁਇ ਹਗਾਗੀਏ ॥ ਜਾਤਿ
 ਹੁੰਨ ਪਜਾਗੀ ਗਿਰਧਾਗੀ ਬੁਧਿ ਕਹੈ ਸਬ ਪ੍ਰੇਮ ਹਿਤ ਕਾਗੀ ਸੁਖ
 ਸਾਗੀ ਅਪਹਾਗੀਏ ॥ ੧੧ ॥ ਪਾਪਗੀ ਛੰਦਾ ਯਹ ਗਨਤੀ ਕਰ

ਕਹਿ ਮਹੰਤਾ ॥ ਪਹਰਾਉ ਮੁਕਟਿ ਤੀ ਮਹੰਤ ਮਨੰਤਾ ॥ ਆਯਸੁ ਲੈ
 ਭੀਤਰ ਗਈ ਨਾਗਿ ॥ ਵੈ ਗਾਥ ਉਠਾਯੋ ਮੁਕਟ ਚਾਗੁ ॥ ੧੩ ॥ ਇਕ ਦਿ
 ਨ ਮਹੰਤਾ ਨੀਰਯੋਤਾਂਹਿ ॥ ਬਰਜੀ ਰਿਸ ਕੈ ਕਰ ਪਰਸਨਾਹਿ
 ॥ ਪੁਨਿ ਸਠ ਮਹੰਤ ਪ੍ਰਤਿ ਰੋਪ ਕੀਨਾ ॥ ਪਨ ਲੇਭ ਲਾਗ ਬੇਸੁ ਅ
 ਧੀਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਾਂ ਕੋ ਪਨੁ ਨਹਿ ਦਿਜ ਛੁਵਤ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ
 ਗਨ ਕਾ ਪਠੀ ਸੋਇ ॥ ਤਿਹ ਦਿਜ ਕੋ ਬੋਟੇ ਲਖ ਮਹੰਤਾ ॥ ਨਹਿ ਦਿਜ
 ਮੁਖ ਤੇ ਕਛੁ ਕਯੋ ਸੰਤਾ ॥ ੧੪ ॥ ਤੰਦ ਪਦਿਜ ਸਠ ਮਾਂ ਨੀ ਨਾਗਿ ॥
 ਬਹੁ ਵਾਰ ਮੁਖੀ ਕੋ ਦੀ ਨਾਗਿ ॥ ਠਿਰ ਪਾਛੈ ਤੀ ਮੁਰਗ ਲੀਏ
 ਨੈਨਾ ॥ ਮਾਰੈ ਮਾਵਹੁ ਪੂਰ ਕਹੇ ਬੈਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਅਰਿ ਲਾਸ ਫਲ
 ਪਰੀਹੈ ਮਾਜੁਰ ਗਤ ਦਰਸਨ ਦੀਓ ॥ ਪੂਰ ਨਿਜ ਕੀ ਵਨਿਵ
 ਇ ਮੁਕਟ ਪਾਰਨ ਕੀਓ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਰ ਸੁਭ ਲੋਗ ਚਰਨ ਗਾਸਕ
 ਪਰੈ ॥ ਤਿਹ ਦਿਜ ਪੂਰ ਭੈ ਦੀ ਨਕੀ ਪਦੇ ਕੋ ਪਰੈ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਰ ਪਤਿ

ਸੁਤਸਰਮਗੁਨਤਤਤਭੈਰੁਪਤੋ॥ਪੁਨਿਗਨਕਾਕੇਚਰਨਗ
 ਹੇਰਖਮਾਤਲੋ॥ਲੀਨਬਚਾਇਸੁਬਿਪ੍ਰਕੀਨਬਿਨਤੀਤੀ
 ਆ॥ਅਬਲੋਨਿਵਤਸਰੁਪਪ੍ਰਭੁਪਾਰਨਕੀਆ॥੧੭॥ਕੁੰਡ
 ਲੀਆ॥ਅੰਸੇਤੀਅਸਮਪ੍ਰੇਮਗਹਿਤਾਂਕੋਭਵਦਖਭਾਗ॥
 ਜੈਸੇਕੇਕੀਨਦਸੁਨਿਦੁਗੁਭਾਗਤਨਗਾਦੁਗੁਭਾਗਤਨਗ
 ਭੋਗਦਿਖਜੈਰੈਤਸਕਗਾ॥ਜੁਨਿਕੇਯਕੋਸਬਦਰਾਖਹੈਮਿਗ
 ਜੀਯਨਸਕਗਾਦੀਪਕਤੇਤਮਜਾਤਪਾਮਤੇਸੀਤਹੂੰਜੈਸੇ॥
 ਜਿਮਾਹੁਤਤੇਮੇਪ੍ਰੇਮਤੇਸੀਸ਼ਿਤਐਸੇ॥੧੮॥੧੯॥ਮੁਲਛੁਪੇ॥
 ਐਹੁਜੁਗਨਤੇਕਮਲਨੈਨਕਲਿਜੁਗਾਅਪਿਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀ॥
 ਬੀਚਦਏਰਖੁਨਾਥਭੁਗਤਸੀਗਠਗੀਆਲਾਗੇ॥ਨਿਰਜ
 ਨਬਨਮੈਜਾਇਦੁਸ੍ਰਮਕੀਓਅਭਾਗੇ॥ਬੀਚਦਯੋਸੇਕਹ
 ਰਾਮਕਹਿਨਾਰਿਪੁਕਾਰੀ॥ਆਏਸਾਰੰਗਪਾਨਸੇਕਸਾਗਰਤੇਤ

ਗੀ॥ ਦੁਸ਼ਕੀਏ ਨਿਰਜੀਵ ਸਬਦਾ ਸਪ੍ਰਾਣ ਸੰਗਤਾ ਪਰੀ॥ ਅੰ
ਰੁਤੁਗਨ ਤੇ ਕਮਲ ਨੈਨ ਕਲਿਜੁਗ ਬਹੁਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ॥ ੫੬॥
ਸਾਖੀ ਬਿਪ੍ਰਹਰਿ ਦਾਸ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ ਦੋਹਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰ
ਤਿ ਕੇ ਰੂਪ ਦਿਜ ਗਯੋ ਹੁਤੇ ਸਸੁਰਾਰੀ॥ ਲੋਗੋ ਨ ਘਰ ਕੋ ਟਿਕ
ਪੰਥ ਮਿਲੇ ਠਗ ਚਾਗ॥ ੧॥ ਬੁਝੇ ਦਿਜ ਜੈ ਹੋ ਕਹਾਂ ਜੈ ਤੈ
ਮਰੇ ਗਾਂ॥ ਤਉ ਨ ਮਨ ਪਤੀ ਆਇ ਜਨ ਪੁਨਿ ਬੇਲੇ ਠਗ ਬਾਂ
੨॥ ਜਾਨਤ ਮਾਰਗ ਸੁਧਰ ਮਤ ਤਛਿਨ ਪੁਚੈ ਜਾਇ॥ ਜਿਹ
ਪੈਰੇ ਅਤਿ ਗੁਫ ਬਨ ਜੋ ਤਿਹ ਦੀਓ ਬਤਾਇ॥ ੩॥ ਦਿਜ ਕੇ ਮ
ਨ ਸੀ ਦੇਹ ਅਤਿ ਠਗਨ ਸਪਤ ਯਹ ਕੀਨ॥ ਰਘੁ ਵਰੁ ਮਤੁ
ਮਬੀ ਚਹੈ ਨੈ ਕੁਨ ਕਰਮ ਲੀਨ॥ ੪॥ ਛਪੇ॥ ਤਦ ਪਨ ਮਨ ਸਿ
ਤੋ ਖਾ ਬਿਪ੍ਰਚਲੈ ਨਹਿ ਸੰਗਾ॥ ਬੋਲੀ ਵਾਂਕੀ ਨਾਰਿਕਾਰ ਕਰ
ਹੋ ਮਨ ਭੰਗਾ॥ ਬੀਚ ਦਏ ਰਘੁ ਨਾਥ ਸਮੇ ਅੰਜਨ ਹਿ ਪੈਰੇ॥

ਯਾਂ ਕੀ ਚੋ ਕੀ ਸੰਗ ਸਪਦ ਮਾਰਗ ਪਦ ਦੇ ਭੋ। ਸੁਨਿ ਨਾਰੀ
 ਕੇ ਬਰ ਬਚਨ ਦਿ ਤੁਚ ਲੋਭਿ ਪੁਠਗ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀ। ਬਨ ਸੁੰਨ
 ਜਾਇ ਮਾਯੇ ਤਬੈ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਰ ਮੰਗ ਪ੍ਰੀ॥ ੫॥ ਲੈ ਪਨੁ ਅੰ
 ਬਰ ਨਾਰਿ ਦੁਸੁ ਠਗ ਚਲ ਤਰੁ ਏਤ ਬਾ। ਬਢੈ ਪਰ ਸਪਰ
 ਬਾਦ ਸੁੰਦਰੀ ਕੇ ਬਰਹੈ ਅਬਾ। ਤਿਨ ਮੈ ਇਕ ਸਠ ਕਯੋ ਕਰ
 ਹਿ ਮਿਲ ਮੰਲ ਅਖਾਰੀ। ਜੇ ਸਬ ਕਨ ਕੋ ਨੀਤ ਸੋ ਉਬ ਕੋ ਸੁ
 ਭਨਾਰੀ। ਬਦੋ ਰੁਚ ਲੇ ਮਗ ਦੁਸੁ ਜਬ ਤੀ ਅਛਿ ਗਛਿ ਪ
 ਛੈ ਵਿਖੋ। ਠਗ ਕਯੋ ਟੁਕ ਦਿਨ ਕੇ ਕੀ ਏ ਅਬ ਪਾਛੈ ਕਾਂਕ
 ਪਿਖੋ॥ ੬॥ ਕਹੈ ਪੀਰ ਪਰ ਨਾਰਿ ਦੇਖੋ ਪਾਛੈ ਵਾਂਕੋ। ਜੇ ਤੁਮ
 ਦੀ ਨੋ ਬੀਚ ਬਨੈ ਤਿਹ ਕਾਰਜੁ ਕਾਂਕੋ। ਸੁਨਿ ਦੁਸੁ ਨ ਅਤਿ
 ਡਾਟਲੀ ਨ ਆਗੇ ਕਰ ਨਾਰੀ। ਰਾਮ ਰਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਰੋਇ ਤਿ
 ਹ ਕਯੋ ਪੁਕਾਰੀ। ਨਿਪਦੇਹੀ ਤੇ ਤਮ ਕਰਤ ਜਤ ਤੁਮ ਹਿ ਬੀ

ਚਪਤਿ ਘਤਿ ਕੀ ਚਿ। ਕਹ ਅਟਕੇ ਸਾਰੰਗ ਪਾਂ ਨਤੁ ਮਬ ਡ ਅਚਰ
ਜੋ ਦੁਤ ਹੀ ਚਿ। ੧॥ ਸੀਕਟ ਦੇਖ ਨ ਸਕਤ ਭਗਤ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਭੁਇ
ਪਾਏ। ਲੀਨੇ ਲਛਮਨ ਸੰਗ ਬਾਜ ਬਰਚ ਦੇ ਸੁਹਾਏ। ਏਕ
ਬਾਂ ਨਹਿ ਤਿਦੁ ਸੁਸਗਲ ਪਰਨੀ ਪਰ ਡਾਗੇ। ਦਿਜ ਕੋ ਦੀ ਨ ਜਿਦੁ
ਇਭਈ ਆਨੰਦ ਅਤਿ ਨਾਗੇ। ਦਿਪਤ ਹੁੰਭਏ ਸਨਾਥਤ ਬਕ
ਰ ਦਰਸਨ ਰਘੁਨਾਥ ਬਗਤਿ ਨ ਦੁਸੁ ਠਗਨ ਕੋ ਗਤਿ ਮਿਲੀ ਪ੍ਰ
ਨਤ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਹਾਥ ਕਰਗ। ੮॥ ੧॥ ਮੂਲ ਛਪੈ। ਏਕ ਭੁਪ ਭਾਗੀਤ
ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਤ ਹਰਿ ਹੋਇ ਰਤਿ। ਤਿਲ ਕਦਾ ਮਧੋਰ ਕੋਇ ਤਾਂ
ਗੁਰਗੋਵਿੰਦ ਜਾਨੇ। ਖਟ ਦਰਸਨੀ ਅਭਾਦ ਸਰਬ ਥਾ ਘਟ
ਕਰ ਮਾਂ ਨੇ। ਭਾਂਡ ਭਗਤ ਕੋ ਭੇਖਾ ਸਿਹਿਤ ਭੰਡ ਕੁਟਲ ਜਾਏ। ਨ
ਹ ਪਤਿ ਕੋਇ ਝਿਨੇ ਮਤਾਂ ਹਿਤੇ ਪਾਵੁ ਪੁਵਾਏ। ਭਾਂਡ ਭੇਖਾ ਛੋਗ
ਯੇ ਦਰਸ ਪਰਸ ਉਪਜੀ ਭਗਤਿ। ਏਕ ਭੁਪ ਭਾਗੀਤ ਕੀ ਕਥਾ

ਸੁਨਤਹਰਿਹੋਇਰਤਿ॥੫੭॥ਸਾਖੀਰਾਜਾਬੈਸਨਵਜੀਰੀ॥
 ਟੀਕਾ॥ਦੇਹਗਾਜੇਪਾਰਤਮਾਛਾਤਿਲਕਤਿਹਨਿਪਕਰਬ
 ਹੁਮਾਂਨਾਖਟਦਰਸਨਕੋਨੇਮੁਨਹਿਜਾਂਨਤਸਬੈਸਮਾਂਨਾ॥੧॥ਬਿ
 ਨੁਸੀਤਨਨਹਿਐਰੁਕੇਦੇਤਕਛੂਬਖਸੀਸਾ॥ਭਾਂਡਰਹਤਤਿਹ
 ਪੁਗਬਿਖੈਦੈਪੈਦੁਰਅਸੀਸਾ॥੨॥ਕਬਹੂੰਨਕਛੂਤਾਂਕੋਮਿਲੇ
 ਰੁਯੋਦਖਤਹੀਅਮਾਂਹਿ॥ਪਾਰਬੈਸਨਵਰੂਪਸੇਗਯੋਨਿਪਤਿ
 ਕੇਪਾਹਿ॥੩॥ਦੇਖਭੂਪਤਾਂਕੋਉਛੋਕੀਨੇਡੰਡਪ੍ਰਦਾਮਾ॥ਚਰਨਪੇ
 ਇਪੁਜਾਕਰੀਬੈਠਾਯੋਨਿਜਠਾਂਮਾ॥੪॥ਛਪੈ॥ਭੁਰਮਨਿਗਲਕੇ
 ਥਾਰੁਭੇਟਨਿਪਆਗੈਰਾਖੀ॥ਭਾਂਡਜਿਤਾਵਨਹੋਤਤਾਰਦੈਜਸੁ
 ਮੁਖਭਾਖੀ॥ਭੂਪਤਿਕੋਵਿਛਲੇਮਜਾਂਨਕੈਬਾਤਛਪਾਈ॥ਦੇ
 ਖਹੁਸੀਤਪ੍ਰਭਾਵਤਾਰਦੈਤਾਰਤਭਾਈ॥ਸਾਪਭੇਖਪਰਤਾਪ
 ਤੇਭਾਂਡਚਿਤਪਨਤੇਛਿਕੇ॥ਉਠਚਲੇਬਾਹਭੂਪਤਿਗਈ

ਕਾਅਵਗੁਨਦਾਸਹਿਕਥੋ॥੫॥ਦੇਹਗਾਭਾਂਡਭਗਤਨਿਪ
 ਸਮਭਯੋਕਰੈਨਿਤਪ੍ਰਭਗਸਿ॥ਇਹਬਿਧੋਤਅਨੰਦਨਿ
 ਤਕਹਿਕੀਰਤਸਿੰਘਦਾਸਾ॥੬॥੭੮॥ਮੂਲਛੁਪੈ॥ਅੰਤਗਿ
 ਸੁਨਰਪਾਲਇਕਪਰਮਪਰਮਨਾਂਹਿਨਪੁਜੀ॥ਹਰਿਸੁਮਰਨ
 ਹਰਿਪ੍ਰਸੰਨਾਮਾਂਨਕਾਹੂੰਨਜਨਾਵੈ॥ਅਲਿਗਨਯਹਿਬਿਪਕੇ
 ਅੰਗਨਾਮਰਮੁਨਪਾਵੈ॥ਨਿੰਦਾਵਸਿਸੋਰੂਪਬਦਨਤੇਨਮੁਓ
 ਚਾਕੋ॥ਰਾਂਨੀਪਤਿਪਰਗੀਝਬਹੁਤੁਬਸੁਤਾਂਪਰਵਾਕੋ॥
 ਦਿਖਰਾਜਸੋਚਕਯੋਨਾਰਿਸੋਆਭੁਭਗਤਿਮੇਰੀਕਜੀ॥ਅੰ
 ਤਰਨਿਸੁਨਰਪਾਲਇਕਪਰਮਪਰਮਨਾਂਹਿਨਪੁਜੀ॥੫੮॥
 ਸਾਖੀਰਾਜਾਅੰਤਰਨਿਸੁਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਦੇਹਗਾਸੁਲੁਮੰ
 ਤਰੂਪਤਿਕਥਾਅੰਤਰਹਰਿਪਦਪ੍ਰੀਤਿ॥ਬਾਹਰਲਖੈਨਕਉਨ
 ਰਯਹਅਚਰਜਕੀਰੀਤਿ॥੧॥ਛੁਪੈ॥ਅੰਤਰਪੂਰਨਗਜਨ

ਬ੍ਰਹਮਾਤਮਾਏਕਲਖਾ॥ ਬਾਹਰਰਚਬਿਵਹਾਰਪ੍ਰੀਤਿਲੇ
 ਭੀਨਰਜੋਰਖਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੋਰੁਪੁਤਾਂਹਿਭੁਪਤਿਕੀਰਾਂਨੀ॥
 ਪਤਿਕੀਗਤਿਜੇਦੇਖਿਰਿਦੈਮੈਕਰਤਗਿਲਾਨੀ॥ ਸਠਯੋਯ
 ਹਿਯਗਾਬਿਵਹਾਰਕਰਾਮਲੀਲਿਮਪੁਨਿਮੋਨਿਗਾ॥ ਸਿਰ
 ਕੋਨਦੇਸੁਬਿਪਪਤਿਦੀਓਬਾਵਰਕਬਹੁੰਨਰਾਮਕਹਿ॥ ੨॥
 ਸੀਤਸੇਵਕਰਰਾਂਮਜਪੈਤੋਸੇਜੈਜਾਊ॥ ਯਹਪੁਨਲੀਨੈਨਾਰਿ
 ਰੈਂਨਦਿਲਦੇਖਤਰਾਊ॥ ਸੇਕਬਹੁੰਨਕਹਿਰਾਮਨਾਰਿਬਿਹਬਲ
 ਅਤਿਭਾਰੀ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਬਿਲੁਐਰੁਗੁਨੈਜਗਾਐਗੁਨਸਾਰੀ
 ॥ ਮੁਹਿਮਾਤਬਾਂਸੁਕਾਹੇਨਪੈਜਨਮਤਹੀਬਿਖੁਦੀਅਨਕੋ॥ ਅ
 ਬਤਜਾਗੋਪਤਿਅਪਰਾਪਬਡਪ੍ਰੀਤਿਕੀਏਪੁਨੁਇਇਜੇ॥
 ੩॥ ਕਬਿਤੁਕੀਰਤੀਮੁਗੇਸਾਐਸੇਆਪੀਐਧਬੀਤਗਈ
 ਸੁਪਨੇਮੈਦਪਤਿਸੁਖਬਾਤਨਚਲਾਈਯੋ॥ ਸੁਪਨੇਬਰਗਾਇ

ਪਤਿਗਾਂਧਕੋਨਨਾਮੁਲੀਨਿਰੁਪਨੇਮੈਭੁਲਨਾਹਿਸੇਜਕੋਨਪਾਈ
 ਹੈ॥ ਸੁਪਨੇਮੈਕਾਂਮਕਰਤੋਲਜੇਪੁਨਭੁਪਸੁਤਸੁਪਨੇਨਭੁਪਸੁਤ
 ਨੈਨਨੀਦਆਈ॥ ਸੁਪਨੇਨਗਜਾਂਨਾਬਿਨੁਭਯੋਨਾਹਿਅਬਲਾ
 ਕੋਸੁਪਨੇਨਗਜਾਂਨਨਿਜਅਬਲਾਜਨਾਈਹੈ॥੪॥ ਹੈਂਨਦਿਨਦੇ
 ਖਦੁਖਨਾਰਿਕੋਮੁਗਾਰਿਪ੍ਰਭੁਕੀਨੋਇਪਕਾਰਨਿਪਨਿਵਾਰਾਦ
 ਸੋਯੋਹੈ॥ ਏਕਬਾਰਨਿਕਸੁਜੇਮੁਖਰਾਮਨਾਮਸੁਨੇਤੀਅਜੇ
 ਸੇਸਜਿਉਦੈਕੁਮਦਨੀਦੁਖੁਖਯੋਹੈ॥ ਅੰਗੀਦਰਗਾਂਨੀਮਾ
 ਨੇਚਛੀਨਵਜੁਨੀਗਾਂਨੀਰਾਮਰਾਮਬਾਂਨੀਸੁਨਿਕਾਂਨੀਸੁਖੁਪ
 ਯੋਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਵਸਿਪਤਿਮੁਖਦੁੰਮਨਕੋਚਲੇਚਿਤਲਾਜਰਕ
 ਲੀਨੋਨਿਜਸੁਵਨਦੁੰਮਭੋਯੋਹੈ॥ ੫॥ ਛਪੈ॥ ਭੁਪਸੁਤਾਮਲ
 ਰਖਭੋਰਨੀਸਾਂਨਬਜਾਏ॥ ਜਾਚਕਬਿੰਧਬੁਲਾਇਦਾਂਲਦੀਨੇ
 ਮਨਭਾਏ॥ ਦਿਖਉਤਸਵਪਤਿਬੂਝਸਕਲਬਿਪਭਾਖੀਨਾਰੀ॥

ਰਾਮਨਾਮਮੁਖਗਯੋਨਿਕਸਜੀਵਨਬਿਰਥਾਗੀ॥ ਨਿਪਤਤਫਿ ੨੧੯
 ਨਹੀਨਿਜਤਨਤਜੋਰਾਮਨਾਮਮਨੇਪ੍ਰਾਨਤਿਗਾ॥ ਅਬਲਦੇਖ
 ਤਅਚਰਜਹੀਬ੍ਰਹਮਹੁਪਤਿਲਖਜੇਇਗਾ॥ ਖਾਤਲਮਛ
 ਤਨਹਿਦੀਨਭੇਦਕੇਕਰਤਮਹਾਈ॥ ਤਾਂਕੋਸਠਕਰਜਾਂਨਵ
 ਹਿਕਾਕਰੇਭੁਲਾਈ॥ ਕਬਹੂੰਨਕਰਤਿਹਸੇਵਉਨਹਿਰਿਸਕ
 ਬਹੂੰਨਕੀਨੀ॥ ਕੋਟਜਲਮਜਗਾਪਾਰਿਪਤਿਅਸਮਿਲੈਪ੍ਰਬੀ
 ਨੀ॥ ਇਹਬਿਪਕਰਬਹੁਪਛੁਤਾਪਹੀਅਦੈਕਿਵਾਰਭੀਤਹ
 ਗਈ॥ ਨਿਪਤਨੀਮਰਤਕਲੈਸਚਿਵਗੇਦੀਓਦਾਹਸ੍ਰੁਤਿਬਿ
 ਪਲਈ॥ ॥ ਗਯੋਦਿਵਸਨਿਅਇਦੁਰਗਾਂਨੀਸਮਸ਼੍ਰ
 ਈ॥ ਸ੍ਰੀਮਨਵਾਰੇਖੇਲਲੇਗਸਬਬੁਰੇਮਨਾਈ॥ ਮਨਬੁਧਿ
 ਚਿਤਭਏਖਕਤਕਾਹਮੁਪਿਨੈਕੁਨਬੋਲੀ॥ ਦਾਸੀਸਚਿਦੁਸਤੀ
 ਅਗਈਉਠਭੂਖਡੇਲੀ॥ ਦਿਖਭੁਗਤਪੀਰਅਏਪ੍ਰਭੂਖੇਲ

ਵਾਰਬਚਅਮੀਸਮਾਪਤਿਅੰਨਹੁਸੰਗਤੇਖੇਲੋਰੋਅੰਨੇਪੁਨਿ
 ਪਹਿਚਾਂਨਮਮਾ॥੧॥ਤਤਛਿਨਖੇਲੋਵਾਰਪ੍ਰਕੁਦੇਖੇਪਤਿਸੰਗ
 ਤੀਆ॥ਗਹੇਚਰਨਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿਕਿਸੂਬੇਲੇਹਰਖਤਹੀਆਰੇ
 ਰਤਨਾਗਤਨੀਮਲਹੁਕੰਤਦੇਖਤਸਬਲੇਗਾਜੋਅਬਲੇਸੰਗ
 ਚਲਹਿਮਗੀਭੂਖੀਕਾਹਿਸੰਗਾਅਸਕਹਿਨਿਪਸੰਗਪ੍ਰਕੁਤੁ
 ਗਏਰੇਰਬੁਠਾਏਸਾਚਿਟਤੀਆ॥ਨਿਪਲਘੁਕੁਤਹਿਦੀਨੇ
 ਤਿਲਕਪ੍ਰੇਮਭਗਤਉਪਦੇਸੁਕੀਆ॥੨॥ਦੇਹਗਾਦੇਖਤਲੇਰੇ
 ਤਨੁਤਜੇਚਛਿਬਿਬਾਂਨਤੀਅਜਾਇ॥ਮਿਲੀਕੰਤਸੇਹਰ
 ਖਹੀਅਭਗਤੀਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭਾਇ॥੧੦॥੧੧॥ਮੂਲਛੁਪੈ॥ਗੁਰ
 ਗਦਤਬਚਨਸਿਖਸਤਨਅਤਿਵਿਦਪ੍ਰਤੀਤਗਾਛਰਾਯੋ॥
 ਅਨੁਚਰਆਗਯਾਮਾਂਗਕਪਯੋਕਾਰਜੋਕੇਜੋਹੀ॥ਅਚਾਰਜ
 ਇਕਬਾਤਤੇਹਿਆਏਤੇਕਹਿਹੀ॥ਸ੍ਰਮੀਰਯੋਸਮਾਇਦਸਦ

ਰਸਨਕੋ ਆਯੋ ॥ ਗੁਰਕੀ ਗਿਰਾ ਬਿਸਾਸ ਫੇਰ ਸਵਪਰਸੇ
 ਲਜਾ ਯੋ ॥ ਸਿਖ ਪਾਸ ਸਾਚੇ ਕਰਨ ਕੋ ਬਿਭੂ ਬਸੁਨ ਤੇ ਸੋਈ ਕਯੋ
 ॥ ਗੁਰਗਦਤ ਬਚਨ ਸਿਖ ਸਤਨ ਅਤਿ ਦ੍ਰਿੜ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਗਾ
 ਦੇ ਰਾਖੋ ॥ ੫੬ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਿਨਿਸ਼੍ਰੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ਕੁੰਡ
 ਲੀਆ ॥ ਪੂਰਨ ਗੁਰਗਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਤਤ ਬੇਤਾ ਸਗੁਨਾ ਤਾਂ
 ਕੋ ਸਿਖ ਇਕਨ ਰਹਯੋ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮੀ ॥ ਤਿਹ ਜਾਂਨਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮੀ ਤਿ
 ਹ ਜਾਂਨਾ ਮੁਰਾਖ ਜੇ ਸੰਤ ਸਗਨਾ ॥ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗਾਖੈ
 ਤਿਹ ਚਰਨਾ ॥ ਤਨ ਕਮਾਨਤਾ ਕਰੈ ਸਾਧ ਆਵਹਿ ਚਲ ਦੁਰਨਾ ॥
 ਇਕ ਦਿਨ ਆਏ ਸੰਤ ਦੇਖ ਬੋਲੇ ਗੁਰ ਪੂਰਨਾ ॥ ੫੭ ॥ ਜਾਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕ
 ਰੁ ਮੁਤ ਕੁਲੀ ਭਾਂਤ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ਏਕ ਬਾਤ ਬਡ ਗੁਰ ਜਪੈ ਕਹੈ
 ਤੇ ਹਿਸਮ ਸੁਣਾਇ ॥ ਕਹੈ ਤੇ ਹਿਸਮ ਸੁਣਾਇ ਸਾਧ ਜ ਬਰੇ ਹ ਸਿਪਾ
 ਏ ॥ ਪੁਨ ਬੋਲੇ ਜੇਵਹ ਸਿਖ ਬਾਤ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਬਤਾਏ ॥ ਗੁਰ ਬੋਲੇ ਟਿਰ

ਕਹਹਿਕਰਗੁਰਾਮਤਹਰਿਫੁੰਕੀ॥ਨੀਲਾਚਲਗਯੋਸਿਖਜਸੁ
 ਨਹੁਜਨਕਥਾਜੁਯਾਂਕੀ॥੨॥ਛਪੈ॥ਕਰਗੁਰਾਮਤਹਰਿਦਰਸ
 ਸਿਖਆਸੁਮਨਿਜਆਯੋ॥ਆਗੈਗੁਰਤਨੁਤਜਾਕਬਡੇਅ
 ਚਰਜਮਨਪਾਯੋ॥ਜੇਪਨੁਆਨੇਸੰਗੀਮੁਤਕਭੇਟਾਤਿਅਕੀ
 ਨੀ॥ਸਵਨਜਰਾਵਨਦੀਓਸਪਤਹਰਿਸਬਗਨਦੀਨੀ॥ਘੁ
 ਰਤਨੁਗੁਰਮੈਲੈਆਇਓਹਾਬਜੇਗਬਿਨਤੀਕਰੀ॥ਨਿਜਪ੍ਰ
 ਤਗਜਾਪੂਰਨਕਰਗੁਕਹੋਬਾਤਜੇਘੀਯਪਰੀ॥੩॥ਦਿਖਤਾਂ
 ਕੀਇਨ੍ਹਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਾਨਗੁਰਤਨਮੈਆਏ॥ਉਠਬੈਠੇਚੈਤਨਕ
 ਹੀਯਹਿਗਥਸਮਝਾਏ॥ਪ੍ਰਭਸਮੀਮਾਂਨਹੁਸੰਤਰੁਗਤਿਕਹੋ
 ਭਗਤਨਕੀ॥ਸੁਤਿਮਹਿਮਾਕਰਸਾਪਕਰੈਗਤਿਅਗਤਿਨਜ
 ਨਕੀ॥ਗੁਰਵਰਖਏਕਜੀਵਤਰਹੇਜੇਵਸਿਖਾਈਸੰਤਕੀ॥ਪੁ
 ਨਤਨੁਤਜਹਰਿਪੁਰਕੋਗਾਏਮਹਿਮਾਬਛੀਮਹਿੰਤਕੀ॥੪॥ਦੇਹਾ

ਪ੍ਰੇਮਗੁਰਗਤਿਗੁਰਮਨਰਹੇਤਾਂਤੇਮ੍ਰਤਕਜੀਵਾਇ॥ਉਠਕੀਨੇ ੨੨੧
ਉਪਦੇਸਸੇਸੰਤਸੇਵਸੁਖਪਾਈ॥੫॥੮੦॥ਮੂਲਛਪੇ॥॥
ਸੰਦੇਹਗ੍ਰੰਥਖੰਡਨਨਿਪੁਨਬਾਂਨੀਬਿਮਲਰੇਦਾਸਕੀ॥ਸਦਾ
ਚਾਰਸੁਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬਚਨਅਵਹੁੰਧਉਚਾਕੇ॥ਨੀਰਖੀਰ
ਵਿਵਰਨਪਰਮਹਿਸਨਉਰਧਾਕੇ॥ਭਗਵਤਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਰਮਗਤਿਇਹਤਨਪਾਈ॥ਰਾਜਸਿੰਘਾਸਨਬੈਠਗਯਾਤ
ਪ੍ਰਤੀਤਦਿਖਾਈ॥ਬਰਦਾਸੁਮਅਭਿਮਾਂਤਜਪਦਰਜਬੰਦ
ਹਿਜਾਸੁਕੀ॥ਸੰਦੇਹਗ੍ਰੰਥਖੰਡਨਨਿਪੁਨਬਾਂਨੀਬਿਮਲਰੇਦਾਸ
ਕੀ॥੬੦॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਰੇਦਾਸਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਛਪੇ॥ਅਦਭੁ
ਦਜਨਰੇਦਾਸਕਥਾਸੁਨਹੋਸੰਜਨਹਿਤ॥ਰਾਮਾਨੰਦਕੋਸਿਖਜ
ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਉਛ੍ਰਿਤਾਬ੍ਰਿਤਾ॥ਬਨਿਕਤਾਂਹਨਿਤਕਹੈਮੇਰਸੀਧਾਪ੍ਰ
ਭਲੀਜੈ॥ਘਰਘਰਚੁਟਕੀਲੇਉਦਈਆਯਸੁਗੁਰਕੀਜੈ॥

ਬਰਖਾਅਪਾਰਅਰੁਸੀਤਰੁਤਿਤਿਹਦਿਨਬਨਿਕਬਿਨੈਕਰੀ॥
 ਜੇਲੈਸੀਧੇਗੁਰਪਹਿਗਯੋਕਰਭੇਜਨੁਆਰੈਪਰੀ॥੧॥ਤਰਿਸਿ
 ਤੇਰੇਗੁਲਗਾਇਰਹੇਰਾਮਾਨੰਦਗਜਾਨੀ॥ਆਵਤਨਹਿਪ੍ਰਕਾਸ
 ਨਬੋਭੇਅਚਰਜਹੀਯਮਾਂਨੀ॥ਪੁਨਿਬੂਝਨੋਨਿਜਸਿਖਜਅੰਨੁਕੰ
 ਕੇਗੁਲਜਾਓ॥ਪੂਰਦੀਨੇਮੁਹਿਬਨਿਕਜਾਹੁਤਿਹਪੁਛਬਨਯੋ॥
 ਉਠਿਗਯੋਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਤਬੈਬਨੀਏਪ੍ਰਤਿਸਰਗਾਬਕਪੀ॥ਕੰ
 ਕੋਧਨਲੈਤੁਮਬਨੁਜਕਰਿਮੁਹਿਆਰੈਰਾਖਹੁਸਪੀ॥੨॥ਹਮਰੇ
 ਸਾਹੁਚਮਾਰੁਸਾਚੁਬਨੀਏਕਹਿਦੀਨੇ॥ਦੁਸੁਕਰਮਵਹਕਰਤ
 ਖਾਣ੍ਹਾਂਸਲੁਉਨਿਲੀਨੇ॥ਦਯਾਨਤਾਂਕੈਰਿਦੇਦੇਤਜੀਵਨਦ
 ਖੁਭਾਰੀ॥ਮੇਰੂਖੇਏਤਬੈਵਾਹਪਨਕੀਨਵਪਾਰੀ॥ਯਹਸੁਨਿਬਿ
 ਸਮੇਗੁਰਪਹਿਗਯੋਕਹੀਬਾਤਪ੍ਰਕੁਰਿਸਪਰੀ॥ਸਠਨੀਚਰੇ
 ਹਤਨੁਪਾਰੇਹਗੁਰਆਯਹੁਸਿਰਪਰਪਰੀ॥੩॥ਹਰਿਭਗਤੀਹੀ

ਯਗਾਖਪ੍ਰਾਨਤਜਾਗੇਤਿਹਤਬਹੀ॥ਦਿਖਗੁਰਅਚਰਜਰੁਏਕੇ
 ਪੁਉਤਕੋਮਨਜਬਹੀ॥ਪਛੁਤਾਏਮਨਮਾਂਹਿਮੇਹੁਤਿਹਕੀਲਮ
 ਪਾਰੀ॥ਹਰਿਇੰਛਾਬਲਿਵੰਨਪੀਰਧਾਕੋਦੁਖਟਾਰੀ॥ਕੁਲ
 ਨੇਤਾਂਹਿਚਮਾਰਗੁਰਤਨਅਸਤਨਪੰਨਸੋ॥ਭਗਤੀਬਲਿ
 ਸੁਧਿਪਾਛਲਰਹੀਸੀਧੇਅਘਯਹਾਂਨਸੋ॥੪॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥
 ਮਾਤਪਿਤਾਦੁਖਪਾਇਅਤਿਕਿਹਬਿਪਜੀਵੈਬਾਲਾ॥ਰਾਮਾਨੰ
 ਦਪ੍ਰਤਿਕਯੋਉਤਸੁਪਨੇਮਾਂਹਿਗੁਪਾਲਾ॥ਸੁਪਨੇਮਾਂਹਿਗੁਪਾਲ
 ਤਨਕੀਨੈਅਪਰਾਧਾ॥ਨੈਕੁਵਿਚਾਰਨਕੀਨਦੰਡਦੀਨੈਬਹੁਸਾਧ
 ॥ਅਬਕਰਹੋਤਿਹਸਿਖਜਨੀਚਰਗੁਜਨਸਮੇਰਜਾਤਾ॥ਉਛਗੁਰ
 ਤਿਹਗੁਰਿਗਏਜੇਰਕਰਕਹਿਜਨਮਾਤਾ॥੫॥ਅੰਮ੍ਰੀਕਿਰਪਾਕ
 ਰਹੁਪ੍ਰਭੁਦੁਪੁਅਚੈਯਹਬਾਲਾ॥ਚਰਨੇਦਕਤਿਹਮੁਖਦੀਓ
 ਕੀਨੈਸਿਖਜਦਇਆਲਾ॥ਕੀਨੈਸਿਖਜਦਇਆਲਪਾਪਤਮ

ਰੇਸੁਤਭਾਗੇ॥ ਕਰੋ ਅਸਤਨਪਾਂਨਲੇਪਕਛੁਤੇਹਿਨਲਾਗੇ॥ ਨਾ
 ਮਧਕੋਰੈਦਾਸਕਿਪਾਗੁਰਬਰਨੁਕੈਸੀ॥ ਅਚਯੋਦੁਪੁਤਤਕ
 ਲਸੁਨੀਜਬਬਾਂਨੀਮੈਸੀ॥ ੬॥ ਬਾਲਵੈਸਰੈਦਾਸਕੋਕੀਨੇ
 ਪਿਤਾਬਿਵਾਹ॥ ਬਡੇਭਯੋਦਿਖਕਰਮਤਿਉਕਯੋਖਾਟਕਰਖ
 ਹ॥ ਕਯੋਖਾਟਕਰਖਾਹਰਾਸਹਮਰੇਰਸੁਜੇਈ॥ ਤਾਂਕੀਜੁਤਿ
 ਬਨਾਇਦੇਇਸਾਧਨਸਭੁਖੇਈ॥ ਪਿਛੁਵਾਰੇਦਈਠੈਰਗੇਤਕ
 ਛੇਤਿਉਕਾਲਾ॥ ਤਹੀਛੁਪਗੀਬਾਂਧਰਗਤੁਰਹਿਏਸੀਗਬਲ
 ॥ ਜਨਸਮੂਹਬਿਸ਼ਾਮਹਿਤਸੁਭਰਗਹਕੀਨੇਅੰਗ॥ ਕਰਬਿਸ਼ਾਮ
 ਨਿਤਸੰਤਤਹਆਪਵਸੈਬਿਯੋਠੈਗ॥ ਆਪਵਸੈਬਿਯੋਠੈਗ
 ਠਪਨਹੀਸਭੁਕੇਰੀ॥ ਆਪਹਿਦੈਕੋਲੇਇਅਸਨਜਨਪ੍ਰੀਤਿਘਨੇ
 ਰੀ॥ ਕੁੰਭਧਰਬਸੁਰਸਗੀਸੰਤਸਾਧਨਆਏਗਨ॥ ਇਕਦਿ
 ਜਜੁਤਿਗੀਠਾਇਦੀਨਦਮਗੀਹਾਥਹਿਜਨ॥ ੮॥ ਛਪੈਭਰਗਤ

ਕਯੋਯਹਿਦੇਹੁਦਮਰਿਸੁਰਸਰਿਦਿਜਮੇਰੀ॥ ਰਾਹੁਜਿਨਜਲ ੨੨੩
 ਮਾਂਹਿਦੀਜੀਏਹਾਬਨਿਹੇਰੀ॥ ਚਕੁਤਚਿਤਾਦਿਜਚਲਯੋਕਰਤਾ
 ਨਤੀਹੀਅਮਾਹੀ॥ ਸਿੱਧਸਾਧਮੁਨਿਦੇਵਰੀਗਕਰਹੂੰਨਲਖਾਂਹੀ
 ॥ ਜਾਤੀਚਮਾਰਜੂਤੀਕਰਤਕਹਿਦਮਰੀਕਰਦੀਜੀਏ॥ ਪਹੁ
 ਚਯੋਦਿਜਮੇਲਾਭਯੋਬਹੁਭੇਟਮਾਤਜਨਲੀਜੀਏ॥ ੯॥ ਤਤਤਿ
 ਨਬਲੀਅਸੇਹਾਬਦਮਰੀਜਨਲੀਨੀ॥ ਕੰਕਨਹੇਮਜਗਇ
 ਨੇਗਾਦਿਜਦਰਕੇਦੀਨੀ॥ ਹਰਖਤਦਿਜਗਹਗਯੋਸੁਧਿਨਰੇ
 ਦਸੈਕੀਨੀ॥ ਤੀਅਕਹਿਅੰਨਹੁਦਮਖਾਂਹਖਰਚੈਸੁਖਭੀਨੀ
 ॥ ਤਿਹਜਹੁਰੀਕਰਕੰਕਨਦਯੋਦਿਖਬਿਸਮੇਸੁਖਕਯੋਯਹਿ॥
 ਬਰਮੇਲਗੇਹਧਨਅਨਹੁਬੈਠਕਹੀਕੁਤਵਾਰਪਹਿ॥ ੧੦॥ ਪਾਪ
 ਹੀਛੁਦਾ॥ ਇਕਮੈਸੇਨਰਕੀਰਤੀਮੁਗੇਸਾ॥ ਬਿਨੁਕਾਰਜਅਘ
 ਕਰਹੈਬਿਸੇਸਾ॥ ਕਹੁਕਾਹਲਾਭਇਹਦੁਸੁਸਾਗਾ॥ ਦਿਜਦੰਡਲੇਹ

ਪਨਲਹਿਨਾਯਾ॥੧੧॥ਕੁਤਵਾਰਦਾਸਪਠਦਿਜਹਿਬੇਲਾਸਰ
 ਕਹੀਬਿੰਪ੍ਰਕਯੋਨਜਾਉਟੇਲਾ॥ਮਿਲਗਏਕੁਪਪੈਸਭਸੁਨਾਇ
 ॥ਪੈਅਚਰਜਨਿਪਰਗਤੈਬੁਲਾਇ॥੧੨॥ਕਾਂਕੇਕੀਕਨਜਲਸ
 ਚੁਕਾਖਾ॥ਜਾਂਕੇਪੈਸੇਅੰਤਰਨਾਖਾ॥ਭਗਤੈਸੁਰਸਰਿਜਲਕ
 ਲਸਮਾਂਗਾ॥ਛਾਂਪੇਊਪਰਪਦਗਾਂਇਰਾਂਗਾ॥੧੩॥ਕਬਿਤੁ॥
 ਤੀਰਥਨਾਂਹਿਤੇਰੀਪ੍ਰਭਤਾਅਧਿਕਮਾਤਬੇਨਤੀਕਰਤਰੇਦ
 ਸਕਰਜੇਰਕੈ॥ਕੀਕਨਯਹਗਵਰੇਤੇਬੇਗਨਿਰਪਾਰਕੀਜੈਨ
 ਤੈਨਿਪਭੁਸੁਰਕੀਮਾਰੈਨਾਰਤੇਰਕੈ॥ਪ੍ਰਜਾਲੇਕਯਾਂਕੇਸਭਚੇ
 ਰਚੇਰਭਾਖਤਪੈਚੇਰਚੇਰਸਾਪਸਾਪਕੀਜੀਏਨਿਚੇਰਕੈ॥ਸੁ
 ਗੋਰਨਿਬੇਗਇਹਬੇਰਗਾਬੀਬਿਪ੍ਰਪ੍ਰਾਨਪਾਪਨਿਕੇਪਾਪਕਾਟਡ
 ਰੇਕੇਰਕੇਰਕੈ॥੧੪॥ਜੈਸੇਗਵਿਦੇਖਤਮਭਾਗਜਤਕਈਕੇਸ
 ਸਿੰਘਦੇਖਨਾਗਾਭੁਥਾਛਿਨਮੇਪਰਾਤਪੈ॥ਦੇਖਤਸੀਚਾਂਨੇਲਵ

ਕੀਪਤਿਛਪਤਰੁਬਰਹੀਸਬਦਮੁਨਿਬਿਖਪਹਲੁਕਾਤੈ॥
 ਬੀਰਹੁਦੇਖਜੈਸੇਕਾਦਰਨਠਛੇਰੈਪੈਨਬੇਗਆਗੈਮੇ
 ਘੁੰਠਹਿਰਾਤੈ॥ਇੰਦੁਪਵਹੁੰਤੇਬਡੇਬਡੇਗਿਰਭਾਰਾਜ
 ਤਤੈਸੇਮਾਤਗੀਰਾਹੁੰਤੇਪਾਪਭਾਰੇਜਾਤੈ॥੧੫॥ਦੇਹਗਾਜੈ
 ਕੰਕਨਯਹਦਿਜਦੀਓਤੈਜਨਨੀਬੀਯਦੇਹਾਕਾਛੇਜੈਪੁ
 ਕੰਕਨਕਲਸਬਰਾਮਚਰਜਦਿਖਲੇਹਾ॥੧੬॥ਚਰਨਗੇਰੈ
 ਦਾਸਕੇਨਿਪਸਮੇਤਹੁਵਾਸਾ॥ਸੁਭਾਮੀਪੈਰੇਕਹਰੈਜਹਰ
 ਵਿਸਾਚੁਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੧੭॥ਛਪੈ॥ਇਹਬਿਖਬਛੇਪ੍ਰਤਾਪਕੁ
 ਤਰੈਦਾਸਜਗਤਸਬਾ॥ਆਵਤੈਬਹੁਸੀਤਦਰਸਹਿਤਦੂਰ
 ਹੁੰਤੇਤਬਾ॥ਪਰਮੈਪਨੁਕਛੁਨਾਂਹਿਗਾਂਠੈਨਿਤਪਗਦਾਸੀ॥
 ਤਨਕਜੀਵਕੋਹੈਇੰਨਕਛੁਰਹਤਨਵਾਸੀ॥ਅਤਿਕਸੁਮ
 ਹੈਨਿਤਪ੍ਰਤਿਭਗਤੁਤਉਨਜਾਗੈਸੀਲਮਤਿ॥ਲੈਸਾਪਭੇਖ

੨੨੪

੦

ਦੈਪ੍ਰੇਮਵਸਿਤਿਹਰਗੁਰਿਆਏਜਗਤਪਤਿ॥੧੫॥ਸੀਤਜਾਂਨਖ
 ਭਸੇਵਕੀਨਬਹੁਬਿਧਿਰੈਦਾਸਾ॥ਬੇਲੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਂਨਸਾਪਨਿ
 ਤਕਰਹਿਨਿਵਾਸਾ॥ਤੁਵਗੁਪਨੁਕਛੁਨਾਂਲਿਲੇਹੁਪਾਰਸੁਮੁਖਿ
 ਅਬਾ॥ਕਰਤੀਰਬਇਕਵਰਖਬਹੁਗਫਿਰਲੈਰੋਯਹਿਤਬ
 ॥ਮੇਰੇਘਰਪਨੁਹਰਿਨਾਮੁਪੂਰਯਾਂਕੀਰਛੁਜਾਕਠਨਅਤਿ॥
 ਪ੍ਰੀਛਾਹਿਤਰਾਂਬੀਰੋਪਕੈਹਾਟਕਕੀਨਿਰਮਾਪਤਿ॥੧੬॥ਛੀ
 ਜੈਯਹਰੈਦਾਸਪ੍ਰਭੁਪਾਬਗਕਿਹਕਾਂਮਾ॥ਮੁਹਹਿਤਰਾਖਅਮ
 ਨਛਾਂਨਰਾਖਹੁਸੁਖਪਾਂਮਾ॥ਗਏਤਹਾਂਹਰਿਰਾਖਮਾਸਤੇਰ
 ਹਿਫਿਰਆਏ॥ਕਹੁਪਾਰਸਕੀਬਾਤਲੇਹੁਜ਼ਹਰਾਖਬਨਾਏ॥
 ਮੈਨਿਸਵਾਸੁਰਤਰਤੇਰਯੋਯਹਬਡਸਾਪਅਮਾਂਨਯੈ॥ਕ
 ਰਕ੍ਰਿਪਾਸੀਭਾਰਹੁਪਾਰਸਹਿਲੈਉਠਿਗਏਸੁਖਖਾਂਨਯੈ॥੩੦
 ॥ਪੁਨਿਹਰਿਕੀਨਿਚਰਿਤਜਹਾਂਠਾਕੁਰਜਨਪੂਜਾ॥ਪਾਂਚਅਸ

ਰਹੀਰਾਖਦੇਖਅਚਰਜਦਿਨਦੁਯਾਮਨਮੈਕੀਨਵਿਚਾਰ
 ਤੇਜੇਅਬਠਾਕੁਰਸੇਵਾਸੇਯੇਜਬਨਿਸਮਾਂਹਿਜੁਪਨਮੈਭਾਖੇ
 ਦੇਵਾਪਾਰਸੁਲੈਆਯੇਲੀਨਨਹਿਅਬਪਨਦੁਖਸੇਵਾਯ
 ਤਾਯਹਬਾਤਨਤਮਕੋਯੋਗਜਨਆਪਜੀਤਮੋਕੋਲਜਹਾ੩੧
 ਕੰਡਲੀਆਅਬਆਗਜਾਯਹਮਾਂਨਹੋਰਾਖਹੁਮਰੀਜੀਤ
 ਾਲੈਪਨੁਸਾਪਜਿਵਾਇਓਨੈਕੁਨਕਰਮਨਭੀਤਾਨੈਕੁਨਕਰਮ
 ਨਭੀਤਸਪਤਨਿਜਪਗਪ੍ਰਕੁਦੀਨੀਯਾਗਯੇਜਬਰੈਦਾਸਸੀ
 ਸਆਗਜਾਪਰਲੀਨੀਯਾਇਹਬਿਧਸੇਵਤਪਾਂਚਮੁਹਰਪਾਦੁ
 ਤਨਿਤਪ੍ਰਤਿਤਬਾਮੰਦਰਪ੍ਰਭਕੋਕੀਨਹੋਤਭੰਡਾਰਅਨਿਕ
 ਅਬਾ॥੩੩॥ਬਹੁਬਿਧਸੇਵਾਭਾਰਕੋਹੋਤਤਹਾਂਪਕਵਾਂਨਾਪਾ
 ਵਤਸੰਤਸਮਾਜਨਿਤਦੁਖਤਬਿਪ੍ਰਅਗਜਾਨਿਦੁਖਤਬਿ
 ਪ੍ਰਅਗਜਾਨਿਬਦਯੋਜਗਨੀਚਪ੍ਰਤਾਪਾਧਨੁਦੈਚੈਨਰਭੂਰ

ਖਾਤਖਰਚਤਏਆਪਾਯਾਯਾਂਕੇਗੇਹਸਮਾਜਹੇਤਨਹਿਪੁਜਤਾ
 ਮਕਹੁ॥ਮਿਲਸਠਨਿਪਪਹਿਗਏਹੇਤਮਾਨੀਤਹਾਜਬਹੁ॥
 ੨੩॥ਛਪੈ॥ਜੇਨਿਪਨੀਤਨਚਲੈਗਾਜੁਤਾਂਕੇਹੈਨਾਸਾਗਨੀਚਜ
 ਤਿਚੀਮਿਆਰਪੁਜਠਾਕੁਰਰੈਦਾਸਾ॥ਸੁਨਿਕੇਪਜੇਭੁਪਾਬੁਭ
 ਗਤਕੋਲੀਨਬੁਲਾਈ॥ਸਾਲਗਾਮਨਿਤਪੁਜਕਾਹੁਤੇਦੀਖਜ
 ਪਾਈ॥ਉਦਰੈਉਰਪਮੁਖਬਿਨਵਨਹਪੁਜਕਰਉਮੁਹਿਕਾਛ
 ਮਬਾ॥ਨਿਪਨੀਚਉਚਹੀਅਹਰਿਵਸੈਪੁਜਨਕੇਅਧਿਕਾਰਸ
 ਬਾ॥੨੪॥ਨਿਪਾਛਿਗਮੰਤੀਕਪੈਨਾਉਕਰਹਿਹਰਿਆਪਾਸ
 ਰਤਾਦੀਜੈਬੋਰਸਬੈਠਾਕੁਰਤਜਤਾਪਾ॥ਜਿਹਬੇਲੇਤੇਆਇ
 ਸੇਈਕਰਠਾਕੁਰਸੇਵਾ॥ਅਹੁਜੈਕੇਉਨਤਰੈਜਾਨੁਪਾਬਰਨੀ
 ਦੇਵਾ॥ਰੈਦਾਸਾਰਦੈਨੀਕੀਲਗੀਭਲੀਭਲੀਮੁਖਤੇਕਹੀ॥
 ਨਿਸ਼੍ਰੋਨਹਿਦਿਜਅਗਜਾਨਿਮਤਿਪਰਵਸਗੇਪੁਜਾਗਈ॥੨੫॥

ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਦਿਨ ਨਿਜ ਪੁਤ੍ਰ ਸਕਲ ਸਰਤਾਦਈ ਭਾਗੀ ਕੋ ਉਲਾ
 ਕੁਰਨਿਕ ਸਰਹੇ ਕਰਉ ਚ ਪੁਕਾਰੀ॥ ਮੁਸਕਾਵੈ ਨਿਪ ਦੇਖ ਸੁਨੈ
 ਨਹਿ ਸਿਖਰ ਕਰਹੁ ਪੁਨਿ॥ ਜਬ ਸਭ ਦਿਨ ਗਏ ਹਰ ਭਗਤ ਠਾ
 ਕੁਰ ਭਾਰੇ ਪੁਨਿ॥ ਪੰਕਜ ਮੁਰਗਾਈ ਭਿੰਨ ਜਲ ਤਿਵਠਾ ਕੁਰਕੀ
 ਤਾ ਕਰਹਿ॥ ਵੈਘਟ ਕਾ ਸਰਤਾ ਮੈ ਤਰੇ ਪੁਨਿ ਬੇਲੇ ਆਵਹੁ ਪਰ
 ਹਿ॥ ੨੬॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਗੁ ਲਸੀ ਦਲ ਅੰਛਤ ਦੀਏ ਜਬ ਆ
 ਏ ਹਰਿ ਪਾਸਾ॥ ਚਰ ਬਰਨ ਮੈ ਪਤਿ ਰਹੀ ਸਠ ਦਿਨ ਭਏ ਨਿਰ
 ਸਾ॥ ਸਠ ਦਿਨ ਭਏ ਨਿਰਾਸ ਜੇਰ ਕਰ ਕਹਤ ਨਿਪ ਤਿਪੁਨਿ॥ ਛਿ
 ਮਹੁ ਭਗਤ ਅਪਰਾਧ ਚੁਕ ਕੀਨੀ ਦਿਨ ਬਚ ਸੁਨਿ॥ ਕਛੁ ਨ
 ਕੋਹਿ ਨਿਪ ਦਿਨ ਹਿਪੇ ਮੁਰਗਤੀ ਮਤਿ ਹੁਲਸੀ॥ ਜੇ ਕਰਹੈ ਸਤ ਸੰ
 ਗ ਅਸੁ ਤੇ ਪੈਹੈ ਤੁਲਸੀ॥ ੨੭॥ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਰੈ ਦਾਸ ਕੋ ਭੁਪਤਿ
 ਵਸਤ ਚਿਤੇ ਗਾ॥ ਤਿਹ ਗਾਨੀ ਸੁਣੀ ਨ ਮੁਠਈ ਸਿਖ ਜ ਸਿਰ ਮੰਗ॥

ਭੁਟੀ ਸਿਖ ਸਿਰ ਮੋਰ ਸੰਗ ਜੋ ਦਿਨ ਤਿਹ ਆਏ ॥ ਲਾਗੀ ਉਨਤ
ਨ ਆਗ ਜਾਇ ਤਿਹ ਭੁਪ ਸਿਖਾਏ ॥ ਭੁਟੀ ਸਿਖ ਜਚੀ ਮਾਭਾਰ
ਕੋ ਨੁਦੇ ਖੋਜੇ ਤਾਂ ਕੋ ਗੁਨਾ ॥ ਆਵਤ ਭਰੇ ਮਾਰ ਭੁਪ ਕੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦਿਨ ਬ
ਚ ਜੁਨੀ ॥ ੨੮ ॥ ਤਿਹ ਨਿਪਾਛਿ ਗਪੰਡਤ ਪੁਤੇ ਸੋ ਸਮਝਾਵਤ ਭੁ
ਪ ॥ ਆਗ ਜਾਨਵੰਤ ਰੇ ਦਾ ਸਮਝਿ ਤਿਹ ਹਿਤ ਤਰੇ ਸਰੂਪ ॥ ਤਿਹ ਹਿ
ਤ ਤਰੇ ਸਰੂਪ ਚਹੁ ਤਰੇ ਪ੍ਰੀਛਤਾਂ ਕੀ ॥ ਚਾਂਨੀ ਕੋ ਲਿਖ ਪਠਾਉਚ
ਹਤ ਦਰਸਨੁ ਹਮਵਾਂ ਕੀ ॥ ਆਂਨ ਪੁਰਗ ਤੈ ਮੰਗ ਆਇ ਗੁਨ ਦੇ
ਖਲੇ ਹੁਤਿਹ ॥ ਕੀਨੀ ਜੇ ਉਬਾਤ ਚਲੈ ਰੇ ਦਾ ਸਨਗਰ ਤਿਹ ॥ ੨੯ ॥
ਛਪੈ ॥ ਨਿਪ ਆਦਰੁ ਬਹੁ ਕੀਨੁ ਭਗਤ ਡੇਰਾ ਬਰਦੀਨੀ ॥ ਸਭਾ
ਲਾਇ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਾਤ ਬੋਲ ਪਾਠਿ ਏਰ ਸਭੀਨੀ ॥ ਆਯੋਤ ਬਰੇ ਦਾ
ਸੰਜੋਰ ਕਰ ਭੁਪ ਬਖਾਂਨੀ ॥ ਰਾਵਹਿ ਮਹਿ ਮਾਸੁ ਸੀ ਬਡੇ ਪਘੂ
ਰਨਗ ਜਾਨੀ ॥ ਹਮ ਸਿੰਘਾ ਸੂਬਰ ਰਚੇ ਇਕ ਤਿਹ ਪਰ ਬੈਠੀ

ਆਇਹਰਿ॥ ੩੦॥ ਬੈਠੈ ਦਿਜ ਤਹ ਅਨਿਕ ਸਭ ਨ ਸੋਨਿ ਪਕਰਿ
 ਦੀਨੀ॥ ਬੋਲਹੁ ਆਪਨ ਸੇਵਹ ਹੇ ਜਾਂ ਕੇ ਰਸ ਭੀਨੀ॥ ਬੇਦ ਬਾ
 ਕ ਪਛੋ ਬੋਲ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਨਹੀ ਆਯੋ॥ ਸੁਕ ਚੇ ਦਿਜ ਗਾਠੇ
 ਨਿਰੁਗਤ ਸੋਭੁ ਪੁਨਾਯੋ॥ ਉਠ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬੈਠੈ ਭਗਤੁ ਦੁ
 ਸੁ ਬਿਪ੍ਰਮਨ ਰਿਸ ਪਗੀ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਬੈਠੈ ਕਵਨ ਭੁਪਤਿ
 ਮਤਿ ਹਰਿ ਜੂਹਰੀ॥ ੩੧॥ ਬਡੇ ਪੀਰ ਜੀ ਨਿਪਤਿ ਭਗਤ ਸੋ ਕ
 ਛੁਕ ਭਾਖੇ॥ ਮੁਸਕਾਂ ਨੇਹੈ ਦਾਸ ਅਪਿਕ ਭਗਤੀ ਰਸ ਚਾਖੇ
 ॥ ਗਾਯੋ ਪਦੁਤਿ ਹਕਾਲ ਸੇਵ ਤੇ ਰੇ ਪਰ ਆਯੋ॥ ਤਹ ਤਵੇ ਰਸ
 ਦੁ ਪਭਗਤ ਕੀ ਗੇਦਸ ਆਯੋ॥ ਜੈ ਕਾਹੁ ਭਯੋ ਤ ਬਸ ਭਾਮੈ ਭੁ
 ਪਭਗਤ ਚਰਨ ਨ ਪਕੇ॥ ਸੁਲੀਹੀ ਅਮੈ ਹਰਖ ਤ ਭਈ ਅੰ
 ਨਹੇ ਹਉ ਤਸ ਵਕ ਕੇ॥ ੩੨॥ ਬਹੁ ਬਿਪਿਕ ਰਪ ਕਵਾਂ ਨ ਦਿਜ
 ਨ ਕੇ ਨੇਤ ਦੀਨੇ॥ ਪੈ ਇਕ ਠੇ ਸਭ ਗਏ ਨਹੀ ਜੇਵ ਤ ਦੁਖੁ ਲੀਨੇ॥

ਤੁਵੇ ਬੇਲੋਰੈ ਦਾਸਤਾਂ ਹਿ ਪੀਕਤਿ ਕੋ ਪਾਏ। ਤਾਂ ਕੋ ਸੀਧੋ ਪਠਾਉ
 ਉਦਿਜ ਚਪਤ ਜਿਵਾਏ। ਝਾਲੀ ਤਤ ਛਿਨ ਸੀਧੋ ਪਠਾਉ ਬਹੁ ਬਿ
 ਪਬਿਨਤੀ ਕਰ ਪਠੀ। ਅੰਤਰ ਜਾਂ ਸੀਤੁ ਮਜੰਨ ਸਭ ਬਿਪ੍ਰਨ ਮਾ
 ਨਤ ਅਤਿ ਹਠੀ॥੩੩॥ ਤਦ ਪਨ ਦਿਜ ਭਯੋ ਗਜਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਏ
 ਉਠਿ ਆਪਾ। ਕੋ ਸੇ ਦੇਖਿ ਉਲੂਕ ਸੁਰ ਕੋ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਤਾਪਾ। ਭਰ
 ਤਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਲੀ ਕਰੈ ਇਤ ਜੇ ਵਨ ਲਾਗੇ। ਮਨ ਮੇ ਅਤਿ ਅਭਿ
 ਮਾਂ ਨ ਖਾਤ ਮੁਸਕਾਤ ਅਭਾਗੇ। ਤਬ ਵੈ ਦੈ ਦਿਜ ਮਾਧਿ ਨ ਬੈਠੇ
 ਅਨਿਕ ਰੁਪਰੈ ਦਾਸ ਕਰਗਾ। ਦਿਖ ਬਿਪ੍ਰਿਦੈ ਅਚਰ ਜਯੇ ਪ
 ਮਸੀਗ ਜੇ ਵਤ ਕਯੋ ਬਗ॥੩੪॥ ਭਈ ਸਭ ਨ ਪਰਤੀਤ ਰੂਪ ਪ੍ਰ
 ਭਕੋਰੈ ਦਾਸਾ। ਭਏ ਸਿਖ ਜਾ ਦਿਜ ਭੂਰ ਤਜੀ ਬੋਟੀ ਹੀ ਅਯਾਸ
 ਤੁਢਾ ਖੋਲਤ ਬਦਿ ਖਾਯੋ ਸ੍ਰਨ ਜਨੇ ਉ। ਝਾਲੀ ਮਨ ਅਨੰਦ
 ਬਢੀ ਪ੍ਰਭਤਾ ਹੁ ਰਤੇ ਉ। ਇਹ ਬਿਧ ਪਰਚੇ ਦੀ ਨੇ ਭਗਤ ਕੀਰ

ਤਸਿੰਘ ਨਿਜ ਮਾਤਿ ਕਠੋ ਜੇ ਜੁਨੈ ਜੁਨਾ ਵੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰ ਨਾ ਰਿਪੁ ਰਖ
 ਭਗਤੀ ਲਏ ॥ ੩੫ ॥ ੮੧ ॥ ਮੂਲ ਛਪੇ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾਂਨਰਾ ਖੀਨ
 ਹੀ ਬਰਣਾ ਸੁਮਖ ਟੁਟ ਦਰਸਨੀ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਮੁਖ ਜੇ ਪਰਮੇਸ
 ਵ ਅਪਰਮ ਕਰਗਾਯੋ ॥ ਜੇਗਾ ਜਗਜ ਬ੍ਰਤ ਦਾਨ ਭੁਭਨ ਬਿ
 ਨੁਤੰ ਛੁਦਿਖਾਯੋ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਪ੍ਰਮਾਨਰ ਮੈਂ ਨੀ ਸਬ ਦੀ ਸਾਖੀ
 ॥ ਪੱਛਮਾਤਨ ਹਿਬ ਚਨ ਸਭ ਹੀ ਕੈ ਹਿਤ ਕੀ ਭਾਖੀ ॥ ਆਰੁ ਛੁਦ
 ਸਾਹੇ ਜਗਤ ਪਰਮੁਖ ਦੇ ਖੀਨਾਂ ਹਿਨ ਭੁਨੀ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾਂਨਰਾ
 ਖੀਨ ਹੀ ਬਰਣਾ ਸੁਮਖ ਟੁਟ ਦਰਸਨੀ ॥ ੬੧ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ
 ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਕਾਂਸੀ ਬਿਖੈ ਉਪਜੇ
 ਭਗਤ ਕਬੀਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹੀ ਅਮੈ ਵਸੀ ਜਪਤ ਸਦਾ ਰਖ
 ਬੀਰਾ ॥ ੧ ॥ ਲੋਟੀ ਤਾਂ ਕੀਨਾ ਰਿਬਰ ਜੁਤਾ ਕਮਾਲੀ ਨਾਮਾ ॥ ਸੁਤ
 ਕਮਾਲ ਜਗਜਾਂਨ ਸਬ ਪ੍ਰੇਮ ਜਾ ਸੁਮਨਿ ਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ

ਇਕਦਿਨਬਿਖੈਤਰਿਗੁਨਜਪਤਕਬੀਗਾਪ੍ਰਭੁਜੁਨਭੁਬਾਣੀ
 ਕਯੋਗੁਰਕਹੋਮਤਿਪੀਗਾ॥੩॥ਕਿਹਗੁਰਪਾਕੋਰਿਕਹੀਰ
 ਮਾਨੰਦਬਡਗਜਾਂਨਾਸਿਖਜਾਦੇਤਨਬਿਪ੍ਰਦੁਸਮੈਅਤਿਨੀਚਅ
 ਜਾਂਨਾ॥੪॥ਪ੍ਰਭੁਭਾਖੀਨਿਸਸੇਸਮੇਜੈਰੈਗਾਗਾਤੀਗਾਮਾਰਗ
 ਪੈਦੇਜਾਇਤੁਮਉਪਦੇਸੈਰਘੁਬੀਗਾ॥੫॥ਛਪੇ॥ਪ੍ਰਭੁਬਚਮਾਂ
 ਨਕਬੀਰਜਾਇਮਾਰਗਮੈਜੋਏ॥ਉਠਹੁਰਾਂਮਕੇਰਾਮਕੋਰੇ
 ਕਹਮਾਲਸੋਰੇਏ॥ਸੁਨਿਉਠਿਬੈਠਕਬੀਰਡੰਡਵਤਹਿਤ
 ਸੋਕੀਨੇ॥ਅਯੋਨਿਜਗਹਿਮਾਂਹਿਗਯੋਗੁਰਗਾਗਾਪ੍ਰਬੀਨੇ
 ॥ਤਬਮਾਲਾਤਿਲਕਕੀਓਭਗਤਦੇਖਲੋਗਬੂਝਤਭਏ॥
 ਰੇਜੁਲਹਾਤੂੰਸਿਖਕੋਨਕੇਰਾਮਾਨੰਦਜਗਜਸੁਛਏ॥੬॥
 ਚਲਤਚਲਤਯਹਬਾਤਜੁਨੀਗੁਰਪੁੰਨਿਜਕਾਂਨੀ॥ਲੀ
 ਨੇਭਗਤੁਬੁਲਾਇਭਾਰਚਿਗਬੇਲੇਬਾਂਨੀ॥ਭਾਖਤਬਚ

ਨਮਲੀਕੋਕੋਨਅਵਸਰਸਿਖਕੀਨੀ। ਰਾਮਨਾਮਉਪਦੇਸ
 ਸੁਰਸਰੀਮਾਰਗਦੀਨੀ। ਜੋਸਭਸਾਸਤਨਮੈਮੁਖਜਹੈਰਾਮ
 ਨਾਮਤੋਸਿਸਭਯੋ। ਸੁਨਿਗੂਢਬੈਨਗੁਰਗਰਮਿਲੇਦੂਰਕੀ
 ਓਪਰਦੇਛਯੋ॥੨॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਉਪਦੇਸੁਕੀਓਪੁਨਿਗੁਰ
 ਹੀਯਪ੍ਰੀਤੀ। ਲਗਯੋਸੇਠਗੁਰਦੇਰਬਾਂਧਪਨੁਦੇਰਅਨੀ
 ਤੀ। ਪਾਛੈਲਾਗੇਲੇਗਾਪੇਰਬੀਬਨਮੈਲੀਨੀ। ਪੈਛੈਗੇਰ
 ਕਬੀਰਤਾਰਪਨਪੇਟਪ੍ਰਬੀਨੀ। ਤਬਬੂਝਭਗਤਮੁਖਸੁਕਤੁ
 ਵਸਕਲਬਾਤਤਸਕਰਕਪੀ। ਹੀਯਰਾਖਰਾਮਡਰਡਾਹਚਿ
 ਤਪੈਛਸੁਤਾਮੁਹਿਛਿਗਤਪੀ॥੩॥ ਗਏਭਗਤਗੁਰਲੇਗਦੇ
 ਰਤੁਵਗੁਰਛਪਿਦੇਰੀ। ਇਹਦਿਸਸੁਤਅੰਨੁਖਾਉਤੈਂਪਾਤਿ
 ਦੁਹਤਾਮੇਰੀ। ਅੰਗੁਗੇਰਸਭਦੇਖਦੇਖਸਭਹੀਅਸਕੁਛਾਏ
 ॥ਆਦਰੁਦੀਨਭਗਤਲੇਗਨਿਜਗੇਹਸਿਧਾਏ॥ਤਿਯਸ

੨੨੬

ਕਰਚੇਰੀਛਾਤਪਨਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਭੁਗਤੇਦਣੀ॥ਤਾਨਾਂਬੁਨਸੰਤਤਿ
ਵਾਇਨਿਤਸਾਂਸੁਸੰਤਆਏਨਈ॥੯॥ਗੁਰਮਹਿਨੈਕੁਨਦੁਨਬਿ
ਨਵਲੋਈਕਰਜੋਗੇ॥ਮੁਹਿਹਾਸੀਕਰਬਨਿਕਰੈਨਿਵਸਲੈਧ
ਨੁਮੋਗੇ॥ਯਾਂਤੇਕੁਲੋਨਕਾਜਗਈਆਯਸੁਲੈਨਗੀ॥ਕਰਮਿਭ
ਨੇਸੀਕੇਤਸੋਜਸਭਗੁਰਮਹਿਡਾਗੀ॥ਮੇਵਾਪਕਵਾਂਨਸਵਾਰਕੈ
ਸੰਤਤਿਵਾਏਪ੍ਰੀਤਿਕਰਾ॥ਐਸੇਬੀਤੀਵੈਜਾਮਨਿਸਤੀਅਹੀ
ਅਲਖਕਹਿਭੁਗਤੁਹਰਿ॥੧੦॥ਸਤਨਾਮਚਨਜਿਹਟੁਰੈਦੁਹੀ
ਲੈਕੈਕਲ੍ਯਾਨਾ॥ਹਰੀਚੰਦਜਗਸਾਖਭੁਪਦਸਰਬਤਜਪ
ਨਾ॥ਪਰਹਿਤਤਨੁਦਾਪੀਚਸਚਿਦਰਾਵਨਸਤਰਾਖੋ॥ਗ੍ਰੀਖ
ਮਸਤਪ੍ਰਣੁਕੀਨਮੋਗਪ੍ਰਭਕਰਵਤਰਾਖੋ॥ਐਸੇਲੋਈਉਪ
ਦੇਸੁਕਰਪਰਕਾਂਧੇਗਯੋਬਨਿਕਰਾ॥ਦਿਖਸੇਠਸੁਕਪਗਚ
ਕਤਚਿਤਬੂਝਤਬਰਖਭੁਗੀਗਨਹਿ॥੧੧॥ਬੀਬਨਨੀਰਪ੍ਰ

ਵਾਹੁਤੋਪਗਕੀਚਲਲਾਗਯੋ॥ਗਾਵਰਿਗਾਟਉਤਾਰਕਬੀਰ
 ਮੁਹਿਗਯੁਗਯੋ॥ਪ੍ਰੇਰਦੀਓਪੁਰਬਨਿਕਰਿਦੈਪੁਲਕਤਚਖ
 ਬਾਰੀ॥ਕਾਮਵਾਸਨਾਗਈਕਪਯੋਤੁਮਾਤਹਮਾਰੀ॥ਛਿਮੋ
 ਅਵਗੁਨਸੁਤਜਾਂਨਕੈਪੀਠਚਛਾਇਸੁਅੰਨਗਯਾ॥ਚਾਖਤਲ
 ਜਨਾਨਿਜਭਗਤਕੀਪ੍ਰੇਮਮਗਨਜਲਨੈਨਵਹ॥੧੩॥ਇਹ
 ਬਿਧਿਸੇਵਾਕਰਤਸੰਤਕੀਪਤਿਸੰਗਲੇਈ॥ਉਤਨੇਤਾਨੇਬੁ
 ਨੈਜਾਹਕਰਭੇਜਨੁਹੋਈ॥ਇਕਦਿਨਕਪਹਾਲੀਏਗਏਮੰਡੀਬੇ
 ਚਨਹਿਤਾ॥ਸਾਧਭੇਖਇਕਕਪਯੋਦੇਹੁਜਾਡੈਮਰਹੋਨਿਤਾਤਬਛ
 ਰਿਅਰਧਦੇਵਨਲਗੇਕਾਜਨਆਪੇਜੋਸਰੈ॥ਸਬਦੈਕਪਹਰ
 ਟਨਛਪੇਮਤੁਜਨਨੀਹੀਅਰਿਜਪਰੈ॥੧੩॥ਉਤਤੀਅਸੁਤਅੰ
 ਮਾਤਭਗਤਕੇਮਾਰਗਦੇਖਹਿ॥ਛੁਪਾਵਿਤਭਈਸਾਂਸ੍ਰਨਯੀਅ
 ਯੋਕਹਲੇਖਹਿ॥ਵੈਦਿਸਜਾਨੇਕਸੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਬ੍ਰਿਖਲੈਆਏ॥

੩੩੦

੦
੦
੦

ਤੰਦੁਲਾਪਿਤਮੋਕਣਕਮਿਸੁਕੇਫੇਰਲਗਾਏ॥ਮਾਤਭਾਖੇ
 ਕਾਹਿਰਾਖੁਨਹਿਮਤੁਕਛੁਛੀਜੈਦੇਰਿਦੁਖਾ॥ਪ੍ਰਕਕਯੋਤੁਮ
 ਰੇਸੁਤਪਠਯੋਕਿਹਤੇਯਾਹਿਪਨੁਲੀਨਸੁਖਾ॥੧੪॥ਤਨਕੋਮੇਲ
 ਕੇਥਾਂਨਯਾਹਿਸੰਪਦਕਿਨਦੀਨੀ॥ਬੇਲੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਂਨਸੇਠ
 ਮੋਰੇਰਸਭੀਨੀ॥ਤਿਹਕਪਰਾਣੇਮਿਲੇਗੀਫੁਕੀਨੀਬਖਸੀ
 ਸਾ॥ਇਹਬਿਧਿਬਾਤਨਟਾਰਗਾਏਉਠਕਰਜਗਦੀਸਾ॥੬
 ਪਿਰਹੇਬਜਾਰਹਿਤੀਨਦਿਨਪੁਨਿਕਮਾਲੀਮਿਲਿਗਥਕਹੀ॥
 ਸੇਜਾਂਨਾਂਆਏਪ੍ਰਭੁ,ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਕਰਗਾਹੀ॥੧੫॥ਤਿਹ
 ਛਿਨਭਗਤਕਬੀਰਸਕਲਸੰਪਦਾਲੁਠਾਈ॥ਬੁਨਨੇਤਨੇ
 ਤਜਾਗਭਗਤਿਪ੍ਰਭੁਕੀਹੀਅਭਾਈ॥ਰਿਸਕਰਆਏਬਿਪ੍ਰ
 ਕਹਤਰੇਸੁਨਪੁਨੁਲਾਡੇ॥ਦਿਨਕੋਪਨੁਨਹਿਦੀਨਬਾਂਟਸੁਫਲ
 ਸੁਭਿਮਾਏ॥ਕਰਜੇਰਭਗਤੁਬਿਨਤੀਕਰਤਚੇਰੀਕਰਨਹਿ

ਗਏ

ਅੰਨਪਨਾ ਨਹਿ ਮਾਰਗ ਲੂਟੇ ਰਿਸੁ ਤਕਤ ਹੋ ਨਗਰ ਨਤ
 ਜਾਂਉ ਬਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਤਦ ਪਨ ਪੈਡੇ ਛਾਡਿ ਪ੍ਰਸਭੁ ਬਿਧਿ ਕਹਾਹ
 ਯੋ ਅਬ ਪਨੁ ਕਹਾਹੀ ਹੋ ਜੇ ਜਾਂਉ ਮੰਡੀ ਕਹਾਹ ਕੇ ॥ ਨੀਠ
 ਛੂਟ ਬਨ ਜਾਇ ਛੁਪੇ ਉਤ ਪਰ ਜਨ ਰੂਪਾ ॥ ਆਏ ਰਿਪਾਲਿ ਪ
 ਨਸੀ ਗਲੈ ਬਿੰਤ ਅਨੁਪਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਂਟੇ ਅੰਨ ਪਨੁ
 ਸਭੁ ਦਿਜ ਮਨ ਹਰ ਖਤ ਭਏ ॥ ਨਿਹ ਬਨ ਮੈ ਛੁਪੇ ਕਬੀਰ
 ਡਰ ਬਿਪ੍ਰ ਰੂਪ ਪਰਤ ਯਾਏ ॥ ੧੭ ॥ ਗੁਰ ਕਬੀਰ ਕੇ ਜਾਹੁ ਕ
 ਯਾ ਭੂਖ ਬਨ ਮਰੈ ॥ ਮਿਲਤ ਦਛਨਾ ਅਸਨ ਜੇ ਉਝੈ ਤੈ ਤ
 ਛਰੈ ॥ ਸੁਨਿ ਉਠਿ ਆਏ ਗੇਹ ਦੇ ਖਕੈ ਤਕ ਮਨ ਹਰਖੋ ॥ ਭ
 ਗਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਰਿਦੈ ਜਾਨੈ ਹਰਿ ਸਰਖੋ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਅਪਾ
 ਰਜ ਗਮੈ ਬਢੀ ਦੂਰ ਭੀ ਗਭਿੰ ਛਕਰੈ ॥ ਲੈਵਾਰ ਮੁਖੀ ਸੰ
 ਗਰੀ ਗਰੀ ਗੋ ਜਾਂਤੇ ਲਗ ਬੁਰੈ ਕਰੈ ॥ ੧੮ ॥ ਸੀਤ ਦੇਖ ਦਰਸਤ

ਸਠਨਕੇਸੁਖੁਭਯੋਭਾਰੀ॥ਜਾਤਿਗੀਤਿਗਹਿਲਈਜੁਲਾਰੇ
 ਬੇਸਜਾਪਾਰੀ॥ਜੇਜਗਬੇਸੁਖਦੁਸੁਤਿਨਹੁਪਤਿਪ੍ਰਤਿਭੁ
 ਖੀ॥ਵਾਰਮੁਖੀਸੰਗਲੀਨਕਬੀਰਾਦੇਖੋਭਾਂਖੀ॥ਜਬਸ
 ਭਾਰਗਤੁਪ੍ਰੀਤਗਯੋਤਿਨਹੁਨਹਿਅਦਰੁਕੀਓ॥ਤਿਹਦਿ
 ਨਦਰਕਾਯੋਜਲਕਲਸਰੀਰੇਨਹਦਿਗਦੁਖੁਲੀਓ॥੧੯
 ॥ਪਾਪਰੀਛੰਦੁ॥ਨਿਪਕਹਤਚਕਤਯਾਕਹਾਕੀਨਾਜਰ
 ਤੇਪੰਡਾਜਰੀਨਾਬਚੀਨ॥ਉਬਰੇਇਹਨੀਰੋਸਾਦੁਜਾਂਨਾਪ
 ਠਿਏਪਾਵਨਭੁਪਤਿਪ੍ਰਮਾਂਨਾ॥੨੦॥ਵਹਪ੍ਰਰੀਦਿਵਸਲਿਖ
 ਦੀਨਹਾਬਾ॥ਜੁਨਿਆਏਸੇਸੁਕਹੀਗਾਬਾ॥ਫਰਬਾਸਨਤ
 ਤੀਪਰੀਖੀਗਾ॥ਮਨਅਚਰਜਪੰਡਾਦੇਨਪੀਰਾ॥੨੧॥ਸੁਲਿਖ
 ਵਨਤੇਬਿਸਮਾਦਭੁਪਾਰਾਂਨੀਪ੍ਰਤਿਭਾਖੇਬਕਰਅਨੁਪਾਸਨ
 ਦਰੁਦੀਨਿਜਨਕਬੀਰਾ॥ਜਹਿਅਵਗੁਨਤੇਨਹਿਪਰਉਪੀਰਾ॥

੨੩॥ ਤਿਉ ਬੇਸੁ ਸੀਸਰੀ ਵੈ ਕੁਠਾਗਾਗਯੋਤੀ ਅਸੰਗਾਨਿ ਪਮਾ
 ਰਗ ਬਜਾਗਾ ਦਿਖ ਲੋਗ ਕਪੋਤ ਜਿਲੋਗ ਲਾਜਾ ਪੈਰੋਗੇ ਮੁਹਿ
 ਤੇਜ ਨਕੋ ਅਕਾਜਾ ॥ ੨੩॥ ਯਹਿ ਸਮਾਚਾਰੁ ਮੁਨਿ ਭਿਕ ਬੀਰਾ
 ਪਾਏ ਆਗੇ ਪ੍ਰੇਮਾਹਿ ਅਪੀਗਾ ਸਿਰ ਰੂਪੇਟ ਰਿਵਲਾਇਲੀਨ
 ॥ ਬਹੁ ਬਿਧੋ ਤੇ ਬਨ ਕਰ ਪੀਰ ਦੀਨਾ ॥ ੨੪॥ ਨਗਰੀ ਜਨ ਪ੍ਰਕੁਤਾ
 ਬਢੀ ਭਰਾ ॥ ਨਿਪ ਨਿਵਤਿ ਦੇਖ ਦਿਜ ਬਿਮੁਖ ਭੂਗਾ ਕਛੁ ਬਸੁ
 ਨਚ ਲੈ ਪੁਰਤਨਾਗ ਆਗਾ ਸਬ ਕਹੀ ਸਿਕੰਦਰ ਬਾਦਸਾਹ ॥ ੨੫॥
 ਜਨ ਜਨ ਨੀ ਬਿਪ੍ਰਨ ਸੰਗ ਲੀਨਾ ॥ ਮੁਹਿ ਸਾਦਨ ਮਾਨੁ ਮਾਤ ਦੀ
 ਨਾ ਸੇਕਰ ਤਨੁ ਲਾਹੇ ਅਤਿ ਅਨੀਤਾ ॥ ਲੈ ਪੁਜਾ ਬੇਸੁ ਜਾ ਸੰਗ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੨੬॥ ਤਨ ਨੇ ਬੁਨ ਨੇ ਸਕੁਤਨਾਗ ਦੀਨਾ ॥ ਕਾਢੀ ਨਿਜ ਮ
 ਤਾਗੇ ਹਛੀਨਾ ॥ ਤਿਨ ਰਚਿ ਪਖੰਡ ਲੂਟੇ ਸੁਦੇਸਾ ॥ ਦਿਨ ਹਰਮ
 ਨ ਆਏ ਨਰੇਸਾ ॥ ੨੭॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਸੁਨ ਤਸਾਹ ਕੇ ਪੇਸੇ ਅਪਕ

੨੩੨

ਅਹੁਦੀਦੀਨਪਠਾਇ॥ ਪਕਰਭਗਤਕੋਲੈਗਏਕੀਨਸਲਾਮ
 ਜਾਇ॥ ਕੀਨਸਲਾਮਜਾਇਬਿਮੁਖਤਬਕਹਤਬਨਾਈ॥ ਐ
 ਰੁਨਕੋਕਹਾਜਾਂਨਤੇਹਕੋਨਿਮੇਨਰਾਈ॥ ਰਾਮਚਰਨਸਿਰਹਿਮ
 ਤਿਐਰੁਨਹਿਕਹਿਕਬੀਰਪੁਨਿ॥ ਡਾਕੇਪਗਨਜੰਨੀਰਨੀਰ
 ਗੰਗਾਬਕੇਸੁਨਿ॥ ੨੫॥ ਜਬਜਲਬੂਝੇਨਾਹਿਜਨਦੀਨ
 ਅਗਨਿਮੈਡਾਗਾਕੁੰਦਨਸੇਤਨਪੈਗੇਜਕੇਨਤਾਂਕੋਬਾਗ॥
 ਜਕੇਨਤਾਂਕੋਬਾਰਕਹਤਸਭਦਿਜਮਿਲਕਾਜੀ॥ ਜਿਤਮੰ
 ਤਬੁਜਾਂਨਕਰੈਛਲਜੇਨਟਬਾਜੀ॥ ਮਤਵਾਰੋਗਜਅੰਨ
 ਭਗਤੁਡਾਕੇਆਗੈਤਬਾ॥ ਭਾਰਜੇਮਾਰਚੰਗਾਰਸਿੰਘਦ
 ਤਜਨੁਦੇਖੇਜਬਾ॥ ੨੬॥ ਇਹਬਿਧਦੇਖਪ੍ਰਭਾਵਬਹੁਚਰ
 ਨਪਕੇਪਤਸਾਹ॥ ਸਿਖਿਏਦੁਸੁਨਕੇਹਮੈਕੀਨਅਵਗੁਜਾਅ
 ਹਾ॥ ਕੀਨਅਵਗੁਜਾਆਹਛਿਮੇਪ੍ਰਭਸਹਨਿਪਕੇਭ੍ਰਿਤਾ॥ ਕਛੁ

ਰੇਟਾ ਅਬਲੇਹੁਸੀ ਪਸੁਤ ਮਹਿਹਾਟ ਕਛਿਤਾ ਰਾਮ ਨਾਂ ਮਕੀ
 ਚਾਹੁਦਾਂ ਮਤਿ ਹਕਾਮ ਰੋਗਾ ਜਿਹਾ ਜੇ ਨਗ ਸੁਖ ਕੀ ਚਾਹੁਸਾ
 ਪਸੇ ਫਿਰਨ ਕਰਹੁਇਹਾ ॥ ੩੭ ॥ ਕਬਿਤੁਆ ਆਯੋ ਪਰਜੀਤ
 ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰ ਅਜੇ ਨਾ ਮਨੀ ਤਤ ਜੈ ਬੇਟੇ ਬਿਪ੍ਰ
 ਮਨ ਕੀਆ ਆਪ ਨਿਰਾ ਅਛਰ ਨ ਬੇਦ ਅਪੁਰਾਂ ਨਗ ਜਾਂ ਨਤਿ
 ਲਕਸ਼ੇ ਠਗੇ ਨਗਾ ਨਿਦਾ ਕਰੈ ਜਨ ਕੀਆ ਬਿਪ੍ਰ ਕੋ ਨਮਾਂ ਨੈਲੇ
 ਗੁਲੁ ਹਾਕੇ ਦੇਹਿ ਰੋਗਾ ਲਿਖੀ ਪਤਿ ਰਿਦੈ ਸੇਗ ਸਾਧਭੇ
 ਖਤ ਨ ਕੀਆ ਦੇਸ ਦੇਸ ਨ ਜੇਤ ਦੀ ਨਨਾਂ ਮਲੈ ਕਬੀਰ ਭੀ ਨਸਾਪ
 ਬਿਪ੍ਰ ਸਿਛਾ ਕੀ ਨਗੀਲ ਨਾ ਰਿਬ ਨ ਕੀਆ ॥ ੩੯ ॥ ਛਪੋ ਆਗੁਜ
 ਨਵੰਤ ਦਿਜ ਦੇਹਿ ਸਿਛ ਮਠ ਸੁਨਤ ਰਿਸਾਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਪੈ ਬਿ
 ਨੁਪਾਣ ਕੋਉ ਆਦਰ ਸਦਿ ਖਾਈ ॥ ਬਨ ਪੰਕਤੀ ਕਰਹਿ ਤਮੇ
 ਜੁਲਾਸੀ ਗਪੀਤੀ ॥ ਬਨ ਚਰਕੇ ਮਤਿ ਦੀ ਨਤਾ ਸੁਘਰ ਬੋਇ

ਅਨੀਤੀ॥ ਦਿਨ ਸਾਧਾਰਨ ਹੋ ਕੇ ਗਏ ਪਾਛੈ ਦਸ ਅਨੀਦੀਅ
॥ ਇਤਨੇ ਮੈ ਆਏ ਸੰਤ ਗਨ ਛਾਪਿ ਕਬੀਰ ਜਬ ਭੇਦੁ ਲੀਅ॥
੩੩॥ ਨਰਨਾਹੀ ਪੁਰ ਚਕਤ ਸੰਤ ਆਵਤ ਚਤੁਰ ਪਾਣੀ॥ ਸਾਧ
ਕਹੈ ਹਰਿ ਲਾਜ ਭਗਤ ਸਠ ਮੁਨ ਤਰਿ ਜਾਣੀ॥ ਭੁਖ ਨਿਦ ਮਤ
ਭੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਤਤਾਇਨ ਆਏ॥ ਪਾਰਸੇ ਠਕੇ ਰੂਪੁ ਸੇਜ ਸ
ਭਾਓ ਭ੍ਰਿਤ ਲਜਾਏ॥ ਪੁਨਸ਼ੀ ਕਬੀਰ ਕੇ ਰੂਪ ਕਰਨਿ ਕਸੇ ਤਾਂ
ਕੇ ਗੇਹ ਸੇ॥ ਮਤੁ ਭਾਗੈ ਸਠ ਦਿਨ ਖਰੇਤੁ ਪ੍ਰਭੂ ਤਕ ਪਟ ਸੇਧ
ਸੇ॥ ੩੩॥ ਮਤ ਲੈ ਨਹੋ ਚਲੈ ਚਲੁ ਤੁ ਦਿਨ ਮਰੇ ਸੰਗਾ॥
ਏਕੀ ਹਿਤ ਸੰਗਾ ਗਏ ਸੇਠ ਤਨ ਲਜਤ ਅਨੰਗਾ॥ ਕਲਗੀਤੁ
ਤਜਿ ਰਪਾਗਾ ਚਿਕੁਰ ਚਿੰਕਨ ਪੁੰਘ ਰਾਗੇ॥ ਬ੍ਰਿਕੁਟਿ ਮਦਨ ਪਨੁ
ਕਮਲੈ ਨਨਾ ਸਕ ਸੁਕ ਵਾਗੇ॥ ਅਪਰ ਅਹੁਨ ਜਨੁ ਬਿਬਟ
ਲਦਾਰ ਮਰਦ ਸਮਿ ਕਿਰਨਿ ਪਸਿ॥ ਸੁਭ ਕੀ ਬੁਕੀ ਠਾ ਬ੍ਰਿਖ ਕੀ

ਪਬਰਦੀਰਘਉਰਘਦਬਿੰਘੁਲਸਿ॥ ੩੪॥ ਕਰਿਕਰਸਮ
 ਭੁਲਦੰਡਕਮਲਕਰਸੇਤਤਭੁਖਨਾ॥ ਤਿਵਲੀਉਦਰਸੁਤਾ
 ਇਤਿਬੇਨੀਕਾਟਤਦੁਖਨਾ॥ ਕਟਕੇਹਰਅਸਕਾਕਦਲਿਸ
 ਮਨੰਘਮਿਦਲਬਗਾਪਗਬਾਰਜਮੁਨਿਰਿਦੈਵਸਤਅੰ
 ਗਅੰਗਸੇਹਤਹਰਿ॥ ਸੁਭਸੁਜਾਂਮਰੰਗਅਲਸੀਕੁਸਮਕ
 ਹਾਕੋਸਮਤਾਲਹੈ॥ ਦਿਖਭੁਖਨਪਨਮਨਗਨਤਸੁਭਬੰਡ
 ਸੇਠੀਮਲਿਓਕਹੈ॥ ੩੫॥ ਦੋਹਰਗਾਨਿਧਿਸਿਧਿਕੇਅਕੁਜਾ
 ਦਈਜਹਤਹਤਨੇਬਿਤਾਂਨਾ॥ ਇਕਇਕਜਨਪੇਦਾਸਦੈਤੀ
 ਅਚਿਤਦੈਧਰਅੰਨਾ॥ ੩੬॥ ਸੇਠਕਬੀਰਸਦੁਪਦੈਕੀਏਅ
 ਨਿਕਤਿਹਬੇਗਾਸਾਧਸਾਪਦਿਗਦੇਖੀਅਤਿਸਾਦਰਸੁਪ
 ਹਿਤਹੋਗ॥ ੩੭॥ ਸਾਤਦਿਵਸਮੇਲਾਰਹਯੋਬਹੁਬਿਧਭੋਜ
 ਨੁਕੀਨਾ॥ ਪਾਂਚਸੇਰਸੇਦਕਸੁਦੈਏਕਅਸਰਫੀਦੀਨਾ॥ ੩੮॥

੨੩੪

ਅੰਮ੍ਰਿਤਮੰਤਰਨਕੋਦੀਓਜਾਜਹਾਇਛਾਹੋਇ॥ ਸੇਠਕਹਾਂਤੇਆਇ
 ਯਹਿਜਠਿਦਿਜਦੁਖਿਅਮਨਰੋਇ॥ ੩੬॥ ਛਪੇ॥ ਅਮੈਸੀਕ੍ਰਿਤਪ੍ਰ
 ਰਕੀਨਤਉਉਪਜਨੇਨਹਿਗਯਾਨਾਕੋਟਬਰਖਜਲਰਹੈਤਉ
 ਨਹਿਭੀਗਪਖਾਂਨਾ॥ ਲੇਸਾਪਨਕੋਭੇਖਗਏਪੁਨਿਜਪਕਬੀਰ
 ਤਗਿਪੁੰਨੀਲੇਂਗਸਹਿਸ਼ਮਨੈਮਾਂਗੀਭਿੰਨਾਭਿੰਨਕਰਗ॥ ਨਿਜਦਾ
 ਸਨਕੋਆਯਜੁਦਈਦਸਗੁਨਤਿਹਪਰਅੰਦਕਹਿ॥ ਨਿਜ
 ਗੀਵਨਿਵਾਇਖਿਸਾਇਗੇਸਾਪਬਿਪ੍ਰਦਿਖਸੁਖਲਹਿ॥ ੪੦
 ॥ ਉਸਤਤਿਕਰਤਕਬੀਰਜੇਠਿਮਾਰਗਮੇਸੰਤਾ॥ ਜੇਸੁਨਿਲੀ
 ਨੀਭਗਤਬਨੈਆਯੋਹਰਖੰਤਾ॥ ਹਿਤੁਤੁਮਾਰਬਡੇਸੇਠਿਬੂਝ
 ਤਦਿਜਮੀਤਾ॥ ਉਂਤਰਦੇਇਨਸਕਤਭਗਤੁਗਦਗਦਪੂਰ
 ਪ੍ਰੀਤਾ॥ ਸੁਨਿਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀਤੇਅਪਸਰਾਛਰਵੇਹਿਤਆਈਤਬੈ
 ॥ ਤੁਮਭੋਗਹੁਭੋਗਅਨੇਕਜਨਚਲਹੁਸੀਰਾਹਮਰੇਅਬੈ॥ ੪੧

ਜਾਂਨ ਬੂਝ ਬਿਖਾਇ ਜੇ ਊਨ ਰਹੈ ਜਗਾ ਮੁੜਾ ਲੋਜਤ ਪੈ ਊਠ
 ਗਈ ਭਗਤ ਕੇ ਸੁਨਿ ਬਚ ਗੁਣਾ ਪਾਰ ਚਤੁਰ ਕੁਜ ਰੂਪ ਪੁਨੈ
 ਪ੍ਰਭ ਜੂਤ ਪਾਏ। ਕੀਨੇ ਦੇ ਰੂਪੁ ਜਾਮ ਭਗਤ ਪਰਿ ਕੰਠ ਲਗਾ
 ਏ। ਕਰਮ ਸਤ ਕਧ ਗੀ ਮੁਦ ਬਚ ਕਹੇ ਸੀ ਗਾ ਚਲੁ ਤਨ ਸਾ
 ਥ ਮੁਹਿ। ਕਰ ਜੇ ਰਕੁ ਗਤੁ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਜੇ ਪ੍ਰਕਰ ਰਹੁ ਸੁ ਬ
 ਨਤਿ ਤੁਹਿ। ੪੩। ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕਪੜੇ ਰਿਪਾ ਲਗੇ ਕਛੁ ਦਿਨ ਟਿ
 ਰਾ ਵਹੁ। ਨਿਸਤਾਰੁ ਕਲਿ ਜੀਵ ਪਤਿਤ ਭਗਤੀ ਸਮਸ
 ਵਹੁ। ਪ੍ਰਭ ਆਯ ਸੁ ਕਛੁ ਕਾਲ ਰਹੇ ਮਗਾ ਪੁਨਿ ਪਾਏ। ਕੁ
 ਮਕੁ ਸਮਕ ਰਸੇ ਜਚੁ ਦਿਸ ਪਰਿਗਾਨ ਗਾਏ। ਸਰ ਦੇਖ ਸੀ
 ਤਚ ਕੁਤ ਰਹੇ ਜਾਤਨ ਜਾਂਨੇ ਭਗਤੁ ਵਰ। ਮਤੁ ਉਚ ਨੀਚ ਰਿ
 ਸ ਬਾਦੁ ਕਰ ਕਪੜੇ ਹੀਤ ਗਾਏ ਪਗ। ੪੩। ਦੋਹਰਾ। ਸ਼ੀਕ
 ਬੀਰ ਕੇ ਚਰਤ ਕੇ ਕਹੇ ਕਹਾ ਵਿਸਤਾਰਾ। ਸੁਨੈ ਸੁਨਾਵੈ ਭਗਤ

ਨਮੁਕਾਵਿਤਿਹੋਇਉਪਾਗੁ॥੪੪॥੮੩॥ਮੂਲਛੁਘੇ॥ਪੀਪਾ
 ਪ੍ਰਤਾਪਜਗਬਾਸਨਾਨਾਹਰਕੋਉਪਦੇਸੁਦੀਓ॥ਪ੍ਰਥਮਭੁਵ
 ਨੀਭਗਤਮੁਕਤਿਮਾਂਗਨਕੋਧਾਯੋ॥ਸਤ੍ਰਜਕਯੋਤਿਹਸਕਤ
 ਸੁਤ੍ਰਿਛਹਰਿਚਰਨਬਤਾਯੋ॥ਗਾਮਾਨੰਦਪਦਪਾਇਭੁਏਭੁਗ
 ਤਨਕੀਸੀਵਾਗਾਗੁਤਮਸੀਖਨਿਗਮੇਲਸੰਤਹਿਤਰਾਖਤਗੀ
 ਵਾਪਰਸਪ੍ਰਨਾਲੀਸਰਸਰੁਈਸਕਲਾਬਿਸ੍ਰਮੰਗਲਕੀ
 ਓ॥ਪੀਪਾਪ੍ਰਤਾਪਜਗਬਾਸਨਾਨਾਹਰਕੋਉਪਦੇਸੁਦੀਓ॥੮੪॥
 ॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਪੀਪਾਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਛੁਘੇ॥ਗਾਂਗਾਰੋਨਗ
 ਛਰਾਹੁਕਰਤਪੀਪਾਜਗਜਾਂਨੈ॥ਚੰਡੀਸੇਵਕਆਰਜੀਤਮ
 ਏਤਿਹਥਾਂਨੈ॥ਨਿਪਕੀਨੀਬਹੁਸੇਵਬੁਝਪੁਨਿਭਵਜਿਮਤ
 ਰਹੀ॥ਕਹਿਜਨਦੈਪੈਰਾਜਭੋਗਦੁਰਗਾਜਿਹਛਰਹੀ॥ਤਿਹ
 ਬਿਖੈਭੋਗਤੇਰੋਗਤਨਾਮੰਤਦੇਤਜਮਭੁਤਦੁਖਾਨਤਬੁਝੇ

ਰਚੰਡੀਨਿਪਤਿਪ੍ਰੇਮਕੁਗਤਬਿਨੁਨਾਂਹਿਜੁਖੁ॥੧॥ਸੁਨਸੰਤ
 ਨਕੇਬਚਨਕਯੋਬਿਸਮੈਹੀਅਰਾਜਾਆਇਮਹਲਨਿ
 ਸੋਸੋਇਸੁਪਨਦਿਖਪ੍ਰੇਤਅਕਾਜਾਛਾਤੀਪਰਚਛਕਯੋ
 ਕਹਤਰੇਸਠਅਰਜਾਂਨੀ॥ਭੋਰੇਭੋਗਅਨੇਕਸੰਤਮਹਮਾਨਹਿਜ
 ਨੀ॥ਅਬਤਿਨਭੋਗਨਕੇਛਲੁਲੋਪਰੁਨਰਕਜਹਪਤਿਤ
 ਵਸਾ॥ਇਤਨੇਮੇਭੁਪਤਿਚਖਖੁਲੇਭਯੋਚਕਤਸਭਭੁਲਰ
 ਸਾ॥੨॥ਭੋਰੇਤਕਹਨਿਤਨੇਮਪੁਜਾਵਿਸਤਾਰੀ॥ਵੈਸੇਹੀ
 ਪ੍ਰਗਟੀਦੇਵਿਹਰਖਜੁਤਿਸਿੰਘਸਵਾਰੀ॥ਭੁਪਤਿਕੀਨਪੁਰ
 ਮਚੰਡਤਬਪਰਸਿਰਹਾਥਾ॥ਕਤਸੇਕਾਤਰੁਤਾਤਮਾਂਗਬ
 ਰਭਾਖਤੁਗਾਥਾ॥ਮੁਹਿਮਨਸਾਮਾਤਾਮੁਕਤਿਕੀਦੇਵਿਕੀਪ੍ਰ
 ਭੁਗਤਿਕਰ॥ਗੁਰਪਾਰਹੁਰਾਮਾਨੰਦਕੋਦੈਹਗਜਾਨਭਵਸਿੰ
 ਪਤਰ॥੩॥ਅੰਤਰਹਿਤਰੁਣੀਦੇਵਿਭੁਪਸੰਤਨਪਹਿਆਯੋ॥

ਨਿਸਬਿਤੰਤਸਰੁਕਯੋਜਨਮੁਸਰੁਬਿਥਾਗਵਾਯੋ। ਲੈਆ
ਯਸੁਨਿਪਚਲੋਜੇਨਾਂਉਰਾਮਾਨੰਦਮਾਥਾਗਾਰਾਤੁਤਾਗਬ
ਨਜਾਤਰੁਪਤੀਅਤਜਤਨਸਾਥਾ। ਬਰਵਸਮਐਸੇਤੀਅ
ਐਸਚਿਦਚਲੇਸੰਗਗੁਰਪਾਰਸਬਾਗੁਰਕਯੋਪਯੋਨੀ
ਗਛਕੋਉਜਿਹਉਪਰਚਛਸੈਨਅਬਾ। ੫॥ ਕਬਿਤੁ। ਸੁਨੀਗੁਰ
ਬਾਂਨੀਰਜਪਾਂਨੀਕੰਪਠਾਏਸਬਗਯੋਗੁਰਦੁਰਸਾਥਕਾਹੁ
ਕੋਨਲਯੋਹੈ। ਆਯਸਨਰੁਟੀਆਗੇਜਾਇਵੇਕੀਬੀਸਚਿ
ਨਰਾਮਾਨੰਦਗੇਪੁਨਿਬਡੇਜਗਰੁਯੋਹੈ। ਰੇਜਨਕੋਪਾਇਪ
ਨਵਾਰਡਾਰੈਦਾਬਜੋਬੀਚਆਯੋਏਕਸਾਪਤਿਹਕਾਛਅਸੁ
ਦਯੋਹੈ। ਬਿਨਤੀਕਰੀਜੈਦੀਖਜਾਦੀਜੈਜੀਜੈਦਾਸਅਬ
ਐਸੀਸੀਪ੍ਰਕੁਪਪਰਲੀਜੈਸੁਨਿਪਯੋਹੈ। ੬॥ ਛਪੈ। ਦੋਰ
ਕੁਪਤੇਕਾਛਸੀਖਜਕੀਨੇਅਤਿਪ੍ਰੀਤੀ। ਨਿਜਗੁਰਸੇਵਾਕ

ਰਹੁ ਸੰਤ ਇਕ ਵਰਖ ਸਨੀਤੀ॥ ਪੁਨਤੁ ਵਰ੍ਹਾ ਮੈ ਗ੍ਰਾਨ ਭੂਪ
 ਉਪਦੇਸੈ ਆਈ॥ ਬੀਤ ਬਰਖ ਲਿਖ ਬਿਨਤਿ ਸਚਿ ਵਨਿ ਪਦੀ
 ਨ ਪਠਾਈ॥ ਸੰਗ ਲੀਏ ਕਬੀਰ ਰੈ ਦਾਸ ਸਬ ਆਏ ਗੁਰਮ
 ਗੈ ਮਿਲੇ॥ ਨਿਜ ਉਪ ਬਨ ਮਧ ਰੇਹਾ ਦੀਓ ਕੀਨ ਸੇਵ ਦਿਖਾ
 ਰਛ ਲੇ॥ ੭੭॥ ਬੈਠੈ ਮਿਲ ਨਿਜ ਸੰਤ ਦੀ ਨਗੁਰ ਬਹੁ ਉਪਦੇਸ
 ॥ ਭਯੋ ਗ੍ਰਾਨ ਪੁਨ ਕਰੇ ਜੇ ਰਗਤਿ ਨ ਹਿਤ ਜੀਏ ਨ ਰੇਸਾ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ
 ਤਤੁ ਚਲੇ ਭੂਪ ਸੰਗ ਚਲੇ ਸਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਬਜਾ ਕੁਲ ਭਯੋ ਗਵ
 ਸ ਕਾ ਬਰਨੇ ਤਿਹਰੀਤੀ॥ ਗਾਨੀ ਮਿਲ ਭੁਜੁਰ ਬੋਲ ਇਕੇ
 ਹਿਰਾ ਮਨਿ ਪਰਾਖ ਗਾ॥ ਦੈ ਜੈ ਪਨ ਭੂਪ ਨ ਬਸ ਬਹੁ ਰਖੇ
 ਦਿਜ ਬਿਖੁਲੀ ਨ ਕਹਿ॥ ੮੭॥ ਬਰਵੈ ਛੰਦਾ ਜੋ ਤੂੰ ਨਿਪ ਪੁਰੇ
 ਡੈ ਸਭੁ ਰਨਿ ਵਾਸਾ॥ ਤੁਵ ਬਿਰਹੈ ਤਨ ਤਜਾ ਗੈ ਸੁੰਨ ਅਵਾਸ॥
 ੮੮॥ ਗਾਰਲ ਦਿਖਾਈ ਨਿਜ ਕਰਮ ਗੋਖਾਇ॥ ਭੁਤ ਹੋਇ ਤੁਵ

੨੩੭

ਲਾਗੇ ਸੁਨਿ ਨਰ ਰਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਛਪੈ ॥ ਨੈ ਕੁਨ ਸੁਨਿ ਦਿਜ ਬਾਤ ਭੂ
 ਪ ਮਨ ਰਸਾਂ ਨ ਵਸਾਈ ॥ ਕਿ ਪਸੇ ਦਿਖ ਸਠ ਬਿਪ੍ਰਤ ਜਨੇ ਤਨੁ ਬਿ
 ਖੁ ਕੋ ਖਾਈ ॥ ਦਿਖ ਕੋ ਤ ਕੁਗੁਰ ਕਹੇ ਸ ਕਲ ਰਾਂਗੀ ਸੋ ਬੈਨਾ ॥ ਤ
 ਜਪ ਟ ਭੁਖ ਨ ਪਹਰੀ ਖੰਥ ਸੰਗ ਚਲ ਹੁ ਸੁਨੈ ਨਾ ॥ ਤ ਬਰਾਮਾਨੇ
 ਦ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਸਭ ਰਾਂਗੀ ਪੁਰ ਕੋ ਗਈ ॥ ਇਕ ਛੋਟੀ ਸੀਤਾ
 ਮਾਤਿ ਹੁਲੈ ਖੰਥਾ ਹਰ ਖਤ ਭਈ ॥ ੧੧ ॥ ਪੁਨਿ ਤਾਂ ਕੋ ਗੁਰ ਕਪ
 ਕਾ ਮਲ ਜਨਾ ਕੋ ਨਾਂ ਹੀ ॥ ਕਰਹੇ ਖੰਥਾ ਦੁਰਿ ਨਗਨ ਪੈ ਜੋ ਸੰਗ ਚ
 ਹੀ ॥ ਰਾਂਗੀ ਕੋ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਮੇਖ ਲਾਤ ਜਨੇ ਲਾਗੀ ॥ ਪੁਨਿ ਗੁਰ ਕ
 ਹਿ ਪਟ ਪਹਰ ਸੰਗ ਚਲੇ ਹੋ ਵਡ ਭਾਗੀ ॥ ਫਿਰ ਲਾਤ ਪ੍ਰਹਾਰੀ ਬਿ
 ਪ੍ਰਕੋਰਾ ਮਾਨੇ ਦਤ ਬਉਠੇ ਵਹਾ ॥ ਬਿਖੁ ਭਲੀ ਨ ਲਗ ਕੋ ਬਨਿਕ
 ਸੋ ਫਿਰ ਖਾਵੁ ਜੋ ਮਰਨੁ ਚਹਿ ॥ ੧੨ ॥ ਪੁਨਿ ਦਿਜ ਕੋ ਭਯੋ ਗਜਾ
 ਨ ਚਰਨ ਸੀਤਾ ਕੇ ਲਾਗੇ ॥ ਉਪਜੀ ਭਗਤੀ ਤਾਂ ਹਿ ਸੰਗ ਚਲਿ

ਓਵਰਭਾਗੇਆਏਵਾਰਾਵਤੀਕਛੁਕਦਿਨਵਸੇਤਹਾਂਯੀ॥੫॥ ੨੩੮
 ਨਿਕਾਂਸੀਗੁਰਗਾਏਲੀਨਾਯਸੁਨਿਪਵਾਹੀ॥੨੫੩੮੮
 ਇਕਬਿਪ੍ਰਸਠਿਤਾਂਸੋਨਿਪਬੁਲ੍ਹੇਤਬੈ॥੨੫੩੮੯
 ਤਪ੍ਰਭਮੈਤਾਂਕੋਪਰਸੋਅਬੈ॥੨੫੩੯੦
 ਦਿਜਹਾਸੀਕੀਨੀ॥ਸਾਗਾਰਮੈਪ੍ਰਭਗਤਛਾਲਨਿਪਸੰਗਤੀ
 ਅਦੀਨੀ॥ਤਿਹਦਿਜਕੋਪਿਪਕਾਰਕਰਤਵਪਤਟਜੇਲੇਗਾ
 ॥ਬੇਰਭਗਤੁਕਰਹਾਸਿਪ੍ਰਭੁਕੋਬਿਰਹਿਬਿਯੋਗਾ॥ਉਤਨਿਪ
 ਪਗਨੈਕੁਨਜਲਪਰਸਚਲੇਨਾਤਦੀਪਤਹਰਖਾ॥ਪ੍ਰਭੁਲੈਲੇਲੀ
 ਤਹਲਪਰਪਛੇਭਗਤੁਮੇਰਆਯੋਸਰਖਾ॥੨੫੩੯੧॥ਪ੍ਰਭੁਹੀਅ
 ਅਤਿਉਤਸਾਹਆਪਆਗੇਪੁਨਿਪਾਏ॥ਨਿਪਕੀਨੀਡੰਡੰਤਹ
 ਰਖਹਰਿਕੰਠਲਗਾਏ॥ਪੁਨਿਰਾਂਨੀਪਗਪਰਸਕਹਾਬਰਨੇ
 ਤਿਹਪ੍ਰੀਤੀ॥ਰੁਕਮਨਿਪ੍ਰਤਿਹਰਿਕਯੋਕਰਹੁਸੇਵਾਸੁਭਗੀ

ਤੀ॥ ਰਹੋ ਸਾਤ ਦਿਵਸ ਪ੍ਰਭੁ ਨਗਗਨਿ ਪੁਨਿ ਰੁਖ ਲਖ ਰੁਕ
ਮਨਿ ਕਹੀ॥ ਨਿਜ ਠੋਰ ਕਹਾਂ ਆਗਤ ਸਦ ਬਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਨੋ ਸਾ
੧੫॥ ਤਿਗਰ ਸਨਾਹੀ ਯ ਚਰਨ ਸੰਤ ਕੇ ਬਸੇ ਪਸਾਰੀ॥ ਸੰਤ
ਤਿਸੁ ਨਹਿ ਵੈਤ ਬਚਨ ਸਤ ਅਉਚਾਰੀ॥ ਸੰਤ ਰਿਦੈ ਪੁਨਿ ਵਸੇ
ਰਕਰ ਪਸਾਂ ਨਮੁ ਮੰਜਨਾ॥ ਰੁਗਤ ਚਰਨ ਮਕਰੰਦ ਤਾਂਹਿ ਪੂਰੀ
ਕਰ ਮੰਜਨਾ॥ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁ ਕੇ ਯਹ ਬੈਨ ਨਿਪ ਸੰਤ ਚਰਨ ਨਿਸਚੈ
ਭਯੋ॥ ਪੁਨਿ ਆਯ ਸੁਦੀ ਨੀਜਾਹੁ ਪੁਰਤ ਜਤਨ ਪਗ ਪ੍ਰੇਮ ਰਿ
ਛਯੋ॥ ੧੬॥ ਖੋਜਤ ਹਰਿ ਨਿਪ ਬੁਝੋ ਮੇਰਾ ਅਪਜ ਸਕਰ ਲੇਗ
॥ ਪੁਨਿ ਨਿਜ ਮੁਝਾ ਦੀਨ ਪਰਸਕਟ ਹੈ ਜਮ ਸੇਗਾ॥ ਕਛੁ ਦਿਨ
ਕਰ ਉਪਦੇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਜਗ ਮਾਹੀ॥ ਪੁਨਿ ਮੇ ਪੁਰ ਮੈ ਵਸੇ
ਗਗਾਂ ਨੀਹਰ ਖਾਹੀ॥ ਟਿਹ ਬਿਧਿ ਪੀਰ ਜੁਦੈ ਬਿਦਾ ਕਰ ਅਯੋ
ਨਿਪ ਸਭ ਬਿਪ ਕਹੀ॥ ਸੁਕੇ ਪਟ ਦਿਖਾ ਅਚਰ ਜਰੁ ਟੇਲ ਖਮੁ

ਵਾਭਗਤੀਗਹੀ॥੧੭॥ਕਛੁਦਿਨਦੁਰਾਹੋਚਲੇਪੁਨਿਆ
 ਗੇਭੁਪਾ॥ਇਕਮਲੇਛਮਗਲੇਭੁਦੇਖਨਿਪਨਾਨਿਮਨੁਪਾਥੇ
 ਲਤਪੁਤੇਸਿਕਾਰਤਾਂਹਿਛੀਨੀਸਠਰਾਂਨੀ॥ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਗੁਲਗ
 ਇਭੁਪਨਹਿਮਨਮੈਅੰਨੀ॥ਨਿਸਾਦਿਨਭਗਤੈਰਛੁਜਾਕਰਤ
 ਆਏਨਗਹਰਿਤਨੁਲੀਓ॥ਨਿਪਤੀਅਛੁਡਾਇਸਭਦੁਸੁਹ
 ਤਿਅੰਤਰਹਿਤਪੈਸੁਖਦੀਓ॥੧੮॥ਦੇਹਗਾਅਬਲਗਜ
 ਵਹੁਯੋਹਤੀਅਪੈਬਨਅਨਿਕਕੁਕਾਜਾਜਿਹਮਲੇਛੁਤ
 ਸੁਖਦੀਓਸੇਰਛਕਮਹਾਂਰਾਜਾ॥੧੯॥ਪੀਨਿਪੀਨਿਤੁਵਪੀ
 ਤਿਤੀਅਪ੍ਰੀਛਾਹਿਤਮੇਭਾਖਾ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਵਰਿਦੈਤੁਦਸੰ
 ਤਚਰਨੀਅਰਾਖਾ॥੨੦॥ਛਪੈ॥ਦਿਪਤਿਆਗੈਚਲੇਮਿਲੇ
 ਕੇਹਰਬਨਭਾਰੀ॥ਮਤੁਦੇਖਹੁਮਮਓਰਮੇਰਤਨੁਲੇਹੁਗਜਾਰੀ
 ॥ਬਿਪਵਾਤੀਅਦੁਖਭੂਰਪੁਰਖਕਰਲੇਤਾਬਿਵਧਾ॥ਨਰਤਜ

੨੩੬

ਤਤੈਨਾਰਿਸੇਉਕਾਇਰਬਨਨਾਹਾਇਹਦੇਪਾਤਿਕੋਪ੍ਰਿਅਤਨ
 ਨਹੀਮਨਮੈਗਨਤੀਜਿਘਕਰਗਲਗਚਰਨਸਿਖਤਿਹਛਿ
 ਨਭਯੋਯਹਦੀਖਜਾਨਿਪਦੀਨਹਰਿ॥੩੧॥ਜੋਤੋਤੋਰਰੋਭ
 ਦਗਤਹਮਤੁਬਨਬਹੁਜੀਵਾਗਰਾਮਰਾਮਸਦਰਹਟੁਹੋਹੁ
 ਭਗਤਨਕੀਸੀਵਾਗਯਹਿਕਹਿਅਗੈਗਏਸੇਖਸਾਂਟੀਅ
 ਸਥਾਂਨਾ॥ਮਰਾਸਮਨਿਸਕਰਦੁਰਿਰੋਰਉਠਿਚਲੇਸੁਯਾਨ
 ॥ਚੀਪਰਨਾਮਾਹਰਿਭਗਤੁਬਡਤਾਂਕੇਗਹਿਦੇਪਤਿਗਏ॥
 ਅਤਿਹਰਖਤਪੈਮਿਲਪਰਸਪਰਘਰਨਚੰਨਚਿਤਾਲੇ॥
 ੩੨॥ਕੰਡਲੀਆਗਾਥਾਨਆਯੋਐਰਪਨੁਲਹਿਗਨਾਰਿ
 ਉਤਾਗਾਸੀਪੈਆਨੇਬੇਚਤਿਹੋਭਨੁਕੀਨਸਵਾਗਭੇਯ
 ਨੁਕੀਨਸਵਾਰਕਯੋਪ੍ਰਭਪਾਵਹੁਆਈ॥ਨਿਪਭਾਖੀਤੁਮ
 ਅਚਹੁਦਾਸੁਫਿਰਸੀਤਹਿਖਾਈ॥ਨਿਜਤੀਅਬੇਲੁਭਰ

ਤਨੰਹਿਗੁਰਮੈਅਬਨਾਬਾਗੋਕੋਈਮੈਜਹਦੁਗੀਜਾਇਗਾਂਨੀ
 ਗਹਿਗਾਬਾ॥੨੩॥ਪੁਨਿਬੂਝੇਦਿਖਨਗਨਤਿਯੋਕਹਿਸਾ
 ਜਲੁਭਾਇ॥ਛੇਰਤਪੀਛੇਨੰਹਿਜਬਕਹੀਬਾਤਪ੍ਰਗਟਾਇ॥
 ਕਹੀਬਾਤਪ੍ਰਗਟਾਇਸੰਤਸੇਵਾਮਨਪ੍ਰੀਤੀ॥ਕਬਛਾਂਪਯੋਕ
 ਬਨਗਨਦਸਾਤਨਕੀਯਹਗੀਤੀ॥ਦਿਖਗਾਂਨੀਮਨਚਕਤ
 ਇਨਹਿਸਮਏਕਨਹਮਗਨਾ॥ਵੈਆਪੋਪਟਫਰਤਹਾਂਤੇਕ
 ਛਲੀਨਪੁਨਿ॥੨੪॥ਸਬਗਨਤਬਭੇਜਨੁਕੀਓਚਲੇਬ੍ਰਹ
 ਰਉਠਿਪ੍ਰਤਾ॥ਕੁਪਤਿਮਨਿਅਚਰਜਰੁਯੇਸੁਨਿਗਾਂਨੀਤੇਬ
 ਤਾ॥ਸੁਨਿਗਾਂਨੀਤੇਬਾਤਕਰਹਿਹਮਗਨਕਾਗੀਤੀ॥ਲੈਪਨੁ
 ਸੇਵਹਿਸਾਪਤਉਕਛੁਪੈਪ੍ਰੀਤੀ॥ਕਰਸਿੰਗਾਰਸੁਬਜਾ
 ਰਜਾਇਬੈਠੀਨਿਪਤੀਅਤਬਾ॥ਵੇਖਹੁਪਸੁਕਗਏਬੂਝੈ
 ਬਿਖਣੀਨਰਸਬਾ॥੨੫॥ਵਾਰਮੁਖੀਤੁਦੁਭੇਨਕੋਰਹਿਪੈਰੁ

੨੪੦

ਰਵਾਸੰਗਾਸੰਤਦਰਸਮਹਿਮਾਅਧਿਕਗਯੋਕਾਮਤਿਤਮੰ
 ਗਾਗਯੋਕਾਮਤਿਤਮੰਗਜਾਂਨਲੀਨੇਯਹਸਾਧਾਯੋਆਏ
 ਬਹੁਭੇਟਹਜਤਕੰਚਨਤਜਬਾਧਾਭਏਸਿਖਯਪਨਭੂਰ
 ਪਛੇਦੀਪਰਆਗਾਗਾਕਛੁਦਿਨਵਸਿਪੁਨਿਗਯੋਭੂ
 ਪੋਟੇਡੇਤਿਹਵਾਗਾ॥੨੬॥ਪਾਪਗੀਛੰਦੁਆਮੰਜਨਹਿਤਸਰ
 ਤਾਗਯੋਭੂਪਾਮੁਹਰਨਭਾਂਡਾਦੇਖੋਅਨੁਪਾਨਿਸਆਇ
 ਤੀਆਸੋਕਗੀਬਾਤਾਤਿਹਤਜਅਨੋਠੇਰਹਿਜਾਪੁਪਾਤਾ॥੨੭॥
 ਛਿਗਬੈਠਹੁਤੇਛਪਸੁਨੀਚੋਗਾਗਾਹਤਜਸਰਤਾਕੋਗਯੋ
 ਚੋਗਾਦੇਖੀਸਾਂਪਨਿਭਾਂਡੇਨਿਕਾਰਾਤਸਕਰਗਰਿਸਨਿਪਰ
 ਹਦੀਨਡਾਗਾ॥੨੮॥ਖੈਰੋਤਾਂਕੋਜਿਨਸੁਠੁਬੋਲਾਸੁਨਿਆਹ
 ਟਉਠਿਨਿਪਲੀਓਖੋਲਾਜਬਗਨੀਜਾਤਸਤਅੰਗੁਬੀਸ
 ॥ਤਬਕੀਨਪਾਂਚਥੈਲੀਨਗੀਸਾ॥੨੯॥ਉਠਭੋਰਕੀਏਰੁੰਡਨ

ਅਪਾਗਾਸੰਤਨਜਿਵਾਇਸੁਖਲਯੋਸਾਗਾਦੀਨੇਲੁਟਾਇਪ
 ਨੁਦਿਵਸਤੀਨਾ। ਤਿਹਨਗਾਰਕੁਪਸੁਨਕੈਪ੍ਰਬੀਨਾ। ੩੦॥ ਛ
 ਪੈ। ਲੈਭੇਟਾਬਹੁਸੰਗਤਬੈਦੀਖਜਾਹਿਤਆਯੋ। ਦੀਖ
 ਕਰਤਮਤੀਤਆਪਸੋਕਰਬਉਰਾਯੋ। ਜਨੇਜਾਨਯੋ
 ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਮੈਦਾਸੁਤਿਹਾਰੇ। ਸੀਪਤਿਸੋਤੀਯਕਰਹੁਭੇਟ
 ਤੋਹੇਇਹਮਾਰੇ। ਨਿਪਸੈਨਸੂਰਗਾਂਨੀਸਹਤਸਭਧਨੁਜਨ
 ਆਗੈਧਕਯੋ। ਤਬਪੀਪਾਜੂਪ੍ਰਦਪ੍ਰੇਮਲਖੈਦ੍ਰਿਪਾਝ
 ਨਿਜਸਿਖਕਕਯੋ॥ ੩੧॥ ਪਨਸੰਗਰਾਂਨੀਫੇਰਦਈਹਮੇ
 ਕਰਗਾਖਹਾ। ਪਨਦੈਹੋਹਿਤਸਾਧਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਹਸੁਚਾਖਹੁ॥
 ਪਰਦਾਕਰਹੁਨਸੰਤਨਾਰਿਸੰਗਕੀਜੈਸੇਵਾ। ਮੇਰਨਗਾਖੇ
 ਕਛੂਬਾਜਵਰਵਸਾਇਕਦੇਵਾ। ਤਿਹਚਛਿਪੀਪਾਗਏਨੁਨ
 ਕੋਛਾਛੇਲੈਤਸਕਰਗਏ। ਜਨਨੈਕੁਨਕੀਨਸੰਭਾਰਤਿਹਕ

ਹਿਆਏਹਰਿਰੰਗਰਏ॥੩੩॥ਮਾਰਗਮੈਵਹਚੇਰਸਮਤਪੈਨ
 ਵਨਲਾਗੇ॥ਵਾਂਕੀਵਿਸੁਬਚਾਇਪੁਰੁਘੋਰਾਏਰੁਗੇ॥ਅ
 ਇਰੁਗਤਗੁਪਛਾਰੈਕੁਨਹਿਦੀਨਦਿਖਾਈ॥ਨਿਜਨਲਕੇਪੁਰ
 ਪੇਤਚੇਰਪੈਚਰਤਬਨਾਈ॥ਇਤਸੈਨਜੁਰਭੁਪਾਲਕੋਲਪੁ
 ਕ੍ਰਾਤਾਤਿਹਰਿਸਕਰੀ॥ਮੰਡਿਨਦਿਗਲੈਗੀਗਯੇਕਹਾਰੀ
 ਤਿਮਨਮੈਪਰੀ॥੩੩॥ਭੋਰਹੇਤਸਠਜਾਇਭੁਪਕੋਲਜਤਕੀਨੇ
 ॥ਬੋਧਦੈਨਪੁਨਿਗਯੇਤਹਾਂਪੀਪਾਰਜਭੀਨੇ॥ਦੁਰਘਾਲਤਬ
 ਕਹੀਤਾਂਹਿਸੋਕਹਿਨਿਪਕ੍ਰਾਤਾਤੁਹੀਰੋਕਹੁਜਾਇਗਯੇਅ
 ਖੇਟਕਰਜਾਤਾ॥ਨਿਪਲਪੁਕ੍ਰਾਤਾਹਰਿਜੇਵਮੈਨਹਿਅਵਸ
 ਗਫਿਰਜਾਤੁਅਬਾ॥ਸੁਨਿਦਾਸਬਚਨਪੀਪਾਕਹਤਨਿਪਾਚਿ
 ਤਾਕਹਿਧੁਨੁਸਬਾ॥੩੪॥ਗਾਂਠੈਜੂਤਿਚਮਾਰਗੇਹਰੁਪਤਿਕੇ
 ਭਾਈ॥ਸੁਨਿਫਿਰਦੇਕੋਦੁਰਘਾਲਸਬਕਹੀਸੁਨਾਈ॥

ਪ੍ਰੈਬਿਸਮੈਨਿਪਕੁਤਕੈਮੀਜਤਪਗਪਨਹੀ॥ਦੇਹੋਮੇਚੀਤੁ ੨੪੨
 ਰਗਯੋਸਾਚਤਮਨਹੀ॥ਤਿਹਛਿਨਵਹਮੁਖਮੇਘਾਸੁਗਹਿ
 ਭਗਤਚਰਨਮੈਨਯੋਤਬਾਦੀਖਜਾਦੀਜੇਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਕਰਮ
 ਨਹੁਰਾਂਨੀਬਾਂਸ਼ਮਬਾ॥੩੫॥ਨਿਜਰਾਂਨੀਜੇਬਾਂਸ਼ਗਯੋਤਿਹ
 ਗਹਲਿਖਕੁਤਾ॥ਠਢੇਕਰਤਵਿਚਾਰਧੋਰਮੈਅਟਪਟਬਾ
 ਤਾ॥ਉਤਗੁਰਸਿੰਘਸਮਾਂਨਇਤੈਲਜਜਾਅਤਿਭਾਰੀ॥ਹ
 ਠਕਰਭੀਤਰਗਯੋਤਾਂਹਿਉਪਜੋਦਿਖਬਾਰੀ॥ਪ੍ਰੈਅਚਰ
 ਨਮਾਯੋਭਗਤਦਿਗਤਾਂਨਦੇਖੇਗਯੋਟਿਗਸਿਈਬਾਂਸ਼
 ਬਾਲਪੀਧਾਭਯੋਪਕਯੋਚਰਨਨਿਪਕੁਤਰਗ॥੩੬॥ਮੁਹਿ
 ਸਠਨੈਕੁਨਜਾਂਨਪ੍ਰਭਮਹਿਮਾਜੁਤਿਹਾਰੀ॥ਦੇਖਦੀਨਨਿਪਕੁ
 ਤਸਿਖਜਕੀਨਿਤਿਹਤਾਰੀ॥ਮਨਬਚਕਮਕਰਸਾਪਸੇਵਨਿ
 ਨਮੀਕਾਅੰਨਹੁ॥ਇਹਬਿਪਕਰਉਪਦੇਸਗਏਨਨਐਗਯਾਂਨ

੨੭॥ ਤਹ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਉਪ ਦੇਸੁ ਕੀ ਮਦੇ ਖਜਰੇ ਜੇ ਦੁਸੁ ਨਗ॥
 ਹਾਸੀ ਹਿਤ ਬਨ ਜਾਰੇ ਪਠੇ ਦੇਹੁ ਬੈਲ ਨਿਜ ਮੇਲ ਕਗ॥ ੩੭॥
 ਜੁਨਿ ਪੀਘਾ ਮੁਸਕਾਇ ਕਹਤ ਬਨ ਚਰਨ ਗਏ ਅਬਾ ਕਾਣੁ
 ਦੁਪਹਰੀ ਆਇ ਦਾਮਰਾ ਖਹੁ ਚਾਖੇ ਤਬਾ ਬਨ ਜਾਰੇ ਉਠ ਗਏ
 ਕੀਨ ਭੰਡਾਰੇ ਪਾਛੈ॥ ਜੇਵਤ ਜਨ ਵਹ ਗਏ ਕਪੜੇ ਯਸ ਲੀਜੈ
 ਆਛੈ॥ ਦਿਖਸੰਤ ਦਰਸਤਿ ਹਮ ਨੁਵ ਵਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਉਪ
 ਜੀ ਹੀਏ॥ ਨਿਜ ਗਹਤੇ ਪਟ ਬਹੁ ਆਨ ਕੈ ਪਹਰਾ ਵੇਸਾ ਪਾਨ ਦੀ
 ਏ॥ ੩੮॥ ਇਕ ਭੇਖੀ ਪੁਨਿ ਕਹਤ ਏਕ ਨਿਸ ਦੀ ਜੈ ਨਾਗੀ॥ ਲੀ
 ਜੈ ਪ੍ਰਭ ਲੋਗ ਯੇ ਦੂਰ ਦੇਹਾ ਵਤ ਭਾਰੀ॥ ਭੋਗੇ ਤਨ ਹਿਚ ਲੈ ਕਹ
 ਤ ਨਿਸ ਆਗਸਾ ਮੇਹੀ॥ ਹਾਰ ਮਾਨ ਤਜ ਗਏ ਗਾਮ ਆਗੈ ਇ
 ਕ ਕੇਹੀ॥ ਤਹ ਪਰ ਪਰਸੀਤਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇ ਬਿਸਮੇ ਆਯੇ ਤਹ
 ॥ ਚਲੁ ਜਨ ਨੀਤੁ ਵਪੁ ਚਾਇ ਹੋ ਸੀ ਪੀਘਾ ਬੈਠੇ ਜਗ॥ ੩੯॥

ਕੁਯੋਸਿਖਜਵਹਆਇਕਾਮਵਾਂਸਨਤਿਹਭਾਗੀ॥ਗਾਏਕੁਟ
 ਲਪੁਨਪਾਂਚਮਹਾਂਬਿਖਈਮਨੁਪਾਗੀ॥ਦਿਖਸੀਤਨਕੋਰੇਖ
 ਭਗਤਬਡਾਦਭੁਕੀਨੀ॥ਕਹਿਸਠਿਦੀਜੈਨਗਿਮੀਨਕੇਤ
 ਹਿਦੁਖਦੀਨੀ॥ਜਨਸੀਤਾਪ੍ਰਤਿਆਯਜੁਦਈਸੋਨਵਸਤਸਿ
 ਗਾਰਕਗਾਇਕੋਕੇਠੇਮੈਬੈਠੀਤਬੈਕਹੁਜੇਜਾਹੁਮਛਗਾਏਫੁਰ
 ੪॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਤਬਸੀਤਾਸਿੰਘਨਿਭਈਦਿਖਦੇਹੀ
 ਤਿਉਖਾਂਨਾ॥ਪਹਰੇਬਾਗਾਸੀਤਕੇਤਾਂਤੇਅਤਿਸੁਕੁਚਾਂਨਾਤਾਂ
 ਤੇਅਤਿਸੁਕੁਚਾਂਨਦੇਖਭੇਖੀਵਹਭਾਗੇ॥ਪੀਪਾਸੈਅਤਿਖਿ
 ਸ਼ੇਨਾਤਹੀਪਠੀਅਭਾਗੇ॥ਭਗਤਕਹੈਤੁਵਹਿਦੈਰੁਈਖੋਟੀਮ
 ਨਸਾਅਬਾ॥ਬੋਵੈਬੀਜਬੰਬੂਲਚੁਭੈਕਾਂਟੇਤਾਂਕੋਤਬਾ॥੪੧॥
 ਪੁਨਿਜੈਹੋਮਨਜੁਪਕਰਗਾਏਸਠਪ੍ਰੀਛਾਹੋਤਾ॥ਵਹੀਸੀਤਾ
 ਕੁਪੁਲੀਅਅਤਿਆਦਰੁਤਿਹਦੇਤਾਅਤਆਦਰੁਤਿਹਦੇਤਪ

੨੪੩

ਰੇਚਰਨਨਵਤਭੇਖੀ॥ ਛਿਮਹੁਜਨਨਿਅਪਰਾਧਲਖੀਨਹਿ
 ਭਗਤਿਵਿਸੇਖੀ॥ ਭਏਸਿਖਜਸਭਕੁਪਕੀਨਅਵਗੁਨਦੀ
 ਨੇਗੁਨ॥ ਏਕਸਮੈਦਪਲੀਏਗਈਗੁਜਰੀਤਹੀਪੁਨਿ॥ ੪੨
 ਛਪੇ॥ ਭਕਤਕਪਯੋਕਪਫਿਰਤਿਸੰਤਬੈਠੇਦਪਦੀਜੈ॥ ਜੋਧ
 ਨਬਲਤੁਲਮਾਂਹਿਆਪੁਨੇਹਾਥਹਿਲੀਜੈ॥ ਕੁਪਤਿਮਟਕਿਉਤ
 ਰਸਾਧਮੈਦੀਲਖਵਾਈ॥ ਅਬਕੀਮਾਗੇਦੰਮਨਿਦਕਨਨਾਰਿ
 ਸਿਖਾਈ॥ ਮਾਗੇਗੁਜਰੀਪਨੁਕੁਗਤਤੇਭੂਪਸਿਖਜਮਾਯੋ
 ਤਬੈ॥ ਤਿਹਪਾਂਚਸਤਕਮੁਹਰੇਪਰੀਭਗਤਕਪਯੋਤੀਅਲੈਅ
 ਬੈ॥ ੪੩॥ ਫੁਲ੍ਹੇਨਾਰਿਕੋਚਿਤਕੀਨਮਨਮਾਂਹਿਵਿਚਾਰਾ॥
 ਅਰਧਭੂਪਈਆਦਪਹਿਦੇਤਹੈਬਿੰਤਅਪਾਰਾਨਿਜਘਰੋਕ
 ਪਨੁਅੰਨਤਾਂਹਿਮੈਦੀਲਰਲਾਈ॥ ਕੀਜੈਪ੍ਰਭੁਭੰਡਾਰਸਿਖਜ
 ਤਈਸੁਖਪਾਈ॥ ਇਕਦਿਨਜੇਤੋਕਰਲੈਗਯੋਸੇਵਕਹੁਤੇ

ਕਵਾਨਿਵਹਾ॥ ਪਰਗੰਮ ਪ੍ਰਜਾਂ ਨਨਿਪ ਅਸ੍ਰ ਅਚ ਪਕਰ ਚੰਤ੍ਰ
 ਨਿਸ਼ਾਬਿਪ੍ਰਤਹ॥ ੪੪॥ ਪਾਪਰੀ ਛੰਦਾ॥ ਮਾਤਾ ਮੈ ਅਵਗੁਨਕ
 ਹਾਕੀਨਾ॥ ਮਰਗੀ ਭੁਖਨਹਿ ਅਸਨ ਦੀਨਾ॥ ਦਿਨ ਸੰਤ ਤਿਵ
 ਏਹੇ ਤੇਤੇ ਹਿ॥ ਆਏ ਬਨ ਚਰਕ ਛਦੀ ਨ ਮੇਰਿ॥ ੪੫॥ ਨਿਪਰਿ
 ਤ ਆਏ ਲੋਰਾਂ ਮਸੈਨਾ॥ ਮੁਕਾ ਛਦੀ ਓਭੁਖੀ ਅਚੈਨਾ॥ ਪਕ
 ਕੇ ਦਿਨ ਪੀਪੇ ਸੁਨੀ ਬਾਤਾ॥ ਆਯੋ ਦਿਖੋ ਦੇਹੀ ਸਪਦ ਮਾਤਾ॥
 ੪੬॥ ਕਹਿ ਦਿਨ ਸੇ ਤੇ ਅਬ ਗਈ ਭਾਗਾ॥ ਜੇ ਰੁਗੀ ਕਪਨ ਤਿ
 ਤ ਚਰਨ ਲਾਗਾ॥ ਤੂੰ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਕਰ ਦਿਨ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਭੁਯੋ
 ਸਿਖ ਜਸੋ ਭੂ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨਾ॥ ੪੭॥ ਇਕ ਤੇ ਲੀਕੀ ਮਰਾ
 ਮਿਲੀ ਤੀਆ॥ ਤੁਹਿ ਰੂਪ ਅਧਿਕ ਰੁਤਰਾਂ ਮਹੀਆ॥ ਯਹ ਕ
 ਮਰਾਂ ਡਿਓ ਬਾਂਸ ਨਾਂਗਿ॥ ਰਿਸ ਕਹਿ ਮੇਰੀ ਵਤ ਭੁਤਾਗਾ॥
 ੪੮॥ ਹਸ ਕਹਿ ਪੀਪਾ ਤੂੰ ਹੋਹ ਰਾਂਡਾ॥ ਪੇਰੁ ਜਹੁ ਰਾਂਮ ਬਰਨਿਤ

ਮਾਂਡਾ। ਤੀਅਕਹਤਬਚਨਕਟੁਚਲੀਗੇ। ਦਿਖਨਾਹਮ੍ਰਿਤਕ
ਦ੍ਰੋਗਈਬਿਦੇ। ੪੭। ਕਚੇਤਰਤਬਹੁਰੇਦਤਬਿਲਾਪ। ਤਾਂਕੇ
ਗੁਪੁਨਿਜਲਗਾਏਆਪ। ਕਯੋਗਮਭੁਜਨਕਤਕੇਪਹੀਆ।
ਅਜਹੂੰਸੰਭਾਰਪਤਿਉਠੈਜੀਆ। ੪੮। ਜੇਹੈਆਯਸੁਦਸੀਪ੍ਰ
ਮਾਂਨਾ। ਗਾਤਿਲੇਹੁਨਾਰਿਮੈਕਰਤਗਾਂਨਾ। ਪ੍ਰਭਬਿਸ੍ਰਪਦੇਗਾਯੇ
ਸਪ੍ਰੀਤਿ। ਪਤਿਉਠੈਸਧਦਸੁਨਿਪ੍ਰੇਮਗੀਤ। ੪੯। ਤੀਅਗੇ
ਚਰਨਪ੍ਰਭਗਾਤਿਲੀਨਾ। ਗੁਨਗੇਹੋਸਦਹੀਅਤਰਖਭੀਨ।
ਇਕਦਿਵਸਭੈਂਸਲੈਗਾਏਚੋਗਾਦ੍ਰੋਗੀਸੇਖਲੈਮਿਲੇਦੇਗ।
੫੦। ਕਤਭਲੀਭੈਂਸਤਜਚਲੇਮੀਤ। ਸੇਭਏਸਿਖਜਦਿਖ
ਭਗਤਪ੍ਰੀਤਿ। ਇਕਭੁਪਤਿਕੇਪੁਨਿਗਏਗੇ। ਗਾਢੀਭਰਪ
ਨਦੀਨੇਸਨੇ। ੫੧। ਛਪੇ। ਕਟਬਾਂਸਨੀਬੰਪਾਇਬਜੁਬਹੁਮੇ
ਲਹਿਪਾਈ। ਮਾਰਗਮਾਰਗਮਾਰਮਿਲੇਤਿਨਲੀਨਛਿਨਈ।

ਗਾਦੀਲੈਗੇਦੁਰਿਬਹੁਰਪਾਛੈਜਲਪਾਯੋ। ਵੈਹੀਰਨਕੀਗਾਂਠ
 ਅਧਿਕਮਨਮੇਸੁਖਪਾਯੋ। ਤੇਰੁਏਸਿਖਜਪਨੁਛਰਸਭਪਾਹੁ
 ਚਾਯੋਜਨਪ੍ਰੀਤਿਘਰਾ। ਨਜੋਤੇਆਏਭੰਡਾਰਕੇਪਾਂਚਠੈਰਤੇਭੁ
 ਗਤਬਗ॥ ੫੩॥ ਸਭਪੁੰਲੀਨੇਮਾਂਨਕੀਨਮਨਮਾਂਤਿਵਿਚਾਰਾ।
 ਜਾਂਕੇਗੁਨਿਨਹਿਜਾਂਉਜੇਉਰਿਸਕਰੈਅਪਾਰਾ। ਅਪਭਗਤੁ
 ਨਹਿਗਯੋਗਾਏਹਰਿਤਿਹਤਨੁਪਾਰੀ। ਤਹਨਿੰਦਕਦਿਜਹੋਮ
 ਠੁਛਲਕੀਨੇਭਾਰੀ। ਦਸਰੱਬਬਨਾਯੋਭਗਤਕੋਬਰਜਰ
 ਹੇਤਹਸੰਤਸਭਾਜੋਜਾਚੁਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਪੈਰਿਦੈਤਨੁਤਜਰੈਪ੍ਰਭੁਬਿ
 ਰਹਿਅਬਾ॥ ੫੩॥ ਜਬਬਿਛੁਰੇਸ੍ਰੀਗਾਮਦੀਓਤਤਛਿਨਤ
 ਨੁਤਜਾਗੀ। ਕਹਤਸੰਤਤਿਹਦਿਜਕਹਾਤੁਮਕੀਨਅਭਾਰੀ
 ॥ ਕਹਪਾਈਐਅਸਭਗਤੁਮੇਹਸਭਸਾਪਨਕੀਨੇ। ਗੁਨਗਾ
 ਵਤਹਰਿਪ੍ਰੇਮਦਾਹੁਭੁਪਤਿਕੋਦੀਨੇ। ਐਸੇਹੀਤਨੁਤਜਾਗੇ

ਪ੍ਰਭੂਪਾਂਚੋਰਭੰਡਾਰਮੈ॥ ਆਸਮਪ੍ਰਤੰਛਦੇਖਜੋਭਗਤੁਭਯੋ
 ਅਚਰਜਸੀਸਾਰਮੈ॥ ੫੪॥ ਸੰਤਜਿਵਾਵੈਨਿਤਬਨਿਕਤੇ
 ਕਰਜੁਓਠਾਈ॥ ਬਛੇਦਾਂਮਤਿਹਭੂਰਨਿਦਕਨਦੀਨਸਿਖਾਈ
 ॥ ਨਿਜਪਨੁਲੀਜੈਤਾਰਛਕਰਕੇਕਹਾਬਸਾਈ॥ ਗਯੋਭਗ
 ਤਕੇਦੁਹਦਾਮਦੀਜੈਜੈਖਾਈ॥ ਵੈਰੈਪੀਰਜੁਕਛੁਦਿਨਪਰ
 ਹੁਓਠੈਨਇਕਠੇਦਸੁਕਹਾ॥ ਕਹਾਦੇਹਦੇਹਲੈਆਵਤੇਦੀਜੈਅ
 ਬਨਤਜਾਹਮਗ॥ ੫੫॥ ਸੁਨਿਦਸੁਨਕੇਬਚਨਭਗਤਹੀਯਮੇ
 ਮੁਸਕਾਂਨੇ॥ ਕਰਕਾਰਾਜਕੇਜੇਹੁਲੇਹਮਤੁਹੇਹੁਰਿਸਾਂਨੇ॥ ਬਨਿ
 ਕਬਹੀਨਿਜਕਾਛਲੇਗੇਸਮਸਾਵਨਜਬਹੀ॥ ਕੇਰੇਕਾਰਾਜ
 ਦੇਖਭਏਅਚਰਜਨਰਸਬਹੀ॥ ਸੁਨਿਭੂਪਬਨਿਕਪਕਰਨਲ
 ਗੇਦੀਅਛਰਾਇਜਨਕ੍ਰਿਪਾਕਰਾ॥ ਨਿਸਪ੍ਰਜਾਂਨਖੇਲਦੇਖਹਿ
 ਜਬੈਪੂਰਹਰਿਓਪਨੁਸਕਲਘਗ॥ ੫੬॥ ਮਨਮੇਕੀਨਵਿਚ

ਰਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਨੀਰਘ੍ਰਾਣੀ॥ ਤਿਹ ਛਿਨ ਲੀਨ ਬੁਲਾਇ ਬਨਿ
 ਕਪਨੁ ਲੈਏ ਭਾਣੀ॥ ਲੇਤਨ ਸੇਬ ਰਵ ਸੈ ਪੋਟਤਾਂ ਕੋ ਬੀਧਿ ਦੀ
 ਨੀ॥ ਲਹਨੇ ਪੋਤੇ ਤਨਿ ਕਦੀ ਓਤਿਹ ਭੁਰਪ੍ਰਬੀਨੀ॥ ਪੁਨਿ ਧ
 ਨੁਰਹਤ ਜਨਨ ਬਲਾਯੋ ਮਿਲੁ ਜੇਏ ਕ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ॥ ਦੇਹ
 ਤਜਾ ਕਾ ਛੇਗਾ ਮਤੇ ਗਤ ਦੁਖੀ॥ ਮਾਤ ਪਛਰੀ॥ ੫੩॥ ਛੇਗ
 ਤਾਂ ਕੋ ਗਏ ਮੁਖ ਹੁਸ਼ੀਰਾਂ ਮਕਹਾਣੀ॥ ਸਠ ਕਹਿਤ ਬ੍ਰਹਮ
 ਨ ਮਸਨਹਾਰਿ ਬਾਹਨ ਖਾਣੀ॥ ਪੈਏ ਕਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗੋਰਾ ਮਸਨ ਮ
 ਗੈ ਬਗਨਿ ਪਧਗਾ॥ ਪ੍ਰਤਮਾ ਲੀਨੇ ਖਾਇ ਭਏ ਅਚਰ ਜਸੁ
 ਪੁੰਨਗਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਪੀਪਾ ਕੇ ਸਿਖ ਭਏ ਤਬ ਮਾਂ ਨਤ ਜੋ ਭਗਤੀ ਗਤੀ
 ॥ ਹੁਤੇ ਸਾਠਤੀ ਨ ਸੈ ਕੋ ਸਪਰਭੁ॥ ਪਸਿ ਮਰਦੇ ਬੇਤੀ॥ ੫੪॥
 ਪਨੁ ਨਗੇਹ ਇਕ ਸੰਤ ਰਿਦੈ ਮਨ ਸਾਰੰ ਡਾਰੀ॥ ਤਿਹ ਗ੍ਰਹਗਰਿ
 ਗੁਨਗਾਇ ਬਿੰਤ ਕੋ ਠੇ ਭਰ ਡਾਰੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ਚੀਠੀ ਪਠੀ ਗਏ

ਪੁਨਿਤਾਂ ਕੇ ਗੇਠਾ ਸੰਘਾ ਫੇਜਲ ਬੀਨ ਤਹਾਂ ਤੀ ਅਗਈ ਸੁਨੇਹ
 ॥ ਦਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬੈਠਾਈ ਨਿਕਟਿ ਜਨ ਤਰਕ ਬਾਤ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ਕਹੀ
 ॥ ਰਾਜ ਸੀਸੁ ਰਾਵਗਾਯੋ ਨਹੀ ਰਾਮ ਜੇਤਿ ਸਭ ਮੇਰਹੀ ॥ ੫੫ ॥
 ਦੇਖ ਰੁਗਤ ਕੇ ਪੀਰ ਹਮੇ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਮਿਲੇ ਬਿਪ੍ਰ
 ਇਕ ਦੀਨ ਸੁਤਾ ਸ੍ਰੀ ਬਰਪ ਨੁਚਾਹੀ ॥ ਸੁਰ ਸੈਨ ਸੋ ਕਯੋ ਯਹੀਰ
 ਮਾਨਿ ਦੈ ਬਗਾਪਨ ਕੀ ਕੀ ਜੈ ਭੇਟ ਕੀਨ ਕੁਪਤਿ ਨਿਮ੍ਰਤ ਛਗਾ
 ਹਰਖ ਤਪੈ ਦਿਨ ਰਾਹ ਕੋ ਗਯੋ ਨਿਸ ਨਿਪ ਦਿਗਵੈ ਕਰਮ ਲੇ ॥
 ਦਿਖ ਚਕਤ ਬੁਝਾਇ ਬਿਤਾਂ ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਹਛਿਨ ਹੀ ਪਾਵਨ ਛਲੇ ॥
 ੬੦ ॥ ਸਮਾਚਾਰ ਤਿਹ ਅੰਨ ਬਾਤ ਸਾਚੀ ਨਿਪ ਜਾਨੀ ॥ ਹੁਤੇ ਸ
 ਤ ਸੈਕੋ ਸਪ੍ਰਭੁ ਮੰਦਰ ਯਹ ਠਾਂ ਨੀ ॥ ਦੀਰਘ ਜਗੀ ਮਸਾਲ ਲ
 ਟਚੈ ਵਢਾ ਕੋ ਲਾਗੀ ॥ ਤਿਹ ਛਿਨ ਹੀ ਬੁਝ ਗਈ ਭਏ ਪੰਡਾ ਅਨ
 ਗਾਗੀ ॥ ਮੰਜਨ ਹਿਤ ਸਰਤਾਤ ਟਗਾਏ ਮਿਲੇ ਸੀਤ ਕ੍ਰਿਪਿਕਾਰ

ਬਗਾਢਿਗਤੇਲੀਕੋਬਡਬੈਲਦਿਖਕਹੋਰਗਤਲੈਜਾਹੁ
 ਘਗਾਢ੧॥ਗਯੋਬੈਲਲੈਸੰਤਦੇਖਤੇਲੀਰਿਸਆਈ॥ਪੀ
 ਪੇਪ੍ਰਤਿਤਿਨਕਹੋਦੇਉਮੈਭੁਪਦੁਹਾਈ॥ਨਤਮੁਹਿਬੈਲਛੁਰ
 ਇਰਗਤੁਦਿਖਤਿਮੁਸਕਾਈ॥ਭਬਦੁਹੋਦਕੋਕੋਪਆਇਪੁ
 ਰਧੀਮਮਚਾਈ॥ਐਇਕਠਨਗਤਿਹਗ੍ਰਹਗਏਬਾਂਧੋਦੇਖੋ
 ਬੈਲਤਿਹ॥ਅਤਿਸਕੁਚਾਂਨੇਗੀਯਮਾਂਹਿਡਰਭਏਸਿਖਜਸ
 ਬਰਗਤਦੁਹਾ॥੬੩॥ਪਕੋਬਡੇਦੁਹਾਭਿੰਛਦੀਨਜਨਭਏਦੁ
 ਖਾਰੇਦੇਖਰਗਤਇਕਬੋਹਤਹੰਗ੍ਰਹਕੀਨਪਸਾਗੇ॥ਪਾਛ
 ਲਦਾਬੋਬਿੰਤਤਹਾਂਤੇਲੀਨਕਛਾਈ॥ਜਹਤਹਰੰਕਨਬੋਲ
 ਨਿਤੈਪ੍ਰਤਿਪਨੈਲੁਟਾਈ॥ਇਹਬਿਧਿਜੀਵਨਬਹੁਸੁਖਦਯੋ
 ਚਰਿਤਅਨਿਕਪੀਧੇਰਗਤਾਕਛੁਨਿਜਮਤਿਕੀਰਤਸਿੰਘ
 ਕਹੇਜਨਕੇਗੁਨਹੀਅਪ੍ਰਿਯਲਗਤਾ॥੬੩॥੩॥ਮੁਲਛੁਪੈ॥

ਪਨਪੰਨਾ ਕੇ ਭਜਨ ਕੋ ਬਿਨੁ ਹੀ ਬੀਜ ਅੰਕੁਰ ਭਯੋ ॥ ਪਰਮਾ
 ਏਹ ਰਿਦਾ ਤਿਨੈ ਗੋਪੁੰ ਮਖਵਾਏ ॥ ਤਾਤਮਾ ਤਰੁ ਬੇਬਖਸ਼ੇ ਤਲ
 ਗੁਲ ਬਹਾਏ ॥ ਆਸ ਪਾਸ ਕ੍ਰਿਪਿਕਾਰ ਬੇਤਕੀ ਕਰਤ ਬਡਈ
 ॥ ਭਗਤ ਭਯੋ ਕੀਰੀਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪਰਤੀਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਅਚ
 ਰ ਜਮਾਂ ਨਤ ਜਗਤ ਮੈ ਕਹੂੰ ਨਿਪ ਜਨੈ ਕਹੂੰ ਵੈ ਬੁਯੋ ॥ ਪੰਨਪ
 ਨਾ ਕੇ ਭਜਨ ਕੋ ਬਿਨੁ ਹੀ ਬੀਜ ਅੰਕੁਰ ਭਯੋ ॥ ੬੩ ॥ ॥ ॥
 ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਪੰਨਾ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਛਪੇ ॥ ਭਯੋ ਜਾਟ ਗੁਰ ਜਨ
 ਮ ਭਗਤ ਪੰਨਾ ਜਗ ਜਾਨੈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਚਾਰਤ ਪੇਂਨ ਗਯੋ ਸ
 ਰਤਾ ਜਲ ਪਾਨੈ ॥ ਬਿਪ੍ਰਤਿ ਲੋਚਨ ਕਯੋ ਤਹਾਂ ਪੂਜਾ ਵਿਸਤ
 ਰੀ ॥ ਦਿਖ ਸਿਸੁ ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਂ ਗਠਾ ਕੁਰਨਿ ਮੁਤਾ ਗੀ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਠਨ ਭੋਗ ਸੀਤ ਮੈ ਨਾਇਕ ਬਾ ॥ ਤੁਹਿ ਮਿਥੈ
 ਨ ਬਾਸੀ ਅਸਨ ਉਠਿ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੈ ਤੂੰ ਸਪਦ ਤਜਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਹੋ ਮੰਜ

ਨਭੇ ਗਜੀਤਤਨੈ ਕੁਨਮਾਨੇ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਰੇ ਗੁਲਗਾਇ ਪ੍ਰਭੇ ॥
 ਛੇ ਮੈਠਾਨੇ ॥ ਰਹਯੇ ਬਿੰਬੁ ਬਹੁਟਾ ਹਟਰਤਨ ਹਿਦਿਯ ਰਿਸਮਾ
 ਈ ॥ ਏਧੰਕਾ ਬਹੁਗਾਰਿ ਬਾਲਦਿ ਗਾਦੀ ਨ ਉਠਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿ
 ਰਹਿ ਬਾਲਮੁਰਛਤ ਭਯੋ ਰਕਯੋ ਬਿਪ੍ਰਮੁਖ ਜਲੁ ਦੀਓ ॥ ਅ
 ਨੁਠਾ ਕੁਰਤੁ ਵਹੇਤ ਕੁਰਹਿ ਬੈਠਾਈ ਹਾਂਚੈ ਤੰਨ ਕੀਓ ॥ ੨ ॥ ਕੁੰਡ
 ਲੀਆ ॥ ਪਾਰਤੇ ਪਾਹਨ ਮਾਂਸੇ ਨੈ ਕੁਨ ਆਵੈ ਕਾਂਮਾ ॥ ਇਨਠਾ
 ਕੁਰਕੋ ਗੁਰੁ ਯਹ ਕਹਿ ਸੇਵਾ ਅਭਿਰਾਮਾ ॥ ਕਹਿ ਸੇਵਾ ਅਭਿਰ
 ਮਭਯੋ ਹਰਖਤ ਪੰਨਾ ਮਨਾ ॥ ਜੇ ਮੇਕੈ ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਹਿਦੇ ਉਘਾਪੇ ਕੀਨੇ
 ਪ੍ਰਨਾ ॥ ਅਬਹੁੰ ਸਿਸਕਛੁ ਦੇਹੁ ਪੇਨ ਮਾਂਛੀ ਲੇ ਚਨਿਕਗਾ ॥ ਠਗ੍ਯੋ
 ਜਾਟਕੇ ਬਾਲਭਯੋ ਦਿਜਤੀ ਅਮਾਨੰਦ ਪਗ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਖ
 ਪੰਨੇ ਭਯੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪ੍ਰਾਨ ਜਯੋ ਪਾਇ ॥ ਸ੍ਰੁਤਿ ਬ੍ਰਿਦ ਚਾਤਕ ਮਿਲੇ
 ਸੁਰਜੀਤ ਰਨ ਮਾਇ ॥ ਸੁਰਜੀਤ ਰਨ ਮਾਇ ਨੁਪ ਧਨੁ ਹਾਰਮਿ

੨੪੮

ਲੈ ਫਿਰਾ ਸਾਧਨਾ ਬਿਨੁ ਸਿਧ ਪਾਇ ਨ ਰਾਤ ਨ ਸੁਤੈ ਰੈ ਪਗ।
ਦਾਰਿ ਵੀ ਕੋ ਮਿਲੈ ਕਲਪਤ ਰੁਖੁ ਪੁਰੈ ਜੈ ਸੋ। ਬਾਲਕ ਪਾਤ
ਨ ਪਾਇ ਰਯੋ ਆਨੰਦ ਤਬ ਐਸੈ। ੪। ਰੋਟੀ ਸਾਗ ਸਾਹਤ ਪਰੀ
ਪਾਹਨ ਕੋਨੁ ਵਾਇ। ਕਰ ਪਰ ਦੇ ਫਿਰ ਦੇਖਿ ਸਿਸੈ ਕੁਨ ਠਾਕੁ
ਰਖਾਇ। ਨੈ ਕੁਨ ਠਾਕੁ ਰਖਾਇ ਤਾਂ ਨ ਪਟ ਬਾਰ ਬਾਰੀ। ਛੀਜ
ਤੈ ਕੁਨ ਟੁਕਤ ਬੈਵਹ ਦੇਖ ਉਪਾਰੀ। ਸੇਵਨ ਜਾਨਤ ਦਾਸ
ਰੇਖ ਮਾਥੇ ਲਿਖ ਬੋਟੀ। ਗੁਪੀ ਜਾਨ ਨ ਖਾਤ ਕਿਧੈ ਪ੍ਰਤ ਬਿ
ਨੁ ਯਹ ਰੋਟੀ। ੫। ਪੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਹਿਤੇ ਗੁਜਾਨ ਭਯੋ ਬਿਨੈ ਕਰਤ ਰੇ
ਦਿਆਲਾ। ਹਮਰੇ ਸਾਗੁ ਨ ਖਾਤ ਰੇ ਕਿਧੈ ਜਾਨ ਸਠ ਗੁਲਾ।
ਕਿਧੈ ਜਾਨ ਸਠ ਗੁਲਾ ਭੀ ਲਨੀ ਨੀ ਚਨ ਜਾਨੀ। ਖਾਏ ਜੁਠੇ ਬੇ
ਰ ਕੀ ਚਿਪਗਾਰ ਜਸੁ ਪਿਪਾਨੀ। ਨਿਪ ਕੈਰ ਵਸ ਭਛਾ ਡਲੀਨ
ਦਾਸੀ ਸੁਤ ਕੇਗਨਾ। ਸਾਗੁ ਲੇਨ ਬਿਨੁ ਖਾਇ ਸੁਦਾਸੇ ਕੇਤੰ ਦੁਲ

ਪੁਨਿ॥੬॥ਛੇ॥ਤਨਪੁਲਕਤਜਲਨੈਨਡਾਰਕੰਬਰਗਰ
 ਮਾਂਹੀ॥ਬਹੁਸੰਪਦਕੁਹੰਨਹਿਖਾਂਡਮੇਵਾਤੁਹਚਾਹੀ॥ਇਹ
 ਬਿਧਿਬਿਨਵਤਿਬਾਲੇਨਸੰਪਜਾਤਬਲਾਗੀ॥ਯਹਤ
 ਨੁਤਜਾਗਨਜੇਗਾਚਿਖਾਗਚਿਦੀਨੀਆਗੀ॥ਦਿਖਕ੍ਰਿਪਾ
 ਪਾਂਮਆਏਤਬੈਮਤੁਨਿਦਾਕਰਦੁਸੁਜਨਾ॥ਠਾਕੁਰਦੂੰਫਤ
 ਜਕੇਜਾਟਸੁਤਪਾਹਨਤੇਭਏਸੁਜਾਮਤਨਾ॥੭॥ਮੇਲਗਾਰੈ
 ਲੈਅਸਨਖਾਇਪ੍ਰਭਸ੍ਵਦਬਖਾਂਨੀ॥ਆਪਨਕਰਮੁਖਦੇਤ
 ਗਾਸਭਗਤੈਸੁਖਸਾਂਨੀ॥ਦਿਖਕੋਤਕਸੁਗਰਖਬਹੁਰਮੁ
 ਰਲੀਪੁਨਿਕੀਨੀ॥ਨਿਤਜਕਰੈਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਿਕਹਾਕਵਿਕਹਰ
 ਸਲੀਨੀ॥ਜਿਹਖਾਤਅਸੂਤਿਹਕਾਜਕਰਕਹਿਅੰਸੇਫਿ
 ਖਿਕ੍ਰਿਤਲਗੇ॥ਨਿਜਜਨਕੋਦੇਤਨਸੁਮਕਛੁਆਪਹਿਸਭਸੇ
 ਵਾਰੰਗੇ॥੮॥ਕਰਤਭੁਗਤਗੁਰਕਾਜਗਏਕੋਤੇਦਿਨਬੀਤੀ॥

੨੪੬

ਗਯੋਹੁਤੇਪਰਦੇਸਵਹੀਦਿਜਆਇਸਨੀਤੀ॥ਤਿਹਪਗਪੀਨ
ਪਕਯੋਰੁਕਯੋਦਿਜਮਾਂਗੋਧੇਨਾ॥ਤੁਮਕੀਨਿਉਪਕਾਰਕਹਾਬਰ
ਨੇਸੁਖਚੈਨਾ॥ਯਹਨਾਕੁਰਤੇਬਾਂਧੋਹਤਮੁਹਿਪ੍ਰਚਾਰਤਪੇ
ਨਕੋ॥ਸਭੁਕ੍ਰਿਖੀਕਾਜਆਪਹਿਕਰਤਹਰਖਬਜਾਵਤਬੇ
ਨਕੋ॥੯॥ਛਾਛਭੇਹੁਗਲਿਖਾਤਕਹਾਬਰਨੇਹੁਨਤਾਂਕੋ॥ਕ
ਹਸੇਵਕਲੈਦਾਂਮਤਉਨਹਿਅਸੁਸੁਖਵਾਂਕੋ॥ਬਿਸਮਭਯੋ
ਸੁਨਿਬਿਪ੍ਰਅਰਧਪਨੁਭਾਖਯੋਤੇਹੀ॥ਕਾਜਕ੍ਰਿਖੀਤੁਹਿਲੀ
ਨਦਰਸੁਦਿਖਰਾਵਹੁਮੇਹੀ॥ਤਬਵਹੁਤੇਪੰਨੈਕਯੋਖਰੇ
ਪੈਨਦਿਗਦੇਖੁਹਰਿ॥ਨਹਿਇਸੁਪਰਤਨਿਕਟਹਿਗਏਦਿ
ਜਪਕਰਾਯੋਪ੍ਰਭੁਕਰ॥੧੦॥ਆਵਤਨਹਿਪ੍ਰਕਾਸ਼ਭਯੋ
ਦਿਜਬਜਾਕੁਲਰਾਗੀ॥ਦੈਪਾਹਨਛਲਕੀਨਤੇਹਿਕਹਾਦੇਸੁ
ਮੁਰਾਗੀ॥ਮੋਹਿਜਾਤਿਅਭਿਮਾਂਨਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਨਹਿਜਾਂਨੀ॥

ਪੁਨਿਪੰਨੇਕਰੋਜੇਹਪੂਰੁ, ਪਾਹਿਬਿਨਤੀਠੰਨੀ॥ ਇਹਦਿਨਪ੍ਰ
 ਤਾਪਮੁਹਿਮਿਲੇਪੂਰੁਯਾਂਕੇਦਰਸਨੁਦੀਜੀਏ॥ ਸੁਨਿਮੁਸ
 ਕਾਏਦਰਸਨੁਦੀਓਹਰਖੁਜੋਦਿਨਹੀਅਭੀਜੀਏ॥ ੧੧॥ ਪ੍ਰ
 ਰਪੰਨੇਪ੍ਰਤਿਕਯੋਗੁਰੂਰਾਮਾਨੰਦਕੀਜੈ॥ ਜਾਇਸਿਖਜਤਿ
 ਹਭਯੋਗੋਹਆਯੋਸੁਖਲੀਜੈ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਦਰਸਨੁਹੋਇ
 ਕਹਾਬਰਨਤਿਹਭਾਗਾ॥ ਪਰਆਏਤਿਹਸੰਤਨਿਵਾਏਅ
 ਤਿਅਨੁਰਾਗਾ॥ ਪਰਬੀਜੁਰਯੋਨਹਿਸਾਲਕੋਛੀਲਰ
 ਬੋਯੋਤਾਤਡਗਾ॥ ਜਾਮੋਸੁਖੇਤਸਰੁਤੇਅਪਿਕਕਰਤਬਡ
 ਈਛਿਗਹਿਨਗ॥ ੧੨॥ ਰੁਗਤਪਿਤਾਸੁਨਿਬਾਤਖੇਤਦੇਖ
 ਨਕੋਪਾਯੋ॥ ਬਹੁਬਿਪਿਪਾਕੋਅੰਨੁਦੇਖਮਨਅਚਰਜਪ
 ਯੋ॥ ਪੁਨਿਪੰਨੇਪ੍ਰਤਿਬੂਝਕਹਾਤੁਵਕੀਨੀਸੇਵਾਯੇਮਭ
 ਗਤਿਜੋਕਰੈਤਾਂਹਿਕਾਰਜਕਰਦੇਵਾ॥ ਇਹਬਿਪਿਭਗਤੀ

੨੫੦

ਉਪਦੇਸ਼ਕਰਕੀਏਭਗਤਨਰਨਾਰਿਸਭਾਕੀਰਤਸਿੰਘਗੁਨ
 ਪੰਨੇਬਰਨਦੇਹੁਸੰਤਰਜਚਰਨਪ੍ਰਭ॥੧੩॥੮੪॥ਸੂਲਛਪੇ॥
 ਬਿਦਤਬਾਤਜਗਜੰਨੀਏਹਰਿਭਏਸਾਇਕਸੈਨਕੇ॥
 ਪ੍ਰਭੁਦਾਸਕੇਕਾਜਰੂਪਨਾਪਨਕੇਲੀਨੇ॥ਛਿਪ੍ਰਛੁਗਏਂਡੀ
 ਗਾਹੀਪਾਨਦਰਪਨਤਹਾਂਲੀਨੇ॥ਤਾ੨ਸਹੋਤਿਹਕਾਲਰੂਪ
 ਕੇਤੇਲੁਲਗਾਯੋ॥ਉਲਟਰਾਵਭਯੋਸਿਖਪ੍ਰਗਟਪਰਚ
 ਜਬਪਾਯੋ॥ਸੁਜਾਮਗਤਸਨਮੁਖਸਦਾਜਿਉਬੰਛਾਹਿਤ
 ਪੈਨਕੇ॥ਵਿਦਤਬਾਤਜਗਜੰਨੀਏਹਰਿਭਏਸਾਇਕ
 ਸੈਨਕੇ॥੬੪॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਸੈਨਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਛਪੇ॥ਭ
 ਗਤਿਪ੍ਰੇਮਕੇਰੂਪਸੈਨਜਾਤੀਤਿਹਨਾਈ॥ਕਥਾਕੀਰਤਨਰ
 ਤਜਹਾਂਸੁਨਹੋਤਿਹਨਾਈ॥ਸਾਪਸੰਤਕੀਸੇਵਕਰੈਮਨਬਚ
 ਕੁਮਪ੍ਰੀਤੀ॥ਬੰਦੇਲਖੰਡਕੇਰੂਪਤਾਂਹਿਜਜਮਾਨਸੁਨੀਤੀ॥

ਉਠਿਭੋਰ ਚਲੇ ਜੋ ਨਿਪ ਪਾਸ ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਮਗ ਮਾਂਹਿ ਬਰ
 ॥ ਲੇਗੁ ਹਿ ਆਯੋ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਭੂਲ ਗਈ ਨਿਪ ਸੇਵਕ ॥ ੧
 ॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ॥ ਹਰਿ ਭੂ ਵਿਚਾਰੀ ਮਤੁ ਦੇਇ ਭੂਪਗਾਰੀ ਯਾਂਕੇ
 ਸੇ ਨਰੂਪ ਪਾਰਿ ਕੈ ਜੋ ਹਾਰ ਜਾਇ ਕੀ ਨੀਪੈ ॥ ਵੈਸੇ ਤਨ ਵੈਸੇ ਅੰ
 ਗ ਵੈਸੇ ਭੇਖ ਵੈਸੇ ਰੰਗ ਵੈਸੀ ਚਾਲ ਵੈਸੇ ਬੋਲ ਭੂਪ ਆਗੁਜ
 ਲੀ ਨੀਪੈ ॥ ਮਨ ਮੇ ਸਨੇਹ ਨਿਪ ਤਨ ਕੋ ਸਨੇਹ ਮਲੇ ਜੋ ਮੰਜਨ ਕ
 ਰਾਇ ਪਾਗ ਲਜਾਏ ਚੁਨਿ ਭੀ ਨੀਪੈ ॥ ਦਰਪਨ ਲੇਖ ਰੇ ਦੇਖ
 ਬੋਯੋ ਮਹੀ ਸੁਪਰੇ ਦੇ ਵੈਲ ਨੀਰ ਦਰੇ ਭਾਗ ਭਰੇ ਗਾਤਿ ਦੀਨ
 ਤੈ ॥ ੨ ॥ ਛਪੇ ॥ ਵੈਦਿਨ ਰਾਖੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਉਤ ਨਿਪ ਗੁਹਿ ਜਾ
 ਵੈ ॥ ਬਿਦਾ ਸੰਤ ਕਰ ਗਯੋ ਸੇਨੁ ਮਨ ਮੇ ਸਕੁ ਚਾਵੈ ॥ ਇਤ ਪ੍ਰ
 ਭ ਦਰਸ ਪ੍ਰਤਾਪ ਭੂਪ ਮਨ ਮੇ ਯਹ ਆਈ ॥ ਸੈਨ ਬਡੇ ਹਰਿ ਭ
 ਗਤੁ ਯਾਹਿ ਮੈ ਮਾਨ ਤਨਾਈ ॥ ਅਬ ਯਾ ਕੀ ਸੇਵ ਛਡਾਇ ਕੈ

ਗੁਰਕਰੋਤੇ ਇਤਗਯੋਜਨਾ॥ ਨਿਪਗਰੋਚਰਨਾ ਵਿਸਮੇਸਚਿਦ੍ਰੁ
ਏਬਹੁਰਕ੍ਰਿਪਾਇਤਨਾ॥ ੩॥ ਸੁਨਿਨਿਪਬਚਚਖਰੁਰੇਸੈਨਗ
ਦਗਦਮੁਖਬਾਂਨੀ॥ ਵੈਦਿਨਅਟਕੋਮੈਹਿਸੰਤਆਏਸੁਖਦ
ਨੀ॥ ਜਪਤਪਤੀਰਥਦਾਨਕੋਟਿਹਰਿਧ੍ਯਾਨਅਮੈਰੈ॥ ਤੇਸਮ
ਭਾਗਨਭੁਪਦਾਸਪੈਸੇਵਕਮੈਰੈ॥ ਕਲੀਕਾਲਨਿਪੈਕਹਾਦਰ
ਸੁਹਰਿਤੁਵਉਪਕਾਰੈਸੇਨਯਹਿ॥ ਭਯੋਸਿਖਜਵਡਾਈਤਜ
ਗਹੀਯਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤ੍ਵਿਕਲੀਨਵਹਿ॥ ੪॥ ਦੇਹਗਾਸੇਨ
ਬੀਸਕੋਪੁਜਨਿਪਅਬਲਗਵਾਹੀਗੀਤਿ॥ ਕੀਰਤਸਿੰਘ
ਜਾਚਤਸਦਾਤੁਵਭਗਤੰਨਪਦਪ੍ਰੀਤਿ॥ ੫॥ ੮੫॥ ਮੂਲਛਪੇ
॥ ਭਗਤਦੰਨਭੈਹਰਨਭੁਜਸੁਖਾਨੰਦਧਾਰਸਪਰਸਾਸੁਖ
ਸਾਗਰਕੀਛਪਰਾਗਰੋਗੀਰੁਚਿਨਜਾਰੀ॥ ਪਦਰਚਨਗੁ
ਰਮੰਤਮਨੇਆਗਮਅਨੁਗਾਰੀ॥ ਨਿਜਦਿਨਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਵਾਹੁ

ਦੁਵਤ ਕੁਪਰ ਜੋ ਨਿਛਗਾਹਿ ਗੁਨ ਕਥਾ ਅਗਾਧ ਭਾਝਰ
 ਜਤ ਲੀਲਾ ਭਗਾਸੰਤ ਕੰਧੋਖ ਨ ਬਿਮਲ ਅਤਿ ਪਦੁਖਸ
 ਰਸੀ ਸਰਸਾ ਭਗਤਿ ਦਾਨ ਭੈਰਵ ਨ ਭੁਜ ਸੁਖਾਨੰਦ ਪਾਰਸਧਰ
 ਸਾ ॥ ੬੫ ॥ ਮਹਿਮਾ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀ ਸੁਰਸਰਾਨੰਦ ਸਾਚੀ ਕਰੀ
 ॥ ਏਕ ਸਮੈ ਅਧ੍ਰਚਲ ਤਵ ਰਾਵਾ ਕਛ ਲਪਾਏ ॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ
 ਸਿਖ ਜਤਿ ਨਹੁ ਪਾਛੇ ਤੇਖਾਏ ॥ ਤਿਨ ਪਰਸਾਦੀ ਬਿਸ਼ੇ ਬਚ
 ਨ ਕਬਿ ਨੁ ਬਿਸ਼ਾਸੀ ॥ ਤਿਨ ਤੈ ਸੇ ਪਰ ਤਛ ਭੁਮ ਪਰ ਕੀ ਨੀਰਾਮੀ
 ॥ ਸੁਰਸਰੀ ਸੁਵਰ ਪੁਨਿ ਉਦਗਲੇ ਪੁਹ ਪਰੇਨ ਤੁਲਸੀ ਪਰੀ ॥
 ਮਹਿਮਾ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀ ਸੁਰਸਰਾਨੰਦ ਸਾਚੀ ਕਰੀ ॥ ੬੬ ॥
 ਮਹਾਸਤੀ ਸਤ ਉਪਾਭੋਜ ਸਤਿ ਸੁਰਸਰਿ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥ ਅਤਿ ਉ
 ਦਾਰ ਏ ਪਤੀ ਭਜਾ ਗਗਨਿ ਬਨ ਕੇ ਗਵਨੇ ॥ ਅਚਰ ਜਭੁਯੋ ਤ
 ਹਾਂ ਏ ਕਸੀ ਤਸੁ ਨਿਭਿ ਨਹਿ ਵਿਮਨੇ ॥ ਬੈਠੇ ਹੁਤੇ ਏ ਕਾਂਤ ਮਾਇ

ਕਾਂਤਮਾਇਮਸੁਰਨਦਖੁਦੀਨੋਸੁਮਰੇਸਾਰੰਗਪਾਂਨਯੁਪ
ਨਰਹਰਿਕੋਕੀਨੋਸੁਰਸਰਾਨੰਦਕੀਪਰਨਿਕੋਸੁਤਰਾਖਯੋਨ
ਰਸਿੰਘਯੋਮਹਾਂਸਤੀਸਤਉਪਮਾਸੁਰਸਰਿਕੋਸਤੁਰਯੋ
ਤੋ॥੬੭॥ਜਾਖੀਸ੍ਰੀਸੁਰਸਰਾਨੰਦਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਪਾਪਰੀ
ਛੰਦਾਸੁਰਸਰਾਨੰਦਜਨਸੁਨੁਬਾਤਾ॥ਆਵਤਸੇਮੱਯਕੀ
ਏਗਾਤੰਮਗਮਿਲੀਸੁਪਚਿਤਿਹਬੂਝਪ੍ਰੀਤਿ॥ਕਹਾਅੰਨ੍ਯੋ
ਤਿਨਕਯੋਪ੍ਰਭਹਿਸੀਤਾ॥੧॥ਤੇਦੀਜੈਤੀਅਮੁਹਿਬਾਲੋਕੇਗਾ॥
ਮੁਹਿਜਾਤਿਸੁਪਚਿਭਾਖਤਅਜੰਗਾ॥ਕਹਿਭੁਗਤੁਤੇਯਸਮੋਕ
ਨਜਾਤਿ॥ਜਿਹਅੰਨਸੀਤਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਿਗਾਤਾ॥੩॥ਬਹੁਕਹ
ਹਾਰੀਨਹਿਤਜੋਸੀਤਾ॥ਬਰਬਸਲੈਖਾਯੋਅਸ੍ਰਪ੍ਰੀਤਿ॥ਪੁ
ਨਿਆਏਗੁਰਮਗਪਰੀਰੋਗਿ॥ਸੁਨਿਸਿਖਜਸਬੈਠਿਗਏਏ
ਗ॥੩॥ਦਿਖਦੁਰਹਿਤੇਕਹਿਸੁਪਚਿਨਾਗਿ॥ਮੁਹਿਪਾਸਭੂਠਿ

ਜਾਤੀ ਅਗਾਗਾ ਭੂਖੇ ਕੁਟ ਬਮਤੁ ਲੇਹੁ ਸਾਧਾ ਕਹਾਉਂਤ ਮਹੇਕ
 ਹੋਉ ਪਾਧਾ॥੪॥ ਨਤਿ ਨਾਰਿ ਬਚਨ ਤਿਹ ਕਾਂਨ ਦੀਨਾ ਸਭ ਲੂਟ
 ਅਸਨ ਦਿਜ ਖਾਇ ਲੀਨਾ ਆਏ ਗੁਰ ਸੁਨਿ ਅਤਿ ਕੀਓ ਕੋਧਾ॥
 ਉਨ ਭਾਖ ਭੂਠਤੁ ਹਿਲੀ ਨਰੋਧਾ॥੫॥ ਕਾਹੇ ਫਿਰ ਲੀਨ ਅਸ
 ਨ ਖਾਇ॥ ਪੂਰ ਅਯੋਜੀ ਤਰਾ ਵਰਿ ਅਧਾਇ॥ ਤਬ ਸੁਪ
 ਚਿਕਯੋ ਯਹਿ ਬਾਲ ਭੋਗਾ॥ ਖਾਯੋ ਮੈ ਜਾਂਨੀ ਬਾਤ ਜੋਗਾ॥੬॥
 ਸਿਖ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਿਕ ਹਿਐ ਬਾਰ ਬਾਗਾ ਜੋਤੁ ਮਖਾਯੋ ਸੇ ਅਚ
 ਅਹਾਗਾ ਗੁਰ ਬਵਨ ਕਹਾਣੀ ਸਭ ਨ ਕੇਗਾ ਮੁਖ ਮਾਰਗ ਨਿ
 ਕਸੇ ਭੂਠ ਛੇਗਾ॥੭॥ ਸੁਰ ਸਰਾਨੰਦ ਪੁਨਿ ਉਦਗ ਕੀਨਾ ਬਰਸੁ
 ਮਨ ਨਿਕਸਤੁ ਲਸੀਨ ਦੀਨਾ ਸਭ ਰਹੇ ਬਿਸਮ ਜੋਗ ਨਤ ਦੇ
 ਖਾਏ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੀ ਅਤ ਜੋਗੇ ਰੋਧਾ॥੮॥ ਛਪੈ॥ ਇਹ
 ਬਿਪਿ ਬਛੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੁਰ ਸਰਾਨੰਦ ਭਗਤ ਬਗਾ ਕਰਤ ਲੋ

ਗਬਹੁਭੀਰਗਾਏਦਪਤਬਨਤਤਘਗਾਸਘਨਕੁੰਜਮੇਬੈ
 ਪਰਸਪਰਕਰਤਕਹਾਂਨੀ॥ਆਇਮਲੇਛਨਕਹੀਯਰੀਤੁਮ
 ਨਾਰਿਬਿਰਾਂਨੀ॥ਕਰਪਗਬਾਂਧੇਡਾਕੋਤਹਾਂਚਲੇਨਾਰਿਲੈ
 ਦਸੁਤਬਾਤੀਅਪਜਾਨੁਕੀਓਪ੍ਰਭਕੇਤਹਾਂਪ੍ਰਗਲਾਦੇਕੋਰ
 ਖਅਬਾ॥੬॥ਨਿਕਸੇਤਿਹਬਨਮਾਂਹਪਾਰਨਰਹਰਕੇਰੂਪਾ॥
 ਤੁਰਕਰੂਪਕੇਸਚਿਵਤਾਂਹਿਯਾਹਪੁਤਅਨੂਪਾ॥ਬੇਲਤਹੁਤੇ
 ਅਖੇਟਦੇਖਜਨਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥ਸੇਬਰਵਸਲੈਚਲੇਘੋਰ
 ਲੀਨੇਅਘਹਾਰੀ॥ਸਭਹੂੰਮਲੇਛਮਾਰੇਛਿਨਕਤੀਅਛਰ
 ਇਜਨਛਿਗਾਗਾਏ॥ਨਿਜਕਰਮੇਬੰਧਨਬੇਲਪ੍ਰਭਦੇਦਰਸ
 ਨਬਹੁਸੁਖੁਭਏ॥੧੦॥੮੬॥ਮੂਲਛਪੈ॥ਨਿਪਟਨਰਹੀ
 ਮਾਨੀਦਕੈਕਰਦਾਤਾਦੁਰਗਾਭਟੀ॥ਫੁਰਘਰਲਕਗੀਨ
 ਹਿਸਕਤਿਕੈਸਦਨਬਿਦਾਰੈ॥ਸਕਤਿਭਗਤਿਸੰਬਲਦਿ

ਨਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਵਰਗੀ ਡਾਰੈ॥ ਲਗੀ ਪਰੇਸੀ ਪੈ ਸਭ ਵੰਨੀ ਭੈ ਸੋ ਮਾ
 ਰੈ॥ ਬਦਲੇ ਕੀ ਬੇਗਾਰ ਮੂੰਡ ਵਾਂਕੇ ਸਿਰ ਡਾਰੈ॥ ਕੁਰਤ ਪ੍ਰਸੰ
 ਗ ਜੋ ਕਾ ਲਕਾ ਲਭੁ ਦੇਖਿ ਤਨ ਮੈ ਤਈ॥ ਨਿਪਟ ਨਹ ਹਰੀ ਅ
 ਨੰਦ ਕੈ ਕਰ ਦਾਤਾ ਦੁਰਗਾ ਭਈ॥ ੬੮॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਨਹ ਹਰੀ ਅ
 ਨੰਦ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ ਦੇਹਗਾ ਸ੍ਰੀ ਨਹ ਹਰੀ ਅਨੰਦ ਭੂਪੇ ਮਭ
 ਗਤਿ ਕੇ ਰੂਪਾ ਗ੍ਰਹ ਮੈ ਆਏ ਸੰਤ ਬਰ ਬਿਨ ਵਤਿ ਨਾਰਿ ਅਨੂ
 ਪ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮਰੀ ਮਿਸ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰਹ ਮੈ ਸਭ ਕੁਰ ਪੂਰਾ ਕੈ
 ਸੇ ਭੇਜਨ ਹੋਇ ਪਤਿ ਲਕਰੀ ਨਹਿ ਬਨ ਦੂਰਿ॥ ੨॥ ਉਪਰਿ ਤੇਲ
 ਗੀ ਸ੍ਰੀ ਭੂਖੇ ਰਹਿ ਪੈ ਸੰਤ॥ ਲਿਹ ਬਿਧਿ ਦੇ ਪੈ ਪਾਕ ਅਬ ਸੋ ਉਪ
 ਇਕਰ ਕੰਤ॥ ੩॥ ਸ੍ਰੀ ਨਹ ਹਰੀ ਅਨੰਦ ਤਬ ਮਨ ਮੈ ਕੀ ਨਵਿਚ
 ਗਾ ਸਮਪ ਨਿਹਿਤ ਬਨ ਜਾਂਹਿ ਜੇ ਪੈਰੈ ਅਪਿਕ ਅਵਗਾ॥ ੪॥
 ਛਪੇ॥ ਭੁੰਮ ਬੇਦ ਨੀਲੀ ਨਹਾ ਬਗ੍ਰਹ ਬਾਹਰ ਅਯੋ॥ ਨਿਕਟ

੨੫੪

੦

੦

੦

੦

੦

ਹਿਦੁਰਗਾਧਾਮਤਾਹਛਾਹਨਕੋਧਾਯੋ।ਕਾਅਵਗੁਨਮੇਕੀਨ
 ਕਹਤਦੇਵੀਭਗਤੈਪ੍ਰਤਿ।ਗੁਰਮੇਰੂਖੇਸੰਤਲੇਉਲਕਗੀਰੁ
 ਜਨਹਿਤਾ।ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਸਮਾਧਾਮੈਦੇਉਤੁਵਮਤਮੁਹਿਸਦਨਵਿ
 ਦਾਰੋ।ਸੁਨਿਕੈਟਿਰਘਰਆਯੋਭਗਤੁਕਹਿਤੀਅਚੇਕ
 ਡਾਕੋ॥੫॥ਪਤਿਕੀਆਯਸੁਮਾਂਨਕੀਨਲੇਪੁਨਅਤਿਪ੍ਰੀਤੀ
 ॥ਗੀਤੇਕਰਯਹਿਆਇਨਾਹਲਕਗੀਕਹਾਨੀਤੀ॥ਲੈਕਾਸੁ
 ਕੋਬੋਝੁਤੀਅਤਨਦੁਰਗਾਆਈ॥ਲਗੀਦੇਨਕਛੁਅੰਨੁਭਾ
 ਤਨਾਰੀਸੁਖੁਪਾਈ॥ਕਹਿਦੇਵੀਲੈਹੋਕਾਝਮੇਗਈਸਦਨ
 ਜਨਦਰਸੁਕਗਾਮਤੁਭਗਤਨਾਰਿਪਰਖਜਾਲਮੁਹਿਛਪਿ
 ਨਿਤਲਕਗੀਰਾਰਘਗ॥੬॥ਸਮਾਧਨਿਕੋਬਹੁਦੇਰਭਗਤਅ
 ਗਨਿਮੈਲਾਗਯੋ॥ਦੁਸੁਪਰੇਸੀਬੂਝਕਹਾਲਕਗੀਅਨੁਰਾ
 ਗਯੋ॥ਕਬਪੁੰਨਬਨਤੁਮਗਏਮੇਲਦੇਕਬਪੁੰਨਲੀਨੀ॥ਦੁਰਗ

ਕੀਸਬ ਬਾਤ ਭਗਤ ਤਾਂ ਸੈ ਕਹਿ ਦੀਨੀ ॥ ਐਸੇ ਹੀ ਸੁਨਿ ਪਾ
 ਵਤ ਭਯੋ ਤਾਂ ਕੋ ਕਰ ਦੁਰਗਾ ਗਯੋ ॥ ਰੇ ਸਠ ਭਗਤ ਨ ਕੀਰੀ
 ਸਕਰਿ ਮੁਹਿ ਭੈ ਨਹਿ ਕਛੁ ਪੀ ਅਲਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਨਿਤ ਕਾ ਸੁਜਨ
 ਗੇਹ ਭਾਰ ਕਰ ਛੂਟੇ ਤੇਗਾ ॥ ਸੇ ਤਿਨ ਲੀਨੀ ਮਾਂ ਨ ਬੋਲੁ ਅੰਨਤ
 ਬਨ ਭੋਗਾ ॥ ਛਪ ਕਰ ਭਾਰਤ ਨਿਤ ਜਏ ਕਾ ਦਿਨ ਭਗਤੈ ਦੇਖੋ
 ॥ ਸਭ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਤਿਨ ਕਯੋ ਸੁਨਤ ਕਰ ਫਿਰਿ ਪਾ ਬਿਸੇਖੋ ॥ ਕਰ
 ਸਿਖ ਜਛ ਭਾਇ ਬਿਗਾਰ ਤੇ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਿਪ ਦੇ ਸੁਕੀਆ ॥
 ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਨ ਪੈ ਪੈ ਕਾਜ ਸਿਧ ਭਜਨ ਕੀਏ ਸੁਖ ਲੋਕ ਬੀ
 ਆ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ਸੁਲਛ ਪੈ ॥ ਕਬੀਰ ਫਿਰਿ ਪਾਤੇ ਪਰਮਤਤ੍ਵ
 ਦਮਨ ਭਪਰ ਚਲਯੋ ॥ ਨਾਮੁ ਮਹਾਂ ਨਿਧਿ ਮੰਤ੍ਰ ਨਾਮੁ ਹੀ ਸੇਵ
 ਪੂਜਾ ॥ ਜਪਤ ਪਤੀਰ ਥਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਦੁਯਾਨ
 ਮਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਮੁ ਬੈਰੁਨਾਮੁ ਕਹੇ ਨਾਮੁ ਬੋਲੋ ॥ ਨਾਮੁ ਅਜਾਮਲਾ

ਖਨਾਮਬੀਪਨਤੇਖੇਲੇ॥ਨਾਮਅਪਿਕਰਘੁਨਾਬਤੇਰਾਮਨਿਕਹਿ
 ਨੁਮਤਿਕਯੋ॥ਕਬੀਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਪਰਮਤਤ੍ਵਪਦਮਨਾਭਪਰਚੇਲ
 ਯੋ॥੬੯॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਪਦਮਨਾਭਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਦੇਹਗਾ॥
 ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਕੋਸਿਖਜਬਹਪਦਮਨਾਭਤਿਹਨਾਮਾ॥ਸੁਰਸਰਿ
 ਤਟਮੰਜਨਕਰਤਸ੍ਰੀਕਾਂਸੀਹਰਿਧਾਂਮ॥੧॥ਤਹਨਿਪਬੂਡਨ
 ਹਿਤਗਯੋਕੁਮੁਚਲਤਕ੍ਰਿਮਦੇਹਿ॥ਸੰਗਸਚਿਵਭਟਗੀ
 ਰਤੀਅਰੇਵਤਕੰਤਸਨੇਹ॥੨॥ਤਿਹਕਰੁਣਾਦਿਖਹਰਿਭ
 ਗਤੁਬੂਝੇਤਿਨਕਹਿਦੀਨਾ॥ਬੀਪਨਨਿਪਕੇਖੇਲਹੇਖੇਲੇਦ
 ਸਪ੍ਰਬੀਨ॥੩॥ਕਯੋਭਗਤੁਮੰਜਨਕਰਹੁਸ੍ਰੀਸੁਰਸਰਿ
 ਅਬਜਾਇ॥ਤੀਨਬੇਰਮੁਖਰਾਂਸਕਹਿਤੁਹਤਨਕੁਮੁਨਸ
 ਇ॥੪॥ਛਪੈ॥ਸੁਨਤਪਦਮਕੇਬੈਨਭੁਪਕੀਨੀਸੇਈਬਾਤਾ॥
 ਨਵੇਬਨੁਜਨੁਭਯੋਹੁਪਜਕੰਚਨਜਿਮਗਾਤਾ॥ਦਿਖਹਰ

ਖੇਸਰੁ ਲੋਗ ਸਚਿ ਵਚਾਂ ਨੀ ਭੁਟ ਭੀ ਗਾ ਭੁਗਤ ਚਰਨ ਨਿਪ
 ਪਕੋ ਨੈਨ ਪ੍ਰੇਮੈ ਵਹਿ ਨੀ ਗਾ ਜਨ ਸਿਖ ਜਕੀ ਨ ਭੁਪਾਲ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ
 ਭੁਗਤ ਉਪਦੇਸੁ ਦੀਆ ਪੁਨ ਆਸੁ ਮਾਏ ਸੁਨੀ ਗੁਰ ਰਿਸ
 ਭੁਗਤ ਖੀਕਹਾ ਕੀਆ ॥੫॥ ਕੁੰਡਲੀਆ ਮੁਖ ਰਕਾਰ ਜੋ ਪਤਿ
 ਤਕ ਹਿਕੇਟ ਕੁਮ੍ਹੈ ਪੈਨਾ ਸਾ ਬੇਰ ਕਹੈ ਤੀਨ ਕੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਖ
 ਰਾਸਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ਨੈ ਕੁਮ੍ਹਿ ਮਾਨ ਰਿਜਾਂ ਨੀ ॥ ਭੁਲ
 ਗਯੋ ਮਤਿ ਹੀਨ ਪਦਮ ਬਿਨਤੀ ਬਹੁ ਠਾਂ ਨੀ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰ ਜੇ ਰਿ
 ਰਪਾਪ ਨਾਂ ਮੰਗੁ ਪਹਰਤ ਦੁਖਾ ॥ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਸਦਰ ਟਤਾਮ
 ਸ੍ਰੀ ਗਾਂਧੀ ਸੇਸ ਮੁਖਾ ॥੬॥੮੮॥ ਮੂਲ ਛਪੇ ॥ ਤਤ੍ਵ ਨੀ ਵਾਦੋਖ
 ਨਦੇਸ ਮੈ ਵੰਸੇ ਪਾਰ ਰਾਜਤ ਵਿਦਤਾ ॥ ਭੁਗਤਿ ਸੁਪਾਸ ਮੰਦ੍ਰ
 ਭਯੋ ਵੇਲਾ ਵਲਗਾ ਛੀ ॥ ਪੂਰ ਬਜਾ ਜੋ ਗੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਤ
 ਰੇਤਰ ਬਾਛੀ ॥ ਰਘੁ ਕੁਲ ਸਤ੍ਰੁ ਸੁਭਾ ਵਸੇ ਸੁਗਨ ਸਦਾ

੨੫੬

੫੬

ਰਮਗਤੀ॥ ਸੁਰਬੀਰਉਦਾਰਦਯਾਪਰਦਖਅਨਨਜਬਿਤ॥
 ਪਦਮਾਖੰਡਪਦਮਾਪਧਤਪ੍ਰਫੁਲਤਕਰਸਵਿਤਾਉਦਤ
 ॥ ਤਤ੍ਵਾਨੀਵਾਦਛਨਦੇਸਮੈਬੀਸੋਪਗਾਰਾਜਤਵਿਦਤ॥
 ੦੦॥ ਸਾਖੀਸ਼੍ਰੀਤਤ੍ਵਾਨੀਵਾਨੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਤਤ੍ਵਾ
 ਨੀਵਾਨਾਮਉਭੈਬੀਪੁਹਰਿਕੇਭਗਤ॥ ਸੰਤਆਇਜੇਕਾਮਤਾਂ
 ਕੀਸੇਵਾਨਿਤਕਰੈ॥ ੧॥ ਯਹਿਪ੍ਰਨਮਨਵਿਨੁਪਾਰਿਗਾਡੇ
 ਸੁਕੇਥੰਗੁਕਾਹਿ॥ ਜਿਚਰੇਦਕਡਾਰਗੀਹੋਇਤਿਹਗੁਰੁ
 ਕਰਹਿ॥ ੨॥ ਸਾਪਸੰਤਦਿਜਆਇਸੁਕੇਚਰੇਦਕਲਯੈ॥
 ਕਰੈਸੇਵਾਅਤਿਤਾਇਇਹਬਿਧਬੀਤ੍ਵਕਾਲਕਛੁ॥ ੩॥
 ਤਿਹਦਿਖਪ੍ਰਨਅਤਿਪੀਰਆਏਤਹਾਂਕਬੀਰਜੀ॥ ਪਗਾਰ
 ਜਡਾਕ੍ਸ਼ੇਨੀਰਹਰੀਡਾਰਤਾਂਕੀਗੁਣੀ॥ ੪॥ ਛਪੈ॥ ਸ਼੍ਰੀਕਬੀਰ
 ਕੇਸਿਖਜਭਏਤਤ੍ਵਾਅੰਨੀਵਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਉਪਦੇਸੁਕੀ॥

ਬੇਲੇਸੁਖਸੀਵਾਜਨਬਬਨਹੈਕਛੁਕਾਜਮੇਹਿਅਸੁਮ
 ਮਗਲੀਜੇਯਹਿਕਹਿਗਏਕਬੀਹਏਉਭਗਤੀਗਸਰੀ
 ਜੇਕੁਲਦਿਜਨਸੁਨੀਯਹਬਾਤਜਬਗਈਜਾਤਿਸਰੁਹੀ
 ਕਹਾਯੈਬਿਪ੍ਰਸਿਖਜਨੁਲਾਹਾਭਏਕਰੀਪਾਂਤਿਨਜਾਗੀਅ
 ਹਾਪਾਤਿਹਕੁਲਮੈਵੈਸੰਤਬਿਪ੍ਰਸਮਸੁਵਨਲਾਗੇਅਤੁ
 ਜਾਨਹੁਤਿਹਨੀਚਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਜੇਪਾਗੇਅਤਿਮੀਠੇਯਹਬ
 ਚਨਸਠਿਨਾਬਿਖੁਸਮਪੁੰਜਾਂਨੇਪਾਵਸਮੈਪਗਹੀਭੁਸਮੇ
 ਅਰਕਸੁਕਾਨੇਸੁਨਿਸੁਖਦਿਜਾਰਿਸਬੇਲੇਤਬੈਤੁਵਸੀਮ
 ਤਿਉਨਯਹਿਕਰੀਯਾਇਨਚਪੁਪੰਕਤਿਨਜਾਗੀਕਰਹੁਜੁਲਦਿ
 ਜਸੰਤਗਏਘਰੀਧਾਸ਼ੀਤਤੁਨਿਜਸੁਤਾਕਾਜਪਠਿਏਪੁਨ
 ਲਾਗੀਕਰਹੁਸਗਾਈਦੇਖਿਰੇਹਕੁਲਬਹੁਵਰਭਾਗੀਜ
 ਤਤਹਸੇਫਿਰਹਰੇਕਉਨਹਿਮਾਂਨਤਬਾਤਾਉਨਦੁਸੁਨਲਿ

ਘਪਛੇ ਛੇਤਨਹਿ ਤੰ ਤੇ ਗਜਾ ਤਾਨਾ ਉਸਭੁ ਬਿਧਿ ਭਗਤੈ ਕ
 ਹੀ ਦੇ ਉਬੀ ਪਗੁਰ ਪਹਿਰਾਏ। ਚਰਨ ਨਲਗ ਬਹੁ ਬਿਨਤੀ
 ਕਰੀ ਸਮਾਚਾਰ ਭਾਖਤ ਭਏ। ੫੫੫ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਤਬ ਕਹੈ ਕਹੁ
 ਆਪ ਸਮੈ ਨਾ ਤਾ ਤਤ ਕੰਨਾ ਬਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਜੀਵਾ ਸੁਹਗਜਾ ਤਾ।
 ਤੁਮ ਕੋ ਨ ਕੁਨ ਦੇਸੁ ਸੁਨਤ ਗੁਰ ਬਚ ਗੁਰਿਆਏ। ਕਰਨ ਲਗੇ
 ਹਬਾਤ ਲੋਗ ਕੁਲ ਕੇ ਪਛੁਤਾਏ। ਕਛੁ ਕਹੈ ਬੀਬੁ ਬੂਝਤ ਅਬੈ
 ਭਗਤੈ ਸਮਾਣ ਵਤ ਸਬੈ। ਤਜਤੁਰ ਕਰੀ ਤਿਦਿ ਜਗੀਤਿ ਗੁਲੈ
 ਹੋਇ ਜਕੰਨਾ ਅਬੈ। ੫੫੬ ਕੰਡ ਲੀਆ ਪੁਨਿ ਤਤ੍ਰ ਜੀਵਾ ਕ
 ਹਤ ਤਿਹ ਮਕੰਨਾ ਦੇਹਿ। ਜੋ ਸਿਖ ਹੋਇ ਕਬੀਰ ਕੋ ਮਾਂਨੀ ਤਿ
 ਹ ਅਤਿ ਨੇਹ। ਮਾਂਨੀ ਤਿਹ ਅਤਿ ਨੇਹ ਬਹੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਜਨ ਆਏ।
 ਸਮਾਚਾਰ ਸਭ ਕਹੀ ਕਹੀ ਗੁਰ ਦੇਹੁ ਸੁਹਾਏ। ਉਚੇ ਕੁਲ ਦਿਨ
 ਦੀ ਨ ਸੁਤਾ ਆਕਾ ਕਬੀਰ ਜੁਨਿ। ਭਏ ਬਿਪ੍ਰਵਹ ਸਿਖ

ਰਗਤਕੇਗੁਰਗੁਣੀਪੁਨਿ॥੮॥ਦੋਹਰਾ॥ਐਹੁਬਿਮੁਖਜੇਦਿ ੨੫੮
ਜਗੇਤੇਸਿਖਭਏਕਬੀਗਾਚੰਦਨਜਿਮਨਿਜਸਮਕਰਤਸੀ
ਤਦਯਾਪਨਪੀਗਾ॥੧੦॥੮੮॥ਮੁਲਛਪੋ॥ਬਿਨੈਬ੍ਰਹਮਸਮੇ
ਪ੍ਰਗਟੋਜਗਕੇਹਿਤਮਾਧੋਕੀਓ॥ਪਹਿਲੇਬੇਦਬਿਭਾਗਕ
ਥਤਪੁਰਾਣਮਸ਼ਾਦਸਾ॥ਰਾਗਤਾਦਿਭਾਗੇਤਮਥਤਉਪ
ਕੇਹਰਿਜਸੁ॥ਅਬਸੇਧੇਸੁਰਗੇਥਅਰਥਭਾਖਾਵਿਸਤਾਰ
ਯੋ॥ਲੀਲਾਜੈਜੈਜੈਤਗਾਇਭਵਪਾਰਉਤਾਕੇ॥ਜਗਨ
ਬਇਸੁਬੈਰਾਗਸੀਵਕਰੁਹਾਰਸਥੀਜੇਹੀਓ॥ਬਿਨੈਬ੍ਰ
ਸਮੇਪ੍ਰਗਟੋਜਗਕੇਹਿਤਮਾਧੋਕੀਓ॥੧੧॥ਸਾਖੀਸ਼ੀਮ
ਧੋਦਾਸਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਮਾਧੋਜੀਹਰਿਗੁਰਤ
ਬਰਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਖਾਂਨਾ॥ਦੇਵਜੋਗਤੀਅਤਨੁਤਜੋਬਾਲਕਰ
ਯੋਇਆਂਨਾ॥ਬਾਲਕਰਯੋਇਆਂਨਤਾਂਹਿਪਾਲਨਯਹਲ

ਗੋ॥ ਬੋਰੇ ਹੋਇ ਪਰਸੋ ਪਯਾਉ ਮੈਂ ਬਨ ਅਨੁਗਾਗੇ॥ ਲੇਤ ਛਰ
 ਇੰਨੇ ਜਾਗ ਪੂਰੁ ਨਿਜ ਜਨ ਕੋ ਸਾਧੋ॥ ਖਾਈ ਮੁਸਾਮੀ ਜਾਗਇਖ
 ਯੇ ਕੋਤਕ ਮਾਧੋ॥ ੧॥ ਤਿਹ ਮੁਸੀ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜੇਤਰ ਫੁਤ ਮੀ ਚੇਨੈ ਘਾਤ
 ਕੋ ਦਿਖ ਜਨਹੀ ਅਵੁ ਹੋਆ ਵਤਨੈ ਕੁਨ ਚੇਨਾ ਆਵਤਨੈ ਕੁਨ
 ਚੇਨ ਛਪੇ ਚੰਕੀ ਸੇ ਜਾਏ॥ ਤੁਹ ਛਾਜ ਨ ਕੀਨ ਬਡੇ ਹੈ ਖੋਰ ਸਿਪ
 ਏ॥ ਸੁੀਆਧੋ ਮਨ ਵਿਨੀ ਮੁਸਾਸੁਤ ਪੂਰਾ ਬੋਇ ਗਾਮੇ ਹੁਤ ਕਰ
 ਚਿੰਤ ਬਨਾਵੈ ਹਰਿ ਭੂ ਬਿਧਾਤਿ॥ ੨॥ ਛਪੇ॥ ਪੂਰੁ ਪਦੀਯ ਮੈਰ
 ਖਗੇ ਹਬਾਲ ਕਤ ਜਪਾਏ॥ ਕਛੁ ਦਿਨ ਬਨ ਮੈ ਵਸੇ ਬਹੁਰ ਨੀਲ
 ਗਿਰ ਆਏ॥ ਬਾਂਧ ਕੁਟੀ ਤਟ ਸਿੰਧ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਗਸਸਾਨੇ
 ॥ ਦਿਵਸਤੀਨ ਬਿਨੁ ਅਸੁਗਾਏ ਤਨ ਕਸੁਨ ਮਾਨੇ॥ ਰਖ ਭੋਰ
 ਬਾਗ ਮੇਦ ਕਨਿਸਾ ਸੋਇ ਗਾਏ ਪੰਡਾ ਜਬੈ॥ ਆਗਾ ਦੀਨੀ
 ਸਾਗਰ ਸੁਤਾ ਲੈ ਜੈ ਹੋ ਜਨ ਹਿਤ ਅਬੈ॥ ੩॥ ਲੈ ਭੋਰ ਨੁਸੀ ਗਈ

ਮਨੋਚੰਚਲਚਮਕਾਣੀ॥ ਕੁਟੀਵਾਰਦਿਸਪੀਠਭਗਤਕਛੁ
 ਨਾਹਿਲਖਾਣੀ॥ ਮੋਦਕਲੀਨੇਕਾਛਥਾਹਪੀਛੈਦੀਓਛਗੀ
 ॥ ਜਨਸੇਵਾਅਹਿਲਾਦੁਸਿੰਧੁਜਾਸੁਰਤਵਿਸਾਗੀ॥ ਆਈ
 ਪ੍ਰਭਾਦਿਗਤਜਥਾਹੁਤਹੁਭੋਗਬਿਪ੍ਰਦੰਫਨਲਗੇ॥ ਮਾਧੋਦਿ
 ਗਦਿਖਬੂਲਨਲਗੇਵੈਹਰਿਕੇਪ੍ਰੇਮਹਿਪਗੇ॥ ੪॥ ਪੰਡਾਕਹ
 ਤਕਠੋਰਚੋਰੁਯਹਿਛਲਬਹੁਜਾਂਨੈ॥ ਮੋਨਿਗਹੀਹਮਦੇਖਿ
 ਬਾਂਧਮੁਸਕੈਅਪਮਾਂਨੈ॥ ਲਾਸੁਮੁਸੁਹਤਾਬਿਪ੍ਰਭਗਤਕੋਬਿ
 ਹਬਲਕੀਨੈ॥ ਸ੍ਰੀਮਾਧੋਦੁਖਦੇਖਪ੍ਰਭੁਪਟਚਖਜਲਤੀਨੈ॥
 ਪਹਿਰਾਵਨਲਾਗੇਬਸਤ੍ਰਬੀਅਪੰਡਾਮਨਅਚਰਜਭਏ॥
 ਪ੍ਰਭਅੰਗਚੋਟਕੋਚਿਨੁਦਿਖਹਾਥਜੋਰਠਾਛੇਭਏ॥ ੫॥ ਬੋਲੇ
 ਫਿਪਾਨਿਪਾਂਨਬਰੇਅਵਗਨਤੁਮਕੀਨੈ॥ ਮੈਂਹੂੰਪਛੇਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਭਗਤਬਜਰਬੈਦੁਖਦੀਨੈ॥ ਸ੍ਰੀਮਾਧੋਕੇਛਗਨਗਹੇਸਭੀਮ

ਲਪੰਡਾਤਬਾਨਿਜਅਪਰਾਧਛਮਾਇਬਛੀਪ੍ਰਭਤਾਜਨਕੀਅ
 ਬਾਜੇਜੇਦਿਜਵਰਬਿਨਤੀਕਰੈਮਾਧੇਰਿਦੈਲਜਾਇਅਤਿ
 ॥ਇਹਬਿਧਿਨਿਤਦਰਸਨੁਕਰਤਜਨਭੁਲਤਸੁਪਿਦਿਖਜ
 ਗਤਪਤਿ॥੬॥ਕਬਿਤੁ॥ਪ੍ਰੇਮਮੈਮਗਨਦੇਖਗੁਪੁਜਗਨਨਖ
 ਭੁਕੇਮੰਦਰਕੀਕੋਨਏਕਦਿਨਬੈਠਹਯੈ॥ਲਾਗਜੇਸੀਤਤਸਮੈ
 ਸੁਮਨਸੈਨਕਸੁਮਾਨਜੇਮਾਨਜੇਪ੍ਰਭਕਪੇਦੈਓਛਨਸੁਖਲਯੈ
 ॥ਪ੍ਰਾਤਦਿਜਦੇਖਸੁਬਿਸੇਖਗਰਿਭੁਕੇਜਾਨਜੇਨਿਮ੍ਰਤਪੈਮਾਧੇ
 ਜੀਕੇਚਰਨਤਿਨਹਯੈ॥ਕਛੁਦਿਨਪਾਇਅਤੀਸਾਰਲਾਗੇ
 ਭਗਤਪੁੰਕੋਕਰਕੈਵਿਚਾਰਤਟਸਿੰਧਜਾਇਬਯੈ॥੭॥ਕੁੰਡ
 ਲੀਆ॥ਤਨਪੇਵਨਕੀਸੁਪਿਨਜਨਪੇਵਤਪ੍ਰਭਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿ
 ॥ਮਾਧੇਦੇਖਿਅਜੇਗਤਾਬੇਲੇਬਚਨਸੁਨੀਤਾ॥ਬੇਲੇਬਚਨਸੁ
 ਨੀਤਕਹਾਯਹਮਨਮੈਅੰਨੀ॥ਪ੍ਰਭਤਾਪ੍ਰਭੁਬੁਝਾਇਕਰਤਹੈਨਿ

ਨਾਮ ਪਾਸਾਂ ਨੀ॥ ਤੁਮ ਸਮਰ ਬਨ ਕਹਾ ਦੇਹ ਕੀ ਪੀਰਾ ਕੋ ਹਨ॥ ਕ
 ਹਤ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਨਿ ਭਗਤ ਪੁਰ ਬੋਲੇ ਕਰਮ ਕੀ ਨਤਨ॥ ੮॥ ਅਬ ਮ
 ਤੁਰ ਹਿਰੈ ਸੇਸ ਜੋ ਫਿਰਤ ਨੁਪਾ ਹਨ ਹੋਇ॥ ਭਗਤ ਨ ਕੀਸੇ ਵਕ
 ਰਤ ਹਮਰੋ ਕਛੂ ਨ ਖੋਇ॥ ਹਮਰੋ ਕਛੂ ਨ ਖੋਇ ਅੰਗੁ ਸੁਨਿ ਹੋਇ
 ਕਬਾਤਾ॥ ਮਤੁ ਕੇ ਕਰਹੈ ਭੇਖ ਨਿੰਦ ਦੁਖੁ ਪਾਵਤ ਗਾਤਾ॥ ਹਰਿ
 ਨੁਮੇ ਵਕ ਬੇਨ ਪਰਮ ਤਨ ਕੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਜਬਾ॥ ਐਸੇ ਹੀ ਪੀਰਾ ਦੂ
 ਰਿ ਭਈ ਸੀ ਮਾਧੋ ਕੀ ਅਬਾ॥ ੯॥ ਛਪੋ ਪ੍ਰਭਤਾ ਬਢੀ ਅਪ
 ਰਭੀ ਰਲੇ ਗਨ ਕੀ ਹੋਈ॥ ਗੁਰਗੁਰ ਮਾਂਗਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਹਿਟਾ ਗ
 ਹਿਤ ਸੇਈ॥ ਅਤਿ ਹਪੁਰ ਮੇਇ ਕਨਾਰਿ ਤਾਂ ਹਿਰਿ ਸਸਹ ਜਸੁ ਭਾਈ॥
 ਜੇ ਭਿਛੁ ਜਾਹਿ ਤਜਾਇ ਤਾਂ ਹਿਸੇ ਕਰਤ ਲਗਾਈ॥ ਨਿਤ ਮਾਧੋ ਤਿ
 ਹਰ ਹਿਜਾ ਚਹੈ ਗਾਯੇ ਬਰਖਨ ਹਿਅੰਨੁ ਦੀਆ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਚੇ
 ਕਾ ਦੇਤੀ ਹੁਤੀ ਗਾਯੇ ਭਗਤੁ ਦਿਖ ਕੇ ਪਕੀਆ॥ ੧੦॥ ਟਾਰਹੀ

੨੬੦

ਬਹੁਦਿਵਸਨੈਕੁਨਹੀਟਕਜੇਗਵਾਗਾਤੁਮਉਡੀਕਪਸੇਸਾਰਕੇ
ਪਤੀਅਪੋਚਾਮਾਗਾ। ਲਰਜੇਭਗਤਕੇਰਿਦੈਲੀਨਸੇਅਨੰਦ
ਪਾਈ। ਬਡੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਨਨਿਦਾਨਕੇਪਰਜੇਸੁਭਾਈ। ਸ਼ੀਮ
ਪੋਕਪਰਪਖਾਰਕੈਜਗਨਨਾਥਬਾਤੀਕਰੀ। ਮੰਦਰਮੈਜਾਗੀ
ਜੇਤਜਬਉਲੀਆਰੇਤਿਹਰੀਅਪਗੀ॥੧੧॥ ਭੀਖਜਾਹਿਤਪੁ
ਨਿਗਏਰੇਰਮਾਧੋਤਿਹਰੇਗਾ। ਪ੍ਰੇਮਹੁਪਸੇਭਈਚਰਨਗਾਹਿ
ਅਪਿਕਸਨੇਗਾ। ਦੇਖਹੁਸੰਤਸੁਭਾਵਤਾਰਭਵਜੇਰਿਸਪਰੀ
॥ ਕੋਵਹਿਨਰਨਹਿਤਰੈਸੰਤਸੇਵਾਜੇਕਰਈ॥ ਇਕਪੰਡਤਤਹ
ਆਵਤਭਯੋਸਕਲਹਰਾਏਬਿਪ੍ਰਤਿਗਾ। ਪੁਨਿਮਾਧੋਪ੍ਰਤਿਉਨਿ
ਸਠਕਯੋਕਰਚਰਚਾਨਤਲਿਖਹੁਇਹ॥੧੨॥ ਭਗਤਨਕੇਮ
ਨਮਾਂਹਿਮਾਂਨਕਬਹੁੰਨਹਿਰੇਈ॥ ਲਿਖਦੀਨੀਨਿਜਹਾਰਲੇਤ
ਚੀਠੀਗਾਯੋਸੇਈ॥ ਸਿਵਨਗਰੀਵਹਧਤ੍ਰਿਕਾਛਲੇਗਨਦਿ

ਖਰਾਓ ਜੀ ਤੇ ਮਾਧੋ ਲਿਖੇ ਹਾਰ ਪੰਡਤ ਯਹਿ ਆਓ ਸਕੁ
 ਦੋਸਠ ਮਨ ਮੈ ਕੋ ਪਕਰ ਨੈ ਕੁਨ ਮਹਿ ਆਲਖੀ ਆਟਿ ਰਮ
 ਯੇ ਚਰ ਚਾਹੇ ਤਸੇ ਹਾ ਕੋ ਰਿਤ ਮੁਖ ਰਗਤ ਭਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਅਰਿਲਾ
 ਮਾਗੈ ਕੀਨੈ ਕਪਟੈ ਨੈ ਕੁਨ ਹਿਮਾਨ ਹੋ ਚਛ ਖਰਪ ਨਹੀ ਬਾਂਧ
 ਕਾਂਨਤ ਉਯਾਨ ਹੋ ਮੈ ਸੇ ਹਿਕਰ ਹੋ ਦਾ ਸੁਜਾਂ ਉਇ ਸਨਾਂ ਨਕੋ ਨਿਜ
 ਸੇਵਕ ਸੰਗ ਪਠੇ ਰਾਗ ਮਤੁ ਯਾਨ ਕੋ ॥ ੧੪ ॥ ਉਤਨ ਨ ਸਰਤਾਹ
 ਯੇ ਇਤੈ ਆਏ ਹਰੀ ਮੈ ਮਾਧੋ ਕੋ ਸਿਖ ਕਰੋ ਚਰ ਚਾ ਕਰੀ ॥
 ਵਹ ਸਠ ਪੰਡਤ ਹਾਰ ਜੀਤ ਹਰਿ ਭੂਜ ਬੈ ॥ ਭੂਤੀ ਕਾਂਨ ਬੀਪਾਇ
 ਚਛਾਯੇ ਖਰਤ ਬੈ ॥ ੧੫ ॥ ਪਾਛੈ ਮਾਧੋ ਆਇ ਬੁਝ ਪੰਡਤ
 ਕਹਾ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿ ਵਹ ਸਠ ਗਯੇ ਚਛਾਯੇ ਖਰਪ ਪਰ ਜਹਾਂ ॥ ਰੁਗ
 ਤ ਕਯੋ ਬਿਸਮਾਦ ਪ੍ਰਭੁ ਗਲਿ ਲਾਇਯੋ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਲੀਲਾ ਨਿਤ
 ਸੁਨਤ ਮਨੈ ਯਹਿ ਆਇਓ ॥ ੧੬ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਦੇ ਖਨ ਕੈ ਚਲੇ ਗ੍ਰਾਂਮ

ਇਕ ਮਗਰ ਹੋਯੋ॥ ਮਧਜਾਦਿ ਵਸ ਬਡ ਪਾਮ ਛਾਮ ਲਖ ਸੁਖ
 ਲਯੋ॥ ਰਗਾਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਰੂਪੁ ਏਕ ਬਾਣੀ ਤਹਾਂ॥ ਲੈ ਆਈ ਸਿਅ
 ਸਨ ਰਗ ਤੁਬੈ ਛੇਜਹਾਂ॥ ੧੭॥ ਕੰਡ ਲੀਆ॥ ਨੰਦ ਲਾ ਲੋਕ ਪ੍ਰ
 ਨੁਪਰ ਭੋਜਨੁ ਪਾਯੋ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਨੈਨ ਭਰੇ ਦਿਖ ਨ ਰਿਕੇ ਬੂਝਤ ਭਗ
 ਤੁ ਸੁਨੀਤਾ॥ ਬੂਝਤ ਭਗ ਤੁ ਸੁਨੀਤ ਕਹੇ ਜਨ ਨੀ ਨਿਜ ਪੀਰਾ॥ ਤਿ
 ਹ ਸੁਤ ਆਨੇ ਚੰਦ ਪਰਤ ਵਹ ਕੈ ਸੇ ਪੀਰਾ॥ ਤੁ ਮ ਸੀਰਾ ਭੋਜਨੁ ਪ
 ਤ ਮਜਾ ਮਸੰਦ ਰਸੁ ਪਕੰਦਾ॥ ਮਾਧੋ ਉਛਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚਰਤ ਸੁਨ ਕੈ
 ਨੰਦ ਨੰਦਾ॥ ੧੮॥ ਪੁਨਿ ਮਾਧੋ ਜਾ ਵਤ ਭਏ ਸੇਠ ਮਹਾਂ ਜਨ ਪਾਂਆ॥
 ਤਿਹ ਆਗੈ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਵਰ ਸਨੁ ਦੀ ਜੈਗਾ॥ ਵਰ ਸਨੁ ਦੀ
 ਜੈਗਾ ਮਸੇ ਠਿਗਾਯੋ ਅਨਤ ਸਿਧਾਗੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਧੋ ਕੇ ਚਰਨ ਰਹੇ
 ਤਾਂ ਕੀ ਬਰਨਾਗੀ॥ ਯਾਂ ਕੋ ਡੇਰਾ ਦੇਹੁ ਤੀ ਅਕਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਹੰਤ ਸੁ
 ਨਿ॥ ਏਹੀ ਹਾਂ ਨਰੰ ਚਕ ਠੇਰ ਕਹੀ ਉਨਿ ਰਿਸ ਸਾਪਨ ਪੁਨਿ॥ ੧੯॥ ਤ

ਬਨਾਰੀਲੋਜਤਭਈਜਨਹੀਅਹਰਬਨਜੋਗਾ॥ਓਠਚਲੇਪੁਨਤੀ
 ਅਕਹੁਜੋਪਾਕਹੋਤਹਰਿਜੋਗਾ॥ਪਾਕਹੋਤਹਰਿਜੋਗਾਸਿੰਘਅਵ
 ਸਰਇਹਜੋਈ॥ਅੰਨਹੁਲਜਾਈਦੁਪੁਪੀਤਗਵਨੇਤੀਅਰੋਈ॥
 ਏਪੀਰਜੁਕਹਿਨਾਮਗਏਬੀਤੀਜੁਗਘਟਿਜਬਾ॥ਪਾਛੈਆਯੋ
 ਸੇਠਿਨਾਰਿਸਬਬਾਤਕਹੀਤਬਾ॥੨੦॥ਸੁਨਿਤੀਅਬਚਾਬਿਹ
 ਬਲਭਯੋਪਾਛੈਏਕੋਪਾਇ॥ਸੰਗਹੀਗਯੋਮਹੰਤਵਹਅ
 ਤਿਆਤੁਰਅਕੁਲਾਇ॥ਅਤਿਆਤੁਰਅਕੁਲਾਇਮਲੇਤ
 ਬਪਾਂਚਕੇਸਪਗਾਪਗਲਗਕਹਤਮਹੰਤਕੀਓਅਪਗਾਧ
 ਛਿਮਹੁਡਗਾ॥ਮਾਂਗਨਪਾਵਕਆਇਸਦਨਰੋਕਤਹਮਕ੍ਰਿਤਪੁ
 ਨਿ॥ਬਹੁਬਿਧਿਦੀਨੀਪੀਗਸਿਰੀਮਾਧੋਤਿਹਬਚਜੁਨਿ॥੨੧॥
 ਛਪੈ॥ਪੁਨਿਬਿਨਤੀਕਰਸੇਠਿਤਾਂਹਿਪ੍ਰਤਿਭਗਤਬਖਾਂਨੀ॥ਜਿ
 ਹਰਮਹਿਪਾਤਿਬ੍ਰਤਨਗਿਸਫਲਜੀਵਨਜਗਜਾਂਨੀ॥ਸੰਤੁਮਸਹ

ਜੇਬਨੀਘੋਮਰਗਤੀਸੰਜੇਗਾਮਿਲਪੈਟਿਰਤੀਬੇਰਕਯੋਪ
ਪੁਚੇਬਿਜਲੇਗਾਸ੍ਰੀਬਿੰਦਾਬਨਕੇਦੇਖਕੈਮਗਨਭਯੋਲਖ
ਕੋਹੋਕਾਘਾਵਾਂਕੇਬਿਹਾਰਿਮੰਦਰਗਏਦੇਹੁਅਸਨਕਛੁਸੀਰ
ਲਹੁ॥੨੨॥ਟਿਰੇਦੇਖਪੁਨਿਦ੍ਵਾਰਪਾਲਯਹਬਾਤਜਨਣੀ॥
ਚੇਕਾਬੁਕੇਪਰੇਲੇਹੁਛੁਪਜਾਅਪਕਾਣੀ॥ਜੈਅਨੰਦਜਲੀਨ
ਜਮੁਨਤਟਭੋਗੁਲਗਾਯੋ॥ਪਾਛੈਭੋਜਨੁਭਯੋਸਿੰਧਪ੍ਰਭਮੰਦ
ਰਆਯੋ॥ਤਬਨੈਕਨਭਾਵਤਅਸਨਹਰਿਦਿਖਪੰਡਾਅਚਰ
ਜਭਏ॥ਤਿਹਬਹੁਬਿਧਿਬਿਨਤੀਕੀਨਜਬਸਬਬਿਤੰਤਪ੍ਰ
ਭਕਸਿਦਏ॥੨੩॥ਜੁਨਿਦੇਰੇਬਹੁਸਾਪਛੰਛਮਾਧੋਕੋਲਜਾਏ
॥ਕਰਬਿਨਤੀਬਹੁਭਾਂਤਾਸਰਸਕਹਿਸਮਝਾਏ॥ਖਟਰਸਕੇ
ਭੁਨਤੇਹਿਤਉਪ੍ਰਭਕੋਕੋਮਲਤਨਾ॥ਛੁਲਗਾਯੋਹਰਿਪੇਟਭੋਗਦੀ
ਨੇਬਾਸੀਯਾ॥ਅਬਭੋਜਨਪ੍ਰਭਖਾਵਤਨਹੀਕਹਉਪਾਇਗਰਿ

ਭਗਤਗਨਾਪਾਛੈਪੁਰਜੁਭੇਨਨਕੀਓਪ੍ਰਥਮੇਨਬਹੁਅਛੇ
 ਨਨ॥੨੪॥ਸ੍ਰੀਬ੍ਰਿਜਮੈਭਾਂਡੀਰਕੁੰਨਰਹਿਖੇਮਗੁਸਾਂਣੀ॥ਬ
 ਰਸੁਪਸੁਭਾਇਤਾਂਹਿਅੰਤਰਕੁਟਲਾਣੀ॥ਜਿਯੈਪੈਤਹਸੀ
 ਤਦੇਤਨਹਿਨਿਸਾਬਿਸ਼ਾਮਾ॥ਬਰਬਸਲਾਂਬੋਪਰਤਮਰਤ
 ਭੂਖੇਤਿਹਜਾਂਮਾ॥ਸ੍ਰੀਮਾਪੋਤਿਹਆਸੁਮਗਏਪ੍ਰੇਮਮਗਨਪ
 ਰਿਧਜਾਨੇਮੋ॥ਦਿਖਤੇਜਓਠਾਇਨਸਕੇਨਨਨਹਿਅੰਨੇਲਿਜ
 ਛਾਂਨੇਮੋ॥੨੫॥ਦੇਹਗਾਰਾਂਧ੍ਯੋਤਿਹਨਿਸਦੁਪਸਠਖਾਂਨਲ
 ਗੋਭਰਬਾਗਕਹਿਸਿਖਅੰਗਨਜਾਪਇਕਦੇਹੁਮੰਗਕੀਦ
 ਗ॥੨੬॥ਕੁਰਦੇਨਸਿਸਲੈਗਾਯੇਸ੍ਰੀਮਾਪੋਕੇਧਾਜਾ॥ਅਪ
 ਖਵਾਵਤਕਿਰਮਸਠਕਹ੍ਯੋਪ੍ਰੇਮਕੀਰਾਸਿ॥੨੭॥ਦਾਰਮੰਗਕੀ
 ਕਹਤਸੇਕਹਿਜਨਦੇਖਹੁਲੇਇ॥ਪ੍ਰਗਟਕਿਰਮਦੇਖਤਭਏਅ
 ਚਰਮਾਂਨੇਸੇਇ॥੨੮॥ਖੇਮਦੇਖਨਿਜਥਾਰਪੁਨਿਤਾਮਧਿਕਿਰ

ਮਮਪਾਗਾਤਾਹਿਤਾਹਿਕਹਿਪਗਪਰੇਬੇਲੇਕੁਗਤਮੁਗਾਹਿ॥
 ੨੮॥ਪੈਪੰਕਤਿਤੇਭਿਨਜੇਛਪਕਰਖਾਵਤਲੇਗਾ॥ਐਸੇਤੀ
 ਅਚਵਤਕਿਰਮਰਹੈਸਦਾਤਿਹਸੇਗਾ॥੩੦॥ਸੋਰਠਾਲੀਲ
 ਜੁਨਿਵੇਕਾਜਗਜਾਨੇਕਾਂਮੈਗਏ॥ਕੁਲਤਪੰਡਤਰਾਜਦੀਅਬ
 ਤਾਇਤਿਨਕੋਪੁਕੀਆ॥੩੧॥ਜੋਗਨੇਕੀਚਾਹੇਬਰਪਾਥੁ
 ਪੇਨਕਰਾ॥ਜਨਹੀਅਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਵਾਹਜੋਉਕ੍ਰਿਤਪਾਰਨਕਰੀ॥੩੨॥
 ਲੀਲਾਚੰਪਸਿਖਾਇਪੁਨਿਨੀਲਾਚਲਕੋਗਏ॥ਸੁਪਨੇਲੀਲ
 ਮਿਲਾਇਸੇਠਮਹਾਂਜਨਸਿਖਜਕਰਾ॥੩੩॥ਮਾਧੋਚਰਤਅਪਾਰ
 ਕੇਅਮਿਕਵਿਬਰਨਨਕਰੈ॥ਕੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਮੁਗਾਹਿਤੁਵਕੁਗਤਮ
 ਜਜੁਗਾਂਉਮੈ॥੩੪॥੪੦॥ਮੂਲਛਪੈ॥ਸ੍ਰੀਰਘੁਨਾਥਗੁਮਾਂ
 ਟੀਗਚੁੜਜੋਸਿਘਪੈਰਠਾਢੇਰਹੇ॥ਸੀਤਲਗਤਸਕਲਾ
 ਤਵਿਦਪੁਰਖਤਮਦੀਨੀ॥ਸੋਚਗਏਹਰਿਸੰਗਕ੍ਰਿਤਸੇਵਕਕੀ

ਕੀਨੀ॥ ਜਗਨਨਾਥਪਦਪ੍ਰੀਤਿਨਿਰੰਤਰ ਕੂਰਤਖਵਾਸੀ॥ ਓ
 ਤਕਲਦੇਸਉਡੀਸਨਗਰਬੈਨਤੇਇਸਭੁਕੇਉਕਯੋ॥ ਸ੍ਰੀਰਘ
 ਨਾਥਗੁਸਾਂਈਗਾਰੁਤਜੋਸਿੰਘਪੋਰਠਾਛੇਕਯੋ॥ ੭੨॥ ॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਰਘਨਾਥਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਹਰਿਤੂਕੇ
 ਪ੍ਰੇਮੈਪਗੇਸ੍ਰੀਰਘਨਾਥਸੁਜਾਂਨਾ॥ ਮਨਗਨਪਨਸਭਤਜਾਗਰ
 ਹਨੀਲਾਚਲਸੁਖਮਾਂਨਾ॥ ਨੀਲਾਚਲਸੁਖਮਾਂਨਪ੍ਰਭੁਮੰਦਰ
 ਕੇਵਾਰੇ॥ ਨਿਸਦਿਨਠਾਛੇਗਹਤਸੁਖੀਪ੍ਰਭਹੁਪੁਨਿਹਾਰੇ॥ ਪਾਛੈ
 ਬਹੁਪਨਪਠਤਪਿਤਾਹੀਅਸੁਤਸਨੇਹਕਰਾ॥ ਜਾਂਕੈਨੈਕਨਭਾਵ
 ਮਗਨਸਦਹੁੰਦਰਸਨਾਹ॥ ੧॥ ਤਨਕੀਤਨਕਨਸੁਪਿਰਗੈਦੇਖ
 ਪ੍ਰਭੁਕੋਹੁਪਾ॥ ਲਗੇਸੀਤਵਾਰੇਖਰੇਪ੍ਰਭਕੀਓਚਰਤਅਨੁਪ
 ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਓਚਰਤਅਨੁਪਬਸਤ੍ਰਆਪਨਓਛਾਏ॥ ਲਾਗੇਰ
 ਹੇਕਿਵਾਰਸੇਵਕਨਅਚਰਜਪਾਏ॥ ਭਗਤੀਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਤਾਪਜਾਂ

ਨਪੀਰੁ ਅੰਨ੍ਹੇ ਮਨਾ ਮਾਪੇ ਸਮਾਪੁ ਨਿਸੰਚਕੀ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁ ਕੇਤ
 ੩॥ ਛਪੈ ਗੁਰ ਕੀ ਆਯੁ ਸੁਪਾਇ ਬਹੁ ਗਬਿੰਦਾ ਬਨ ਆਏ ॥ ਰਾਧ
 ਕੰਡ ਨਿਵਾਸ ਕਰੈ ਤਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਬਿਥਾ ਭਈ ਤਨ ਮਾਂਹਿਰ
 ਹੀ ਨਹਿ ਮੱਛਨ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਪੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਪਿਕ ਮਨ ਮੇ ਅਝੀ
 ਬੁਧਿ ॥ ਜਨ ਭੋਗੁ ਲਗਾਯੋ ਮਾਨ ਸੀ ਦੁਪਭਾਤ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਗਾਂ ਬੈ
 ਦੁਬਲਾਯੋ ਸੇਵਕ ਨ ਦਿਖਨਾ ਤੀਹੀ ਆਬਿਸ ਮਡਗ ॥ ੩॥ ਚੇਲੇ
 ਬੂਝਤ ਬੈਦਕ ਹਤ ਵਹ ਅਚਰ ਜਕੀ ਨਾ ॥ ਰੋਕ ਲੀਓ ਕਟੁ ਕੰ
 ਠ ਦੁਪਤਿ ਦੁਲਕੇ ਦੀਨਾ ॥ ਹਮ ਨਹਿ ਦੀਨੈ ਕਛੁ ਆਪ ਤੇ ਉਠਨ
 ਸਕਤ ਗੁਗਾ ਭੋਗ ਮਾਂਨ ਸੀ ਲਾਇ ਸੀਤ ਪਾਯੋ ਜਾਂਨ੍ਹੇ ਬਗ ॥
 ਇਹ ਬਿਪਿ ਚਰਤ ਅਪਾਰੈ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁ ਨਾਥ ਸੁਭਗਤ ਕੋ ॥ ਤਿ
 ਨ ਚਰਨ ਪੂਰਿ ਬਾਂਝੈ ਸਦਾ ਜੇਤਾ ॥ ਚਨ ਜਨ ਜਗਤ ਕੋ ॥ ੪॥ ੫੧॥
 ਮੁਲ ਛਪੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਿਤ੍ਰਾਨੰਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੈਤਨ ਕੀ ਭਗਤਿ ਦਸੇ ਦਿ

੩੪

ਸਵਿਸਤਰੀ ਗੋਰੇ ਦੁਦੇਸਪਾਖੰਡ ਮੇਟਕੀ ਚਿਰਜਨ ਪਰਾਇਨਾਕ
 ਰੁਨਾਸੀ ਪਾਇਤ ਕਸਰਏ ਅਗਤ ਨਿਗਤਿ ਦਾਇਨਾ ਦਸਪਾਰ
 ਸਮਾਭਾਂਤ ਮਹਤ ਜਨ ਚਰਨ ਉਪਾਸੇ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਨਿਹ ਪਾਪਦ
 ਰਤਤਿ ਹਨਰ ਕੇਨਾਸੇ ਅਵਤਾਰ ਵਿਦਤ ਪੂਰਨ ਮਹੀ ਉਭੈ ਮੰਤ
 ਦੇਹੀ ਪਰੀ ਮੁਨੀ ਨਿਤ ਜਾਨੰਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੈਤਨ ਕੀ ਭਗਤਿ ਦਸੇਦਿ
 ਸਵਿਸਤਰੀ ॥ ੭ ॥ ਸਾਖੀ ਮੁਨੀ ਨਿਤ ਜਾਨੰਦ ਮੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੈਤਨ
 ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਦੇਹ ਗਾਮੁ ਮੁਨੀ ਨਿਤ ਜਾਨੰਦ ਹਰਿ ਭਗਤ ਗੋਰੇ
 ਦੇਸ ਭਵਲੀਨ ॥ ਯਗਤ ਤਾਰੇ ਹੇਤ ਮਨੁ ਮੁਨੀ ਹਲ ਪਰਤਨ ਕੀ
 ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਸ ਭੀ ਨੀਕ ਵਿਤਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਭਾਰਨ ਜਾਤਾ ਨਿਜ
 ਦਾਸ ਨ ਕੋ ਬਾਂਟਤ ਬਕੀ ਨਿਸ ਬਾਥਿ ਖਜਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰੀਛਾਹਿਤ
 ਇਕ ਸਠ ਕਯੋ ਮੇਹਨ ਮੇਰਿ ਦਿਖਾਇ ॥ ਆਜੁ ਰੇ ਨਿਯਾ ਕੁੰਜ ਮੇ
 ਬਸ ਹੁਮੇਰਿ ਦਿਛਾ ਆਇ ॥ ੩ ॥ ਮਾਨੀ ਸਠ ਨਿਸ ਕਯੋ ਤਪੁ

ਗਤਗਾਇਗੁਨਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸ੍ਰੀਗਾਧੇਸਖੀਅਨਸਹਤਆਏਪ੍ਰਭ
 ਸੁਨਿਗੀਤ॥੪॥ਮਹਾਭੈਅੰਨਕਰੁਪੁਕਰਹਾਰਿਅਨੁਚਰਇਕ
 ਆਇ॥ਕਾਛਯੋਸਠਕੋਛੰਨਤੇਡਾਛਯੋਸੇਵਖੁਪਾਇ॥੫॥ਗਯੋ
 ਨਗੁਪਬੈਛਯੋਤਹੀਕੁੰਨਛਾਡਕਛੁਦੁਗਿ॥ਬਜਤਮਿਦੰਗਅਨੇ
 ਕਬਿਪਸੁਨਤਰਾਗਰਸਪੂਰ॥੬॥ਭੋਗੋਤਜਨਛਿਗਾਗਯੋ
 ਭਯੋਸਿਖਜਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਮਹਿਮਾਪਸਰੀਭਗਤਕੀਗਾਵ
 ਤਪ੍ਰਭਕੇਗੀਤ॥੭॥ਕ੍ਰਿਸ਼ਚੈਤਨਅਬਕਥਾਬਰਸੁਨਹੁਮੰਤ
 ਦੇਕਾਂਨ॥ਉਛਰਤਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਵਾਹਜਬਪਿਚਕਾਰੀਚਖਪਾਂਨ॥
 ੮॥ਛਪੈ॥ਗਾਵਤਜਬਪ੍ਰਭਗੀਤਹੇਮਸਮਤਨਛਬੋਏਈ॥
 ਤੇਮਤਵਾਰੇਪ੍ਰੇਮਅੰਗਭਿੰਨਹੇਵਤਸੋਈ॥ਨੀਲਾਚਲਪੁਨਿ
 ਗਏਬਿਪ੍ਰਾਇਕਕਟੁਬਚਭਾਖੇ॥ਬਾਨੀਗਾਰਅੰਗਭਿੰਨਕਰਤ
 ਨਹਿਪ੍ਰੇਮੈਚਾਖੇ॥ਤੁਮਰੀਪ੍ਰਭਤਾਜਾਂਨੈਤਬੈਦਿਖਗਾਵਹੁਭੁਲਚ

ਤੁਰਅਬਾ॥ ਜਨਹੀਅਕਛੁਹਰਖੁਨਸੇਗੁਪੈਰਹਿਪਦਗਾਯੋ
 ਪ੍ਰੇਮਤਬਾ॥੬॥ ਭੁਯੋਚਤੁਰਗੁਜਲੁਪਬੁਹਰਖਟਦੇਖਤਲੋਈ
 ॥ ਅਠਦਸਦੁਦਸਭਏਬਛਤਇਹਬਿਧਿਜਨਸੇਈ॥ ਪੰ
 ਰਤਅਤਿਭੈਮਾਂਨਪਰੇਚਰਨਨਅਕੁਲਾਈ॥ ਤਾਹਤਾਹਪ੍ਰ
 ਰਗਖੁਕੁਲਦਾਸਹਿਅਪਨਾਈ॥ ਬਹੁਚਰਤਕੀਨਇਹਭੰ
 ਤਜਨਕੀਰਤਸਿਖਬਰਨੈਕਹਾ॥ ਪਗਰੇਨਸੰਤਕੀਜਾਦ
 ਹੋਦੇਹੁਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਤਸੁਖੁਲਹਾ॥੧੦॥੬੨॥ ਮੂਲਛਪੈ॥ ਸੂਰ
 ਕਵਿਤਸੁਨਕੋਨਕਵਿਜੋਨਹਿਸਿਰੁਚਾਲਨਕਰੇ॥ ਓਕਤਿਚੰ
 ਜਅਨੁਪਾਸਵਰਹੁਸਥਿਤਅਤਿਭਾਰੀ॥ ਬਚਨਪ੍ਰੀਤਿਨਿ
 ਰਵਾਹਅਰਥਅਦਭੁਤਤੁਕਧਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਤਿਬਿਬਤਦਿਬ
 ਵਿਸੁਰਿਦੈਰਿਲੀਲਾਭਾਜੀ॥ ਜਨਮਕਰਮਗੁਨਹੁਪਸਬੈ
 ਹਸਨਾਸੁਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਬਿਮਲਬੁੱਧਗੁਨਮੋਹਕੀਝੇਬਹੁਗੁਨ

ਸੁਵਨਨਿਪਰੈ॥ ਸੁਰਕਵਿਤਸੁਨਿਕੋਨਕਵਿਜੇਨਹਿਸਿਰੁਚ
ਲਨਿਕਰੈ॥ ੭੪॥ ਬ੍ਰਿਜਬਪੁਰੀਤਿਕਲਜੁਗਾਬਿਖੈਪਰਮ
ਨੰਦਭਯੋਪ੍ਰੇਮਕੇਤਾ॥ ਪੈਰੀਡਬਾਲਕੇਸੇਰਗੋਪਲੀਲਾਸਬਗ
ਈ॥ ਅਚਰਜਕਹਾਇਹਬਾਤਹੁਤਪਛਲੇਲੁਸਿਪਾਈ॥ ਨੈਨ
ਨੀਰਪ੍ਰਵਾਹਗਤਰੇਮਾਂਚਰੈਨਿਦਿਨ॥ ਗਦਗਦਗਿਗਏਦ
ਰਸਜਾਮਸੇਰਾਭੀਜੇਤਨਾ॥ ਸਾਰੰਗਛਾਪਤਾਕੀਭਈਸੁਵਨ
ਜੁਨਤਮਾਵੇਸਦੇਤਾ॥ ਬ੍ਰਿਜਬਪੁਰੀਤਿਕਲਿਜੁਗਾਬਿਖੈ
ਪਰਮਾਨੰਦਭਯੋਪ੍ਰੇਮਕੇਤਾ॥ ੭੫॥ ਸ੍ਰੀਕੇਸੇਰਟਨਰਮੁਕਟਮ
ਇਜਿਨਕੀਪ੍ਰਭਤਾਵਿਸਤਰੀ॥ ਕਾਸਮੀਰਕੀਛਾਪਪਾਪਤ
ਪਨਜਗਮੰਡਨ॥ ਵਿਛਾਰਿਭਗਤਿਕੁਠਾਰਮਾਂਨਪਰਮਾਬਿ
ਟਪਾਬਿਹੰਡਨ॥ ਮਥੁਰਾਮਧੁਜਮਲੇਛਬਾਦਕਰਬਰਭੁਟਜੀ
ਤੇ॥ ਕਾਜੀਅਜਿਤਾਮਨੇਕਦੇਖਪਰਚੈਭਏਭੀਤੇ॥ ਵਿਦਤਬ

ਤਸੀਸਾਰਸਬਸੰਤਸਾਖਨਾਹਿਨਦੁਗੀ॥ਸ੍ਰੀਕੇਸੋਰੁਟਨਰਮੁਕ
 ਟਮਹਿਜਿਨਕੀਪ੍ਰਭਤਾਵਿਸਤਰੀ॥੭੬॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਕੇਸੋਰੁ
 ਟਨੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਦੋਹਰਾ॥ਸਾਰਦਸੇਵਾਕੀਨਹਿਤਰੀਸ਼ੀ
 ਬਡਬਹੁਦੀਨਾ॥ਤੁਮਸੰਗਬੁਧਿਕੋਨਹਿਅਰੈਸੁਨਿਕੇਸ
 ਵਸੁਖੁਲੀਨ॥੧॥ਪ੍ਰਭਤਾਬਡੀਅਪਾਰਤਬਸੰਗਸਿਵ
 ਕਾਗਜਬਾਜਾ॥ਚਛਨੀਤੇਸਬਦੇਸਕੇਜੇਪੰਡਤਕਵਿਰਾ
 ਜਾ॥੨॥ਗੀਗਾਤਟਮਾਏਜਬੈਡਰਪੇਦਿਜਮਨਮਾਂਹਿ॥ਜੈ
 ਹੈਰਮਗੀਪਾਤਿਅਬੈਚਰਚਾਸਮਰਬਨਾਂਹਿ॥੩॥ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੁਚੇ
 ਤਨਸਿਸਰੁਪੁਪਰਆਏਦਿਜਦਿਖਦੀਨਾਕੇਸੋਪ੍ਰਤਿਨਿ
 ਮ੍ਰਤਕਯੋਜਗਪ੍ਰਭਜਸੁਬਹੁਲੀਨ॥੪॥ਛਪੈ॥ਕਰਹੁਦ
 ਸਪਰਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੁਕਛੁਬਚਨਸੁਨਾਵਹੁ॥ਬਿਦਯਾਅਰਥੀ
 ਬਾਲਤਾਹਿਧੈਪਛਹੁਜੁਰਾਵਹੁ॥ਬਹੁਰਦੀਨਪੈਕਹਤਕ

ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਰਸਰਿ ਰੂਪਾ ਭੁੰਟ ਬਨਾਇ ਸੇਲੇ ਕਨ ਵੀਨ ਮੁਨਾਇ ਅ
 ਨੁਪਾਇ ਕਰੀ ਠਕੀ ਚਿਤਿ ਹਮਾਂ ਹਤੇ ਪੁਨਿ ਬੋਲੇ ਜੋ ਸਿਸ ਜੇਰ ਕ
 ਗਾਯਾਂ ਕੀ ਬਜਾਖ ਜਾ ਕਰਦੀ ਜੀਏ ਗੁਨ ਅਵਗੁਨ ਨਿਰਨਾਉ
 ਨਛਗ ॥ ੫ ॥ ਹਮਰੀ ਕਵਿਤਾ ਮਾਂ ਹਿਨੈ ਕੁਨ ਹਿ ਬਾਲ ਕਦੇ ਖਾ
 ॥ ਭੁਨਤ ਸਿਧ ਜਗ ਹਿ ਬੇਟੁ ਭੁੰਟ ਮੁਨਿ ਆਯੋ ਰੇ ਖਾ ਬਜਾਖ
 ਕਰਦਿ ਖਰਾਇ ਦਾਸ ਜੇ ਆਗੁ ਜਾ ਪਾਈ ॥ ਕਹੇ ਸੁਨਾ ਓਸ ਕ
 ਲ ਬਿਸਮਾਦਿ ਖਪੰਡੁ ਤਰਾਈ ॥ ਸਿਸ ਭੇਰ ਭੁਏ ਟਿਰੀ ਮਿਥ
 ਹੁਯ ਹਿ ਕਹਿ ਕੇ ਸਵ ਅਸ ਉਠੈ ਤ ਬਾਨਿਸ ਸਿਮਰੀ ਬਾਂਨੀ
 ਆਇ ਸੁਟ ਬਾਲ ਹਰਾਯੋ ਨਾਰਿ ਅਬਾ ॥ ੬ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨ ਕਰ ਜ
 ਪੈਤਰਾਂ ਭੁਤੇ ਬੁਧਿ ਜਨ ਗਾਯੋ ॥ ਕਾਹੇ ਜਗ ਜਮੁ ਦੀ ਨ ਤੁਛ ਬ
 ਲ ਕੈ ਹਰਾਯੋ ॥ ਕਹਿ ਸਾਰ ਦਵ ਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤਿ ਕੀ ਨਿਧਿ ਰੇ
 ਬਾਲ ਕਾ ॥ ਫਿਸੂ ਰੂਪ ਪਰ ਤੁਛ ਸਕਲ ਅਸੁਰ ਨ ਕੁਲ ਪਾਲ

ਕਾ। ਤੁਮ ਪੰਨਿ ਪੰਨਿ ਕੇਸਵ ਸੁਨੁ ਉਂਤੁ ਪ੍ਰਭ ਸਨਮੁਖ ਦੀਓ
 ॥ ਯਹਿ ਕਹਿ ਸਾਹਦਾ ਬਿਧ ਪੁਰਗਾਈ ਸੁਨ ਕੇਸਵ ਸੀਤਲੀ
 ਓ॥ ੭॥ ਭੋਰ ਭਏ ਪਰਸੀ ਸਚਰਨ ਬਹੁ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨੀ॥ ਛਿਮ
 ਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਨੁ ਲਖੇ ਦਾਸ ਤੁਵਸ ਮਸਰਲੀਨੀ॥ ਫਿਸੁ ਚੈ ਤੰਨੁ
 ਨਕਹਤ ਪਾਛਲੀ ਬਾਤ ਬਿਗਾਈ॥ ਬਾਂਪਹੁ ਸਿਖ ਜਾਗਾਂਠੂ
 ਲਕਾਰੁ ਨਹਰਾਈ॥ ਗਜ ਬਾਜਰਾ ਜਮੀਤ ਜਾਗਸ ਬਪੇ ਮਭ
 ਗਤਿ ਰੰਗੇ ਸਬੈ॥ ਲੈਸ ਹਸਾ ਸਿਖ ਕਾ ਬਲਗਾਏ ਸੁਨਹੁ ਚਰ
 ਤਨ ਕੇ ਅਬੈ॥ ੮॥ ਰਚਤੁ ਰਕਨ ਇਕ ਦ੍ਰੁਰਬੋਟ ਮੰਤ੍ਰਨ ਕੇ
 ਬਲਕਰਾ॥ ਚਾਰ ਬਰਨ ਜੇਲਾਂ ਪਪੁਰਖ ਸੁੰਨਤ ਪੈ ਤਿਹ ਰਗ
 ਮਿਲ ਸਿਖ ਨਗਾਯੋ ਭਗਤੁ ਤਬੈ ਦਿਖ ਕਾਜੀ ਬੋਲੇ॥ ਹਮ
 ਗਲਿਖਾਦੁ ਹਮੰਨੁ ਦਿਖਾਵੁਨ ਤਪਟਖੇਲੇ॥ ਤਿਹ ਅਵਸਰ
 ਬਾਦੁ ਬਛੇ ਅਪਿਕ ਸੁਨਿ ਸੁਬਾ ਆਯੋ ਤਹਾਂ॥ ਤਬ ਦਿਖ

ਰਾਵਹਿਮਖੇਲਪਟਬਦਹੁਰੁਪਤਿਅਹਾ॥੫॥ਜੈਸੁਨਤ
ਦੈਮੇਸਿਅੰਨੁਨਿਸ਼ੈਕਰਖਾਵੈ॥ਨਤਕਾਜੀਸਰਚਾੜਪੇਤਸਰ
ਤਾਸੁਰੁਵਾਵੈ॥ਮਾਂਨਲੀਨਨਿਪਬਾਤਤਬੈਭਗਤੈਪਟਣਗੇ॥
ਸੁਣੇਭਟੇਮਲੇਛਬੋਰਸਰਤਾਮੈਮਾਰੇ॥ਲਜਨਾਰਾਖਤ
ਹਰਿਨਿਭਭਗਤਚਾਰਜੁਗਜਸੁਤਿਬੁਧਿਕਹੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਰ
ਤਸਿੰਘਕੋਦੀਜੀਯੈਸੰਤਸੁਜਸਨਿਸਦਿਨਲਹੈ॥੧੦॥੬੩
॥ਮੂਲਛਪੈ॥ਸ੍ਰੀਭਟਨਸੁਰੁਟਪ੍ਰਗਟੇਅਘਟਰਸਰਸਕਨ
ਮਨਮੇਦਘਨਾ॥ਮਧੁਰਭਾਵਸੀਮਿਲਤਲਲਿਤਲੀਲਾਸੁਖ
ਲਤਛਬਿ॥ਨਿਰਖਤਹਰਖਤਹ੍ਰਿਦੈਪ੍ਰੇਮਵਰਖਤਸੁਕਲ
ਤਕਵਿ॥ਭਵਨਿਸਤਾਰਨਹੇਤਦੇਤਾਵਿਭਭਗਤਸਭਨਨਿ
ਤਾ॥ਜਾਸੁਜਸਮਸਿਉਦੈਹਰਤਅਤਿਤਮਕ੍ਰਮਸੁਮਾਦਿ
ਤਾ॥ਮਾਨੰਦਕੰਦਸ਼ੀਨੰਦਸੁਤਸ੍ਰੀਬ੍ਰਿਖਭਾਂਨਸੁਤਾਕੀਰਤ

ਕੁਝਨਾਸ਼ੀਰੁਣਜਸੁਭਪ੍ਰਗਟਨੇਅਘਟਰਸਰਸਕਨ
 ਮਨਮੋਦਘਨਾ॥੨੨॥ਅਗਜਾਨਪ੍ਰੰਤਅੰਤਾਕਰਹੁਦੁਤੀ
 ਯਾਦਿਵਾਕਰਅਵਤਕੋ॥ਉਪਦੇਸੇਨਿਪਸਿੰਘਰਹਤਸ
 ਰੁਆਗਜਾਕਾਰੀ॥ਪਕੇਬਿਛਯੋਨਜਾਇਸੰਤਪੋਖਕਉਪ
 ਕਾਰੀ॥ਬਾਂਨੀਭੁਲਾਰਾਂਮਸੁਹਿਦਸਭਗਨਪਰਛਾਯੋ॥ਰੁ
 ਗਤਚਰਨਰਜਨਾਚਬਿਸਦਰਾਘੇਗੁਨਗਾਯੋ॥ਕਰ
 ਮਚੰਦਕਸਯਪਸਦਨਬਹੁਰਆਇਜਿਹਬਪੁਪਕੋ॥ਅ
 ਗਜਾਂਨਪ੍ਰੰਤਅੰਤਾਕਰਹੁਦੁਤੀਆਦਿਵਾਕਰਅਵਤਕੋ॥
 ੨੩॥ਸ਼ੀਰਿਬ੍ਰਾਸਤੇਨਬਲਭਯਨਕੇਦੇਵੀਕੋਦੀਖਜਾ
 ਦਈ॥ਖੇਚਰਨਰਕੀਸਿਖਨਿਪਟਅਚਰਨਯਹਿਅਵੇ
 ॥ਬਿਨਤਬਾਤਸੰਸਾਰਸੰਤਮੁਖਕੀਰਤਗਾਵੈ॥ਬੈਰਾਗ
 ਨਿਕੋਬ੍ਰਿਦਗਤਸੰਗਸ੍ਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ਜਿਉਜੇਗੇਸ੍ਰੁ

ਮਧਮਮਨੇਸੇਭੁਤਵੈਦੇਹੀ॥ਸ੍ਰੀਭੁਫਲਚਰਨਰਜਪਰਸਤੇ
ਸਕਲਸਿਸ੍ਰੁਜਾਂਕੋਨਈ॥ਸ੍ਰੀਹਰਿਬ੍ਰਹਮਸਤੇਜਬਲਭੁਜ
ਨਕੇਦੇਵੀਕੋਦੀਖਜਾਦਈ॥੧੫॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਹਰਿਬ੍ਰਹਮ
ਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਕੁੰਡਲੀਆ॥ਮਗਜਾਤੇਸ੍ਰੀਬ੍ਰਹਮਜੀ
ਆਯੋਸੁੰਦਰਗਾਂਮਾ॥ਚਛਥਾਵਲਤਿਹਨਮਭੁਨਾਇਕਉ
ਪਬਨਅਭਿਰਾਂਮਾ॥ਇਕਉਪਬਨਅਭਿਰਾਂਮਤਾਂਹਿਮਧਪੇ
ਯੋਹਰਿਜਨਾਦੇਵੀਕੋਤਹਥਾਂਨਿਕਟਸਰਨਾਏਸੁਖਮਨ॥
ਨਿਤਜਨੇਮਕਰਪ੍ਰਯਾਨਬਹੁਰੋਭੁਜਉਦਮਲਗਾਤਬਇ
ਕਨਰਅਜਹਤੋਭੇਟਦੈਲੀਨਿਗ੍ਰਹਮਗਾ॥੧॥ਤਬਧਾਛੈ
ਦਿਖਬ੍ਰਹਮਜੀਮਨਮੈਕੀਨਿਗਿਲਾਂਨਾਡਾਰਪਾਕਅਪਬੀ
ਚਹੀਲਗੇਪ੍ਰਭੁਕੇਪ੍ਰਯਾਨ॥ਲਗੇਪ੍ਰਭੁਕੇਪ੍ਰਯਾਨਛੁਪਾਕ
ਰਤਨਪੈਖੀਨੀ॥ਇਤਦੇਵੀਨਿਸਪਪਟਨੇਤੇਜਗਨਤੀਹੀਅ

ਕੀਨੀ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪਾਯੋ ਕਸੁ ਸੇਉ ਅਪਲਾਗੁ ਜੇ ਮੁਹਿ ਅਬਾ॥
 ਐਰੁ ਰੂਪੁ ਪਰਦੇ ਵਿਰਗਤ ਸੇ ਬਚਰਾ ਖੇਤ ਬਾ॥ ੩॥ ਛਪੇਗਾ
 ਬੀਚਰ ਸੇਈ ਛਾਡਕਾ ਭੁਖੁ ਭੁਖੀ ਨਾ॥ ਲੇਉਨ ਜਲਗੁਰੁ ਚੰ
 ਡਿਜਾ ਹਿਪਲਾ ਮਦਾ ਚਿਤੁ ਦੀਨਾ॥ ਯਹ ਅਸੁਰ ਨ ਕੇ ਭੱਛ ਦੇਵਿ
 ਕਮਲਾ ਅਵਤਾਰੀ॥ ਬਡ ਅਚਰ ਜਨੀ ਅਮਾ ਹਿ ਕੋ ਨਹਿ ਤ
 ਯਹਿ ਬ੍ਰਤ ਪਾਗੀ॥ ਕਰੇ ਜੇਰ ਬਹੁਰ ਚੰਡੀ ਕਹਿ ਜੋ ਪਾਛਲ ਅਵ
 ਗੁਨ ਛਮੁ ਜਨਾ॥ ਆਗੈ ਮਨ ਬਚ ਕਮ ਸਿਖ ਜਤੁ ਵਰੁਣੀ ਐ
 ਰੁਨ ਹਿ ਇੰ ਛਮਨਾ॥ ੩॥ ਇਹ ਬਿਪ ਦੇਵੀ ਭਈ ਸਿਖ ਜੇ ਭੇਜਨੁ
 ਨ ਪਾਯੋ॥ ਪੁਨਿ ਦੁਰਗਾ ਤਿਹ ਨ ਗਾਰੁ ਪਸੇ ਵਤ ਉਲਟਾਯੋ॥
 ਜੇ ਚਹਿ ਹਿ ਨਿਜ ਪ੍ਰਾਨ ਭਗਤ ਕੇ ਦਾਸੇ ਹੁਸ ਬਾ॥ ਮਾਨ ਲੀਨ ਨਿਪ
 ਰੇਰ ਭੁਏ ਆਯੋ ਜਨ ਛਗਤ ਬਾ॥ ਬਹੁ ਰੇਟਹਾ ਖਲਾਗੁ ਰਿਪਰਸ
 ਬ ਕੁਟ ਬਸੀ ਗਭਯੋ ਸਿਖਾ॥ ਸਬ ਹੁੰਤ ਬਹੁ ਆਦਰੁ ਕੀ ਚਿਉ

ਗਤਰੂਪਕੋਮੋਹੁਦਿਖਾ॥੪॥ਜਾਂਨਲੀਨਤਬਬਜਾਸਰੂਪਮਨਕੀਯ
 ਹਬਾਤਾ॥ਤਿਹਅਵਸਰਇਕਸੁਪਚਆਇਹੀਅਮੋਪਛੁਤਾਤ
 ॥ਪਾਛੈਗਗੋਜੇਦਾਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕੀਜੈਪ੍ਰਭਹਿਤਪਗਾਦੈਰੂਪਤਿਤੇ
 ਅਪਿਕਮਾਂਨੁਤਿਹਸਿਖਜਕੀਨਬਗਾਹੀਕਾਰਗਯੋਨਰਉਚ
 ਜੇਦੇਖਭਗਤਕੀਦਯਾਅਤਿ॥ਅੰਸੇਸੰਤਨਕੇਚਰਨਕੀਕੀਰ
 ਤਸੀਘਰਜਬਾਂਛਨਿਤਾ॥੫॥੬੪॥ਮੂਲਛਪੈ॥ਸ੍ਰੀਬਿਹੁਲ
 ਨਾਥਬ੍ਰਿਜਰਾਜਜੋਲਾਲਲਤਾਇਕੈਸੁਖੁਲੀਓ॥ਰਾਗਰੇ
 ਗਨਿਤਬਿਬਿਧਰਤਪਰਚਰਚਾਤਤਪਗਾਸੇਜਾਭੂ
 ਖਨਬਸਨਰਚਤਰਚਨਾਅਪੁਨੇਕਗਾਵਹਗੋਕਲਵਹਨੰਦ
 ਸਦਨਦੀਛਤਕੋਮੋਹੈ॥ਪ੍ਰਗਟਬਿਰੇਜਰਾਘੋਖਦੰਦਸਰਪਤਿ
 ਮਨਮੋਹੈ॥ਬੱਲਭੁਜੁਤਬੱਲਭੁਭੁਜਨਕੈਕਲਯੁਗਮੇਦਾਪੁਰ
 ਕੀਓ॥ਸ੍ਰੀਬਿਹੁਲਨਾਥਾਬ੍ਰਿਜਰਾਜਜੋਲਾਲਲਤਾਇਕੈ

ਸੁਖਲੀਓ॥ ੮੦॥ ਸਾਖੀਸ਼ੀਤਿ ਪੁਰਦਾਸ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥
 ਦੇਹਗਾਤਿ ਪੁਰਦਾਸ ਕਾ ਇਥੁ ਗਤੁ ਭੁਪਤਿ ਕੇ ਸੁਦਿਵੰਤ
 ॥ ਸਾਪਸੰਤਨਿ ਤਸੇ ਵਹਿਤ ਪਟਕੁ ਜਨੁ ਦੇਵੰਤ॥ ੧॥ ਦਰਸਨ
 ਤਰਿ ਮੰਦਰਗਯੋ ਉਪਜੀ ਮਨ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਸੁੰਦਰ ਪਟਪ
 ਹਿਗਾਇੰਦੁ ਜਬ ਆਵੈ ਗੋਸੀਤਾ॥ ੨॥ ਗ੍ਰੀਖਮ ਮੈ ਮਨ ਸਾਕ
 ਗੀ ਪਾਵਸੁ ਰੁਤਿ ਨਿਪੋਕੇ ਪਾ॥ ਬੰਦ ਸਾਲ ਪਠਲੂਟ ਪਨ ਸਕਲ
 ਪਟਾਈਓ ਪਾ॥ ੩॥ ਅਤਿ ਬਿਹਬਲ ਕਹਾ ਮੈ ਨ ਕਛੁ ਮਨ ਮੈ
 ਆਈ ਬਾਤਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੁਸਾਕ ਦੇ ਨੀਕ ਹੀ ਕਿਉ ਕਰ ਆਵੈ ਸਾਂ
 ਤਾ॥ ੪॥ ਛਪੇ॥ ਇਤ ਉਤ ਕਰ ਬਹੁ ਜਤਨ ਠੀਠ ਮਸਦਾਂ ਨੀ
 ਆਈ॥ ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਇਕ ਪੁਰਖ ਸੋ ਉਬਾਯਾ ਰਪਠਈ
 ॥ ਏਕ ਰੁਪਈ ਆਮਿ ਲੋਧਾ ਨੁ ਮੈਟੇ ਤਿਹ ਆਨ੍ਹੇ॥ ਜੋ ਕੋ
 ਦੈਰੰ ਗੁਲਾ ਲੁਸੇ ਚਪਠਵੇ ਜਨ ਮਾਨ੍ਹੇ॥ ਤਿਹ ਅਵਸਰ ਆ

ਯੋਸਾਪੁਇਕਵਾਂਸੋਜਨਕਰਜੋਰਕਹਿ॥ ਭੰਡਾਰੀਕਪਰਾਦੀਯੀ
 ਏਮਤੁਮੰਦਿਤਮੁਹਿਬਾਤਲਹਿ॥ ੫॥ ਵੈਸੇਕੀਨੀਸਾਧਸੋਧਕਾਤੁ
 ਨਜਨਾਯੋ॥ ਦੈਭੰਡਾਰੀਹਾਥਥਾਨੁਦੀਵਾਂਪਠਾਯੋ॥ ਸੋਤਿਨ
 ਭੁਮਾਵਿਛਾਇਐਰੁਪਟਉਪਰਰਾਖੋ॥ ਇਤਪ੍ਰਭਸੁਪਨਮੰਦਿ
 ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਯਹਿਬਚਭਾਖੋ॥ ਮੁਹਰਾਤਸੀਤਲਾਗਤਮਧਿ
 ਕਉਠਮੰਦਿਤਓਛਨੁਦਯੋ॥ ਨਹਿਮਿਟਤਿਮੰਗੀਠੀਜਲਪਰ
 ਕਹਿਅਜਪੁੰਕੀਪਨਗਯੋ॥ ੬॥ ਮਨਸੈਪੰਡਾਚਕਤਬ੍ਰਹਮਬੇ
 ਲਜੋਭੰਡਾਰੀ॥ ਜਿਹਜਿਹਪਈਕਵਾਇਨਾਮੁਤਿਹਕੋਸੀਭਾਰੀ
 ॥ ਦੀਨੇਸਕਲਬਤਾਇਬ੍ਰਹਮਪਾਛੈਯਹਭਾਖੋ॥ ਤਿਪੁਰਦ
 ਸਪਠਥਾਨੁਬਿਛਾਵਨੁਕਰਮੁਹਿਰਾਖੋ॥ ਦਿਜਤਤਛਿਨਤ
 ਹਿਸਿਵਾਇਕੈਪ੍ਰਭਪਰਾਏਬਸਨਬਰਾ॥ ਨਿਸਬੇਲੇਪ੍ਰਭ
 ਤੋਗਯੋਮੁਨਿਮੰਦਿਤਹੀਅਪ੍ਰੇਮਭਰਾ॥ ੭॥ ਭੋਰਭੁਏਯਹਿਬਾਤ

ਸਰਲਪੁਰਮੇਸੁਨਿਪਾਈ॥ਤਿਪੁਰਦਾਸਕੀਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ ੨੭੨
 ਪ੍ਰਭਕੇਹੀਅਛਾਈ॥ਦੇਰੇਤਬੈਸਹੰਤਭੁਪਸੋਜਾਇਬਖਾਂਨੀ
 ॥ਸੁਨਿਸਕੁਦਯੇਡਰਭੁਪਪਕਯੇਚਰਨਨਅਕੁਲਾਂਨੀ॥ਬਤੁ
 ਰੇਟਰਾਖਅਤਿਦੀਨਪ੍ਰੇਭਯੇਸਿਖਜਬਿਨਤੀਕਰੀ॥ਤੁਦਪ
 ਨਲੁਟਾਇਪੀਰਜੁਦਯੇਯਹਕਹਜਨਪ੍ਰੇਮਭਗੀ॥੮॥੫॥
 ਮੂਲਛਪੈ॥ਸ੍ਰੀਬਿਠੁਲੇਸਮੁਤਸੁਰਿਦਸ੍ਰੀਗੋਵਰਪਨਪੁ
 ਣੀਐ॥ਸ੍ਰੀਗਿਰਪਰਜੁਸਰਸਸੀਲਗੋਵਿਦਜੁਸਾਬਰਿ
 ॥ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੁਬੀਰਪੀਰਸ੍ਰੀਗੋਕਲਨਾਥਹਿ॥ਸ੍ਰੀਰ
 ਪੁਨਾਥਜੁਮਹਾਰਾਜਸ੍ਰੀਜਦਨਾਥਹਿਭਜਾਸ੍ਰੀਪਨਸੁ
 ਮਜੁਪਗੇਪ੍ਰਭ,ਅਨੁਰਾਗੀਸੁਪਿਸਜਾਏਸਾਤਪ੍ਰਗਟ
 ਬਿਭੁਭਜਨਜਗਤਾਰਤਤਸਜਸੁਗਾਈਐ॥ਸ੍ਰੀਬਿਠ
 ਲੇਸਮੁਤਸੁਰਿਦਸ੍ਰੀਗੋਵਰਪਨਪਰਪ੍ਰਾਈਐ॥੮੯॥

ਗਿਰਪਰਨਗੀ ਸੁਖਿ ਸੁਦਾਸ ਕੋ ਨਾਮ ਮਾਂ ਸੁਸਾਂ ਸੁਦੀ ਚਿੰ। ਸ੍ਰੀ
ਬੰਲੁ ਗੁਰਗਦਤੁ ਭਜਨ ਸਾਗਰ ਗੁਪਤ ਆਗਰ। ਕਵਿਤ ਤੇ
ਖਨਿ ਰੋਦੇ ਖਨਾ ਥਸੇ ਵਾਸੇ ਨਾਗਰ। ਬਾਨੀ ਬਦਿਤ ਬਿਦੁਖ ਸੁ
ਜਸਗੋ ਪਾਲ ਅਲੰਕਿਤ। ਬ੍ਰਿਜਰਜ ਅਤਿ ਆਰਾਧਨ ਵੇ
ਪਾਗੀ ਸਰਬ ਸੁਚਿਤ। ਸਾਨਿ ਪਸਦਾ ਹਰਿ ਦਾਸ ਬਰਗੋ
ਰਸਜਾਂ ਮਇ ਤੁ ਬੁਤੁ ਲੀਓ। ਗਿਰਪਰਨਗੀ ਸੁਖਿ ਸੁਦਾਸ
ਕੋ ਨਾਮ ਮਾਂ ਸੁਸਾਂ ਸੁਦੀ ਚਿੰ। ੮॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਜੀ ਕੀ
। ਟੀਕਾ। ਦੋਹਰਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਬਰਪੁਰ ਗੁਨਗ
ਵਤ ਪ੍ਰੇਮ। ਨੈਨ ਨੀਰਤਨ ਪੁਲਕਸ ਦਕਹ ਬਰਨੇ ਤਿਹਨੇ ਮ॥ ੧॥
ਦਿੱਲੀ ਕੇ ਬਾਜਾਰ ਮੈ ਇਕ ਦਿਨ ਸੁਧ ਜੇ ਜਾਤਾ। ਦੇਖਿ ਜਲੇ ਬੀ
ਸੁਭ ਬਨੀ ਹੀ ਅਮੈ ਅਤਿ ਹਰਖਾਤਾ। ੩॥ ਠਾਕੁਰ ਨੈਵੇਦਨ ਕੀ ਓ
ਹਲ ਵਾਟੀ ਕੇ ਥਾਹੁ। ਇਤ ਪੰਡੇ ਅਚਰ ਜਭੁ ਏਥੀ ਤਰਭੁ ਗੁਨਿ

ਭਾਗ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕਿਹਰਾ ਖੋਲਾ ਗੋਰੇ ਕਿਵਾਗਾ ਕ੍ਰਿਸ਼
 ਦਾਸ ਸੰਗਾ ਸਾਧਾਇ ਕਤਿ ਨ ਸਭ ਕਯੋ ਵਿਚਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ਛਪੇ ॥
 ਵਾਰ ਮੁਖੀ ਇਕ ਸਮੇ ਨਿਰਤ ਕਰਤੀ ਦਿਗਸਾਯਾ ਭਗਤ ਨ
 ਕੇ ਸੁਭਗੀ ਤਗਾਵਤੀ ਹੀ ਅਉ ਮਗਾਯਾ ਸੁਨਿਹਰਿ ਜਨਮ
 ਤਿਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਲਕੇ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਈ ॥ ਲੈ ਸੰਗਾ ਗਏ ਹੁਕੁਲੇ
 ਕਕੀਲਾ ਜਗਵਾਈ ॥ ਮੱਜਨ ਕਰਾਇ ਪਹਿਰਾਇ ਪਟੇ ਸੇਰੁ
 ਕੁਖ ਨਦੀਏ ਬਗਾ ਲੈ ਸੰਦਰਸੈ ਠਾਢੀ ਕਰੀ ਗਾਵਹੁ ਗਨਮ
 ਨਮੁਖੈ ਹਰਿ ॥ ੫ ॥ ਨਗਰ ਨਾਇਕਾ ਕਰਤ ਨਿਤ ਜਹੀ ਅਮੈ ਅਤਿ
 ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਦੇਖ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਦਰਸੁ ਭੁਲ ਗਯੋ ਕੁਲਪਨੁ ਗੀਤੀ ॥ ਤ
 ਰਿ ਮੁਸਕਾਂ ਨੇ ਲਖ ਜੇ ਪ੍ਰੇਮਤ ਬਭਗਤ ਬਖਾਂਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਸਦੇ
 ਖਹੁ ਨਾ ਰਿਕਹਤ ਮੁਹਿ ਪਾਲਖਾਂਨੀ ॥ ਤਿਹ ਵਾਰ ਮੁਖੀ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ
 ਕਾਵਿ ਕਹਲੈ ਬਰਨੈ ਤਨ ਕਬੁ ਪਿ ॥ ਤਬ ਲੀਨ ਭਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਮੈ

ਛੂਟੇ ਤਨ ਨਹਿ ਰਹੀ ਸੁਧਿ॥੬॥ ਫਿਸ੍ਹ ਦਾ ਸਕੀ ਸੁਨੀ ਸੇਇ ਸੁ
ਰਸਾ ਗਰ ਆਏ॥ ਆਗੇ ਪੈ ਜਨ ਲੀਨ ਪੁਜ ਪਗ ਆਸੁ ਮਲ
ਏ॥ ਫਿਸ੍ਹ ਦਾ ਸਪ੍ਰਤਿ ਕਹੀ ਆਪਨੀ ਫਿਤ ਸੁਨਾ ਵਹੁ॥ ਮੁਹਿ ਛ
ਯਾਨ ਹਿ ਮਿਲੈ ਅੰਨ ਗੁਨ ਤਾਂ ਮੈ ਕੁਜਾ ਵਹੁ॥ ਜਨ ਗਾਏ ਪਦ
ਸਬੀ ਸਤ ਬਕਹਿ ਸਰੁ ਭੈ ਛਾਯਾ ਪਰਤਾ॥ ਬਦਿ ਹੋ ਫਿਸ੍ਹ ਨਾ ਵੈ
ਰੇ ਰਾ ਅਬ ਫਿਸ੍ਹ ਦਾ ਸਨਿ ਸਮੈ ਰਹਤਾ॥੭॥ ਜਨ ਜੀ ਅਕੀ ਪੁਰ
ਜਾਂਨ ਲਿਖੇ ਪਦ ਆਪ ਬਨਾਈ॥ ਡਾਰ ਖਾਟ ਗਏ ਹੋ ਨਿਖੇਲ
ਚਖ ਦਿਖ ਸੁਖ ਪਾਈ॥ ਮੈ ਵੈ ਕੇ ਛਲ ਲਖੇ ਜਾਂ ਰਿਤੁ ਦੁਪ
ਛਕਰਾਯੋ॥ ਸੁੰਰ ਸਾਗਰ ਕੋ ਪ੍ਰਾਤ ਸੇ ਉਪਦ ਅੰਨ ਸੁਨਾਯੋ॥ ਇ
ਹ ਬਿਧਿ ਹਰ ਖੇਹ ਰਿਭੁ ਗਤ ਵੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਕੇ ਰਸ ਭੁਰੇ॥ ਇਕ
ਨਿਸ ਬਨ ਮੈ ਕੁਏ ਗਿਰੇ ਫਿਸ੍ਹ ਦਾ ਸਹੀ ਅਵਸਹਰੇ॥੮॥ ਕੁੰ
ਡਲੀ ਆ॥ ਤਬ ਤਨੁ ਤਜ ਚਰ ਚਾ ਚਲੀ ਖੋਟੀ ਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀ

ਨਾ। ਏਕਮਾਸਪਾਛੈਮਿਲੇਦੇਹਗੋਪਕੀਲੀਨਾ। ਦੇਹਗੋਪਕੀ ੨੭੪
 ਲੀਨਾਬਿਪ੍ਰਸੋਕਯੋਬੁਝਾਣੀ॥ ਆਰੋਪੁਭੁਜੁਗਏਕੁੰਯਮੇਰ
 ਸਿਬਨਾਣੀ॥ ਪਗਲਾਗਨਮੁਹਿਕੋਮਰੀਤੈਸਪਦਜਾਂਉਅ
 ਬਾ। ਕੈਸੇਕਰਹਿਪ੍ਰਤੀਤਬਤਾਯੋਪਨੁਆਸੁਮਤਬਾ॥੫॥ਅ
 ਇਗੁਸਾਂਈਪ੍ਰਤਿਕਯੋਬਿਪ੍ਰਨਮਨੁਪਤੀਆਇ। ਗੀਤਗੰ
 ਦਰਕੋਨਪਨੁਬੋਦ੍ਯੋਉਤਨਪਾਇ॥ ਬੋਦ੍ਯੋਉਤਨਪਾਇਕੀਓ
 ਭੰਡਾਰਬਨਾਣੀ॥ ਨ੍ਯੋਤੇਦਿਜਮੁਨਿਸੰਤਸਕਲਆਏਸੁਖ
 ਪਾਣੀ॥ ਏਕਅਸਰਫੀਵੈਮੰਦਕਮੂਰਤੈਦਿਵਾਏ॥ ਸਰੁਪੀ
 ਅਸੰਕਾਦੁਰਿਭੁਣੀਗੁਨਗਾਵਤਆਏ॥੧੦॥੫੬॥ਮੂਲਛਪੇ॥
 ਬਰਪਮਾਂਨਮੰਗਲਗੀਰੀਰਉਭੈਬੰਭੁਗਰਿਭਗਤਿਕੇ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਭਾਗੋਤਬਖਾਂਨਾਮੀਮ੍ਰਤਮਯਨਦੀਬਾਣੀ॥ ਅਮਲਕਰੀ
 ਸਰੁਅਵਨਿਤਾਪਹਾਰਕਸੁਖਦਾਣੀ॥ ਭੁਗਤਨਸੈਅਨੁਗ

ਦੀ ਨਸੋ ਪਰਮ ਦਯਾ ਕਰਗਾ ਭੁਜਨ ਜਸੋ ਪਾਨੰਦ ਸੰਤ ਸੰਪਟ ਕੇ
 ਆਗਾਗਾਭੀ ਖਮ ਭੁਟ ਅੰਗ ਜਉ ਦਾਰਕ ਲਿਜੁਗ ਦਾਤਾ ਸੁਗ
 ਤਿਕੋ॥ ਬਰਪ ਮਾਂ ਨਮੰਗ ਲਗੀ ਭੀਰ ਉਭੈ ਥੰਗੁ ਹਰਿ ਭਗਤ ਕੋ॥
 ੮੩॥ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪਰਤਾਪ ਤੇਖੇ ਮਹਾ ਸਾਈ ਖੇਮ ਕਰਗਾ
 ਨੰਦ ਨਕੇ ਦਸੁ ਪ੍ਰਗਟ ਭੁਮੰਡਲ ਜਾਂਨੈ॥ ਸਰਬ ਸੁਸੀਤਾਰਾ
 ਮਐਰ ਕਛੁ ਉਰ ਨਹਿ ਅੰਨੈ॥ ਪਨੁਖ ਬਾਂਨ ਸੋਧੀ ਤਿਸੁ ਮਿ
 ਕੇ ਆਯੁ ਪਪ੍ਰਾਗੇ॥ ਨਿਕਟਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਹਰਤ ਹੋਤ ਕਬਹੂੰ
 ਹਿਨ ਜਾਗੇ॥ ਸੁਰਬੀਰ ਹਨੁ ਮੰਤ ਸਵਸ ਪਰਮ ਉਪਾਸਕ ਪ੍ਰੇਮ
 ਭਗਾ॥ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪਰਤਾਪ ਤੇਖੇ ਮਹਾ ਸਾਈ ਖੇਮ ਕਰਗਾ॥
 ੮੪॥ ਬਿਟੁਲ ਦਾਸ ਮਾਥੁਰਾ ਮੁਕਟ ਭੁਟੇ ਅਮਾਂ ਨੀ ਮਾਂਨ ਦਾ॥ ਤਿ
 ਲਕ ਦਾਂ ਮਸੋਧੀ ਤਿਹਾਨੁ ਹਨੁ ਅੰਤਰ ਧਾਕੇ॥ ਭਗਤ ਨ
 ਕੋ ਉਤਰ ਰਖ ਜਨਮ ਭਰਾਰ ਸਨ ਉਚਾਕੇ॥ ਸਰਲ ਹਿਊਦੈ ਸ

ਤੇਖਜਹਾਂਤਹਾਂਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ਉਤਸਵਮੈਸੁਤਦਾਨੁਕੀਓ
 ਰੁਮਰੁਤਭਾਰੀ॥ਹਰਿਗੋਵਿਦਜੇਜੋਗੋਵਿਦਗਿਰਾਸਦ
 ਆਨੰਦਦਾ॥ਬਿਛਲਦਾਸਮਾਬੁਰਮੁਕਟਭਏਅਮਾਂਨੀਮਾਂਨ
 ਦਾ॥੮੫॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਬੀਛਲਦਾਸਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਦੇਹ
 ਰਾ॥ਵੈਪਰਹਤਨਿਪਕੇਹੁਤੇਦੀਨੰਤਾਂਕੋਦਾਨੁ॥ਪਨੁਬਾਂਦਨ
 ਹਿਤਲਰੇਸੇਤਜੇਪ੍ਰਾਨਅਗਜਾਂਨ॥੧॥ਰਹੀਗਾਰਭੁਕੇਸਹਤ
 ਤਬਛੋਟੇਦਿਝਕੀਨਗਿ॥ਜਨਮੈਸੁਤਰਖਨਾਮਬਰਬੀ
 ਛਲਦਾਸਕੁਮਾਰਾ॥੨॥ਵੈਸਬਰਖਵਦਸਭਯੋਪ੍ਰੇਮਭਰਾ
 ਤਿਰੈਲੀਨਾ॥ਬਰਵਸਕੀਓਬਿਵਾਹਤਬਜਨਨੀਤਦਪਨਭੀ
 ਨਾ॥੩॥ਪੁਨਿਮਾਤਾਉਪਦੇਸਹਿਤਸੁਨਸੁਤਮੁਹਬਚਪ੍ਰੀਤਿ॥
 ਅਵਗੁਨਬਿਨੁਨਹਿ॥੪॥ਤਜਤਕੋਤੀਅਸੁਰਮੁਨਿਰਿਖਰੀ
 ਤਿ॥੫॥ਛਪੇ॥ਭਗਤੁਮਾਤਸੇਕਹਤਬਪੁਅਪੁਨੀਸਮਸ੍ਰ

੨੭੫

੦

੦

ਵਹੁ॥ ਜੋ ਮੁਹਿ ਸੋ ਹਿਤੁ ਚਹਤ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ॥ ਵੈਸੇ
ਭੀ ਨੀ ਨਾ ਗਿਫਾ ਕੀ ਨੀ ਹਰਿ ਜਨ ਤਬਾ ਕੁਮ ਕੁਮ ਸੇਵਾ ਸੇ
ਪਗਈ ਤੀ ਅਹੀ ਅਚਿੰਤਾ ਸੁ ਬਾ॥ ਨਿਸ ਬਾ ਸੁਰ ਦਿਜ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਮੈ ਭੁਪਤਿ ਨਿਜ ਦਾ ਮੈ ਕਹੁ ਜੋ॥ ਕੋ ਅਵਤ ਸੁ ਭਾਨ ਬਿਪ੍ਰਸੁ
ਤਤਿ ਨਹ ਰਿਭੁ ਗਤੀ ਸੁ ਖੁਲਾਜੋ॥ ਪਾ॥ ਸੁ ਨਿਭੁ ਪਤਿ ਹੀ ਅ
ਹਰ ਖਲੇ ਨ ਪਠਿਏ ਨਿਜ ਸੇਵਕਾ॥ ਰੁੰਧ ਜੋ ਮੈ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਕ੍ਰਿਤ
ਫੇਰੇ ਮਹਿ ਦੇਵਕਾ॥ ਨਿਪਾਢਿ ਗਬੈ ਠੇ ਬੈਦ ਬਿਪ੍ਰਤਿ ਨ ਬਾਤ
ਬਿਗਾਹੀ॥ ਨਾ ਚੈ ਸਿਸਹੀ ਅਕ ਪਟ ਠਗੇ ਪੁਰ ਕੇਨ ਰਨ
ਗੀ॥ ਏਹ ਬਿਧਿ ਉਪਦੇਸ਼ੁ ਨਿਪਤਿ ਕੋ ਮਲੇ ਦੁਸੁ ਵੇਚਾਰ
ਤਬਾ॥ ਕਰ ਮੰਤ੍ਰ ਬੁਲਾਯੋ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਕਰ ਜਾਗਨ ਨਿਪਰੇ
ਹ ਅਬਾ॥ ੬॥ ਕੀਏ ਬਿਛੋਨਾ ਜਾਇ ਤੇਰਾ ਉਚ ਅਟਾਰੀ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਸੁਪ ਸੁਭਾਇ ਗਾਇ ਗਾਨ ਕਰ ਨ੍ਰਿਤ ਕਾਰੀ॥ ਉਮ ਕੋ

ਹੀ ਅਹਰਿਧੇ ਮਗਾਈ ਤਨ ਕੀ ਸੁਧਿ ਭੁਲੀ ਗਹਿ ਪਦਗਾਵ ॥ ੨੭੬ ॥
 ਤਪ੍ਰੀਤਿ ਗਿਕਸੇ ਤਹ ਤੇਰਿ ਜਸੁ ਲੀਗਾ ਮੁਖ ਸੇ ਤਭੁ ਯੋ ਦਿਖਾਨਿ
 ਪਤਿ ਕੋ ਦਸੁ ਬੈਦ ਭਾਗੁ ਸੇ ਤਬੈ ॥ ਗੁਰ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਵ ਕਾ ਭਾਰ
 ਕੈ ਸੰਗ ਪਨੁ ਪਠਾਨਿ ਪਬਹੁ ਅਬੈ ॥ ੧ ॥ ਜਾਗੇ ਤੀਜੇ ਦਿਵਸ
 ਮਾਤਸ ਬਬਾਤ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਹਿ ਰਹੀ ਏਸ ਨਗਰ ਭਗਤੀ
 ਅਮੈਤ ਬਾਝਾਈ ॥ ਨਿਕਸੇ ਆਪੀ ਹੋਂ ਨਿਬਾਤ ਕਾ ਹੁੰਨ ਜਨਾਈ
 ॥ ਆਇ ਛੁਟੀ ਕਰਗਾ ਮਧੇ ਮਭਗਤੀ ਹੀ ਅਭਾਈ ॥ ਸੁਨਿਰ
 ਜਾ ਅਤਿ ਬਿਹਬਲ ਭਯੋ ਰਹੇ ਛੁੰਛ ਪਾਯੋ ਨਹੀ ॥ ਪੁਨਿ ਜਨਨੀ
 ਮੋਤੀ ਅਪਾਇ ਸੁਧਿ ਆਈ ਗਹਿ ਜਨ ਦਿਗਤ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਕੁੰ
 ਰੁਲੀ ਆਗਾ ਭਾਖਰਹੀ ਸੁਤ ਚਲਹੁ ਗੁਰਗਏ ਨਤ ਪਕੋਛ
 ਇ ॥ ਕਰਤ ਨਸੇ ਵਾਲੇ ਗਕਛੁ ਰੋਂਨ ਸੁਪਨ ਪ੍ਰਭ ਅਇ ॥ ਰੋਂਨ
 ਸੁਪਨ ਪ੍ਰਭ ਅਇ ਵਸਹੁ ਮਥੁਰਾ ਮੈ ਗਹਿ ਜਨਾ ॥ ਗਹਿ ਕੀ ਆ

ਰਾਜਾ ਪਾਇਗਾਏ ਤਤਹੀ ਭਰਖਤ ਮਨਾ ਦਿਖਾਤੀ ਇਕੁ ਭਗਤ
 ਵਾਹਗੁ ਪਤੇ ਰਾਗ ਖਜੋ ॥ ਗਾਗੁ ਵਤੀਤੀ ਅਬਿ ਪ੍ਰਤਾਂ ਹਿਯ ਹਬ
 ਚਤ ਬਭਾ ਖਜੋ ॥ ੫ ॥ ਸਭ ਚਹੀ ਏਗੁ ਤੁਸੁੰਠ ਪ੍ਰਭ ਨੈ ਕੁਨ ਅੰਨ ਸ
 ਨੇਗਾ ਬਾਸ ਨਰਾਖ ਨਹੇਤ ਅਬ ਭੁਮੁਖੇ ਦੋਹੇਗਾ ਭੁਮੁਖੇ ਦੋਹੇ
 ਪੁਨਾਗਿ ਹੀ ਅਬਿ ਸਮੇ ਆਯੋ ॥ ਗੀਤੇ ਭਾਂਢੇ ਪਰੇ ਕਾਹ ਪਤਿ ਕੇ ਮਨ
 ਭਾਯੋ ॥ ਨਿਮ੍ਰਤਤੀ ਅਮ੍ਰਿਤਿ ਖੇਦ ਅਵਨੀ ਪਨੁ ਮਿਲਤ ਬਾਖਾ
 ਤੀ ਪ੍ਰਤਿ ਦਿਨ ਕਹਯੋ ਬਿੰਤ ਲੈ ਹੋਗਾ ਵਰਿ ਸਭਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪਨੁ ਮਹਿ
 ਕਪਿਤ ਮਾਮਿਲੀ ਸ਼ੀ ਭਗਵਾਂ ਨ ਸੁਜਾਂ ਨਾ ॥ ਜੋ ਭੀ ਸੰਗ ਹਿਲੀ
 ਨੀਏ ਜੋ ਕਰ ਜੋ ਰਬ ਖਾਂ ਨਾ ॥ ਜੋ ਕਰ ਜੋ ਰਬ ਖਾਂ ਨਾ ਬਿਭੇ ਯਾਤੁ ਮ
 ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਬਾ ॥ ਪਿਤ ਪਿਤਾ ਮਪਨ ਹੀ ਨਹ ਮਹਿਨ ਹਿਪਰਗਾਡੀ
 ਅਬਾ ॥ ਭਗਤ ਵਛਲ ਹਿਤ ਭਗਤ ਬਿੰਤ ਲੈ ਆਏ ਸੁਖ ਮਨਾ ॥
 ਨਹਿਤ ਖਾਣੁ ਕਛੁ ਲੀਨ ਬਿਪ੍ਰਕੋਦੀ ਨੈ ਸਬ ਪਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਤਬ

ਨਮੋ ਜੇਸੁ ਤਨਾ ਮਪਰ ਰੰਗੀ ਗਾਇ ਸਪ੍ਰੀਤਾ ਬਡੇ ਭਯੋ ਹਰਿਗਨ
 ਰਵੈ ਜੈ ਸੋ ਪਿਤ ਕੀ ਗੀਤਿ ॥ ਜੈ ਸੋ ਪਿਤ ਕੀ ਗੀਤਿ ਏਕ ਦਿਠ ਬੈਠੈ
 ਉ॥ ਬਾਰ ਬਾਰੁ ਇਕ ਆਇ ਗੀਤੁ ਪਦ ਗਾਯੋ ਜੈ ਉ॥ ਚੀਓ ਸਕਲ
 ਪਨੁ ਹੋਹ ਮਿਟਤ ਨ ਹਿਭੁ ਖਨੈ ਕੁਝ ਬਾ ॥ ਪੁਨਿ ਇਤ ਉਤਨ ਦੇਖੁ
 ਤਬੇ ਸੁਜਾ ਕੋਈ ਅਤ ਬਾ ॥ ੧੩ ॥ ਛਪੋ ॥ ਗੰਗਾ ਗਾਇ ਕੀ ਸਿਖ ਜੁਤੀ
 ਇਕ ਨਿਪ ਕੰਨਾ ਬਗਾ ਸੋਹੀ ਅਮੋ ਅਕੁਲਾਇ ਪਛੋ ਸੇਵਕੁ ਗਨ
 ਕਾ ਪਗਾ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪਨੁ ਲੇਹੁ ਸੋ ਹਿਗੁ ਰਮੈ ਕੋਈ ਜੈ ॥ ਨਾਨਕੁ
 ਸਾਜ ਸਮਾਜ ਤਉ ਦਿਜ ਵਰ ਕੋਲੀ ਜੈ ॥ ਤਨ ਲਾਜ ਲੇਕ ਕੁਪ
 ਤਿਸੁ ਤਾਗੁ ਨ ਜਨ ਲੀਏ ਬੁਲਾਇ ਤਬਾਗਾਈ ਬੇਸੁ ਜਾ ਕੇ ਗੁਪੇ
 ਮਭਰ ਕੀਏ ਬਿਛੋਨਾ ਅਨਿਕ ਅਬਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਵ ਕਾ ਬਿਪ੍ਰਚ
 ਛਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗਨ ਕਾਲੈ ਆਈ ॥ ਮਧੁ ਜਸ ਭਾਕੁ ਗਨਿ ਤਜ ਸਕ
 ਲ ਪਨੁ ਦੀਓ ਲੁਟਾਈ ॥ ਬੈਠ ਗਈ ਭਰਪੇ ਮਕੁ ਜੋ ਤਿਨ ਨਿਖਰੈ

ਨਜਾ ਪ੍ਰਤਿ।। ਨਚਹੁ ਅਬ ਤੁਵਵਾਰ ਲੇਹੁ ਹਰਮੋ ਨਿਗੀ ਕਤਾ।।
 ਬਰਭੁ ਪਸੁਤਾ ਤਨ ਲਾਜਨ ਬਉਪਨੁ ਪਰਿਬਾਂਧੇ ਪਰੇ।। ਗਾਨਿ
 ਕਾਤਿ ਹਰਗ ਗਿਲੀ ਨਤ ਬੈਠਾ ਟੀਪੀ ਨਿਰੁਵਨ ਰੇ।। ੧੪।। ਨੈ
 ਕੁਲਾ ਚਨ ਦੀ ਨਦੀ ਓਦਿ ਜਵਰ ਤਾਂ ਕੋਤ ਬਾਸੁਤਾ ਲੇਹੁ ਮਤੁ ਮੇ
 ਹਿ ਬਾਗੇ ਹਰਿ ਭੁਕੇ ਅਬਾ।। ਵਹ ਕੇ ਸੇਹਰ ਤਜੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੇਹਰ ਲੇਅ
 ਟੀ।। ਸਹਸਾ ਦਿਜ ਤਨਿ ਪ੍ਰਾਨ ਲੇਹਾ ਅਚਰ ਜਮਨ ਪਾਟੀ।। ਪਿਤ
 ਹੁੰਕੀ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰ ਬਿਪ੍ਰਗਯੋ ਹਰਿ ਪੁਰਤ ਬੈ।। ਸਦਰੁ ਗ
 ਤ ਚਰਨ ਪਗ ਰੇਨ ਹਿਤ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਜਾਚਤੁ ਅਬੈ।। ੧੫।। ੬੭।।
 ਮੂਲ ਛਪੈ।। ਹਰੀ ਰਾਮ ਪ੍ਰੀਲੇ ਭੁਜਨ ਬਲ ਰਾਂ ਨਾ ਕੋ ਉਤਰੁ ਦੀਓ
 ।। ਉਗਤੇ ਜਉ ਦਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਖਰਾਣੀ ਸੀਵਾ।। ਪ੍ਰੇਮ ਪੰਜ ਗਸਰ
 ਸਿਸਦਾ ਗਦਗਦ ਸੁਰਗੀ ਵਾ।। ਭਰਤ ਨ ਕੋ ਅਧਰਾ ਪਕਰੈ ਤਾਂ ਕੋਟ
 ਲੁਗਾਯੋ।। ਹਿਰਣਕ ਸਪ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਪਰਮਾਇ ਸੁਟਾਂਤੁ ਦਿਖਾਯੋ।

ਸਸਟੁਬਕਤਾਨਗਤਮੇਰਾਜਸਭਾਨਿਪਰਕਕਯੋ। ਹਰੀ
 ਰਾਮਹਠੀਲੇਕੁਜਨਬਲਗਾਂਨਾਕੋਉਤਰੁਦੀਓ॥੮੬॥ ॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਹਰੀਗਾਂਮਜੀਕੀ। ਟੀਕਾ। ਸੋਰਠਾ। ਹਰੀਰਾਮਤ
 ਰਿਪ੍ਰੀਤਿਸਰਬਜਗਤਮੈਵਿਦਤਏ। ਆਯੋਸਾਪਜੁਨੀਤਨਿ
 ਜਦਖਕਯੋਜੁਨਾਇਤਿਹਾ॥੧॥ ਦੁਮੇ। ਗੁਪਤਿਸਾਚਿਵਕੋਠੇ
 ਰਲੀਨਤਿਨਕੁੰਮਛਿਨਾਈ। ਫੁਟੇਦੇਖੁਲਗਾਇਨਾਗਿਪਰਪ੍ਰੀ
 ਤਿਲਗਾਈ। ਨਿਪਹੀਅਮਾਂਨੀਸਾਦਾਮੰਨੁਜਕੁਲੀਨਮੰਗਾਈ
 ॥ਕੋਸੇਪੈਰਿਰਬਾਹਮਰਤਕੁਖੇਦੁਖੁਪਾਈ। ਸੁਨਿਸੰਤਬਚਨਜ
 ਨਹੀਅਵਫਜੋਗਏਕੁਪਪੈਰਿਸਭਰੇਗਾ। ਹਰਿਕੇਖਮਯੰਕਕਲੰਕ
 ਬਿਨੁਕਰਤਰੰਕਕੁਪੈਦਗੇ॥੩॥ ਜੋਸੁਖਚਹਿਹੇਨਿਪਤਿਸੰਤਚ
 ਨੀਸਿਰੁਰਾਖਹਾ। ਨਤਹਰਨਾਕਸਮੰਤਪੁਤਗਾਤਿਨੈਨਨਿਲਾਖ
 ਹਾ। ਇਹਬਿਪਦੈਉਪਦੇਸੁਸਾਪਕੋਕੁੰਮਾਦਿਵਾਈ। ਅੰਨਰਾਸੋਜੇ

੨੭੮

ਮ

ਛੀਨਤਾਂ ਹਿਤੇ ਦਸਗੁਨ ਪਾਈ॥ ਅਤਿ ਨਿਮ੍ਰਤ ਕੀ ਨਿਭੁ ਪਕੇ ਸੰਤ
 ਭੇਖਤ ਰਿਮਾਂ ਨਹੀ॥ ਈਹ ਜੰਗਲੁ ਸੁਖੁ ਪਰਲੋਕ ਗਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਂ
 ਨਬਖਾਂ ਨਹੀ॥ ੩॥ ੬੮॥ ਮੂਲ ਛਪੇ॥ ਕਮਲਾ ਕਰ ਭੁਟਨ ਜਰ
 ਤਮੇਤ ਤ੍ਵਬਾ ਦੀ ਰੇਪੀ ਪੁਜਾ॥ ਪੰਡਤ ਕਲਾ ਪ੍ਰਬੀਨ ਅਧਿਕ ਅ
 ਦਰੁ ਦੇ ਅਰਜਾ॥ ਸੀ ਪ੍ਰਦਾਇ ਸਿਰ ਛਤ੍ਰ ਦੁਤੀ ਅਮਨੁ ਪਦਾਰਜਾ॥
 ਜਿਤੇ ਕਿਹਰਿ ਅਵਤਾਰ ਸਬੈ ਪੂਰਨ ਕਰ ਜਾਂਨੇ॥ ਪਰ ਪਾਟੀ ਪੁਜ
 ਬਿਜੈ ਸਾ ਦਸ ਭਾਗੇ ਤਬ ਖਾਂਨੇ॥ ਸੁਤਿ ਸਿਮ੍ਰਤ ਸੀ ਮਤ ਪੁਰਾਣ
 ਤਪਤ ਮੰਦਧਾਰੀ ਭੁਜਾ॥ ਕਮਲਾ ਕਰ ਭੁਟਨ ਜਰਾ ਤਮੇਤ ਤ੍ਵਬਾ ਦੀ
 ਰੇਪੀ ਪੁਜਾ॥ ੮॥ ਬਿਜਭੁ ਮਓ ਪਾਸ ਕਭੁਟੇ ਸੇਰ ਚਿਪ ਚਿਗਿਏ
 ਕੈ ਕੀ ਚੰ॥ ਗੋਪ ਸਥਲ ਮਥੁਰ ਮੰਡਲ ਜਿਤੇ ਵਰਾਹ ਬਖਾਂਨੇ॥ ਤੇ
 ਕੀ ਏਨਗਾਇਣ ਪ੍ਰਸੰਪ ਸਕਲ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਮੈ ਜਾਂਨੇ॥ ਭਗਤਿ ਸੁਪ
 ਕੋ ਸਿੰਧ ਸਦਾ ਸਤ ਸੀਰਾ ਸਮਾਜਨਾ॥ ਪਰ ਮਹਾਸਾਗਰ ਅਨਨ੍ਯ ਭੇ

ਸੁਲੀਲਾ ਕੇਭਾਂਜਨਾਗਨਾਂਨਸਮਾਰਤਕਪੱਖਕੋਨਾਹਿਨਕੇਭੁ
 ਖੰਡਨਕੀਓ। ਬਿਨੁਕੁੰਮੁਭਿਪਾਸਕਭੱਟਸੋਗਚੇਪਦਿਗਰਿਏਕੋ
 ਕੀਓ। ੮੮। ਸਾਖੀਸ਼ੀਨਗਇਹਦਾਸਭੱਟਜੀਕੀ। ਟੀਕਾਕੁੰ
 ਰਲੀਆ। ਬਿਨੁਮੇਤੀਰਬਗੁਪਤਜੇਨਾਂਨਤਨਾਂਹੀਕੋਇ। ਸ਼ੀ
 ਨਗਇਹਦਾਸਭੱਟਪ੍ਰਗਟਕੀਏਹੈਸੇ। ਪ੍ਰਗਟਕੀਏਹੈਸੇ। ਇ
 ਕੋਯੇਲੀਲਾਕੁੰਡਪਾਂਮਾ। ਜਨਨਾਗਸਿਬਨਾਇਨਹਾਂਖੇਲੇਬ
 ਲਰਾਮਾਂ। ਚੀਹਰਗਨਤਟਬਾਲਗੁਲਸੰਗਬੰਛਨਏਸਿੰਨਾ।
 ਪ੍ਰਭਸਰੁਪਪਧਰਾਇਸਕਲਤੀਰਬਪ੍ਰਗਟੇਬਿਨਾ। ੧। ਪੁਨਿ
 ਨਨਭੁਚੇਗੁੰਮਮੈਕਹੀਤ੍ਰਿਬੇਨਿਬਿਰਾਜਾ। ਸੁਨਿਸੰਤਨਹੀਅ
 ਸੁਖੁਲਯੋਜਰੇਦੁਸੁਬਿਨੁਕਾਜਾ। ਜਰੇਦੁਸੁਬਿਨੁਕਾਜਕਯਾਪ
 ਖੰਡਚਲਾਯੋ। ਅਤਿਭੂਚੀਯਹਿਠੈਰਨੀਗੁਨੈਕੁਨਠਹਿਰਾਯੋ।
 ਸ਼ੀਨਗਇਹਗਏਤਹਾਂਸੰਗਭੀਰਸੰਤਮੁਨਿ। ਬੇਹੁਖੁਦਾਓ

ਸਕਲਤੀਨਪਾਰਾਨਿਕਸੀਪੁਨਿ॥ ੩॥ ਛਪੈ॥ ਹੀਅਰਖੰਤਬ੍ਰਿ
 ਤੰਤਸੰਤਬੁਝਤਭਗਤੈਪ੍ਰਤਾ॥ ਕਿਹਹਿਤਵਸੀਤ੍ਰਿਬੇਨਿਪ੍ਰਯਾ
 ਗਆਯੋਦਰਸਨਹਿਤਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਭੁਟਾਕੀਨਈਹਾਂਪ੍ਰਭਰਾਸਿਬ
 ਨਾਈ॥ ਪਾਰਾਤੀਨਬਹੀਗਫਲਮੰਯੋਹਰਖਾਈ॥ ਸੁਨਿਮੁਦਤ
 ਸਾਪਹੀਅਰੁਰੇਸਹਿਦਰਨਲਾਗਸਿਖਭੁਟੇਸਬਾ॥ ਚੁਵਧਾਗਪ
 ਏਨਨਕ੍ਰਿਪਾਤੇਇਹਬਿਪਤੀਰਬਪ੍ਰਗਟਤਬਾ॥ ੩॥ ੬੬॥ ਸੁਲ
 ਛਪੈ॥ ਸ੍ਰੀਬ੍ਰਿਜਬੱਲਭੁਬੱਲਭੁਸੁਅਤਿਦੁਰਲਭੁਸੁਖੁਮਾਨ
 ਸਦੀਓ॥ ਨਿਤ੍ਰਗਯਾਨਗੁਨਨਿਪੁਨਰਾਸਮੇਰਸਬਰਖਾਵਤਾ॥
 ਅਬਲੀਲਾਲਤਾਦਿਬਲਤਦੀਪਤੈਰਿਣਾਵਤਾ॥ ਅਤਿ
 ਉਦਾਰਵਿਸਤਾਰਸੁਜਸਾਬ੍ਰਿਜਮੰਡਲਰਾਜਤਾ॥ ਮਹਾਮੋਹ
 ਤਸਵਕਰਤਬਹੁਤੁਸਬਹੀਸੁਖਸਾਜਤਾ॥ ਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਣੁਭੱਟ
 ਪ੍ਰਭੁਪਰਮਪ੍ਰੀਤਿਰਸਵਸਕੀਓ॥ ਸ੍ਰੀਬ੍ਰਿਜਬੱਲਭੁਬੱਲਭੁਸੁ

ਕੀ

ਅਤਿ ਦੁਹਲੁ ਭੁਖੁ ਮਾਨਸ ਦੀਓ ॥੮੯॥ ਸੀਸਾ ਰਸੁ ਦਸੁ ਖੁ
ਵਾਂਤ ਜੇ ਦੁਹੁ ਪਸਨਾਤਨ ਤਜਾ ਗਈਓ ॥ ਰੋੜ੍ਹ ਦੇ ਸਬੰਗ ਅ
ਰੁਤੇ ਸਬੰਗੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ॥ ਰੋੜ੍ਹੇ ਭਵਨ ਭੰਡਾਰ ਬਿਭੇ ਭੁਜ ਬਲ ਅ
ਨੁਹਾ ਗੀ ॥ ਜਹਿ ਸੁਖ ਅਨਿਤੁ ਜਵਿ ਚਾਰ ਵਾਸੁ ਬਿੰਦਾ ਬਨ ਕੀਨ
॥ ਜਲ ਥਾਲਾ ਭਰ ਸੰਤ ਖਲ੍ਹੰਡ ਕਰ ਵਾਸਨੁ ਦੀਨਾ ॥ ਬਿਜਲ ਭ੍ਰਮਰ
ਸੁਜ ਰਾਪਾ ਫਿਸੂ ਭਗਤ ਤੇ ਖਉ ਪਾਰ ਕੀਓ ॥ ਸੀਸਾ ਰਸੁ ਦਸੁ
ਖਵਾਂਤ ਜੇ ਦੁਹੁ ਪਸਨਾਤਨ ਤਜਾ ਗਈਓ ॥੯੦॥ ॥
ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤ ਅਸਨਾਤਨ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ਕੁੰਡਲੀਆ ॥ ਹਰਿ
ਭਗਤੀ ਖੰਨ ਦ੍ਰੋਹੁ ਪਸਨਾਤਨ ਬੀਗਾ ॥ ਰੁਤੇ ਸੇਠ ਪਨੁ ਤਜਾ ਗਸ
ਹ ਬਿਜਲ ਮੈ ਵਸੇ ਸਪੀਗਾ ॥ ਬਿਜਲ ਮੈ ਵਸੇ ਸਪੀਰ ਕੁੰਡਲ ਬਿੰਦਾ ਬਨ
ਭਾਯੋ ॥ ਪਾਂਤ ਪਾਤਸਭ ਤਜਾ ਗ ਕਠੋਤੀ ਸ੍ਰੀ ਚਿਤੁ ਲਾਯੋ ॥ ਨਿੰਦ
ਕਾ ਮਵਸਹੁ ਪਸਨਾਤਨ ਬਰਸਾਂ ਨੇ ਬਗਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਸੇਪੀ

ਤਿਰੈਂ ਨਿਦਿਨਸ ਮੁਨ ਪਤ ਹਰਿ ॥ ੧ ॥ ਆਏ ਇਕ ਦਿਨ ਰੂਪ ਛਿੰਗ
 ਸਾਨ ਤਨ ਮਤਿ ਪੀਰਾ ਪਹੁਨਾਈ ਤਿਤ ਮਨਿ ਵਸੀ ਖੀਰ ਜਿਵ
 ਟੀ ਐ ਬੀਰਾ ਖੀਰ ਜਿਵ ਟੀ ਐ ਬੀਰ ਪਾਂਤੁ ਤੇ ਦਲਨ ਹਿੰਦੁ
 ਪਾਗੈ ਕੁਨ ਬਨੈ ਉਪਾਇ ਚਿੰਤੁ ਖਟ ਪਟ ਮੇਰੁ ਪਾਇਤਰ
 ਪੇਪ੍ਰ ਤਿਕੋ ਯੋਸੋ ਜਲੈ ਨਾ ਵਹੁ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿਖਰਾਂ ਕੁਮਾਰ
 ਪਾਰ ਕੰਨ ਜਾਤਨ ਆਏ ॥ ੩ ॥ ਛਪੈ ਬਾਲ ਦੇਸ ਛੁਬਿਧਾਂ ਮਸੋ
 ਨਸ ਬ ਆਗੈ ਰਾਖੀ ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ ਹਰਿ ਜੁਕਰ ਹਿਰਿ ਪਾਹਰਿ ਨਨ
 ਜਾਹਿ ਰਾਖੀ ॥ ਕੁਰਗਤੁ ਰਸੋ ਟੀਲ ਰਾਜੇ ਲਾ ਰੁਲੀ ਗੋਸਿਪ
 ਟੀ ॥ ਖਾਵਤ ਹੀਤ ਤਕਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਮਦ ਸੀ ਚ ਛਿੰਗ ਆਈ ॥ ਬੁ
 ਫੁਲ ਨਾਤਨ ਰੂਪ ਪ੍ਰਤਿਕ ਹੀ ਬਾਤ ਸਮਝਣਿ ਸਬਾ ॥ ਪ੍ਰਮ
 ਕੁਤਨ ਐਸੀ ਕਰਹੁ ਟਿਹ ਸਾਜੇ ਮਿਲ ਪੈ ਅਚਹੁ ਤਬਾ ॥ ੩ ॥ ਰ
 ਵਤੁ ਹਰਿ ਪਦ ਰੂਪ ਸਾਪਸੁ ਨ ਪੈ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮੂਰਛਾ ॥

ਈਸਬਨਤਨਸੁਪਿਨਹਿਲੀਤੀਆਪਪੀਰਜੀਠਾਫਰੇਦਿ
 ਖਕਰਣਗੁਸਾਂਈਸੰਕਾਮਨਮੈਅੰਨਗਏਛਿਗਪ੍ਰੀਛਤ
 ਈਅਨਬਿਗਹਿਸੁਸਤਤੇਲਗਜੇਛਾਲੇਪਰਗਯੇਗਾਤਤ
 ਬਾਪੈਦੀਨਗੁਸਾਂਈਪਰਗਾਤੇਤਵਸਹੁਪਲਖਪ੍ਰੇਮਅਬਾਖ
 ਾਫੰਡਲੀਆਪੁਨਿਪ੍ਰਭਸੁਪਨੇਮੈਕਯੋਪੇਨਸਾਲਮੁਹਿਵਸਾ
 ਦੁਪਪਾਰਅਵਨੀਪਰਤਪੈਚੀਕਰਲਗਗਾਤਾਪੈਚੀਕਰਲ
 ਗਗਾਤਤਹਾਂਤੇਅੰਨਹੁਮੇਹੀਭੇਰਹੇਤਲੇਸੰਤਸਿਗਰਿਖ
 ਗਯੇਓਹੀਦਿਖਦਰਸਨਹਰਖੰਤਸਾਧਬਰਨਤਨਕੇਰ
 ਨਾਭਗਤਸਨਾਤਨਪਾਸਦੁਪਲੈਪ੍ਰਭਆਏਪੁਨਿ॥੫॥ਛਪੈ॥
 ਇਹਬਿਧਆਵਤਭਏਪਾਂਚਦਿਨਨੰਦਕੁਮਾਰਾਮਟੁਕੀਦੁ
 ਗਪਸੁਪਾਰਖਾਂਡੇਨਾਕਰਪਾਰਾਬੁਝਭਗਤਸਪ੍ਰੀਤਕੋਨ
 ਕੁਲਤੁਮੋਰਗਮਾਗਾਈਚਾਰਬਖਾਂਨਬੰਸਪਿਤਭਾਖੇਨਮ

॥ आगलदिनपुनरिगायेपूरुबजेबुगतकोबिबदिअति
 ॥ बुद्धतपुगमेननजाएपुनिकेहमज्ञांमसिमबिसदमति
 ६॥ कुंरुडीआपगरीसुगीबं पसिरअतिमुंदरद्वि
 पांभाकरिआजेबुताचतुनंदपित्तोकेनामानंदपि
 ताकेनामलेगकरिटीहंनकेडु॥ बुराआयेनलनराष
 आवैटिगसेडु॥ करगारिजंनदेडुमेहिमनलेभरग
 मगापुनिपूरुनिसकेमिलेमेसेबुगतगोपगा॥ ७॥
 नीनारानसमकरीरूपकाबजअनुसागासंकसनातन
 आंनहीअरापेराजकुमारिगरापेराजकुमारितंहीअ
 सतिपमादीनी॥ महंभुजंनकउरगतंहीकिमसमत
 लीनी॥ मसुगहीसुनिरुपसनातननैकुनचैनी॥ श्रीगप
 सरतीरगाटेउदयेधीबेनी॥ ८॥ ६॥ श्रीबिषुंनकुम

ਗੁਲਤੀ ਪਾਦ ਪਛਾਗੀ ॥ ਲਟਕਤ ਬੇਨੀ ਅਵਨਿ ਰੋਗੇ ਦਿਖ
 ਭਗਤ ਮੁਹਾਰੀ ॥ ਮਤੁ ਯਹਿ ਨ ਗਨਿਕਾਟ ਭਾਗ ਠਾਢੇ ਰੋ ਦੁਹੀ ॥
 ਸਾਵਧਾਨ ਪੁਨਿ ਦੇਖ ਲਾਹੁਲੀ ਛਬਿ ਸੋ ਪੁਗੀ ॥ ਪੁਨਿ ਹਰਦ
 ਰਾਮ ਯੋ ਕੁਤ ਪਹਿਸਾ ਚੁਬੇਨਿ ਨ ਗਨਿਕੀ ॥ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਚਰਤ ਬਹੁ ਭੁਧ ਸਨਾਤਨ ਕੇ ਮਹੀ ॥ ੯ ॥ ੧੦੦ ॥
 ਮੂਲ ਛਪੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਬੀਸ ਗੁਸਾਂਟੀ ਭੁਜਨ ਕੀਰੀ ਤਿਸ ਕਤਿ ਕੇ
 ਉਜਾਨ ਪੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚਰਨ ਪ੍ਰਪਾਨ ਹਿੰਦੈ ਅਤਿ ਜੁਇ ਛੁਝੈ
 ਸੀ ॥ ਕੁੰਜ ਕੇਲੁ ਦੇ ਪਤਿ ਤ੍ਰਾਂ ਕੀ ਕਰਤ ਖਵਾਸੀ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ
 ਹਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਸਿਪਤਾਂ ਕੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ॥ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਪ ਨਹਿ ਦ
 ਸ ਅਨਿਨ੍ਯ ਉਤਕਟ ਬ੍ਰਤ ਪਾਗੀ ॥ ਬਜਾ ਸੁਵਨ ਪਥ ਅਨੁ
 ਸਰੈ ਸੋਈ ਭਲੈ ਪਹਿ ਚਾਂਨ ਪੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਬੀਸ ਗੁਸਾਂਟੀ ਭੁਜ
 ਨ ਕੀਰੀ ਤਿਸ ਕਤਿ ਕੇ ਉਜਾਨ ਪੈ ॥ ੯੧ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਬੀਸ

ਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਸੋਗਠਾ॥ਸ੍ਰੀ॥ਹਰਿਬੀਸ॥ਸੁਜੰਨ॥ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ॥ਅਪ
 ਛੈਕਰੈ॥ਸੁਤਾ॥ਭੁਪ॥ਬਿਖਭਾਂਨ॥ਸਿਮਰਤਾ॥ਪ੍ਰਥਮੇ॥ਤਾਂਹਕੇ॥੧॥
 ਅਤਿਹਿਤਨੰਦਕੁਮਾਰ॥ਸ੍ਰੀ॥ਰਾਧੇਸ਼੍ਰੀ॥ਜੰਨ॥ਜਗਾ॥ਅੰਗੁਨਕਛੂ
 ਵਿਚਾਰ॥ਰਾਧੇ॥ਰਾਧੇ॥ਰਟਤਯੋ॥੨॥ਛਪੇ॥ਸੁਤ॥ਬਨਿਤਾ॥ਧਨੁ
 ਤਜਾਗਕੇ॥ਹਾਥਿ॥ਦਾਬਨ॥ਆਏ॥ਰਾਧਾ॥ਬੱਲ॥ਕੁਨ॥ਮੁਖ॥ਪਤੀ
 ਸਦਿਨ॥ਸੁਖ॥ਪਾਏ॥ਨਾਮ॥ਰਾਮ॥ਪਨ॥ਬਿਪ੍ਰਤਾਂਹਿ॥ਸੁਪਨੇ॥ਪ੍ਰਭੁ॥ਗੀ
 ਪ੍ਰੇ॥ਤੇਰੀ॥ਉਭੈ॥ਕੁਮਾਰਿ॥ਬਡੀ॥ਹਰਿਬੀਸ॥ਹਿਦੀ॥ਝੋ॥ਜੋਦਿ॥ਜਮ
 ਯੋ॥ਹਰਿ॥ਕੁਕਤ॥ਪਹਿ॥ਮੈਰ॥ਹਿਤਜਾਗ॥ਜੋ॥ਯਾਹਿ॥ਦੁਖਾ॥ਪ੍ਰਭੁ॥ਆ
 ਗਜਾ॥ਕਹਿ॥ਰਾਮ॥ਪਨ॥ਜਨ॥ਕਯੋ॥ਸੁਪਨੇ॥ਕੁਲ॥ਸੁਖਾ॥੩॥ਨੈਕੁਨ॥ਮੈ
 ਕੁਭਗਾ॥ਇ॥ਪ੍ਰਭੁ॥ਭਾਖੇ॥ਯਹਿ॥ਬੈਨਾ॥ਦੀਨੀ॥ਸੁਤਾ॥ਬਿਵਾਹ॥ਰਾਂਮ
 ਪਨ॥ਹੀ॥ਅਅਤਿ॥ਚੈਨਾ॥ਤਿਹਕੰਨ॥ਜਤੇ॥ਓਪ॥ਜਬਾ॥ਲਹਰਿ॥ਜ
 ਨਵਰ॥ਭਾਗੀ॥ਕਹਾ॥ਕੋਹ॥ਵਿਸਤਾਰ॥ਪ੍ਰੇਮ॥ਮੂਰਤਿ॥ਹਰਿ॥ਰਾਗੀ॥

ਤਿਉਪੰਛਰਾਪਕੇਲੀਨਸੁਭਕੀਓਗਿਬਸਿਗਾਰਗਸਾਕੀਰਤ
 ਮੁਗੇਸਨਿਤਯਾਚਹਿਤਭਗਤਚਰਨੀਅਮਾਂਹਿਦਸਾ॥੪॥
 ੧੦੧॥ਮੂਲਛਪੈ॥ਆਸਪੀਰਉਦੇਤਕਰਗਸਕਛਾਪਹ
 ਰਿਦਸਕੀ॥ਜੁਗਲਨਾਮਸੋਨੇਮਜਪਨਿਤਕੁੰਭਕਿਹਾਰੀ॥
 ਅਵਲੋਕਤਗੈਕੇਲਸਖੀਸੁਖਕੇਅਧਿਕਾਰੀ॥ਗਾਂਠਕਲ
 ਲਰੀਪੁਬਸਜਾਮਸਜਾਮਾਕੋਤਥੈ॥ਉਤਮਭੋਗਲਗਾਇਮ
 ਰਮਰਕਟਤਿਮਪੋਥੈ॥ਨਿਪਤਿਦੁਰਛਾਛੇਕੈਦਰਸਨਅਸ
 ਨਾਸੁਕੀ॥ਆਸਪੀਰਉਦੇਤਕਰਗਸਕਛਾਪਹਰਿਦਸ
 ਕੀ॥੯੩॥ਸਾਖੀਸ਼ੀਹਰਿਦਸਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਕੁੰਡਲੀ
 ਆਸਪੀਸ਼ੀਹਰਿਦਸਜੀਸਖੀਬੁਪੁਨਿਭਕੀਨਾਗਾਵ
 ਤਪਦਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਰਸੁਨਤਭਗਤਸੁਖਲੀਨਾਸੁਨਤਭਗਤ
 ਸੁਖਲੀਨਏਕਗਾਂਧੀਤਉਆਯੋ॥ਹਿਤਸੋਦੀਨਸੁਗੰਧਭ

੨੮੩

ਗਤਸੀਢੀਛਰਕਾਯੋ॥ਉਨਮਨਸੇਰਿਸਕੀਨਦਾਸੁਪਰਿਅੰਤਰਜ
 ਮੀ॥ਪਕਕਾਥਲੈਗਏਦਿਖਾਯੋਮੰਦਰਸ੍ਵਾਮੀ॥੧॥ਪਰਿਪਟਭੀਗ
 ਸੁਰੀਧਮੇਗਾਂਧੀਅਚਰਜਲੀਨ॥ਪਕਯੋਚਰਨਬਜਾਕੁਲਮਹਾਂਕੀ
 ਨਸਿਖਜਰਸਭੀਨ॥ਕੀਨਸਿਖਜਰਸਭੀਨਏਕਸਾਪੁਪੁਨਿਆਯੋ॥ਪ
 ਰਸੁਕੀਨਿਭੇਟਲੇਤਸਰਤਾਛਰਕਾਯੋ॥ਸੇਕਭਕਯੋਸੇਦੇਖਦਿਖਾਏ
 ਜਲਪਾਰਸਫਗਾਅਪੁਨੇਲੇਹੁਪਛਾਂਪਰੇਹੈਬਹੁਪਾਰਸਹਰਿ॥੨
 ਦੇਹਗਾਸ੍ਵਾਮੀਪ੍ਰਭਤਾਦੇਖਸੇਪਕਯੋਚਰਨਅਕੁਲਾਇ॥ਕੀਨ
 ਸਿਖਜਭਗਤੀਦਈਜਾਂਤੇਪ੍ਰੇਮਬਢਾਇ॥੩॥੧੦੨॥ਮੂਲਛਪੇ॥
 ਉਤਕਰਖਤਿਲਕਅਰੁਦਾਮਕੇਭਗਤਿਇਸੁਅਤਿਬਜਾਸਕੇ॥
 ਕਾਹੂੰਕੇਆਰਾਧਮਛਕਛਸੁਕਰਨਹਰਿ॥ਬਾਮਨਛਰਸਾਧ
 ਗਨਿਸੇਤਬੀਪਨਸੈਲਾਕਗਾਏਕਨਕੇਯਾਗੀਤਿਨੇਮਨਵਪਾਸੈਲ
 ਏ॥ਸੁਕਲਸਮੇਖਨਸੁਵਨਅਚ੍ਯੁਤਗੋਤੀਜੁਲਝਾਏ॥ਨਿਗੁਣ

ਤੇਰੁ ਪਰਗੁਣੇ ਮਾਤ ਸਭਾ ਮੈਰਾ ਸਿਰੇ॥ ਉਤਕਰਖ ਤਿਲਕ ਅਰੁ
 ਦਾ ਮੋਕੇ ਭਗਤਿ ਇਸੁ ਅਤਿ ਬ੍ਰਜਾ ਸਕੇ॥ ੯੩॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਬ੍ਰਜ
 ਸਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਦੇਹਗਾ ਭਗਤ ਬ੍ਰਜਾ ਸਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਕੋ ਕਵਿ ਸਕੇ
 ਬਖਾਨਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਦ ਬਨ ਬਾਸ ਲੀ ਅੰਤ ਜਗਰ ਸਕੀ ਖਾਨਾ॥ ੧॥
 ਛਪੇ॥ ਭੁਪਤਿ ਕੇ ਗੁਰੁ ਤੇ ਸੋ ਉਲੈ ਨੇ ਹਿਤ ਅਯੋ॥ ਬਹੁ ਬਿਪ ਬਿ
 ਨਤੀ ਕੀ ਨ ਭਗਤ ਜਾ ਵਨ ਨਹੀ ਭਾਯੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਿਸੇ ਰਸੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੇਤ
 ਹਨਿ ਪਤਿ ਗਯੋ ਗਯਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪਗਾਰੀ ਬਾਂਧਿ ਸੀਸ ਚੀ ਕਨ ਛਾਯ
 ਤਨਹਿ॥ ਕਾਰਿ ਬ੍ਰਜਾ ਸਬੰਧਾ ਵਹੁ ਰਿਪਾ ਕਰਨਾਂ ਹਿਤ ਬਾਂਧੁ ਅ
 ਪਮ ਬਾ॥ ਤਜ ਪਗਾਰੀ ਜਨ ਗਯੋ ਵੰਨ ਮੈ ਨਿਜ ਕਰ ਬਾਂਧ ਕਿਸੇ ਰ
 ਤਕਾ॥ ੩॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਦਿਖ ਪਗ ਬ੍ਰਜਾ ਸਤ ਬਬ ਚਨ ਬਖਾਨੇ॥
 ਐਸੀ ਬਿਦ੍ਯਾ ਜਾਂਨ ਕਹਾਰੀ ਸੁਹੁ ਮਬਾਂਨੇ॥ ਟੀਕੇ ਪ੍ਰਭ ਮੁਸਕਾਇ
 ਸੁਨਹੁ ਅਬ ਐਹੁ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ਪਾਵਤ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਂਟ ਹਿਤ ਜਨ

ਅਰਧੰਗਾ॥ ਬਰਤਾਯੋ ਦੁਪੁਸੁਪਾਂਤ ਮੈਰਾਖ ਮਲਾਣੀ ਕੰਤਹਿਤਾ॥
 ਦਿਖਕੇ ਪਕੁਗਤ ਕਢਾ ਮਸਨਗੁ ਹਿ ਬੈਠੀ ਕੋਨੇ ਜੋਕ ਅਤਿ॥੩॥ ਹੁਤੀ
 ਨਾਰਿਹ ਰਿਕੁਗਤਿ ਕੂਲ ਕੋ ਯਹਿ ਮਨ ਆਈ॥ ਗਏ ਤੀਨ ਦਿਨ ਬੀਤ
 ਮੰਨੁ ਜਲੁ ਲੀਓਨ ਬਾਈ॥ ਨਿਜ ਭੁਖ ਨ ਸਬ ਬੇਚ ਨਿਵਾਵੁ ਮੈ
 ਤਨ ਕੋ ਅਬਾ॥ ਸੋ ਉਕੀਨੀ ਨਾਰਿ ਸੁਤਾ ਕੋ ਭੁਜੇ ਬਿਵਾਹੁ ਜਬਾ ਕੀਨੀ
 ਤੁਮਿ ਟਾਈ ਜੰਵਹਿਤ ਸੰਤਨ ਕੋ ਦਈ ਬਾਂਟ ਜਨ॥ ਕੁਲ ਲੋਗ ਦੇ
 ਖਬਿ ਸਮੇਭਏ ਤੇਜ ਹਿ ਤੇਨ ਹਿ ਕਹਤ ਗਨ॥੪॥ ਆਈ ਨਗਰ ਬ
 ਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਟਾਕੁਰ ਦੀਨੇ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਪ ਪਕਵਾਂ ਨ ਬੇਲਤਾ ਲਾਲ
 ਖਲੀਨੇ॥ ਦੇਖ ਸੁਤਾ ਪਤਿ ਰੂਪ ਰੀਸੁ ਬੀਜੀ ਦਈ ਭਥਾ॥ ਬਨੇ ਰਿ
 ਸ਼ਮ ਭਭਾਂਤ ਬਜਾਵੁ ਹੁਕਰ ਹੁਸਨਾ ਬਾ॥ ਪੁਨ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਸਿ ਸ
 ਮਾਜ ਮੈਨੁ ਪਰਟੁਣੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪਗਾ॥ ਜਗੇ ਪਵੀਤ ਸੋ ਬਾਂਧਹਿਤ
 ਰਾਖ ਜੋ ਮੈ ਇਹ ਕਾਜ ਲਗਾ॥੫॥ ਇਕ ਦਿਨ ਜੇ ਵਤਸਾ ਪਜੁ ਪ੍ਰੀਛ

ਹਿਤ ਇਕ ਭਾਖੇ ਜੋ ਸੀ ਰੇ ਭੇਜ ਨਦੀ ਨਤ ਜੇ ਵੈ ਗ੍ਰਾਮ ਸਿੰਢਾ ਖੇਜੇ ॥ ੨੮੫
 ਲੀ ਨੀ ਭਗਤ ਉਠਾਇ ਪਾਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭ ਸੀ ਤਮੁ ਦੀ ਨੀ ॥ ਐਹੁ ਅੰਨ ਕਰ
 ਪਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਦਿਖ ਸਾਧ ਸੁਭੀ ਨੀ ॥ ਜਨ ਤੀਨ ਪੁਤ੍ਰ ਲਘੁ ਸਭ ਨ ਤੇਰੀ
 ਕਿਸੇ ਗਭਿਤ ਨ ਮਾਇਯਾ ॥ ਐਹ ਨ ਲੀ ਨੀ ਪਨ ਭੁਮਾ ਹਿਤ ਸੇਵਾ ਲੀ ਨੀ
 ਪ੍ਰੇਮਾਤਿਯ ॥ ੬ ॥ ਦੇਹ ਗ੍ਰਾਮਾ ਸ ਬਿਲਾਸ ਨੇ ਚਤੁਰ ਕਿਸੇ ਰਦਾਸ
 ਤੀ ਅਪ੍ਰੇਮਾ ॥ ਤੁਵ ਭਗਤ ਨ ਜਦੁ ਗਾਂ ਉਸਦ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਯਹ ਨੇਮਾ ॥ ੭
 ੧੦੩ ॥ ਮੂਲ ਛਪੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰੂਪ ਸਨਾਤਨ ਭਗਤਿ ਜਲ ਸ੍ਰੀ ਜੀਵ
 ਗੁਮਾਂ ਟੀ ਸਰਗੀ ਭੀਗ ॥ ਬੇਲਾ ਭਜਨ ਸੁਧ ਕਕਖਾਂ ਇਨ ਕਬਤੁ
 ਲਾਗੀ ॥ ਬ੍ਰਿੰਦਾ ਬਨ ਤ੍ਰਿਛਵਾਸ ਜੁਗ ਲਚਰਨ ਨ ਅਨੁਗਾਗੀ ॥
 ਪੇਥੀ ਲੇਖਨ ਪਾਂਨ ਅਘਟ ਅੱਛਰ ਮਨੁ ਦੀ ਨੀ ॥ ਸਦਰੀ ਬਨ ਕੋਸ
 ਰਸ ਬੈਹਸਤਾਂ ਮਲਕੀ ਨੀ ॥ ਸੀ ਦੇਹਰੀ ਬਛੇਦ ਨ ਸਮਰ ਬਰਸਰ
 ਸਉ ਪਾਸ ਕਪਰ ਮਪੀਗ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰੂਪ ਸਨਾਤਨ ਭਗਤ ਜਲ ਸ੍ਰੀ ਜੀਵ

ਗੁਸਾਂਟੀਸਰਗੀਭੀ॥੬੩॥ਸਾਖੀਸ਼ੀਜੀਵਨੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥
 ਦੇਹਰਾ॥ਹਰਿਗੁਨਕੀਕਵਿਤਾਕਰਤਨਾਨਭਾਂਤਬਨਾਇ॥ਕੀਏ
 ਕੀਬਸੰਦਰਸਰਸਆਭਾਬਰਨਿਨਜਾਇ॥੧॥ਆਵਤਪੂਜ
 ਪਨਬਹੁਤੁਜਮੁਨਾਦੇਤਬਹਾਇ॥ਗਹਤਕਸੇਭੇਭਨੁਬਸਾਇ
 ਕਸਿਖਭਾਖੇਭਾਇ॥੩॥ਸੀਤਸੇਵਪ੍ਰਭਹਿਤਕਰਗੁਰਚੇਖੇਵ
 ਤਾਬਿੰਤਾ॥ਪਾੜਕੇਉਦ੍ਰਿਸੁਪਰਮੁਹਆਗਜਾਪੈਨਿੰਤਾ॥੩॥ਛੁਪੇ॥
 ਸੇਖੇਸੇਵਾਭਾਹੁਦੀਓਪਨੁਤਾਂਕੇਹਾਥਾ॥ਸੀਤਨਹਿਤਕੀਓਅ
 ਸਨਤਬੈਟਿਕਆਇਅਨਾਥਾ॥ਸੈਭੁਖਾਪ੍ਰਭਭੇਰਹਦੀਜੀਏਅੰ
 ਨੁਦ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਬਜਾਸਸਿਖਰਿਸਕਯੋਪ੍ਰਿਥਮਚਾਹਤਚੰਡਾ
 ਲਾ॥ਜੁਨਿਜੀਵਬੁਲਾਯੋਨਿਕਾਟਿਭ੍ਰਿਤਮੈਤੁਵਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰਿਥਮੈਕੀ
 ॥ਯਹਿਸੀਤਸੇਵਤਾਂਕੇਉਚਿਤਜਿਹਨਰਰਿਸਸੁਪਨੇਨਹੀ॥੪॥
 ਦੇਹਰਾ॥ਬਹੁਸਮਸ੍ਰਾਯੋਸਿੱਖਕੋਕਬਹੁੰਨਕੀਜੈਕੋਪਾਜੋਨਿਰ

ਪਨਚਲਾਂ ਆਇਗੁਤਾ ਹਬ ਛਾਈ ਏਓ ॥ ੫ ॥ ੧੦੪ ॥ ਮੁਲਟੁਪੇ ੨੮੬
 ॥ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਦਾ ਬਨ ਕੀ ਮਾਪੁਰੀ ਇਨ ਮਿਲ ਆਸ਼ਾ ਦਨ ਕੀ ਓ ॥ ਸਰਬ
 ਸੁਰਾਪਾਰ ਵਨ ਭੰਟੇ ਗੋਪਾਲ ਉਜਾਗਾਰਿ ਬੀ ਕੇਸਰੁ ਗਵਾਂਸ ਬਿੰਧ
 ਬੀਠੁਲ ਰਸ ਸਾਗਾਰ ॥ ਥਾਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਨਗਨਾ ਬੋਲੇ ਕਨਾ ਬਮੁ ਨਿਮਧੁ
 ਸ਼੍ਰੀ ਰੰਗ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਪੰਡਤ ਉਭੈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਰਿ ਅੰਗ ॥ ੫
 ਮੰਡੀ ਨੁਗਲ ਕਿਸੇਰ ਬ੍ਰਿਤ ਕੁਗਾਰ ਭੁਜੀ ਵੜਿਛ ਬ੍ਰਤ ਲੀਓ ਸ਼੍ਰੀ
 ਬ੍ਰਿਦਾ ਬਨ ਕੀ ਮਾਪੁਰੀ ਇਨ ਮਿਲ ਆਸ਼ਾ ਦਨ ਕੀ ਓ ॥ ੫੪ ॥ ਸ਼੍ਰੀ
 ਰਸਕ ਮੁਰਾਰਿ ਉਦਾਰ ਆਤਿ ਮੰਤਰ ਗਜਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੀਓ ॥ ਤਨ
 ਮਨ ਪਨ ਪਰਵਾਰ ॥ ਹਤ ਮੇਵ ਤਨੀਤ ਨ ਕਹੁ ॥ ਦਿਬ ਕੁਭੇਰ ਗਾਥਾਰ
 ਤੀ ਅਧਿਕਾਰਿ ਪੁੰਤੋਹੀ ਅਮਾਹਿ ॥ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਦਾ ਬਨ ਚੰਦ ਸੁਜਾਮ
 ਸੁਜਾਮਾਰੰਗ ਭੀਨੇ ॥ ਮਗਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਯੁਪਯੋਧ ਪਰਚੇ ਬਹੁ ਦੀਨੇ ॥
 ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਯਾਸੁ ਜਾਮਾਨੰਦ ਬਰਕਤ ਨ ਕੁੰਮਉ ਪਾਰੁ ਕੀਓ ॥ ਸ਼੍ਰੀ ਰ

ਸਕਮੁਰਾਰਿ ਉਦਾਰਅਤਿਮਤ੍ਯਗਜੈਉਪਦੇਸੁਦੀਓ॥੬੫॥
 ਸਾਖੀਸ਼ੀਰਸਕਮੁਰਾਰਿਭੀਕੀ॥ਟੀਕਾਦੇਹਗਾਰਸਕਮੁ
 ਰਾਰਿਸੁਪ੍ਰੇਮਕੋਕੋਕਵਿਬਰਨੈਪਾਹੁ॥ਸਾਪਸੰਤਜੇਆਇਗੁ
 ਹਸੇਵਕਰੈਰਿਤਪਾਗ॥੧॥ਕਰਲੇਪਨਾਇਕਕੋਠਰੀਗੁਹਮੇਰਿ
 ਨਬਨਾਇ॥ਚਰਨੇਦਕਲੈਸੰਤਕੇਗਾਖੇਕਲਸਭਰਾਇ॥੨॥
 ਛਪੇ॥ਤਾਹੁੰਕੋਨਿਤਖੰਨਪੰਨਤਾਹੁੰਕੀਪੂਜਾ॥ਸੰਤਭਗਤਪ
 ਗਧੋਇਪ੍ਰੀਤਿਜਨਕਾਂਮਨਦੂਜਾ॥ਗੁਰਉਤਸਵਪੁਨਿਕੀਨ
 ਸੰਤਦੂਰਹੁਚਲਿਆਏ॥ਗਾਖੇਵ੍ਰਦਸਦਿਵਸਅਸਨਬਹੁ
 ਭਾਂਤਜਿਵਾਏ॥ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤਅੰਨਹੁਸਾਪਸਬਨਿਜਦਾਸ
 ਨਆਗਯਾਦਈ॥ਸੋਲਯਾਏਅਚੋਬੋਲਜੇਭਗਤਸ੍ਰਾਵਨ
 ਕਛੁਅਚਰਜਲਈ॥੩॥ਤਜਆਏਕੋਉਸੰਤਭਗਤਦਾਸ
 ਨਸੋਭਾਖੋ॥ਦਿਖਕੁਸੁੰਘਮਸੰਕਬਹੁਰਆਨਜੇਗਸੁਚਖੋ॥

ਅਤਿਅਨੰਦਤਬਰਏਪ੍ਰੇਮਜਲੁਨੈਨਨਛਾਯੋ॥ਪੁਨਿਨਿਪਕੀਨ
 ਸਮਾਜਤਹਾਂਹਰਿਭਗਤੁਬੁਲਾਯੋ॥ਕਰਬਿੰਨਨਅਨਿਕਪ੍ਰ
 ਕਾਰਕੇਹਾਥਜੇਰਹੁਪਾਤਿਕਯੋ॥ਬਾਂਟੇਪ੍ਰਭਸੇਬਾਂਟਨਲਗੇ
 ਬੀਅਪੰਕਤਜਨਭ੍ਰਿਤਰਯੋ॥੪॥ਤਿਹਤੇਮਾਂਗਯੋਅਸਲ
 ਸੁਕਾਕੋਇਕਸਾਧਾ॥ਸੇਕਹਿਲੇਕੁਨਕਰਹੁਕਾਠਕਹੁੰਅੰਨੁ
 ਖਾਧਾ॥ਉਛੋਕੇਪਕਰਸਾਧਪਾ੩ਭਗਤੇਸਿਰਝਾਗੀ॥ਗਾਥੇ
 ਸੇਵਕਦੁਸੁਭਾਖਅਸਦੀਨੀਗਾਗੀ॥ਨਿਪਸੇਵਕਦੇਰੇਹਾਨਿ
 ਨਕੇਬਰਜੇਜਨਹੀਅਪ੍ਰੇਮਭਗਾਮੈਬੇਮੁਖਸਦਸੀਤਹਰ
 ਯੋਇਹਜਨਦੀਨਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਾ॥੫॥ਆਦਰਸੈਦੈਅਸਨਭੂ
 ਪਤੇਬਸਨਦਿਵਾਏ॥ਪੁਨਿਉਪਬਨਮੈਗਏਮਿਲੇਸੰਤਨ
 ਸੁਖਪਾਏ॥ਏਕਤਮਾਖੁਪੀਅਤਸਾਧਤਾਂਸੈਯਹਭਾਖੀ॥ਸ
 ਸਤਨੰਦਤੁਮਗਯੋਕਹਾਹਰਿਰਸੁਨਹਿਚਾਖੀ॥ਜਨਬੁਧੰ

ਥਨ ਕੀ ਸਾਖ ਦੈ ਸਪਤ ਕਰਾਈ ਵਾਂਹ ਅਬਾ ਪੁਨਿ ਫਿਰ
 ਮਲੇ ਛਸੁ ਬੋਰੁ ਯੋਗਾਂ ਮਥੇ ਸਲੀਓ ਤਾਂ ਹਿਤ ਬਾ ॥੬॥ ਆਵ
 ਤਤੁ ਤੇ ਅੰਨ੍ਹ ਸੀਤ ਜੇ ਵਤੁ ਪੁਪਾਈ ॥ ਸੋ ਤਿਹ ਲੀਨੈ ਰੋਕ ਚਲੇ
 ਜਹ ਸਾਹਰਾਈ ॥ ਰੂਪ ਤਿਕੇ ਜੁਦਿ ਵੰਨ ਭਗਤ ਕੇ ਸਿੱਖ ਕਹਾਈ
 ॥ ਆਗੇ ਪੈਸੇ ਮਿਲੇ ਜੋਰ ਕਰ ਬੈਨੈ ਸੁਨਾਈ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਜਾਸੁ
 ਮਕੋ ਫਿਰਹੁ ਅਬ ਕਟ ਬਚ ਕਹੈ ਮਲੇ ਛਮਤਾ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਕਹਸੁ
 ਤਪੀਰੁ ਪਗੁਤੁ ਮਸਨੇ ਹਵਸ ਤੇ ਲਕਤਾ ॥ ਕੰਡ ਲੀਆ
 ॥ ਤਬ ਮਲੇ ਛਨਿ ਪਸੈ ਕਹੀ ਕਾਜੀ ਯਹ ਸਮਝਾਇ ॥ ਹਿੰਦੁ
 ਰਾਮਾਯੇ ਨਗਾਰਾ ਅਜਮਤ ਲੀਜੈ ਗਇ ॥ ਅਜਮਤ ਲੀਜੈ ਗਾ
 ਇਸਾਹ ਨਿਜ ਦਾਸ ਪਠਾਏ ॥ ਜੁਨ ਤਭਗਤ ਆਨੰਦ ਸਪਦ
 ਸਿਵ ਕਾ ਚਛਾਏ ॥ ਖੁੰਨੀ ਗਜ ਦੀਓ ਛੋਰ ਰੂਪ ਦੁਰੇ ਪਰੁ
 ਦੇ ਜਬਾ ॥ ਰਾਗੇ ਦੇਖ ਕਹਾਹ ਰਹੇ ਸੁਮੀ ਬੈਠੇ ਤਬਾ ॥ ੭ ॥ ਨਾ

ਗਾਨਿਕਟਗਾਯੋਭਗਤਕੇਬੇਲੇਜਨਪਰਪੀਗਾਤਜਹੁਕੋਪਲੀ
 ਲੈਗੋਯਹਛਿਨਭੰਗਸਰੀਗਾਯਹਛਿਨਭੰਗਸਰੀਗਸੁਨ
 ਤਗਜਪਕੋਚਰਨਛਗਾਪ੍ਰੇਮਾਕੁਲਬਹਿਨੈਨੀਰਪੁਨਿਜ
 ਨਸਿਰਕਰਪਗਾਨਾਮਗੁਪਾਲਸੁਦਾਸਮਾਲਦੀਨੀਮਦੁਭ
 ਗਾਇਹਭੁਪਪਗਗੇਬਾਤਸੁਨਿਕੈਯਹਨਗਾ॥੬॥ਭਾਗੇਕ
 ਜੀਤਾਂਗਛਿਨਜੇਆਏਨਿਪਹਾਥਾਬਹੁਬਿਪਦੀਨੈਤਸੁਤਿ
 ਹੋਵਤਹੈਪੁਨਿਮਾਥਾਚਿਵਤਿਹੈਪੁਨਿਮਾਥਭਗਤਪੁਨਿਦੀ
 ਏਛਰਾਣੀ॥ਪਾਂਚਗ੍ਰਾਂਥਦੈਅੰਗੁਜੋਰਕਰਬਿਨਵੈਰਾਣੀ॥
 ਕਰਸਮੇਪਰੁਪਾਲਚਲੇਜਨਗਜਮੰਗਲਾਕੇ॥ਜਹਉਤ
 ਰਤਹੈਸੰਤਗੇਨਜੇਠਨਲੇਭਾਗੇ॥੧੦॥ਤਬਲਾਗਤਇਹ
 ਭਾਂਤਕਰਅੰਨਮਿਸ੍ਰਕੇਛੇਗਾਜਹਤਹਪਰੀਪੁਕਾਰਬਹੁਸੁਨੀ
 ਭਗਤਕਹਿਟੇਗਾਸੁਨੀਭਗਤਿਕਹਿਟੇਰਤਮਸੀਅਸ਼ਨਅੰਨ

੨੮੮

੦
੦

॥ ਗਗਨ ਟਿਰਗਯੋ ਨ ਲੈਨ ਸਿਖ ਜਤਿ ਹਨ ਸਮਝਾਂ ਨਹੁ ॥
ਪੈਏ ਕਠੇ ਬਹੁ ਸੰਤ ਜਮਾਤੀ ਜਾ ਵਤ ਪੈ ਜਬਾਗਾਗਨ ਬਹੁ ਭਾ
ਰੁਭੁ ਠਾਇ ਸੰਗ ਚਲ ਪੈ ਤਾਂ ਕੇਤ ਬਾ ॥ ੧੧ ॥ ਪੁਨਿ ਆਯੋ ਤਿਹ
ਪਰਗਟੁ ਸੁਬੇਦਾ ਹੁਨ ਵੀਨਾ ਮੁਨਿ ਬਿਸਮੈ ਪਕਰ ਯੁਗ
ਹਿਭੇਖ ਸੰਤ ਕੋਲੀਨਾ ਭੇਖ ਸੰਤ ਕੋਲੀਨੁ ਤਬੈ ਪਤੀਆ
ਯੋਨਾਗਾ ॥ ਲੈ ਛਲ ਦੇਰੇ ਦੁਸੁ ਬਾਂਧੀ ਤਰਦੁ ਖੁਦਾਗਾ ॥
ਦੇਖ ਕਰੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ਨੈਨ ਛਾਰਿ ਹੀ ਅਹਾਰਿ ਕੇਗੁਨਾ ਸੀ
ਤਸੀਤ ਬਿਨੁ ਲੇਤ ਨਹੀ ਵਹ ਪਰਜਲ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ॥ ੧੩ ॥
ਜਬ ਬੀਤੇ ਦੇਨ ਤੀਨ ਗਜ ਬਿਨਾਗੁ ਮਜਲ ਪਾਂਨਾ ਪੁਨਿ
ਠਲੈ ਸੁਰਸਾਰਿ ਗਏ ਕੀਨੈ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ਕੀਨੈ ਕਰਿ
ਸਨਾਨ ਮਯ ਪੁਨਿ ਤਜੇ ਸਰੀਰਾ ॥ ਯੁਬਾ ਜਨ ਪਹਿਰਾਯੋ
ਸਾਹੁ ਮਤੁ ਦੈਰੈ ਪੀਰਾ ॥ ਸੀਤਲ ਸੰਤ ਸੁਭਾ ਵਛਮਾ ਕੀਨੀ

ਤਾਂ ਕੋਤਬਾ॥ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਜਨ ਬਾਂਛੁ ਪੁਰਿ ਮਿਲਿ ਸੀਤਕ੍ਰਿ
 ਪਾਨ ਬਾ॥ ੧੩॥ ੧੦੫॥ ਮੂਲ ਛਪੈ॥ ਭਵ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਿਸ਼ਤ
 ਹਰਿ ਤਮਾਲੰਬਨ ਏਨ ਨ ਭਏ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਸੀਵ ਉਪਾਗੀਰ
 ਹਰਿ ਨਾਮ ਤਿਲੋਚਨ॥ ਸਾਪਰ ਦ੍ਰੋਹ ਜਨੀਰ ਸਪਨਾ ਦੁਖ
 ਮੇਚਨ॥ ਕਾਂਸੀ ਸ੍ਰਗ ਅਵਤ੍ਰਿਸ਼੍ਟ ਕ੍ਰਿਸ਼੍ਣ ਕਿੰਕਰ ਕਟਹਰੀਆ
 ॥ ਸੋਭੁ ਉਦਾਹਰਾ ਮਨ ਮਭੂਗਾਹ ਬ੍ਰਿਤ ਪਰੀਆ॥ ਪਦਮ ਪਦ
 ਰਥਨਾਮ ਦਾਸ ਬਿਮਲਾਨੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਏ॥ ਭਵ ਪ੍ਰਵਾਹ
 ਨਿਸ਼ਤਾ ਹਰਿ ਤਮਾਲੰਬਨ ਏਨ ਨ ਭਏ॥ ੬॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ
 ਸਪਨਾ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਦੇਹਰਾ ਬੇਚਤ ਨਿਤ ਨੀਅਤਿ
 ਸਕਰ ਸਪਨ ਕਸਾਈ ਨਾਤਿ॥ ਸਾਂਸੁ ਸਮੇਪਲ ਮਾਂਗ
 ਇਕਰ ਹੋਰ ਨ ਕਹਿ ਅਬ ਘਾਤ॥ ੧॥ ਆਨੁ ਮੁੰਗ ਸੋਇ
 ਨ ਕੋਟੇ ਵਾਸੀ ਮਾਨੁ ਕਾਂਸਾ॥ ਤੁਵਉ ਡੀਕਹ ਮਪਲ ਦੀਓ

੨੮੬

੦

੦

ਲਿਕੀਅਮਕਰਦਾਂ॥੩॥ਛਪੇ॥ਜੇਹੇਅੰਨਦੁਕਾਂਨਮਾ
ਸਾਬਿਨੁਅੰਨਨਖਾਂਉ॥ਮਤੁਜੇਹੇਪਰਗੇਹਤੇਹਰਿਤਅਜਮ
ਬਘਾਂਉ॥ਵੈਘਟਕਾਬਦਿਹੇਤੁਗਯੋਗਾਹਕਨਿਜਪਾਂਮਾ॥
ਪੀਸਹੁਤਿਕਤਾਲੇਨਪੋਇਬਾਸਨਕਰਿਬਾਂਮਾ॥ਇਤਸਪ
ਨੇਕੀਨਵਿਚਾਰਮਨਕਾਟਪੋਤਅਜਦੇਉਅਬਾਗਾਹਿਪੋਤ
ਹਤਨਛੁਰਕਾਲਯੋਮੁਸਕਾਯੋਅਜਬੁਝਤਬਾ॥੩॥ਸੋਰਠ
॥ਕੋਨਹੇਤਹਸਿਟੇਵਮੋਨਿਪੁਨੈਸਪਨਾਕਪੈ॥ਅਜਤਨਤੁੰਕੇ
ਦੇਵਾਛਿਮਹੁਦਾਸਅਵਗੁਨਪ੍ਰਭੋ॥੪॥ਛਪੇ॥ਤੂੰਮੇਰੇਮੈ
ਤੇਰਸੀਸਕਾਟਨਬਹੁਬਾਗੀ॥ਅਬਤੂੰਲਾਗੇਪੋਤਕਟਨ
ਵਮਾਂਡੀਰਾਗੀ॥ਬੇਵੈਬੀਜਬੀਬੁਰਚੁਭੈਕਾਂਟੇਤਾਂਕੇਪਰ
॥ਨਈਗੀਤਿਤੁਵਦੇਖਹਸਨੇਪਰਖਟੇਉਮਗਾਤਜਛੁਰ
ਕਾਭੇਦੁਨਦੀਨਪਿਤਹਤੇਨਅਜਪਲਬੇਚਨਿਤਾ॥ਜੇਭਾਵ

ਤਹੀਅਸੋਊਕਰਹੁਸੁਤਗੁਹਤਜਕੈਮਤੁਯਾਹੁਕਿਤਾ॥੧॥
 ਹਰਾ॥ਸਾਲਗੁਮਧਾਥਰਸਮਸੁਤਿਹਸੋਤੇਲੈਮਾਸਾਬ
 ਸਗਕਿਤਗੁਹਕੀਕਰੈਨਿਸਹਰਿਗੁਨਸੁਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੫॥
 ਪਸੰਤਯਦੇਖਕਰੈਸੇਵਾਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਇਕਦਿਨਸਾਧੁਅ
 ਇਦੇਖਠਾਕੁਰਕਹਿਨੀਤੀ॥ਜਿਹਸੋਤੇਲਤਮਾਸੁਰੀਡਸੁਤਦੀ
 ਜੈਸੋਈ॥ਲੀਜੈਪ੍ਰਭਹਿਤਦੀਨਕੋਰਗਵਲੈਨਿਸੋਈ॥
 ਪ੍ਰਭਸੁਪਨੇਮੈਸੰਤੈਕਯੋਸਪਨੇਗੁਹਿਮੁਹਿਭੁਰਸੁਖਾ॥੬॥
 ਗਾਵਤਗੁਨਮੈਗੀਸੁਅਤਿਤਜਪੁਨਤੋਤੁਵਦੇਉਦੁਖਾ॥੬॥
 ਕੇਹੋਤਉਠਸਾਪਰਿਦੈਡਰਤੈਸੁਟਆਯੋ॥ਸਪਨੇਪ੍ਰਤਿ
 ਨਿਸਕਹੀਕਥਾਮੁਨਿਹੀਅਸੁਖਧਾਯੋ॥ਤਾਂਦਿਨਤੇਅ
 ਤਿਬਛੀਪ੍ਰੀਤਿਪਲਬੇਚਨਤਜਾਗਯੋ॥ਗੁਹਕੇਲੇਗਾਰਿ
 ਸਾਇਭਗਤੁਹਰਿਕੇਰੀਗਪਾਗਯੋ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਠਾਕੁਰਪੁਜਾ

੨੬੦

੦

੦

੦

ਕਰਤ ਦੇਖ ਜਰੇ ਨਰ ਦੁਸੁਤ ਬਾ। ਤਿਹ ਪਿਤ ਕੋ ਲੀਨੇ ਸੀਰ ਕ
 ਰਗ ਏਕੁ ਪਪੈ ਕੋ ਪਤ ਬਾ॥੧॥ ਕਾ ਬਿਤੁ। ਸਾਹਨ ਕੇ ਸਾਹ ਬਾ
 ਦਸਾਹ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਮਾਂਹਿ ਕਰੈ ਨਿਤ ਰੋਗ ਸਰਾਸ ਪਨਾ ਕਸਾਈ
 ਐ। ਛਾਡੇ ਨਿਜ ਬੀਸ ਕਾਂ ਮਪੁਜਾ ਕਰੈ ਸਾਲ ਗਾਂ ਮਾਂ ਨਤ
 ਨਦੀਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਹ ਦੂਸੇ ਲਗਾਈ ਐ। ਰੋਜਾ ਐ ਨਿਵਾਜ ਬਾਂਗ
 ਕਹੀ ਮਸਰਾ ਮਾਂਹਿ ਤੇ ਉਤਾਗ ਦੀਨੇ ਬਿਪਰੀਤਿ ਗੀਤਿ ਰ
 ਈ ਐ। ਦੀਨ ਰਾਜ ਬਿਖੈ ਪਰ ਦੀਨ ਬਾਤ ਹੋਨ ਲਾਗੀ ਤੇ ਵੈਪ
 ਰ ਦੀਨ ਰਾਜ ਕੋ ਹੋ ਕਾ ਬਸਾਈ ਐ। ੫। ਛਪੈ। ਸਰਸ ਮਸਠ
 ਬਚ ਲਗੇ ਕੋ ਪਨਿਪ ਪਕਰ ਮੰਗਾਯੋ। ਕਛੁ ਮਜਮਤਾ ਦਿ
 ਖਰਾਇ ਕੋ ਨਹਿ ਤਠਾ ਕੁਰਕਾਯੋ। ਠਾਕੁਰ ਸਰੂਮੇ ਰਵੇ ਤੁਰ
 ਕਹਿੰਦੁ ਨਹਿ ਭੇਦਾ। ਭੇਦੁ ਨਰਾਮ ਰਹੀ ਮਕੁਰ ਨੈ ਭੇਦੁ ਨ ਬੇਦ
 ॥ ਪੁਨਿ ਭੇਦੁ ਬਾਂਗ ਦਰਸ ਬਦਨ ਪਿਭੇਦੁ ਨ ਰੋਜ ਇਕਾ ਦਸੀ॥

ਕਿ ਬਲਾ ਕਾਂਸੀ ਏ ਕੇ ਲਖੋ ਪੂਜਨਿ ਵਾਜਸੁਯਾਦਸੀ॥੬॥ ੨੬੯
 ਏ ਕਨੁਰੁ ਸਭੁ ਮਾਂਹਿ ਕਹਾ ਅਜਮਤ ਲੈ ਸਾਹਾਗਾਮ ਪ੍ਰਭਾਵ
 ਸੁਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਤੁਮਹੂੰ ਨਰਨਾਹਾ॥ ਅੰਗੁਨ ਸਮਤੁ ਵਅੰਗ ਤੇ
 ਉਜਗ ਭਏ ਨਰਾਜਾ॥ ਮੈਂ ਅਜਮਤ ਕਹਾਵੇਂ ਉਨੀ ਚਗੁਭਵ
 ਪਲਖਾਜਾ॥ ਬਹੁ ਬਾਤ ਬਨਾਇਨ ਛੁਟਤ ਸਠ ਬਿਨੁ ਅਜਮ
 ਤਨਿ ਪਰਿਸਕਹੀ॥ ਨਤਤ ਜਪੂਜਾ ਅਜਾ ਕ੍ਰਿਤਗੇ ਸੁਨਤ
 ਭਗਤਤ ਬਚੁ ਪਗਹੀ॥੧੦॥ ਦੇਹਗਾ ਉਤਰੁ ਨੈਕੁ ਨਦੇਤ ਜ
 ਬਰਿਸਨਿ ਪਆਯ ਸੁਦੀਨ॥ ਦੁਰਗਨੀ ਵਛਾਂ ਪਹੁਦ ਸੁਲੈ
 ਗੈ ਕ੍ਰਿਤਮੇ ਉਕੀਨ॥੧੧॥ ਕੀ ਵਾਤ ਕਪਾਹੁ ਨ ਚਿਨੈਤ ਕਾਰਿ
 ਕੈ ਪਰਪ੍ਰਜਾਂਨ॥ ਨਾਗ ਛਡਾਯੇ ਗਾਉਤੇ ਤੇਰਾ ਪਹੁਭਗਵ
 ਨ॥੧੨॥ ਕੰਡਲੀ ਆਗਾਨੁ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰਭਾ ਅਗਮ ਪਾਹੁ
 ਪਾਵਤ ਸੇਖਾ॥ ਨਿਪਕੰਨ ਜਾਹਿਤ ਕਾਂਸ ਵਸਿਰਾਵ ਰਿਲੀਨ

ਰੇਖਾ ਗਵਰਿਲੀ ਨਿਰੇਖ ਪੈ ਜਤਾਂ ਕੀ ਪੂਰਾ ਥੀ ॥ ਬਿਗਰ
 ਤਮੋਰ ਕਹਾ ਭੁਗਤੁ ਤੇਰੇ ਜਗ ਆਖੀ ॥ ਏਕ ਬੰਦ ਕੇ ਹੇਤੁ ਦੁਖ
 ਤਚਾ ਤਕ ਕਰਹੈ ਪੁਨਿ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ਦਧ ਮਿਲੈ ਕੇ ਹੇਤਾਂ ਕੋ ਫੁਕ
 ਆਗੁਨ ॥ ੧੬ ॥ ਤਨ ਨਿਜ ਰਾਖ ਨਹੇਤ ਸੁ ਕਸਰ ਨਿਗਹੇ ਸੀ
 ਚੰਨ ॥ ਲਵਾਤਾਂ ਹਿ ਪ੍ਰਾਨੈ ਹੇਤੋ ਹਾਸੀ ਜਗਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ਹਾਸੀ
 ਜਗਤ ਬਖਾਨ ਸਿੰਘ ਸਰਨੀ ਅਜ ਪਰਹੈ ॥ ਜੰਬਕ ਲੈ ਪੈਰ
 ਸਕਹਾ ਕੇ ਹਰ ਬਲੁ ਪਰਹੈ ॥ ਸਰਤਾ ਮੈ ਦੁਖ ਪਾਇ ਕੇ ਉਨਹ
 ਕਾਠ ਬਿਨਾਗੁਨ ॥ ਕਾਮਨ ਆਵੈ ਪੈਤ ਜਬੈ ਤਿਹ ਬੂਝਾਇਤ
 ਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ਮੇਰਾ ਤਨ ਪਨਹਾਂ ਨਹਿ ਗਵਰਿ ਨਿਦਾਹੇਇ ॥ ਪਾਏ
 ਦੇਹੈ ਮੁਕਤਿ ਪੂਰਤ ਉਨ ਜਾਂਨੈ ਕੋਇ ॥ ਤਉਨ ਜਾਂਨੈ ਕੋਇ ਬਾਹ
 ਏਤੀ ਕਹ ਲਾਈ ॥ ਲਖੀ ਤੁਮਾਰੇ ਚਿੰਤ ਮੇਹਿ ਜਾਨੈ ਜੁਕਸ
 ਏਈ ॥ ਪੈਸ ਪਨੇਰਿ ਦਸਾਂਤ ਨਾਮੁ ਪਰਗਯੋ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਗਵਰਿ

ਤੈਅਪਮਾਂਨਕਛੂਜੈਹੈਨਹਿਮੋਗਾ॥੧੫॥ਛਪੈ॥ਭਗਤਬੇਨ
 ਤੀਸੁਨਤਪ੍ਰਭੁਖਗਪਤਿਚਛਿਪਾਏ॥ਇਕਇਕਪਾਤਲ
 ਉਡੇਦੁਰਗਦੁਸੈਤਨਪਾਏ॥ਨਾਕਕਾਂਨਭੁਜਦੂਰਜੰਘ
 ਬਿਹਬਲਕਰਡਾਰੇ॥ਜੇਸਾਪੂਤਿਨਮਾਂਹਿਤਾਂਹਿਕਛੂਭੇ
 ਨਦਿਖਾਰੇ॥ਨਿਕਸਜੇਖੇਡਰਸਪਨਾਭਗਤੁਦੋਰਸਾਹਆ
 ਜੇਤਬੈ॥ਬਹੁਬਿਨਤੀਕਰਪਗਗਹਕਛੇਛਿਮਹੁਦਾਸ
 ਅਵਗੁਨਅਬੈ॥੧੬॥ਨਿਸਾਨੀਛੰਦੁ॥ਦੈਨਿਪਕੋਪੀਰ
 ਜੁਭਗਤਨੀਤੈਸਮਝਾਈ॥ਸਾਪਭੇਖਨਦਖਾਇਕਬਹੁੰ
 ਸੁਖਭਾਈ॥ਪੁਨਤਿਹਪੁਰਕੋਤਜੁਭਗਤਨੀਲਾਗਿਰਪਾਏ॥
 ਮਗਜਾਤੁਕਹਿਦੂਰਕਤਛਿਗਬੈਠਹੁਆਏ॥੧੭॥ਕੈਸੇਤ
 ਵਪਗਪਰਸਪ੍ਰਭਮੈਜਾਤਿਕਸਾਈ॥ਪ੍ਰੇਮਦੇਖਹਰਖੇਸੀ
 ਤਹਿਤਅਸਨਖਵਾਈ॥ਦਿਖਨਿਜਪ੍ਰਭਤਾਭਗਤੁਤਬਯ

ਰਜੇਉਨਸੰਗਾਮਗਕਾਮਹਿਇਕਨਾਰਿਤੇਭਿਛੁਜਾਜਨਮੰ
 ਗਾ॥੧੮॥ਨਿਰਖਰੂਪਮੋਹਤਭਈਤੀਅਕਹਿਬਲਿਹਾਰੀ
 ॥ਬਸਹੁਗੇਹਪਾਵਨਕਰਹੁਮੈਅਸਨਸਵਾਰੀ॥ਪ੍ਰੀਤਿਦੇਖ
 ਬੈਯੋਭਗਤੁਹਿਤਦੀਨਰਸੋਈ॥ਪੈਦਾਏਬਰਪਲਪਯਨ
 ਠਾਢੀਪੁਨਹੋਈ॥੧੯॥ਛਪੈਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤਮੁਚਿਕਗੁਰੁ
 ਪੁਰਾਵਰਿਦਿਖਮੋਹੀ॥ਮਾਰਅਗਨਿਹੀਅਦਹਤਹੋਤਸੀ
 ਤਲਲਗਾਤੇਹੀ॥ਜੋਸਿਰੁਦੈਹੈਕਾਟਤਉਨਹਿਬਨਸੰਯੋਗ
 ॥ਤੀਅਸਮਝੀਕਛੁਐਰਹਤੇਪਤਿਤੇਕਰਕੋਗਾ॥ਸੁਖਨੀ
 ਦਕੰਤਸੇਵਤਹੁਤੇਕਾਟਗੀਵਅੰਨੀਤਬੈ॥ਤੁਵਹੋਤਮੀਤਏ
 ਤੀਕਗੀਨਿਰਕੋਹੈਰਹਤਿਕਰਅਬੈ॥੨੦॥ਪੈਬਿਸਮੈਯਨਕ
 ਹਤਦੁਸ਼ਕਮਕੀਨੇਨਾਗੀ॥ਪਤਿਹਤਿਬਿਲਮੁਨਕੀਨਕਹਾਸੁ
 ਕ੍ਰਿਤਮੁਹਿਮਾਗੀ॥ਸੁਨਤਰਿਸਾਨੀਨਾਰਿਉਚਸੁਰਚੇਰੁਪੁਕ

ਗੀ॥ ਪਾਏ ਪੁਰਨਰਨਾਰਿ ਬਾਂਧੁਰਗਤੈ ਦੇਗਾਰੀ॥ ਲੈਗਏ
 ਰੂਪਦਿਗਬੁਝੁ ਸੋਕਾਰੇ ਯਹਿ ਅਚਰਜ ਕੀਓ॥ ਮੁਹਮਾਕਸੇ
 ਤੀਅਪਤਿਕਹਤ ਜਨਕਾਹੁ ਕੋ ਦੇਸੁ ਨ ਦੀਓ॥ ੨੧॥ ਕਾਟੇਤ
 ਸਕਰਹਾ ਬਭੁਪਆਯ ਸੁਰਿਸ ਦੀਨੀ॥ ਲੈ ਪੁਰਬਾਹਰਗਏ
 ਦਾਸ ਅਸਹਤ ਕਰਛੀਨੀ॥ ਰੁਪਰੁਸੁ ਵਤ ਜਨਚਲੇ ਨੈਕ
 ਹੀਅਸੋ ਕੁਨਕੀਨੀ॥ ਯਹ ਸੁਭਾਵਸਦ ਸੰਤ ਦੇਖੁ ਤਜਗੁਨ
 ਹਰਿਭੀਨੀ॥ ਮੈਪਾਪ ਅਪਿਕ ਕੀਅ ਅਜਹਤੇ ਤਨਕਦੰਡ ਦੀ
 ਓਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਗਾਰੁਨਗਾ ਵਤ ਪਹੁੰਚੇ ਨੀਲਗਿਰਬਾਰਬ
 ਹੀਅਪ੍ਰੇਮਭਰਾ॥ ੨੨॥ ਭੁਗਤੀ ਰਸ ਪ੍ਰਭਭੀਗਸੇ ਵਕਨ ਅ
 ਯਸੁ ਦੀਨੀ॥ ਲੈ ਸਿਵਕਾ ਤਮਜਾ ਪੁਰਗਤੁ ਆਯੋ ਰਸਭੀ
 ਨੀ॥ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਬਚਤੇ ਉਦੇਹ ਲਗੇ ਛੁੰਛਨ ਮਪਸੰਕਾ॥ ਸ
 ਪਨਕਸਾਣੀ ਕਹਾਰੇ ਵਹੀਏ ਜਿਹਰੀਗਾ॥ ਕਰਕਾਟੇ ਦੀਨਬ

੨੬੩

ਤਾਇਕਲੀਨਚਛਾਇਸੁਪਾਲਕੀ॥ਜਬਕੀਨਡੰਡਤ
 ਉਗੇਕਰਕ੍ਰਿਪਾਭੁਟੀਨੰਦਲਾਲਕੀ॥੨੩॥ਦੋਹਰਾਪੰਡਤ
 ਨਨਚਰਨੀਪਰੇਪ੍ਰਭਤਾਬਛੀਅਫਗਾਦੀਨਕਸੋਟੀਅਕ
 ਪ੍ਰਭਬਹੁਰਦੀਓਸੁਖਸਾਗ॥੨੩॥੧੦੬॥ਮੂਲਛੁਪੇ॥ਕਰੁ
 ਟਾਂਛਾਯਾਭੁਗਤਿਛਲਏਕਲਜੁਗਪਾਦਪਰਚੇ॥ਜਤੀਰ
 ਮਰਾਵਲਜਸਜਾਮਖੇਜੀਸੰਤਸੀਹਾ॥ਦਲਾਪਦਮਮੰਨੇ
 ਰਥਰਾਂਕਦੇਜੇਗੂਜੇਜੀਹਾ॥ਜਾਡਾਚਾਚਾਗੁਸਬਾਈ
 ਚਾਂਦਨਾਧਾ॥ਪੁਰਖੇਤਮਸੇਸਾਂਚਚਤੁਰਕੀਤਾਮਨਆਪਾ॥
 ਮਤਸੁੰਦਰਪੀਧਾਗੇਸਰਮਸੰਸਾਰਚਾਲਨਾਂਪਿਨਤਚੇ॥ਕ
 ਰੁਣਾਛਾਯਾਭੁਗਤਿਛਲਏਕਲਜੁਗਪਾਦਪਰਚੇ॥੫੭॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਖੇਜੀਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਦੋਹਰਾ॥ਸ੍ਰੀਖੇਜੀਗਵ
 ਨੇਕਹੁਪਾਛੈਗੁਰਤਨੁਤਜਾਗਾ॥ਉਚਠੇਰਘੰਟਾਪਕੇਕੇ

ਬਚਨ ਅਨੁਗਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਯਹ ਬਾਜੇ ਆਪ ਤੈ ਤੈ ਤੁਮ ਕਰਹੁ
 ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹੀ ਅਮਾਂ
 ਨਾ ॥ ੨ ॥ ਛਪੈ ॥ ਅਸ ਕਹਤ ਜੇ ਸਗੀਰੈ ਕੁਪੁ ਨਿਘੰਟਨਹ
 ਈ ॥ ਦਿਖ ਅਚਰ ਜਗੁ ਏਵਾ ਸਬਾ ਕਮਿ ਬਜਾਗੁ ਰਬੁ ਏਈ ॥
 ਅਤਿ ਬਿਹਬਲ ਕਰਦਾ ਹਸਿ ਬਜਸੇ ਵਕ ਮਨ ਜੈ ਚੈ ॥ ਤਿਹ
 ਛਿਨ ਬੇਜੀ ਆਇ ਸਦਾ ਗੁਰ ਪਦ ਜਿਹ ਲੇ ਚੈ ॥ ਲੈ ਸਮਾ
 ਚਾਰ ਬੂਝੇ ਬਹੁ ਕੋ ਨ ਠਹਰਤੁ ਤਜੇ ਗਾਗਾ ॥ ਤਹ ਆਪ ਪੋ
 ਦ ਓਠਿ ਹਰਖ ਅਤਿ ਅੰਬ ਪਕੇ ਨਿਜ ਤੇਰ ਕਰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਤਤ
 ਛਿਨ ਵਾਂ ਕੋ ਛਾਰਿ ਮਪੁ ਜਾਇ ਕੀਟ ਨਿਕਾਰੇ ॥ ਜਬ ਓਨ ਤਜ
 ਗੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪੰਟ ਪੁਨਿ ਭਈ ਅਪਾਰੇ ॥ ਅਤਿ ਹਰਖ ਤਸ ਕੀਤ
 ਕਹੈ ਮੁਖ ਜੇ ਜੇ ਬਾਂਨੀ ॥ ਬੇਜੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪੁਨਿ ਬੂਝ ਸਾਪਤੁ ਮਕ
 ਹਲਖਾਂਨੀ ॥ ਗੁਰ ਅੰਤ ਬਾਸਨਾ ਗੀਯੁ ਭਗ ਜੋਗ ਛਲ

ਅੰਬ ਬਗਾ ਪਾਛੈ ਸੀਤੈ ਹਿਤ ਪਾਵਤੇ ਤਿਹ ਕਾਰਨ ਭਏ ਕੀਟ
 ਕਗਾ ॥੪॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਨਿਹ ਚੈ ਸੀਤਨ ਭਯੋ ਪਰੇ ਚਰਨ ਨਰ
 ਨਾਗਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਖੇਜੀ ਹਰਿ ਭਗਤ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹਿ ਪਾਗ ॥੫॥
 ੧੦੭ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗਾਂਥਾਂ ਕਾ ਬਾਂਕਾ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਕੁੰਡਲੀਆ ॥
 ਹਰਿ ਇਕ ਦਿਨ ਨਾਮੇ ਕਯੋ ਰੰਗ ਬੰਕ ਕਾ ਹਜਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ
 ਕੀ ਖਾਂਨ ਦੁਹਲੀ ਜੈ ਲੋਚਨ ਲਾਗਾ ॥ ਲੀਜੈ ਲੋਚਨ ਲਾਗੁ ਯੋਰ
 ਗਨੀ ॥ ਤਿਹ ਕੇਰੀ ॥ ਬਿਹ ਬਲਾ ਹਰੀ ਪੀਸੁ ਦੁਨ ਕਰਤੀ ਤਿਹ
 ਬੇਰੀ ॥ ਨਾਮਾ ਮਨ ਪੈ ਚਕਤ ਬਹੁਰ ਬੂਝਤ ਜੇਹੇ ਕਗਾ ਕਾਹੇਰੇ
 ਵਤ ਸੁਤਾ ਗਏ ਤੁਵ ਕੁਤ ਕਹਾ ਬਗਾ ॥੧॥ ਛਪੇ ॥ ਲੁਕਰੀ ਹਿਤ
 ਬਨ ਗਏ ਕੁਤ ਮੈਨਾ ਮੇਰੇ ਵਤ ॥ ਨੈ ਕੁਨ ਆਯੋ ਗਾਮ ਕਹਾ ਸਮ
 ਤੁਵ ਖੋਵਤਾ ॥ ਪੀਠ ਅੰਕ ਪਰਸੋ ਜ ਫਿਰਾਯੋ ਮੰਦਰ ਹਰਿ ਤੇ ॥
 ਤਿਹ ਹਿਤ ਹਰੀ ਪੀਸ ਪਕਯੋ ਛਾ ਲੇ ਮੁਹ ਕਰਤੇ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੈਨ

ਮੇਰੇ ਵਤੀ ਚਕੁਤ ਸੁਨਿ ਬਿਨ ਵਤ ਕੁਗਤਾ ਅਵਨੀ ਬੈਰਾਹਤ
 ਨ ਥਕੇ ਨ ਹਿਰਨ ਛਸਹਤਿ ਦੇ ਸੁਖੁ ਜਗਤਾ ॥ ੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਲੰਕਾ ਪਤਿਹਤਿ ਰਾਮ ਪ੍ਰੇਰਿ ਰਵਰ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੁਪਾਗਾ ਥਕੇ ਨ
 ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰੀ ਤੁਛ ਮੰਦਰ ਸੁਮਭਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਇਤਨੇ ਮੈ ਆਏ
 ਰਗਤ ਮਿਲੇ ਪਰਸ ਪਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਨਾਮਾਹੀ ਅਚਕੁਤ ਕੁਯੇ ਦੇਖ
 ਤਾਂ ਹਿ ਕੀਰੀਤਿ ॥ ੪ ॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ਲਕਰੀ ਪਨੁ ਅੰਨ ਕਰੈ ਦਾਰ
 ਰਾਗ ਰੀਕ ਬੀਕਤੀ ਨਹ ਰਿਹੇਤ ਅਚਵੈ ਹੈ ਸਾਧਸੀ ਤਕੈ ॥ ਚਤੁ
 ਰਥੇ ਅੰਸ ਲੈ ਕੈ ਉਦਰ ਪੋਖਨਾ ਕਰੈ ਸਾਥ ਰਕੀ ਸੇਜ ਪੈਛੈ
 ਬਾਸ ਰਕੇ ਅੰਤ ਕੈ ॥ ਮਿਤ ਕਾ ਕੇ ਬਾਸਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕੈ ਸਭ ਖਾਂਨ ਪ
 ਨਕ ਮਲਾਨ ਰਾਖੈਂ ਗੁਪਤਾ ਬੈਤਾਂ ਕੈ ਕੰਤ ਕੈ ॥ ਕਾਂਸੀ ਪੈ ਚੰਦਲ
 ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਆਇ ਪਰੈ ਤੈ ਸੇਸੀ ਨ ਛਡੈ ਕੋਟ ਕਰੈ ਤੰਤ ਮੰਤ
 ਕੈ ॥ ੫ ॥ ਛੁਪੈ ॥ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਨ ਵਕ ਛੁਕ ਪਨੁ ਦੀਯੈ

੨੬੫

੦
੦
੦

ਕੋ॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਸੁਖ ਪਾਇ ਰੁਜਨ ਨਿਸਚਲ ਪ੍ਰੇਤਾਂ ਕੋ॥ ਪ੍ਰ
ਨਭ ਮਗ ਮੈ ਕਹੀ ਇਨ ਹਿ ਇੰਛ ਕਛੁ ਨਾਂਹੀ॥ ਫਿਗ ਗਹਿ ਦੇਖੁ
ਰਹੇ ਗਏ ਲਕਰਨ ਬਨ ਮਾਂਹੀ॥ ਆਗੇ ਚੁਨ ਕਰ ਰਾਖੀ ਪ੍ਰਭੁ
ਦੇਖ ਛੇਦੁ ਨਾਂਹੀ॥ ਕਾਹੇ ਸੁਮ ਕਰ ਲੈ ਚਲੁ ਯੁਧ ਰਬੀਨੀ
ਕਬਹੁਨ ਲਹੀ॥ ੬॥ ਸਿਰੁ ਕਰ ਪਗ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਕਾਜ ਕਰ ਕਰੈ
ਤਾਗ॥ ਸੁਨਿਨਾ ਮਾਮਨ ਅਨ ਦਸ ਮਧ ਲੈ ਗਏ ਅਗਾਗਾ ਅ
ਗੈ ਪਨੁ ਗ੍ਰਹ ਪੂਰੈ ਹਰੀਤੀਨ ਹਿ ਕੋਊ॥ ਕਹਿ ਰਿਕਾ ਦੇਰ ਕਬੀਕ
ਨਹਿ ਮਾਨ ਤਸੇਊ॥ ਕਰ ਦਾਨ ਸੁਜ ਸੁਕੀ ਚਾਹੁ ਜਿਹ ਕਹਨਾ ਮਾ
ਰਖ ਪਾਂਸ ਸਬਾ॥ ਯਹ ਬਿੰਤੁ ਰਿਪਾ ਨਿਪਿਦੀ ਓਤੁ ਵੇਰੇ ਗਹੁਰੇ
ਗਸੁਖੇ ਨ ਅਬਾ॥ ੭॥ ਮ੍ਰਿਗਾ ਤਿਸ੍ਰਾ ਜਲ ਪਾਇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸੁਮਤ
ਕੋਭਾਣੀ॥ ਮਾਯਾ ਦੁਖ ਗ੍ਰਹ ਤਜੇ ਬਸੇ ਬਨ ਮੈ ਤਬ ਜਾਣੀ॥
ਸੁਖ ਨੇ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਕਹੀ ਮੁਹਿ ਆਯ ਸੁਮਾਨੁ॥ ਅਸਨ ਬਸ

ਨਹਿਤਲੇਹੁਕਛੁਕਲੀਨੇਸੁਖਰਜਾਨਹੁਪੁਨਿਆਇਵਸੇ
 ਨਿਜਗੇਹਜਨਪ੍ਰਭਪ੍ਰਤੰਛਦਰਸਨੁਦਯੋ॥ਇਹਬਿਧਇਕ
 ਠੇਕਛੁਕਾਲਰਹਿਨਾਮਾਨਿਜਆਸੁਮਗਯੋ॥੮॥੧੦੮॥
 ਮੂਲਛਪੈ॥ਪਰਅਰਥਪਰਾਇਨਰੁਗਤਜੇਕਾਮਪੇਨਕ
 ਲਯੁਗਾਂਕੋ॥ਲਛਮਨਛਲਰਾਲਹੁਸੰਤਜੇਪਪੁਰਤਜਾਗੀ
 ॥ਸੂਰਜਕੁੰਭਨਦਾਸਾਬਿਮਾਂਨਾਖੇਮਬਿਰਾਰੀ॥ਭਾਵਤਬਿ
 ਰਹੀਭਰਤਨਛਰਹਰਿਕੇਸਲਟੇਰਾ॥ਹਰਿਦਾਸਅਨੁਪਜ
 ਚਕ੍ਰਪਾਂਨਦੀਓਸਰਜੂਤਟਡੇਰਾ॥ਤਿਲੋਚਨਪੁਰਖਦੀਬਿੰ
 ਜੁਲੀਓਂਪਵਬਨਚਰਬੀਸਕੋ॥ਪਰਅਰਥਪਰਾਇਨਰੁ
 ਗਤਜੇਕਾਮਪੇਨਕਲਯੁਗਾਂਕੋ॥੯॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਲਹੁਰੁ
 ਗਤਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਦੋਹਰਾ॥ਲਹੁਰੁਗਤਕੇਪ੍ਰੇਮਕੋਕੋਕ
 ਵਿਬਰਨੈਪਾਗੁ॥ਬਿਮੁਖਦੇਸਜਾਵਤਭੁਏਤਾਚੰਡੀਕੋਦੁਗ॥

੨੬੬

੧॥ ਬਲੁ ਦੈ ਪੈ ਨਰਮਾ ਗਨਿਤ ਕਰਹਿ ਪਾਪ ਸਠ ਭੁਗਾ ਦਯਾ ਪਰ
ਮੁਜਾਨ ਤਨ ਕਛੁ ਜੀਅ ਹਿੰਸਾ ਹੀ ਅਪੁਗਾ ॥ ੨॥ ਛਪੈ ਪਕਰ ਭ
ਗਤ ਲੈ ਗਏ ਦੁਸ੍ਰ ਦੇ ਵੀ ਕੇਖਾਨਾ ॥ ਸਿਰਕਾਟ ਨਹਿਤ ਕਾ ਛਖਤ
ਗੋਪੇ ਦੇ ਸਵਪਾਨਾ ॥ ਦਿਖ ਦੇ ਵੀ ਬਿਪਰੀਤ ਨਿਕਸ ਪ੍ਰਿਤ ਮਾ ਕੋ
ਠਾਗੀ ॥ ਵਾਂ ਕੋਖ ਤੁਧੁ ਛਿਨ ਇਵਾਹ ਕਰੀ ਵਾ ਕਟ ਡਾਗੀ ॥ ਜੇ ਤੇ
ਸੁਦੁਸ੍ਰਣਾ ਛੇਤ ਹਾਂ ਅੰਗ ਭੰਗ ਸਭ ਕੇ ਕੀਏ ॥ ਭੀ ਗੇ ਚੰਡੀ ਪ
ਟਰ ਕੁ ਮੈ ਤਉ ਨਹਿ ਸਜਾ ਵਤ ਹੀਏ ॥ ੩॥ ਦੁਸ੍ਰ ਗਏ ਲੈ ਜੀਵ
ਦੇ ਵਿਠਾ ਛੀ ਕਰ ਜੇਗੀ ॥ ਛਮੁ ਹੁਰ ਗਤ ਅਪਗਾ ਪਮੋ ਰਮੈ ਦਾ
ਸੀ ਤੇਗੀ ॥ ਲਭੁ ਬਿਸ੍ਨੁ ਪਦਗਾ ॥ ਇਨਿ ਤੁਕਰ ਹੋਤ ਬਚੰਡੀ ॥ ਪੁ
ਨਿਜਨ ਕਪੜੇ ਬੁਲਾਇ ਮਾਤ ਅਸਕ ਕੁਨ ਖੰਡੀ ॥ ਵਿਸਤਾਰ
ਹੁਰ ਗਤੀ ਦੇ ਸਮੈ ਸੁਤਿ ਮਾਰਗ ਸਭ ਚਲਹਿ ਨਗ ॥ ਇਹ ਬਿਪ
ਕਰਹੋ ਏ ਭਗਤ ਬਹੁ ਕਹ ਬਰੋਨੇ ਤਿਹ ਪ੍ਰੇਮ ਬਗ ॥ ੪॥ ੧੦੮॥

ਸਾਖੀ ਤਿਲੋਕ ਨਾਥ ਸੁਨਾਰ ਜੀ ਕੀ ਆਟੀ ਕਾ ਛਪੋ ਪੂਰ ਬਦੇ ॥ ੨੬੭ ॥
 ਸਪ੍ਰਸਿੱਧ ਭਗਤੁ ਤਿਲੋਕ ਮਹਾਂ ਬਗਾ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੀ ਰਾਸਿ ਬ
 ਸਤਿ ਹਸਤ ਨ ਕਾਰ ਕਰ ਗਾ ਸੰਤ ਨ ਸੋ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੇਵਕ ਹੋ ਮ
 ਨ ਬਚ ਕੁਮਾਰ ਖੋਟ ਨ ਵਾਂ ਕੇ ਰਿਦੈ ਪਾਟ ਗਛੁ ਪਰੰ ਕਸਮ ਆਤਿ
 ਹਕਾਰੀ ਗਾਹ ਸੁਭ ਜਾਂ ਨ ਕੈ ਨਿਪਤਿ ਕਨਕ ਬਹੁ ਰਤ ਨ ਦੀ ਆ ਦੁਹ
 ਤਾਂ ਬਿਵਾਹ ਮੁਹਿ ਦਿਵਸ ਕਛੁ ਰਚਿ ਜਗਾ ਵਭ ਲਿਭਾਂਤ ਕੀ ਆ ॥ ੧ ॥
 ਲੋਕੁ ਪਤਿ ਤੇ ਬਿੰਤ ਭਗਤੁ ਨਿਜ ਗ੍ਰਹ ਮੈ ਆਯੋ ਆ ਵਤ ਨਿਤ
 ਪ੍ਰਤਿ ਸੰਤ ਕਾ ਦਨ ਅਵਸਰ ਨਹੀ ਪਾਯੋ ਬਹੁ ਬਿਪਿ ਕਰ ਪਕਵ
 ਨ ਨਿਪਤਿ ਪਨਸਾ ਪਾਜਿ ਵਾਏ ॥ ਜੇ ਅਨੁਚਰ ਗ੍ਰਹ ਆਇ ਕਾ ਲੁਦੈ
 ਰੋ ਨਿਤ ਗਾਏ ॥ ਦਿਨ ਏਕ ਕਯੋ ਜਬ ਲਗਾਨ ਮੈ ਦਾਸ ਪਠੈ ਨਿਪਕ
 ਪਕਰਾ ਅੰਨ ਹੁਤਿ ਲੋਕ ਕੋ ਪਕਰ ਅਬ ਬਹੁ ਛਲ ਕੀ ਨਿਨਾਹਿ
 ਡਗ ॥ ੨ ॥ ਦੇਖੇ ਬ੍ਰਿਤ ਰਿਸੁ ਰੇ ਭਗਤ ਆ ਗੈ ਗੀ ਭਾਖੀ ॥ ਮੱਝ ਲਕ

ਰਮੈਆਂਉਬਸਤੁਸਰੁਹੀਕਰਗਾਖੀ॥ਮਾਂਨਬਾਤਪੁਵਗਏਦਸ
 ਪਾਛੈਜਨਗੁਗੋ॥ਪਾਂਚਕੋਸਬਨਗੁਦਤਹਾਂਛਪਿਹਰਿਅਨੁ
 ਗਗੋ॥ਉਤਰੁਯੋਕਾਲਆਯੋਨਪੀਬਹੁਰਪਠਾਏਨਿਪਤਿਕ੍ਰਿ
 ਤਾ॥ਜਨਗੁਪਪਾਰਗਏਭੁਪਕੇਲਾਜਗੁਗਤਕੀਜਗਤਪਿਤਾ॥੩॥
 ਸੰਪੁਟਖੇਲੁਜੇਸਭਾਮਾਂਹਿਭੁਖਨਦਿਖਰਾਏ॥ਜਗਮਗਤਅਤਿ
 ਜੇਤਿਸੇਸਨਹਿਛਬਿਸਕਗਾਏ॥ਗੀਝਕਹੋਭੁਪਾਲਮਾਂਗੋ
 ਜੇਰੁਚਿਤੇਗੀ॥ਸੰਤਚਰਨਸੇਪ੍ਰੀਤਿਗੋਯਹਮਨਸਾਮੋਗੀ॥੪॥
 ਰਬਸਨਿਪਪਨਦੀਨੈਤਬਲੈਆਏਜਨਗੋਹਪੁਗਾਉਠਿਰੇਰਮੇ
 ਛਾਕਕੋਰਿਤਖਟਰਸੋਰੇਜਨਗਚੇਸਕਾ॥੫॥ਕੁੰਡਲੀਆਤ
 ਬਜਿਵਾਇਦਿਜਸੰਤਪ੍ਰਦਾਨਮਾਂਨਦੈਭੁਗਾ॥ਪੰਨਤਿਲੋਕਨਰ
 ਨਾਰਿਕਪਕੀਨਜੰਗਾਰੁਪੁਗਾ॥ਕੀਨਜੰਗਾਰੁਪੁਗਪ੍ਰਭੁਪੁਨਿਕ
 ਨਪਾਏ॥ਬਹੁਬਿਪਿਦੈਪਕਵਾਂਨਰਗਤਕੋਗਬਸਮਝਾਏ॥

ਕੀਨੇਜੋਗਤਿਲੋਕਜਾਹੁਤਾਂਕੇਰਹੁਕੋਅਬਾ।ਖਟਰਸਅਸਮਜਿ
 ਵਾਇਦੇਤਪਾਛੈਰੂਪੀਤਬਾ॥੫॥ਪੁਨਿਕਹਿਕੋਨਤਿਲੋਕਪ੍ਰਭਸ੍ਰ
 ਰਨਕਾਰਜਿਹਜਾਤਿ।ਭੁਪਤਿਕੇਭੁਖਨਗਛੇਦੀਨੇਪਨੁਹਰਖ
 ਤਾਦੀਨੇਪਨੁਹਰਖਾਤਵਾਹਭੰਡਾਰਕੀਨੇ॥ਮਗਨਭਯੋਸੁ
 ਨਿਭਗਤੁਗੇਹਆਯੋਰਸਭੀਨੇ॥ਦੇਖਦਰਬਰੁਹਪੁਰਪ੍ਰਭੁ
 ਮਹਿਮਾਹੀਯਮੈਗੁਨਾਦੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਨਸੰਤਰਜਜਾਚ
 ਤਪੁਨਿਪੁਨਿ॥੬॥੧੧੦॥ਮੂਲਛਪੈ॥ਅਭਿਲਾਖਅਪਿਕਪੁ
 ਰਨਕਰਨਚਿੰਤਾਮਹਿਟੇਚਤੁਰਦਾਸਾ॥ਸੋਮਭੀਮਸੋਮਨਾਥ
 ਵਿਕੋਵਿਸਾਖਾਲਮਯਜਾਨਾ॥ਮਹਦਾਮੁਕੰਦਗਨੇਸਾਤਿਬਿ
 ਰਮਰਪੂਜਗਜਾਨਾ॥ਬਾਲਮੀਕਿਬਿਪਬਜਾਸਜਗਨਸ੍ਰ
 ਸ੍ਰਬੀਨੁਲਆਚਾਰਜਾ॥ਹਰਿਭੁਲਾਲਾਹਰਿਦਾਸਬਾਂਹ
 ਬਲਰਾਘਵਆਰਜਾ॥ਲਾਖੋਛੀਤਰਉਂਪਵਕਪੁਰਘਾਟ

੨੬੮

ਮਘੁਰੀਕੀਓਪ੍ਰਕਾਸਾਮਭਿਲਾਖਅਧਿਕਪੂਰਨਕਰਨ
ਦਿੰਤਾਮਾਇਏਚਤੁਰਦਾਸਾ॥੬੬॥ਭਗਤਪਾਲਦਿਜਭਗ
ਤਏਬਾਨਾਇਤਚੁਰਪੀਗਾਦੇਵਾਨੰਦਨਕਾਰੀਅਨੰਦਮੁਕੀ
ਦਮਾਧੀਪਤਿਸੰਤਰਾਮਤਬੋਰੀ॥ਖੇਮਸ਼ੀਰੰਗਨੰਦਬਿਸ਼ਨੁ
ਦਾਬਾਜੁਸੁਤਭੋਰੀ॥ਛੀਤਮਵਾਰਕਾਦਾਸਮਾਧਵਪਾਂਡੁ
ਰੂਪਾਦਾਮੇਦਗਾਭਲਨਗਰਭਗਵਾਂਨਕਾਨੁਕੇਸੇਸੇਪੈਪਗਾ॥
ਦਾਸਪ੍ਰਯਾਗਲੇਹੰਗਗੁਪਾਲਨਾਗੁਸੁਤਕਹਿਭਗਤਿਭੀਗਾ॥
ਭਗਤਪਾਲਦਿਜਭਗਤਏਬਾਨਾਇਤਚੁਰਪੀਗਾ॥੧੦੦॥ਬ
ਜੀਨਾਬਓਡੀਸਾਵਾਰਕਾਜੇਵਕਸਬਹਰਿਭਜਨਪਗਾਕੇ
ਸੋਪੁਨਿਹਰਿਨਾਥਭੀਮਖੇਤਾਗੋਵਿੰਦਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥ਬਾ
ਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨਬਠਭਰਥਾਮਚੁਤਅਪ੍ਰਾਬ੍ਰਤਪਾਰੀ॥ਪੰਡੋਗੋਪੀ
ਨਾਥਮੁਕੀਦਰਾਜਪਤਿਮਹਾਂਜਸਾ॥ਗੁਨਨਿਪਜਸੁਗੋਪਾਲ

ਦੇਇਭਗਤਨਕੋਸਰਬਸੁਆਸੀਅੰਗਸਦਾਸਾਨਿਧਿਰਏਕੁ
 ਤਪੁੰਨਪੁੰਨਭਲਭਾਗਭਗਾਬਝੀਨਾਬਉਡੀਸਾਵੁਰਕ
 ਸੇਵਕਸਬਹਿਰੁਜਨਪਗ॥੧੦੧॥ਹਰਿਸੁਜਸਪ੍ਰਚੁਰਕ
 ਰਜਗਤਮੈਏਕਵਿਜਨਅਤਿਜੈਉਦਾਗਾਬਿਦਯਾਪਤਿਬ੍ਰ
 ਮਦਾਸਬੋਰਨਚਤੁਬਿਹਾਰੀ॥ਗੋਵਿੰਦਗੀਗਾਰਾਂਮਲਾਲਬ
 ਰਮੰਗਲਕਾਰੀ॥ਪੀਯਦਯਾਲਪਰਸਹਾਂਮਭਗਤਿਭਾਣੀਕੇ
 ਟੀਕੇ॥ਨੰਦਸੁਵਨਕੀਛਾਪਕਵਿਤਕੇਸੋਕੇਨੀਕੇ॥ਅਸਕਰ
 ਪੁਰਨਨਿਪਤਿਭੀਖਮਜਨਦਯਾਲਗੁਨਾਂਹਿਪਾਗਾਹਰਿ
 ਸੁਜਸਪ੍ਰਚੁਰਕਰਜਗਤਮੈਏਕਵਿਜਨਅਤਿਜੈਉਦਾਗਾ॥
 ੧੦੨॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਗੋਵਿੰਦਸ੍ਰਾਮੀਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਦੇਹਗਾ॥
 ਗੋਵਿੰਦਸ੍ਰਾਮੀਭਗਤਕੀਪ੍ਰੀਤਿਨਸਕੋਬਖਾਂਨਾਛਾਂਕੋਸਖ
 ਬਨਾਇਨਿਜਖੇਲਤਸ੍ਰਾਮਸੁਜਾਂਨਾ॥੧॥ਸ੍ਰੀਜਸੁਨਾਤ

੨੫੫

ਕੰਜਮੇਇਕਦਿਨਦਿਹਰਤਕਾਂਨੁ॥ਆਯੋਗੋਵਿਦਦਵਜਬਤ
 ਬਉਠਗਏਸੁਜਾਂਨ॥੩॥ਛਪੋ॥ਪਾਛੈਦੋਕੋਭਗਤੁਕਾਭਾ
 ਗੇਲੈਦਾਈ॥ਮੁਹਿਬਹੁਬਿਪਿਸੁਮਦੀਨਬਾਰਨਿਜਚਲੇਪ
 ਰਾਈ॥ਭਗਤਗਯੋਕਰਸਜਾਮਛੁਟੇਬਲਸੋਭਗਵੰਨਾ॥ਪੈ
 ਠੇਮੰਦਰਮਾਂਹਿਦੇਖਸ੍ਰਾਮੀਭੁਰਿਸਾਂਨਾ॥ਸੋਈਖੇਡਨਗੁੰਨੀ
 ਹੀਅਪਤੀਮਾਂਨਅਵਗਯਾਸੇਵਕਨਾ॥ਦੈਧੰਕਾਮੰਦਰਤੇਕਛੇ
 ਮਤੁਟਿਰਆਵਹੁਦੁਸੁਜਨਾ॥੩॥ਤਉਨਮਨਰਿਸਜਾਇਜੰਦ
 ਪਪ੍ਰਭਕੋਹੀਅਤੇਕੋ॥ਬੈਠੇਰਾਧਾਕੰਡਅਧਿਕਮਨਮੈਵਿਸੁ
 ਪੋਕੋ॥ਕਬਹੁੰਕਆਵੈਕੰਜਦੇਉਠਲੁਵਾਂਕੇਛਲਕਰਾ॥
 ਇਤਪ੍ਰਭਭੋਗਨਖਾਤਰਿਦੈਅਤਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਰੂਰਾ॥ਪੰਡ
 ਦੇਖਤਅਚਰਜਗੇਬੇਲੇਫਿਪਾਨਿਪਾਂਨਤਬਾ॥ਮੁਹਿਭੋਜਨ
 ਸੁਝੈਗੋਤਉਸ੍ਰਾਮੀਕੀਰਿਸਜਾਇਜਬਾ॥੪॥ਕੰਡਲੀਆ॥

ਕਰਜੇ ਰੇ ਪੰਡਾ ਕਾਤ ਕੀ ਨੇਤਿ ਅਪਰਾਧਾ ॥ ਰਾਵਰ ਰਿਦਕਾ
 ਸੁਹਤ ਜੇ ਕੀ ਨੇ ਕਾਜ ਅਸਾਧਾ ॥ ਕੀ ਨੇ ਕਾਜ ਅਸਾਧ ਤਉ ਮੰ
 ਦਰ ਤੇ ਕਾ ਛੇ ॥ ਤੁਮ ਕੇ ਕਾਂ ਕੀ ਕਾਂ ਨ ਜਾਂ ਹਿ ਫਰ ਅਤਿ ਦੁਖ
 ਬਾ ਛੇ ॥ ਉਨ ਨ ਅਵਗਯਾ ਕੀ ਨ ਨੈ ਕੁ ਬੇਲੇ ਪੁਨ ਬਚਹਿ
 ॥ ਭਾਗ ਜੇ ਵਾਂ ਕੇ ਦਾ ਵਲੈ ਤਤ ਬਚੇਟ ਦੀ ਨ ਕਰਾ ॥ ੫ ॥ ਤਾਂ ਤੇਰ
 ਗੀ ਦੇ ਤਸੇ ਮੇ ਕੋ ਨੈ ਕੁ ਨ ਚੈ ਨਾ ॥ ਬਿਹਰਨ ਜਾਵੈ ਕੰਝ ਬਤ ਬਦ
 ਤੇਰ ਕੈ ਗੈ ਨਾ ॥ ਤਬ ਵਹੇਰ ਕੈ ਗੈ ਨ ਚੇਟ ਮਨ ਭਾਵਤ ਮਾਰੇ ॥ ਟਿ
 ਰ ਮੁਹਿ ਕਵਨੁ ਛੁਡਾਇ ਚਿਤ ਹੀ ਅਭੁਈ ਅਪਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਬ
 ਨਗਾਏ ਨ ਸਰਤ ਜਾਇ ਵਾਂ ਕੀ ਰਿਸ ਕਾਂਤੇ ॥ ਤੁਮ ਬਹੁ ਭੋਜਨੁ
 ਪਰੇਤ ਨ ਕਪਾਯੋ ਨਹੀ ਤਾਂਤੇ ॥ ੬ ॥ ਛੇ ਮੈ ॥ ਹਸ ਕਰ ਜੇ ਵਕਰ
 ਏ ਭਗਤ ਚਰਨੀ ਸਬ ਲਾਗੇ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਕਰ ਮਨੁ ਹਾਰ
 ਜਾਹਿ ਤੇਹੀ ਅਰਿਸ ਭਾਗੇ ॥ ਭੋਜਨੁ ਸੁਮੀ ਪਾਇ ਪ੍ਰਿਥ ਮਪਾ

੩੦੦

੦

ਛੈ ਪ੍ਰਭ ਪਾਯੋ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਜਨ ਕਰ ਸੇ ਚੜ੍ਹਿ ਸ੍ਰੀ ਦਿਖ ਦਾ ਵਲ
 ਗਾਯੋ ॥ ਹਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਭਾਰੇ ਆ ਕਠਲ ਤਉ ਨ ਬੋਲ ਜੋਯ
 ਤੁ ਬਗਾਜ ਬਨੈ ਕੁਨ ਪ੍ਰਭ ਪੀਰੇ ਭਏ ਪੁਨਿ ਰਿਸ ਉਠ ਜੋ ਮਾਰ ਕ
 ਗਾ ॥ ੨ ॥ ਦੇਖ ਭਗਤ ਅਤਿ ਕੇ ਪਭਾਗ ਪੈ ਠੇ ਜਲ ਮਾਂਹੀ ॥ ਤ
 ਹੀ ਸ੍ਰਮੀ ਗਏ ਜੇਰ ਕਰ ਕਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਂਹੀ ॥ ਅਬ ਮੇ ਕੋ ਜਨ
 ਛਾਡ ਬਹੁਰ ਅਪਰਾਪੁ ਨ ਠਾਂਤਾ ॥ ਹਮ ਤੁਵ ਨਾਂਹੀ ਮਾਂਨ ਲੇਤ ਤੁ
 ਮ ਕ ਬਹੁੰ ਨ ਮਾਂਨਤਾ ॥ ਪੁਨਿ ਇਕ ਦਿਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪ੍ਰਿਥ ਮਹੀ ਮਾਂ
 ਗੇ ਭੇ ਜਨ ਭਗਤ ਬਗਾ ਰਿਸ ਨੈ ਕੁਨ ਦੀ ਨੇ ਸੇ ਵਕ ਨ ਲੂਟ ਬਾ
 ਰੁ ਦੀ ਓਭੁੰ ਮਢਗਾ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰਮੀ ਕੀਨ ਅਸੀ ਤ ਬ੍ਰਿਤ ਸਬ ਜਾਇ
 ਬਖਾਂਨੀ ॥ ਸੁਨਿ ਮਹੀਤ ਮੁਸਕਾਇ ਨਿਕਟਿ ਬੋਲ ਜੋਰ ਸਖਾਂਨੀ
 ॥ ਕੋਨ ਹੇਤ ਛਰ ਕਾਇ ਬਾਰ ਜਨ ਕਹਤ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪ੍ਰਿਥ ਮ
 ਪਾਇ ਹਰਿ ਅਸ੍ਰ ਦੋਰ ਬਨ ਕੋ ਨਿਤ ਜਾਈ ॥ ਮੈ ਪਾਛੈ ਛੈ ਛਤ

ਫਿਰਤ ਦੁਖ ਮਾਂਗਾ ਪ੍ਰਿਥਮ ਯਹ ਹੋਤ ਕਰਗਾ ਲਖਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਕਲ ॥ ੩੦ ॥
 ਚਰਨੀ ਪਰੇ ਇਹ ਬਿਧ ਚਰਤ ਅਪਾਰ ਬਰਗ ॥ ੫ ॥ ੧੧੧ ॥
 ਮੂਲ ਛਪੈ ॥ ਜੇ ਵਸੈ ਬਸਤ ਮਥੁਰਾ ਮੰਡਲ ਤੇ ਦਯਾ ਦ੍ਰਿਸ਼
 ਮੋਪਰ ਕਰੇਗਾ ॥ ਰਘੁਨਾਥ ਗੋਪੀਨਾਥ ਰਾਮ ਭਵ ਦਾ ਸੁਸ਼੍ਰਮੀ
 ॥ ਗੁਣ ਮਾਲੀ ਚਿਤ ਉਤਮ ਬੀਰੁ ਲਮਹਾਟ ਨਿਹਕਾਂ ਮੀ ॥
 ਨਦਨੀ ਦਨ ਰਘੁਨਾਥ ਰਾਮ ਨੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਮੁਰਲੀ ਮੋਤੀ ॥
 ਹਰਿ ਦਾਸ ਮਿਸਰ ਗਵਾਂਨ ਮੁਕੰਦ ਕੇਸੇ ਦੇ ਤੋਤੀ ॥ ਚਤੁਰੁ
 ਚਰਿਤ ਬਿਸ਼ਨੁ ਦਾਸ ਬੈਨੀ ਪਦ ਮੋਰਿ ਪਰਧੋਗਾ ਜੇ ਵਸੈ ਬ
 ਸਤ ਮਥੁਰਾ ਮੰਡਲ ਤੇ ਦਯਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਮੋਪਰ ਕਰੇ ॥ ੧੦੩ ॥ ॥
 ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਣ ਮਾਲੀ ਮੋਵਾਂ ਕੀ ਨੁਖਾ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤਿ ਕੇ ਰੂਪ ਬਰਪਹਰਤ ਗੁਣਾ ਹਾਰ ॥ ਗੁਣ ਮਾਲੀ
 ਨਾਮ ਤਿਹ ਯਾਂ ਤੇ ਪਕਯੋ ਸੁਢਾਗ ॥ ੧ ॥ ਵਾਸੀ ਸਹਰ ਲਹੌਰ ਕੋ ਤਿ

ਤਬਿਜਭੁੰਮਸੁਹਾਇ॥ ਲੈਕੁਟਬਪਨੁਗਯੋਤਹਦੇਖਕੁੰਜਸੁਖ
 ਪਾਇ॥ ੩॥ ਹਰਿਭਾਵੀਸੁਤਤਨੁਤਜੋਤਿਹਨਾਰੀਜਨਬੋਲਾ॥
 ਲੇਹੁਜੁਤਾਮਨਭਾਵਪਨੁਸੁਹਰਹਰਤਨਅਮੋਲਾ॥ ੩॥ ਪਤਿ
 ਬਿਨੁਪਨੁਕਿਹਕਾਜਤੀਅਜਨਕਫਿਪਾਕਰਮੋਹਾਦੀਜੋਛਾਕੁ
 ਰਸੇਵਅਬਦਈਭੁਗਤਕਰਛੋਹ॥ ੪॥ ਛਪੈਅਬਲਾਮ
 ਨਭਯੋਪ੍ਰੇਮਅਧਿਕਸੇਵਤਹਰਿਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਅਤਿਹਿਤਪੁਰਸਿ
 ਸਮਾਇਬਗਰਤਿਹਬੇਲਤਨੀਤੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਪਰਪਰਹੋਪੂਰਿਬ
 ਰਜਤੀਅਬਾਲਪਠੇਗਾਹਿ॥ ਆਗੇਛੀਜਤਟੁਕੁਭੋਗਨਹਿਛੀ
 ਜੋਦਖਲਹਿ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋਨਅਵਗਯਾਕਰੀਮੈਹਾਬੋਭੋਗਨਾ
 ਰੀਕਯੋ॥ ਟਹਬਾਲਕਖੇਲੈਆਇਜਬਤੋਹੀਅਕੋਬਿਗਾ
 ਦਯੋ॥ ੫॥ ਪ੍ਰੇਮਨੀਰਚਖਭੁਰੇਕਹਤਬਾਲਾਪੁਨਿਬੈਨਾ॥ ਤਨ
 ਕਛੁਕਬਹੁਦੰਦੀਨਤੁਮਰਾਜਿਵਨੈਨਾ॥ ਨਿਜਾਵਿਚਾਰਭਲਿਕੀ

ਨਪਰਤਰਜਬਾਲਾਟਾਏ॥ ਜੇਤੁਮਕੋਯਹਭਾਵਕਾਲੁਸਭ
 ਲੇਉਬੁਲਾਏ॥ ਬਹੁਪੁਰਿਭਾਕੀਤੋਰਸਿਰਾਮਬਭੇਜਨਕੋਖ
 ਯੁਗਿ॥ ਤਬਮੁਸਕਾਏਬਚਪ੍ਰੇਮਸੁਨਿਅਚਯੋਮਸਨਨਿਜ
 ਰੂਪੁਕਰ॥ ੬॥ ੧੧੨॥ ਮੂਲਛਪੇ॥ ਕਲਿਜੁਗਜੁਵਤੀਜਨਭ
 ਗਤਰਾਜਮਹਿਮਾਸਭਜਾਂਨੈਜਗਤ॥ ਸੀਤਾਸ਼ਾਲੀਸੁਮਤਿ
 ਸੋਭਾਂਪ੍ਰਭਤਾਉਮਾਭਟਿਅਨੀ॥ ਗੰਗਾਗੋਰਾਕੁਟਰਿਉਵਠਾਂ
 ਗੋਪਾਲੀਗਣੇਸਦੇਹਾਂਨੀ॥ ਕਲਾਂਲਖਾਂਕਤ੍ਰਗਗਾਢਭਾਂ
 ਮਤੀਸੁਚਸੁਤਿਧਾਮਾ॥ ਜਮੁਨਾਕੋਲੀਰਾਮੀ॥ ਗਦੇਵਾਏ
 ਭਗਤਨਬਿਸ਼ਾਮਾ॥ ਜੁਗਜੇਵਾਕੀਕੋਕਮਲਾਏਵਕੀਰੀ
 ਰਾਹਰਿਚੇਰੀਪੈਖੈਭਗਤ॥ ਕਲਜੁਗਜੁਵਤੀਜਨਭਗਤਾ
 ਜਮਹਿਮਾਸਭਜਾਂਨੈਜਗਤ॥ ੧੦੪॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਗਣੇਸਦੇ
 ਹਾਤੀਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾਦੇਹਗਾ॥ ਦੇਸਭਿਭੁਛੋਕੋਨਿਪਤਿਮ

ਪੁਕਰਨਾਂ ਮਬਖਾਂ ਨਾ। ਤਾਂ ਕੀ ਨਾ ਰਿਗਣੇ ਸਦੇ ਜਾਂ ਨਤ ਭਗਤੀ ਰਸ
 ਨਾ॥੧॥ ਸੰਤ ਸਾਧ ਜੋ ਆਇ ਪੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਸਾਧੀ ਤਿ॥ ਛਾਡ
 ਡਾਈ ਗਾਜ ਨਿਜ ਪਗ ਪੈਵਤ ਜਨ ਨੀਤਿ॥੨॥ ਛੁਪੇ॥ ਏਕ ਦਸ
 ਪਰ ਸਾਧ ਭੇਖ ਬਕਾਜਿ ਮਤ ਹੁਆ ਯੋ॥ ਰਾਂ ਨੀਵਾਂ ਕੀ ਕੀਨ ਪੂ
 ਜ ਆਸਨ ਬੈਠਾ ਯੋ॥ ਦੇਖੀ ਨਾ ਰਿਇ ਕਾਂਤ ਕਹਤ ਸਠ ਪਨ ਮੁਹ
 ਦੀ ਜੈ॥ ਰਾਂ ਨੀ ਕੁਖ ਨ ਸਕ ਲਈ ਏਠ ਗਤ ਉਨ ਭੀ ਜੈ॥ ਪਨ ਬਾ
 ਤੀ ਮੇਰਿ ਬਤਾਉ ਅਬ ਦਸੁ ਸਾਧ ਰਿਸ ਭਰ ਕਯੋ॥ ਅੰਤ ਰਸ
 ਮੀਤੁ ਮਸੰਤ ਜਨ ਲੀਜੇ ਪਨ ਜਹ ਪੈਰ ਕਯੋ॥੩॥ ਮੇਰੇ ਛਿਗੇ
 ਬਿੰਤ ਸਕ ਲਮੈ ਦੀਨ ਉਠਾਈ॥ ਬਸ ਹੁਰੈ ਨ ਇਹ ਸਦਨ ਭਰੇ
 ਦੇ ਉਮੰਗਾਈ॥ ਸੁਪੇਤੀ ਅਕੇ ਬਚਨ ਦਸੁ ਉਨ ਛੁਲਕ ਰਜਾਂ
 ॥ ਪਕਰਾਵੈ ਯਹ ਪ੍ਰਾਤ ਕਾ ਛਛੁਰ ਕਾਰਿ ਸਠਾਂ ਨੇ॥ ਸਠ ਜੰਘ
 ਪ੍ਰਹਾਰੀ ਨਾਰਿ ਕੇ ਚਲੇ ਰੁਪਗ ਦਿਖ ਭਾਗ ਡਗਾ ਤਾਂ ਹੀ ਛਿਨ

ਨਿਪਗਯੋਮਹਲਮੈਸੁਨਿਚਾਂਨੀਮਨਸੋਕਕਰਗਾ॥੪॥ਲੀਨੀਰਕੁ
 ਛਪਾਇਦੇਖਹੀਅਕੁਪਹਿਸਾਵੈ॥ਅਬਹੀਜਾਤੇਨਿਕਟਿਸੀਤੁ
 ਮਤੁਪਕਰਮੰਗਾਵੈ॥ਵਿਨਕਰਬਾਂਪੀਜਾਂਘਬਸੜਸੋਛਾਂਪ
 ਨਕੀਨੀ॥ਦੁਰਿਗੋਪਤਿਮੋਹਿਅਪਾਵਨਤੀਅਮਾਤਿਛੀਨੀ॥
 ਸੁਨਿਛਿਕੋਭੁਪਪੁਨਿਚਤੁਰਦਿਨਆਯੋਛਿਗਕਹਿਕੁਲਗ
 ਹੀ॥ਵਹਕੋਨਬਿਥਾਪਜਾਗੀਕੋਏਬੋਲਬੈਦਮੋਛਦਲਹੀ॥
 ਪਾਟਾਰਹੀਬਹੁਭਾਂਤਬੁਝਵੇਬਿਨੁਨਰਹਾਯੋ॥ਪ੍ਰਭਪਦਸਪ
 ਤਕਰਾਇਸਕਲਬਿਰਤੰਤਸੁਨਾਯੋ॥ਗੀਫੁਰਯੋਸੁਨਿਕੁਪ
 ਨਾਰਿਕੋਕੀਓਪ੍ਰਣਾਮਾ॥ਪਰਕੁਮਕੀਨੀਲਾਜਛਡਕਹਿਧ
 ਨਿਤੁਬਾਂਮਾ॥ਜਾਂਤੇਸੋਗਨਸੇਵਾਕਰਹੁਆਵਹਿਜੇਪੁਕਸੀਤ
 ਛਰਾ॥ਭੁਗਤੀਕਰਨੇਲਾਗੇਸਬੈਦੇਸਕੁਪਕੇਨਾਰਿਨਗਾ॥੬॥੧੧੩॥
 ਮੂਲਛਪੇ॥ਹਰਿਕੇਸੀਮਤਜੇਭੁਗਤਤੇਦਾਸਨਕੇਦਾਸਾ॥ਨਰ

ਬਾਹਨ ਬਾਗੀਸ਼ਜਦਾ ਪੁਜੈ ਮਲਜਦਾ ਪੁਜੈ ਮਲਵੀ ਦਾ ਵਤ
 ॥ ਜਯੰਤਾ ਪਾਰਾ ਰੂਪ ਮਨ ਰੁਈ ਉਦਾਰਾ ਵਤਾ ॥ ਗੰਭੀਰ ਅਰ
 ਜੁਨ ਜਨਾਰਦ ਨਗੇ ਵਿਦਯੀਤਾ ॥ ਦਮੋਦਰ ਸਾਂਪ ਲੋਗਾ ਵਈ
 ਈਸ਼੍ਵਰ ਹੇਮ ਬਦੀਤਾ ॥ ਮਯਾਨੰਦ ਮਹਿਮਾ ਅਨੰਤ ਗੁਣੀ ਲੇ
 ਤੁਲਸੀ ਦਾਸ ॥ ਹਰਿ ਕੇਸੀ ਮਤ ਜੇ ਭਗਤ ਤੇ ਦਾਸ ਨ ਕੇ ਦਾਸ ॥
 ੧੦੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਪੁਜਾ ਸੀਤ ਕੀ ਆਪੁ ਨ ਤੇ ਅਪਿ ਕੀ ਕਹੀ ॥ ਯਤੈ
 ਬਚਨ ਪਰਵਾਨ ਦਾਸ ਗਾਵਰੀ ਜਟ ਜਾਨੇ ਕਾਉ ॥ ਬ੍ਰਿਚੀ ਬਨਿ
 ਆਗਾਂ ਮਮੀ ਭੇਤੇ ਮੋਹਨ ਬਾਗੀ ਦਾਉ ॥ ਮਾਭੇ ਠੀ ਜਗ ਦੀ ਸਦ
 ਸਲਛ ਮਨ ਚੜ੍ਹ ਥਾਵ ਲਭਾ ਗੀ ॥ ਨੁਨਿ ਪਥ ਮੈ ਭਗਵਾਨ ਸੁਵੈ
 ਸਲਖਾਂ ਨਗੇ ਪਾਲ ਉਪਾਗੀ ॥ ਜੇ ਵੇਨੇ ਹੋਗੇ ਪਾਲ ਕੇ ਭਗਤਿ
 ਇਸ੍ਵਰ ਤਾਨਿ ਰਬਹੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਪੁਜਾ ਸੀਤ ਕੀ ਆਪੁ ਨ ਤੇ ਅਪ
 ਕੀ ਕਹੀ ॥ ੧੦੬ ॥ ਜਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਭੁਵਨੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥

ਏਹਗਾਜੇਵਨੇਰਪੁਰਮੈਰਹਤਸ੍ਰੀਗੁਪਾਲਹਰਿਦਾਸ॥
 ਸਾਧਸੇਵਹਿਤਾਚਿਤਕਰਤਪ੍ਰੇਮਭਗਤਕੀਰਾਸਿ॥੧॥ਛਪੇ
 ॥ਅੰਯੋਪ੍ਰੀਛਲੇਨਸੰਤਇਕਬਿਰਕੁਮਾਂਬਗਾਤਿਨਪ੍ਰਤਿਕ
 ਯੋਗਪਾਲਚਲਹੁਭੇਜਨਪਾਵਹੁਪਗਾਕਬਹੁਨਦੇਖਤਨ
 ਰਿਬਦਨਕੈਸੇਕਰਜੈਚੈ॥ਚਲੀਏਪ੍ਰਭੂਨਿਸੀਕਤੀਅਇਕਕੇ
 ਨਛਪੈਚੈ॥ਗੁਰਗਯੋਸੰਤਗੋਪਾਲਕੇਛਪੀਨਾਰਿਆਯਸੁਸੁ
 ਨੀ॥ਦੁਹਤਾਜਨਕੀਨਹਿਸੁਪਕਛੂਤਿਨਜਾਂਨੇਆਏਮੁਨੀ॥੨॥
 ਤਿਹਕੰਨ੍ਯਾਯਹਿਨੇਮਸੰਤਜੋਗੁਰਮੈਆਵੈ॥ਦੁਪਮਲਾਈਖੰ
 ਭਭਾਰਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿਜਿਵਾਵੈ॥ਵਿਸੁਪਗੀਭਬਸੰਤਕੇਪੁਕੀ
 ਨੇਅਤਿਭਾਰੀ॥ਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲਕੇਬਾਂਮਕਯੋਲਹਿਮੁਕੀਮਾਰੀ॥
 ਤਬਕਰਜੋਰੇਬੇਲਜੋਭਗਤਦਾਹਨਦਿਸਮਨਮੇਦਖੀ॥ਮੁਹਿਕ
 ਰਨਪ੍ਰਹਾਰਕੇਸੰਤਬਰਕਯੋਅਪਾਵਨਮਨਮੁਖੀ॥੩॥ਸੁਨਤ

ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਬੈਨ ਸਾਧ ਚਰਨੀ ਲਪਟਾਯੋ ॥ ਰਾਵਰਿ ਉਪਾਸੁਨੀ ਦ
 ਸੁਪ੍ਰੀਛਾਹਿਤ ਆਯੋ ॥ ਰੁਯੋ ਮਨੋ ਰਬੁ ਪੂਰ ਸਕਲ ਸੰਕਾਹੀ ॥
 ਨਾਸੀ ॥ ਛਿਮ ਕਰਹੁ ਅਪਗਾਧ ਦੇਹੁ ਭਗਤੀ ਸੁਖ ਰਾਸੀ ॥ ਇ
 ਹ ਭਾਂਤ ਮਿਲੇ ਦ੍ਰੈਸੰਤ ਬਰਕੀਨੀ ਬਿਨਤੀ ਪਰਸ ਪਗਾ ਜਗਤ
 ਨ ਕਪਦਾਰਥ ਸਕਲ ਜੈਲਹਤ ਨ ਸਮਤਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ॥ ੬ ॥ ੧੧੪ ॥
 ਮੂਲ ਛਪੇ ॥ ਪਰਮਹੰਸ ਬੀਸਨ ਬਿਖੇ ਭਯੋ ਬਿਭਾਗੀ ਬਾਂਨਰੇ
 ॥ ਮਰੁ ਪਰਖੰਡ ਨਿਵਾਸ ਭੁਪ ਸਭੁ ਆਗਾ ਕਾਗੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ
 ਬਿਸ੍ਵ ਸਭੁ ਗਤ ਪਦਰਜ ਬ੍ਰਤ ਪਾਗੀ ॥ ਜਗੀ ਨਾਥ ਕੇ ਦੁਹਰਦ
 ਤੈਤਨ ਪ੍ਰਭ ਪੈਪਾਏ ॥ ਵਣੀ ਦਾਸ ਕੀ ਦਾਇਉਂ ਡੀਕਰ ਫੇਰ ਪਾਠ
 ਏ ॥ ਸੁਰਧਨੀ ਐਘ ਸੀ ਸਰਗ ਤੇ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕਛੁ ਤਾਂਨਰੇ ॥
 ਪਰਮਹੰਸ ਬੀਸਨ ਬਿਖੇ ਭਯੋ ਬਿਭਾਗੀ ਬਾਂਨਰੇ ॥ ੧੦੭ ॥
 ਸਾਖੀ ਸੁਲਾਖਾ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ਸੋਰਠਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੀ ਖੰ

ਨਲਾਖਾਜਾਤਿਸੁਬਾਂਨਰੇ॥ ਪ੍ਰਗਟੁਡੈਮਬਖਾਂਨਜੁਨਿਲੀ
 ਜੈਤਾਂਕੀਕਥਾ॥੧॥ ਤਿਹਗੁਰੁਆਵਤਸੰਤਬਹੁਬਿਧਿਭੋਜ
 ਨੁਕਰਤਸੇ॥ ਜੇਵਤਸਾਧਅਨੰਤਨਿਤਪ੍ਰਤਿਉਤਮਵਰਗਤਤ
 ਗ॥੨॥ ਛਪੈ॥ ਪਕਯੋਬਡੇਦੁਗਭਿੰਛੁਭਏਸਰੁਜੀਵਦੁਖਾਰੀ
 ॥ ਆਵਤਭੋਜਨਹੇਤੁਗੁਰਾਤਵਾਰੇਨਰਨਾਗੀ॥ ਇਕਦਿਨਤੀਜ
 ਸਮੇਤਮੰਤ੍ਰਲਾਖਾਯਹਕੀਨੋ॥ ਅਬਪਤਿਨੈਕਨਕਪੈਭੋਰਭ
 ਗਹਿਦੁਖੁਲੀਨੋ॥ ਨਿਸਸੁਪਨੇਮੇਆਏਪ੍ਰਭੁਮਤੁਰਾਗੁਮਿ
 ਲਅੰਨਅਬਾ॥ ਇਕਭੈਸਲਵਾਣੀਪਠੈਮੈਤਣਨਪੈਹੈਪ੍ਰਤੈ
 ਕਬਾ॥੩॥ ਇਹਬਿਧਿਕਹਿਪ੍ਰਭੁਗਏਨਾਗਭਯੋਚਕਤੁਰੁ
 ਤੁਬਗਾ॥ ਛਿਗਲਾਖਾਕੇਗੁਮਪੰਚਬੈਠੈਅਪੁਨੇਪਗਾਤਿਨ
 ਮੈਤੇਏਕਬਲਉਛੁਜੋਹਰਿਪ੍ਰੇਰਦੀਓਮਨਾ॥ ਭੁਪਡੰਡਸਦੁਰ
 ਤਡੰਡਤੁਮਧਰਮਲਹੇਜਨਾ॥ ਸਰੁਹੰਮਾਨੀਯਹਬਾਤਬਰਹੈ

ਹੁਲੀਨਪਦਾਸਮਾਜਿ। ਰੁਰਗਾਡੇਰੁਗਾਤੈਗੁਰਗਾਏਲੀਨਪੰਚ
ਨਿਜਕੁੰਸਭੁਣਾ॥੪॥ ਗੇਹੁੰਕੋਠੀਡਾਰੁਗਾਤਮੁਖਮੁੰਦ੍ਰੇਵਾਂਕੋ
॥ਨੀਚੇਨਾਨੇਖੇਲਵਾਗਪੀਸਤਨਿਤਤਾਕੋ॥ਕਬਹੂੰਨਤੁਟੈਅੰ
ਨਸਹਸੇਰੇਜਨੁਨਰਪਾਵਹਿ॥ਦੇਤਅਸੀਸਾਦੀਨਤ੍ਰਿਪਤਿਉ
ਨਿਜਗੁਹਿਜਾਵਹਿ॥ਇਹਬਿਧਿਪ੍ਰਤਅੰਨਅਪਾਰਗੁਯੋ
ਕਟੋਕਾਲਬਹੁਸੁਖਲਯੋ॥ਪੁਨਿਆਰਵਾਰਕੇਦੇਸਤੇਛੋ
ਰਗਤਪ੍ਰੇਮਹਿਗਯੋ॥੫॥ਕਈਕੇਸਪ੍ਰਭਵਾਰਦੰਡਪਰਨਾ
ਮਕੀਓਪ੍ਰਨ॥ਦੇਖਕਸ੍ਰਸ੍ਰੀਜਗਨਨਾਥਸਿਵਕਾਪਠਈਕਨ
॥ਬੁਝਤਬੁਝਤਦਾਸਪ੍ਰਭੁਕੇਜਨਪਹਿਆਏ॥ਚਛੁਪਾਛੁ
ਕੀਮਾਂਹਿਦੇਵਆਗਜਾਸੁਖਪਾਏ॥ਕਰੋਜੋਰਕਹਤਲਾਖਾਰ
ਗਤੁਕਰਹੁਇਪਾਨਿਰਬਾਹਪਨ॥ਪੁਨਐਰੁਦਾਸਪਠਏਪ੍ਰਭੁ
ਇਹਅਵਸਰਅੰਨਹੁਸੁਜਨ॥੬॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਦਰਸਲਾ

ਲਸਾਰਗਤਕੀਆਂਨੁਬੇਗਚਛਾਇਆਬਰਵਸਤਾਕੇ
 ਪਾਲਕੀਆਯਸੁਫੇਰਿਨਜਾਇਆਆਯਸੁਫੇਰਿਨਜਾਇਪੁ
 ਕੁਪਰਸੇਸੁਖਪਾਣੀਆਇਕਨਿਸਸੁਪਨੇਮਾਂਹਿਬਚਨਭਾਖੇਜ
 ਦੁਰਾਣੀਆਬਰਪ੍ਰਾਪਤਿਤੁਵਸੁਤਾਦੀਜੀਏਦਿਖਬਹੁਸਰਸ
 ਾਲੋਕਲਾਜਨਹਿਕਾਜਸੰਤਸੇਵਾਪਨਦਰਸਾ॥੧॥ਪੁਨਿਪੁ
 ਰਕਹਿਮੈਂਦੇਉਪਨੁਕੀਜੈਸੁਤਾਬਿਵਾਹਾਇਤਨੇਮੈਂਜਾਗੇ
 ਰਗਤੁਬਿਦਾਭਏਨਿਪਰਾਹਾ॥ਬਿਦਾਭਏਨਿਪਰਾਹਪ੍ਰਭੁਅ
 ਗਜਾਚਲਿਆਯੋਦੀਜੈਲਾਖਾਬਿੰਤਮੇਹਿਪ੍ਰਭਸੁਪਨਬ
 ਤਾਯੋ॥ਨੈਕੁਨਮਾਂਨਤਭਗਤੁਪਰੀਨਿਸਚਕਤਨਰਸੁਨਿ॥ਅ
 ਬਹੁਕਰਕੁਨਸੰਤਪ੍ਰਭੁਸੁਪਨੇਭਾਖੀਪੁਨਿ॥੮॥ਕੋਰਕੁਪਕਰ
 ਜੋਰਕਸੀਲਾਖਾਪਨੁਕਛੁਲੇਹਾ॥ਤੋਮਾਰਗਤੁਵਛਾਡੋਮਾਂਨੀ
 ਜੋਰੁਚਿਦੇਹਾ॥ਮਾਂਨੀਜੋਰੁਚਿਦੇਹਾਸਹਸਖਟੁੰਡੀਦੀਨੀ॥ਅ

੩੦੬

ਏਕਾਹਿ ਇਕਸਤਕਲਾਇਕੰਨਜਾਇਤਕੀਨੀ॥ ਸੰਤਨਦੀਏਖਵ
 ਇਦੰ ਮਬਾਕੀਜੇਹੋਗਾ॥ ਇਹਬਿਧਿਸੇਵਤਸੰਤਭਗਤਲਾਖ
 ਨਿਸ਼ਕੋਰਾ॥ ੯॥ ੧੧੫॥ ਮੂਲਛੁਪੈ॥ ਜਗਤਬਿਦਤਨਰਸੀ
 ਭਗਤੁਗੁੰਜਰਪਰਪਾਵਨਕਰੀ॥ ਮਹਾਂਸਮਾਰਤਕਲੋਗਭੂ
 ਤਲਵਲੇਸਨਜਾਨੈ॥ ਮਾਲਾਮੁੰਦਾਦੇਖਤਾਸੁਕੀਨਿਦਾਣਨੈ॥
 ਮੈਸੇਕੁਲਉਤਪੰਨਭਯੋਭਾਰੋਤਸਿਰੇਮਾਇ॥ ਉਸਰਤੇਸਰਕੀ
 ਓਖੀਡੋਦੇਖਹਿਖੋਯੋਜਿਨਾ॥ ਬਹੁਤੁਠੈਰਪਰਚੇਦੀਓਰਸਰੀਤ
 ਭਗਤਹਿਰਦੈਪਰੀ॥ ਜਗਤਵਿਦਤਨਰਸੀਭਗਤੁਗੁੰਜਰਪ
 ਰਪਾਵਨਕਰੀ॥ ੧੦੮॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਨਰਸੀਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਛੁਪੈ
 ॥ ਜੁਨਾਗਫਪੁਰਨਾਮਪ੍ਰਗਟਗੁਜਰਾਤਦੇਸਬਗਾਜਨਮਬ
 ਨਿਕਰਾਜਲੀਨਿਮਾਤਪਿਤਤਜੇਪ੍ਰਾਨਕਰਾ॥ ਨਰਸੀਨਹਿਕਛੁਰਾ
 ਨਕੁਤਬਡਪਨੁਲੀਨਿਸਬਾ॥ ਖੇਲਤਆਯੋਬਾਲਸੰਗਭਾਬੀ

ਜਲਦੈਅਬਾ। ਤੁਹਿਦੁਪੁਤਾਹੈਆਵਤੀਕਹਿਪਠਤੇਗੁਪਕਜ
 ਲਗਾ। ਮੁਨਿਬਜੀਗਬਚਨਰਿਸਗਨੈਸਿਸਨਿਪਿਨਮਾਂਗਜਲੁ
 ਤਨਕਜਗਾ॥੧॥ ਕਾਂਸੋਕਹੋਪੁਕਾਰਬੂਤਯਾਂਕੇਵਸਨਿਜਦਿਨ
 ॥ ਜਾਇਸਿਵਾਲੇਬੈਠਮਗਨਜੀਵਨਤੇਭਲਗਿਨਾਤੀਨਦਿਵ
 ਸਬਿਨੁਅਸਨਪਾਨਗੇਸੰਭੁਵਿਚਾਗੀ॥ ਭੁਪਦ੍ਵਾਰਜੋਬੈਠਦੇਤ
 ਨਿਧਿਮੈਤ੍ਰਿਪੁਰਾਗੀ॥ ਮਾਂਗਗੁਰੁਚਿਬਹੁਸੁਤਦੇਉਤੁਵਜੇਪ੍ਰਭ
 ਪ੍ਰਯੋਸਦੀਜੀਏ॥ ਮੁਹਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਪ੍ਰਾਗੀਸਦਾਚਲੁਬਿੰਦ
 ਬਨਲੀਜੀਏ॥ ੨॥ ਮੁਰਲੀਪੁਨਿਪ੍ਰਭਕਰਤਗਾਸਿਮੈਦੇਖੇਅ
 ਗੇ॥ ਲੇਤਪ੍ਰਾਗਤਿਪ੍ਰੀਤਿਲੀਏਸਯਚਰਿਭਵਬਾਗੇ॥ ਤੈਸੇ
 ਨਰਸੀਭੀਨਚਖਨਸੋਕੀਨਪ੍ਰਣਾਮਾ॥ ਨੇੜਨਸੋਸਿਵਪੁਜਕਰੀ
 ਆਗੇਘਨਸੁਜਾਮਾ॥ ਲੈਬਿਦਾਸੰਭੁਆਸੁਮਗਏਨਰਸੀਤਹ
 ਠਾਢੇਗਯੋ॥ ਜਹਚਿਤਵਉਸੁਤਤਹਆਉਮੈਧਜਾਨੁਪਕੁਯਹ

ਪ੍ਰਭਕਯੋ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਯਬਚਜੁਨਤਭਗਤੁਜੁਨਗਛਮ
ਯੋ॥ਪੁਨ੍ਰਸਿਰਪੋਪਾਰਗਾਇਹਰਿਪਦਰੰਗਛਯੋ॥ਨਰਸੀਬੋ
ਰੇਸੁਨੇਸਾਸੁਪਤਿਸੰਗਦੁਖਾਰੀ॥ਲਿਖਯੋਨਟਰਤਲਿਲਾਰ
ਸੇਕੁਤਨੀਏਮਹਿਤਾਰੀ॥ਸੁਨਿਸੁਤਾਬਚਨਸੁਭਨੀਤਕੇਬਿਦ
ਕੀਨਬਹੁਪਨੁਦੀਓ॥ਪਤਿਚਰਨਾਇਲਗੀਤੀਆਸੁਨਿਪ੍ਰ
ਕੁਨਾਨੁਲਸਯੋਹੀਓ॥੪॥ਏਕਬਾਲਦ੍ਵੈਸੁਤਾਭਟੀਕੁਮਕੁਮਕ
ਰਕੈਤਬਾ॥ਹਰਖਸਾਪਦਿਖਪ੍ਰੇਮਐਰੁਸਠਦਿਜਰਿਸਪੈਸਬਾ॥
ਗਯਾਨੀਦਿਯਕਹਰਹੇਤਦਪਮਾਂਨੀਨਹਿਬਾਤਾ॥ਪੰਕਤਿਨਜਾਰ
ਕੀਨਭਗਤਕਛੁਸੇਕੁਨਜਾਤਾ॥ਇਹਪੁਰਮੇਹੁੰਡੀਕੈਨਕਰਬੁਝ
ਸੰਤਸਾਠਿਦਿਯਨਪ੍ਰਤਿ॥ਨਰਸੀਹੁੰਡੀਚਹੁਦਿਸਸਹੀਪ੍ਰਿਥਮ
ਨਾਂਹਿਕਰਕਰੈਸਤਾ॥੫॥ਸੰਤਨਜੁਪਸੁਭਾਵਹਾਸਿਸਾਚੀਕ
ਰਜਾਂਨੀ॥ਨਰਸੀਆਗੈਰਾਖਬਿੰਤਸਬਬਾਤਬਖਾਂਨੀ॥ਰ

ਹਿਰੈ ਸੇਠ ਬਜਾਰ ਚਲ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਹਿ ਬਤਾਉ ॥ ਸੰਤ ਨ ਮਾਂ ਨ ਹਿ ਬ
 ਤ ਜਾ ਨਿਹਾ ਸੀ ਕਰਕਾਉ ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਾਰਕ ਮਾਂ ਵਲ ਸਾਹੁ ਹਿ ਲਿਖ
 ਹੁੰਡੀ ਤਾਂ ਪੈਦਈ ॥ ਵਾਰਕਾ ਬੂਝ ਮਾਂ ਵਲ ਨ ਕੋ ਪਰੇ ਸਿੰਧ ਤਟੁ
 ਖੁਲਈ ॥ ੬ ॥ ਇਤੈ ਸੋ ਕਵ ਸਿਸੀਤ ਉਤੈ ਨਰ ਸੀ ਯਹ ਕੀਨੀ ॥
 ਸਹਸਰੁ ਪਈ ਆਦੀ ਨਰ ਚੜੇ ਭੰਡਾ ਰਾਭੀਨੀ ॥ ਰੇਨ ਨ ਕੋਡੀ
 ਰਾਖ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਾਂ ਹਿ ਵਿਚਾਰੀ ॥ ਜਾਂ ਕੇਗੁ ਹੋ ਪੈ ਜਮਾਟੇ ਕੁੰਡੀ
 ਤਿਹ ਖੁਦਾਰੀ ॥ ਲੈ ਪਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਏ ਸੰਤ ਪਹਿ ਸਹਸਰੁ ਪਈ ਆ
 ਦੀਏ ਬਗਾਜੁ ਰਾਸਤ ਕਾ ਪਾਨੀ ਓਰ ਦੇਰ ਚਹੁ ਭੰਡਾ ਰੋਦਾ
 ਸਕਰਾ ॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ॥ ਮੀਠੀ ਮੀਠੀ ਬਾਂਤੈ ਸੁਨਿ ਗੀ ਸੁਰ ਹੋ ਸੰਤ
 ਸਬ ਛੁੰਛ ਗੋਪੁਰੀ ਨੈ ਕੁੰਨ ਤਾਂ ਚੀਨੈ ਪੈ ॥ ਜਾਨਤ ਹੋ ਕੋ ਉ
 ਮੈ ਕੋ ਨਰ ਸੀ ਜਿ ਮਰੋ ਛਪਿ ਆਉ ਸੁਪਿ ਆਈ ਦਾਸ ਚੀਠੀ
 ਜਾਹੁ ਲੀਨੈ ਪੈ ॥ ਨਰ ਸੀ ਮੁਹਿ ਟੀਸ ਜਮਾ ਲਾਖੈ ਪਚੀਸ ਕੀਨੀ

ਬਜਾਨ ਬਛੈ ਸੀ ਸਚਿ ਤਖੀ ਸਤਨੰਦੀ ਨੇਪੈ ॥ ਯਾਂ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭੀ ਜੇ
 ਉਡੀ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕੀ ਜੇ ਲੀ ਜੇ ਆਪਨਾ ਇ ਬਿਦਾ ਭਏ ਸੰਤ ਭੀ ਨੇ
 ਜੈ ॥ ੫ ॥ ਛਪੋ ॥ ਨਰ ਸੀ ਕੋ ਦੇ ਪਤਿ ਸਾਹ ਬਰ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਤਨ
 ਪੁਲਕਤ ਚਖ ਭਰੇ ਸੰਤ ਤੇ ਲੀ ਨ ਛੁਪਾਈ ॥ ਕਛੁ ਦਿਨ ਗੋਪਨਿ ਅੰ
 ਲੁ ਸੇ ਠਲਾ ਗੀਤ ਆਏ ॥ ਵੇ ਸੇ ਰਾਸੀ ਕੀ ਨ ਭਗਤਿ ਕੇ ਗੋਪਣ
 ਏ ॥ ਨਿਜ ਜਨ ਕਾਰਜ ਹੋਤ ਪੂਰਤਿ ਆਤਿ ਟੇ ਗੀਤਿ ਲਕੁ ਦੀਆ ॥
 ਸਾਹ ਲਿਖ ਮਾਂਗੀ ਜੇ ਵ ਬਹੁ ਦੀ ਨ ਲਾਗੁ ਤਿਹ ਬਿਦਾ ਕੀਆ ॥
 ੬ ॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦੁ ॥ ਨਰ ਸੀ ਪ੍ਰਤਿਤੀ ਅਕਰੇ ਬਿਨਤੀ ॥ ਦਿਨ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਪਾਂਚ ਯਹੈ ਗਿਨਤੀ ॥ ਗਾਨ ਬਾਜ ਮੰਗੇ ਨਰ ਸਾਜਨ ਹੀ ॥
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਯਾਨੁ ਪਰੇ ਬਡ ਕਾਜ ਯਹੀ ॥ ੭ ॥ ਪਤਿ ਕੀ ਬਤੀ ਆਤੀ
 ਅਸੀ ਸਪਰੀ ॥ ਉਤਰੁ ਪੂਰੁ ਪੁੰਗੀ ਅਸੇ ਚਕਰੀ ॥ ਸੁਚ ਸੇਵਕ
 ਕੀ ਨਿਪਰ ਛੁਜ ਗਨੀ ॥ ਮੁਹੁ ਭਾਖਤ ਚੇਹ ਲੇ ਕਪਨੀ ॥ ੮ ॥ ਅ

ਰਿਲਾਹਾਂ ਨੀ ਰਾਜ ਸਮਾਜ ਸੰਗ ਲੈ ਪੂਰਾ ਗਏ। ਨਿਜ ਨਿਜ ਮ
 ਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿਚਾਰਤ ਨਰ ਭਏ। ਨਰ ਸੀ ਪਿਤ ਕੇ ਮਿਤ੍ਰ, ਪ
 ਆਯੋ ਅਬੈ। ਦੇ ਨੇਹੈ ਪਨੁ ਭੂਰ ਕਹੈ ਇਕ ਯੋਤ ਬੈ॥ ੧੩॥ ਇਕ ਦਿ
 ਸ ਭੂਖਨ ਗਛਤ ਜੁ ਪਾਰਤ ਪਟ ਕਹੂੰ। ਠੇਰੇ ਠੇਰੇ ਪੈ ਕਾਜ ਕਹਾਗ
 ਨਤੀ ਲਹੂੰ। ਗਾਵਤ ਮੰਗ ਲਗੀ ਤਰੁ ਕਮਨੀ ਆਇਹੂੰ। ਰਿਕਤਿ
 ਲੋਤ ਮਨਿ ਤਜ ਦੇਵ ਦਰਨਾ ਦਹੂੰ॥ ੧੩॥ ਸੋਰਠਾ। ਇਹ ਬਿਪਦ ਦੀ
 ਜਨੇਤ ਕੇ ਕਾਟਿ ਤਿਹ ਬਰਨ ਨ ਕਰੈ। ਸੋਹਤ ਗਜ ਸਿਰ ਕੇਤ ਅਨਿ
 ਕਰੀ ਗਬਾਜ ਨ ਬਜੈ॥ ੧੪॥ ਦੇਹ ਗਾ। ਉਤ ਲਾਗੀ ਜਬ ਸਗੁਨ
 ਦੇ ਗਏ ਸੇਠ ਕੇ ਪਾਂਮ। ਸੁਨਤ ਬਿਕਲ ਮੁਹ ਛਤ ਪਕੇ ਪਨ ਉਠਕ
 ਹਦੁ ਖਠਾਂਮ॥ ੧੫॥ ਤਾਲ ਕੂਟ ਨਿਰਲ ਜਨ ਸੇਨਾ ਚਤ ਬਰਾਬ
 ਜਾਗ। ਕੀਨ ਸਗਾਈ ਤਾ ਸੁਸੁਤ ਨੈ ਕੁਨ ਕੀਨ ਦਿਚਾਗ॥ ੧੬॥ ਡਾ
 ਰੀ ਪੁਤੀ ਕੁਪ ਕਾਇ ਅਜਹੂੰ ਫਿਰੇ ਵਜਾਇ। ਕਹਿ ਦਿਜ ਕਾਟ

੩੦੯

ਅੰਗਸ੍ਰਮੁਹਿਜਾਂਸੋਤਿਲਕਬਨਾਇ॥੧੭॥ਕਾਬਿਤੁਆਬਾਲ
 ਬੀਜਪੁੰਨਖਟੁਨੇਹਰਨਖੋਟੁਕੋਊਨਰਸੀਜਨਕਬਡੇਸਾਹਜਗ
 ਜਾਂਨਪੈ॥ਗਾਵਤਬਜਾਵਤਜੁਪ੍ਰੇਮਹਰਿਜੁਕੇਕੁਕਯੋਕਾਹੁਕੇ
 ਨਮਾਰੋ॥ਮਾਂਗਵੇਕੋਕਰਠਾਂਨਪੈ॥ਐਰੁਜੁਨਿਬਾਤਉਤਪਾਤੁ
 ਅਤਜਾਗਸੇਠਿਦੈਕੋਪਨੁਕੁਰਜੁਤਾਪਤਿਰਾਖੋਮਾਂਨਪੈ॥ਇ
 ਤਨੇਮੈਆਇਕਾਹੁਕਹੀਜੰਦਾਆਟੀਬਹੁਚਕਯੋਸੁਨਿਸੇਠਿ
 ਗਬੁਫੀਸੋਬਖਾਂਨਪੈ॥੧੮॥ਪਾਪਗੀਛੰਦਾ॥ਕੋਗਨੈਬਾਜਰ
 ਬਗਜਪਦਾਤਾ॥ਤਿਛੁਨੀਰਨਪੁਰਕਹਾਅਸਲਬਾਤਾ॥ਵਹ
 ਬਿਪ੍ਰਪਛੋਕਰਿਬਿਨੈਸਾਹਾ॥ਹਮਲਾਜਗਾਵਹੇਹਾਬਾ
 ਹਾ॥੧੯॥ਪ੍ਰਭੁਰੁਲੀਕਰਹਿਨਰਸੀਬਖਾਂਨਾ॥ਸੁਨਿਮੁਸਕਾਏ
 ਕਰੁਣਾਨਿਪਾਂਨਾ॥ਨਵਨਿੰਧਿਸਿੰਧਿਦਿਜਦੀਨਸਾਥਾ॥ਬਾਂਟੈਪ
 ਛਾਂਨਸੁਭਦੇਹੁਹਾਥਾ॥੨੦॥ਸੁਤਿਬਿਧਿਬਿਵਾਹਕੀਨੇਕ੍ਰਿਪ

ਲਾ। ਬਛਗਈ ਜੋਤੁਰਗਾਏ ਆਲਾ। ਨਿਜੁਰਗਤ ਕਾਜ ਕਰਗਾ ॥
 ਏਗੇ। ਕੇ ਬਰਨਸ ਕੈ ਰੁਗਤੀ ਸਨੇਗਾ। ੨੧॥ ਛਪੇ। ਕਹਪਠ
 ਈ। ਯਹ ਬਾਤ ਸੁਤਾ ਨਗਸੀ ਪ੍ਰਤਿ ਐਸੇ। ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਸਾਸੁਲਰ
 ਤਚਹਤ ਛੁਛਕਿ ਤਜੈਸੇ। ਸੁਨਤ ਸੀ ਦੇਸੈ ਰੁਗਤੁ ਤਬੇਗਾਡੀ
 ਚਛਿਪਾਯੋ। ਜਾਇ ਪੋਰ ਸਨਿਕੀ ਜਨਕਤੁ ਮੇਰੇ ਆਲਿ ਆਯੋ
 ॥ ਦਿਖ ਚੀਰ ਫਟੇ ਦੁਹਤਾ ਰਿਸੀ ਕੋ ਨਕਾਜ ਆਵਨ ਕੀ ਚੀ। ਅ
 ਗੈ ਸਾਸੁਲਰਤੀ ਪੁਤੀ ਅਬਤੁ ਵਦਿਖ ਕੈਸੇ ਜੀਓ। ੨੨॥ ਪ
 ਪਰੀ ਛੰਦਾ। ਕਰੁਣਾਂ ਦਿਖ ਕਹਿ ਜਨ ਪੀਰ ਪਾਗ। ਬੂਝੁ ਹੁਸ
 ਸੁਕਾ ਚਹਤ ਆਗਿ। ਬੂਝੀ ਰਿਸ ਕਹਿ ਕੁਜਾ ਲੇਂ ਉਮਾਂਗਾ। ਕਹ
 ਚੀਰ ਅਸ ਜੇ ਆਪ ਨਾਂਗਾ। ੨੩॥ ਪੁਨਿ ਕਹ ਕੰਨ ਜਾ ਮੈ ਚੇਰਿ ਤੇਗਿ।
 ਕਛੁਲਾਇ ਕਹਿ ਦਿਖ ਕਹਿ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ। ਹਾਸੀ ਕਰ ਮਾਸੁ ਕਹੀ ਬ
 ਤਾ। ਪਹਿਰਾ ਵੇਪਟ ਪੁਰਜੁ ਤਾਗਾਤਾ। ੨੪॥ ਚਿਤਾ ਤੁਰ ਪਿਤਾ ਮੈ

ਕਹੀ ਜਾਇ॥ ਮਤੁ ਭੂਲ ਕਾ ਜਟਿ ਰਬੁ ਆਇ॥ ਪਿਤ ਕਾ ਤਐ
 ਰੁਗੁ ਰਜਨ ਰਿਸਾਇ॥ ਮਨ ਮੋ ਦਕ ਤੇ ਛੁਪ ਜਾ ਬਿਲਾਇ॥ ੩੫॥
 ਕੁੰਡਲੀ ਆਗੂ ਲੇਵੈ ਪਾਹਨ ਅਬੈ ਰਿਸ ਭਰਸਾ ਸੁਬ ਖਾਂਨਾ ਰਿ
 ਰੇ ਰੇ ਸੁਡੇਰਾ ਦੀ ਓ ਮੰਜਨ ਹਿਤ ਪਠ ਪਾਂਨਾ॥ ਮੰਜਨ ਹਿਤ ਪਠ ਪਾਂਨੁ
 ਲਪਰਤਨ ਅਸਤ ਤੇ॥ ਬਰਖਾ ਬਾਰਸ ਮੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਿਹ ਪ੍ਰੇਮ
 ਤੇ॥ ਪਟ ਪਰਦੇ ਕਰ ਵਾਰ ਲਗੇ ਗਾਵਨ ਗਾਵਨ ਲੇ॥ ਕਰੁਣਾ ਕ
 ਰਕਰ ਰਿਪਾਨੇ ਤਜ ਲਤਨ ਸੁਪਿਭੁ ਲੇ॥ ੩੬॥ ਪਾਪਰੀ ਛੰਦਾ ਜ
 ਬੋਲੇ ਚਖਾ ਦਿਖਾ ਨਿਕ ਚੀਰਾ॥ ਹਰਖ ਤਦੁ ਹਤਾ ਪ੍ਰਤਿਕਰ
 ਤਪੀਰਾ॥ ਬੋਲੁ ਹੁਕੰਨ ਜਾ ਆਈ ਅਪਾਗਾ ਜਿ ਜਿਹ ਮਨ ਰੁਚਿਲ
 ਨੇਵਿਚਾਰਾ॥ ੩੭॥ ਨਹਿ ਬਛਤ ਪਟ ਤਦਿਖ ਬਿਸਮ ਭਾਇ॥
 ਜਿ ਮਾਛਿ ਗਦਰ ਜੀ ਰਚੇ ਬਨਾਇ॥ ਨਿਜ ਬੋਲ ਸਾਜੁ ਪਾਹਨ
 ਦੀਨਾ॥ ਇਕ ਰਜਤ ਦੁਤੀ ਆਗਾਟ ਕਜਰੀਨਾ॥ ੩੮॥ ਪੈ ਲੋਭ ਤਮ

ਮਧਨਿਨਾਰਿਨਾਇ॥ ਬਹੁਪੀਰਦਯੋਹਰਿਭਗਤਭਾਇ॥ ਆਈ
 ਨਸਮੈਦਿਜਸੁਤਾਦੇਇ॥ ਸਸੁਰਾਰਿਗਈਤਹਸੁਨੀਜੋਇ॥
 ੨੬॥ ਆਗੇਜਨਚਫਗਾਛੀਸਪ੍ਰੇਮਾ॥ ਮਗਮਾਂਗੇਪਟਹਰਿਗ
 ਖੇਨੇਮਾ॥ ਲੈਹਰਖਤਕੰਨਾਗਈਗੇਹ॥ ਪ੍ਰਭਭਗਤਕਾਜਕੀ
 ਨੇਸਨੇਹ॥ ੩੦॥ ਛਪੈ॥ ਭਗਤੀਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਤਾਪਦਿਖੋਪਿਔਬਰ
 ਬਾਰੀ॥ ਚਲੀਜਨਨਕੇਸੰਗਤਜਾਗਈਨੇਸਸੁਰਾਗੀ॥ ਬਿ
 ਯਕੰਨਾਯਹਸੁਨੀਬਾਤਨਹਿਕੀਓਬਿਵਾਹਾਗਾਵਤਸ
 ਭਮਿਲਗੀਤਪ੍ਰਭੂਕੇਹੀਅਓਮਗਾਹਾ॥ ਇਕਨਗਰਨਾਇਕ
 ਗੀਝੁਹੀਅਕਹਤਭਗਤਪ੍ਰਾਤਿਸਿਖਜਕਰਾਕਹਨਰਸੀਮੁਖਨਿ
 ਜਪੁਰਿਮਲਜਗਤਲਾਜਕੇਤਜਾਗਡਗ॥ ੩੧॥ ਲਗੀਮਲ
 ਨਮੁਖਪੁਰਿਸਪਦਬਰਜੀਧਰਿਦਾਸਾ॥ ਦਿਖਤਾਂਕੀਤ੍ਰਿਝੁਪੀ
 ਤਿਕੀਓਆਦਰਗੁਨਰਾਸਾ॥ ਲੀਨੀਸੰਗਮਿਲਾਇਕੀਨਭਗਤੀ

ਉਪਦੇਸਾਗਕਰਤਗਾਂਗਹਰਿਪ੍ਰੇਮਬਿਖੈਕੇਕਹੈਨਲੇਸਾਗਨਰਸੀ
 ਤੀਅਕੇਕ੍ਰਾਤਾਹੁਤੇਗਤਭੂਪਦਿਗਸਚਿਵਬਡਾਨਿਰਲੋਭਤ
 ਭਗਨੀਸੁਤਾਦਿਖਸਾਲੰਗਪੀਅਅਤਿਕੋਪਚਢਿ॥੩੩॥ਦੁ
 ਸੁਸਖਾਇਕਤਾਹਿਸਠਨੀਮਲਭੂਪਸਿਖਾਯੋਨਰਸੀਕਰਤ
 ਅਨੀਤਰੰਡਦੀਜੈਨਰਗਾਯੋਸਾਪਸਚਿਵਇਕਨਿਕਟਿਕੀ
 ਤਿਨਬਾਤਬੁਝਾਈ॥ਛੂਛੂਕੋਕੋਪਰਸੰਗਦੀਏਬਹੁਪਟਪਹਰ
 ਈ॥ਪੁਨਿਜਬਗਾਵਤਜਨਪ੍ਰੇਮਭੁਰਟੂਟਜਾਤਪ੍ਰਭਮਾਲਗਾ॥
 ਕਛੁਕੋਹੋਨਰਸੀਭੁਕਤਕੋਜੋਚਾਹਤਨਿਪਕੁਸਲਘਗਾ॥੩੪॥
 ਦੋਹਰਾਕਹਿਸਠਿਛਲਗਾਨਕਾਚਲੈਪੋਵਤਮਾਲਾਬਾਮਾਲ
 ਗਤਪਵਨਤੁਵੈਤਨਕਪੋਇਪਾਟਗਾਨਦਾਂਮ॥੩੫॥ਜੋਵਹੁਟੂਟੈ
 ਕਰਹਿਗਾਹਨਤਰੰਡਦੈਜੈਭਾਗਾਭੁਲੀਭੁਲੀਭੂਪਤਿਕੀਹ
 ਰਖੇਦੁਸੁਅਪਾਗਾ॥੩੬॥ਛਪੈ॥ਅਨੋਸਕਲਸਮਾਜਸੁਭ

ਨਰਸੀਹਰਿਦਾਸਾਗਵੀਮਾਲਹਰਿਤਾਰਗਰੈਨਿਪਬਚਨ
 ਪ੍ਰਕਾਸਾਗੁਨਗਾਵਹੁਗੋਵਿੰਦਰੀਸ੍ਰੁਟੁਟੈਯਾਦਾਮਾਕੀਓ
 ਰਾਗੋਕੇਣਟੁਰਿਦੈਮੂਰਤਿਪਰਸ੍ਰਾਮਾਇਹਬਿਧਿਬੀਤੀਜਬ
 ਜੁਗਾਪਾਰੀਪ੍ਰਭਮਾਲਾਨਾਂਹਿਨਖਿਸੀਜੇਖਰੇਕੁਪਛਿਗਦੁਸ੍ਰੁ
 ਰਤਿਨਮਿਲਕੈਕੀਨੀਹਸੀ॥੩੬॥ਪੁਨਿਦੁਹਮੰਤੀਸਾਧਕਹੈਹਸੀ
 ਜਿਨਕਹੋ॥ਮੂਰਤਿਟੁਟੈਦਾਮਰਿਦੈਪੀਰਜਤੁਮਪਰੋਗਜੰਤੇ
 ਮਾਲਨਖਿਸੀਕਹਤਕਵਿਕਥਾਬੁਝਈ॥ਰਾਮਕੇਦਾਰਾਸੁਜੇ
 ਗਾਇਸਦਤਬੈਨਗਈ॥ਇਕਦਿਨਗਹਿਅਏਸੰਤਬਹੁਸੰਜ
 ਨਗਹੈਮੇਕਛੁਰਹੀ॥ਪੁਰਸੇਛਾਗਿਰਕੀਭਗਤਿਗਯੋਭਗਤੁ
 ਮੰਦਰਤਹੀ॥੩੭॥ਤਾਂਕੋਪਤਿਅਤਿਕੁਟਲਮੈਰੁਤੀਅਸੈਹਿਤੁ
 ਰਾਖੇ॥ਵਹੁਮੁਸੀਲਹਰਿਦਾਸਕਬਹੁਕਟੁਬਚਨਨਭਾਖੇ॥ਭਬ
 ਨਰਸੀਧਨਚਾਹੈਤਤਾਂਕੇਗਹਜਾਵੈ॥ਧਰਗਿਰਬੀਕੇਦਾਰਹ

ਗੁਪਤੁ ਬੰਛਤ ਲਜਾ ਵੈ॥ ਅਬਲਾ ਭਾਖੇ ਨਰ ਸੀ ਪ੍ਰਤੈ ਮੁਹ ਪ੍ਰਭ
 ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਈ ਏ॥ ਜਨ ਬੇਲਜੇ ਸਾਹਜ ਸੁਭਾ ਵਸੈ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁ
 ਵਚਾਈ ਏ॥ ੩੨॥ ਭੁਗਤ ਬਚਨ ਪ੍ਰਭ ਸਤ੍ਰਕ ਰਨ ਰਿਤ ਖੇਲੁ ਬ
 ਨਾਯੋ॥ ਪਰ ਨਰ ਸੀ ਕੋਹੁ ਪੁਰੇ ਹ ਅਬਲਾ ਕੇ ਆਯੋ॥ ਥਾਤੀ ਪਨ
 ਕੀਰਾ ਖਕਯੋ ਮੁਹਿ ਗਾਹਨ ਦੀਜੈ॥ ਆਨੇ ਕਾਰਾ ਜਨਾ ਗਿਰਾ ਬ
 ਲੀਨੇ ਰੰਗਾ ਭੀਜੈ॥ ਭੁਗਤ ਬਾਹੁ ਦੀਓ ਪੁਨ ਦਾਖ ਕੋ ਜਿਹ ਬਿਪਸ ਚਪੂ
 ਜਾ ਕਰਤਾ॥ ਉਤਰਾ ਵਤ ਨਰ ਸੀ ਗਾਹਨ ਰਿਪਰ ਆਓ ਗਿਰ ਬੀ
 ਭਰਤਾ॥ ੩੩॥ ਪਰ ਬਾਲ ਕੋ ਕੋਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਨਿ ਸੁਭਾ ਸਿਧਾਰੇ॥
 ਨਰ ਸੀ ਸੋਚਤ ਰਿਦੈ ਦੀਓ ਕਾਰਾ ਜਾਹਿ ਭਾਰੇ॥ ਅੰਕ ਪਛਾਨੇ ਭ
 ਗਤ ਹਰ ਖਕੇ ਦਾਹਾ ਗਾਯੋ॥ ਭੀਜੇ ਜਨ ਕੇ ਰੰਗ ਪ੍ਰਭੁ ਉਠਿ ਨ
 ਤਜ ਸੁਹਾਯੋ॥ ਟੁਟੇ ਮਾਲਾ ਤਿਹ ਸਮੇਤ ਬਭਵ ਬੀ ਪਨ ਜਨ ਤੋਹ
 ਛਿਨ॥ ਜੈ ਕਾਹੁ ਭਯੋ ਨਿਪ ਸੁਭਾ ਮੈ ਰੁਗੇ ਦਸੁ ਮਨਾਨ ਗਿਨ॥ ੩੪॥

ਵੇਹਰਾ ਨਰਸੀ ਕੇ ਚਰਨ ਪਰ ਜੋ ਲੁਕੁਟੀ ਨਿਮਤ ਬਰੁਪਾ ॥ ਛਿ
 ਮਹੁ ਭਗਤ ਅਪਰਾਧ ਮੁਹਿ ਜਾਂ ਨੇ ਨਾਂ ਹਿ ਸਰੂਪਾ ॥ ੫੦ ॥ ਏ ਪੀਸ
 ਨਿਪ ਬਿਦ ਕਰਸੀ ਨਰਸੀ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ॥ ਗਾਥ ਜੇਰ ਕਵਿ ਮਾਂਗਸ
 ਦਵੇ ਹੁ ਭਗਤ ਗੁਨ ਹਾਸਾ ॥ ੫੧ ॥ ੧੧੬ ॥ ਮੂਲ ਛਪੇ ॥ ਦਿਵਦਾਸ
 ਬੀਸ ਜਿਸੇ ਪਰਸਦ ਨ ਭੁਟੀ ਭਗਤਿ ਅਨੁਪਾਇਨੀ ॥ ਸੁਤ ਕਲ
 ਤਸੀ ਮਤ ਸਬੈ ਗੋਵਿੰਦ ਪਰਾਇਨਾ ॥ ਸੇਵਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਸ ਦੁਵ
 ਤ ਮੁਖ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨਾ ॥ ਸੀਤਾ ਪਤਿ ਕੇ ਸੁਜਸ ਪ੍ਰਿਥ ਮਹੀ ਕਵਨੁ
 ਬਖਾਨੇ ॥ ਵੈਸੁਤ ਦੀ ਜੈ ਮੇਰਿ ਕਾਵਿਤ ਸਰੂਪੀ ਜਗ ਜਾਂ ਨੇ ॥ ਗਿ
 ਰਗਦਤਲੀਲਾ ਮਧੁਰ ਸੰਤਨ ਆਨੰਦ ਦਾਇਨੀ ॥ ਦਿਵਦਾਸ ਬੀ
 ਸ ਜੋਸੇ ਪਰਸਦ ਨ ਭੁਟੀ ਭਗਤਿ ਅਨੁਪਾਇਨੀ ॥ ੧੦੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰ
 ਦਾਸ ਆਨੰਦ ਨਿਪਿਰਸ ਕਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹਿਤ ਜਗ ਮਗੈ ॥ ਲੀਲਾ ਪਦ
 ਰਸਰੀਤਿ ਗ੍ਰੰਥ ਰਚਨਾ ਮੇ ਆਗਾ ॥ ਸਰਸ ਉਕਿਤ ਰਸ ਯੁਕੁਤ

ਗਤਰਸਰਜਾਂ ਨਉ ਜਾਗਾਗਾ ਪ੍ਰਦੁਰਪਯੋਪਲੋਜੁ ਜਸਰਾਮ ਪੁਰ
 ਗਾਂ ਮਨਿ ਵਸੀ। ਸਕਲ ਸੁਕੁਲ ਸੰਬਲ ਤਿਭੁਗਤ ਪਦੇਰੇ
 ਉਪਾਸੀ। ਚੰਦ੍ਰਾਸ ਅੰਗੁਜ ਸੁਰਿਦ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰੇ।
 ਸ੍ਰੀ ਨੰਦਾਸ ਅਨੰਦ ਨਿਪਿਰਸਕ ਸੁਪ੍ਰਭਿਤ ਰਗ ਮਰੇ। ੧੧੦
 ਸ੍ਰੀ ਸਾਰਸਕਲ ਬਜਾ ਪਕਭਟੀ ਜਕਰੀ ਜਨਗੇ ਪਾਲਕੀ।
 ਗਤਿ ਤੇਜ ਅਤਿ ਭਾਲ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕੇ ਮੰਡਨ। ਬੁੱਧਿ ਪ੍ਰਵੇਸਭ
 ਰੇ ਤਰੀਥ ਸੰਜੋ ਕੇ ਖੰਡਨ। ਨਰਗ ਫੁਰਾ ਮਨਿ ਵਸ ਦੇਸ ਵਾਗ
 ਛਨਿ ਸਤਾ ਕੋ। ਨਵ ਪਾਭੁ ਜਨ ਪ੍ਰਵੇਪ ਅਨਿਨ ਦਾਸ ਤਬੁਤ ਪ
 ਕੋ। ਭੁਗਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਾਛੀ ਸਦਾ ਪਦਰਜ ਰਾਪਾਲਾ ਲਕੀ।
 ਸ੍ਰੀ ਸਾਰਸਕਲ ਬਜਾ ਪਕਭਟੀ ਜਕਰੀ ਜਨਗੇ ਪਾਲਕੀ। ੧੧੧
 ਮਾਧੋ ਵਿਛ ਮਹਿ ਉਪਰੈ ਪ੍ਰਦੁਰਕਰੀ ਲੇਟਾ ਭੁਗਤਿ। ਪ੍ਰਸਿਧ
 ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਬਾਤ ਗਛਾਗ ਛਪਰ ਚੋਟੀ ਚਿ। ਉਚੇ ਤੇ ਭਯੋ ਪਾਤਸ਼

ਮਸਾਦੇਪਨਕੀਓ॥ ਸੁਤਨਤੀਪੁਨਿਸਦੁਸਚਲਤਤਹੀਪਰਪਾ
 ਟੀ॥ ਭਗਤਨਸੇਅਤਿਪ੍ਰੇਮਨਹੀਕਾਉਂਅੰਗਘਾਟੀ॥ ਨਿਤਜਕਰ
 ਤਨਾਂਹਿਨਸੰਭਾਰਸਮਸਰਜਨਕਨਕੀਸਕਤਿ॥ ਮਾਧੋਤ੍ਰਿਛਮ
 ਹਿਉਪਰੈਪ੍ਰਦੁਰਕਰੀਲੇਟਾਭਗਤਿ॥ ੧੧੨॥ ਸਾਖੀਸ਼ੀਮਾਧੋ
 ਦਸਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਨਾਮਗਛਗਛਨਗਰ
 ਕੋਮਾਧੋਭਗਤਬਖਾਂਨਾ॥ ਨਿਤਕਰੈਜਬਪ੍ਰੇਮਮੈਸੁਧਿਨਦੇਹਿ
 ਕੀਮਾਂਨਾ॥ ਸੁਧਿਨਦੇਹਕੀਮਾਂਨਰੂਪਪ੍ਰਤਿਦੁਸੁਬਖਾਂਨੀ॥ ਛਾ
 ਤਮਕਰਕਰਲੇਗਬਡੇਮਾਧੋਛੁਲਜਾਂਨੀ॥ ਪ੍ਰੀਛਚੇਤਬੁਲ
 ਇਉਚਮੰਦਰਤੁਛਠਾਂਮਾ॥ ਨਿਤਦਿਥਾਵਹੁਮੇਹਿਗਾਇਹਰਿਤੁ
 ਕੇਨਾਮਾ॥ ੧॥ ਸੰਤਸੁਭਾਵਸੁਰਲਸਦਾਪਗਨੁਪਰਸੁਭਡਾਗ॥
 ਪ੍ਰੇਮਨਿਤਲਾਗੇਕਰਨਹੀਨਦੇਹਸੰਭਾਰਾ॥ ਹੀਨਦੇਹਿਸੰਭਾਰਹਿ
 ਰੇਨੀਚੇਤਤਕਾਲਾ॥ ਪਰੇਕਰਚੇਮਾਂਸੁਤਪਤਜਹਤੇਲਾਬਿਸਾਲਾ॥

ਰੇਮਨਜਰਤਨਰੁਗਤਰਾਖਯਾਂਤੇਰੁਗਵੰਤਾ॥ਮਤੁਨਿਦਾਕਰਦੁ
 ਸੁਆਪਤੀਤੇਪਕਯੇਸੀਤਾ॥੩॥ਦੋ॥ਬਿਗਬਲਪੈਨਿਪਧਗਗੇ
 ਛਿਮਹੁਦਾਸਅਪਰਾਧਾ॥ਸਿਖਜਭਯੋਹਰਿਰੁਗਤਕੋਮਨਤੀਮਿ
 ਟੀਉਪਾਧਾ॥੩॥੧੧੭॥ਮੂਲਛਪੇ॥ਅਰੁਲਾਖਰੁਗਤਅੰਗਦਕੋ
 ਪੁਰਖੋਤਮਪੁਰੋਕਕਯੋ॥ਨਗਅਮੋਲਇਕਤੰਦੁਸਬੈਮਿਲਭੁਪ
 ਤਿਜਾਦੈ॥ਸਾਮਦਾਮਬਹੁਕਰੋਦਾਸਨਾਂਹਿਨਮਤਿਕਾਦੈ॥ਇਕਸ
 ਮੈਸੰਕਟਲੈਵਪਾਂਨੀਮਹਿਡਾਕਯੋ॥ਪ੍ਰਭੁਤਿਹਾਰੀਵਸਤੁਬਦਨ
 ਤੇਬਚਨੁਉਚਾਕਯੋ॥ਪੰਚਦੇਇਸਤਕੇਸਤੇਪ੍ਰਭੁਗੀਰਾਝੈਉਰ
 ਪਕਯੋ॥ਅਰੁਲਾਖਰੁਗਤਅੰਗਦਕੋਪੁਰਖੋਤਮਪੁਰੋਕਕਯੋ॥੧੧੩
 ਸਾਖੀਸ਼ੀਅੰਗਦਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਸੋਰਠਾ॥ਨਿਪਸਲਚਦੀ
 ਨਾਮਤਿਹਚਾਚਾਅੰਗਦਰੁਗਤੁ॥ਅਤਿਕੋਠਰਵਸਿਕੰਮਕ
 ਬਹੁੰਨਹਰਿਸਿਮਰਨਕਰੇ॥੧॥ਛਪੇ॥ਅੰਗਦਿਤੀਅਹਰਿਰੁ

ਗਤਿਕਥਾਸੁਨਹੈਅਤਿਪ੍ਰੀਤੀ॥ਯਹਨਿਤਪ੍ਰਤਿਹੀਅਜਰੇਰਾਂ
 ਰੁਪਕਰੀਕਹਾਰੀਤੀ॥ਪਤਿਤੇਚੇਰੀਕਰੈਪ੍ਰੇਮਸੇਵਤਬਹੁਸੰਤ
 ॥ਅੰਗਦਗਯੋਸਿਕਾਰਏਕਦਿਨਜੀਵਨਪੰਤਾਗਤੀਅਪਾਛੈ
 ਗੁਰਗੁਰਬੋਲਕੈਕਥਾਸੁਨਤਹੀਅਪ੍ਰੇਮਭਗਾਅਯੋਪਤਿਸਭ
 ਤਿਹਸਮੇਤਬਬਿਭੁਚਾਰਨਕਯੋਕੈਪਕਰਾ॥੨॥ਸਦਾਬੁਲਾ
 ਵਤਮੀਤਨਾਰਿਕਰਕੇਲਅਪਾਣੀ॥ਅਬਜਾਂਨੀਤੁਵਥਾਤਸੀ
 ਸਤੁਵਕਾਟਸਿਰਾਣੀ॥ਅਸਬਚਸੁਨਿਗੁਰਗਏਤੀਅਬਜ
 ਕੁਲਭਈਭਾਰੀ॥ਅੰਗਦਰੈਨਮਨਾਇਕਹਾਸੁਖੁਸਰਬਸੁਪ
 ਰੀ॥ਛਿਗਜਾਹੁਦੁਸਦੁਖਦੇਤਕਜੇਬੋਲੁਨਭਾਵਤਤੇਹਕਰਾਅ
 ਪਮਾਂਨਦੇਖਗੁਰਪ੍ਰਾਂਨਰੁਕੈਸੇਰੁਚਿਹੈਬਾਰਬਰਾ॥੩॥ਦੀਨਭ
 ਯੇਵਸਿਮਦਨਪਰਤਪਗਬਾਰੀਬਾਰਾ॥ਮਨਆਈਤੀਅਦ
 ਯਾਕਯੋਤਬਸੁਨਹੁਰੁਤਾਰਾ॥ਪੁਨਿਗੁਰਗੁਰਮੁਖਿਅਇਕ

ਥਾਵੈ ਸੇਹੀ ਕਰਹੈ ॥ ਤਬ ਬਚਹੈ ਯਹ ਪ੍ਰਾਨ ਗਯੋ ਅੰਗ ਦਹੀ ਅਦ
ਕੈ ॥ ਬਹੁ ਨਿਮ੍ਰਤ ਪੈ ਗੁਰ ਅੰਨ ਗੁਰ ਯੋ ਸਿਖ ਜਤਨ ਕਪੜੀ
ਆਵੈ ਸੇਨਚੇ ਸੁਕਾਮ ਕਰ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋਲਾ ਗਜੀ ਆ ॥ ਆਚ
ਛਮਲੇ ਛਕੀ ਸੈਨ ਪੇਰ ਅੰਗ ਦਪੁਰ ਲੀਨੇ ॥ ਇਤ ਤੇ ਦੋਰੇ ਬੀਰ
ਸਮਰ ਗਾਛੇ ਤਹ ਕੀਨੇ ॥ ਦੀਨੇ ਮੁਗਲ ਭਗਾਇ ਲੂਟ ਡੇਰਾ ਸੁਰ
ਲੀਓ ॥ ਅੰਗ ਦਵਸਿ ਪਕੇ ਭੂਪ ਹਰੀਟੇ ਪੀਤਨ ਜੀਓ ॥ ਤਿਹ
ਜ਼ਰੇ ਬਜ਼ ਇਕ ਸਤਕ ਬਹ ਬਡ ਹੀਰੋ ਹਿਤ ਰਾਖ ਪ੍ਰਭਾ ॥ ਸੁਪਿਨਿ
ਪਸਲਾ ਹਦੀ ਕਹੀ ਸਬ ਚਾਚੇ ਅੰਗ ਦਬਿੱਤ ਲਗਾ ॥ ਪਾ ॥ ਤਿਹ
ਛਿਗ ਪਛੇ ਬਜੀਰ ਭੂਪ ਬਹੁ ਬਚ ਸਮਝਾਈ ॥ ਦੀਜੈ ਹੀਰੋ ਬ
ਡੇ ਅੰਗ ਰਾਖ ਹੁਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਨਤਲੀ ਜੈ ਬਹੁ ਮੇਲ ਲੇਓ ਨਤਨੁ
ਤਛਿਨਾਈ ॥ ਭਗਤਨ ਮਾਂਨੀ ਬਾਤ ਦੇਓ ਨੀਲਾ ਗਿਰਜਾਈ ॥ ਪੁ
ਨਨਿ ਪਬੂ ਆਕੇ ਗੁਰ ਗਯੋ ਬੋਲ ਭੂਤ ਬਿਖੁ ਦੀਜੀਏ ॥ ਤੀਅ

ਮਾਂ ਨਲੀ ਨਹੀ ਅਲੋਰ ਰੁਰ ਰੁਰ ਕੋਰੇ ਸੋ ਕੀ ਜੀਏ ॥੬॥ ਬਰਜਰ
 ਸੋਈ ਕੁਤ ਬੋਲੇ ਵਨ ਹਿਤ ਲੀਨੇ ॥੮॥ ਕੁਰ ਕੋਰੇ ਗਲਗਾਇ ਸੀਤ
 ਕਰਨਿ ਜਮਨੁ ਕੀਨੇ ॥ ਅੰਗਦ ਬਰਗਨੀ ਸੁਤਾਇ ਅੰਨੀ ਜੰਨ ਲਤਾਵੇ
 ॥ ਨਿਤ ਜਨੇ ਮੁਯ ਹਲੀ ਨਤਾ ਹਿ ਬਿਨੁ ਅਸਨਨ ਪਾਵੇ ॥ ਤਿਹ ਦਿਨੀ
 ਅਦਈ ਛਪਾਇ ਸੇ ਅੰਗਦ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤਨ ਹਿ ॥ ਦਿਖ ਪ੍ਰੇਮ ਰੇਇ ਰੁ
 ਗਨੀ ਕਯੋ ਮੈ ਛਲੁ ਕੀਨੇ ਰੁਪ ਕਹਿ ॥੧॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਲਗਾਯੋ ਰੁਰ
 ਪ੍ਰਭੈ ਅਬਤ ਜੋਰੇ ਕੈਸੇ ॥ ਉਚੇਰੀ ਪੁਕਾਰ ਕਾਢ ਮੰਦਰ ਰਈ
 ਵੈਸੇ ॥ ਗਹਕੇ ਤਾਲੇ ਮਾਰ ਸਕਲ ਭੋਜਨੁ ਜਨ ਖਾਯੋ ॥ ਨੈਕੁਨ
 ਬਿਖੁ ਬਲ ਕੀਨੀ ਯੈ ਅਚਰਜ ਸਬ ਆਯੋ ॥ ਪੁਨਿ ਚਢਘ
 ਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿ ਚਲੇ ਸੁਪਿਸਲ ਚਟੀ ਭਈ ਤਬਾਇ ਗਏ ਪ
 ਛੈ ਬੀਰ ਬਹੁ ਪੋਰ ਲੀਨ ਦੇਹੁ ਬਜੁ ਅਬਾ ॥੮॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਕਰੋਰ
 ਭੇਟ ਕਰੇ ਦੁਜੰਨ ਨਦੈ ਪੈ ॥ ਅਮਕੋ ਦੇਸੁ ਨੈਕੁ ਰੁਪ ਆਯ ਸੁਯ

ਭੇਦੀ ਜੋਨਦੈ ਹਿਤੁ ਹਤਨ ਲੈ ਹਤ ਕੈ ਤੁਵ ਪਾਨਾ ਅੰਗ ਦਹੀਯੈ
ਵਿਚਾਰਿ ਪਨਸੈ ਬਚਨੁ ਬਖਾਨਾ ਹੀਰੋ ਮੰਜਨ ਕਰ ਦੇਉ ਮੇ
ਗਏ ਕੁਪਾਇ ਗਾਹਰ ਖਅਤਿ ਸਰੁ ਕੋ ਦਿਖਾਇ ਨਲ ਮੇ ਫਕੇ
ਲੇਹੁ ਵਸਤੁ ਨਿਜ ਜਗਤ ਪਤਿ ॥੮॥ ਅੰਸੈ ਕਹਿ ਚਛਗਯੋ
ਗਤੁ ਇਤਨਿ ਪਸੁ ਪਿਪਾਈ ॥ ਕਾਛ ਕੁਪ ਕੋ ਨੀਰੁ ਕੀ ਚਦੇ ਖੋਜਿ
ਲਗਾਈ ॥ ਨੈਕੁ ਲਾਹੀ ਰਿਖਿ ਲੋਭੁ ਪਚਿਤਾ ਭੁਟੀ ਭਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਗ
ਟਕਰਨ ਕੋ ਭਗਤ ਸੁਯਸ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਪੈਠਾ ਗੀ ॥ ਹੀਰੋ ਮੁਹਿ ਸੀਸ
ਮੁਕਟ ਚਛੋ ਕਾਹੇ ਛੁੰਦਤ ਕੁਪ ਅਬਾ ॥ ਵਹ ਕੁਪ ਸਾਤ ਸੈ ਕੋਸ
ਪਰਤ ਹਤੇ ਲੀਨਿ ਬਜ ਪ੍ਰਭ ॥੯॥ ਜਗਨ ਨਾਥ ਕੇ ਪਾਮ ਗਯੋ
ਚਰਜ ਨਿਪਤ ਬਹੀ ॥ ਦੇਖੋ ਹੀਰੋ ਨੈਨ ਜਾਂਨ ਭਗਤੀ ਰਸੁ ਅ
ਬਹੀ ॥ ਅੰਗ ਦਕੇ ਪਗ ਗਹੇ ਦੇਖੁ ਨਿਜ ਛਿਮਾ ਕਰਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਭਗਤਿ ਮਨ ਬਢੀ ਸੀਤ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਯੋ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਅੰ

ਗਦਿਹਰਿਭਗਤਕੀਕਥਾਕਛੁਕਨਿਜਮਤਿਕਹੀ।ਕਵਿਕੀ
 ਰਤਸਿੰਘਕੋਦੇਹਪੁਭਗਤਚਰਨਰਜਮਨੁਹੀ॥੧੧॥੧੧੫॥
 ਮੂਲਛਪੇ॥ਚਤੁਰਭੁਜਨਿਪਕੀਭਗਤਿਕੋਕੋਨਭੁਪਸਰਵਰ
 ਕਰੈ॥ਭਗਤਆਗਮਨਮੁਨਤਮਨਮੁਖਇਕੋਜੇਜਨਜਾਣੀ॥
 ਸਦਨਅੰਨਸਤਕਾਰਸਦਸਗੋਵਿੰਦਵਡਾਈ॥ਪਾਦਪਖਾਰ
 ਸੁਭਾਬਰਾਇਗੰਨੀਮਨਸਾਚੈ॥ਪੁਪਦੀਪਨਈਬੇਦਬਹੁਗਤਿਨ
 ਆਗੈਨਾਚੈ॥ਯਹਗੀਤਿਕੋਰੋਲਾਪੀਸਕੀਤਨਮਨਪਨਆਗੈ
 ਪਰੈ॥ਚਤੁਰਭੁਜਨਿਪਕੀਭਗਤਿਕੋਕੋਨਭੁਪਸਰਵਰਕਰੈ॥੧੧੬॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਚਤੁਰਭੁਜਗਜਾਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਪਾਪਗੀਛੰਦਾਯੋਜ
 ਨੋਜੇਜਨਪੁਰਚਾਰਥਿਗ॥ਬੈਠੀਚੋਕੀਹੀਅਪ੍ਰੇਮਬੋਗਾਸੁਪਿਦੇ
 ਤਭੁਪਸੇਉਜਾਤਦੇਗ॥ਆਨਤਚਛਾਇਗਜਰਬਹਿਘੋਗ॥੧॥
 ਗੰਨੀਨਿਪਕੀਜਨਪਦਪਖਾਰਾਕਰਪੁਜਾਮੁਖਕੀਰਤਉਚਾਗਾਤ

ਨਮਨਪਨਜਨਗੁਰਕਰਤਭੇਟਾ ਜੇਕਰੈ ਸੁਕਰਨਹਿ ਬਚਨਮੇਟ
 ੨॥ ਇਕਐਰਭੁਪਯਹਸੁਨੀਬਾਤਾ ਚਤੁਰਭੁਜਭੁਗਤਿਨਮੁਹ
 ਸੁਹਾਤਾ ਵਿਖਭੇਖਮਾਂਨਨਵਿਚਾਰਸੰਤਾ ਨਿਜਮਹਲਗਾਖਲਾ
 ਠਗਅਨੰਤਾ ॥ ੩॥ ਤਹਬੈਠਸਭਾਪੰਡਤਪ੍ਰਬੀਨਾਨਹਿਉਚਤਤ
 ਰਕਪ੍ਰੇਮਹਿਅਧੀਨਾ ਨਿਹਰਿਦੈਭਗਤਤਿਹਠਗਨਕੋਇ ॥ ਸੁ
 ਨਿਜਕੋਭੁਪਮੁਖਕਹਿਜੋਇ ॥ ੪॥ ਛਪੈਪ੍ਰੀਛਾਹਿਤਾਇਕ
 ਬਿਮੁਖਭਾਟਸਿਪਦੀਨਪਠਾਈ ॥ ਗਯੋਚਤੁਰਭੁਜਦੁਰਸੰਤਬ
 ਗੋਪਹਿਰਾਈ ॥ ਭੁਲਗਯੋਨਿਜਕਪਟਬੰਸਉਂਚਾਰਨਕੀਨੋ ॥
 ਦੁਰਪਾਲਨਹਿਜਾਂਨਦੀਨਮਾਂਗਤਜਨਚੀਨੋ ॥ ਪੁਨਿਕਛੁਕ
 ਦਿਵਸਪਾਛੈਗਯੋਦੇਖਭੇਖਅਟਕੋਨਕਿਹਾਭੁਪਾਤਿਉਠਿ
 ਕੀਓਪ੍ਰਣਾਮੁਤਿਤਹਰਿਦੈਜਾਂਨਯਹਸਾਧਨਹਿ ॥ ੫॥ ਧਨਕੋਠਕੇ
 ਮਾਂਹਿਭਾਟਕੋਡੇਰਾਦੀਨੋ ॥ ਲੀਓਬਿੰਤਮਨਭਾਵਨਗਰਕੋਪੁਨਿ

ਮਨਕੀਨੋ। ਕੋਰੀਜਗੀਲਪੇਟਦਈਸੰਪੁਟਮੈਪਾਈ। ਦੀਜੋਭੁਪ
 ਤਿਹਾਬਚਤੁਰਭੁਜਭੇਟਪਠਾਈ। ਲੈਗਯੋਸਭਾਮੈਭਾਟਜਬਨਿ
 ਕਸੀਕੋਰੀਕਹਤਸਬਾ। ਦਿਖਅਚਰਜਭੁਪਤਿਐਜਾਚਿਵਲ
 ਹਤਨਕੋਉਵਿਚਾਰਤਬਾ। ੬। ਤਿਹਪੰਡਤਕੋਕਯੋਭੁਪਤੁਮਜ
 ਹੁਭੁਪਪਾਹਿ। ਆਨਹੁਯਾਹਿਵਿਚਾਰਦੀਨਸੰਪੁਟਕੋਰੀਕਹਿ। ਗ
 ਯੋਬਿਪ੍ਰਤਿਹਕਾਲਚਤੁਰਭੁਜਆਦਰੁਕੀਨੋ। ਨਿਪਬਹੁਪਨੁਦੈ
 ਕਯੋਨੈਕਪੰਡਤਨਹਿਲੀਨੋ। ਸੁਕਸਾਗਪਿੰਜਰੇਦੀਓਤਬਯ
 ਸਮਸਟਾਵੈਸਾਰਸਬਾ। ਪੰਡਤਆਯੋਨਿਜਭੁਪਪਾਹਿਬੇਲੇਸੁਕ
 ਸਾਰਕਾਤਬਾ। ੭। ਕਾਹੇਕਰਬਕਬਾਦਰਾਮਕਹੁਕਿਸੁਕੋਹੇ
 ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਹਿਕਰਤਆਧਿਕਜਮਡੰਡਸੋਹੇ। ਸੁਨਿਸਕ
 ਦੇਸਭੁਲੋਗਬਹੁਰਸੁਕਕਹਤਬੁਝਾਈ। ਕੋਰੀਸਮਤੁਮਭਾਟ
 ਜਗੀਜਨਭੇਖਬਨਾਈ। ਸੋਜਗੀਲੀਨਨਿਪਚਤੁਰਭੁਜਕੋਰੀ

ਸੋ ਤਿਹ ਕਾ ਮਨ ਹਿ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੰਤ ਨ ਕੋ ਬੇਖ ਬਰ ਜੋ ਪੁਜੈ ਸੁਖ ਭੂਰ
 ਲਹਿ॥ ੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੁਨਿ ਸਬ ਕੇ ਮਨ ਭੁਯ
 ਚਾਉ॥ ਸਾਪ ਸੰਤ ਮਾਂ ਨ ਸੁ ਬੈਲੇ ਗਾ ਸਚਿ ਦੁ ਪੁਰ ਗਾਉ॥ ੯॥ ੧੧੮
 ਮੁਲ ਛਪੇ॥ ਲੋਕ ਲਾਜ ਕੁਲ ਸੰਖ ਲਾਤ ਜਮੀ ਗਾਗਿ ਰਧ ਰੁ
 ਜੀ॥ ਸਤ ਸੁਗੋਪ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਗਟ ਕਲ ਜੁਗਾ ਹਿ ਦਿਖਾਯੋ॥ ਨਿਰ
 ਅੰਕੁਸ ਅਤਿ ਨਿਰੁਰ ਰਸ ਕੁ ਜਨ ਰਸ ਨਾ ਗਾਯੋ॥ ਦੁਸੁਨ ਦੇਖੁ ਦਿ
 ਚਾਗੀ ਮੁਤ ਕੋ ਉਂਦ ਮੁਕੀ ਥੀ॥ ਬਾਗ ਨਵਾਂ ਕੋ ਭੁਯੋ ਗਾਰ ਲਾਮੀ ਮੁਤ
 ਜੋ ਪੀਥੀ॥ ਭਗਤਿ ਨਿਸਾਨ ਬਜਾਇ ਕੈ ਕਾਉਂ ਤੇ ਨਾ ਹਨ ਲਜੀ
 ॥ ਲੋਕ ਲਾਜ ਕੁਲ ਸੰਖ ਲਾਤ ਜਮੀ ਗਾਗਿ ਰਧ ਰੁ ਜੀ॥ ੧੧੯॥
 ਸਾਖੀ ਸੁਖੀ ਮੀਰਾ ਬਾਈ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ ਪਾਪਰੀ ਛੰਦਾ ਸੁ
 ਮੀਰਾ ਬਾਈ ਸੁਤਾ ਕੁਪਾ॥ ਤਿਹ ਰਿਵੈ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਅਨੁਪਾ॥ ਬ
 ਰਦੇਖ ਸਗਾਈ ਪਿਤਾ ਕੀਨਾ॥ ਪੁਨਿ ਰਚੇ ਬਜਾਹੀ ਅਹਰਖਰੀ

ਨਾ॥੧॥ਇਤਮੀਰਾਬਾਈਸੁਨਹੁਗੀਤਿ॥ਨਿਸਦਿਨਗਿਰਧਾਰੀ
 ਲਾਲਪ੍ਰੀਤਿ॥ਹਰਿਮੰਦਰਜੈਪੈਦੇਖਰੁਪਾ॥ਅਤਿਆਨੰਦਯੋਜਿ
 ਮਰੰਕਰੁਪਾ॥੩॥ਆਈਸੁਜੰਣਲੈਚਲੇਬਜਾਹਾਤਬਰੁਪਸੁਤ
 ਲੈਊਭਸਾਹਾ॥ਪਤਮਾਤਸਮਪੈਸੁਨਕੁਮਾਰਿ॥ਪਰਪੀਰਜ
 ਪਨੁਲੀਜੈਨਿਹਾਰ॥੩॥ਹੀਰਾਮਾਤਿਮੁਕਤਾਖਚਤਜਾਂਹਿ॥ਸੇ
 ਲੀਜੈਭੁਖਨਚਿਤਲਾਹਿ॥ਬੋਲੀਮੁਹਿਪਨਸਿਉਲਪੀਕਾਜਾ॥
 ਦੀਜੈਗਿਰਧਾਰੀਲਾਲਰਾਜਾ॥੪॥ਛਪੈਦੇਖਸੁਤਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿ
 ਪਾਲਕੀਸਪਦਮੰਗਾਈ॥ਬਹੁਭੁਖਨਪਪਰਾਇਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਿਤਮ
 ਪਪਰਾਈ॥ਤਿਹਸਿਵਕਾਮੈਬੈਠਚਲੀਤਬਮੀਰਾਬਾਈ॥ਦੇ
 ਖਦੇਖਪ੍ਰਭਰੁਪਾਰਿਦੈਭਗਤੀਉਮਗਾਈ॥ਸਸੁਗਾਰਿਧਾਂਸਪ
 ਹੁਠੀਜਬੈਕਹਤਸਾਸੁਨਿਬਪੁਪ੍ਰਿਅਾ॥ਬਰਕੰਨਜਾਪੂਜਤ
 ਅੰਬਕਾਹਮਰੇਕੁਲਕੀਰੀਤਲਿਆ॥੫॥ਸ੍ਰੀਗਿਰਧਾਰੀਲਾ

੩੧੬

ਲਸਦਾਮੈਸੀਸਨਿਵਾਉ। ਮਾਥੇਦੀਨੇਲਾਲਾਮੈਬਕਾਪਾਂਮਨਜ
ਉ। ਰਿਸਰਾਨੀਪਤਿਕਪਜੇਬਪੁਯਹਬੇਦੀਆਈ। ਅਬਹਿਨ
ਮਾਂਨਤਬਚਨਕਹਾਸੁਖੁਆਰੋਰਾਈ। ਤਬਕੋਪਕੁਪਆਯਸੁ
ਦਈਭਿਨਣੇਗਇਨਦੀਜੀਏ। ਸੁਨਿਮੀਰਾਬਾਈਹਰਖੀਅ
ਪੁਭਇਕੰਤਸੁਖੁਲੀਜੀਏ॥੬॥ ਇਹਬਿਧਮੀਰਾਂਭਿਨਗਤਹ
ਰਿਕੇਗਨਗਾਵੈ। ਨਨਦਜਿਠਾਂਨੀਆਇਅਨਿਕਭਾਂਤੀਸਮਸਟੈ
॥ਬਡੇਦੇਸਪਤਿਸਸੁਰਕਾਹਤੁਮਦੇਹੁਕਲੰਕਾਤੁਵਗਾਮੈਰੈ
ਸਾਪਕਰਹਿਚਰਚਾਨਰਬੰਕਾ। ਕਹਿਮੀਰਾਦੁਖਕੋਤਜਤਸਰ
ਸੁਖਸਭਕੋਪਜਾਰਲਗੈ॥ ਮੈਸੰਤਸੇਵਾਬਿਸ਼ਾਮਲਹਿਕਚੇਤ
ਜੋਸੁਖਜਗੈ॥੭॥ ਇਕਦਿਨਖਾਂਡਮਿਲਾਇਗਾਰਲਨਿਪਦੀਨ
ਪਠਾਈ। ਹਰਿਚਰਨਾਮਿਤਕਪਜੇਅਚੇਸੁਨਿਮੀਰਾਬਾਈ॥
ਤੀਨਦਿਵਸਯਹਕੀਨਨੈਕੁਬਿਖੁਚਫੀਨਤਾਂਕੋ। ਤਦਪਨਮਨ

ਸੀਤੋ ਖੁਰਯੋ ਰਾਂਗਾਂ ਨਾਮ ਤਿਵਾਂ ਕੋ॥ ਨਿਸਮਾਰਨ ਪਾਯੋ ਖੜਗ ਲੈ ਕਾ
 ਛਪਾਯੋ ਮੀਤ ਅਬਾ ਕਹਿ ਮੀਰਾ ਤੁਵ ਸਨਮੁਖ ਖੋਰ ਸ੍ਰੀ ਗਿਰਧ
 ਰੀਲਾਲ ਪ੍ਰਗ॥ ੮॥ ਕੋਊ ਨਨਰ ਤਾ ਦੇਖ ਸਕੁ ਚਰਾਂਗਾ ਟਿਰਾਮ
 ਯੋ॥ ਇਤ ਮੀਰਾ ਪਟ ਫੇਰ ਗਾਗੋ ਕੇ ਠਟ ਬਨਾਯੋ॥ ਨਿਤ ਕਰਤ ਪ੍ਰਭ
 ਰੀ ਸ੍ਰਸ੍ਰੇ ਰੇਖੇ ਦੇਖੇ ਕੁਪਾ॥ ਪੁਨਰੀਤ ਰਮ ਨੁਕੀ ਨਦੁ ਮੁਕਿ ਵਲਦੇ
 ਸਰੁਪਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਕੁ ਦਿਖਾਯੋ ਭੈ ਅਧਿਕ ਘੋਰ ਪਠਾਯੋ ਗੇਹ ਕੋ॥ ਤੁ
 ਵਪਨ ਹਿਮਨ ਕਛੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਠ ਦੇਖ ਬਪੁ ਪ੍ਰਭ ਨੇਹ ਕੋ॥ ੯॥ ਤੇਟ ਕ
 ਛੰਦਾ ਕਪਟੀ ਇਕੁ ਰੇਖ ਉਦਾਸਿ ਨਕੋ॥ ਕਰਤਾਂਗੁ ਹਮੈ ਬਗੁਲ
 ਸਨਿਕੋ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਤਿਨ ਗਜਾਂ ਬਨਾਇਕੁ ਯੋ॥ ਪੁਨਿ ਹਾਗ ਕਰੈ ਮੁ
 ਹਕਾਮ ਦਯੋ॥ ੧੦॥ ਹਰਿ ਕੇ ਹਿਤ ਦੇਹੁ ਸਰੀਰ ਜਬੋ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਰਿ
 ਦਮਾਰ ਹਿਜੁ ਲਤ ਬੋ॥ ਰਿਸਯੋ ਯਹਿ ਬਾਤ ਨਮਾਂ ਨਹਿਤੁ॥ ਨਿਸ
 ਢੈ ਕਰਮੇ ਤਨਹਾਂ ਨਹਿਤੁ॥ ੧੧॥ ਕੁੰਡਲੀਆ ਸੁਨਿ ਬਾਣੀ ਹਰ

੩੩੦

੦

੦

੦

ਖਤਕਯੋਹਰਿਹਿਤਮਾਂਗਸਰੀਗਾਪੀਨਭਾਰਮੇਰੇਭਗਤਏਪਦਿ
 ਤਨਹਿਪੀਗਾਏਪਦਿਤਨਹਿਪੀਚਸੇਜਅਤਿਮੰਜੁਡਸਾਈ॥ਅ
 ਵਹੁਪਜਾਰੇਸੰਤਕੇਲਕਹੋਮਨਭਾਈ॥ਉਠੇਦਸੁਜਬਬਿਖੈਕ
 ਜਗਿਹਰੁਮਪਕਯੋਪੁਨਿ॥ਚਲਯੋਕੁਸੁਨਹਿਸਕਤਿਦੇਹਿਹਾਲ
 ਬਹੁਨਰਸੁਨਿ॥੧੩॥ਛਪੇਭੂਲਗਯੋਮੈਮਾਤਛਿਮਹੁਕਪਟੀਅਪਰ
 ਧਾਯੋਖੁਨਮਾਂਤਨੈਕਦਯਾਹੀਅਮੈਵਸਿਸਾਧਾ॥ਜਲਛਿਰਕੋ
 ਤਿਹਦੇਹਿਸੁੱਪਵੈਸੀਤਬਹੋਈ॥ਸੁਨਿਅਕਬਰਹੁਪਾਲਅਇਦ
 ਹਸੀਦਖੁਖੋਈ॥ਪਦਸੁੰਦਰਏਕਬਨਾਇਨਿਪਰਿਹਧਾਰੀਕੀਭੇ
 ਟਕਗਾਲੈਆਯਸੁਮੀਰਾਂਕੀਚਲਯੋਉਸਤਤਿਕਰਹੀਯਪ੍ਰੇਮ
 ਛਗ॥੧੩॥ਬ੍ਰਿਦਾਬਨਪੁਨਿਗਈਜਹਾਂਰਹਿਯੀਵਹੁਸਾਂਈ॥ਕ
 ਬਹੁੰਨਤੀਅਮੁਖਦੇਖਿਤਾਂਹਿਪੁਨਅਤਿਕਛਾਈ॥ਸੋਆਯੋਹਿ
 ਤਦਰਸਤਜਾਗਪੁਨਕੋਛਿਨਕੀਨੋ॥ਪੰਨਿਪੰਨਿਤੁੰਸੁਤਾਭਾਗਮੇ

ਰੇਮੁਖਚੀਨੇ॥ਪੁਨਿਦੁਰਾਵਤਿਮੀਰਾਗਈਨਿਜਪੁਰਤਜਰਿਸਰੂ
 ਪਦਿਖਾ॥ਸੁਨਿਪੁਰਤਾਸਾਸੁਸਸੁਰਤਬਲੇਨਪਠੇਤਿਹਬਿਪੁਰਿਖ
 ੧੪॥ਬਹੁਬਿਧਿਮੀਰਾਟਾਰਿਗਈਦਿਜਵਰਨਹਿਜਾਂਹੀ॥ਪੁਰਕੀ
 ਆਯਸੁਲੇਨਗਈਤਬਮੰਦਰਮਾਂਹੀ॥ਲੀਨਭਈਦਿਖਰੁਪਪੂਰੂ
 ਤਨਮਾਂਹਿਸਮਾਈ॥ਬਾਰਲਗੀਦਿਜਗਏਮੰਦਰੇਵਿਸੁਨਾਮ
 ਈ॥ਹਰਿਮੁਖਦੇਖਜੇਕਯੋਤਨਕਪਟਚਕਤਭਏਪੁਰਨਰਿਨਗ
 ਕੀਰਤਸਿੰਘਮਾਂਗਤਦੰਨੁਯਹਿਭਗਤਸੁਜਸੁਹੀਅਰਹੈਰੁਗ
 ੧੫॥੧੨੯॥ਮੂਲਛਪੇ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰੇਬਧਕਸੇਪਤਿਤਉਧਾਰ
 ਨਨਾਂਮਤਬਾਵੁਪੁਰਪਰਮਵਤਾਰਕ੍ਰਿਸ਼ਪੰਡਾਦਿਕਤਾਰੇ॥ਮੁਨਿ
 ਕੇਸ਼ਾਪਦਿਵਾਇਮੰਤਜਾਦਵਸੰਘਾਰੇ॥ਤਨਭੁਜਬੰਧਕਾਸ
 ਤਾਂਹਿਬੈਕੁੰਠਪਠਾਯੋ॥ਲੇਦੀਜਾਲੀਮਾਂਹਿਪੂਰੂਬਪੁਆਪਬੰ
 ਧਾਯੋ॥ਪੁਨਿਵਾਂਕੇਸੰਗਭੋਜਨਅਚਯੋਕਹੈਕਹਾਂਲੇਪ੍ਰੀਤਿਪੂਰ

॥ ਪਤਿਤ ਉਪਾਰੇ ਬਪਕ ਸੇ ਪਤਿਤ ਉਪਾਰ ਨ ਨ ਮਤ ਬ ॥ ੧੧੬ ॥
 ਸਾਖੀ ਜੀ ਉਭੈ ਬੱਪਕ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਥਾ ਬਪਕ ਕੀ
 ਭਾਗ ਵਤ ਕਹੀ ਬਜਾ ਸਵਿਸਤਾ ਗਾ ਦੀ ਨ ਪ੍ਰਭ ਬੈ ਕੁੰਠ ਤਿਹ ਜਿ
 ਹਰਿ ਬਾਂਸ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਬੀਯ ਬੱਪਕ ਪਰਸੰਗ ਕਛੁ ਬਰਨਤ
 ਤੇਹੀ ਅਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਲੇਦੀ ਵਾਂ ਕੋ ਨ ਮਭਨ ਕਰਤ ਅਖੇਟ ਕਰੀਤਿ ॥
 ੨ ॥ ਜੀ ਵਮਾਰ ਕਰ ਜੀ ਵਕਾ ਇਕ ਦਿਨ ਗਯੋ ਸਿਕਾ ਗਾ ਰਾਖ ਪ
 ਨੁਖ ਸੰਗ ਸੁਨ ਪੁੰਜਾ ਲੀਕਾਂ ਪੋਧਾ ਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸਵੈ ਯਾਗ ਕਾਂ ਨ ਨ ਦੂ
 ਦ ਫਿਕੋ ਸਗੋਰ ਵਤਾਂ ਦਿਨ ਪੁੰ ਇਕ ਜੀ ਵਨ ਪਾਯੋ ॥ ਬਜਾ ਕੁ
 ਲ ਪੈ ਮਨ ਮੈ ਗਨ ਪੈ ਨਰ ਦਸੀ ਮਿਲੇ ਗਹਤੇ ਜਬ ਆਯੋ ॥ ਬੱਪ
 ਕਤੇ ਅਪ੍ਰੀਤਿ ਆਜ ਗਾ ਕੇ ਕਿਨ ਪੁੰਨ ਹਿ ਆਪ ਕੋ ਨ ਜੂਨ ਕਹਾਯੋ ॥
 ਸਾਪ ਸਮਾਪ ਲਗੀ ਦਿਖ ਪੁੰ ਕਹਿ ਆਗ ਪਭਾਗ ਚਢਾਓ ਸੁ
 ਹਾਯੋ ॥ ੪ ॥ ਛਪੋ ॥ ਮਹਿ ਮਾਸੰਤ ਅਪਾਰ ਮਾਂ ਨ ਤੇ ਹਾਂ ਨ ਨਹੇਈ ॥

ਨਾਲੀ ਪਰੇ ਕਧੋਤ ਜਾਤਾ ਫਿਗਲਾ ਚ ਸਟੀ। ਲੀਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸਿ
 ਕੇਟਿ ਦੇਖ ਬਿਸਮੇਰ ਯੇ ਸੰਤਾ ਸਗਰੇ ਦੇ ਉਛਰਾ ਇਕੁ ਖੁਦਖ
 ਬਧਿ ਕਅਨੰਤਾ ਜੋ ਅਰਪਭਾ ਗਲੈ ਤੇ ਅਬੈ ਚਤੁਰ ਜੀਵੈ ਨਾ
 ਸਤ ਬਾ। ਇਹ ਬਿਧਿ ਚਿੰਤਾ ਤੁਰਸਾ ਪਹੀ ਅਕਹਿ ਬੱਧ ਕਪੂਰ
 ਲੇਹੁ ਅਬਾ। ੫। ਉਂਤਰੁ ਦੇ ਤਨ ਸੰਤ ਬਧ ਕਤਨ ਤਾਮ ਸਿਭਾ ਬੈ। ਤ
 ਤੇਰਿ ਸਰੁਰ ਕਹਤ ਕੇਨ ਮੁਨਿ ਬੋਲਤ ਆਂ ਬੈ। ਕੈਨੁ ਐ ਪਨੁ ਹਾਰ
 ਕਿਧੈ ਅਬਲਾ ਤੇ ਜੀਨਾ ਕੈ ਸੰਤ ਤਦੁ ਖਲੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਗਕੈ ਭੁਖ ਅ
 ਪੀਨਾ। ਮੈ ਭੁਲੇ ਤੇਰਿ ਮਾਂਤ ਕਰੀ ਛਿਮਹੁ ਪਰੇ ਵਾਲੇਹੁ ਅਬਾ। ਨਤ
 ਸਬਹੀ ਛਾਂਡੇ ਜੀਵ ਮੈ ਭੁਖੈ ਦੇ ਉਸਾ ਪਤ ਬਾ। ੬। ਅਰਿਲਾਕੁ
 ਮੁਨਿ ਛਾਂਡ ਕਧੋਤ ਮੇਰਨ ਹਿਕਾਮ ਹੈ। ਇਕ ਪੰਛੀ ਗਹਿ ਅੰਨ ਸੁਭ
 ਗਰੰਗ ਸੁਨਾ ਮੈ। ਸੰਖ ਚਕਰ ਗਦਾ ਪਦਮ ਭੁਜਾ ਅਭਿਰਾਮ ਹੈ।
 ਬਨ ਮੇਰਹਤ ਅਨੇਕ ਮੇਛਵੰਤ ਨਾਮੈ। ੭। ਜੋ ਤੂੰ ਲੁਜਾਵੈ ਤਾਂ ਹਿਲੈ

ਹਿਮਪ੍ਰੇਮਸੈ। ਅੰਗਨਪੰਛੀਥੈਂਕੀਨੇਨੇਮਸੈ। ਛੇਤਪਰੇਵਾਦੀਨਬ
ਧਿਕਰੀਅਪ੍ਰੀਤਿਥੈ। ਲੈਜਾਲੀਫਿਰਕਯੋਪਸਾਰੀਭੀਤਥੈ। ੮॥
ਕਬਿਤੁ। ਕੀਨੇਰਿਖਖਜਾਲਲੇਦੀਜਾਲਗਾਲਗਯੋਬਨਭਯੋਥੈ
ਬਿਹਾਲਮਨਪਾਵਤਨਤਾਸੁਕੋ। ਬੱਪਕਕੀਨਾਕਿਉਨੈਕੀਨੈਪੈਵਿ
ਚਾਰਰਿਦੈਮਿਲਯੋਨਸਿਕਾਰਕਾਲਬੀਤਯੋਅਬਮਾਸੁਕੋ। ਭ
ਜਨੁਬਨਾਇਤਿਨਬਨੁਮੈਥੈਯੋਜਾਇਕਯੋਭਰਭਾਇਪਤਿ
ਪਾਯੋਆਯੋਜਾਸੁਕੋ। ਚਲੀਏਅਗਾਰਅਬਭਈਥੈਅਵਾਰ
ਬਡਛੁਪਾਦੁਖਟਾਰਪੀਯਲਜਾਈਦਾਸੀਗਾਸੁਕੋ। ੯॥ ਸਗ
ਲੇਹੀਬ੍ਰਿਤੰਤਨਿਜਨਾਰਿਪ੍ਰਤਿਕਯੋਤਿਨਾਬਿਨਾਖਗਪਾਏਅੰ
ਨਜਲਹੁੰਨਪਾਇਥੈ। ਮੁਨਿਦਰਕੋਰਾਹੁੰਨੇਲੋਸੀਸੁਤੇਉਤਾਰ
ਨਾਹਿਤੇਲੋਨਿਜਜੀਵਨਬ੍ਰਿਥਾਹੀਕਰਗਾਇਥੈ। ਤੀਅਸਮਸ਼ਾ
ਯੋਬਰਿਕਾਯੋਥੈਪਾਖੰਡੀਕਾਹੁੰਚਾਰਭੁਜਪੰਛੀਨੈਕੁਕਾਂਨੀਨਸੁ

ਨਾਇਓ॥ ਦੇਸਨ ਵਿਦੇਸਨ ਰੇਸਰੰਕ ਦੇਖ ਜੇ ਵਹੁੰ ਚਕਰ ਗਦਾ ਪਦ
 ਮਹਾਬ ਮੈ ਬਤਾਇਓ॥ ੧੦॥ ਚਲੋ ਪੀਅਰੇ ਹਛਾ ਰੋਸੂ ਛਕੇ ਸ
 ਨੇਹ ਅਬ ਕਾਹੇ ਕੋ ਬਿਦੇ ਹਰੁ ਯੇ ਆਵਤ ਨਾ ਥਾਧੋ॥ ਅੰਗੁ ਸੁਨੈ ਬੈ
 ਨ ਚਲਿ ਆਈ ਤਮ ਰੈਂ ਨਿਤੁ ਮੇਰ ਯੋ ਪੰਛੀ ਲੈਂ ਨ ਮਤੁ ਖਾਵੈ ਸ੍ਰਿਗ
 ਨ ਥਾਧੋ॥ ਜੋ ਨ ਯਹ ਮਾਨੈ ਤਉ ਅੰਗੁ ਬਿਪ ਠਾਨੈ ਇਕ ਨਿਸਾ ਘਰ
 ਵਜੇ ਪ੍ਰਾਤ ਆਵੈ ਸੁਖ ਜਾਥਾਧੋ॥ ਅੰਗੁ ਸੇਵੈ ਚਾਰ ਦਿਨ ਜਾਲ ਕੇ ਪ
 ਸਾਰ ਦੇਖੋ ਚਲੋ ਅਬ ਸੀਘ੍ਰ ਦਾਸੀ ਪਰੈ ਪਗ ਮਾਥਾਧੋ॥ ੧੧॥
 ਕੀਰਤੀ ਮ੍ਰਿਗੇ ਸ ਅੰਗੁ ਸੇਖ ਜਾਲ ਕੀ ਨੈ ਨਾਰਿ ਜਬ ਬੱਪ ਕਰੈ ਰਿਦੈ
 ਤਬ ਕੇ ਪੁਅਤਿ ਆਯੋਧੋ॥ ਚਲੀ ਜਾਹੁ ਦਿਗਤੇ ਗਵਾਰ ਅਬ ਤ
 ਤ ਕਾਲਗ ਜਨ ਕਹਿ ਕਾਟੇ ਪਰ ਲੈਨ ਜੇ ਲਗਾਯੋਧੋ॥ ਮਾਰ ਕੈ ਪ
 ਰਸੁ ਤੇਰੇ ਕਾਟ ਰਾਹ ਸੀਸਾ ਛਿਨ ਨੈ ਨ ਓਟ ਪੋਹੁ ਚਾਹੈ ਪ੍ਰਾਨ ਜੋ ਬਚਾ
 ਯੋਧੋ॥ ਅਬ ਲਾਵਿ ਚਾਹੀ ਪਤਿ ਲਾਗੇ ਭੂਤ ਭਾਗੀ ਕੋ ਉਭੈ ਨ ਕੋ

ਰਾਖਪੁਰਪੈਡੇਪਗੁਪਾਯੋਰੈ॥੧੩॥ਛੁਪੈਗਇਨਾਗਿਨਿਜਗੇ
ਹਸੁਨੁਲੇਦੀਕੀਬਾਤਾ॥ਰੁਟੀਸਾਂਝਨਹਿਮਿਲਜੇਚਤੁਰਗੁਜ
ਤਜਾਗੇਗਾਤਾ॥ਲੈਛੁਰਕਾਨਿਜਗੀਵਰਾਖਕਾਟਨਲਾਗੇਸਬ
॥ਪੁਰਨਪ੍ਰੇਮਵਿਚਾਰਪ੍ਰਭੁਤਤਛਿਨਪ੍ਰਗਟੇਤਬਾ॥ਦਿਖਲੇਦੀ
ਜਾਲੀਚੋਗਲੈਪਾਤਲਗਾਟੀਗਾਹਨਹਿਤਾ॥ਤਜੇਤਜੇਪ੍ਰਭ
ਆਗੇਜਾਤਉਡਪਾਛੇਲਾਗੇਜਾਹੁਕਿਤਾ॥੧੩॥ਨੈਕੁਨਦੇਹ
ਜਾਂਨੀਠਕਰਵਿਸੀਆਯੋ॥ਪਾਥਰਪਾਦਪਕੰਟਲਗੇਤਬਾ
ਨਬਕਾਯੋ॥ਪ੍ਰਭਪਕਰਨਕੀਚਾਹਦੇਹਸੁਮਨੈਕੁਨਮਾਂਝੋ॥੬
ਪਰਦਲੇਜੇਤਜਾਤਪ੍ਰੇਮਦਿਖਹਿਸੁਖਜਾਨੋ॥ਪੁਨਜਾਇ
ਬੀਪਾਯੋਜਾਲਬਪੁਰਿਪਾਸਿਪਚੋਗੇਲੀਏ॥ਲੇਦੀਵਿਤੁ
ਰਜਪਗਬਾਂਧਪ੍ਰਭਲਟਕਾਏਪਾਛੇਕੀਏ॥੧੪॥ਦੀਨਿਦੁਖ
ਮੁਹਿਭੂਰਨੀਠਕਰਹਾਥੈਆਯੋ॥ਲੈਮੁਨਿਵਰਪਾਹਿਗਯੋਦੇ

ਖਸੇਆਗੈਧਾਯੋ॥ਖੇਲੇਬੰਧਨਸਪਦਪਕੇਚਰਨਨਮੁਨਿਤ
 ਬਹੀ॥ਬੰਧਕਕੇਗੁਰਜੰਨਮਿਲਾਏਗਰਿਜੁਜਬਹੀ॥ਪ੍ਰਕੁਆ
 ਗੈਰੇਜਨੁਪਕੇਪੁਨਿਪ੍ਰਭੂਜਿਵਾਵਤਦਾਸਕੋ॥ਮਿਦਮਸਕਾ
 ਵੈਭਾਖਤਬਚਨਆਵਤਮਦਨਮਾਸਕੋ॥੧੫॥ਦੇਹਗਾਤੀ
 ਨੇਮਿਲੇਭੇਜਨੁਮਚੇਪੁਨਿਪ੍ਰਭਗੁਜਨਬਖਾਂਨਾ॥ਪਤਿਤਉ
 ਪਾਕੇਛਿਨਕੇਮੇਕੀਓਨਜਪਤਪਧਜਾਂਨਾ॥੧੬॥ਇਹਬਿਧਿ
 ਬੰਧਕਕੀਕਥਾਨਿਜਮਤਿਕੀਬਖਾਂਨਾ॥ਸੰਤਚਰਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ
 ਪ੍ਰਭਦੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਂਨਾ॥੧੭॥੧੮੧॥ਮੁਲਛਪੈ॥ਆਵੇ
 ਰਮਛਤਕੁਰਮਕੇਵਾਰਕਾਨਾਬਦਰਸਨੁਦੀਓ॥ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼
 ਦਾਸਉਪਦੇਸਪਰਮਤਤੁਪਰਛੇਧਾਯੋ॥ਨਿਰਗੁਨਸਗੁਨਸਰੂ
 ਪਤਿਮਰਮਗੁਜੰਨਨਮਾਯੋ॥ਕਾਛਬਾਚਨਿਹਕਲੰਕਮੇਲੇਗੰ
 ਗੇਇਜੁਪਿਸ੍ਰਗਾਹਰਿਪੁਜਾਪ੍ਰਹਲਾਦਪਰਮਪੁਜਪਾਗੀਭੁ

ਪਗਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਗਾਜ ਪਰੋਚੇ ਪ੍ਰਗਟ ਤਨ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਤਕੀ
 ਚੀ। ਆਵੇਰ ਅਛਤ ਕੂਰਮ ਕੇਵੁ ਰਕਾਨਾ ਬਦਰ ਸਨੁ ਦੀਓ
 ੧੧੭। ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਗਾਜ ਜੀ ਕੀ। ਟੀਕਾ। ਕੁੰਡਲੀ ਅ
 ॥ ਗਾਜਾ ਕੇਗੁਰ ਦੁਰਕਾ ਚਲੇ ਦਰਸ ਪ੍ਰਭ ਪੇਤਾ। ਸੀ ਗਲ੍ਹੇ
 ਕੁਪਤਿ ਤਬੈ ਦੇਖ ਬਜੀਰ ਅਚੇਤਾ। ਦੇਖ ਬਜੀਰ ਅਚੇਤ ਹੈ
 ਨਿਗੁਰ ਕੇ ਢਿਗਾ ਆਏ। ਗਾਜਾ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਰਾ ਜਮੁਨ ਦੇਖ ਹੁਮ
 ਨਿਗਾਏ। ਗੁਰ ਕਹਿ ਗੁਰਿ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਨੁ ਹੋਸ ਕਾਜਾ।
 ਛਾਪ ਪੈਰੋ ਗੋਮਤੀ ਮੰਜ ਦੇਖ ਉਬਿਜ ਗਾਜਾ। ੧॥ ਗੁਰ ਕਹਤੀ
 ਨੇਬਾਤ ਨਿਪਲੀ ਜੈ ਨਿਜ ਪੁਰਮਾਂ ਹੀ। ਯਹ ਕਹਿ ਗਵਨੇ ਦੁਰ
 ਕਾ ਕਯੋ ਕੁਪਤਿ ਹਠਾਂ ਹੀ। ਕਯੋ ਕੁਪਤਿ ਹਠਾਂ ਹੀ ਨਬਾ ਸਰ
 ਜਬ ਬੀਤੇ। ਉਠਹੁ ਪੁਨਿ ਸਕਯੋ ਸਬਦ ਸ੍ਰਮੀ ਕੀ ਗੀਤੇ।
 ਮੰਜ ਨਦੀਓਂ ਕਰਾਇ ਕੀ ਮਤੀ ਨਿਰਖੀ ਨਿਜ ਪੁਰਮਾਂ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ

ਦਿਕਛਾਪਭਏਪੁਨਿਕਹੁੰਨਦਿਖਗੁਗਾ॥੨॥ਛਪੋਪਟਰੀ ੩੨੫
ਗੇਦਿਖਰੋਰਸੇਰਪੁਰਮੈਭਯੋਭਾਗੀ॥ਆਏਸੰਤਮਹੰਤਦੇਖ
ਤਨਛਾਪਮੁਰਾਗੀ॥ਪ੍ਰਭਤਾਬਛੀਅਪਾਰਏਕਦਿਜਨੈਨੀ
ਨਪੁਨਿ॥ਸੇਵਕਯੋਬਹੁਦੁਰਗਯੋਜਸੁਦੈਜਨਾਬਸੁਨਿ॥
ਸਿਵਮੰਦਰਤੇਬਾਂਨਭਟੀਪ੍ਰਿਥੀਰਾਜਪਹਿਜਾਹੁਅਬਾਤਿ
ਤਮੰਗਅਗੋਛਛਾਇਚਖਗਯੋਬਿਪ੍ਰਿਪਕਹੀਸਬਾ॥
੩॥ਸੁਨਤਲਜਾਨੇਭੁਪਨਯੋਪਟਲੀਨਮੰਗਾਟੀ॥ਨਿਜ
ਕਰਸੇਦਿਜਨੈਨਲਾਇਪ੍ਰਭਹੋਹੁਸਹਾਟੀ॥ਤਾਤਕਾਲਚ
ਖਭਏਬਿਪ੍ਰਮਨਭਯੋਅਨੰਦਾ॥ਸੁਜਸੁਭਯੋਸਬਦੇਸ
ਜਾਂਹਿਰਿਦਵਸੈਮੁਕੰਦਾ॥ਯਹਭਗਤੀਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਤਾਪਬਡ
ਕੇਬੁਧਿਜੇਬਰਨਨਕਰੈ॥ਕਦਿਕੀਰਤਸਿੰਘਕੋਦੇਹਪ੍ਰ
ਭਸੰਤਪੂਰਿਪਗਸਿਰਪਰੈ॥੪॥੧੨੩॥ਮੂਲਛਪੋਭਗ

ਤਨਕੋਆਦਰੁਅਪਿਕਰਾਜਬੀਸਮੇਇਨਕੀਓ। ਤੋਰੇਰੁਜਨ
 ਬਿਪਾਂਨਰਾਮਚੰਦਹਰਿਜਨਤੇਖੋ। ਲਪੁਮਬੁਰਾਮੇਰਤੇਰੁਗ
 ਤਅਤਿਜੈਮਲਪੈਖੋ। ਅਰੈਰਾਮਇਕਰਾਸਿਨੇਮਨੀਵਾਕੇਪ
 ਗੀ। ਕਰਮੇਤੀਸੁਰਤਾਂਨਰੁਗਵਾਂਨਬੀਰਮਭੁਪਤਬ੍ਰਤਿਪਾਰੀ।
 ਈਸੁਰਅਖੇਰਾਜਰਾਇਮਲਕਾਨੁਰਮਪੁਕਰਨਿਪਸਰਵਸੁ
 ਦੀਓ। ਰੁਗਤਨਕੋਆਦਰੁਅਪਿਕਰਾਜਵੀਸਮੇਇਨਕੀਓ।
 ੧੧੮। ਸਾਖੀਸ਼ੀਮਪੁਕਰਸਾਹਜੀਕੀ। ਟੀਕਾਪਾਪਗੀਛੰਦ
 ॥ ਐਡਛੇਰੁਪਮਪੁਕਰਜੁਨਮਾ। ਹੀਅਪ੍ਰੇਮਰੁਗਤਿਕੀਨੇਸੁਰ
 ਮਾ। ਈਸੁਰਸਮਜਾਂਨੈਸਾਪਭੇਖਾ। ਕਰਪੁਜਾਪਰਕੁਮਪਲਵਿ
 ਸੇਖਾ॥੧॥ ਦੁਸੁਨਪ੍ਰੀਛਹਿਤਖਰਮੰਗਾਇ। ਬਾਰੇਸੰਤਨੰਦਿ
 ਤਨਸੁਹਾਇ। ਜਹਰਹਨਿਪਤਰਦੀਨੇਪਠਾਇ। ਓਠਰੁਪਤਿਰ
 ਸਿਰੁਪਕਰਪਾਇ॥੨॥ ਸੰਤਨਸਮਖਰਕੀਪੁਜਾਕੀਨਾਕਰੁ

ਤਿ

ਹੁਤਮੁਕਤਿਗਰਧਪਸੁਲੀਨਾਦੁਸ਼ਨਮਨਕੋਸੀਸਾਬਿਲਾਇ
 ॥ ਜੇਕੁਟਲਾਬਿਪ੍ਰਸਿਖਭਏਆਇ॥੩॥ ਨਿਮ੍ਰਤਪੈਬਚਕਹ
 ਥੋਭੇਗਾਅਪਰਾਧਛਿਮਹੁਲਹਿਪ੍ਰੀਛੋਤੇਗਾਮਾਨਤਭੇਖਹਿ
 ਨਹਿਬਿਪ੍ਰਮਾਨਾਯਹਿਹਿਤਹਮਖਰਕੇਪਛੇਜਾਂਨਾ॥੪॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਰੂਪਤਿਮਨਗੋਰਵਨਕਛੁਸੰਤਚਰਨਸੋਖੀਤਾ॥ ਸ੍ਰੀਮਧੁਕਰ
 ਰਾਜਾਂਨਕੀਬਡੀਕਠਨਪਨਰੀਤਿ॥੫॥ ੧੩੩॥ ਮੂਲਛੁਪੇ॥
 ਖੇਮਾਲਰਤਨਗਾਠੋਰਕੇਸੁਫਲਬੇਲਮੀਠੀਫਲੀ॥ ਰੋਨਾਇ
 ਰਗੁਣਰਾਂਮਰੁਜਨਭਾਗੋਤਉਭਾਗਾਗਾਧੇਮੀਪਰਮਕਿਸੋਰ
 ਉਦਾਰਰਾਜਾਰਤਨਾਗਾਗਾਰਿਦਾਸਨਕੇਦਾਸਦਸਾਉਚੀਪ੍ਰ
 ਜਪਾਰੀ॥ ਨਿਰਭੈਅਨਿੰਨਉਦਾਰਰਸਕਜਸਰਸਨਾਰਾਗੀ॥
 ਦਸਪਾਸੰਪਤਿਸੰਤਬਲਸਦਾਰਹਤਪਰਛੁਲਤਬਦਨਾਖੇ
 ਮਾਲਰਤਨਗਾਠੋਰਕੇਅਟਲਭਗਤਿਆਈਸਦਨ॥੧੧੯॥

ਕਲਿਯੁਗਭੁਗਤਕਰਹੀਕਮਾਂਨਰਾਮਰੈਨਿਕੇਰਿਜਕਰਹੀਅ
 ਰਜਪਰਮਾਮਾਚਕੇਲੇਕਹਿਤਮਨੇਨੀਲਕੰਠਾਨਿੰਦਕਜ
 ਨਅਨਗਇਕਹਾਮਹਿਮਾਜਾਂਨੈਸਠਿ॥ਬਿਦਤਗੰਧੂਵੀਬਜ
 ਹੁਕੀਓਦਸਕੰਤਪਰਵਾਨੇ॥ਭੁਗਤਪੁਤ੍ਰਭਾਗੇਤਸੁਮੁਖਸੁਕਦੇ
 ਵਬਖਾਂਨੈ॥ਅੰਗੁਰੁਪਕੇਛੈਸਕੈਦਿਸੁਜਾਇਨਾਹਿਨਪਰੀਅਕ
 ਲਿਯੁਗਭੁਗਤਿਕਰਹੀਕਮਾਂਨਰਾਮਰੈਨਿਕੇਰਿਜਕਰਹੀ॥੧੩੦
 ॥ਸਾਖੀਸ਼੍ਰੀਰਾਮਰਾਜਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਦਿਹਗਾ॥ਰਾਮਰਾਜ
 ਰਿਭੁਗਤਕੀਕਥਾਸੁਨਤਏਪ੍ਰੇਮ॥ਰਾਮਕਰਾਵਤਪ੍ਰੀਤਿਸੇ
 ਯਹਿਭੁਪਤਿਕੋਨੇਮ॥੧॥ਇਕਦਿਨਪੁੰਨਜੇਸਰਦਨਿਸਰਾਸ
 ਬਿਲਾਸਜੁਹੇਤਾ॥ਗੀਝੁਜੇਦਿਖਕਾਂਦੇਉਅਬਾਇਹਸਮਧਨੁ
 ਨਹਿਪੋਤਾ॥੩॥ਛਪੇ॥ਬਾਰੀਬਾਰਵਿਚਾਰਹੀਯੈਨਿਪਯਹ
 ਠਹਿਰਾਈ॥ਕੰਨਜਾਗੁਪਅਧਾਰਸੋਉਦੈਰੋਪਰਨਾਈ॥ਸੁਨ

ਤਸਕਾ ਅਤਿਸੋਚਲੇਨਿਕੋਸਚਿਵਨਭਾਵੈ॥ ਸਕੁਸੋਕਯੋਪਕ
 ਰਮੋਹਿਯਹ ਬਾਤਸੁਹਾਵੈ॥ ਪੁਨਿਆਪਗਏਉਠਮੰਦਰਹਿਅ
 ਨੀਦੁਤਾਪ੍ਰੇਮਭਗਾਹਿਤਭੇਖਸੰਗਛੇਰੇਦੀਏਮਨਗਨਪਨਬਹੁਸੋ
 ਪਘਗ॥੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਨਟਫਿਤਕਰਤਾਸੋਸੁਤਾਦੀਨਭੁਪਤਯਲ
 ਭਾ॥ ਮੈਸੋਕੋਪ੍ਰੇਮੀਯਗਤਸਕਲਸੁਹਾਹਸਮਾਭਾ॥੪॥੧੩੪॥
 ਮੂਲਛੁਪੇ॥ ਹਰਿਗੁਰਗਰਿਦਾਸੁਸੋਰਾਮਪਰਨਿਸਾਚੀਰ
 ਹੀ॥ ਮਾਰਭਕੋਉਪਦੇਸੁਸੁਤੇਉਰਨੀਕੇਧਾਕੋ॥ ਨਵਪਾਦਸ
 ਪਾਪ੍ਰੀਤਿਅੰਨਪਰਮਸਬੈਵਿਸਾਕੋ॥ ਅਚੁਤਕੁਲਅਨੁਗ
 ਗਪ੍ਰਗਟਪੁਰਖਾਰਥਭਾਨੋ॥ ਸਾਰਾਸਾਗਬਿਬੇਕਬਾਤਤੀ
 ਨੇਮਨਮਾਂਨੋ॥ ਦਾਸੁਤਸਮਨਿਨਉਦਾਰਤਾਸੀਤਨਮੁਖਰਾਭਾ
 ਕਹੀ॥ ਹਰਿਗੁਰਗਰਿਦਾਸੁਸੋਰਾਮਪਰਨਿਸਾਚੀਰਹੀ॥੧੩
 ਅਰਿਲਾਖਉਭੈਖੇਮਾਲਕੇਤੇਕਿਜੋਗਪੁਰਾਕੀਓ॥ ਪਾਂਇਨ

੩੨੭

100

10

ਕੀਨਾ ਰੰਗ ਭੀ ਜੋ ਨਹਿ ਯਹਿ ਦੁਖ ਮਲੀਨਾ ॥੩॥ ਸਰਸਰਾ
 ਸੋਚ ਕਿਵ ਬਨੈ ਕਾਜਾ ਯਹੁ ਮਹੀ ਕੇ ਚਹੀ ਇਸ ਮਾਜਾ ॥ ਸੁਨਿ
 ਭਰੋ ਨੈਨ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋ ਅਪੀ ਗਾਨਾ ਤੀ ਕਿਸੇ ਰਠਿ ਠਿਕੀ ਨਪੀ ਗਾ ॥੪॥
 ਛਪੇ ॥ ਆਰਜਾ ਦੀ ਜੇ ਦਾਸ ਰਹੈ ਮੁਹਿ ਤਨ ਜਗ ਜੋ ਲਗਾ ॥
 ਰਿਮੰਦਰ ਜਲ ਸੀਸ ਦੇ ਇਕ ਰਨਿ ਤਜ ਸੁ ਤੇ ਲਗਾ ॥ ਭੁਯੋ ਖੇਮਾ
 ਲਕੁ ਸਾਲ ਰਿਵੈ ਨਾ ਤੀ ਕੋ ਲਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਿਸੇ ਰਪ ਨ ਪੂਰ ਕੀ ਨਜ
 ਗਮੇ ਜਸੁ ਛਾਯੋ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਨੂਪਰ ਬਾਂਧ ਪਗ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰਾ
 ਤਿਵਿਸਤਾਰ ਕੀਆ ॥ ਦਿਖ ਸੰਤ ਸਰਾ ਰਹੀ ਗੀ ॥ ਸੁਕੈ ਸ੍ਰੀ ਕਿ
 ਸੇਰ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੀਆ ॥੫॥ ੧੨੫ ॥ ਮੂਲ ਛਪੇ ॥ ਖੇਮਾਲ
 ਰਤਨ ਗਠੈ ਰਕੈ ਸੁਫਲ ਬੇਲ ਮੀਠੀ ਫਲੀ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸ
 ਹਰਿ ਭਗਤ ਭਗਤ ਮੰਦਰ ਕੇ ਕਲਸੇ ॥ ਭੁਜਨ ਭਾਵ ਪਰਪ
 ਕਹਿ ਦੈ ਭਾਗੀ ਰਖ ਜਲਸੇ ॥ ਤਿਪਾ ਭਾਂਤ ਅਤਿ ਅਨਿਰਾ

ਮਕੀਰਤ ਨਿਰਬਾਹੀ॥ ਹਰਿਗੁਰਗਰਿ ਬਲਭਾਂਤ ਤਿਨਹਿ ਸੇਵਾਇ
 ਛਸਾਹੀ॥ ਪੂਰਨ ਇੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰਮੁਦਤ ਉਦਤ ਦਾਸ ਰੇਖ ਬਾਛੈ ਰਲੀ
 ॥ ਖੇਮਾਲਗਤ ਨਰਾਠੈ ਰਕੇਸੁ ਫਲ ਬੇਲਾ ਮੀਠੀ ਫਲੀ॥ ੧੨੨॥ ਸ੍ਰੀ
 ਹਰਿਬੀਸ ਚਰਨ ਬਲ ਚਤੁਰੁ ਜਗੈ ਫੁਟੇ ਸੁਤੀ ਰਬਕੀਓ॥ ਗਾ
 ਯੋਭਗਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਬਹਿ ਦਾਸ ਤਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਯੋ॥ ਰਾਧਾ ਬੱਲਭ ਭ
 ਜਨ ਅਨੰਤਾ ਬਰਗ ਬਛਾਓ॥ ਮੁਰਲੀ ਪਰਕੀਛਾ ਪਕਵਿਤ
 ਅਤਿਹੀ ਨਿਰਦੁਖਨ॥ ਭਗਤ ਨਕੀ ਮੰਘੇਨ ਬਹੈ ਪਾਗੀ ਸਿਰੂ
 ਖਨ॥ ਸਤ ਸੰਗ ਮਹਾਂ ਆਨੰਦ ਮੈਧੇ ਮਸਹਤ ਭੀ ਜੋਹੀਓ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਹਰਿਬੀਸ ਚਰਨ ਬਲ ਚਤੁਰੁ ਜਗੈ ਫੁਟੇ ਸੁਤੀ ਰਬਕੀਓ॥
 ੧੨੩॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਚਤੁਰੁ ਜਸ੍ਵਾਮੀ ਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ ਕੁੰਡਲੀ ਅ
 ॥ ਸ੍ਵਾਮੀ ਜੀਕੀ ਕਥਾ ਬਰਸੁਨੁ ਹਸੰਤ ਮਨੁ ਲਾਇ॥ ਗੋਫੁਟੇ ਸਗਵ
 ਨੇ ਜਗਾਂਧੇ ਮਭਗਤਿ ਨ ਸੁਹਾਇ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ ਨ ਸੁਹਾਇ ਤਾਂ ਦੇ

ਵੀਕੋਥਾਨਾ॥ ਮਾਰਜੀ ਵਬਲੁ ਦੇਹਿ ਅਧਿਕ ਹੀਯ ਮੈ ਸੁਖ ਮਾਂਨਾ
 ॥ ਦਿਖਾਗਿ ਲਾਂਨ ਮਨ ਭਗਤ ਕਹੀ ਦੇਵੀ ਅਨੁਗਾਂ ਮੀ॥ ਤਜੁ ਹੁਤ
 ਮੀ ਚਰਮ ਸਨ ਭਜੁ ਹੁਕਿ ਰਪਾ ਨਿਧਿ ਸ੍ਵਾਮੀ॥ ੧॥ ਛਪੇ॥ ਸਿਖ
 ਭਈ ਸੁਨਿ ਦੇਵਿ ਭਗਤ ਚਰਨ ਨਤ ਬਲਾਗੀ॥ ਨਿਸੁ ਪੁਰਸੁ ਪ
 ਨੇਸੁ ਭਨ ਕਯੋ ਜਾ ਵਹੁ ਵਡ ਭਾਗੀ॥ ਮੈ ਸ੍ਵਾਮੀ ਕੀ ਦਾਸ ਭਈ ਤੁ
 ਮ ਭੀ ਪੈ ਦਾਸਾ॥ ਭੋਰ ਹੋਤ ਸਭ ਭਏ ਸਿਖ ਹੀ ਅਕਰ ਬਿਸ੍ਵਾਸਾ॥
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਗਤੀ ਵਿਸਤਾਰ ਭਯੋ ਸਾਪ ਸੰਤ ਨਰ ਸੇਵ ਸਬਾ॥
 ਭੁਪਤਿ ਨਹਿ ਆਯੋ ਮਦ ਭਕਯੋ ਭਗਤੈ ਪ੍ਰਤਿ ਕਯੋ ਦੇਵਿ ਤਬਾ॥ ੨॥
 ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਆਯ ਸੁ ਦੇਹੁ ਡੰਡ ਨਿਪਦੀ ਜੈ ਭਾਗੀ॥ ਭਗਤ ਕਹੀ ਸੁਨਿ
 ਦੇਵਿ ਪਰਹੁ ਪੀਰ ਜਤ ਜਰਾਗੀ॥ ਜੇ ਨਰ ਕਰਹੈ ਜੀਵਿ ਸਤੁ ਵਦ
 ਰੇ ਆਈ॥ ਵਾਂਕੋ ਦੇਹੈ ਡੰਡ ਐਰ ਸੋ ਕਾਜ ਨ ਕਾਈ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਕ
 ਥਾ ਪੁਰਾਂ ਸੁਨਿ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੰਤ ਸਮੁਹ ਸਬਾ॥ ਪਨ ਹਿਰਠ ਗਬੈ ਠੰਢ

੩੨੬

ਇਤਪਾਛੈਲਾਗੋਪਨੀਜਬਾ॥੩॥ਨਿਕਸੀਸਾਖਾਰੰਥਸਿ
 ਖਜਜੇਨਰਹੈਪ੍ਰੀਤੀ॥ਜਨਮਬਦਲਤਿਯਜਾਤਨਯੇਤਨੁਪ੍ਰੇਸੁ
 ਤਿਗੀਤੀ॥ਕਥਾਮਾਂਹਿਕਰਜੇਰਕਯੇਤਸਕਰਸ੍ਵਾਮੀਪ੍ਰਤਿ॥ਕ
 ਜੈਪ੍ਰਭਮੁਹਿਸਿਖਜਕੀਓਵਾਂਕੇਦਿਖਹਠਿਅਤਿ॥ਯਕਥਾਸ
 ਮਾਪਾਤਿਭਟੀਜਬਪਕਰਧਨੀਕਰਚੋਰਕੋ॥ਹਿਰਬਿੰਤਛਪੇ
 ਜਨਜੂਹਮੇਕਰਤਭਟੇਵੈਸੋਰਕੋ॥੪॥ਚਲਤਚਲਤਯਹਬ
 ਤਤਬੈਭੁਪਤਿਪਹਿਆਈ॥ਪਨਉਠਾਇਯਹਗਾਗਜਨਮਯ
 ਹਿਲੀਨਨਕਾਈ॥ਨਿਪਤਬਨਜਾਉਵਿਚਾਰਹਿਦੈਬਡਲੇਉਤ
 ਪਾਯੋ॥ਦੀਨਿਤਸਕਰਹਾਬਜਕੋਨਹਿਬਿਸਮੇਆਯੋ॥ਕਹਿ
 ਕੋਪਭੁਪਹਤਿਹੋਪਨੀਦੇਸੁਲਗਾਯੋਸਾਧਕੋ॥ਲੈਗਏਦਸਮ
 ਰਨਤਬੈਅਤਿਬਨਾਕੁਲਗਸਿਬਨਾਪਕੋ॥੫॥ਦੁਵ੍ਹਜੇਚੋਰਕੋਚਿੰ
 ਤਭੇਖੁਲੀਨਿਉਨਸੀਤਾ॥ਲੀਓਸਾਦੁਪਨੁਮਹਿਯਹੈਕਾਹੋਕਰੀ

ਤੰਤਾ॥ ਸਾਪੋਹੋਇਕੋਬਨਹੁਚੇਗਨਿਪਕਹਿਕਰੇਜੇਗੀ॥ ਸ੍ਰਮੀਕੇ
 ਪਰਤਾਂਪਛਾਂਪਲੀਨੇਮੁਹਿਖੇਰੀ॥ ਠਗਸਕਲਾਬ੍ਰਿਤੰਤਸੁਨਾਇ
 ਨਿਪਚਕਤਭਯੋਸੁਨਿਬਾਤਕੋ॥ ਭੁਪਤਿਸ੍ਰਮੀਕੋਸਿੱਖਪੈਸਾਰ
 ਲੀਨਨਵਗਾਤਕੋ॥ ੬॥ ਜੇਹਗਾਆਏਸਾਪਸਮੂਹਬਹੁਸ੍ਰਮੀ
 ਦਰਸ੍ਰੋਤਾ॥ ਪਕੋਖੇਤੰਤੋਗਨਲਗੇਗਾਖੇਕਹਤਅਚੇਤਾ॥ ੭॥ ਯਹਿ
 ਸ੍ਰਮੀਜੀਕੀਫਿਖੀਤੰਹਮਰੀਕਹਿਸੰਤਾ॥ ਸੁਨੀਚਤੁਰਕੁਜਬਾਤ
 ਯਹਿਆਗੈਲੀਨਮਹੰਤਾ॥ ੮॥ ਸਾਦਰਗਾਏਲਵਾਇਕੈਕੀਨਸੇਵ
 ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਹਰਖਤਸੰਤਸਮੂਹਦਿਖਸ੍ਰਮੀਕੀਬਰਗੀਤਿ॥ ੯॥
 ੧੨੬॥ ਮੂਲਛਪੇ॥ ਚਾਲਕਕੀਚਰਚੀਚਹੂੰਦਿਸੁਓਦਪਅੰਤ
 ਲੋਅਨੁਸਰੀ॥ ਸਫ਼ਕੋਪਸੁਠੰਰਤਪ੍ਰਸਿਪਪੁਨਿਪੰਚਾਪ੍ਰਯਾਣੀ
 ॥ ਫਿਸ੍ਰਕਮਨੀਕੋਲਿਰੁਚਿਰੇਰੇਜਨਬਿਪਗਾਣੀ॥ ਗਿਰਰ
 ਜਪਰਨਕੀਛਾਪਗਿਰਾਜਲਧਰਸੋਗਾਜੋ॥ ਸੰਤਸਿਖੰਡੀਖੰਡ

੩੩੦

ਸ੍ਰਿਦੈ ਮਾਨੰਦ ਕੇ ਕਾਜੈ ॥ ਜਾਡਾ ਹਰ ਨ ਜਗ ਜਾਡੁ ਤਾ ਹਿਸੂ ਦਾਸ ਦੇ
 ਹੀ ਪਰੀ ॥ ਚਾਲ ਕਕੀ ਚਰ ਚੀ ਚਹੁੰ ਦਿਸ ਉਦ ਪ ਅੰਤ ਲੋ ਅਨੁਸਰੀ
 ॥ ੧੨੪ ॥ ਬਿਮਲਾਨੰਦ ਪ੍ਰਬੋਧ ਵੰਸ਼ ਸੰਤ ਦਾਸ ਸੀਵਾ ਪਰਮਾ ਗੋਪੀ
 ਨਾਥ ਪਦਰਾਗ ਭੋਗ ਛੰਪ ਨ ਭੁੰਚਾਏ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਪੱਧਤ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇ
 ਵਦੀ ਪਤ ਦੁਲਰਾਏ ॥ ਭੁਗਤੀ ਭੁਗਤ ਸਮਾਂ ਨੋ ਰਹੈ ਕੋ ਵਲਗਾਯੋ
 ॥ ਕਵਿਤ ਸੁਰ ਸੋ ਮਿਲਤ ਭੇਦ ਕਛੁ ਜਾਤ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਜਨਮ ਕਰ
 ਮਲੀਲਾ ਭੁਗਤਿ ਰਹ ਸੁਭਗਤ ਭੇਦੀ ਮਰਮ ॥ ਬਿਮਲਾਨੰਦ ਪ੍ਰਵ
 ਧਵੰਸ ਸੰਤ ਦਾਸ ਸੀਵਾ ਪਰਮਾ ॥ ੧੨੫ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਬਿਮਲਾਨੰ
 ਦ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿਮਲਾਨੰਦੁ ਹਰਿ ਭੁਗਤੁ ਵ
 ਸਤ ਨਿਵਾਈ ਗੰਮਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤਿ ਹਿਰਦੈ ਤ੍ਰਿਣੀ ਰਟਤ ਨਿਰੰਤ
 ਰਿਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਮਾਨਿ ਮਾਈ ਭੁਗਤ ਛੰਪ ਨ ਭੋਗ ਲਗਾ
 ਉ ॥ ਰਹਮੈ ਸੀ ਪਦ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਮਾਨ ਸਕੀ ਨ ਉਪਾਉ ॥ ੨ ॥ ਵਾਹੁ

ਕਰਤਿ ਪਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜਗਨਨਾਥ ਸ੍ਰੀ ਦੇਵਾ ਇਤਯੰਤਾ ਬਹੁ ਭੋਗਯ
 ਰਲਾਗਤਨਾਂ ਹਿਸੇਵਾ ॥ ੩॥ ਚਕਤ ਭਟੇ ਯਹ ਦੇਖ ਫਿਤਲਿ ਸਮੁ
 ਪਨੇ ਮੈ ਭੁਪਾ ਕਹਿਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਮੈ ਭਗਤ ਗ੍ਰਹ ਭੋਜਨੁ ਪਾਉ ਅਨੁਪਾ ॥ ੪॥
 ਵਾਂਕੇ ਗ੍ਰਹ ਸੰਪਦ ਪਠਹੁ ਤੇ ਤੁਵਭੋ ਜਨੁ ਲੇਹਾ ਭੋਗਹੁ ਤਨਿ ਪਾਪ
 ਚਲਗਯੋ ਭਗਤ ਕੇ ਗੋਹਾ ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਭਾ ਬਛਾਈ ਭਗਤ ਕੀ ਇਹ ਬਿ
 ਪਕ ਮਲਾਨਾਥਾ ਕਿਟਿਕ ਬਨੈ ਅਕਾਜ ਜੋ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪਗਰਹਿ ਮਾਥ
 ੬॥ ੧੨॥ ਮੁਲ ਛੁਪੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਸੁਰਦਾਸ ਕੀ ਨਾਮ ਸਿਖ
 ਲਾਜੁ ਹੀ ਅਟਲਾਗਾਂ ਨਕਾ ਬਜਹੁ ਦੁਹਾ ਸਮੁਹਿ ਦਸਹਿ ਚਰਿ
 ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਰਾਧਾ ਫਿਸੁ ਉਪਾਸੁ ਜਗ ਸੁਖ ਕੇ ਅਪਕਾਰੀ ॥
 ਨਵਰਸ ਮੁਖ ਸਿੰਗਾਰ ਬਿਬਿਧ ਭਾਂਤ ਨ ਕਰਗਾਯੋ ॥ ਬਦਨ ਉ
 ਚਾਰਤ ਬੇਰਸ ਹਸ ਪਾਂਇ ਨ ਪੈਯਾਯੋ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀ ਅਵਧਾਨ
 ਹਿਜੋ ਅਖੁ ਤਕੁ ਤਾਜ ਮਲਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਸੁਰਦਾਸ ਕੀ

ਨਾਮਸੰਖਲਾਜੁਗੀਅਟਲਾ॥੧੨੬॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਸੁਰਦਾਸਜੀਕੀ
 ਆਟੀਕਾਦੇਹਗਾਨੈਨਾਹੀਨਮਤੁਜਾਂਨੀਓਸੁਰਦਾਸਤਿਹਨਾਂਮਾ॥
 ਕਮਲਪੁਸਪਜੇਚਖਖੁਲੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕਰਸ਼ਾਮਾ॥੧॥ਮਿਲੀ
 ਸੰਠੀਲੇਪਰਗਣੇਸੁਬੇਦਾਗੀਤਾਂਧੀਸੁੰਦਰਗੁਣੁਦਿਖਦਾਂਮ
 ਬਹੁਖਰਚਦੀਏਨਗਨਾ॥੨॥ਗੁਰਕੇਗਾਛੇਲਾਦਪਠਮੰਦਰ
 ਮਦਨਗੁਪਾਲਾਪੁਵਾਪਾਵੈਪ੍ਰਭੂਪਿਤਾਮਾਯੋਨਿਸਜਨਨਾਲਾ॥੩॥
 ਕਹਮਹੰਤਅਵਸਰਨਾਪੀਪ੍ਰਭਪੋਛੇਬਿਸ਼ਾਮਾਭੂਖਲਗੀਪੁਵਾ
 ਚੋਹੋਮੰਦਰਪੁਨਿਭਈਸ਼੍ਰਾਂਮਾ॥੪॥ਛਪੈਪ੍ਰੇਮਭਗਤਕੋਲੀਨ
 ਰੈਂਨਿਪ੍ਰਭਭੇਜਨਕੀਨੋਅਧਿਕਪ੍ਰੀਤਿਤਿਹਭਈਸੰਤਸੇਵਾਦਿ
 ਤਦੀਨੋਸੰਤਨਕੀਪਦਤਾਂਨਤਾਂਧਿਰਛਕਮੁਹਿਨਾਂਮਾਯਾਯਪ
 ਦੁਓਚਕਸੇਭਗਤਦਾਨੁਦੀਜੈਪਨਸ਼੍ਰਾਂਮਾਸੁਨਿਕੰਠਕੀਨਇ
 ਕਸਾਪਬਰਪ੍ਰੀਛਾਹਿਤਆਯੋਤਬੈਮੁਹਿਪਨਾਹੀਛਿਗਬੈਠਹੁ

ਸੁਖਦਰਸਨਕਰਮਾਂਉਅਬੈ॥੫॥ਮੰਦਰਪੈਠੇਸੰਤਸੁਰਪਦ
 ਤਾਨਸੀਭਾਕੇ॥ਵਹਪਦਗਾਵਤਪ੍ਰੇਮਸਾਚੁਪਨਕੀਓਮਾ
 ਗੇ॥ਆਯਸੁਪ੍ਰਕੀਰਟੀਲਜਾਹੁਭੀਤਹਇਹਕਾਲਾਦਾਸ
 ਬੁਲਾਵਨਗਏਦੇਤਉਂਤਰਸੁਰਮਾਲਾਕਰਕ੍ਰਿਪਾਸੰਤਸੋਪੀ
 ਟੁਲਕੇਕਰਤਨਹੈਦਾਸਅਬਾਰੀਝੇਕ੍ਰਿਪਾਲਯਹਬਚਨ
 ਸੁਨਿਵਹੀਸਾਪਪਠਬੋਲਤਬਾ॥੬॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਬਛਿਸੁਰਸ
 ਕਲਪਨੁਸੰਤਖਵਾਓ॥ਭੁਪਤਿਅਹਦੀਪਠੈਕੁਨਹਿਬੰਤਖਠ
 ਓ॥ਬੀਤੀਛਸਲਸੁਦੇਇਕਹਾਉਨਕੇਜੀਅਅਯੋ॥ਦੇਖਪੜ
 ਕਾਭੁਪਭਗਤੁਹੀਅਮਾਂਹਿਰਹਾਯੋ॥ਨਿਸਪਾਂਹਨਭਰੇਸੰਦੁਖਤ
 ਬਤਿਨਮਪਕਾਗਜਲਿਖਪਕੇ॥ਧਨਭੋਗਸੁਲਾਗੇਸੰਤਨ
 ਭਾਗੇਹਮਤੁਮਤੇਰਕੇ॥੭॥ਗਏਹਜੁਰਸੰਦੁਖਬੋਲਅਕਬਰ
 ਨਿਪਲੀਨੇ॥ਪਛਕਾਗਜਮੁਸਕਾਇਕਯੋਬਖਸੇਝੇਦੀਨੋਟੋਰ

ਰਮੰਲਾਦਿਵੰਨਕਛੁਕਦਿਨਪਾਇਸੰਭਾਕਯੋ॥ਪੁਨੁਇਨਕੀਓਬਿ
 ਰਾਂਨਕੈਦਖਾਂਨੇਮੇਰਾਕਯੋ॥ਤਯੀਦੋਹਾਲਿਖਪਠਯੋਪੁਨਿਪਛ
 ਅਕਬਰਅਨੰਦਕੁਏ॥ਸੂਬੇਦਾਰੀਵਹਪੁਰਦਈਜਾਹੁਸਾਪਜ
 ਨਸੁਖਲਏ॥੮॥ਸੂਰਦਾਸਾਇਹਕੁੰਤਸੀਤਸੇਵਾਮੇਭੀਨੇ॥ਸ਼੍ਰੀ
 ਬ੍ਰਿੰਦਾਬਨਜਾਇਏਕਪਦਉਚਰਰੰਗੀਨੇ॥ਵਾਹੀਦਿਨਵਧਸ
 ਰਗਯੋਸਪਤਮਸਤਕੇਸਾ॥ਪ੍ਰੀਤਿਬਛੀਸੁਨਿਭਗਤਪ੍ਰਭੁਪਗ
 ਭਯੋਭਰੋਸਾ॥ਇਹਬਿਧਿਕਰਚਰਤਅਪਾਰਹੈਸੂਰਦਾਸਜੀਕੇ
 ਸੁਘਰਾਮੁਹਿਲਾਖਕੋਟਜੋਕਸੁਪੈਤਉਨਤਜਨਨਚਰਨਬਗਾਖ
 ॥੧੨੮॥ਮੁਲਛਪੈ॥ਕਾਤਜਾਨੀਕੇਪ੍ਰੇਮਕੀਬਾਤਜਾਤਕਾਂਪੈਕਹੀ
 ॥ਮਾਰਗਜਾਤਅਕੇਲਗਾਂਨਰਸਨਾਸੁਉਚਾਰੈ॥ਤਾਲਮਿਦੇ
 ਗੀਬ੍ਰਿਛਗੀਝਅੰਬਰਤਹਾਂਰਾਰੈ॥ਗੋਪਨਾਰਿਅਨੁਸਾਰਗਿਰ
 ਗਦਗਦਆਵੈਸੀ॥ਜਗਪ੍ਰਪੰਚਤੇਦੁਰਿਅਜਾਪਰਸੈਨਹਿਲੇ

ਜੀ॥ ਭਗਵਾਂ ਨਹੀਂ ਤਿ ਅਨੁਗਾਹ ਕੀ ਸੀ ਤਸਾਖ ਮੇਲੀ ਸਹੀ॥
 ਕਾਤਾ ਯਾਨੀ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਬਾਤ ਜਾਤ ਕਾਂ ਪੈ ਕਹੀ॥ ੧੨੭॥ ਫਿਸ੍ਰ ਬਿ
 ਰਹਿ ਕੁੰਤੀ ਸਹੀ ਰਤੇ ਮੁਹਾਰਿ ਤਨੁ ਤਜਾ ਗਯੋ॥ ਵਿਦਤ ਵਿਲੇ
 ਦਾ ਗਾਂ ਵਦੇ ਸਮੁਹ ਪਰਸ ਬਜਾਂ ਨੈ॥ ਮਹਾ ਮਹੇਂ ਛੇ ਮਧਜ ਸੰਤ ਪ
 ਰਖ ਦਪਰ ਵਾਂ ਨੈ॥ ਪਗਨ ਘੁੰਘਰੀ ਬਾਂ ਪਰਾਂ ਮੇ ਕੋ ਚਰਤ ਦਿਖ
 ਚਿੰਦੇ ਸੀ ਸਾਰੰਗ ਪੰਨ ਹੀ ਸਤਾ ਸੰਗ ਪਠਾਯੋ॥ ਉਪਮਾ ਅੰਗੁਰੁ
 ਗੰਤ ਮੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਨਾਨਾ ਹਿਨ ਕੀ ਚਿੰ॥ ਫਿਸ੍ਰ ਬਿਰਹਿ ਕੁੰਤੀ ਸਹੀ
 ਰਤੇ ਮੁਹਾਰਿ ਤਨੁ ਤਜਾ ਗਯੋ॥ ੧੨੮॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਹਾਰਿ ਦਾਸ ਜੀ
 ਕੀ॥ ਟੀਕਾ ਦੇਹ ਗਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਹਾਰਿ ਹਰਿ ਕੋ ਭਗਤੁ ਕੁਪਤਿ ਨਿਜ
 ਗੁਰ ਜਾਂ ਨ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਆਵਤ ਦਰਸੁ ਹਿਤ ਕਰ ਪੁਜਾ ਸਨਮਾਂਨ
 ੧॥ ਨਿਰਮਲ ਸੰਤ ਸੁਭਾ ਵਸ ਦਭੁ ਪਰੰਕ ਸਮਲੇਖਾ॥ ਦੀਨ ਨਕ
 ਆਦਰੁ ਕਰਤ ਨਰ ਪਤਿ ਤੇਜ ਬਿਸੇਖਾ॥ ੨॥ ਛਪੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਹਾਰਿ

ਇਕ ਦਿਵਸ ਕੀਏ ਮੱਯਨ ਮਗ ਆਵਤਾ ਨਿਜ ਆਗਾਰ ਚਮਾਰ
 ਟੇਰ ਉਚੇ ਭੁਲਾਵਤਾ ਪੂਰ ਚਰਨ ਮਿਤ ਲੇਹੁ ਜੇ ਉਨ ਨਹੈ ਅਧਿ
 ਕਾਰੀ। ਤਿਹ ਗ੍ਰਹਿ ਪਸੇ ਮੁਹਾਰਿ ਦੀਜੀਏ ਦਾਸ ਵਿਚਾਰੀ। ਦਿ
 ਖ ਕੰਪ ਕਯੋ ਮੈਨੀ ਚਨ ਹਮ ਤੇ ਉਚੇ ਭੁਗਤੁ ਕਹਿ। ਮੁਹਿ ਛੋਰ ਦੁ
 ਵੰਤੀ ਜਾਤਿ ਸਬ ਪਾਵਨ ਕਰਤੇ ਹੋਹੁ ਫੁਲ। ਤਾਜ ਬਲਗਾ ਸਦੁਪ
 ਸੁਹਾਤ ਕਰਤੇ ਭੁਲਨੁ ਨਹਿ ਕੋਊ। ਲੇਉ ਛਜਾਤ ਚਮਾਰ ਹੋਹੁ ਪ
 ਵਨਤ ਬਹੋਊ। ਤੁਮ ਤੋਠਾ ਕਰਸੇ ਵਕਰਤ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਪ੍ਰੀਤੀ
 ਆਚਰਨ ਮਿਤ ਨਹਿ ਦੇਤ ਦੇਖ ਮੁਹਿ ਖੋਟੀ ਗੀਤੀ। ਇਹ ਬਿਧਿ ਮੁ
 ਰਾਰਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰਤੇ ਹੋਵਤ ਵੇਜਨ ਨੈਨ ਭੁਗਾ ਅਤਿ ਹਨੁ ਕਰਚ
 ਰਨ ਮਿਤ ਲੀਓ ਜਾਤਿ ਨਮਾਨਤ ਪ੍ਰੇਮ ਬਗ। ੪। ਚਲਤ ਚਲਤ
 ਯਹ ਬਾਤ ਸੁਨੀਯੁ ਪਤਿਜ ਕਕਾਂਨੀ। ਭੁਯੋ ਰਿਦੈ ਦੁਖ ਭੁਰ ਭੁਰ
 ਬਕਾਹੁ ਨ ਭਾਂਨੀ। ਪੁਰਜਿ ਤੇਰਹਤ ਨਰਨਾ ਰਿਸਿ ਖੋਕੇ ਉਨ ਆਵ

ਤਦਰਸਹਿਤ॥ ਤਜਗਾਂਉ ਮੁਰਾਰਿ ਗਏ ਕਹੂੰ ਪਰਖ ਸੋਗਲਹਿ
 ਸੰਤਹਿਤ॥ ੫॥ ਸੀਬਤਮਾਂ ਹਸਮਾਜ ਹੋਤ ਕੁਪਤਿ ਕੈ ਭਾਗੀ॥ ਓ
 ਹਦਿਨ ਆਏ ਸੰਤ ਕੁਰ ਦੁਰਹੁ ਹਿਤ ਕਾਰੀ॥ ਵੈਸੇ ਰੰਗ ਨ ਲਯੋ
 ਭਏ ਅਚਰ ਜਨ ਰਨਾਰੀ॥ ਮੰਦਰ ਕਪੜੇ ਮੁਰਾਰਿ ਲੁਯਾਵਹੁ
 ਦਸ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਅਤਿ ਨਿਮਤ ਪੈ ਕੁਪਤਿ ਗਯੋ ਕਰ ਡੰਡੋ ਤਠਾਵੇ
 ਰੁਯੋ॥ ਅਪਰਾਪ ਛਿਮ ਹੁਸ ਬਦਾਸ ਕੇ ਤਉ ਨ ਜਨ ਦਰਸਨ ਦਯੋ॥
 ੬॥ ਰਹੇ ਪੀਠ ਦੇ ਬੈਠ ਬਿਮੁਖ ਕਾਹੇ ਕੈ ਆਯੋ॥ ਸਾਚ ਬਿਮੁਖ ਭ੍ਰਿ
 ਤ ਭਯੋ ਤਉ ਤੁਵਦਾ ਸੁਕਹਾਯੋ॥ ਸੰਤ ਸਮਾਜ ਇਕ ਝਲੇ ਤਨਹਿ ਮੇ
 ਰੇ ਨਾਮਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਰਾਰਿ ਕੇ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਕੁਪਤਿ ਜੇਗਾ ਮਾ॥ ਤਬਰੀ
 ਸੁਗਏ ਲਖ ਦੀਨ ਨਿਪਸੁ ਪੋਸੰਤ ਸੁਭਾਵ ਭਨਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਾਲਮੀ
 ਕ ਸਵਰੀ ਕੁਗਾਤਿ ਸਾਖ ਸੁਨਾਣੀ ਕੁਪ ਜਨਾ॥ ੭॥ ਗਏ ਕੁਪ ਕੇ ਸੀ
 ਗ ਸੀਤਾ ਮਿਲਿਏ ਸੁਭ ਆਗੇ॥ ਸੁਭ ਕੈ ਮਨ ਅਹਲਾਦ ਰੰਗ ਦੇਖੇ

ਵਡਭਾਗੇ॥ ਅੰਤਰਜਾਂਸੀਭੁਗਤੁਉਛੋਨੂਪਰਪਗਬਾਂਪੀ॥ ਤੀ
ਨਗਾਂਮਸੁਰਸਪਤਭੁਲੀਬਿਧਹਰਿਜਨਸਾਪੀ॥ ਬਨਰਾਮਗ
ਵਨਦਸਰਬਬਿਓਗਗਾਯੋਪਦਯਨਪ੍ਰੇਮਭੁਗਾਤੰਨਤਯੋਬਿ
ਰਹਿਬਜਾਕੁਲਬਿਥਾਸੰਤਬਿਸਮਸੁਰਦੇਖਕਗ॥੮॥ ਸੋਰਠਾ॥
ਜੈਜੈਕਰਤਸਮਾਜਸ੍ਰੀਮੁਗਾਰਿਪ੍ਰਭਕੇਮਿਲੇ॥ ਕੋਟਕਬਨੇਅ
ਕਾਜਤਉਨਹਰਿਪਦਬਿਮੁਖਪੈ॥੯॥੧੨੯॥ ਮੂਲਛਪੇ॥ ਕਲਿ
ਕੁਟਲਜੀਵਨਿਸਤਾਰਹਿਤਬਾਲਮੀਕਤੁਲਸੀਭਯੋ॥ ਤੇਤਾ
ਕਾਬਜਨਿਬੰਧਕਯੋਸਤਕੋਟਰਮਾਯਨਾ॥ ਇਕਅੰਛਰਉਧਰੇ
ਬ੍ਰਹਮਪਤ੍ਨਾਦਿਪਗਾਇਨਾ॥ ਅਬਭੁਗਤਨਸੁਖਪੇਤਬਪੁਪਰ
ਲੀਲਾਵਿਸਤਾਰੀ॥ ਰਾਮਚਰਨਰਸਮਤ੍ਨਰਟਤਅਹਿਨਿਸ
ਬ੍ਰਤਪਾਰੀ॥ ਸੀਸਾਰਅਪਾਰਕੇਪਾਰਕੇਸੁਗਾਮਹੁਪਨਵਕਲੋਯੋ
॥ ਕਲਿਕੁਟਲਜੀਵਨਿਸਤਾਰਹਿਤਬਾਲਮੀਕਤੁਲਸੀਭਯੋ॥

੧੨੬॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਤੁਲਸੀ ਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਕੁੰਡਲੀਆ ॥ ੩੩੫
 ਨਾਗਿ ਬਿਵਸ ਸਦੀ ਗੁਤਤਿ ਹਕੂਤਾ ਸੁਬਿਵਾਹਾ ਪਿਤਾਪ
 ਛੇਦਿ ਜਲੈ ਨ ਕੋ ਆਯਾ ਸੁਦੇ ਤਨ ਤਾਂਹਿ ॥ ਆਯਾ ਸੁਦੇ ਤਨ ਤਾਂ
 ਹਿਤੀ ਅਬਿਨਤੀ ਕਰਹਾਰੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਚਲਹੋ ਸੰਗ ਦੇਖ ਉਤਸਵ
 ਸਸੁਰਾਰੀ ॥ ਮਿਲੈ ਨ ਤਾਂ ਇਕੰਤ ਠੇਰ ਕਹਿ ਰੁਰਚ ਖਵਾਰੀ ॥
 ਪਤਿ ਕੀ ਇਹ ਗਤਿ ਦੇਖ ਗਈ ਚੋਰੀ ਉਠਿ ਨਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਤੁਲਸੀ
 ਦੇਖ ਜੇ ਸੁੰਨ ਗਹਿ ਪਾਯੋ ਪਾਛੈ ਤਾਂਹਿ ॥ ਮਾਰਗ ਸਰਤ ਚਛਰ
 ਹੀ ਰੂਬ ਨਸੀ ਕਾਨਾਹਿ ॥ ਰੂਬ ਨਸੀ ਕਾਨਾਹਿ ਪਸ ਜੇ ਜਲ ਮੇਤ ਤਕਲ
 ॥ ਇਕ ਜੇ ਜਨ ਪੈ ਜਾਇ ਲਗੇ ਕੰਠੇ ਸੁਬਿਹਾਲਾ ॥ ਪੁਨਿ ਉਠਿ ਪੁ
 ਰਸ ਸੁਰਾਰਿ ਗਯੋ ਕਾਮਾਤੁਰ ਪੁਲਸੀ ॥ ਪੁਰਚੈ ਫੇਰੇ ਕੋਟਲ ਗੋਪ
 ਟਹੀ ਅਦੁਖ ਤੁਲਸੀ ॥ ੩ ॥ ਤਬ ਚੈ ਫੇਰੇ ਨਗਰ ਫਿਰੇ ਖੋਜੇ ਦੁਰ
 ਚਮਾਗਾ ॥ ਗਨਾਤਾ ਨਿਕਸਤਾਨ ਹਿਤ ਯਯਟ ਕਤ ਯਯਟ ਯਯਗਾਲ

ਟਕਤਾ ਡਨਾ ਰਨੈ ਕੁਨ ਹਿਕੀ ਨ ਗਿਲਾਂ ਨੀ॥ ਪ੍ਰਦੇਸੇ ਤਿਹ ਮਗਨ
 ਗਯਾ ਏ ਗ੍ਰਹਤੀ ਅਥਿਰ ਹਾਂ ਨੀ॥ ਬਲ ਸੋ ਪਾਟ ਉਖਾਰ ਗਏ ਭੀ
 ਤਰਤੁਲ ਸੀ ਜਬਾ ਚੇਰੁ ਚੇਰੁ ਕਰ ਉਠੇ ਸੇਰੁ ਪਰ ਗਯੇ ਮੰਦਰ ਤਬ
 ੩॥ ਲਾਗੀ ਲਖ ਕੁਮੁਬਹੁ ਦਿਖਤੀ ਅਲੀਨ ਪਛਾਂ ਨਾ ਕਾਹੇ ਮ
 ਰਤ ਕੁਤੁ ਮਯੁਤੁਲ ਸੀ ਅਗਜਾਨੀ॥ ਯੁਤੁਲ ਸੀ ਅਗਜ
 ਨਿਰਿ ਦੈਲੋਂ ਜਤ ਗਏ ਸਬ ਹੀ॥ ਪਾਛੈ ਭੀ ਅਇਕੰਤ ਕੰਤ ਸਮਸਤ
 ਵਤਤ ਬਹੀ॥ ਹਾਰ ਚਾਂ ਮਸੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਤਜਹਾਂ ਮ ਅਭਾਗੀ॥ ਸ
 ਰਤ ਅਪਾਵਨ ਮਗਹ ਮਾਰ ਮਾਰ ਹਿਤਿ ਲਾਗੀ॥ ੪॥ ਪਾਪਰੀ
 ਛੰਦਾ ਮੁਨਿ ਨ ਰਿਬ ਚਲੀ ਅਤਰ ਕਲਾਗਾ॥ ਰਤਿ ਸੁਖ ਯੋਗੇ
 ਦੁਖ ਜਗੇ ਭਾਗਾ॥ ਤੀ ਅਤਜ ਸਿਵ ਪੁਰ ਮੈ ਵਸੇ ਆਇ॥ ਸੇਵਾ ਕ
 ਰ ਦਿਜ ਕਹੁ ਕਛੁ ਨ ਖਾਇ॥ ੫॥ ਦਿਜਤੀ ਅਕਹਿ ਸੁਤ ਅਚ ਦ
 ਗਾਪ ਆਯੁ॥ ਲੀਨਿ ਨ ਹਿਦਿਗਾ ਪਰ ਜਲ ਹਿਕਾਜਾ॥ ਲੋਗ ਯੋਗੇ

ਚਨਿਸਰਹੀਥੋਗਾਪਯਸੇਸਰਾਰਵੇਸੇਸੁਖੇਗਾ॥੬॥ਤਹਰਹਤ
 ਕੁਤਸੇਉਪੈਪ੍ਰਤੰਛਾਕਹਗੁਨਬਰਨੇਦੀਓਦਗਪਸ੍ਰੰਛਾਬਰਮ
 ਗੋਰੁਚਿਸੁਖਦੀਓਕੁਗਸ਼ੀਰਾਮਦਰਸਜਨਜਲਸਸੁਗਾ॥੭॥
 ਤਮਕਹਿਮੁਖਮੁਹਿਕਹਨੇਨਹੇਇ॥ਇਕਜੁਗਤਿਬਤਾਉਕਹੁ
 ਸੋਇ॥ਜਹੇਤਰਮਾਯਨਕਥਾਪ੍ਰੀਤਿ॥ਤਹਆਇਪਵਨਸੁਤ
 ਸੁਨਤਨੀਤਾ॥੮॥ਛਪੈਆਵਤਸਕੁਤੇਪ੍ਰਥਮਜਾਤਪਾਛੈਯ
 ਹੇਮਾ॥ਦੇਖਤਹੁਤਿਹਓਰਸੁਨਤਪ੍ਰਭਗੁਨਅਤਿਪ੍ਰੇਮਾ॥ਸੋ
 ਤਵਕਾਰਜਕਰੈਗਯੋਜਨਕਥਾਅਕਾਗਾ॥ਆਰੈਬੈਛਹਨੁਜ
 ਰਣਦਿਜਪੁਪਸਿਹਾਗਾ॥ਤੁਲਸੀਨਿਛੈਜਾਨੈਰਿਦੈਸਕੁਤੇਪ
 ਛੈਓਛੈਜਬਾ॥ਤਿਹਗੋਲਗਹੀਬਨਕੋਗਯੋਪਕ੍ਰੇਚਰਨਦਿਜ
 ਬੂਝਤਬਾ॥੯॥ਕੋਹੇਤਨਿਜਕੁਪੁਰੁਪਰਾਮਹਿਦਰਸਾਵਤਾਕ
 ਹਨੈਮੈਬਿਪ੍ਰਦੀਨਕਹੁਅੰਗੁਨਾਵਤਾ॥ਬਲਕਹਹਨੁਵਤਛੈ

ਰਾਮ ਵੇਹੀ ਜਨ ਦੀ ਨੀ। ਪੈ ਪ੍ਰਸੰਨਤ ਬਕਯੋ ਟੀਹਾ ਬੈਠੁ ਰਿਖੀ
 ਨੀ॥ ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਤੀਸਰੇ ਆਜੁ ਤੇਚੇ ਤਿਹਾ ਮਨੋ ਮੀ ਕਹੈ॥ ਇਹ
 ਮਾਰਗ ਲਛਮਨ ਸੰਗ ਪ੍ਰਭੁ ਚਛਪੇ ਰੇ ਮੈਂ ਪੈ ਅਹੈ॥ ੧੦॥ ਲਗੀ
 ਭਗਤ ਕੋ ਚਾਹੁ ਕਲਪ ਸਮ ਬਾਸ ਰਬੀ ਤੇ॥ ਪਹਰੀ ਸਬ ਜਪੁ ਸਾ
 ਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਏ ਸੁਭ ਨੀ ਤੇ॥ ਭਗਤ ਰਿਦੈ ਕ੍ਰਮ ਭੁਯੋ ਪੀਤ ਪਟ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਾ
 ਹੀ॥ ਅੰਗੁਰੁ ਪਕੇ ਉਹੇ ਇਤ ਉਸੁੰਦਰ ਯਹਿ ਆਹੀ॥ ਤੁਬ ਪਾਛੈ ਮ
 ਯੋ ਪਵਨ ਸੁਤ ਸੁਭ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕਯੋ॥ ਸੁਨਿਭੀ ਜਗ ਯੋ ਪ੍ਰਭ
 ਪ੍ਰੇਮ ਮੈ ਕਹ ਬਰਨੇ ਜੇ ਸੁਖ ਲਯੋ॥ ੧੧॥ ਹਤਨਾ ਕਹ ਦਿਭ ਮਾ
 ਇਗ ਯੋ ਭਿਖਨਾ ਮੁਹਿ ਦੀਜੈ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੁਖ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਤੁਲ
 ਸੀਹੀ ਅਭੀਜੈ॥ ਲੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਾਮੁ ਗਈ ਅਬ ਹਤਨਾ ਤੇਰੀ॥ ਭੇ
 ਜਨੁ ਸੰਗ ਖਵਾਇ ਪਰੀ ਦਿਭ ਪੰਕਤਿ ਰੋਰੀ॥ ਪੈ ਇਕ ਠੇਕ ਰਤ ਚ
 ਬਾਇ ਪੁਨਿ ਉਠਿ ਤੁਲਸੀ ਕੇ ਗਹਿ ਗਏ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਹਤਨਾ ਯ

ਕੀਰਾਈਤੁਮਇਕਲੇਭੇਜਨੁਜਏ॥੧੨॥ਕਹਤਭਗਤੁਜੁਨਿਬਿਪੁ ੩੩੭
 ਨੈਕਪੁਸਤਕਤੁਮਦੇਖਹੁ॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਪ੍ਰਭਾਲਿਖੀਬਹੁਭਾਂਤਿ
 ਬਿਸੇਖਹੁ॥ਇਕਰਕਾਰਕੇਕਹੇਕੇਟਹਤਨਾਤਨਭਾਗੈ॥ਇਸਗੁਨ
 ਗਾਏਭੁਰਕਾਹਤਨਾਇਹਲਾਗੈ॥ਕਹਕਹੇਗੁਸਾਂਈਭਾਂਤਕੁ
 ਨੈਕਨਮਾਂਨਤਬਿਪੁਜਬਾ॥ਯਾਂਕੇਕਰਲੈਪੈਅਸਨਜੇਸਿਵਬ
 ਹਨਹਮਮਾਂਨਤਬਾ॥੧੩॥ਸ੍ਰੀਤੁਲਸੀਜੁਨਿਹਮੇਥਾਰਮੈਭੇਜਨੁ
 ਪਾਯੋ॥ਜਿਹਦਿਜਹਤਨਾਦੇਤਤਾਂਹਕੇਹਾਥਧਰਾਯੋ॥ਸਿਵਮੰ
 ਦਰਸਬਗਾਏਬੈਲਪ੍ਰਤਿਭਗਤਜੁਨਾਯੋ॥ਜਾਨਤਪੋਭਲਿਭੁੰ
 ਤਨਾਮਮਾਧਿ॥ਸਿਵਗਾਯੋ॥ਇਹਲੀਨੈਪ੍ਰਭਕੇਨਾਮਹਿਤਜੇ
 ਪਵਿਤ੍ਰਇਹਨਰਭਯੋ॥ਤੋਯਾਂਕੇਭੇਜਨੁਖਾਹੁਅਬਅਚਯੋਸ
 ਭਨਅਚਰਜਲਯੋ॥੧੪॥ਪਾਪਗੀਛੰਦਾ॥ਪਗਾਹੇਭਗਤ
 ਕੇਦਿਜਾਹਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਅਪਰਾਪਛਿਮਹੁਕਰਕ੍ਰਿਪਾਗੀਤਿ॥ਇਕ

ਨਿਸਤੁਲਸੀਗੁਲਗੋਚੇਗਾ। ਕਰਚਾਂਪਬਾਂਨਸਾਂ ਵਰਕਿਸੇਗਾ।
੧੫॥ ਸਗਾਗੀਨਿਸਚੇਕੀਦੀਨਰਾਮਾ। ਪੁਨਿਕਯੋਭੋਰਓਠੇਗਏਸੁ।
ਮਾਦਿਖਦਰਸਤਸਕਰਨਭਯੋਗਜਾਂਨਾ। ਤੁਲਸੀਪਰਿਆਏ
ਕਹਿਬਖਾਂਨਾ॥੧੬॥ ਕਹਗਯੋਵਹਭ੍ਰਿਤਸਾਂ ਵਰਕਿਸੇਗਾਰਾ
ਖਜੇਤੁਵਗੁਹਮਭਯੋਭੋਗਾ। ਸੁਨਿਭਗਤਮੇਨਿਚਖਦਲਜੇਨੀਰ
॥ ਮਨਗਨਤਭਾਗਬਡਚੇਰਪੀਗਾ॥੧੭॥ ਜਿਹਦੀਨਦਰਸਦਸ
ਰਬਕੁਮਾਗਾ। ਇਹਸਮਨਮਾਂਨਮੁਨਿਰਿਖੀਭਾਗਾ। ਪੁਨਿਸਗਰੇਧ
ਨਦੀਨੇਲੁਟਾਇ॥ ਇਹਹਿਤਪ੍ਰਭਯਾਗਤਨਿਜਬਿਗਾਇ॥੧੮॥
ਕਬਿਤੁ। ਪਨਕਿਹਕਾਂਮਜਾਂਕੇਪੇਤਰਾਮਕਸੁਸਪੈਰੰਕਨਕੋਬਾਂ
ਫੇਦੇਖਚੇਰਸਿਖਜਭਏਪੈ॥ ਏਕਦਿਨਸਰਤਾਤਟਬੈਠੇਹਰਿ
ਯਜਾਨਮਾਂਹਿਜਤੀਹੇਨਮਾਈਨਾਰਿਸ਼ਿਤਕਸੰਗਲਏਪੈ॥ ਦੂ
ਹਰੀਤੇਕੀਨੇਪ੍ਰਣਾਮਤਿਨਭਗਤਜੁਕੇਰਹੀਓਸੁਹਾਗਾਭੁਭੀਭਾ

ਖੋਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਛਾਏ ਹੈ। ਬੋਲੀ ਦਿਨ ਨਾਹੀ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੁਵ ਸਤਨ ਬਾ ੩੩੮
 ਕਮੇਰੇ ਭਾਗ ਹੀ ਨਜੁ ਬਿਤੰਤ ਕਹਿ ਦਏ ਹੈ॥ ੧੯॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥
 ਅਬ ਮੇਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਬਾਤ ਨਿਕਸ ਗਈ ਜਨ ਭਾਖਾ॥ ਹਰਿ ਜੁਲਜੁ ਜਾ
 ਰਾਖ ਹੈ ਗਾਏ ਗੁਨ ਰਸ ਚਾਖਾ॥ ਗਾਏ ਗੁਨ ਰਸ ਚਾਖ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਭੋਜੇ
 ਮਤ ਵਾਰੇ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਕਾਂਨ ਸਵ ਕੇ ਪੁਨਿ ਪਾਰੇ॥ ਓਛੇ
 ਬਿਪ੍ਰਸੁ ਖੁਭ ਯੋਤੀ ਅਚਰਨੀ ਲਾਗੀ ਤਬਾ॥ ਮਿਲ ਕੁਟੰਬ ਸਬ
 ਸਿਖ ਜਭ ਯੋ ਸ੍ਰੀ ਤੁਲਸੀ ਕੇ ਅਬਾ॥ ੨੦॥ ਛਾਪੇ॥ ਦਿੱਲੀ ਪਤਿ ਨਿ
 ਪਸੁਨੀ ਬਾਤੀ ਮਿਰਤ ਕਜੀ ਵਾਯੋ॥ ਅਹ ਦੀ ਦੀਏ ਪਠਾਇ ਭਗ
 ਤ ਕੋ ਪਕਰ ਮੰਗਾਯੋ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਦਿਖ ਗਾਇ ਕਮੁ ਦੇ ਹੋਨ ਤੇ ਤੇਹੀ
 ॥ ਰਾਮ ਸਦਾ ਸਮਰੰਥ ਦੀ ਨਜਾਂ ਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹੀ॥ ਰਿਸ ਬੰਦ ਸਾਲ
 ਮੈ ਪਛੇ ਜਨ ਰਾਮ ਛਡਾਵੈ ਆਇ ਅਬਾ॥ ਪਦ ਗਾਯੇ ਤੁਲਸੀ ਪ੍ਰੇਮ
 ਭਰ ਹਨੂੰ ਮਾਂ ਕਰ ਪਜਾਂ ਨਤ ਬਾ॥ ੨੧॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਭੁਪ ਕੇ ਕੰ ਗੁਰਨ ਲੀ

ਗੁਰਨਲਪੇਟਲੀਨੇਛੀਨੇਸੁਰਗਾਬਨਤੇਸਮਤਜਿਨਰਾਟੇਯੋ।
 ਨਖਸੋਉਦਰਫਾਰਵਾਂਤਨਸਚਾਬਜੇਤਨਜੇਉਖਰੇਗੇਤੇਉ
 ਨੈਕੁਰੁਨਕਾਟੇਯੋ। ਪੇਰਲੀਨੇਭੁਪਪਟਖੇਚੈਬਿਸਮਾਦਗੁਯੋ
 ਭਗਤਦੇਖੁਲਾਗਯੋਬਚਭਾਖੇਕਟਖਾਟੇਯੋ। ਦਾਂਤਨਮੇਘ
 ਸੁਗਹਿਗਯੋਬੰਦਮਾਲੁੰਮੈਚਰਨਕੀਸਰਨਿਭ੍ਰਿਤਥਾਖੁ
 ਚੀਰਫਾਟੇਯੋ॥੩੩॥ ਦੇਹਗਾਦੇਖਭੁਪਕੀਦੀਨਤਾਭਗਤਕੇ
 ਪੁਨਿਬੈਨ। ਪਰਦੇਦੇਖਜੇਗਮਕੋਅਬਆਯੋਹੀਅਚੈਨ॥੩੩॥
 ਤਨੁਦੁਰਗਭਯੋਗਮਕੋਅੰਰੁਦੁਰਗਾਰਚਿਲੇਹੁ। ਜਿਭਾਖੁ
 ਸੇਕਰੈਭ੍ਰਿਤਜੀਅਦਾਨੁਅਬਦੇਹੁ॥੩੪॥ ਛਪੇ। ਅਧਿਕਦੀ
 ਨਦਿਖਸਾਹਭਗਤਕਿਰਪਾਤਬਕੀਨੀ। ਤਤਛਿਨਦੀਛਿ
 ਰਾਇਛਪੇਕਪਿਏਕਨਚੀਨੀ। ਤਜੇਦੁਰਗਤਬਭੁਪਅੰਰੁ
 ਚਿਬਸਿਓਤਹਾਂਹੀ। ਤੁਲਸੀਕੇਪਰਤਾਪਦੇਖਅਚਰਨਮ

ਨਮਾਂਤੀ॥ ਪੁਨਿ ਜਾਇ ਰਹੇ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਤਹ ਤੇ ਬ੍ਰਿਦਾ ਬਨਗ
 ਏ॥ ਫਿਰਨਾ ਭਾਜੀ ਸੋ ਮਿਲੇ ਜਨ ਦਿਖ ਕਵਿਤਾਰੀ ਸੁਤ ਕੁਏ॥ ੨੫
 ਦਿਖ ਬ੍ਰਿਦਾ ਬਨਗੀ ਤਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਾਧਾ ਸਬ ਕਹੀ॥ ਕਿਧੋ ਰਾਮ ਸੋ
 ਬੈਰੁ ਪਕਸੇ ਮੁਖ ਭੁਲਨ ਲਹੀ॥ ਮੰਦਰ ਮਦਨਗੁ ਪਾਲ ਗਯੋ
 ਦਰਸਨ ਕੇ ਚਾਣੀ॥ ਤਹਾਂ ਪੁਜਾਰੀ ਦੇਖ ਰਗਤ ਕੇਤਰ ਕਲਗ
 ਏ॥ ਅਪੁਨੇ ਹੀ ਇਸੈ ਨਿਮਿਤ ਸੁਖ ਪਰ ਇਸੈ ਨਿਮਜਾਤ ਪ੍ਰਨਾ॥
 ਸੁਨਿ ਹਸੇ ਭਗਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪਦਿਖਨ ਮਸਕਾਰਨ ਹਿਕੀ ਨਜ
 ਨ॥ ੨੬॥ ਦੋਹਾ॥ ਕਹਾ ਕਹੈ ਛਬਿ ਆਜੁ ਕੀ ਕਲੇ ਬਿਰਾਜੇ ਨਾਥਾ॥
 ਤੁਲਸੀ ਮਸਤਕ ਤਬ ਨਿਵੈ ਪਨੁਖ ਬਾਂਨ ਲਯੋ ਹਾਥਾ॥ ੨੭॥ ਤ
 ਜਮੁ ਰਲੀ ਸਗ ਪਨੁਕ ਯੋ ਰਾਮ ਰੁਪ ਭਏ ਨਾਥਾ॥ ਦੇਖ ਲੋਗ ਅ
 ਚਰ ਜਹੇ ਨਿਜ ਜਨ ਕੀ ਨਸ ਨਾਥਾ॥ ੨੮॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੰਤ ਸਮੂ
 ਹ ਮੈ ਬਾਛੇ ਭਗਤ ਪ੍ਰਤਾਪਾ॥ ਸਾਤ ਰਮਾਇਨ ਰਚੇ ਸੁਭ ਉਪਰੇ

੩੩੯

ਸੁਨਕਰਜਾਪਾ॥੩੫॥ਬੀਦਸਾਲਤੇਆਦਿਲੋਕੋਟਕਬਨੈਅਕਾ
 ਜਾਤਉਨਵਿਸਰੈਦਾਸਕੋਸੰਤਚਰਨਮਹਾਂਰਾਜਾ॥੩੬॥੧੩੦॥
 ਮੁਲਛਪੈ॥ਗੋਪਕੇਲਰਘੁਨਾਥਕੀਮਾਨਦਾਸਪਰਗਟਕਰੀ
 ॥ਕਰੁਣਾਬੀਰਸਿੰਗਾਰਆਦਿਉਂਜਲਰਸਗਾਯੋ॥ਪਰਉਪ
 ਕਾਰਕਪੀਰਕਵਿਤਕਵਿਜਨਮਨਭਾਯੋ॥ਕੋਸਲੇਇਪਦਕਮ
 ਲਅਨੰਨਦਾਸਤਬੂਤਲੀਨੋ॥ਜਾਨੁਕੀਜੀਵਨਸੁਖਸਗਤ
 ਨਿਸਦਿਨਰੀਗਾਉਨੋ॥ਰਾਮਾਯਨਨਾਟਕਕੀਰਾਸੁਖਉਕਤਿਉ
 ਕਤਿਭਾਖਾਪਰੀ॥ਗੋਪਕੇਲਰਘੁਨਾਥਕੀਮਾਨਦਾਸਪਰਗ
 ਟਕਰੀ॥੧੩੦॥ਸ੍ਰੀਬੱਲਭੁਜੁਕੇਬੰਸਮੈਸੁਰਤਰੁਗਿਰਧਰ
 ਕੁੰਜਮਾਂਨਾ॥ਅਰਥਪਰਮਕਾਂਸਮੇਖਭੁਗਤਿਅਨੁਪਾਇਨਿਦਾ
 ਤਾ॥ਹਸਤਾਮਲਸੁਤਿਗਜਾਂਨਸਬਹਿਸਾਸਤਕੇਗਜਾਤਾ॥ਪ
 ਰਚਰਯਾਬਿਜਰਾਜਕੁਵਰਕੇਮਨਕੋਕਰਧੈ॥ਦਰਸਨਪਰਮਪੁ

ਨੀਤਸਭਾਤਨਅੰਮ੍ਰਿਤਬਰਖੇ॥ ਬਿਠੁਲੇਸਨੰਦਨਸੁਭਾਵਸਗ
 ਕੇਉਨਤਾਂਹਿਸਮਾਂਨਾ॥ ਸ੍ਰੀਬੱਲਭੁਜੁਕੇਬੰਸਮੈਸੁਰਤਹੁਗਿਰ
 ਪਰਕੁਜਮਾਂਨਾ॥ ੧੩੧॥ ਸ੍ਰੀਬੱਲਭੁਜੁਕੇਬੰਸਮੈਗੁਨਨਿਧਿਰੇ
 ਕਲਨਾਥਪਤਿ॥ ਓਦਪਿਸਦਾਅਖਯੋਭੁਜਮਜਸੁੰਦਰਮਿਤ
 ਭਾਖੀ॥ ਗੁਰਬੱਤਨਗਿਰਰਾਜਭੁਲੋਪਨਸਬਜਗਸਾਖੀ॥ ਬਿ
 ਠੁਲੇਸਕੀਭੁਗਤਿਭਯੋਭੁਲਾਇਛਜਾਂਕੇ॥ ਭੁਗਵਤਿਤੇਜਪ੍ਰ
 ਤਾਪਨਿਮਤਿਨਰਬਰਪਦਤਾਂਕੇ॥ ਨਿਰਬਲੀਕਆਸੁਉਦਾ
 ਰਭਜਨਪੁੰਜਗਿਰਪਰਨਿਰਤਿ॥ ਸ੍ਰੀਬੱਲਭੁਜੁਕੇਬੰਸਮੈਗੁਨ
 ਨਿਧਿਰੇਕਲਨਾਥਪਤਿ॥ ੧੩੩॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਗੋਕਲਨਾਥਜੀ
 ਕੀ॥ ਟੀਕਾਸੋਰਠਾ॥ ਲੈਭੇਟਾਪਨਲਾਖਸਿਖਜੋਨਇਕਅ
 ਏਨਰ॥ ਬੋਲੇਗੋਕਲਨਾਥਅੰਧਿਕਪ੍ਰੀਤਿਤੁਵਕਾਰਸੀ॥ ੧॥
 ਜਿਹਤੇਹੋਤਅਪੀਨਇਕਛਿਨਾਬਿਛੁਰੇਕਹੋਸੀ॥ ਕਹਿਵਹਨਰ

੩੪੦

ਪ੍ਰੇਦੀਨਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਨਕਾਹੁਸੇ॥ ਆਕਹਤਭਗਤੁਪੁਨਿਤਾਂਹਵੈ
 ਛਮ੍ਹਰਗੁਰਕਰਹੁਕੇ॥ ਪ੍ਰੇਮੁਨਤੁਮਹੀਅਮਾਂਹਿਕੇਸੇਭਗਤੀ
 ਮਿਲੈਤੁਹ॥੩॥ ਗਜਿਹਬਾਸਨਜਲੁਹੋਇਸੀਰੇਤਾਤੇਨੁਗਤਿਕ
 ਰਾਜਹਾਂਨਪ੍ਰੇਤੈਤੇਇਤਹਾਂਨਬਨਪ੍ਰੇਕਾਜਕਛੁ॥੪॥ ਛਪੇ॥ ਸੁਨਤ
 ਭਗਤਕੇਬੈਨਕਪ੍ਰੇਵਹਨਹਕਰਹੇਭੇਰੇ॥ ਸੰਤਸਦਾਸਮਰੰਬਕਰ
 ਤਪੰਡਤਸਠਭੇਰੇ॥ ਸੁਨਤਹਸੁਨੇਹਰਿਦਾਸਸਿਖਜਕਰਭਗ
 ਤੀਦੀਨੀ॥ ਆਵਤਮੰਦਰਪੂਰਿਭੀਤਰਚਿਓਟਨੁਕੀਨੀ॥ ਤੁਹ
 ਸੁਪਚਯਾਤਕਾਨਾਹਤਦੂਰਹੁਦਰਸਨੁਕਰਤਨਿਤਾਵਾਰਿ
 ਨਪ੍ਰਭਹੁਪੁਨਤ੍ਰਿਸੁਪਰਗਯੇਗੇਹਦਖਭਯੇਅਤਿ॥੫॥ ਨਿਜ
 ਸੁਪਨੇਹਰਿਕਯੇਕੋਸ੍ਰੀਗੋਕਲਨਾਥਹਿ॥ ਭੀਤਕਰਹੁਯਹ
 ਦੁਰਿਭੋਰਕਾਨਾਮਲਹਾਥਹਿ॥ ਨੀਚਨਪਾਵਤਜਾਂਨਭਗਤੁਮੁ
 ਹਿਮਿਲਪ੍ਰੇਕੈਸੇ॥ ਤੀਨਰੈਨਪੁਨਿਸੁਪਨਮਾਂਹਿਪ੍ਰਭਭਾਖਯੇਐਸੇ॥

ਪ੍ਰਭਖਜਾਲਪਰੇਕਾਨੇਲਖਜੋਆਯੋਜਨਜਹਰਤਤੁਕਾਇ ३੬੧
ਕਵਾਰਪਾਲਸੋਦੀਨਪੈਭਾਖੋਕਾਨਬੈਠਅਬਾ॥੫॥ਕਤਬੈਠ
ਤਕਉਕਾਜਕਾਜਮਾਮੀਪ੍ਰਤਿਭਾਖੋ॥ਘਗਰਤਦਿਖਕਉਜੇ
ਸਾਧਮੁਨਤਆਏਅਭਿਲਾਖੋ॥ਕਾਨੇਪ੍ਰਤਿਹਿਤਮਿਲੇਓਟ
ਯਾਹੀਤੇਕੀਨੀ॥ਮੁਰਤਕਰਹਿਪ੍ਰਭਮੋਰਤੇਹਿਅਪੁਨੇਜਨਚੀ
ਨੀ॥ਤਬਭੀਤਦੁਰਿਤਤਛਿਨਕਰੀਕਾਨੇਪ੍ਰਤਿਪੁਨਿਭਗਤੁਕਪ
॥੪॥ਮਰੀਬਿਨਤੀਪ੍ਰਭਮੋਕਹੋਸੰਤਚਰਨਮਨਪ੍ਰੀਤਿਲਹਿ॥੫॥
॥੧੩੧॥ਮੂਲਛਪੈ॥ਰਸਕਰੰਗੀਲੋਭਜਨਪੁੰਜਸੁਠਬਨਦ
ਰੀਸੁਜਾਮਕੋ॥ਬਾਤਕਵਿਤਬਡਚਤੁਰਦੋਕਦੋਕਸਅਤਿ
ਜਾਂਨੈ॥ਸਾਰਾਸਾਰਬਿਬੇਕਪਰਮਹੰਸਨਪਰਵੰਨੈ॥ਸਦਾਚ
ਰਸੰਤਖਭੁਤਸਬਕੋਹਿਤਕਾਰੀ॥ਆਰਜਗੁਨਤਨਅਮਿਤਭ
ਗਤਿਦਸਪਾਬੂਤਪਾਰੀ॥ਦਰਸਨਪੁਨੀਤਅਸੁਭਉਦਾਰਅ

ਸੁਨਓਦਾਰਮਾਲਾਪਹੁਚਿਰਸੁਖਪਾਂਮਕੋ॥ਰਸਕਰੰਗੀਲੇਕੁਜ
 ਨਪੁੰਜਸੁਠਬਨਵਾਹੀਸੁਜਾਮਕੋ॥੧੩੩॥ਭਾਗੋਤਰੁਲੀਬਿਪ
 ਕਥਨਕੋਪਨਜਨਨੀਏਕੈਜਨਨੋ॥ਨਾਮਨਗਾਇਣਮਿਸ੍ਰਬੰਸ
 ਨਵਲਾਸੁਉਯਾਰਗਾਰਗਤਨਕੀਅਤਿਭੀਰਗਗਤਿਦਸਪ
 ਕੇਆਗਾਗਾਮਾਗਮਨਿਗਮਪੁਰਾਂਨਸਾਰਸਾਸਤ੍ਰਸਰੁਦੇਖੋ॥
 ਸੁਰਗਰਸੁਕਸਨਕਾਦਿਬਜਾਸਨਾਰਦਜੁਬਿਸੇਖੋ॥ਸੁਧਾਬ
 ਪਮੁਖਸੁਰਪੁਨੀਜਸਬਿਤਾਂਨਜਗਮੇਤਨੋ॥ਭਾਗੋਤਰੁਲੀ
 ਬਿਪਿਕਥਨਕੋਪਨਜਨਨੀਏਕੈਜਨਨੋ॥੧੩੪॥ਕਲਿਕਾਲ
 ਕਠਨਜਗਜੀਤਨੋਰਾਘੋਕੀਪੂਰੀਪਈ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਮੋ
 ਲੋਭਕੀਲਹਰਨਲਾਗੀ॥ਸੁਰਜਜਨੇਜਲਗ੍ਰਹੈਬਹੁਰਤਾਂਹੀ
 ਕੈਤਜਾਗੀ॥ਸੁੰਦਰਸੀਲਸੁਭਾਵਸਦਾਸੀਤਨਸੇਵਾਬ੍ਰਤ॥
 ਗੁਰਪਰਮਨਿਰਮਲਨਿਰਬੰਧੋਬਿਸਮੈਵਿਦਤਬਡੇਭੂਤ॥

ਅਲੁਰਾਮਰਾਵਲਾਫਿਪਾਆਦਿਅੰਤਪੁਕਤੀਪਰੀ॥ਕਲਿਕਾ
 ਲਕਣਨਜਗਜੀਤਜੇਰਾਘੋਕੀਪੁਰੀਪਰੀ॥੧੩੪॥ਹਰਿਦਾਸ
 ਰਾਲਪਨਰੁਜਨਬਲਬਾਵਨਜੇਬਛੇਬਾਵਨੇ॥ਅਚਰਤ
 ਕੁਲਸੇਦੇਖਸੁਪਨੇਉਉਰਨਹਿਅੰਨੈ॥ਤਿਲਕਦਾਮਅਨੁਗ
 ਸਰੁਨਗੁਰਜਨਕਰਮਾਨੈ॥ਜਦਨਮਾਹਿਬੈਰਾਗਾਬਿਦੇਹਲਿਕੀ
 ਸੀਭਾਂਤੀ॥ਰਾਮਚਰਨਮਕਰੰਦਰਹਤਮਨਸਾਮਦਮਾਤੀ॥
 ਜੇਗਾਨੰਦਉਯਾਗਰਬੰਸਕਰਨਿਸਾਦਿਨਹਰਿਗੁਨਗਾਵਨੇ॥
 ਹਰਿਦਾਸਰਾਲਪਨਰੁਜਨਬਲਬਾਵਨਜੇਬਛੇਬਾਵਨੇ॥
 ੧੩੬॥ਸਾਖੀਸ਼ੀਹਰਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਦੇਹਗਾਪ੍ਰੇਮਨੇ
 ਮਹਰਿਦਾਸਕੋਸੰਤਨਪ੍ਰਭਸਮਜਾਂਨ॥ਉਚਨੀਚਕੁਲਦੇਖਗੁ
 ਨਨੈਕੁਨਮਨਮੇਅੰਨ॥੧॥ਛੁਪੈ॥ਇਕਦਿਨਤਸਕਰਏਕਸਾਪ
 ਕੋਭੇਖਬਨਾਈ॥ਕਾਹੂੰਕੋਪਨਹਿਕਰੋਪਰੇਪਾਛੈਸੋਧਾਈ॥ਅਤਿ

ਬਿਹਬਲਾਏ ਜਾਇਗਿਕੇ ਪਰਿਦਾਸੁ ਆਗੈ॥ ਮਾਰਨ ਲਾਗੇ
ਦੁਸ੍ਰੇ ਸੇਉ ਆਰਤ ਪੂਕਾਰੈ॥ ਪੁਨਿ ਸੁਨਿ ਬਾਵਨੁ ਪਰਿਦਾਸੁ ਭੀ
ਤਰਨਿ ਕੇ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਯਹਿ॥ ਉਪਰਤ ਸਕਰ ਕੇ ਗਏ ਪਰਿ ਪ੍ਰਥਮ
ਪਨੁ ਮੁਹਿ ਬਹੁਰ ਇਹ॥ ੩॥ ਦੁਸ੍ਰੇ ਮਾਂ ਨੈ ਬਤਲਾਗੇ ਸੋ ਚੋਟ ਪੂਰ
ਗਨ॥ ਪਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਪ੍ਰਯਾਨੁ ਉਪਾਕੇ ਛਿਨ ਤੁਮ ਬਾਰਨ॥ ਤਿਹ ਛਿ
ਨ ਬਾਵਨੁ ਪ੍ਰਥਮ ਨਿਕ ਪ੍ਰਗਟੇ ਤਹ ਆਈ॥ ਜਹ ਤਹ ਸਸਤ ਪ੍ਰ
ਕਰੇ ਸੇਵਕੀ ਏਕੁ ਗਾਈ॥ ਸਗਰੀ ਨਿਸ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਰੇ ਰੇ ਲੋਕ
ਪੈਰਿ ਦਾਸ ਯਹ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਭਗਤੈ ਰਛਨਾ ਕਰੀ ਗਏ ਦੁਸ੍ਰੇ
ਯਾਰ ਲਹ॥ ੩॥ ੧੩੩॥ ਮੂਲ ਛਪੇ॥ ਜੰਗਲੀ ਦੇ ਸਕੇ ਲੋਗ ਸਬ
ਪਰ ਸਰਾਮ ਕੀ ਏ ਪਾਹ ਬਦਾ॥ ਜੋ ਚੰਦ ਨ ਕੋ ਪਵਨ ਨੀ ਵਚੰਦਾ
ਪੁਨ ਕਰਈ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਤਮ ਨਿਵਰ ਉਦੈ ਦੀ ਪਕ ਨਿਮਤ
ਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਟ ਪੁਨਿ ਪਰਿ ਬ੍ਰਜਾ ਸਸੀਤ ਮਾਰਗ ਮਨੁ ਸਰਈ॥ ਕਬ

ਕੀਰਤਨਨੇਮਰਸਨਹਰਿਗੁਨਉਂਚਰਣੀ।ਗੋਵਿੰਦਗੁਗਭਾ ੩੬੩
 ਦੋਰਗਗਤਿਤਿਲਕਦੰਮਸਦਬੈਦੁਦਾ।ਜੰਗਲੀਦੇਸਕੇ
 ਲੋਗਸਬਪਰਸਰਾਂਮਕੀਏਪਾਰਖਦਾ॥੧੩॥ਸਾਖੀਸ਼ੀਪ
 ਰਸਰਾਮਜੀਕੀ।ਟੀਕਾਮਕੁੰਡਲੀਆਪਾਰਸਰਾਂਮਹਰਿਗੁ
 ਗਤਕੇਪ੍ਰੇਮਨੇਮਨਹਿਪਾਗਾਗਜਰਬਅਸੁਸਿਵਕਾਅਨਿਕਰ
 ਜਸਗੁਨਵਿਸਤਾਰਾਗਾਜਸਗੁਨਵਿਸਤਾਰਆਪਨਿਰਲੇ
 ਪਜਨਕਜੋ।ਪ੍ਰੀਛਹਿਤਕੇਉਆਇਜਾਪਤਿਨਕਹੀਬਾਤਇ
 ਯੋ।ਕਾਹੇਪਰੇਜੰਨਾਰਬਸਹੁਜੰਗਲੀਅਸਰਸਾ।ਆਪੀ
 ਨਿਸਤਿਹਸੰਗਚਲੇਏਕਲਜਨਪਰਸਾ॥੧॥ਇਹਬਿਧਿ
 ਨਿਕਸੇਦੇਸਤੇਗਏਦੂਰਜਬਸੀਤਾ।ਬੈਠੇਇਕਉਦ੍ਯਨਮੇਪ
 ਯਾਨੁਪਕੇਭਗਵੰਤਾ।ਪ੍ਰਯਾਨੁਪਕੇਭਗਵੰਤਏਕਬਨਜਾਰੇ
 ਆਯੋ।ਸਦਮੀਲੀਏਪਛਾਂਪਾਲਕੀਮਾਂਹਿਚਛਾਯੋ।ਬਹੁ

ਪਨੁਕੀਨਿਰੇਟਬਨੁਮੁਕਕੁਕੇਗਨਤਿਹ॥ਸ੍ਰਮੀਕਹਿਤਿਹਸਾਧ
 ਪ੍ਰਤੈਅਬਕੁਉਪਾਇਇਹ॥੩॥ਦੇਹਗਾਪਕਯੇਸਾਧਚਰੀਤ
 ਬੈਸੀਸੈਗਯੋਬਿਲਾਇ॥ਕੀਰਤਸਿੰਘਕੋਦੇਹਪ੍ਰਭਪੂਰਿਸੰਤ
 ਕੇਪਾਂਇ॥੩॥੧੩੩॥ਮੂਲਛਪੈ॥ਗੁਨਨਿਕਰਗਦਾਪਰਭੁੰਦੁ
 ਤਿਸਭਹਨਕੋਲਾਗੈਸੁਖਦਾ॥ਸੰਜਨਸੁਹਿਦਸੁਸੀਲਬਚਨਅ
 ਰਜਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ॥ਨਿਰਮਤਿਸਰਨਿਹਕਾਂਮਕ੍ਰਿਪਾਕਰੁਣਾਕੇਅ
 ਲੈ॥ਅਨੰਤਭੁਜਨਵਿਤਕਰਨਪਕਯੇਬਪੁਭਗਤਨਕਾਜੈ॥ਪਰ
 ਮਪਰਮਕੇਸੇਤਵਿਦਤਬਿੰਦਾਬਨਗਾਜੈ॥ਭੁਗੋਤਸੁਪਾਬਰ
 ਪੈਬਦਨਕਾਉਕੋਨਾਂਨਿਨਦਖਦਾ॥ਗੁਨਨਿਕਰਗਦਾਪਰਭੁੰਦੁ
 ਅਤਿਸਭਹਨਿਕੋਲਾਗੈਸੁਖਦਾ॥੧੩੪॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਗਦਾਪਰ
 ਭੁੰਟਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਦੇਹਗਾਸ੍ਰਮਮਰੰਗਰੰਗੀਗਣੀਯੁਪ
 ਦਰਯੋਸੁਗੀਤਿ॥ਜੀਵਗੁਸਾਂਈਸੁਨੇਜਬਪ੍ਰੀਛਾਕੀਅਲਪੀ

ਤਿ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹੋਨੀ ਕੈ ਸੇਚ ਛੇਰੇ ਗਕ ਤੇ ਸੇਰੇ ਤਾ ਚੀ ਠੀ ਲਿ
 ਖ ਪਠਈ ਤ ਬੈ ਬੀ ਯ ਜਨ ਗਏ ਸੁ ਚੇ ਤਾ॥੨॥ ਛਪੇ॥ ਨਗਰ ਨਿ
 ਕਟਿ ਬਰ ਛੁਪ ਬੈ ਠ ਜਨ ਸਹਜ ਸੁ ਭਾਈ॥ ਲੇ ਚੀ ਠੀ ਜੇ ਉਗਏ
 ਤਾਂ ਪਹੁ ਚੇ ਵਹ ਜਾਈ॥ ਭੁੱਟ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤਿ ਬੂਝ ਕਹਾ ਹਰਿ ਜੇ ਤੁਮ ਸਿ
 ਤਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਦਾ ਬਨ ਪਾਂ ਮ ਕੇ ਲਕੀ ਨੇ ਭਗਵੰਤਾ॥ ਸੁਨ ਭੁਗਤੁ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਮੁਰਛਤ ਭਯੋ ਹੀ ਨ ਸੁ ਪਿਜਿ ਮਾ ਮ੍ਰਿਤ ਕਤਨਾ॥ ਪੁਨ ਬੂਝ ਗ
 ਵਾ ਪਰ ਭੁੱਟ ਕੇ ਯਹੀ ਭੁੱਟ ਇਕ ਕਹੇ ਜਨਾ॥੩॥ ਸੁਨ ਤਨੀ ਵ
 ਕੇ ਦਾ ਸੁ ਕਰਨ ਲਾਗੇ ਬਹੁ ਕਹੁ ਜਾ॥ ਗੁਰ ਚੀ ਠੀ ਦੈ ਪਠੇ ਗਾਏ
 ਅਬ ਕਾਂ ਕੀ ਸਰ ਜਾ॥ ਸੁਨਿ ਤਿਹ ਬਾਂ ਨੀ ਉਠੇ ਭਗਤੁ ਚੀ ਠੀ ਕ
 ਰਲੀ ਨੀ॥ ਪਛਾ ਬ੍ਰਿਦਾ ਬਨ ਗਏ ਗੁਸਾਈ ਦਰ ਸਨੁ ਚੀ ਨੀ॥
 ਵਹ ਪਦ ਗਾਯੇ ਤਿਹ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰ ਸਜਾ ਮਰੀ ਗਰੀ ਗੀ ਗਈ॥
 ਭਯੋ ਪ੍ਰੇਮਾ ਕੁਲ ਜਿਹ ਪੁਨਿ ਸੁਨੀ ਸੰਤ ਮਭਾ ਅਚਰ ਜਗਈ॥

੪॥ ਕਥਾ ਕਰਤ ਨਿਤ ਭੱਟ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਰ ਸੋ ਨਿਤ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਪੈਰ ਗਾਂਊ ਕ
 ਲਜਾ ਦੁਸਿ ਪਛਤੀ ਸੁਨਿ ਨੀਤੀ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਸੁਨੈ ਕਥਾ ਰੋਨ
 ਜੈ ਪੈ ਨਿਜ ਗਾਂਧਾ ॥ ਤਜਾ ਗਯੋ ਬਿਖੇ ਬਿਲਾਸ ਕੁਯੋ ਦੁਖੁ ਤਾਂ ਕੀ
 ਬਾਮਾਤੀ ਅਗਰ ਭਵਤੀ ॥ ਰਿਛਨਾ ਕਰਤ ਤਾਂ ਕੋ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲ
 ਇਤਿਹਾ ॥ ਤੁਵਦੈ ਪੈ ਪਨੁ ਇਕ ਛਲੁ ਕਰਹੁ ॥ ਇਭੁੰਟ ਅਪਮਾਨ
 ਜਿਹਾ ॥ ੫॥ ਬੈਠੀ ਸੰਤਨ ਸਭਾ ਅੰਗ ਬੈਠੇ ਨਗਨ ਗੀ ॥ ਕਥਾ ਕਰ
 ਤਸੀ ਭੁੰਟ ਚਲਤ ਚਖ ਪ੍ਰੇਮ ਹਿ ਬਾਗੀ ॥ ਤਤੰਗਣੀ ਵਧਾ ਰਿਕਟੋ
 ਉਚੇ ਸੁਰਟੇ ਗੀ ॥ ਗਰਭ ਕੀਨ ਮੁਖ ਭੁੰਟ ਅਬੈ ਸੁਪਿਲੇ ਤਨ ਮੇਰੀ ॥
 ਤਬ ਸੁਨਿ ਜੋਤਾ ਹੀ ਅਦਖੀ ਅਤਿ ਸੀਸ ਕਾਟ ਯਹ ਸੂਨੁ ਕਹਿ ॥
 ਤਬ ਛਿਮਾ ਕਰਾਯੋ ਸਭਨ ਸੇ ਬੈਠਾਈ ਸੁਖੁ ਕਥਾ ਲਹਿ ॥ ਧਾਭ
 ਯੋ ਕਥਾ ਬਿਸਮ ਮੁਨੀ ਸੁਬੇਯਹ ਬਾਤਾ ॥ ਲੀਨੀ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲ
 ਇਸਾ ਚੁਭਾ ਖਹੁ ਚਰਿ ਗਾਤਾ ॥ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਜ ਲੋਭ ਵਧਾਯੀ

ਪਠਾਈ॥ ਭਯੋ ਕੋ ਪਕਲ ਜਾਣ ਸਿੰਘ ਸਿਰੁ ਕਾਟੇ ਜਾਈ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਕੁੰਟ ਸੁਨਤ ਤਹੀ ਗਾਏ ਹਤੀ ਨ ਰਿਕਾ ਕਾਂ ਮਕੀਆ॥ ਹਰਿ ਪਦ
 ਗਾਯੋ ਤੀ ਅਪੁਨਿ ਉਠੀ ਰਾਖੁ ਅਬ ਬੀ ਅਜਨ ਮੁਲੀਆ॥ ਹ
 ਰਿ ਪਦ ਸਪਤ ਕਰਾਇ ਨ ਰਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਾਈ॥ ਪੁਨਿ ਇਕ ਦਿ
 ਨ ਸ੍ਰੀ ਭਲ ਕਥਾ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮੈ ਛਾਈ॥ ਆਯੋ ਏਕ ਮਹਿ ਤਲੀ ਨ ਅ
 ਗੈ ਬੈਠਾਈ॥ ਸਬ ਹਨਿ ਚਖ ਵਹਿ ਨੀਰ ਤਾਂ ਹਿ ਸੈਨੈ ਕੁਨ ਜਾਈ॥
 ਤਿਹ ਰਿਸ ਤਿਕਤਾ ਮਲ ਨੈਨ ਕੋ ਚਲ੍ਹ ਜੇ ਨੀਰੁ ਇਕ ਭੇਦ ਲਹਿ॥ ਸ
 ਭ ਕਹੀ ਕਥਾ ਸ੍ਰੀ ਕੁੰਟ ਕੋ ਸਿਰ ਕਵਿ ਡਾਕੇ ਤਾ ਹ ਕਹਿ॥ ੮॥ ਜਬ
 ਸਬ ਨਰ ਉਠਿ ਗਾਏ ਨਿਕਾਟਿ ਸੇ ਸੰਤੁ ਬੈਠਾਯੋ॥ ਕੋਹ ਕਹਾ ਤੁਝ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਨੈਨ ਭਰ ਰਿਦੈ ਲਗਾਯੋ॥ ਭਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਤਨ ਪੂਰ ਸਾਧ ਨੈਨ ਨਿਝ
 ਰ ਲਾਯੋ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਆਯੋ ਚਰੁ ਪੈਟ ਨ ਹਿ ਸਕਤਿ ਉਠਾਯੋ॥ ਨਿ
 ਜ ਹਾਥ ਉਠਾਈ ਭਗਤ ਤਿਹ ਬੂਝੈ ਚਰ ਪੁਨਿ ਨਾ ਮਜਨਾ ਮੁਹ ਕਹ

ਤਗਦਾਪਰਭੁੰਟਕਰਡਾਗੇਟਗਹਿਚਰਨਪਨ॥੬॥ਕਾਹੇਪਨੁਦੀ
 ਚੰਡਾਰਗੁਗਤੁਕਹਿਲੈਗੁਹਿਜਾਵਹੁ॥ਭੋਗਸਿੱਖਬਹੁਅੰਨਕੀ
 ਓਸਮਲੈਸੁਖਪਾਵਹੁ॥ਦੇਖਪ੍ਰੀਤਿਸਿਖਭੁਯੋਚੋਰਤਨਾਕਸੋਨਿ
 ਜਕਰਮਾ॥ਇਕਦਿਨਚੋਕਾਦੇਤਭੁੰਟਸੇਵਾਨਿਜਪਰਮਾ॥ਪਨੁਕੁ
 ਲਜਾਓਕਉਸਿਖਜਤਬਦਾਸਕਹੀਕਰਹੋਇਅਬਾਮੋਰੇਪਨੁਹ
 ਰਿਸੇਵਾਸਦਾਖੀਐਰਿਸਭੁਰਕਪੁਜੇਤਬਾ॥੧੦॥ਸੋਰਠਾ॥ਇਹਬਿ
 ਪਚਰਤਅਪਾਰਭੁੰਟਗਦਾਪਰਭੁਗਤਬਗਾਕੋਹੋਕਹਾਂਵਿਸਤਾ
 ਹਕੀਰਤਸਿੰਘਮਾਤਿਤਨਕਕਗਾ॥੧੧॥੧੩੪॥ਮੂਲਛੁਪੈ॥ਚਰ
 ਨਸਗਨਿਚਾਹਨਭੁਗਤਹਰਿਗਾਇਕਏਤੇਹੁਵਾਏਮੁਖਚੋਰਾ
 ਚੰਡਨਗਤਈਸੁਰਗੁਫਜਾਂਨੈ॥ਕਰਮਾਨੰਦਅਹੁਕੋਲਾਅਬੁਅ
 ਖਰਪਰਵਾਨੈ॥ਮਾਧੋਮਥੁਰਾਮਪਸਸਾਪੁਜੀਵਾਨੰਦਸੀਵਾ॥ਉ
 ਦਾਨਗਾਇਨਦਾਸਨਾਮਮੰਡਨਨਿਤਗੀਵਾ॥ਚੋਰਾਸੀਰੁਪਕਚਤੁ

ਰਬਰਨਤਬਾਂਨੀਜੇਹੁ ਵਾਗਚਰਨਸਰਨਿਚਾਰਨਭਗਤਤਸਿਰਾ ॥ ੩੪੬ ॥
 ਇਕਏਤੇਹੁਵਾਗ ॥ ੧੩੪ ॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਕਰਮਾਨੰਦਜੀਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥
 ਦੇਹਗਾ ॥ ਹਰਿਪਦਗੋਚੈਪ੍ਰੀਤਿਸੋਜੇਸੁਨਿਹੈਨਰਨਾਗਿ ॥ ਪ੍ਰੇਮਛ
 ਕੇਗੁਰਭੁਲਤਿਤਪਾਛੈਫਿਰਤਸੁਖਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਮਾਨੰਦਨਿਜਗੁ
 ਤਤਜੇਬਟਵਾਸੇਵਾਗੀ ॥ ਛਰੀਯਾਬਜਤਤਤਤਫਿਰਹਿਮ
 ਹਾਪ੍ਰੇਮਕੀਸੀਵਾ ॥ ੨ ॥ ਸੋਚਕਰਨਲਾਗੇਕਤੁਆਏਲਕੁਟੀਰੂ
 ਲਾ ॥ ਸਿਸਤਨਪਰਲਜਾਏਪ੍ਰਭੁਫਿਰਤਭਗਤਸੰਗਫੁਲਾ ॥ ੩ ॥
 ਜਤਤਹਕਰਮਾਨੰਦਕੀਰਛਾਕਰਤਸਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸੇਵਕਕੇਸੇ
 ਵਕਭਏਪ੍ਰਭੁਨਈਨਹਿਗੀਤਿ ॥ ੪ ॥ ੧੩੫ ॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਕੋਲੁਅੰ
 ਅੰਲਜੀਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ਕੋਲੁਅੰਲੁਰਕੁਟਗੁਟੇ
 ਉਸੇਦਰਭੂਤਾ ॥ ਬਡੇਭੂਤਮਦਮਾਸਤਜਅਲਸਬੈਕਛੁਪ
 ਤਾ ॥ ੧ ॥ ਕੋਲਜੇਉਕਵਿਤਾਕਰੈਤਹਿਗੁਨਰਚਨਾਗੀਤਿ ॥ ਭੁਪ

ਵਡਾਈ ਅਲੁਰਚਮਾਨੈ ਪਨਮਦ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ੨॥ ਪੈਸੇ ਵਕਬਰੁ ਤੁਕੈ
ਨਿਸਦਿਨ ਮਾਗੁ ਜਾ ਕਾਗ॥ ਪਨਵੰਤੈ ਪਨੁ ਸੰਗ ਲੈਵਾ ਰਕਗਏਇ
ਕਵਾਗ॥ ੩॥ ਦਿਯਰੰ ਕਨਕੈ ਬਾਂਧੁ ਪਨੁ ਕੋਲ ਗਾਇ ਪਦਗਾਇ॥ ਕਯੋ
ਅਲੁਕੋ ਗਾਇ ਤੂੰ ਸਕੁ ਚਏ ਕਪਦਗਾਇ॥ ੪॥ ਛਪੈ॥ ਗੀਯੋ ਪ੍ਰਭ
ਸੁਨਿਸਪਦ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਤੁਰੁ ਹੁੰਕਾਰੀ॥ ਮੋਗਰਦੈ ਰੋਮਾ ਲਦੀ ਨਾਮਾ
ਸੁਸੁਖਕਾਰੀ॥ ਲੈ ਪੰਡੇ ਪ੍ਰਭ ਦਾ ਮਾਮਲੁ ਦਿਗਜ ਬਹੀਆਏ॥ ਬ
ਰੋਕੁ ਤਮੁ ਹਿਦੈ ਹੁੰਤੈ ਹਿਰਾਖੀ ਜਦੁ ਗਏ॥ ਬਰਵਸੁ ਮਾਲਾਈ ਅ
ਲੁਕੋ ਤਿਹ ਡਾਗੀ ਬਰੁ ਤੁਗਗ॥ ਮਾਪਨ ਦੇਖੋ ਅਪਮਾਂ ਨਕਰੋ
ਲੋਕੋ ਪਹੀ ਅਗਯੋ ਜਗ॥ ੫॥ ਨੈਕੁ ਨਰਾਖੀ ਪੀਰ ਕੁਦਦ ਪਮੈ ਪਕ
ਜਾਈ॥ ਤਨਕਨ ਪਗਸੋ ਨੀਰਿ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਆਗੇ ਆਈ॥ ਸਾਦ
ਰਗਏ ਲਵਾਇ ਭਗਤ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਰਾ॥ ਖੋਤੁ ਸਪੁਜਾ ਕੀਨ
ਪਕੋ ਰੋਜਨੁ ਦ੍ਰਿਥਾ ਗਾ ਬੀਅਪਾਂਤ ਰਕਾਂ ਕੀ ਕੋਹ ਪ੍ਰਭੁ ਵਲਪੁ

ਭਾਈ ਅਲਬਗਾ ਬਾਹਰ ਬੈਠੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਚਿਬਹੁਰ ਕੋਲ ਹੀ ਅਮਾ
 ਹਿਜਰਾ ॥ ੬ ॥ ਖਾਵਤ ਸਦਮਦਮਾ ਸਤਾਹ ਕੀ ਕੀਨ ਵਡਾਈ ॥ ਕ
 ਬੁੰਨ ਭਗਤੀ ਕਰੀ ਰਹਿ ਜੇ ਅਬਲਾ ਲਪਟਾਈ ॥ ਨਿਸਦਿਨ ਗੁਨ
 ਗਾਵੰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਵਦਾਂ ਮਨ ਦੀਨੀ ॥ ਪੁਨਿ ਵਾਂਕੋ ਪਰਾ ਅਸਨ ਪ੍ਰਭੁ
 ਯਹਿ ਗੀਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ॥ ਮੁਸਕਾਂਨੇ ਪ੍ਰਭ ਬਚਕ ਹਤ ਬਰਾ ਪੁਰਬ ਜ
 ਨ ਮਸੁਨਿ ਭੁਤ ਕਰਾ ਤਜਰਾ ਜ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਲਈ ਕਾਂਨ ਨ ਵਸਹੀ
 ਅਪ੍ਰੇਮ ਭਗਾ ॥ ੭ ॥ ਐਹੁ ਭੁਪਇ ਕਚ ਛਾਬੇਟ ਲੀਨੀ ਸੰਗ ਨਗੀ
 ॥ ਚਾਹੁ ਭਈ ਤਿਹ ਦੇਖ ਰਾਜ ਸੁਖ ਪੈ ਅਪਿਕਾਰੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਦੀਨੈ ਜ
 ਨ ਮਭੇਗ ਇਛਾ ਹੀ ਅਕੀਨੀ ॥ ਅਬ ਵਹਾਵਹਿ ਬਿਰਹਿ ਅਸ
 ਨ ਜਲ ਚੁਰੁ ਨ ਲੀਨੀ ॥ ਤੁਮ ਸਪਦ ਜਾਹੁ ਨਿਜ ਭੁਤ ਪਹਿ ਆਯੋ
 ਆਯ ਸੁਲੀਨ ਤਬਾ ॥ ਵਹੁ ਭੋਜਨ ਬਾਰੀ ਅੰਨ ਕਰ ਭਯੋ ਸੁਖ
 ਮਿਲ ਅਚਯੋ ਜਬਾ ॥ ੮ ॥ ਸੋਰਠਾ ਦੇਖ ਸੁਰਨ ਕੋ ਬਾਰੁ ਅਦਭੁ

ਤਸਬਅਚਰਜਭਏ॥ ਪ੍ਰਭਤਾਬਢੀਅਪਾਰਤਜਗ੍ਹਪੁਨਿਬਨ
ਕੋਗਏ॥੯॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਰਸਭੀਨਬਡੇਭਗਤਹਰਿਕੋਦੇਉ॥ ਜੀ
ਵਨਮੁਕਤਿਸੁਲੀਨਕਹੋਕਹਾਂਤਾਂਕੀਪ੍ਰਭਾ॥੧੦॥੧੩੬॥ ॥
ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਨਗਇਨਦਾਸਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਹਰਿ
ਜੁਕੇਪੁਰਨਭਗਤੁਸ੍ਰੀਨਾਗਇਨਦਾਸਾ॥ ਅੱਲ੍ਹਬੀਸਉਪਜਤਭ
ਯੋਵੈਭਾਣੀਸੁਖਗਾਸਿ॥ ਵੈਭਾਣੀਸੁਖਗਾਸਿਬਡੇਬਹੁਕਰਤ
ਕਮਾਣੀ॥ ਨਾਗਇਨਲਪੁਰਯੋਕਰਤਭਗਤੀਸੁਖਪਾਣੀ॥
ਕ੍ਰਾਤਨਾਰਿਸਿਕਰੈਸਦਾਦਾਰਿਵੀਕਹਿਕਰਗਾਇਕਦਿਨਵਾਸ
ਅਸਨਦੀਨਤਿਹਕਹਤਭਗਤੁਹਰਿ॥੧॥ ਕਰਕੇਰੇਭਾਬੀਪ੍ਰਤੈਕ
ਹਿਤਾਤੇਅੰਨਦੇਹਾ॥ ਬਾਸੀਭੋਗਨਉਚਤਿਹਰਿਠਾਕੁਰਆਨੰਦ
ਲੇਹਾ॥ ਠਾਕੁਰਆਨੰਦਲੇਹਕਹਤਰਿਸਬਾਂਪੈਨਵਕ੍ਰਹਾ॥ ਤੂੰਪ੍ਰਭ
ਕੋਨਿਜਦਾਸੁਮਾਲਲੈਹੈਨਿਬੈਕਰਗਾਤਜਭੋਜਨੁਹਰਿਦੁਰਗ

ਯੋ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭਾਨੁ ਪਕ੍ਸੇ ਬਗਾਦਈ ਅਲੁ ਜਨੇ ਦਾ ਮਲਾ ਜਗਾਖੀ
 ਬਿਰਦੈ ਕਰਗਾ ॥ ੩ ॥ ੧੩੭ ॥ ਮੂਲ ਛਪੈ ॥ ਨਰਦੇਵ ਉਭੈ ਭਾਖਾਨਿ
 ਪੁਨ ਪ੍ਰਿਥੀ ਰਾਜ ਕਵਿ ਰਾਜ ਹੁਵਾ ॥ ਸਵੈ ਯਾਗੀਤ ਸਲੋਕ ਬੋਲ
 ਦੇਹਾ ਗੁਨ ਨ ਵਰਸਾ ॥ ਪਿੰਗਲ ਕਾ ਬਜ ਪ੍ਰਮਾਨ ਬਿਬਿਧਾ ਬਿਧਿ
 ਗਾਯੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ॥ ਪ੍ਰਦੁਖਾ ਬਿਦੁਖਾ ਸਾਲਾਘ ਜਬ ਚ ਨ ਰਸ
 ਨੁ ਉਚਾਰੈ ॥ ਅਰਥ ਕਵਿਤਾ ਨਿਰਮੇਲ ਸੋ ਬੇਸਾਰੰਗ ਉਘ
 ਰੈ ॥ ਹੁਕਮ ਨੀਲ ਲਤਾ ਬਰਨਨ ਅਨੁਪ ਬਾਗੀਸ ਬਦਨ ਕ
 ਲਾਨ ਸੁਵਾ ॥ ਨਰਦੇਵ ਉਭੈ ਭਾਖਾਨਿ ਪੁਨ ਪ੍ਰਿਥੀ ਰਾਜ ਕਵਿ
 ਰਾਜ ਹੁਵਾ ॥ ੧੪੦ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਰਾਜ ਜੀ ਕੀ ਟੀਕਾ ॥
 ਦੇਹਗਾ ॥ ਮਾਰਵਾਹ ਕੇ ਦੇਸ ਪੁਰ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਬੀਕਾ ਨੇਗਾ ਪ੍ਰਿਥੀ
 ਰਾਜ ਹਰਿ ਭਗਤ ਕੀ ਰਜ ਪਾਨੀ ਤਿਹ ਕੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵ
 ਤ ਛੰਦਰ ਚਿਪਿੰਗਲ ਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰਾ ॥ ਦਿਲੀਪ ਤਿਕੇ ਮਿਲ

ਨਹਿਤਗਯੋਕੁਪਾਇਕਵਾਗ॥੩॥ ਨਿਜਪੁਰਮੰਦਰਰੂਪਹਰਿ
 ਧਨਾਨੁਪਕੋਤਿਹਕੇਗ॥ ਸਭਪੁਜਾਕਰਮਾਂਨਸੀਮੰਦਰਪ੍ਰਕੁਤ
 ਹੇਗ॥੩॥ ਚਿਤਉਚਟਕੋਅਸਤੀਨਦਿਨਪੁਜਾਕੀਨਬਨਾਇ
 ॥ ਤਉਨਦੇਖੇਗੇਹਰਿਪਾਵਨਤਬੈਧਠਾਇ॥੪॥ ਛਪੇਅੰ
 ਦਰਪ੍ਰਭਨਹਿਡੀਠਪਰਤਸੁਪਿਆਂਨਹੁਜਾਈ॥ ਲਿਖਦੀਨੇ
 ਵਹਦਿਵਸਦਈਚੀਠੀਗਯੋਪਾਈ॥ ਪਛਬਜੀਰਭਏਚਕ
 ਤਪ੍ਰੇਮਭੁਪਤਿਨਹਿਪਾਗ॥ ਦੇਉਂਤਰਪੁਨਿਪਠਨੇਲਗੇਕਾਰੀ
 ਗਰਵਾਗ॥ ਮਤੁਛੀਠਅਪਾਵਨਤਨਪਰੈਤਾਂਤੇਮੰਦਰੁਤਜਗ
 ਪ੍ਰਭ॥ ਬਾਹਰਡੇਗਨਿਹਦਿਨਕੀਓਸੇਚੀਠੀਮੇਲਿਖੇਸਬਾ॥
 ੫॥ ਲਖੀਬਾਤਸਬਸਾਦੁਰਏਅਚਰਜਸਬਲਗਾ॥ ਸੰ
 ਤਨਮਨਅੰਨੰਦਦੁਸੁਮਨਬਨਾਪਯੋਸੰਗਾ॥ ਬਾਦਸਾਹਪ੍ਰਤਿ
 ਜਾਇਕਹੀਕਾਜੀਸਬਬਾਤਾ॥ ਪ੍ਰਥਮਪਤਿਪਨਕੀਓਤੰ

ਮਥੁਗਾਨਿਜਗਾਤਾਮੁਨਿਭੁਪਪਠੇਕਾਬਥੁਰਗਤੁਜਾਇਓ
 ਤਰੁਅਰਿਸੀਸਪਗਾਗਯੇਕਾਲਮਵਪਦਿਨਅਲਪਰਸਿਅ
 ਗਮਦੀਓਜਨਾਇਹਗਿ॥੬॥ਪੂਰੁਸੁਪਨੇਨਿਸਕਹੀਚਛੇਸ
 ਛਨਿਜਨਰੇਗਾਪਾਂਚਦਿਵਸਮੇਆਇਦਰਸਮਥੁਰਾਸੁਖਕੋ
 ॥ਜਮੁਨਾਕਰਇਸਨਾਂਨਪੋਛਤਟੜਬਡਮਾਈ॥ਬੈਠੇਦਿਜਚਹੁ
 ਓਰਬੇਦਪੁਨਿਜੈਜੈਭਾਈ॥ਇਹਬਿਧਿਤਨੁਤਜਹਰਿਪੁਰਗਯੇ
 ਪੁਰਕਯੇਜਸੁਅਧਿਕਜਗਾਮੁਨਿਦਿੱਲੀਪਤਿਬਹੁਪਨੁਪਠੇ
 ਕੀਅਭੰਡਾਰਕਹੇਕਹਾਂਲਗਾ॥੭॥੧੩॥ਮੂਲਛਪੇ॥ਦੁਰਕ
 ਦੇਖਪਾਲੰਟਤੀਚਛਿਜੀਪੋਕੀਪੀਅਟਲਾਅਮੁਰਮਜੀਜ
 ਅਨੀਤਅਗਨਿਮੈਹਰਿਪੁਰਕੀਪੀ॥ਸਾਂਗਨਸੁਤਨੈਸਾਦਗਾਇ
 ਰਨਛਰੈਦੀਪੀ॥ਪਰਾਪਾਮਪਨਕਾਜਮਰਨਬੀਦਾਵੈਮਾਂਡੈ॥
 ਕਮਪੁਜਕੇਕੁਟਕੇਹੁਵੈਚੈਕਚਤੁਰਕੁਜਨੀਚਾਂਡੈ॥ਬਾਛੇਲਵਾ

੩੪੯

੦

੦

੦

੦

ਇਕੀਵੀਕਟਕਚਾਂਦਨਾਂਮਚਾਏਸਬਲਾਵਾਰਕਾਏਖਪਲੀ
 ਟਤੀਚਛਸੀਵੀਕੀਪੀਮਟਲਾ॥ ੧੪੧॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਕਾਵਾਪਤਿ
 ਜੀਕੀ। ਟੀਕਾਏਹਗਾਕਾਂਵਾਪਤਿਨ੍ਰਿਪਹਰਿਭਗਤੁਪ੍ਰੇਮਭ
 ਗਤਿਕੀਸੀਵਾ। ਹਰਿਜੂਤਾਂਕੋਜਸੁਦੀਓਰਾਖਹੁਮਰੇਜੀਵਾ॥ ੧
 ॥ ਸੋਸਬਕਥਾਬਖਾਂਨੇਰੇਜੁਨਹੁਸੰਤਮਨੁਲਾਇ। ਕੋਪਜੇਅਸੁ
 ਰਅਜੀਜਬਡਦੁਰਾਵਤਿਚਛਿਧਾਇ॥ ੩॥ ਤਿਹਮਲੇਛੁਪ
 ਰਿਧਾਂਮਕੋਦੀਨੀਜੁਲਲਗਾਇ। ਕਾਂਵਾਪਤਿਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰਭਕਯੋ
 ਰਛਜਾਕੀਜੈਆਇ॥ ੩॥ ਸਦਭਗਤਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲਮੇਮੋਕੋਅ
 ਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲ। ਭਗਤਬਡਾਈਦੇਤਪ੍ਰਭਕੋਟਕਹਤਿਛਿਨਕ
 ਲਾ॥ ੪॥ ਛੁਪੇ। ਹਰਿਆਯਸੁਲੈਸੈਨਅਸੁਚਛਭਗਤੁਦੋਰ
 ਤਬ। ਤਤਛਿਨਹਤੇਮਲੇਛਕਰੀਰਛਜਾਭਗਤੈਪ੍ਰਭਾਕਰਦ
 ਰਸਨੁਛਲਨੈਨਲੀਓਹੀਅਚੈਨਭਈਅਤਿ। ਇਤਬਜੀਰਕੇ

ਨਾਹ ਸੁਨੇ ਕੇ ਪੇਸੇ ਵਿਲੀਪਤਿ ॥ ਤਿਨ ਤੀਨ ਲਾਖ ਸੰਗ ਸੇ ਨ ਦੇਤੁ
 ਰਕ ਬਲੰਦ ਪਠੇ ਤ ਬੈ ॥ ਨਿਸ ਸੁਪਨੇ ਮੈ ਪਟਕਾਇ ਪੁਰੁ ਪੁਤਿ
 ਕੋ ਮਾਰ ਉਮ ਬੈ ॥ ੫ ॥ ਕੰਪਤ ਨਿਪ ਕਰ ਜੋ ਰਸ ਹੁਤ ਰਾਂ ਨੀ ਬਿਹ
 ਬਲ ਹੀ ਮਾ ॥ ਫੇਰ ਹੁਸ ਪਦ ਬਲੰਦ ਉਬਾ ਕੇ ਜੋ ਚਾਹੁਤ ਨੀ ਮ
 ॥ ਤਿਹ ਛਿਨ ਪਾਵਨ ਪਠੇ ਸੇ ਨ ਫੇਰੀ ਭੁਪਤਿ ਤ ਬਾ ॥ ਕਯੋ ਭਰ
 ਤਨ ਸੁਛਾਇ ਨਿਪਤਿ ਸਿਰ ਪਾਉ ਪਠੇ ਜ ਬਾ ॥ ਕਾਂਵਾ ਪਤਿ ਕੋ
 ਗੁਰ ਜਾਂ ਨ ਕੇ ਦੇ ਜਗੀਰ ਮਾਦ ਗੁਰੀ ਚਿ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਗਾਈਏ ਗੁ
 ਨ ਸੰਤ ਕੇ ਤੋ ਕ ਵਿਪੈ ਸੀਤ ਲੁਹੀ ਚਿ ॥ ੬ ॥ ੧੩੮ ॥ ਮੂਲ ਛੁਪੇ ॥ ਪ੍ਰਿ
 ਥੀ ਰਾਜ ਨਿਪ ਕੁਲ ਬਪੁ ਭਗਤ ਭੁਪਰਤ ਨਾ ਵਤੀ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰ
 ਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੀਰ ਭਗਤ ਨ ਕੀਭਾ ਵੈ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹੇ ਮੁਦਿਤ ਨਿਤ
 ਨੰਦ ਲਾਲ ਲਡਾ ਵੈ ॥ ਮੁਕੰਦ ਚਰਨ ਚਿਤ ਟੰਤ ਭਗਤਿ ਮਹਿਮਾ
 ਪੁਜ ਪਾਗੀ ॥ ਪਤਿ ਪਰੇ ਲੋਕੁ ਨ ਕੀਓ ਟੇਕ ਮਪੁਨੀ ਨੀ ਟਾਗੀ ॥

ਰਲਪਨਸਬੈਬਿਸੇਖੀਆਵੈਰਸਦਨਸੁਨੁਖਾਜਿਤੀ॥ਪ੍ਰਿਥੀ
 ਰਾਜਨਿਪਕੁਲਬਪੁਰਗਤਭੁਪਰਤਨਾਵਤੀ॥ ੧੪੩॥ ॥ ॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਰਤਨਾਵਤੀਰਾਣੀਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਗੋਦੇਯਗਾਮਾਨਸਿ
 ਪਰਾਜਾਪ੍ਰਗਟਤਿਯਲਪੁਮਾਪੋਭੂਤਾ॥ਤਾਂਕੀਤੀਅਰਤਨਾਵ
 ਤੀਚੁਨਹੁਕਥਾਬਿਖਾਤਾ॥੧॥ਇਕਦਾਸੀਗਾਂਨੀਨਿਕਟਿਪ੍ਰੇ
 ਮਭਗਤਿਕੀਖਾਂਨਾ॥ਕਹਿਕਹਿਨਵਲਕਿਸੇਰਗੁਨਤਿਹਅੰ
 ਖੇਭਰਅੰਨਾ॥੨॥ਦਿਖਗਾਂਨੀਤਿਹਪ੍ਰੀਤਿਅਤਿਬੂਝੀਨਿਕ
 ਟਿਬੁਲਾਇ॥ਨੈਨਭਰੇਤਨਰੇਮਉਠਿਯਾਂਕੋਰੇਤਸੁਨਾਇ॥੩॥
 ਗਾਂਨੀਕੀਇਤ੍ਰਪ੍ਰੀਤਿਦਿਖਦਾਸੀਕਰਉਪਦੇਸਾ॥ਸ੍ਰੀਬ੍ਰਿੰਦ
 ਬਨਚੰਦਕੀਭਗਤੀਕਹੀਵਿਸੇਖਾ॥੪॥ਪਾਪਗੀਛੰਦਾਸੁਨਿ
 ਗਾਂਨੀਪ੍ਰੇਮਬਛੇਅਪਾਗਾਕਰਗੁਰਕ੍ਰਿਤਪਲਕਾਪਰਬੈਠਾ
 ਗਾ॥ਪੁਨਿਕਰਜੇਰੇਨਿਪਨਾਰਿਭਾਖਾ॥ਕਿਹਬਿਧਪ੍ਰਭਗੁਨਰਸਸੁ

ਵਨਚਾਖਾ॥੫॥ਤਿਹਕਯੋਸੰਤਤੁਵਨਗਰਆਇ॥ਸੋਊਕਰ
 ਤਰਾਸਿਮੰਡਲਬਨਾਇ॥ਤਿਹਸੰਗਫਿਸ਼ੁਸੁੰਦਰਸਰੂਪਾਸੇਦੇ
 ਖਹੁਗੁਨਸੁਨਹੋਅਨੁਪਾ॥੬॥ਸੋਊਕੀਨਮਹਲਾਦਿਗਬੋਲਲੀ
 ਨਾਸਾਦਰਭੋਜਨਸੁਰਬਸਨਦੀਨਾ॥ਕੀਨੋਸਮਾਜਨਿਜਤਾਂਹਿ
 ਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦੇਖਤਫੇਰੇਖਰਾਂਨੀਸੁਗੀਤਾ॥੭॥ਭਲਿਭਾਂਤਰੂਪੁਪ੍ਰ
 ਭਨਹਿਦਿਖਾਇ॥ਬੂਝਤਦਾਸੀਪ੍ਰਤਿਹਰਿਬਤਾਇ॥ਇਨੇ
 ਕੋਹੈਪ੍ਰਭਕਵਲਨੈਨਾ॥ਦਿਖਦਰਸੁਰਿਦੈਪ੍ਰੈਸੁਚੈਨਾ॥੮॥ਕੁੰ
 ਰੁਲੀਆ॥ਜੁਨਿਗੁਨਗਾਂਨੀਕੇਰਿਦੈਪ੍ਰਭਦੇਖਨਕੋਚਾਇ॥ਕ
 ਹਿਦਾਸੀਇਤਨੀਅਟਕਲਾਜਤਜੇਸੁਖੁਭਾਇ॥ਲਾਜਤਜੇਸੁ
 ਖੁਭਾਇਉਤਰਮੰਦਰਤੇਆਈ॥ਕਹਿਦਾਸੀਕਰਗਏਰੂਪਰ
 ਨੀਜਗਗਾਈ॥ਕੋਨਅੰਗਮੈਵਸਤਭੂਪਰਾਂਨੀਕਿਹਅੰਗਪੁ
 ਨਿ॥ਮੈਅਬਧੋਵੇਸੰਤਚਰਨਜੀਵੇਪ੍ਰਭਗੁਨਸੁਨਾ॥੯॥ਕੁ

ਬਿਧਿਕਹਿਦਾਸੀਗਹੀਨਹਿਅਟਕੀਨਿਪਨਾਗਿ। ਆਈਸੰਤਸ
 ਮਾਜਮੇਲੈਮੇਵਾਕੋਥਾਗ। ਲੈਮੇਵਾਕੋਥਾਗੁਟਪਰਦਰਸਨੁਕੀ
 ਨੈ। ਹਿਤਸੋਸਾਪਜਿਵਾਇਬਹੁਰਯਹਿਨੇਮੁਸੁਲੀਨੈ। ਰੈਨਿਵ
 ਸੇਨਿਜਮਹਲਦਿਵਸਜਨਸੇਵਾਹਿਤਗਹੁ। ਲਿਖਦਵਾਨਿ
 ਪਈਭੁਪਪ੍ਰਤੈਰਾਂਨੀਨਿਦਾਬਹੁ॥੧੦॥ ਬੈਠੀਮੰਡਿਨਭੀਗਗ
 ਤਤਜਸੰਕਤੁਮਾਗੀ। ਪਛਦੀਠੀਨਿਪਭਕੋਕੋਪਦਿਗਤਤ
 ਹੰਕਾਰੀ। ਪ੍ਰੇਮਸਿੰਘਤਿਹਨਾਮਬੈਠਮੰਡੀਕੇਪੂਤਾ। ਸੁਨਿਬਚ
 ਨਿਪਸੁਤਚਕੋਸਾਚਿਵਸਭਕੋਯੋਕਸੁਤਾ। ਨਿਜਰੇਰੇਆਯੋਭੂ
 ਪਸੁਤਸਾਵਧਾਂਨਨਿਜਸੈਨਕਗ। ਓਤਮਾਤਾਪ੍ਰਤਿਲਿਖਪੜਕਾ
 ਤਜਹੁਨਸੇਵਾਸੰਤਬਗ॥੧੧॥ ਮੰਤ੍ਰੀਕੇਸੁਤਪਕੋਨਾਮਯਹਸ
 ਚੰਕੀਜੈ। ਤਜਸੰਕਾਪਗਾਧੋਇਸੰਤਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤਲੀਜੈ। ਪ
 ਛਰਾਂਨੀਮਨਹਰਖਮਹਲਨਿਸਜਾਵਨਛਡੀ। ਨਿਬਤਵਾਰ

ਬਜਾਇਸੰਤਸੇਵਾਮਨੁਗਾਡੋ॥ਬਹੁਰਬਜੀਰਚੀਠੀਲਿ
 ਖੀਰਹੀਕਛੁਕਸੰਕਾਤਜੀ॥ਨਿਸਦਿਨਸੰਠਿਨਕੀਭੀਰਮੈਰਹਤ
 ਨਕਾਹੁੰਤੇਲਜੀ॥੧੨॥ਪਛੀਪਤਿਕਾਕੇਪਭੁਕੇਮਾਧੇਸਿੰਘਰ
 ਜਾ॥ਆਗਜਾਦੀਨੀਸੈਨਸਮਤਗਹਿਚਛਗਜਬਾਜਾਘੇ
 ਮਸਿੰਘਉਤਸੁਨੀਭੁਪਲੂਟਨਮੁਹਿਆਯੋ॥ਸਾਵਪਾਂਨਸਬਰ
 ਏਸਮਰਨੀਸਾਂਨਬਜਾਯੋ॥ਮਾਧੇਇਕੰਤਲੈਸਚਿਵਸਬਸ
 ਮਝਾਯੋਬਹੁਭਾਂਤਕਰਾ॥ਦੁਪੈਚਬਾਇਸਬਦੇਸਮੈਛਾਪਰਾ
 ਖੀਏਕੋਪਹਰਾ॥੧੩॥ਕਰਭੁਪਤਿਕੋਸਾਂਤਸਚਿਵਪੁਨਸੁਐ
 ਪਾਏ॥ਪਿਤਸਮਸਰਨਹਿਜੇਗਸੈਨਨਿਜਲੇਯਾਟਾਏ॥ਕਹਤ
 ਪ੍ਰੇਮਸਿੰਘਸੁਨਹੁਸਚਿਵਤੁਮਾਪਿਤਸਮਸੇਰੇ॥ਕਬਹੂੰਨਕੋਹ
 ਭੰਗਰਾਵਰੀਆਯਸੁਭੇਰੇ॥ਆਗੇਮੈਹੂੰਪੂਵਦਿਫੀਯਗਬਿ
 ਖੇਹੇਤਕਈਤਨਗਾਏ॥ਇਕਭਗਤੀਹਿਤਤਜਹੇਅਬੈਕਹਤ

ਸਚਿਵਸੁਖਰਿਸਖਏ॥੧੪॥ਅਰਿਲਾਦੁਤੁੰਚਰਕਰਸਾਂਤਸ
ਚਿਵਨਿਪਸੋਕਯੋ॥ਤੁਮਕਰਹੋਪੁਰਕੁਚਪ੍ਰੇਮਉਤਕਰਹੋ॥
ਮਤਪਾਛੈਅਰਿਲੈਰੈਦੇਸੁਦਬਾਇਕੈ॥ਸੁਤਛਿਗਕਛੁਨਿਜ
ਸੈਨਰਾਖੁਸੁਖਪਾਇਕੈ॥੧੫॥ਤੈਸੇਭੁਪਤਿਕੀਨਗਰਆਯੋ
ਤਬੈ॥ਬੂਝਸਚਿਵਸੋਨਿਪਤਿਉਪਾਇਕੋਅਬੈ॥ਕਟੀਨਾ
ਕਜਗਮਾਂਹਿਰਕਤਨਿਰਵਾਰੀਐ॥ਮਾਰੇਹੋਤਕਲੰਕਬਜੀਰ
ਵਿਚਾਰੀਐ॥੧੬॥ਕਰਗਨਤੀਤਿਨਕਯੋਸਿੰਘਪਿੰਜਰਰੈ
॥ਤਾਂਹਿਭਵਨਮੇਕਾਛਖਾਇਰਾਂਨੀਗਰੈ॥ਪਾਛੈਬਾਤਦਬਾਇ
ਛੁਟਬਰਵਸਗਯੋ॥ਸਬਹਿਜਨਾਈਬਾਤਛੋਡੀਮੁਗਪਤਿ
ਦਯੋ॥੧੭॥ਗਯੋਮਹਲਜਬਸਿੰਘਖਵਾਸਨਿਦਿਖਕਯੋ॥
ਆਏਸ਼ੀਨਰਸਿੰਘਦਰਸੁਕੀਜੈਚਯੋ॥ਸੁਨਿਦੇਰੀਨਿਪਨ
ਰਿਬਾਰਆਰਤਲਈ॥ਖੇਡੁਜਾਬਿਪਕਰਪੂਜਮਾਲਪੁਰਪਨਿ

ਰਈ॥੧੮॥ਛੁਪੈ॥ਤਿਲਕਭਾਲਗਰਮਾਲਸਿੰਘਪਹਰੇਸੁਖ
 ਪਾਯੋ॥ਰਾਂਨੀਸੋਕਰਨਮਸਕਾਰਗੁਰਬਾਹਰਅਯੋ॥ਜੇਜੇਨਿ
 ਦਾਕਰਤਦੁਸ੍ਰਤੇਸਕਲਚਬਾਏ॥ਸਾਪਰਹੇਛਿਗਥਰੇਤਾਂਹਿ
 ਕਛੁਭੈਨਦਿਖਾਏ॥ਇਹਬਿਪਿਸਠਹਤਿਬਨਕੋਗਯੋਮਿਗਪ
 ਤਿਹੀਅਭਯੋਗਜਾਂਨਤਬਾ॥ਮਾਧੋਸਿੰਘਸਕਲਬ੍ਰਿਤੰਤਸੁਨਿ
 ਭਈਚਾਹਤੀਅਦਰਸਅਬਾ॥੧੯॥ਨਾਂਗੇਪਾਂਇਨਕੁਟਲੀਨ
 ਨਾਰੀਪਹਿਅਯੋ॥ਅਦਗੁਨਛਮੋਦਾਸਭੇਦਮੈਨੈਕੁਲਅਯੋ
 ॥ਕਰਗੁਮੇਵਨਿਰਸੰਕਸੰਤਨਿਜਗੁਰਮੈਜਾਂਨੀ॥ਦਿਖਕੂਪਕੋਦੀ
 ਨਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਕਹਿਰਾਂਨੀ॥ਇਹਬਿਪਿਕੂਪਤਿਕੋਗਜਾਂਨਭਯੋ
 ਸਮੈਪਾਇਕਾਬਲਗਏ॥ਸੰਗਮਾਂਨਸਿੰਘਬਡਕੂਤਤਿਹਿ
 ਸਿੰਘਪਾਰਕੋਮਨੁਦਏ॥੨੦॥ਉਭੈਕੂਤਚਛਨਾਂਉਮਪਜਸਰਤ
 ਗਏਨਬਹੀ॥ਬੂਝਨਲਾਗੀਪੋਤਸੇਤਮੁਖਰੈਗਯੋਤਬਹੀ॥ਬੂ

ਸਤਭੁਜੇ ਲਘੁਕੁ ਤਕੋ ਨ ਅਬ ਦੇਵ ਅਰਾਧੈ ॥ ਮੇਤੀ ਅਮੇਗੁ ਜਾਂ ਨ ਕ
 ਰਤ ਸੇਵਾ ਸਬ ਸਾਧੈ ॥ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਹਿਤ ਕਰ ਪ੍ਰਜਾਂ ਨ ਪਰਮਾਂ ਨ
 ਸਿੰਘ ਰਤਨਾ ਵਤੀ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਨੋ ਕੀਲਗੀ ਸਿੰਧ ਤਟ ਜਾਂ ਨ ਭੁਪ
 ਰਾਂ ਨੀ ਸਤੀ ॥ ੨੧ ॥ ਜੀ ਤੇ ਸਕਲ ਮਲੇ ਛੁਬਹੁ ਗਨਿ ਜਪੁ ਗੋਮ
 ਏ ॥ ਮਾਂ ਨ ਸਿੰਗ ਸੰਗ ਲੀਏ ਕੁਤਰਾਂ ਨੀ ਪੈ ਪਾਏ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੇ
 ਰਾਖ ਗੁਰਹਿ ਸਮਤਾਂ ਕੋ ਜਾਂ ਨੀ ॥ ਜੇ ਠਨਿ ਮੁਤਾ ਦੇਖੀਐ ਸਕੁ
 ਤ ਬਰਾਂ ਨੀ ॥ ਇਹ ਬਿਪਰਗਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰ ਸਰਬ ਨਗਰ ਪੂ
 ਜਤ ਭਯੋ ॥ ਕੀਰਤੀ ਮੂਰੇ ਸਕੋ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਸੁਜ ਸਕਰ ਸੁਖ
 ਲਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ੧੩੯ ॥ ਮੂਲ ਛੁਪੈ ॥ ਪਾਰੀਖ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕੁਲ ਕਾਂਥ
 ਜਰੀ ਨਾ ਬਸੀ ਵਾਪਰਮਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾ ਨੁ ਜਕੀਰੀ ਤਿਪ੍ਰੀਤਿ ਪਲਰਿ
 ਰਦੈ ਪਾਕੋ ॥ ਸੀ ਸਕਾਰ ਸਮਤ ਤ੍ਵਹੀ ਸਜੇ ਬੁਧਿ ਵਿਚਾਕੋ ॥
 ਸਦਾ ਚਾਰ ਮੁਨਿ ਬ੍ਰਿਤ ਇੰਦਰਾ ਪਾਪਿਤ ਉਜਾਗਰਾ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ

ਸੁਤਸੰਤਮਨਿਨਵਸਪਾਕੇਆਗਗਪੁਰਖੇਤਮਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇ
 ਉਭੈਅੰਗਪਰਕੇਬਰਮਾਪਾਰੀਖਪ੍ਰਸਿਧਕੁਲਕਾਂਬੜਾਭਰੇ
 ਨਾਥਸੀਵਾਪਰਮਾ॥੧੪੪॥ਕੀਰਤਨਕਰਤਕਰਸੁਪਨੇਹੁਮਬੁ
 ਰਾਦਾਸਨਿਹਮੰਡੇ॥ਸਦਾਚਾਰਸੰਤੋਖਸੁਹਿਦਸੁਠਸੀਲਸੁ
 ਭਾਸੈ॥ਹਸਤਕਦੀਪਕਉਦੈਮੇਟਤਮਬਸਤੁਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ਹਰਿ
 ਕੋਹੀਯੈਬਿਸ੍ਵਮਨੰਦਨੰਦਨਬਲਭਾਰੀ॥ਫਿਸ੍ਰਕਲਸਸੇਨੇ
 ਮਜਰਾਤਜਾਂਨੈਸਿਰਪਾਰੀ॥ਸ੍ਰੀਬਰਧਮਾਂਨਗੁਰਬਚਨਰਤਿ
 ਸੇਸੀਗ੍ਰਹਿਨਹਿਛੰਡੇ॥ਕੀਰਤਨਕਰਤਕਰਸੁਪਨੇਹੁਮਬੁ
 ਦਾਸਨਿਹਮੰਡੇ॥੧੪੫॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਮਬੁਰਾਦਾਸਜੀਕੀ॥ਟੀਕ
 ॥ਸੇਰਠਾਸ੍ਰਮੀਮਬੁਰਾਦਾਸਗੁਰਤਿਜਾਰੇਨਗਰਮੈ॥ਪ੍ਰੇਮਭ
 ਗਤਿਕੀਰਾਸਿਕਪਲਗਕਵਿਗੁਨਬਰਨਤਿਗ॥੧॥ਤਾਹੂੰਪੁਰਪਰ
 ਭੇਖਆਇਗਯੋਛਲਰੁਪਇਕਾਤਾਂਕੋਦੇਖਬਿਸੇਖਸਕਲਲੇ

ਕਮਚਰਜਭਏ॥੨॥ ਠਕੁਰਸੇਵਾਸਾਥ ਬਾਂਧਸਿੰਘਾਸ੍ਰੋਤੁ
 ਪ੍ਰਭਾਨੈਕੁਨਲਾਵਾਥਾਨਿਸਦਿਨਸੇਸੁਲਤਰਹੈ॥੩॥ ਦਿਖ
 ਤਾਂਕੀਯਹਰੀਤਿਸ੍ਰਮੀਜੀਕੇਸਿੰਘਇਕਾਤਾਂਕੇਭਈਪ੍ਰਤੀਤ
 ਆਇਕਹੀਗੁਰਦਿਗਸਬੈ॥੪॥ ਛਪੇ॥ ਕਹੈਸਿਖਜਗੁਰਚ
 ਲਹੁਆਪਦੇਖਹੁਨਿਜਨੈਨਾਗਏਸਾਧੁਮਤੁਹੋਇਦੁਖੀਕ
 ਟੁਭਾਖੈਬੈਨਾਕਰਗਬਿਨਤੀਬਹੁਭਾਂਤਗਏਲੈਸ੍ਰਮੀਤਬਹੀ॥
 ਸਿੰਘਾਸ੍ਰੋਤੁਹਿਡੇਲਭੇਖਪਾਗੀਦੁਖਲਯੀ॥ਪੁਨਜਾਂਨਲੀਨ
 ਮਨਮਾਹਿਤਿਨਇਨਅਟਕਾਯੋਰਿਸਭਕਯੋ॥ਸ੍ਰਮੀਕੇਮਚਨੇ
 ਤਤਿਹਮੰਤੁਓਚਟਨਿਪਦਲਕਯੋ॥੫॥ ਬੁਰਿਆਈਜੇਚਿਤੁ
 ਜੀਤਤਾਂਕੀਹੈਜਾਈ॥ਉਲਟਮੰਤੁਲੀਓਮਾਰਭੇਖਪਾਗੀਦੁਖਦ
 ਈ॥ਸ੍ਰਮੀਕੇਮਨਪਗੀਦਯਾਦਿਖਲੀਨਜਿਵਾਈ॥ਉਲਟਭੇ
 ਖੀਪਕਯੋਚਰਨਉਸਤਤਿਮੁਖਗਾਈ॥ਪੁਨਿਹੈਦ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਗੁ

ਗਤਤਬਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਉਪਦੇਸੁਕੀਆਜੇਭਯੋਸਿਖਜਤਜਛ
 ਲਸਕਲਸੰਤਜੇਵਸਿਉਲਾਗਜੀਆ॥੬॥੧੪੦॥ਮੂਲਛੁਪੇ
 ॥ਨਿਤਕਨਾਰਾਇਣਦਾਸਕੋਪ੍ਰੇਮਪੁੰਜਆਗੈਬਛੋਜੇ॥ਪਦ
 ਲੀਨਿਪਰਸਿੰਧਪ੍ਰੀਤਿਜਾਂਨੈਦ੍ਰਿਗਨਾਤਾ॥ਅਖਰਤਨਮੇਭਯੋ
 ਮਦਨਮੋਹਨਹੰਗਾਰਾਤੇ॥ਨਾਚਤਮਭਕੋਊਆਹੁਕਾਹਪੇਯ
 ਹਬਨਆਵੈ॥ਚਿਤਲਿਖੋਜੇਸੋਕਯੋਤਿਭੰਗਦੇਸੀਜੁਦਿਖ
 ਵੈ॥ਹਿੰਡੀਆਸਗਾਇਦੇਖਤਦੁਨੀਹਰਿਪੁਰਪੰਧੀਕੋਚਛੋ॥
 ਨਿਤਕਨਾਰਾਇਣਦਾਸਕੋਪ੍ਰੇਮਪੁੰਜਆਗੈਬਛੋਜੇ॥੧੪੫॥
 ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਨਿਤਕਨਾਰਾਇਣਦਾਸਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਕੁੰਡਲੀਅ
 ॥ਹਰਿਭੁਕੇਆਗੈਨਿਤਕਰਤਪ੍ਰੇਮਪਨਲੀਨਾ॥ਅੰਨਥਾਂਨਗਾਦ
 ਤਨਹੀਜਾਂਨੈਸਬੈਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ਜਾਂਨੈਸਬੈਪ੍ਰਬੀਨਦੇਸਦੇਸਨਉਜੀ
 ਆਗੈ॥ਪੁਰਹਿੰਡੀਆਸਗਾਇਬਜੋਹਰਿਭੁਕੇਪਜਾਗੈ॥ਤਿਹ

ਸੁਬੋਭਯੋਮੀਰਨਮਮਾਲੇਫੁਕਰਮਕਰਗਾਤਿਹਸੁਨਿਪਠਿਏਦ
ਸਬੁਲਾਯੋਰਗਤੁਤਬੈਹਰਿ॥੧॥ਚਿਤਚਿਤਾਨਨਕੇਬਛੀਮੈ
ਲੀਨੇਪਨਪ੍ਰੀਤਿ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਆਗੈਨਿਤਨਹਿਕਬਹੁੰਕਰਯਹਿ
ਗੀਤਿ॥ਕਬਹੁੰਕਰਯਹਗੀਤਿਜਾਤਿਮਾਲੇਫੁਤਾਂਸੀਕਰ॥ਲੈਯੇ
ਹੋਕਿਮਸਾਲਗ੍ਰਾਂਮਵਾਂਕੇਆਗੈਫੁਗਾਪੈਸਠਪਰਗਯੋਖਜਾ
ਲਫੁਰਾਵੈਨਿਜਪੈਡੋਕਿਤਾ॥ਮੀਰਭਵਨਕੇਨਿਕਟਿਅੰਬਪਾਦ
ਪਦੀਨੰਚਿਤਾ॥੩॥ਛਪੈ॥ਪ੍ਰਭਚੋਕੀਤਿਹਡਾਰਸੂਲਫਿਗਸ
ਭਾਬਨਾਣੀ॥ਪਗਨੁਪਰਜਨਬਾਂਧਨਿਤਨਕੀਨੀਪਦਗਾਣੀ॥
ਪ੍ਰੇਮਾਕੁਲਤਨੁਭਯੋਇਸ੍ਵਪ੍ਰਭਚੰਦਲਗਾਣੀ॥ਜਿਹਦਿਸਬੈਲੀ
ਰਭੁਲਤਪਦੇਖਨਭਾਣੀ॥ਇਹਬਿਧਿਬਹੁਗਯੋਪ੍ਰੇਮਭਰਪੁਨਿ
ਪਦਗਾਯੋਬਨਗਵਨ॥ਤਾਹੂੰਸੋਗਵਨੇਪ੍ਰਾਂਨਜਨਬਰਨੈਤਾਂਕੀ
ਰਤਿਕਵਨ॥੩॥ਦੋਹਰਾ॥ਯਯੋਮੀਰਚਕ੍ਰਤਰਿਦੈਰੇਤਨਕਛੁ

ਉਪਾਇ॥ ਜਿਹ ਸਠ ਅੰਨ ਸਿਖਾ ਚਿਤਾਂ ਕੇ ਦੇਡ ਦਿਵਾਇ॥੪॥ ਥ
 ਨਦੀ ਨੇ ਨਿਪ ਸੰਤ ਕੇ ਜੇ ਦੇਖਤ ਬੇਰਾ ਸਿਆਕਰ ਗੁਮ ਹੋਵੇ ਭਗਤ ਕੇ
 ਛਿਮ ਹੋ ਮਵਗੁਨ ਦਾਸਾ॥੫॥ ੧੪੧॥ ਮੂਲ ਛਪੈ॥ ਗੁਨ ਗਨ ਬਿ
 ਸਦ ਗੁਪਾਲ ਕੇ ਏਤੇ ਜਨ ਭਏ ਭੂਰ ਦਾ॥ ਬੋਹਿਬਰਾਂ ਮਗੁਪਾਲ
 ਕੁਵਰ ਬਰਗੋਵਿੰਦ ਮਾਂਡਲਾ॥ ਛੀਤ ਸ੍ਰਮਿਜ ਸਵੰਤ ਗਦਾ ਪਰ
 ਅਨੰਤਾਨੰਦ ਭਲਾ॥ ਗੋਸੁਰਾਮ ਦਾਸ ਨਾਰਦ ਸ੍ਰਾਮ ਦਾਸ ਪਨਹ
 ਰਿਨਾ ਗਾਇਣਾ॥ ਹਰਿਨਾਥ ਮਿਸ੍ਰ ਦੁਨੀ ਦਾਸ ਬੰਛ ਪਾਲਕਾਨੁ
 ਰਜ ਸਗਾਇਣਾ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਨੀ ਵਨ ਭਗਵੰਨ ਜਨ ਸ੍ਰਾਮ ਦਾਸ ਬਿ
 ਹਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ॥ ਗੁਨ ਗਨ ਵਿਸਦ ਗੁਪਾਲ ਕੇ ਏਤੇ ਜਨ ਭਏ
 ਭੂਰ ਦਾ॥ ੧੪੬॥ ਨਿਬਰਤ ਭਏ ਸੰਸਾਰ ਤੇਤੇ ਮੇਰੇ ਜਨ ਮਾਂਨ ਸਬ
 ॥ ਉਪਦਰਾਂ ਮੇਰੇ ਨਪਰ ਸਰਾਂ ਮਰੀ ਗਾਧੂਖੇਤ ਨਿਵਾਸੀ॥ ਅਚ
 ਤ ਕੁਲਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾਸਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਸੇਖ ਸਾਂਈ ਕੇ ਵਾਸੀ॥ ਕਿੰਕਰ ਕੁੰਡ

ਹਿਸੂਦਾਸਖੇਮਸੇਦਾਰੋਪਾਨੰਦਾਜੈਦੇਵਰਾਘੋਬਿਦਰਦਯਾ
 ਲਦਸੇਦਰਸੇਹਨਪਰਮਾਨੰਦਾਉਂਪਵਰਪੁਨਾਥੀਚਤੁਰੇਨਗ
 ਨਕੰਭਓਕਭੇਵਸਤਅਬਾਨਿਰਬਰਤਭੁਏਸੰਸਾਰਤੇਤੇਮੇਰੇ
 ਜਨਮਾਂਨਸਬਾ॥੧੪॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਤਾਰਨਬਿਦਰਜੀਕੀ॥ਟੀਕ
 ॥ਪਾਪਗੀਛੰਦਾ॥ਜਨਤਾਰਨਬਿਦਰਕਥਾਅਨੂਪਾਭੁਜਨੁਜਿ
 ਵਾਇਦਿਖਸੰਤਭੁਪਾ॥ਤਿਤ੍ਰਿਖੀਕਰਾਵਤਸਾਪਕਾਜਾਜੇਓਪ
 ਜਅੰਨਭੇਵਤਸਮਾਜਾ॥੧॥ਇਕਸਮੇਨਬਰਖਾਭਈਦੇਸਾ॥ਜੁ
 ਕਗਈਤ੍ਰਿਖੀਨਹਿਅੰਨਲੇਸਾ॥ਜਨਵਿਦਰਹਿਦੈਕੀਨੀਵਿਛਾਗ
 ਬਿਨੁਅੰਨਸੰਤਕਹਿਲਹਿਅਹਾਗਾ॥੨॥ਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਨਜਗਾਬਿਨੁ
 ਸੇਵਸੰਤਾ॥ਤਜਪੁਰਬਨਵਸਭੁਜੀਏਅਨੰਤਾ॥ਨਿਸਪ੍ਰਭਸੁਪ
 ਨੇਮੈਕਹੀਆਇ॥ਤਜਪੁਰਨਭਾਗਾਨਿਜਕ੍ਰਿਖਿਕਟਾਇ॥੩॥ਭੁ
 ਲਿਭਾਂਤਗਾਪਵਨੈਉਡਾਇ॥ਮਿਲਯੋਅਨਾਜਸੰਤਨਭੁਗਾਇ॥

ਚਖਪੁਲੇਰਗਤਜਬਭਯੋਰੇਗਾਪ੍ਰਭਾਯਸੁਕੀਨੀਪਕਯੋਸੋਰ
 ੪॥ਛਪੈ॥ਆਪਸਮੈਸਬਕਪੈਲੇਗਬੋਰਾਯੋਰਗਤਾ॥ਤਿਛਕ
 ਟੇਕਹਾਮੰਨੁਲਗੇਗਾ॥ਨਭਿਨਜਗਤਾ॥ਹਾਸੀਕਰਸਬਦੇਖਿ
 ਸੁਨਤਜਨਮੋਨਿਗਾਹੀਤਬਾ॥ਦ੍ਵੈਹਜਾਰਮਨਮੰਨੁਤਿਛਕਿਨਕੀਨ
 ਜਬਾਦੇਖੇਅਨਾਜਕੇਛੋਰਬਰਸਗਲਲੇਗਚਰਨੀਪਗੇ॥ਪ੍ਰ
 ਰਤਾਬਛਾਇਸਦਰਗਤਕੀਸੰਤਲਾਜਰਖਪ੍ਰਭਛੋਰੇ॥੫॥੧੬੨॥
 ਮੁਲਛਪੈ॥ਸ਼੍ਰੀਸ਼੍ਰੀਮੀਚਤੁਰੇਨਗਨਮਗਨਰੇਨੰਦਿਨਰੁਜਨਹਿ
 ਤਾ॥ਸਦਾਜੁਕਤਿਅਨੁਰਕਤਿਰਗਤਮੰਡਨਕੋਪੋਖਤਾ॥ਪੁਰਮਥੁ
 ਰਾਬਿਜਭੁਮਰਮਤਸਬਹੀਕੋਤੋਖਤਾ॥ਪਰਮਪਰਮਤ੍ਰਿਛਕਰ
 ਨਦੇਵਸ਼੍ਰੀਗੁਰਆਚਾਰਯੋ॥ਮਥੁਰਬੈਨਸੁਠਠੋਰੋਰੋਗਹਰਿਭਜ
 ਸੁਖਸਾਯੋ॥ਸੰਤਮਹੰਤਅਨੰਤਜਨਜਸੁਵਿਸਤਾਰਤਜਾਸੁ
 ਨਿਤਾ॥ਸ਼੍ਰੀਸ਼੍ਰੀਮੀਚਤੁਰੇਨਗਨਮਗਨਰੇਨੰਦਿਨਰੁਜਨਹਿਤਾ॥੧੬੩॥

ਸਾਖੀਸ਼ੀਸ਼ੀਮੀਚਤੁਰੇਨਗਨਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਦੇਹਗਾਸ਼ੀਮੀਚ
 ਤੁਰੇਨਗਨਸਕੇਨਕਰੇਅਸਕਾਯਾਤੀਅਸਮਰਪੀਗੁਰਹਿਕੋਤਜੀ
 ਨਗਤਕੀਲਾਯਾ॥੧॥ਏਕਸਮੈਗੁਰਆਇਗੁਰਾਖੇਕਛੁਦਿਨ
 ਪ੍ਰੀਤਿ॥ਗੋਨੇਤੀਅਆਈਪੁਤੀਸੇਵਸੇਪਰੁਲਹੀਤਿ॥੨॥ਜੇਸ੍ਰ
 ਮੀਆਯਸੁਕਰੇਸੇਕੀਜੈਅਤਿਪ੍ਰੇਮਾ॥ਨਿਸਦਿਨਤੀਅਜਿਹਸੀਗ
 ਰੇਕੈਸੇਪ੍ਰੇਮੇ॥੩॥ਲਖੀਭਗਤਤੀਅਉਰਹਿਗੁਰਬਿਨਤੀ
 ਕੀਨਸਪ੍ਰੀਤਿ॥ਪਨਕਾਪਿਨਾਰਿਸਮਰਪਿਸਬਮਾਤਜੰਨਸਿ
 ਖਗੀਤਿ॥੪॥ਛਪੇ॥ਅਤਿਲੰਭਤਗੁਰਭੁਏਦੀਨਪ੍ਰਭਸਪਤ
 ਭਗਤਤਬਾ॥ਮੇਜਨਨੀਯਯਾਰਿਕੀਨਪ੍ਰਭਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤਜਬਾ॥
 ਅਸਕਹਿਤਜਗਤਿਗਯੋਬਸਜੋਬਿੰਦਾਬਨਜਾਈ॥ਸੀਗੋਇ
 ਦਚੰਦਕਰਤਦਰਸਨਿਤਭੋਗੁਜਾਈ॥ਪੁਨਿਕੰਧਾਂਮਬਿਸ੍ਵਾ
 ਮਕਰਮਗਨਰਹੈਹਰਿਪ੍ਰਸੰਨਮੇ॥ਬਿਨੁਮਾਂਗੇਜੇਦੈਤੈਅਸੂਸੇਓ

ਪਾਇਲੁਖਗਜਾਨਮੇ॥ ਪਾਏਕਸਮੈਸ਼ੀਚਤੁਰਨਗਨਕੁਖੇਦਿਨ
 ਤੀਨਾ॥ ਦੁਪਖਾਂਡਲੈਗਏਪ੍ਰਕੁਸਿਸਰੁਪਨਵੀਨਾ॥ ਦਾਸੁਛੀਰ
 ਲੈਖੋਰਬਚਨਮੁਨਿਚਖਖੇਲੇਜਨਾ॥ ਸੁਜਾਮਰੁਪਬਰਦੇਖਪੀ
 ਤਅੰਬਰਪਾਰੇਤਨਾ॥ ਦੁਪਪੀਅਯਲੁਮਾਂਗਪੁਨਿਕਤੂੰਦੇਖੇਜੇਬ
 ਲਤਬਾ॥ ਚਕ੍ਰਤਰਹਿਓਮਨਮੈਭਗਤੁਫਿਰਸਿਸਦੇਖਉਸਾਂਤਜ
 ਬਾ॥ ੬॥ ਰੁਦਨਕਰਤਬਹੁਰਗਤੁਪ੍ਰਕੁਨਿਸਕੋਫਿਰਆਏ॥ ਮੈਤੁ
 ਹਿਦੁਪਪੀਆਇਓਅੰਨਪੁਫਿਰਪਾਏ॥ ਪਾਂਨੀਮਾਗਜੇਤੋਰਿ
 ਸੇਨਬਿੰਦਾਬਨਦੇਰੈ॥ ਪਾਂਨੀਸਮਈਫੰਦੁਪੁਜਾਇਘਰਘਰੇ
 ਲੈਰੈ॥ ਪੁਨਕਰਜੇਰੇਬਿਨਵੈਭਗਤੁਗੁਲਹਿਪੁਜਾਰੇਦੁਪਬਰ
 ॥ ਕੈਸੇਦੈਰੈਪ੍ਰਕਦਾਸਕੇਫੁੰਛਹੁਜਹਾਂਛਪਾਇਘਰ॥ ੭॥ ਈਸ
 ਬਚਨਪਰਮੀਸਭਗਤੁਬਿਨਪੁਰਮੈਆਯੋ॥ ਮਾਂਗਛੀਰਇਕ
 ਨਾਰਿਸੇਉਕਹਿਗੁਪਨਹਾਯੋ॥ ਬਾਲਕਅਚਅਬਗਏਭਗਤੁਕ

ਓਭੀਤਰਗਥੇ॥ ਛਤਬਰਾਬਰਿਤਾਕਤਾ॥ ਮਧਮਚਰਜਲ
 ਥੇ॥ ਇਹਬਿਧਿਪਰਚੇਬਹੁਭਾਂਤਦੈਦੁਪੁਬਤਾਵੈਪੈਤਹਾਂ॥ ਤਬ
 ਗਲਗਲਨੀਛੀਰਲੈਪਾਛੈਟਿਰਜਨਗਹਿਜਹਾਂ॥ ੯੪੩॥
 ਮੂਲਛਪੈ॥ ਮਾਪੁਕਰੀਮਾਂਗਸੇਵੈਭਗਤਤਿਨਪਰੋਬਲਿਹਾਰਕੀ
 ਓ॥ ਗੋਮਾਪਰਮਾਨੰਦਪ੍ਰਪੰਨਦੁਰਕਾਮਬੁਰਾਬੋਰਾ॥ ਕਾਲਖਸਾਂ
 ਗਨੇਰਕੁਲੇਭਗਵਾਂਨਕੇਭੋਰਾ॥ ਬੀਠਲੋਟੈਭੈਖੋਮਪੰਡਾਗੁਨੁਰ
 ਗਾਯੋ॥ ਸੁਜਾਮਸੈਨਕੇਬੀਜਚੀਪਤ੍ਰਿਪੀਪਾਗਵਿਗਾਯੋ॥ ਜੈਤਾ
 ਰਨਗੋਪਾਲਕੇਕੇਵਲਕੁਬੇਮੇਲਲੀਓ॥ ਮਾਪੁਕਰੀਮਾਂਗਸੇਵੈ
 ਭਗਤਤਿਨਪਰੋਬਲਿਹਾਰਕੀਓ॥ ੯੪੪॥ ਸਾਖੀਸ਼ੀਕੇਵਲ
 ਜੀਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਪਾਪਰੀਛੰਦਾ॥ ਕੇਵਲਸੁਨਾਂਮਯਾਤੀਕੁਮਾਗਾਕ
 ਰਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਭਕੁਲਉਪਾਗ॥ ਚਲਿਆਏਬਹੁਇਕਸਮੇਸੰ
 ਤਾ॥ ਅਤਿਆਦਰੁਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਅਨੰਤਾ॥ ੧॥ ਗੁਹਿੰਦੁਨਾਂਹਿਗਯੋ

ਬਨਿਕਹਾਟਾ ਕੀ ਜੈ ਉਪਾਰੁ ਦੀ ਜੈ ਸੁਖਾਟਾ ਕਹਿ ਬਨਿਕ ਕੁਪ ਖੋਰੇ ॥ ੩੫੯ ॥
 ਬਨਾਇ ॥ ਨਹਿ ਮਿਲੈ ਦਾਮ ਬਿਨੁ ਯਹਿ ਉਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਨ ਬਨਿਕ
 ਬਾਤ ਪਰ ਜੀ ਸਲੀਨ ॥ ਭਲਿ ਭਾਂਤ ਸੋ ਜਦੀ ਜੈ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਕੂਟੇ ਖੋ
 ਦਨ ਚਹਿ ਬਹੁਤ ਦਾਮ ॥ ਤੁਮ ਦੇ ਤਤਨ ਕਨ ਹਿ ਮਾਂਟ ਕਾਂ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ਲੈ
 ਸੀ ਪੈ ਕਰ ਭੋਜਨੁ ਜਿਵਾਇ ॥ ਕੁਮ ਭੋਜਨ ਪੁਨਿ ਗਏ ਪਾਇ ॥ ਜ
 ਲਨਿਕ ਰਨ ਪਰ ਜ ਬਕੁਪ ਆਵਾ ॥ ਉਪਰ ਠਾਢੇ ਨਰ ਦੇਖ ਚਾਵਾ ॥ ੪ ॥
 ॥ ਛਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਯ ਸੁਗਿਰ ਕੁਪ ਦਾ ਬਕੇ ਵਲ ਗਯੇ ਤਬ ਹੀ ॥ ਮ
 ਟੀ ਪਰ ਅਨਗਨ ਤ ਆਸ ਤ ਜਗੇ ਗ੍ਰਹ ਸਬ ਹੀ ॥ ਕੇ ਵਲ ਜੀ ਕੇ ਮਿ
 ਤ੍ਰੇ ਕਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿਤ ਹ ਆਵੈ ॥ ਕੂਟੇ ਪਰ ਵੈ ਪਗੀ ਬੈਠਿ ਬੈਰਾਗ ਜਨ
 ਵੈ ॥ ਇਹ ਬਿਪਬੀ ਤੇ ਜ ਬਮਾ ਸਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪੁਨਿ ਸੁਵਨ ਪਗ ॥
 ਤਿਨ ਗ੍ਰਾਂ ਮ ਆਇ ਸਭ ਸੋ ਕਹੀ ਦੇਰੇ ਮਾਟੀ ਦੁਰ ਕਰ ॥ ੫ ॥ ਕਛੁ ਮਾਟੀ
 ਜ ਬਰਹੀ ਹਰੇ ਕਹਿ ਖੋਦੁ ਭਾਟੀ ॥ ਬਾਨੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਲਗੀ ਸਭ ਨਗੇ

ਪਗਲਪਟਾਈ॥ ਦੇਖੋ ਜੇ ਦਿਗਜਲਪਾੜ ਅਸੁ ਅਚਰਜ ਭਏ ਲੋ
 ਗਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਬਢੀ ਅਪਾਰ ਭੇਟ ਲਜਾਏ ਪਨ ਭੋਗਾ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਹ
 ਪਸੀ ਸਜਾ ਮੋ ਕੇ ਪਰਾਵਨ ਹਿਤ ਅੰਨ ਪੁਨਿ॥ ਮਨ ਮੇ ਵਿਚਾਰ ਸ
 ਬ ਸੰਤ ਕਰ ਕੋ ਨਨਾ ਮ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰੈ ਗੁਨ॥ ੬॥ ਸ੍ਰੀ ਮੀਆ ਪਹਿਯੋ ਕ
 ਹਤ ਕੁਬਾਤ ਬਜਾਨੁ॥ ਮੇ ਪਰ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਜਾਂਨਗਾ ਇਨ ਮਬਖਾ
 ਨੁ॥ ਹਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਤ ਕਾਲ ਭਗਤ ਹੀ ਅਕੀਤ ਬਜਾਂਨੀ॥ ਪਕੋ ਜ
 ਨਗਾ ਇਨਾ ਮੁਅਪਿਕ ਜਸੁ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟਾਨੀ॥ ਪੁਨਿ ਚਲੇ ਭਗਤੁ
 ਸ੍ਰੀ ਵਾਰ ਕਾ ਫਿਕੋ ਪ੍ਰਭੁ॥ ਆਗਾ ਦਈ॥ ਪਰ ਹੀ ਬੈਠੇ ਸੁਕਾ
 ਏ॥ ਸੋਯੋ ਨਿਸ ਅਚਰਜ ਨਈ॥ ੭॥ ਸੀਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਪਦ ਮਛਾ ਪ
 ਲਾਗੇ ਜਨ ਤਨ ਮੇ॥ ਚਕਤ ਹੋ ਸਭ ਲੋਗ ਫਿਪ ਜਾਂਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮੇ
 ॥ ਕੋ ਮਤਿ ਪਾਗਾ ਜਾਤ ਨਹੀ ਜਾਗਾ ਇਕ ਕਾਲਾ ਭਗਤ ਨਿਸਾਨੀ
 ਪਈ ਮਾਲ ਮਿਲੇ ਸੁਖ ਜਾਲਾ॥ ਮਹਿ ਮਾ ਅਪਾਰ ਚਲਿਆ ਇ

ਬਹੁਸੰਤਮਹੰਤਅਨੇਕਬਗਾਇਕਸਮੈਨਾਰਿਭੇਜਨੁਕੀਓਕੁਵਾ
 ਤਾਂਕੋਦੇਖਛਗ) ੮) ਕੁੰਡਲੀਆਭਾਈਤੀਅਕੋਆਇਤਬਤਿ
 ਹਹਿਤਖੀਰਛਪਾਇਭਗਤਪਠੀਜਲਲੈਨਹਿਤਪਾਛੈਸੀਤਜਿ
 ਵਾਇਪਾਛੈਸੰਤਜਿਵਾਇਬਾਂਟਤਸਮਈਸੁਦੀਨੀਆਈਦੇ
 ਖਤਕੁਤਮੁਖੇਮਨਹੈਗਈਹੀਨੀਜਾਂਨੀਭਗਤਕੋਠਰਨਾਰਿਕਯੋ
 ਗੁਹਤਜਜਾਈਗਈਅਭਾਗੀਭਾਗਭਾਗਬਿਨੁਭਕਤਿਨ
 ਭਾਈ) ੯) ਪਤਿਕੀਨੇਤਿਨਐਭੁਰਿਸਤੀਨਪੁਤਭਏਤਾਸੁਾਵੈ
 ਕੰਨਾਪਾਲਨਸਕੈਪਕੋਕਾਲਦੁਖਰਾਸਾਪਕੋਕਾਲਦੁਖਰਾਸ
 ਭਗਤਦੁਰੇਪੁਨਆਈਸੁਤਕੰਨਾਐਸੰਗਪਤੀਜੇਕੀਨੇਜ
 ਈਸਾਮੀਕੋਕਿਨਜਾਇਕਯੋਤਿਹਤੀਅਕੋਦੁਖਅਤਿਆਏ
 ਹਸਕਰਕਹੀਬੁਖਹਿਤਤੁਮਕੀਨੇਪਤਿ) ੧੦) ਪਾਲਨਸਾਕਤ
 ਤੇਹਿਸੋਹਮਰੇਪਤਿਗੁਨਦੇਖਾਭੇਜਨੁਦੇਤਅਨੇਕਨਿਤਜੇਵਤਸੰ

ਤਬਿਸੇਖਾ ਜੇਵਤਸੰਤਾਬਿਸੇਖਦਯਾਕੀਨੀਤੀਅਪਰਪੁਨਿ।।ਦੁਹ
 ਬਹਾਰਤਰਹੋਈਹਾਂਭੇਜਨੁਮਿਲਯੋਸੁਨਿ।।ਬਹੁਰਬਿਦਾਕਰਦਈ
 ਨਬੈਬੀਤੋਅੰਨਕਾਲਨਾਗਈਰਿਦੈਪਛੁਤਾਤਕੀਓਪਤਿਕ
 ਰਤਨਪਾਲਨਾ।।੧੧।।ਸੋਰਠਾ।।ਪੂਰਤਾਬਛੀਅਪਾਰਸਿਖਜੁਭੇ
 ਬਹੁਆਇਨਗਾਕੋਹੋਕਹਾਵਿਸਤਾਰਕੇਵਲਜੀਕੀਭਗਤਿਬਗ।।
 ੧੨।।੧੪੪।।ਮੂਲਛਪੈ।।ਸ੍ਰੀਅਗਰਅਨੁਗ੍ਰਹੁਤੇਭੁਏਸਿਖਜਸਬੈ
 ਪ੍ਰਮਕੀਪ੍ਰਯਾ।।ਜੰਗੀਪ੍ਰਸਿਪ੍ਰਯਾਗਾਬਿਨੇਦੀਪੁਰਨਬਨਵਾਗੀ।।
 ਨਹਸਿੰਘਬਲਿਭਗਵਾਂਨਦਿਵਾਕਰਵਿਛਬ੍ਰਤਪਾਰੀ।।ਕੋਮਲ
 ਰਿਦੈਕਿਸੋਰਜਗਤਜਗੰਨਾਬਸਲੁਪੋ।।ਐਰੇਅਨੁਗਓਦਾਕੇ
 ਮਖੀਦੀਪਰਮਪੀਰਲਘੁਉਪੋ।।ਤਿਬਿਪਿਤਾਪਮੋਚਨਜਬੈਸੋਰ
 ਭੁਜਿਨਸਿਰਕੁਜਾ।।ਸ੍ਰੀਅਗਰਅਨੁਗ੍ਰਹੁਤੇਭੁਏਸਿਖਜਸਬੈਪ੍ਰਮ
 ਕੀਪ੍ਰਯਾ।।੧੪੫।।ਕੁਰਤਖੰਡਕੁਪਰਸੁਮੇਰਟੀਲਾਲਾਹਾਕੀਪ੍ਰਯੁਤ

ਪ੍ਰਗਟਾ ਅੰਗਜ ਪਰਮਾਨੰਦ ਦਾ ਸੋਝੇਰੀ ਜਗ ਜਾਗੈ॥ ਖਰਤਰਖੇ
 ਮਉਦਾਰ ਪ੍ਰਜਾਨ ਕੇ ਸੋਹ ਰਿਜਨ ਅਨੁਹਾਰੈ॥ ਸਸਟੁ ਤੇਜੇ ਲਾਸ
 ਬਦਲੇ ਹਕਰ ਬੰਸ ਉਜਾਗਾਗਾ ਹਰਿ ਦਾ ਸਕ ਵਿਧੇ ਮਸ ਬੈਨ ਦੁਪ
 ਕੇ ਆਗਾਗਾ ਅ ਉਤ ਕੁਲ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਦਾ ਸ ਅਨਿਨਦ ਸਪਾ ਅ
 ਪਟਾਗੁਰਤ ਖੰਡੁ ਪੁਰਸੁ ਮੇਰ ਟੀਲਾ ਲਾਹਾ ਕੀ ਪਧੁਤ ਪ੍ਰਗਟਾ॥
 ੧੫੧॥ ਮਧੁ ਪੁਰੀ ਮੋਹੇ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਕਾ ਨਰ ਕੇ ਸੋ ਕੇ ਕਰੈ॥ ਚਾ
 ਰ ਬਰਨ ਅਸੁ ਮਰਿ ਕਰਾ ਜਾ ਅੰਨੁ ਪਾਵੈ॥ ਭੁਗਤ ਨ ਕੇ ਬਹੁ ਮਾਂਸ ਬਿ
 ਮੁਖ ਕੇ ਉਨ ਹਿਜਾਵੈ॥ ਬੀਰਾ ਚੰਦਨ ਬਜਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੀ ਰਤਨ ਬਰ
 ਖੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਭੁਖਨ ਦੇਇ ਮਹਾਂ ਮਨ ਅਤਿ ਸੈ ਕਰਖੇ॥ ਬੀਠੁ ਲਸ
 ਤਾ ਬਿਮਲੋ ਟਿਰੈ ਦਾਸ ਚਰਨ ਰਜ ਸਿਰ ਪਰੈ॥ ਮਧੁ ਪੁਰੀ ਮੋਹੇ
 ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਕਾ ਨਰ ਕੇ ਸੋ ਕੇ ਕਰੈ॥ ੧੫੨॥ ਭੁਗਤ ਨਿਕੋ ਕਲਾਜੁ
 ਭਲੇ ਨਿਰਵਾਹੀ ਨੀਵਾਖੇ ਤਸੀ॥ ਆਵਹਿ ਦਾਸ ਅਨੇਕ ਉਠਤਾ

੩੬੧

੦

ਦਰੁਕਰਲੀਜੈ॥ ਚਰਣੁ ਪੈਦਿ ਦੰਤ ਸਦਨ ਮੈ ਰੋਹਾ ਦੀਜੈ॥ ਠੋਰ
ਠੋਰ ਪੈ ਕਥਾ ਪੁੰਦੈ ਅਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਵੈ॥ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਮੁਹ ਲਾਇ
ਬਿਬਿਧ ਬਿਪਲਾ ਡਲ ਡਾਵੈ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਨਿਰਦੁਖ
ਨਰ ਚੇਤ ਸੀ॥ ਭੁਗਤ ਨਿਕੋ ਕਲ ਯੁਗ ਬਿਖੈ ਨਿਰਵਾ ਹੀ ਨੀਵਾਖੈ
ਤਸੀ॥ ੧੫੩॥ ਬਸਨ ਬਡੇ ਕੰਤੀ ਬਪੁ ਤੇ ਤੁੰਬਰ ਭੁਗਵੰਨ ਕੇ॥ ਯਹ
ਅਚਰ ਜਭ ਯੋਏ ਕਥਾਂ ਡਿਪਤ ਮੈ ਦਾ ਬਰਖੇ॥ ਯਹ ਜਤ ਰੁਕਮ ਕੀ
ਰੇਲ ਸਿੰਦੂ ਸਬ ਹੀ ਮਨ ਹਰਖੇ॥ ਭੋਜਨ ਰਾਸ ਬਿਲਾਸ ਕੀ ਸੁਕੋ
ਕੀਰਤ ਨੁ ਕੀਨੈ॥ ਭੁਗਤ ਨਿਕੋ ਬਹੁ ਮਾਂਦਾਂ ਸਬ ਹੀ ਕੋ ਦੀਨੈ॥ ਕੀ
ਰਤ ਕੀ ਨਭੀ ਮਸਤ ਮੁਨ ਭੁਪ ਮੋਨ ਰਖ ਅੰਨ ਕੇ॥ ਬਸਨ ਬਡੇ ਕੰ
ਤੀ ਬਪੁ ਤੇ ਤੁੰਬਰ ਭੁਗਵੰਨ ਕੇ॥ ੧੫੪॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਤੁੰਬਰ ਭੁਗ
ਵੰਨ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ ਦੇਹ ਰਾਗ ਬੋਲੇ ਸੇਧ ਰਿਭੁਗਤ ਪੁਨਿ ਸ੍ਰੀ ਤੁੰ
ਬਰ ਭੁਗਵੰਨ॥ ਬਰਖ ਮਾਂਦੈ ਬਾਰ ਪਨ ਮਧੁ ਪੁਰ ਕਰਤ ਪਯਾਨ॥

੧ ਕਰਤਮਹੋਛੇਪ੍ਰੇਮਭਰਬਹੁਬਿਧਿਕਰਤਸਮਾਜਾਖਟਰਸਮਾਜ
 ਜਿਵਾਇਜਨਦੇਤਬਸਨਸਿਰਤਾਜਾ॥੨॥ਪਨੁਬਾਂਟੈਅਤਿਹਰਖ
 ਤੀਅਸਾਪਸੰਤਮਨਭਾਇ॥ਪਾਛੈਦਿਜਨਜਿਵਾਇਸਦਦੰਛਨ
 ਦੈਹਰਖਾਇ॥੩॥ਕੁਟਲਾਬਿਪ੍ਰਮਨਮੈਜਰਤਤੁਬਰਮਾਤਿਕੋਹੀ
 ਨ॥ਬਸੁਰਗੇਦੇਖੋਹਰਖਜਾਤਿਕੁਜਾਤਿਨਚੀਨ॥੪॥ਛੋਪੋਪ
 ਛੋਰੇਜਨਦੇਤਦਿਜੈਪੰਡਤਜੇਭਾਰੀ॥ਏਕਟੋਕਦੰਛਨਦੈਹਕਰਕੈ
 ਬਹੁਖਾਰੀ॥ਸਾਪਭੇਖਮੁਖਮਾਂਗਦੇਤਖਟਰਸਹਿਜਿਵਾਏ॥੫॥
 ਹਮਰੇਬਸੁਚਲੈਸੇਠਬਹੁਬਿਧਡੁਪਕਾਵੈ॥ਤਬਕਾਲਪਾਇ
 ਭਾਵੀਪ੍ਰਵਲਭਗਤਗੇਹਨਹਿਪਨੁਹੁਜੋ॥ਨਿਜਪਨਪੁਰੋਕੀ
 ਓਛਤਕਛੂਨਛਿਗਾਚਿੰਤਾਗੁਜੋ॥੬॥ਬਡੇਜਤਨਸੇਬੀਸ
 ਰੁਪਈਏਲੀਏਭਗਤਬਗਾ॥ਆਯੋਮਧੁਰਾਮਾਂਧਰਾਸਉਂਦਮੁ
 ਕੀਨੇਛਗਾਇਕਠੇਸੰਤਸਮਾਜਭਯੋਪੁਰਬਬਿਧਪ੍ਰੀਤੀ॥ਕ

ਛੁਪਨਕਰਪਕਵੰਨਕਛੁਥੈਲੀਵਹਰੀਤੀ॥ਸੁਨਿਸਮਾਚਾਰਸ
ਠਬਿਪੁਤਬਕਰਕੁਮੰਤ੍ਰਆਏਹਰਖਾ॥ਕਬਹੂੰਨਹਿਮਾਂਨੈਮੰਤ੍ਰ
ਹਰੰਰੁਦੈਹਯਾਂਕੋਪਰਖਾ॥੬॥ਗੁਜਾਂਨਵੰਤਦਿਜਕਪੈਸਾਂਤਗਾਹਿ
ਤੇਤੁਮਭਾਣੀ॥ਭੁਲਨਚਿਤਵੇਰਿਦੈਕਬੈਭਗਤਨਿਬੁਰਆਈ
॥ਕੁਟਲਨਮਾਂਨਹਿਬਾਤਗਾਏਤੂੰਬਰਪਹਿਤਬਹੀ॥ਕਾਹੇਕਰਤਅ
ਵਾਰਜਿਵਾਵਹੁਦਿਜਰਿਖਅਬਹੀ॥ਕਰਜੇਰਸੇਠਸੋਪ੍ਰੇਸ
ਕਲਜੇਰਹਤੇਲੈਆਇਪਨ॥ਜੇਜੇਜਾਂਨਹੁਵਰਤਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕ
ਰਮੋਰਨਯਮਪੈਕਹੀਜਨਾ॥੭॥ਸੁਨਿਸਠਦਿਜਮਨਹਰਖਲਗੇ
ਬਾਂਟਨਪਨਰਾਸਾ॥ਇਕਛਾਂਦਾਜਿਹਦੇਤਦੀਏਤਿਹਰਖਪ
ਚਾਸਾ॥ਇਹਬਿਧਿਪਨਪਟਅਸੂਕੁਟਲਦਿਜਕੁਰਲੁਟਾਯੇ॥
ਨੈਕੁਨਪਟਣੀਸੋਜਸੁਰਨਮਨਬਿਸਮੈਆਯੇ॥ਸੁਨਿਪਰੇਚਰ
ਨਅਵਗੁਨਛਮਹੁਪੁਰਤਾਬਛੀਅਪਾਰਜਬਾਲਜਜਾਰਾਖੀ

ਨਿਜਭਗਤਕੀਭਏਸਿਖਜਬਹੁਆਇਤਬਾ॥੮॥੧੪੫॥ਮੂਲ
 ਛਪੇ॥ਜਸਵੰਤਭਗਤਜੈਮਾਲਕੀਰੁੜਾਰਾਖੀਰਾਠਬਗਾਭਰ
 ਤਨਸੋਅਤਭਾਵਨਿਰੰਤਰਿਅੰਤਰੁਨਾਹੀ॥ਕਰਜੇਰੇਇਕਪਾਂਇ
 ਮੁਦਤਿਮਨਆਗਜ਼ਾਮਾਂਠੀ॥ਸ੍ਰੀਬ੍ਰਿਦਾਬਨਵਾਸਕੁੰਜਕੀੜਰ
 ਚਿਭਾਵੈ॥ਰਾਧਾਬੱਲਭੁਲਾਲਨਿਤਹਿਪ੍ਰਤਿਤਾਂਹਿਲਡਾਵੈ॥ਪਰ
 ਮਧਰਮਨਵਧਾਪ੍ਰਪੰਨਸਦਨਜਾਚਨਿਪਿਘੇਮਲੜਾ॥ਜਸਵੰ
 ਤਭਗਤਜੈਮਾਲਕੀਰੁੜਾਰਾਖੀਰਾਠਬਗਾ॥੧੫੫॥ਤਰੀਦਾਸ
 ਭਗਤਨਿਹਿਤਪਨਜਨਨੀਏਕੈਜਨਜੋ॥ਅਮਿਤਮਹਾਂਗੁਨਗੋ
 ਪਸਾਹਬਿਤਸੋਈਜਾਂਨੈ॥ਦੇਖਤੋਕੋਤੁਲਾਪਾਰਦੁਰਅਮੈਉ
 ਨਮਾਂਨੈ॥ਦੇਇਦਮਾਮੋਪੈਜੁਵਿਦਤਬ੍ਰਿਦਾਬਨਪਾਯੋ॥ਰਾਧ
 ਬੱਲਭੁਭੁਜਨਪ੍ਰਗਟਪਰਤਾਪਦਿਖਾਯੋ॥ਪਰਮਧਰਮਸ
 ਪਨਸੁਵਿਦਕਾਂਮਪੈਨਲਗਮੈਗਨਜੋ॥ਤਰੀਦਾਸਭਗਤਨਮੁ

੩੬੩

੦

੦

ਤਿਤਪਨਜਨਨੀਏਕੈਜਨਜੋ॥੧੫੬॥ਸਾਖੀਸ਼ੀਹਰੀਦਾਸਜੀ
 ਕੀ॥ਟੀਕਾਸੋਰਠਾ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੀਖਾਂਨਹੀਦਾਸਕੁਲਬ
 ਨਿਕਮੇ॥ਬ੍ਰਿਦਾਬਨਤਜਪ੍ਰਾਨਪਨਕਾਂਸੀਛਿਗਗ੍ਰਾਮਹਰਿ॥੧॥
 ਤੀਨਸੁਤਾਤਿਹਗੇਹਸੰਤਨਦਈਬਿਵਾਹਜੋ॥ਆਯੋਜ੍ਯਹੰਦੈਰਿ
 ਛੀਨਨਾਤਿਕਾਬੈਦਤਜਾ॥੨॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਸਬਭਗਤਸੋ
 ਕਹਿਭਗਤੁਡੋਲੀਮੈਮੁਰਿਪਾਇ॥ਸ਼੍ਰੀਬ੍ਰਿਦਾਵਨਲੈਚਲਹੁਰਾ
 ਪਾਬੰਲਭਗਾਇ॥ਗਾਪਾਬੰਲਭਗਾਇਚਲੇਲੈਹਰਿਪਦ
 ਗਾਵਤਾ॥ਮਗਮੈਛੂਟੇਪ੍ਰਾਨਲੇਗਮਨਚਿੰਤਬਛਾਵਤਾ॥ਕੀ
 ਚਿੰਤਪ੍ਰਭਪਨਪੁਰਗਾਟੇਸੋਬ੍ਰਿਦਾਬਨਜਬਾ॥ਬੁਝਤਤਾਂਕੋਲੇਗ
 ਕਹੀਤਿਨਭਗਤਬਾਤਸਬਾ॥੩॥ਦੋਹਰਾ॥ਛੂਟੇਦੈਰਿਭੁਏਤੀ
 ਨਦਿਨਮਗਮੈਸ਼੍ਰੀਹਰਿਦਾਸਾ॥ਵਾਦਿਨਹੀਆਯੋਭਗਤੁਬ੍ਰਿਦ
 ਬਨਹਰਿਪਾਸਾ॥੪॥ਚੀਰਘਾਟਨੁਵਤਦਿਖੈਬ੍ਰਿਦਾਬਨਗ

ਗਿਆਸੇਗੁਨਕਰਹੋਤਾਹਕਰਕਰਗੁਦਾਹੁਦਖੁਟਾਗਾ॥੫॥ਇਹਬਿ
 ਧਿਸ਼ੀਹਰਿਦਾਸਤਨਸ਼ੀਜਮੁਨਾਨੁਵਾਇ॥ਕੀਓਦਾਹੁਗੁਪ
 ਕੇਚਲੇਰਿਦੈਹਰਖਉਪਯਾਇ॥੬॥੧੪੬॥ਮੂਲਛੁਪੈ॥ਭੁ
 ਗਤਿਭਾਰਜੁਡੇਜੁਗਲਪਰਮਪੁਰੰਪਰਜਗਦਿਦਤਾ॥ਤਾਂਬ
 ਲੀਗੇਪਾਲਗੁਨਨਗੀਭੀਰਗੁਨਾਨਟਾਵੇਖਜਾਦਿਸਬਿਸ੍ਰ
 ਦਾਸਗਾਂਵਕਾਸ਼ੀਰਭਜਨਭੁਟਾ॥ਭਗਤਨਸੋਯਹਭਾਵਭ
 ਜੈਗੁਰਗੇਵਿਦਜੈਸੇ॥ਤਿਲਕਦਾਮਆਪੀਨਸੁਵਰਸੰਤ
 ਨਪ੍ਰਤਿਅੰਸੇ॥ਅਚ੍ਯੁਤਕੁਲਪਨਏਕਰਸਨਿਰਬਪ੍ਰਯੋਜਨ
 ਸ਼ੀਮੁਖਗਦਤਾ॥ਭਗਤਭਾਰਜੁਡੇਜੁਗਲਪਰਮਪੁਰੰਪਰ
 ਜਗਦਿਦਤਾ॥੧੫॥ਸਾਖੀਸ਼ੀਉਭੈਗੁਰਭਾਈਜੀਕੀ॥ਟੀ
 ਕਾਜੇਹਗਾਵੈਗੁਰਭਾਈਹਰਿਭਗਤਨਈਗੀਤਿਸੁਭਲੀ
 ਨਾਨਕੇਤੇਆਇਸੇਛਜਤਜੈਹੈਤਹਾਂਪ੍ਰਬੀਨ॥੧॥ਗਾਡੀ

ਲਾਦਸਮਗਰੀਦੈਭੰਡਾਹੀਸੰਗਾ॥ਤਿਹਸੰਗਦੇਤਰਲਾਇਹਿਤ
ਕਬਹੂੰਨਪਰਹੈਭੰਗਾ॥੨॥ਛਪੈ॥ਇਹਬਿਪਯੁਵਹਜਾਇਤਤਾਂਕ
ਛੁਤੇਟਿਨਆਵੈ॥ਨਿਜਗੁਰਕਰੈਮਹੇਛਚਾਹੀਅਮੇਉਪਜਾਵੈ
॥ਛਗਬੈਯੋਕੋਉਕੁਟਲਤਾਂਹਿਯਤਰਕਲਗਾਈ॥ਅੰਗੁ
ਗਾਭੇਦੇਤਿਆਪਚੁਚਕਰੇਗਾਈ॥ਛਰਕਾਯੋਜਲਚਹੂੰਓ
ਰਕੋਇਹਬਿਪਿਨਜੋਤੇਦੀਜੀਏ॥ਆਏਸੰਬੁਧਅਨਗਨਤਜ
ਨਚਹੁਦਿਸਕੇਹੀਅਭੀਜੀਏ॥੩॥ਕਰਨਾਨਾਪਕਵਾਂਨਪਾਂਚਦਿ
ਨਸੰਤਜਿਵਾਏ॥ਸੁੰਦਰਪਟਪਹਰਾਇਬਿਦਾਕੀਲੇਹੀਅਕੁਏ॥
ਪੁਨਿਚੇਲੇਪ੍ਰਤਿਕਯੋਭੋਰਜੈਹੋਤੁਮਆਗੇ॥ਨਾਮਦੇਵਹਰਿਭਗਤੁ
ਆਇਪਹਰੇਪਟਬਾਗੇ॥ਪੁਨਿਬੂਝੁਤਾਂਹਿਕਬੀਰਸੁਪਿਗਏਚ
ਕਤਵੈਸੇਮਿਲੇ॥ਲੇਈਪਤਿਛਗਹਿਬਤਾਇਤਿਉਆਏਨਨ
ਦੇਉਰਲੇ॥੪॥ਦੇਹਗਾਪ੍ਰਭੁਤਾਜਾਂਬਛਾਇਹਮਿਤਹੋਤ

ਏਕਾਜਾ ਪੂਰਨ ਭਯੋ ਭੰਡਾਰ ਤਿਹ ਗਏ ਆਪ ਜਨ ਰਾਜਾ ॥੫॥ ੧੬੬॥ ੩੬੫

ਮੂਲ ਛਪੈ ॥ ਕੀਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਰਤ ਬਿਸਦ ਪਰਮ ਪਾਰਖ ਦਸਿਖ
ਪ੍ਰਗਟਾ ॥ ਅਸ ਕਰਨ ਰਿਖ ਰਾਜ ਰੂਪ ਭਗਵਾਂ ਨ ਭਗਤ ਗੁਗਾਚ
ਤੁਹ ਦਾਸ ਜਗ ਅਭੈ ਛਾਪ ਛੀ ਪਾਨੁ ਚਤੁਰ ਦਗ ਲਾਖੇ ਅਦਭੁ
ਤਗ ਇਖੇ ਮਮਨ ਸਾਕਸ਼ ਮਵਾਚਾ ॥ ਰਸ ਕਰਾਇ ਮਲ ਗੋਰ ਦੇਵ
ਦਾ ਮੇਵ ਰਰੀ ਗਾਰਾ ਚਾ ॥ ਸ ਬੈਸੁ ਮੰਗਲ ਦਾਸ ਤਿਹ ਪਰਮ ਪੁਰ
ਧਰ ਭੁਜਨ ਭਟਾ ॥ ਕੀਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਰਤ ਬਿਸਦ ਪਰਮ ਪਾਰਖ ਦਸਿ
ਖ ਪ੍ਰਗਟਾ ॥੧੫੮॥ ਰਸ ਰਾਸਿ ਉਪਾਸ ਕਰ ਭਗਤ ਬਰਨਾ ਬਭੁਣ ਨਿ
ਰਮਲ ਬੈਨਾ ॥ ਆਗ ਮਨਿ ਗਮ ਪੁਰਾਂ ਨ ਸਾਰ ਸਾਸ ਤੁਹ ਵਿਚਾ ਕੋ ॥
ਯੋ ਪੋਰੇ ਦੇ ਪੁਠਤ ਸਭੁ ਨ ਕੋ ਸਾਹੁ ਉਪਾ ਕੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰੂਪ ਸਨ ਤਨੀ
ਵਰੁੰਟ ਨਾਗਾਇਣ ਭਾਖੇ ॥ ਸੋ ਸਰਬ ਸੁਭਿਰ ਸਾਂਚ ਜਤਨ ਕਰਨੀ
ਕੇਰਾਖੇ ॥ ਫਨੀ ਵੰਸਹੋ ਪਾਲ ਸੁਦਰਾਗਾ ਅਨੁਗ ਕੇ ਮੈਨਾ ਰਸ

ਰਾਮਿਉਪਾਸਕਭਗਤਰਾਜਨਾਬਭੁਟਨਿਰਮਲਬੈਨ॥੧੫੫॥ਕ
 ਠਨਕਾਲਕਲਿਯੁਗਾਮੈਕਰਮੈਂਤੀਨਿਹਕਲਿਕਰਹੀ॥ਨਸ੍ਰੁਪਤਿ
 ਰਤਿਤੁਜਾਗਾਕਿਸ੍ਰਪਦਮੋਰਤਿਯੋਗੀ॥ਸਬੈਜਗਤਕੀਛਾਂਸਕਰ
 ਕਤਿਨੁਕਾਜਯੋਤੋਗੀ॥ਨਿਰਮਲਕੁਲਕਾਹਬਡਾਪੀਨਪਰਸੋਜਿਹ
 ਜਾਣੀ॥ਵਿਦਤਬਿੰਦਾਬਨਵਾਸਮੰਤਮੁਖਕਰਤਵਡਾਣੀ॥ਸੰਸਾਰ
 ਸ੍ਰਦਸੁਖਬਾਤਕਰਫੇਰਨਾਹਤਿਨਤਨਚਈ॥ਕਠਨਕਾਲਕਲ
 ਯੁਗਾਮੈਕਰਮੈਂਤੀਨਿਹਕਲਿਕਰਹੀ॥੧੬੦॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਕਰਮੈਂਤੀ
 ਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਦੇਹਗਾਸੇਖਾਵਤਿਸ੍ਰਿਪਨਾਮਭੁਨਪ੍ਰਗਟਖੰਡੇਲੇ
 ਵਾਸਾ॥ਤਾਂਕੇਪ੍ਰਗਤਕੀਸੁਤਾਕਰਮੈਂਤੀਸੁਖਗਾਸਿ॥੧॥ਵਸੀਸ਼
 ਮਸੂਰਤਰਿਦੈਬਾਛੇਪ੍ਰੇਮਅਪਾਰਾਗੋਨੇਹਿਤਆਯੋਪਤੀਸਾਸੁ
 ਸਸੁਰਅਨੁਸਾਰਾ॥੩॥ਛਪੈ॥ਭੁਖਨਬਸਨਬਨਾਇਮਾਤਪਿਤਕੀ
 ਨਤਿਆਰੀ॥ਭੋਰਗਵਨਜੁਨਿਸਾਚੁਚਿਤਕਰਮੈਂਤੀਭਾਰੀ॥ਬਿ

ਖਜਾਰਤਿ ਯਹੁ ਭੂਯਾਹਿ ਹਿਤ ਕੋਟ ਜਨਮ ਦੁਖਾ ॥ ਸਾਦੀ ਰਤਿ ਸੰ
 ਗ ਸੁਜਾਂ ਮਯਾਂ ਹਿਰੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਸੁਖਾ ॥ ਅਬ ਜਗਤ ਲਾਜ ਸੋ
 ਕਾ ਜਨ ਹਿਆ ਪੀਲਿ ਸਗਲ ਤਜ ਚਲੀ ॥ ਪਿਤਰੇ ਰਭਰੇ ਛੁੰਨ ਕਰੀ
 ਏਰਾਏ ਨਰ ਬਨ ਗਲੀ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਮਗ ਕੰਨ ਜਾਤੁ ਤਿਹੀ ਮਗ ਛੁੰ
 ਛਤ ਆਏ ॥ ਕਰਮੈਂ ਤੀਤਿ ਹਦੇਖ ਛੁੰਨ ਕੋ ਕਰੰਗਤ ਕਾਏ ॥ ਤਿਹ ਮਧਿ
 ਦੇਹਿ ਛੁਪਾਇ ਨੈਕੁਨ ਹਿਕੀਨ ਗਿਲਾਂ ਨੀ ॥ ਜਗ ਸੁਖ ਦਿਖ ਦੁਰਗ
 ਪਕਰੰਗ ਸੋਰ ਰੁਤ ਬਜਾਂ ਨੀ ॥ ਕਹੀਤੀ ਨਦਿ ਵਸਤ ਯਹੀ ਦੁਗੀ ਪੁਨਿ
 ਆਈ ਇਕ ਗਲਤੀ ਆ ॥ ਤਿਹ ਸੰਗ ਗੀਗਾ ਜਾਵਤ ਰਈ ਕਰਮੰ ਜਨ
 ਸੁਖ ਭਯੋ ਜੀ ਆ ॥ ੪ ॥ ਰੂਖ ਨਰੰ ਕਨ ਬਾਂਟ ਬਹੁ ਗਬੀ ਦਾ ਬਨ ਆਈ
 ॥ ਪਰਸਰਾਂ ਮਧਿ ਤਨ ਮਗ ਯੋਛੁੰ ਛਤ ਤਹ ਪਾਈ ॥ ਪਕਯੋ ਪਾਂਇ ਅ
 ਤਿ ਦਿਕ ਲਨਾ ਕਕਾਟੀ ਤੈ ਮੇਰੀ ॥ ਅਬ ਚਲੀ ਏਗੁ ਹਮਾਂ ਹਮਿ ਟੈਰ
 ਸੀ ਜਗਤੋ ਰੀ ॥ ਇਕ ਨਾਕ ਭਗਤ ਇਹ ਜਗਤ ਮੇਤਨ ਤਜਿ ਏੀ ਮਲ

ਕਪੁਨਿ॥ ਸੰਸਾਰਨਾਕਕਾਪੁਨੀ॥ ਮੂਤਕਭਏਪਰਨਰਕਸੁਨਿ॥
੫॥ ਪਰਸਰਾਂਸਭਯੋਗਜਾਂਸੰਤਮਿਲਤੇਕੇਯਹਗੁਨ॥ ਲੇਖ
ਰੂਪਗੁਰਆਇਤਜੋਜਗਮੋਹਿਸਕਲਪੁਨਿ॥ ਹਰਿਸੇਵਾਮੈਪ੍ਰੀ
ਤਿਕੁਪਸੁਨਿਈਸਬਬਾਤਾ॥ ਬੇਲਪਠੇਕਾਰਿਆਸਿਖਦੇਤਈ
ਹਾਰੰਗਰਾਤਾ॥ ਨਿਪਆਪਬਿਪ੍ਰਗ੍ਰਹਿਗਯੋਪੁਨਿਦੇਖਪ੍ਰੇਮਚ
ਕੁਤਕਯੋ॥ ਯਹਕਰਮੈਂਤੀਜੀਕੀਕ੍ਰਿਪਾਸੁਨਤਕੁਪਤਹਮਗਲ
ਯੋ॥ ੬॥ ਸ੍ਰੀਜਮੁਨਾਕੇਤੀਰਸੁਤਾਦਿਨਵਰਕੀਠਾਢੀ॥ ਕਰੰ
ਡੋਤਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿਨੈਨਜਲਪਾਰਾਬਾਢੀ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਬਿਨਤੀ
ਕੀਨਨਗਰਪਾਵਨਕਰੋਅਬਾ॥ ਅਨਿਕਬਾਰਗੀਟਾਰਚਰ
ਨਨਹਿਤਜਤਨਿਪਤਿਤਬਾ॥ ਆਈਪੁਰਬਾਹਰਕੁਟੀਰਚਿਸਕ
ਲਦੇਸਭਗਤੀਦਈ॥ ਕਛੁਦਿਨਵਸਿਪੁਨਿਮਥਗਾਈਭ
ਗਤਿਪ੍ਰੇਮਕੇਰੰਗਾਈ॥ ੭॥ ੧੪॥ ਮੁਲਛਪੇ॥ ਗੋਵਿੰਦਚੰਦ

ਗੁਨਰੰਥਨਕੋਖਰਗਸੈਨਬਾਨੀਬਿਸਦਾਗੋਪੀਗੁਲਪਿਤਮ
 ਤਨਮਨਿਰਨੈਕੀਓਭਾਰੀਦਾਨਕੇਲਦੀਪੰਕਪੁਦੁਰਅਤਿਬੁਧਿ
 ਉਚਾਰੀਸਖਾਸਖੀਗੋਪਾਲਕਾਲਲੀਲਾਕਰਬੀਤਜੋਕ
 ਇਥਕੁਲਉਪਾਰਭਗਤਵਿਦਅਨਤਨਚੀਤਜੋਗੋਤਮਤੰਤ੍ਰੀ
 ਉਰਪ੍ਰਾਨਪਰਤਨਤਜਾਗੋਮੰਡਲਰਸਦਾਗੋਵਿਦਚੰਦਰ
 ਨਰੰਥਨਕੋਖਰਗਸੈਨਬਾਨੀਵਿਸਦਾ॥੧੬੧॥ਸਖਾਸ੍ਰਮਮ
 ਨਭਾਵਤੋਗੰਗਾਗੁਲਗੰਭੀਰਮਤਿਸ੍ਰਮਾਭੁਕੀਸਖੀਨਾ
 ਮਾਗਮਬਿਧਪਾਯੋਗੁਲਗਾਇਬ੍ਰਿਜਗਾਂਵਪ੍ਰਿਥਕੁਨੀ
 ਕੇਕਰਗਾਯੋਵਿਸ੍ਰਕੇਲਸੁਖਸਿੰਧਅਪਟਉਰਅੰਤਰਪਰੀ
 ॥ਤਾਂਰਸਮੈਨਿਤਮਗਨਮਸਦਆਲਾਪਨਕਰਣੀਬ੍ਰਿਜਵਾ
 ਸਾਸਾਬ੍ਰਿਜਨਾਥਗੁਰਭਗਤਚਰਨਰਜਮਨਿੰਨਗਤਿ॥ਸ
 ਖਾਸ੍ਰਮਮਨਭਾਵਤੋਗੰਗਾਗੁਲਗੰਭੀਰਮਤਿ॥੧੬੨॥

੩੬੭

ਸਾਖੀਸ਼ੀਰੀਗਗਗਲਲੀਕੀ। ਟੀਕਾ। ਸੋਰਠਾ। ਆਯੋਨਿਪਬਿ
 ਜਮਾਂਹਸਾਰੰਗਗਗਸੁਨਾਇਕੋ। ਗੰਗਗਲਾਇਹਠੰਹਯਾ
 ਕੇਸਮਕੋਉਨਹੀ। ੧॥ ਬਰਵਸਕੋਗਏਦਾਸਨਾਰਿਸੰਗਆਯੋ
 ਭਗਤੁ। ਗਾਯੋਪਦਸੁਖਰਾਸਿਰੀਸੁਨੇਨਿਪਰਹਨੈਨਜਲਾ। ੨
 ॥ ਛਪੈ। ਚਲੋਨਿਪਕਹਿਸੰਗਸੇਵਕਰਹੈਅਤਿਪ੍ਰੀਤੀ। ਬਿ
 ਦਾਬਨਜਲਜੀਵਤਜੈਕੈਸੇਸੁਖਬੀਤੀ। ਨਿਪਕੋਕਪਯੋਨਮਾਂ
 ਨਕੈਦਕਰਸੰਗਚਲਾਯੋ। ਦਿੱਲੀਮੈਹਰੀਦਾਸਭੁਪਸਮਸੁ
 ਇਛੁਤਾਯੋ। ਆਏਬਿੰਦਾਬਨਰਾਸਿਰਚਿਤਜੇਪ੍ਰਾਨਮਤਨਿ
 ਪਗਏ। ਦਿੱਲੀਪਤਿਸੁਨਿਪਛੁਤਾਇਓਫਿਰਨਸਾਧਮੈਸੀਕ
 ਹੋ। ੩॥ ੧੪੮॥ ਸੁਲਛਪੈ। ਸੁਤੀਸਲਾਪਜਸੰਤਨਜਭਾਦੁਤੀ
 ਏਦਿਵਾਕਰਜਾਂਨੀਓ। ਪਰਮਭਗਤਪਰਤਾਪਪਰਮਪ੍ਰਯੋ
 ਜਾਪਾਰੀ। ਸੀਤਾਪਤਿਕੋਸੁਜਸੁਬਦਨਸੇਭਤਅਧਿਕਾਰੀ। ੪

ਨੁਕੀਲੀਵਨਮੂਰਚਰਨਥਾਤੀਥਿਰਧਾਈ॥ਨਰਹਰਿਗੁਰਪਰ
 ਸਾਇਪੁਤਪੋਤੇਚਲਿਆਈ॥ਰਾਮਉਪਾਸਕਛਾਪਵਿਨੁਐਰ
 ਨਕਛੁਉਰਆਨੀਥੀ॥ਸੇਤੀਜਲਾਪਜਸੀਤਨਸਭਾਦੁਤੀਅ
 ਦਿਵਾਕਰਜਾਂਨੀਥੀ॥੧੬੩॥ਜੀਵਤਜਸੁਪੁਨਿਪਰਮਪਦੁਲ
 ਲਦਾਸਦੇਨੇਲਹੀ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਖਾਂਨਸਦਾਸਤਸੰਗ
 ਅਨੁਰਾਗੀ॥ਪਦਮਪਤਜਯੋਕਯੋਲੋਭਕੀਲਹਰਨਲਾਗੀ॥
 ਬਿਸ੍ਨੁਗਾਤਿਸਮਗੀਤਿਬਧੋਰੇਤੋਤਨੁਤਨਾਗਯੋ॥ਭਗਤਬ
 ਰਾਤੀਬਿੰਦਮਪਸਦੁਲਹੁਯੋਰਾਜਯੋ॥ਖਰੀਭਗਤਿਹਰਖਾ
 ਪੁਰੇਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪਗਾਢੀਗਹੀ॥ਜੀਵਤਜਸੁਪੁਨਪਰਮਪਦੁਲ
 ਲਦਾਸਦੇਨੇਲਹੀ॥੧੬੪॥ਭਗਤਨਹਿਤਭਗਵੰਤਰਚੀਦੇਹ
 ਮਾਧੋਗੁਲਕੀ॥ਨਿਜਦਿਨਯਹੈਵਿਚਾਰਦਾਸਜਿਹਾਬਿਪਸੁਖ
 ਪਾਵੈ॥ਤਿਲਕਦਾਮਸੋਪ੍ਰੀਤਿਹਿਦੈਅਤਿਹਰਜਨਭਾਵੈ॥ਪ

੩੬੮

ਰਮਾਰਥਸੇਕਾਜਹੀਏਸ੍ਵਰਥਨਹੀਜਾਂਨੈ॥ਦਸਪਾਮੰਤਮਰਾਠ
ਸਦਾਲੀਲਗੁਨਗਾਂਨੈ॥ਅਰਤਹਰਿਗੁਲਸੀਲਸਮਪ੍ਰੀਤਿ
ਗੀਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੀ॥ਭੁਗਤਨਹਿਤਭਗਵੰਤਰਚੀਦੇਹੀਮਾਧੋ
ਗੁਲਕੀ॥੧੬੫॥ਸ੍ਰੀਅਗਰਸੁਗੁਰਪਰਤਾਪਤੇਪੁਰੀਪਰਿ
ਪ੍ਰਯਾਗਕੀ॥ਮਾਂਨਸਵਾਚਕਕਾਂਇਰਾਮਚਰਨਨਚਿਤੁਦੀਨੈ
॥ਭੁਗਤਨਿਸੇਅਤਿਭਾਵੁਰਾਵਨਾਕਰਸਿਰਲੀਨੈ॥ਰਾਸਸਮ
ਪ੍ਰਨਿਰਜੀਵਦੇਹਿਦੁਤਦਸਾਦਿਖਾਈ॥ਅਭੋਬਲਿਯੋਅੰਕ
ਮੋਹੈਪੁਰੀਪਾਈ॥ਕੁਜਾਰੇਕਲਸਮੋਲੀਪ੍ਰਯਾਬਿਦੁਖਸਾ
ਲਾਪਾਭਾਗਕੀ॥ਅਗਰਸੁਗੁਰਪਰਤਾਪਤੇਪੁਰੀਪਰੀਪ੍ਰਯਾ
ਗਕੀ॥੧੬੬॥ਪ੍ਰਗਟਅਮਿਤਗੁਨਪ੍ਰੇਮਨਿਧਿਪੀਨਿਬਿਪ੍ਰਤਿਹ
ਨਾਮੁਪਕ੍ਰੇ॥ਸੁੰਦਰਸੀਲਸੁਭਾਵਮਪੁਰਬਾਂਨੀਮੰਗਲਕਰਾ॥
ਭੁਗਤਨਕੇਸੁਖਦੈਨਫਲਯੋਬਹੁਪਾਦਸਪਾਤਗੁ॥ਸਦਨਦਸ

ਤਨਿਰਵੇਦਸਾਰਗੁਕਜਗਤਮਸੰਗੀ॥ਸਦਾਚਰਉਪਾਰ
 ਨੇਮਹਰਿਦਾਸਪ੍ਰਸੰਗੀ॥ਦਯਾਦਿਸ੍ਰਵਸਿਆਗਰੇਕਥਾਏਕ
 ਪਾਵਨਕਕੋ॥ਪ੍ਰਗਟਅਮਿਤਗੁਣਪ੍ਰੇਮਨਿਪਿਪੀਨਿਬਿਪ੍ਰਜਿ
 ਹਨਮੁਪਕੋ॥੧੬੭॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਪ੍ਰੇਮਨਿਪਿਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਦੇ
 ਹਰਾ॥ਕਥਾਪ੍ਰੇਮਨਿਪਿਪ੍ਰੇਮਨਿਪਿਜਨਹੁਸੰਤਕਰਪ੍ਰੇਮਾ॥ਬਸਤ
 ਆਗਰੇਸਹਰਮੈਠਾਕੁਰਸੇਵਾਨੇਮਾ॥੧॥ਏਕਜੰਮਨਿਸਰਹਤ
 ਜਮੁਨਾਤਟਤਬਜਾਇ॥ਜਲਲਾਗੀਗੁਰਅੰਨਿਤਮੰਜਨਪ੍ਰਭੁ
 ਕਰਾਇ॥੨॥ਭੋਗਲਗਾਵੈਤੁਲਸਿਦਲਸੀਤਲਜਲਅਚਵ
 ਏ॥ਦੇਖਦੇਖਪ੍ਰਭਸ੍ਰਾਮਤਨੈਨਰਹੈਜਲਛਾਇ॥੩॥ਇਕ
 ਦਿਨਬਰਖਾਕੁਈਬਪੁਰਈਕੀਚਮਗਮਾਂਹਿ॥ਨਿਸਅੰਧਜਾਰੀ
 ਛਾਇਘਨਨਿਜਕਰਜੁਲਤਨਾਹਿ॥੪॥ਛਪੇ॥ਭੁਗਤਰਿਦੈਅ
 ਤਿਓਤਜਮੁਨਤਟਕਿਹਬਿਪਜੇਰੈ॥ਭੋਗੋਤਮਗਭੀਰਛੁਦ

ਤਲਲਨੀਚਰਿਸੈਏ॥ ਅਬਮਗਸੂਤਨਾਹਿਤਉਗਾਗਰ
 ਪਰਸੀਸਾ॥ ਚਲੇਰੁਯੋਹੀਅਪ੍ਰੇਮਉਤੈਸਿਸਤਨਜਗਦੀਸ
 ॥ ਪ੍ਰਭਕਰਮੈਲੀਨਮਸਾਲਤਬਆਗੇਜਾਵਤਭਗਤਕਗਕੇ
 ਉਬਾਰਕਨਿਜਗੁਜਾਤਚਲਅਬਅਟਕਤਸੁਖੁਕੇਉਪਰਿ
 ॥ ਪਾਛੇਲਾਯੋਭਗਤੁਪ੍ਰਭੁਜਮੁਨਾਤਟਆਏ॥ ਇਤਜਨਕਰ
 ਇਸਨੰਨਉਤੈਪ੍ਰਭਦੁਰਗਾਏ॥ ਜਬਗਾਗਰਿਧਰਸੀਸਪ੍ਰੇਮ
 ਨਿਧਿਮਗਪਗਦੀਨਾ॥ ਏਰੇਹਾਥਮਸਾਲਸੁਜਾਮਵੈਸੇਹੀਥੀ
 ਨਾ॥ ਇਹਬਿਧਿਜਨਕੋਪਹੁਚਾਇਗਾਅੰਤਰਪ੍ਰਜਾਨਭਏਸੁਤ
 ਬਾ॥ ਚਿਤਚਕਤਰਹੁਯੋਕਹੰਗਏਅਸਸੁਜਾਮਰੂਪਨਹਿਦੇਖ
 ਕਬਾ॥ ੬॥ ਭਯੋਪ੍ਰੇਮਨਿਧਿਗਨਪ੍ਰਭੁਦੁਰਸਨੁਫਲੁਪਾਯੋ॥
 ਕਥਾਕਰਤਭੁਰਪ੍ਰੇਮਨਾਰਿਨਰਸੁਨਤਸੁਹਾਯੋ॥ ਦਿਖਦੁਸੁਨ
 ਦੁਖਪਾਇਭੁਪ੍ਰਤਿਜਾਇਸਿਖਾਈ॥ ਕਰਤਕਥਾਬਿਭਚ

ਰਹਿਸਾ ਵਤਨਾ ਰਿਪਹਾਣੀ॥ ਸੁਨਿ ਬਾਦਸਾਹ ਰਿਸ ਮੈ ਭੁਕੇ
 ਲੈ ਆਏ ਤਤਕਾਲ ਨਗਾਤੀ ਅਰਮਤ ਕਰਤ ਛਲ ਲੋਗ ਕਹਿ
 ਬਸਤ ਨਿਕਟਿ ਜੇਤੇ ਰਿਪਹਾ॥ ੧੭॥ ਕਥਾ ਕਰਤ ਭਗਵੰਤ ਕੰਨ
 ਦੇ ਸੁਨੈ ਨਾ ਰਿਨਗਾ॥ ਰਿਸ ਕੈ ਕਾਂਹ ਉਠੰਤ ਬੁਗੀ ਨਹਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਦੇ
 ਖਛਗਾਭੁ ਪਕਹੀ ਨਿਜ ਦਾਸ ਕੈ ਦਕਹੋ ਯਾਂ ਕੈ ਅਬਾਭਲੀ
 ਭਾਂਤ ਨਿਸਤਾਰ ਬਾਤ ਛੋਡੈ ਭਗਤੈ ਤਬਾਕਰੇ ਜੇਰ ਕਹਤ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਨਿਧਿ ਵੈਘਟਿਕਾ ਮੁਹਿ ਛਾਡੁ ਅਬਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਜਲੁ ਪਰ
 ਆਉ ਸੁਟਹਾ ਸੀ ਕਰ ਸਠ ਰਿਸੇ ਤਬਾ॥ ੧੮॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆ॥ ਅਬ
 ਛੂਟਨ ਕੈ ਛਲੁ ਕਰਤ ਸੋਨ ਛੂਟ ਬਿਨੁ ਰੰਡਾ॥ ਠਗੀ ਨਾ ਰਿਬਹੁ ਦਿ
 ਵਸ ਕਰਨ ਗਾਰ ਚਲਾਇ ਪਖੰਡਾ॥ ਨਗਾਰ ਚਲਾਇ ਪਖੰਡ ਬੰਦ
 ਗੁਹ ਵਰ ਬਸਦੀ ਨਾ॥ ਆਪੀ ਨਿਸ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਸੇਇ ਨਿਪਤੀ ਅ
 ਰਸ ਭੀ ਨਾ॥ ਚਾਬਕ ਮਾਰੇ ਚਾਰ ਆਬਦੀ ਜੈ ਛੋਡੁ ਤਬਾਦੀ

ਪਤਿਕੀ ਪਤਿਕੇ ਹਰਾ ਬਛਿ ਮੋਹੇ ਮਾਨੈ ਮਬਾ ॥੮॥ ਤੁਮਰੇ ਹਰਾ ਬਲੇ
 ਉਤਲੇ ਸੇਵਕ ਲਗਾਵੈ ਦੇਗਾ ਵਹੀ ਦਾਸ ਜੇ ਕੈ ਦਕੀ ਮਲੇਹ
 ਕਰ ਜਲ ਮੋਹਾ ਲੈਹਨ ਕਰ ਜਲ ਮੋਹ ਰਗਤੁ ਬੋਲੇ ਤਤੁ ਛਿ
 ਨਕਗਾ ਸਿਵ ਕਾ ਮੈ ਬੈਠਾਇ ਦਾਸ ਲਗਾਏ ਨਿਪ ਪਗ ਪਗਾ ਛਿ
 ਮਹੁ ਸੰਤ ਅਪਰਾਧ ਸਿਖਾ ਓਸ ਠਕੀ ਨੀਹ ਮਾ ਚਾਹਤ ਨੀਹੁ ਖੁਦ
 ਇਜਾਹੁ ਅਬਹੀ ਨਿਯਹ ਰਹਤੁ ਮਾ ॥੯॥ ਸੋਰਠਾ ਲੀਜੈ ਪਨੁ ਦਸ
 ਗਾਂ ਮਮੁਹਿ ਮੁਰੀ ਦਾ ਮਾਪਨ ਕਰਹੁ ਬਹੁ ਹਨ ਲੀਜੈ ਨਾਂ ਮਮੋਰਿ
 ਬੁਲਾਵਨ ਭਗਤੁ ਕਹਿ ॥੧੧॥ ਯਹ ਭੇਟਾ ਤੁਵਲੀ ਨ ਸੰਤ ਦੁਖਾ
 ਵਹੁਕ ਬਹੁ ਨਹਿ ॥ ਨਿਪ ਕੋ ਪੀਰ ਜੁਦੀ ਨਗੋ ਯੋ ਭਗਤੁ ਜਲੁ ਪਕੇ
 ਪ੍ਰਭਾ ॥੧੩॥ ੧੪੯॥ ਮੂਲ ਛਪੇ ॥ ਦੁਬਲੇ ਯਾਹਿ ਦੁਨੀਆ ਕਹੈ
 ਸੋ ਭਗਤ ਭਜਨ ਮੋਟੇ ਮਹੰਤਾ ॥ ਸਦਾ ਚਾਰਹਾਰ ਸਿਖ ਜਤਨਾ
 ਗਾਬਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਖਾਣੀ ॥ ਬਾਹਰ ਭੀਤਰ ਬਿਸਦ ਲਗੀ

ਹਿਕਲਯੁਗਕਾਣੀ॥ ਰਾਘੋਗੁਚਿਰਸੁਭਾਵਅਸਦਆਲਾਪ
 ਨਭਾਵੈ॥ ਕਥਾਕੀਰਤਨਨੇਮੀਮਲੇਸੰਤਨਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਤਾਥੇਤੋ
 ਲਪੁਰੇਨਿਖਗਯੋਪਨਅਹਰਨਹੀਰੇਸਤੰਤਾ॥ ਦੁਬਲੇਯਾਹ
 ਦੁਨੀਆਕਹੈਸੇਭਗਤਭਯਨਮੋਟੇਮਤੰਤਾ॥ ੧੬੫॥ ਦਾਸਨਕੇਦਾ
 ਸੰਤਕੋਚੋਕਸਚੋਕੀਏਮਡੀ॥ ਹਰਿਨਾਰਾਇਣੁਨਿਪਤਿਪਦਮ
 ਬੇਰਛੇਬਿਰਾਜੈ॥ ਗਾਂਢਉਸੰਗਾਬਾਦਅਟਲਉੱਪਦਭਲਛ
 ਜੈ॥ ਭੇਲੈਤੁਲਸੀਦਾਸਭੋਟਖਯਾਤਦੇਵਕਲਜਾਨੈ॥ ਬੇਹਿਬ
 ਬਿਗਰਾਮਦਾਸਸੁਹੇਲੇਪਰਮਸੁਭਾਨੈ॥ ਅਯੋਲੀਪਰਮਾਨੰਦ
 ਕੇਪੁਤਾਸਬਲਪਰਮਕੀਰਤੀ॥ ਦਾਸਨਕੇਦਾਸੰਤਕੋਚੋਕਸ
 ਚੋਕੀਏਮਡੀ॥ ੧੬੬॥ ਅਬਲਾਸਰੀਰਸਾਪਨਸਬਲਏਬ
 ਣੀਹਰਿਭਗਤਬਲਾਦਮਾਪ੍ਰਗਟਸਭਦੁਨੀਰਾਮਬਾਣੀਯੀਰ
 ਮਨਾ॥ ਲਾਲੀਨੀਰਾਲਛਾਨੁਗਲਪਾਰਵਤੀਨਗਤਪਨਾਖੀ

ਚਨਕੇਸੀਪੀਨਜਗੋਮਤੀਭਗਤਉਪਾਸਨਾ। ਚੰਦਰਹਾਂਨੀਬਿਦ
ਤਰੀਗਾਜਮੁਨਾਰੈਦਾਸਨਾ। ਜੇਵਾਹਰਖੇਜੇਇਸਨਕੁਵਰਹਇ
ਕੀਰਤਅਮਲਾ। ਅਬਲਾਸਰੀਰਸਾਪਨਸਬਲਏਬਾਈਹ
ਰਿਭਗਤਿਬਲਾ॥੧੭੦॥ ਕਾਨੁਰਦਾਸਸੰਤਨਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਹਿ
ਦੈਲਾਹੇਲਾਯੋ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਸਰਦੇਅਇਭਗਤਮਾਰਗਸਤਯ
ਨਯੋ। ਸੰਸਾਰਪਰਮਨਹਿਛਡੂਨੁ। ਅਰੁਸਾਚੁਪਛਾਨਯੋ। ਯੋ
ਸਾਖਾੲਮਚੰਦਜਗਤਸੇਇਹਬਿਪਨਯੋਗ। ਸਰਬਭੂਤਸਮ
ਵਿਸ੍ਰਚਾਨਨਗੀਭੀਰਅਤਿਭਾਗੇ। ਭਗਤਿਭੁਲਾਈਬਦਨਨਿ
ਤਕੁਬਚਨਕਬੁਨਹਿਨਕਕਯੋ। ਕਾਨੁਰਦਾਸਸੰਤਨਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿ
ਹਿਰਦੈਲਾਹੇਲਾਯੋ॥੧੭੧॥ ਲਟਕੇਲਟੇਗਾਅਨਾਬਿਧਪਰਮ
ਪਰਮਅਤਿਪੀਨਤਨਾ। ਕਹਨੀਗਨੀਏਕਏਕਪ੍ਰਭੁਪਦਮਨੁਰ
ਗੀ। ਜਸਬਿਤੰਨਜਗਤਨਯੋਸੰਤਸੰਮਤਵਡਭਾਗੀ। ਤੈਸੇ

ਈਪੁਤਸਪੁਤਨੁਤਫਲਤੈਸੇਈਪਰਸਾਹਰਿਹਰਿਦਾਸਨਦਾ
 ਸਟਹਲਰਚਨਾਪੁਨਸਰਸਾਸੁਰਸਰਾਨੰਦਸੰਪ੍ਰਦਾਇਦਿ
 ਛਕੇਸਵਅਧਿਕਉਦਾਰਮਨਾ।ਲਟੇਲਟੇਗਾਮਾਂਨਬਿਪਪ
 ਰਮਪਰਮਅਤਿਪੀਨਤਨਾ॥੧੭੩॥ਕੇਵਲਰਾਂਮਕਲਿਯੁਗਾਂਕੇ
 ਪਤਿਤਜੀਵਪਾਵਨਕੀਆਗੁਰਗਤਰਾਗਵਤਿਬਿਮੁਖਜਗ
 ਤਗੁਰਨਾਮੁਨਜਾਂਨੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਲੇਗਅਨੇਕਅੰਚਸਤਮਾਰਗਅ
 ਨੈ॥ਨਿਰਮਲਗਤਿਨਿਹਕਾਂਮਅਜਾਤੇਸਦਾਉਦਾਸੀ॥ਤ੍ਰਦ
 ਰਸੀਤਮਹਰਸਮੀਲਕਹੁਣਾਂਕੀਰਾਸੀ॥ਤਿਲਕਦਾਮਨਵਪ
 ਰਤਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪਾਤ੍ਰਿਛਕਰਦੀਆ॥ਕੇਵਲਰਾਂਮਕਲਯੁਗ
 ਕੇਪਤਿਤਜੀਵਪਾਵਨਕੀਆ॥੧੭੩॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਕੇਵਲਰ
 ਮਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਪਾਪਗੀਛੰਦਾ॥ਸ੍ਰੀਕੇਲੰਕੂਕੀਸੁਨੇਪ੍ਰੀਤਿ॥
 ਬ੍ਰਿਜਗ੍ਰਹਿਗ੍ਰਹਿਮਾਂਗਤਦਾਨੁਨੀਤਾ॥ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨੇਵਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼

੩੭੨

੨

ਨਮੁ॥ ਯਹਿ ਦੇਹੁ ਫਿਰਿ ਪਾਕਰ ਕੇ ਵਲਗਾਮ॥੧॥ ਦਿਖਦੁ ਸੁਭੇਖ
ਰੀਅਗੁ ਜਾਂਨ॥ ਹਾਸੀ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਤਿ ਸਦਾ ਠਾਂਨਾ ਦੇਖੇ ਨ ਫਿਰਿ ਸੁਹ
ਮਨੈ ਕੁਨੈਨ॥ ਤੁਮ ਚਹਤ ਦਾਨੁ ਸਠ ਦੀਨ ਸੈਨ॥੨॥ ਭਗਤੈ ਦਿਖਾਇ
ਫਿਰਾ ਕਯੋ ਬੈਲਾ॥ ਮਾਰੀ ਲਸਕੁ ਤਿਨ ਦੁਸੁ ਜੈਲਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਕੇ ਵਲਕੇ
ਹੀ ਅਦਯਾ ਆਇ॥ ਪਰੇ ਪਰੇ ਬਿਕਲ ਤਨੁ ਪਿਨ ਕਾਇ॥੩॥ ਤਿ
ਹ ਅੰਗ ਬੈਲ ਕੇ ਲਗੀ ਚੋਟਾ॥ ਤਿਹ ਅੰਗ ਭਗਤ ਕੇ ਪਰੇ ਲੋਟਾ॥ ਦਿ
ਖਦੁ ਸੁ ਚਕਤ ਪਗ ਪਰੇ ਆਇ॥ ਅਪਗਾ ਪਛਿ ਮਹੁ ਹਮ ਪਤਿਤ
ਇ॥੪॥ ਦੇਖੇ ਨ ਫਿਰਿ ਸੁ ਤੁਮ ਕਹਤ ਨੈਨਾ॥ ਅਬ ਦੇਖੇ ਤੁਹੀ ਅਪਰੀ
ਚੈਨ॥ ਇਹ ਬਿਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਜਨ ਬਛ ਅਪਾਗਾ ਭਏ ਸਿਖ ਜਸ ਕ
ਲ ਜੇ ਦੁਸੁ ਸੁਗ॥੫॥੧੫॥ ਮੁਲ ਛੁਪੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੰਗਨ ਮਿਸ੍ਰ ਪਦ
ਕਮਲਾ ਅਸਕਰਨ ਜਸ ਵਿਸਤ ਕੋ॥ ਪਰਮ ਸੀਲ ਗੁਣ ਸੀਦ
ਮਹਾਂ ਗੁਰੀ ਤਰਾਜ ਰਿਖਾ॥ ਪ੍ਰਥੀ ਰਾਜ ਕੁਲ ਦੀ ਪਤੀ ਮਸੁਤ ਵਿਦ

ਤਕੀਲਸਿਖਾਸਦਾਚਾਰਅਤਿਚਤੁਰਬਿਮਲਬਾਂਨੀਰਚਨਾ

੩੭੩

ਪਦਾਸੂਰਪੀਰਉਦਾਰਬਿਨੈਕਲਪਨਭਗਤਨਹਿਦਾਸੀਤਾਪ

ਤਿਰਾਪਾਸੁਮਹਭੁਜਨਲੇਖਕੁਰਮਪਕਯੋਸ਼ੀਮੋਹਨਮਿਸ਼ਤਪਦ

ਕਮਲਅਸਕਰਨਜਸਵਿਸ਼ਤਕਯੋ॥੧੭॥ਸਾਖੀਸ਼ੀਨਰ

ਵਰਚਾਜਾਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾਏਹਗਾਸ਼ੀਨਰਵਰਚਾਜਾਨਕੀ

ਕਥਾਸੁਨਤਏਏਮਾਸਵਾਪਹਰਸੇਵਾਕਰਤਹਰਿਮੰਦਰਯਾ

ਨੇਮਾ॥੧॥ਦੁਰੇਦਾਸਖਰੇਰਪੈਰੀਤਰਕੋਊਨਜਾਇ॥ਕਾਲਪਾਇ

ਆਯੋਤਹਾਂਦਿੱਲੀਪਤਿਨਿਪਗਾਇ॥੩॥ਛਪੈ॥ਪਾਤਸਾਹਿ

ਸਭਕੋਮੋਹਿਮਿਲਜੇਨਹਿਆਗੇ॥ਅੰਨਹੁਬੇਗਬੁਲਾਇਗਏ

ਅਹਦੀਰਿਸਪਾਗੇ॥ਨਰਵਰਕੇਜੇਦਮਸਕਲਬਿਪਤਿਨਕਹਿਦੀ

ਨੀ॥ਉਤਰਲੈਸੋਫਿਰੇਭੁਪਸੋਕਹਿਰਿਸਭੀਨੀ॥ਦਿੱਲੀਪਤਿਪ੍ਰੀ

ਛਪੇਤਪੁਨਿਆਪਗਾਯੋਜਹਜਨਰਯੋ॥ਬਾਹਰਠਾਛੇਸਭਨਰਕੀ

ਏਏਕਾਪਭੀਤਰਲਾਜੋ॥੩॥ਕਰਸੰਪੂਰਨਸੇਵਲੀਨਨਿਪਦ
 ਰਤਬਾਗੋ॥੫॥ਫੈਰੰਤਪ੍ਰਣਾਮਕਰਤਪ੍ਰਭਰਸਮੇਪਾਗੋ॥੫੩
 ਸਾਹਦਿਖਚਕਤਉਠੇਨਹਿਮੇਰਿਦੇਖਯਹਿ॥ਲਾਟੀਪਗਸ
 ਮਸੇਰਕਟੀਮੈਂਡੀਜਨਕੀਤਯਾਪੀਰਜਨਤਜਾਗਨਿਪਦਰਤਉ
 ਨਿਤਜਨੇਮੁਕੀਨੇਸਬੈ॥ਚਿਕਤਾਰਪ੍ਰਭੈਪਰਦੇਕੀਓਕੀਨਸਲ
 ਮਨਿਪੈਤਬੈ॥੪॥ਗੀਫੁਗਯੋਦਿਖਸਾਹਦੀਨਜਾਗੀਰਮੈਰੁਤ
 ਬਾ॥ਬੀਤੋਕਛੁਇਕਕਾਲਪ੍ਰਾਨਤਜਾਗੇਭਗਤੈਜਬਾਸੁਨਿਬਿ
 ਤਬਲਪਤਸਾਹਭਯੋਚਖਭਰਬਰਬਾਰੀ॥ਜਨਸੁਤਦੀਨੇਗ
 ਭਬਹੁਰਬੇਲੇਪੁਜਾਗੀ॥ਯਹਬਾਲਕਸੇਵਨਜਾਂਨਕਰਤੁਮਪੁਜ
 ਕਰਸਜਾਮਕੀ॥੮॥ਸਗੰਮਪੁਜਾਰਨਕੋਦਏਮਾਗਚਾਹੈਦਾ
 ਮਕੀ॥੫॥੧੫੧॥ਮੁਲਛਪੈ॥ਨਿਹਕਿਚਨਭਗਤਨਿਰੁਜੈਤਰਿਪ੍ਰ
 ਤੀਤਹਰਿਵੰਸਕੈ॥ਕਥਾਕੀਰਤਨਹੋਤਸੰਤਸੇਵਾਅਨੁਗਾਗੀ॥੫

ਗੀਆਖੁਰਪਾਗੀਤਿਤਾਂਹਿਜੇਸਰਬਸੁਤਾਗੀ॥ਸੰਤੋਖੀਸੁਠ
 ਸੀਲਸਦਾਆਲਾਪਨਭਾਵੈ॥ਕਾਲਬਿਖਾਨਹਿਜਾਇਨਿਰੰਤਰ
 ਗੋਵਿੰਦਗਾਵੈ॥ਸਿਖਸਪੁਤਸ੍ਰੀਰੰਗਕੋਉਦਤਪਾਰਖਦਅੰਸ
 ਕੇ॥ਨਿਹਿਚਿਨਕੁਰਗਤਨਭਜੈਤਹਿਪ੍ਰਤੀਤਤਹਿਬੰਸਕੈ॥੧੭੫
 ਤਹਿਕੁਰਗਤਕੁਲਾਈਗੁਰਗੀਰੀਰਚਾਂਟੇਪਰੀਕਲ੍ਯਾਨਕੋ॥ਨ
 ਵਲਕਿਸੇਗਝਿਛਵਹਤਅਨਿਨਮਾਰਗਇਕਧਾਰਾ॥ਮਘਰਬ
 ਚਨਮਨਹਰਨਸੁਖਦਯੰਨਤਸੰਸਾਰਾ॥ਪਰਉਪਕਾਰਵਿਚਾਰ
 ਸਦਾਕਰੁਨਾਕੀਰਾਸੀ॥ਮਨਬਚਸਰਬਸੁਰੁਪਕੁਰਗਤਪਦੋਂਨ
 ਉਪਾਸੀ॥ਪਰਮਦਾਸਸੁਤਸੀਲਮਨਮਾਨ੍ਯੋਕਿਸੁਸੁਯੰਨਕੈ॥
 ਤਹਿਕੁਰਗਤਕੁਲਾਈਗੁਰਗੀਰੀਰਚਾਂਟੇਪਰੀਕਲ੍ਯਾਨਕੋ॥੧੭੬
 ਬੀਛੁਲਦਾਸੁਤਹਿਕੁਰਗਤਕੈਦੁੰਗਾਥਲਾਡੂਲੀਆ॥ਆਇਅੰ
 ਦਨਿਰਬਾਹਕੁਰਗਤਪਦਰਜਬੂਤਪਾਗੀ॥ਗਯੋਜਗਤਸੰਐਤ

ਤੁਛ ਜਾਂ ਨੈਸੀ ਸਾਰੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਤਾਪਤਿ ਕੀ ਪਧ੍ਰਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕੁਲ ਦੀਪ
 ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਮਹਤ ਸਭਾ ਮੈ ਮਾਂਨ ਜਗਤ ਜਾਂ ਨੈਰੈ ਦਾਸੀ॥ ਪਦ ਪਠਤ
 ਭਈ ਪਰਲੋਕ ਗਤਿ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦ ਜਗਟੁ ਲੁਦੀਆ॥ ਬੀਠੁਲ
 ਦਾਸ ਹਰਿ ਭਗਤ ਕੇ ਦੁਹੰ ਹਾਥ ਲਾਭੁ ਲੀਆ॥ ੧੭੭॥ ਭਗਵੰਤ ਹ
 ਚੇਭਾ ਗੀ ਭਗਤ ਭਗਤ ਨ ਕੇਸਨ ਮਾਂਨ ਕੋ॥ ਕ੍ਰਾਵਹਿ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ਸੁਮਤਿ
 ਸਦਾ ਨੰਦ ਸਰਬ ਸੁਤ ਜਾਗੀ॥ ਸਜਾਮ ਦਾਸ ਲਪੁਲੀਭ ਮਾਂਨ ਲ
 ਖੈ ਮਨੁ ਰਾਗੀ॥ ਮਾਰੂ ਮੁਦਿਤ ਕਲਜਾਂ ਪਰ ਸਬੰਸੀ ਨਾਰਾਇਣ
 ॥ ਚੇਤਾ ਗੁਣ ਗੁਪਾਲ ਸੰਕਰ ਲੀਲਾ ਪਾਗਾਇਣਾ॥ ਸੰਤ ਸੇਇਕ
 ਰਜੁ ਕੀ ਮੋਤਿ ਖਤ ਸਜਾਮ ਜੁ ਜਾਂਨ ਕੋ॥ ਭਗਵੰਤ ਹ ਚੇਭਾ ਗੀ ਭਗਤ
 ਭਗਤ ਨਿਕੇਸਨ ਮਾਂਨ ਕੋ॥ ੧੭੮॥ ਤਿਲਕ ਦਾਸ ਪਰਕਾਸ ਕੋਹਰੀ
 ਦਾਸ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੇ॥ ਸਰਨਾਗਤਿ ਕੋ ਸਿਵੀ ਦਾਂਨ ਦਾ ਪੀਚਟੇ
 ਕ ਬਲਾ॥ ਪਰਮ ਪਰਮ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜੀ ਸਜਗਾ ਦੇਵ ਦੇਨ ਕਲਾ ਬੀ

ਸੀਤਲਸੁਖਦਸਹਜਗੋਵਿੰਦਪੁਨਿਲਾਗੀ॥ ਲੰਛਨਕਲਾਰੀਭੀਰ
 ਪੀਰਸੰਤਨਮਨੁਰਾਗੀ॥ ਅੰਤਰਸੁੰਪਸਦਾਰੋਰਸਕਭਗਤਨਿ
 ਜਭਿਰਪਰੀਗੋਪਾਲੀਜਨਪੋਖਕੋਜਗਤਜਸੋਪਾਅਵਤਗੀ॥
 ੧੮੫॥ ਸ਼੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਰਸਰੀਤਿਸੋਭਲੀਭਾਂਤਸੇਵਤਭਗਤਾ॥
 ਸੀਤਲਪਰਮਸੁਸੀਲਬਚਨਕੇਮਲਮੁਖਨਿਕਸੋ॥ ਭਗਤਿਉ
 ਦਤਿਰਵਿਦੇਖਿਰੁਦੈਬਾਰਜਨਜੋਬਿਗਸੈ॥ ਅਤਿਅਨੰਦਮ
 ਨਭਿਮਗਸੰਤਪਰਚਰਯਾਕਰਈ॥ ਚਰਚੁਪੋਇਰੰਡੇਤਵਿਦ
 ਤਭੇਜਨੁਵਿਸਤਰਈ॥ ਬਛਬਨਨਿਵਾਸਵਿਸ਼੍ਵਸਹਰਿਨੁਗ
 ਲਚਰਨਭਿਰਜਗਮਗਤਾ॥ ਸ਼੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਰਸਰੀਤਿਸੋਭਲੀ
 ਭਾਂਤਸੇਵਤਭਗਤਾ॥ ੧੮੬॥ ਸਾਖੀਸ਼੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਜੀਕੀ॥ ਟੀਕ
 ॥ ਨਿਹਗਾਰਾਮਦਾਸਹਰਿਭਗਤਬਰਪ੍ਰੇਮਭਗਤਕੀਖਾਂਨਾ॥ ਪ੍ਰੀਤ
 ਹਿਤਅਯੋਤਹੰਏਕਸੰਤੁਭਗਵਾਂਨਾ॥ ੧॥ ਰਾਮਦਾਸਬੈਠੇਜਹ

ਤੀਛਿਗਮੇਹੀ॥ ਦਾਹਨਕਰਮੈਦੀਓਭੁਪਤੁਹਿਨਟੀਕਹਤਗਨਾ॥
ਬਾਂਏਕਰਮੇਲੇਉਦਾਨੁਜੋਨਿਗਤਿਕੋਰਪੁਨਿ॥੩॥ ਛੁਪੇ॥ ਇਹ
ਬਿਧਿਦੁਹੁਪੁਣਕੀਨਸੁਨੀਇਕਨਿਪਸਿਰਤਾਜਾ॥ ਵਹਤਬਨਟੀ
ਬੁਲਾਇਕੀਓਗਾਂਇਨਾਛਿਗਰਾਜਾ॥ ਰੀਸੁਜੋਨਿਪਤਬਦੇਤਏ
ਕਹੀਰੇਸੁਅਮੇਲਾ॥ ਬਾਂਅਬਾਮਕੀਓਹਾਬਦੇਖਨਿਪਰਿਸਰ
ਬੋਲਾ॥ ਕਾਹੇਏਤੇਅਪਮਾਂਨਕੀਅਦਾਹਨਕਰਜਗਦੇਵਦੀਅ॥
ਕਾਦੀਨਦਿਖਾਵਹੁਮੇਹਿਪੁਤਿਸੋਉਦੇਉਸੁਖੁਭਯੋਜੀਅ॥
੩॥ ਦੇਨਸਕੋਤਮਭੁਪਯੋਉਜਗਦੇਵਦੀਨਪਨਾਭੁਪਤਿਕੋਰ
ਠਪਯੋਦਿਖਾਵਹੁਦੇਉਤਰਤਗਨਾਦੀਜੈਮੇਹਿਅਮਾਂਨਜਾਇ
ਜਗਦੇਵਪ੍ਰਤੈਕਹਿ॥ ਕਾਟਦੀਓਸਿਰਸਪਦਥਾਰਧਰਛਾਂਪ
ਕਹੀਯਹ॥ ਜਬਲਗਦਾਸੀਆਵਤਨਹੀਤਬਲਗਨਿਪੈਨ
ਦਾਹੁਕਰਾ॥ ਲੈਸੀਜੁਗਟੀਵਹੁਪੁਪਤਿਥਾਭੁਉਪਾਕੋਸਭ

ਵਹਾ॥੪॥ ਦੇਖਤਹੀਨਿਪਪਕੋਮੁਹਛਪਰਬਜਾਕੁਲਭਾਖੀ॥
 ਪਨਕੀਟੀਹੰਨਬਾਤਸੀਸੁਕੇਥਾਰਹਿਰਾਖੀ॥ਮੈਭੁਕਹੀਤੁਹਿਭੂ
 ਪਦੀਓਂਛਨਕਰਵਾਂਕੋ॥ਯਹਿਕਹਿਅਬਲਾਫਿਰੀਸੀਸੁਪ
 ਤੇਜੇਕੋਤਾਂਕੋ॥ਹਰਿਪਦਗਾਯੋਤਿਨਪ੍ਰੇਮਭੁਗੀਝੁਓਛੇਜਗਦੇ
 ਵਤਬਾਬਰਪ੍ਰਾਪਤਿਵਹਾਨਿਪਕੀਸੁਤਾਪਿਤਾਬੇਲਤਿਹਕਹੀ
 ਸਬਾ॥੫॥ਮੈਬਰਹੇਜਗਦੇਵਭੂਪਲੀਅਤੁਰਤਬੁਲਾਈ॥ਲੀ
 ਜੈਹਮਰੀਸੁਤਾਨੈਕੁਜਗਦੇਵਨਭਾਈ॥ਜੀਅਉਬਾਕੋਚਹਤ
 ਲੇਹੁਨਹਿਲੇਉਕਬੈਯਹਿ॥ਇਹਬਿਪਇਕਸਤਬਾਰਕਹੀਨਹਿ
 ਮਾਂਨੀਨਿਪਤਹਿ॥ਪੁਨਿਮਾਰਨਹਿਤਜਗਦੇਵਕੋਚਲੇਦਾਸਲੈ
 ਕਹਤਤੀਆ॥ਅਬਹੁੰਮਾਨੇਤਨੁਰਾਖੋਤੈਕੁਨਮਾਨਤਪੁਕੇਲੀਅ
 ੬॥ਅਰਿਲਾਭੁਪਸੁਤਾਫਿਰਾਸੀਸਕਾਟਅਯੋਜਬੈ॥ਦੇਖੋ
 ਚਾਹੈਨਾਗਿਮ੍ਰਿਤਕਚਖਾਫਿਰਤਬੈ॥ਚਕਤਹੇਸਭੁਲੇਗਦੇਖਪ੍ਰਫੁ

ਭੁਪੋਕੋ॥ ਸੁਨੁ ਪੁਕਥਾ ਹਰੀ ਦਾਸ ਅਬੈ ਸੁਖ ਰੂਪ ਕੋ॥ ੧॥ ਏਕ ਰੁ
ਗਤ ਗੁਨ ਕਯੋ ਬਹੁ ਗੁਨ ਤਾ ਸੁਮੇ॥ ਸਭ ਗੁਨ ਬਰਨੈ ਕੋਇ
ਕਹਾ ਮਤਿ ਜਾ ਸੁਮੇ॥ ਏਕ ਸਮੈ ਹਰੀ ਦਾਸ ਛਾਤ ਉਪਰ ਗਏ॥ ੨॥
ਤਨ ਕਰ ਵੇਹੋ ਤਸੇ ਸਨਿ ਸਰੰਗ ਰਏ॥ ੩॥ ਤਾਂਕੀ ਦੁਹਤਾ ਸੰਗ ਸੀ
ਤਸੇ ਯੋ ਪਕੋ॥ ਗ੍ਰੀਖ ਮਗੁ ਤਿਤਨ ਨੰਗ ਗਾਤਾ ਬਹਿ ਪਕੋ॥ ੪॥
ਖਨਿ ਜਚਾ ਦਰਦੀਨ ਸਪਦ ਉਤਰੇ ਤਬੈ॥ ਲੀਨੇ ਬਸਤ ਪਛਾਂਤ
ਗੇਦ ਪਤਿ ਜਬੈ॥ ੫॥ ਹੀ ਅਮੈ ਅਤਿ ਸਕੁ ਚਾਇ ਸੰਤ ਭਗੋਚ
ਪੈ॥ ਮਗ ਬੈਠੇ ਹਰੀ ਦਾਸ ਰੋਕ ਬੁਝਤ ਅਪੈ॥ ਕਹਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਭ
ਵਨ ਗਏ ਏਕੰਤ ਲੈ॥ ਕੀਨੁ ਪੁਕਾ ਜਨਿ ਸੰਕਟੇ ਕਮੁ ਹਿਮੰਤ ਲੈ॥
੧੦॥ ਛਪੈ॥ ਦਸ ਰੂਪ ਮਤੁ ਸੁਨੈ ਕਰਹੁ ਪਰਦੇ ਮਹਿ ਕਾਜਾ ਦੇਖ
ਲੇਗ ਕਰਨਿ ਦੰਡ ਦੇ ਪੈ ਪੁਨਿ ਰਾਜਾ॥ ਜੇ ਦੁਖੁ ਸਪੁ ਜੇ ਨਜਾਇ
ਮੋਹਿ ਬਿਨ ਵੇਜੇ ਕਹਾ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇ ਬਹੁ ਪੀਰ ਸੰਤ ਰਾਖੋ ਮ

ਪੁਨੇਪਗਾਸੀਪਰੀਦਾਸਕੇਗਜਾਂਨਕਰਬਿਖੈਬਾਸਨਾਮਿਟੀਤਿ
 ਹਾਗੋਵਿਦਕੁਤਲਪੁਰਗਤਕੋਸਬਾਬਿਤੰਤਤਿਨਸੁਨੇਯਯਾ
 ੧੧) ਜੇਰਠਾਨੈਕੁਨਕੀਨਗਿਲਾਂਨਭੁਪਤਿਕੇਛਿਗਕਤਸੇ।
 ਦੇਖਕੁਤਲਰਖਾਂਨਮੈਸੇਪਨਕੋਨਿਰਕਯੋ॥੧੨॥੧੪॥ ॥
 ਮੁਲਛੁਪੈ॥ਨਿਦਕੁਦਗਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦਾਸਕੋਨਿਜਪਗਤੇਨੁਪਰਦਯੋ॥
 ਤੰਨਮਾਂਨਸੁਰਤਾਲਮੁਲੈਸੁੰਦਰਸੁਨਸੇਪੈ॥ਸੁਪਾਅੰਗਰੁਭੰਗ
 ਗਾਂਨਉਪਮਾਕੋਕੋਪੈ॥ਰਤਨਾਕਰਸੰਗੀਤਰਾਗਮਾਲਾਰੰਗਰ
 ਸੀ॥ਰੀਝੇਰਾਪਾਲਾਲਰਗਤਪਦਰੇਨਉਪਾਸੀ॥ਸੁਰਨਕਰ
 ਖਰਗੁਮੁਦਨਭਗਤੀਪਨਜੀਅਤ੍ਰਿਤਲੀਓ॥ਨਿਦਕੁਦਗਕ੍ਰਿ
 ਸ਼ਨਦਾਸਕੋਨਿਜਪਗਤੇਨੁਪਰਦੀਓ॥੧੮॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼
 ਦਾਸਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਦੇਹਗਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦਾਸਹਰਿਭਗਤੁਬਰਓ
 ਪਯੋਜਤਸੁਨਾਗਾਨ੍ਰਿਤ੍ਤਜਗਾਂਨਕਰਯੋਮੈਸੇਬਹੁਬਿਪਸੁਹਦਿ

ਸਤਗੁਰਾਇਕਦਿਨਪ੍ਰੇਮਮਗਨਭਯੋਗਾਵਤਪ੍ਰਭਕੇਗੀਤਾਪ
ਗਨੁਪਰਗਿਰਲਖਯੋਨਹਿਲਖਯੋਬਸਤਯੋਚੀਤਾ॥੩॥ਤਲ
ਭੰਗਪ੍ਰਭਯੋਨਕੋਨਿਜਨੁਪਰਪਹਿਗਾਇ॥ਨਿਯੋਨੇਮਕਰਬੈਠ
ਯੋਬਲੀਨਪਛਾਂਨਸੁਭਾਇ॥੩॥ਦੇਖਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਭਕੀਅਧਿਕ
ਗੀਯੋਨਸੁਰਲਾਇ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਯਾਗੀਲਗੀਸੁਯਾਅਰਿ
ਪਾਕੇਭਾਇ॥੪॥੧੫੩॥ਮੂਲਛਪੈ॥ਪਰਮਪਰਮਪ੍ਰਤਿਯੋਖਕੇ
ਸੰਨਯਾਸੀਏਮੁਕਟਮਣਿ॥ਚਿਤਸੁਖਟੀਕਾਕਾਰਭਗਤਸਰ
ਬੋਪਰਗਾਖੀ॥ਦਾਸੋਦਰਤੀਰਥਰਾਂਮਆਚਰਨਬਿਧਭਾਖੀ॥
ਚੰਦ੍ਰਦਯਹਰਿਭਗਤਗੰਥਨਰਸਿੰਘਾਰਨੁਕੀਨੀ॥ਅਧੇਮ
ਪੁਸ਼੍ਟਨੁਸਰਸੁਤੀਪਰਮਹੰਸਕੀਰਤਲੀਨੀ॥ਪ੍ਰਬੋਧਾਨੰਦ
ਮਭੁਫੁਲਗਦਾਨੰਦਕਲਿਯੁਗਪਨਾ॥ਪਰਮਪਰਮਪ੍ਰਤਿਯੋਖ
ਕੇਸੰਨਯਾਸੀਏਮੁਕਟਮਣਿ॥੧੫੪॥ਅਸੁੰਗਯੋਗਤਨੁਤ੍ਰਯਾ

ਗੇਵੇਵਰਕਾਦਾਮੁਦੇਖੇਦੁਨੀ॥ਸਰਤਾਕੁਕਸਰਾਂਵਸਲਲਪੇ ३੭੮
 ਪ੍ਰਜਾਨੁਪਕਯੋਮਨ॥ਰਾਮਚਰਨਅਨੁਰਾਗਾਮੁਤ੍ਰਿਛੰਕੇਸਾਂਚੇ
 ਪਨਾਸੁਤਕਲਤਪਨਪਾਂਮਤਾਂਹਿਸੇਸਦਾਉਦਾਸੀ॥ਕਠਨਮੋਹ
 ਕੇਠੰਧਤਰਕਤੇਗੀਕੁਲਛਾਸੀ॥ਕੀਲਕ੍ਰਿਪਾਬਲਭੁਜਨਕੋਗਜ
 ਨਖੜਗਮਾਯਾਹਨੀ॥ਅਸਾਂਗੇਗਤਨੁਤ੍ਰਾਗੇਵੇਵਰਕਾਦ
 ਮੁਦੇਖੇਦੁਨੀ॥੧੮੨॥ਪੂਰਨਪ੍ਰਗਟਮਹਿਮਾਅਨੰਤਕਰਹੈਕੋਨਬਖ
 ਨਾ॥ਉਦੈਅਸਤਪਰਬਤਗਹਰਮਧਸਰਤਾਭਾਗੀ॥ਜੇਗਜੁਗ
 ਤਿਬਿਸ੍ਵਸਤਾਂਤ੍ਰਿਕੁਆਸੁਪਾਰੀ॥ਗੁੰਨੈਬ੍ਰਜਾਪ੍ਰਸੰਨਿਪਸਦ
 ਕਛੁਸੰਕਨਮਾਂਨੈ॥ਅਰਧੁਨਜਾਤੇਪੈਨਉਲਟਉਰਪਕੋਅੰਨੈ॥
 ਸਾਂਖਸਬਦਨਿਰਮਲਕਹਾਕਾਬ੍ਰਜਾਪਦਨਿਰਬੰਨਾ॥ਪੂਰਨਪ੍ਰ
 ਗਟਮਹਿਮਾਅਨੰਤਕਰਹੈਕੋਨਬਖਾਂਨਾ॥੧੮੩॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਾਨੁਜ
 ਪ੍ਰਧੁਤਪ੍ਰਤਾਪਭੱਟਲਛਮਨਾਮਨੁਸਰਕੀ॥ਜਦਾਚਾਰਮੁਨਿਬਿ

ਤਤੁਜਨਗੁਰੋਤਉਯਾਗਗ। ਰਗਤਨਸੇਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿਭਗਤ
 ਦਸਪਾਕੇਆਗਗ। ਸੀਤੇਖੀਸੁਠਸੀਲਹਿਦੈਸਾਰਬਨਹਿਲੇਸੀ
 ॥ ਪਰਮਪਰਮਪ੍ਰਤਿਪਾਲਸੀਤਮਾਰਗਉਪਦੇਸੀ॥ ਸ੍ਰੀਭਗ
 ਵਤਬਖਾਂਨਕੇਨੀਰਖੀਰਬਿਵਰਨਕਕੋ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਾਨੁਜਪਧੂਤ
 ਪ੍ਰਤਾਪਭੋਟਲੋਛਮਨਅਨੁਸਕੋ॥ ੧੮੪॥ ਦਾਪੀਚਪਾਛੈਦੁਸ
 ਰੀਕਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਕਲਿਜੀਤ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਕਲਜੀਤਨੇਤ
 ਨਾਹਰਪਦਦੀਓ॥ ਅਥਿਤਪਰਮਪ੍ਰਤਿਪਾਲਪ੍ਰਗਟਨਸੁਯਗ
 ਮੈਲੀਓ॥ ਉਦਾਸੀਨਕੀਸੀਵਕਨਿਕਕਾਮਨਿਨਹਿਗੋਤੋ॥ ਰਾਮ
 ਚਰਨਮਕਰੰਦਗਤਨਿਸਦਿਨਮਦਮਾਤੋ॥ ਗਲਤੇਗਲਤਅ
 ਮਿਤਗੁਨਸਦਾਚਾਰਸੁਠਸੀਲਲੀਤ॥ ਦਾਪੀਚਪਾਛੈਦੁਸਰੀ
 ਕਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਕਲਜੀਤ॥ ੧੮੫॥ ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਕੀਕੀ
 ॥ ਟੀਕਾ॥ ਸੇਰਠਾ॥ ਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਕੇਰੁਪੁਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਕਹਿਕੇਰਗਤੁ

ਕਾਰਨਕੀਨ ਅਨੁਪਕਰਨ ਸਕੈ ਕੇ ਉਤਰਾਤਾ ॥੧॥ ਛੁਪੈ ॥ ਬੈਠੇ ਬ
 ਨੇ ਮੇਧੇ ਮਮਗਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤਾ ॥ ਦੁਰਗੁ ਦੇਖੇ ਕੁਟੀ ਦੁਰਕੇ
 ਕੇ ਹਰਾ ਆਵਤਾ ॥ ਮਨ ਮੈ ਭਗਤੁ ਵਿਚਾਰ ਅਥਿਤ ਭੁਖੇ ਗੁਰ ਅਯੋ
 ॥ ਕਾਟਦਈ ਨਿਜ ਜੰਘ ਕਰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਅਸਨ ਸੁਯੋ ॥ ਦਿਖਾਇ ਪ
 ਧਾਂ ਮਾਇਤ੍ਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੇ ਭਯੋ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੁਜਾਮਤ ਨਾ ॥ ਵੈਦਰ ਸਨ
 ਕੀ ਓਸ ਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਲਾਇ ਪੁਨਿ ਲੀਓ ਜਨਾ ॥੨॥ ਵੇਹਰਾ ॥
 ਦੇਤਨ ਕੇ ਉਹਰ ਖਪੈ ਤੇਇ ਅੰਨ ਜਗ ਮਾਂਹਿ ॥ ਕਾਟਦਈ ਨਿਜ ਜੰ
 ਘ ਜਨ ਕੇ ਬਰਨੈ ਨ ਸੁਤਾਂਹਿ ॥੩॥ ਵੈਸੇ ਕੀ ਨੇਤਨੁ ਭਗਤ ਜੰਘ ਭੋਰ
 ਪ੍ਰਭ ਅਧਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹਿਤ ਦੁਖ ਸੁਖੈ ਤਾਂ ਕੇ ਕਾਟਤ ਪਾਪਾ ॥੪॥ ੧੫੪
 ਮੂਲ ਛੁਪੈ ॥ ਭੁਲੀ ਭਾਂਤ ਨਿਬਹੀ ਭਗਤ ਸਦਾ ਗਾਵਾ ਪਰਦਾ ਸਕੀ
 ॥ ਲਾਲ ਬਿਹਾਰੀ ਨ ਪਤਗਤ ਨਿਸ ਬਾਸ ਰਹੁ ਲੋ ॥ ਸੇਵਾ ਸਹ
 ਜ ਸਨੇਹ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਰਸ ਫੂਲੇ ॥ ਭਗਤ ਨ ਸੋ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀ

ਤਿਸਬਰੀਮਨਭਾਈ॥ ਆਸੈ ਅਧਿਕ ਉਦਾਰ ਹਸਨਹਰਿ ਕੀਰਤ
ਗਾਈ॥ ਹਰਿ ਬਿਸ਼੍ਵ ਸਹੀਯੈ ਅੰਨ ਕੈ ਸੁਪਨੇ ਅੰਨ ਨ ਆਸਕੀ॥ ਭੁ
ਲੀਭੁੰਤ ਨਿਬੀਭਗਤ ਸਦਾ ਗਦਾਪਰਦਾਸਕੀ॥ ੧੮੬॥ ॥
ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗਦਾਪਰਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ॥ ਪਾਪਗੀਛੰਦਾ॥ ਛਿਗਪੁ
ਰਬੁਰਾਨੁ ਇਕਰੁਯੋ ਬਾਗ॥ ਤਾਂ ਮਹਿ ਬੈਠੈ ਨਿਜਗੇਤੁ ਜਾਗਾ॥ ਕ
ਰਗੇਲੇਗਾ ਬਿਨਤੀ ਅਪਾਗ॥ ਨਹਿਗਏ ਨਗਰ ਸੁਖੁਭਯੋ ਸਾਗ॥
੧॥ ਹੀ ਅਵਸਤਗਦਾਪਰਸੁਜਾਮਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਤੁਜਾਗੇਯਗਾ ਸੁਖਹ
ਰਿਗਾਇਗੀਤ॥ ਗੁਤਿਸੀਤਭਈ ਬਰਖਾ ਅਪਾਗ॥ ਤਨਭੀਜ
ਬਸਨਮਨਦੁਖੁਨਭਾਗ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭੁਭਯੋਕਸੁਦਿਖਕਠਨਗੀਤਿ॥
ਇਕਸੇਠਨਗਰਤਿਨਕਹੀਨੀਤਿ॥ ਰਾਵਰਿਗੂਰਿਪਨੁਮੇਦੀਨਭੂ
ਗ॥ ਕਰਸਾਪਸੇਵਨਤੋਇਦੂਗ॥ ੩॥ ਮਹਿਭਗਤੁਗਦਾਪਰਸੁਤਬ
ਗ॥ ਤਿਹਅੰਨਹੁਪੁਰਕਰਹੀਏਰਾਗ॥ ਸੰਦਰਸਦਾਪਰਾਇਰੁ

ਪਾਨਿਸਜਾਗਸੇਇਅਚਰਜਅਨੁਪਾ॥੪॥ਛੁਪੈ॥ਗਯੋਸੇਛਤ
 ਬਬਾਗਸੰਗਪੁਰਨਰਬਰਲੀਨੋ॥ਪੂਰਕੀਆਗਜਾਭਾਖਚ
 ਰਨਪਰਪੈਰਾਏਦੀਨੋ॥ਬਹੁਬਿਪਿਬਿਨਤੀਕੀਨਨੀਠਕਰਪੁਰ
 ਮੇਅੰਨੋ॥ਮੰਦਰਸੁਰਗਸਵਾਰਹੁਪੁਪਰਾਯੋਬਾਨੋ॥ਨਾਮੁਪੋਕੇ
 ਸੀਸਜਾਮਕੋਤਬਹਿਬਿਹਾਰੀਲਾਲਕਰਗਾ॥ਪੂਰਤਾਅਪਾਰਜ
 ਨਕੀਬਛੀਦੁਰਹੁਆਵਤਮੰਤਬਗਾ॥੫॥ਅਸੂਬਸੂਕਰਸੇ
 ਵਸੰਤਬਾਸੀਨਰਹੈਪਨਾ॥ਇਕਨਿਸਆਏਸੰਤਗੁਗਤੁਕਹਭੇ
 ਡਾਰੀਸਨਾਰੇਜਨੁਕਰਹੁਸਵਾਰਕਪੀਤਿਨਕਛੁਕਅੰਨੁਪਗਭੇ
 ਗੁਲਗੇਪੈਰੇਗਨੈਕੁਮਾਂਨੀਨਤਾਂਹਕਰਗਾਰਿਸਕਹਤਗਦਾਪਰਮਿ
 ਖਜਪ੍ਰਤਿਅੰਗੁਪਠੈਪੂਰਪ੍ਰਤਪਨਾ॥ਬਰਵਸਕਰਅਸਨਜਿਵ
 ਇਤਬੋਰੇਗਬਿਦਾਪੈਰਾਏਜਨਾ॥੬॥ਤੀਨਪੁਰਦਿਨਗਯੋਭੇਗ
 ਸਿਤਕਛੁਨਅਛੀਦੁਰਭੰਡਾਰੀਸਿਖਸਕੇਪੈਰੈਬਦਨਦਿਖਾਛੀ॥

ਭਗਤ ਕਹੀ ਹਰਿ ਮੇਰਿ ਤੇਰਿ ਤੇਰਿ ਬਹਿ ਛਡਾਵੈ ॥ ਇਤਨੇ ਹੀ ਮੈ ਸੇ
 ਸਿਖ ਆਯੋ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਪਰੇ ਰੁਪਈ ਆਪਾਂ ਢਮੈ ਭਗਤ ਭੰਡ
 ਹੀ ਸਨ ਕਯੋ ॥ ਲੈ ਮਾਰ ਸੀ ਸਪਨੁ ਚਹਤ ਤਿਤ ਲੋਭ ਤਪੈ ਬੈਠੇ
 ਯੋ ॥ ੧ ॥ ਉਲਟੀ ਸਮਝੀ ਸੇਠ ਮੇਰਿ ਪ੍ਰਤਿ ਕਯੋ ਰਿਸਾਈ ॥ ਹ
 ਥ ਜੇਰ ਭਯੋ ਖਰੇ ਭਗਤ ਸਬ ਕਹਿ ਸਮਝਈ ॥ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦ
 ਹ ਸੇਠ ਬੋਲ ਭੰਡ ਗੀਲੀਨੇ ॥ ਤੇਰੇ ਕੋ ਨਿਤ ਖਰ ਚੁਬੂਝ ਤਿਨ ਹੂੰ ਪ੍ਰ
 ਦੁਕੀਨੇ ॥ ਇਕ ਹਾਟ ਸੋ ਪਦੀਨੀ ਸਪਦ ਜੇ ਚਹੀਏ ਸੇ ਲੇਹੁ ਸਬ ॥
 ਜਾ ਦਿਨ ਪਨੁ ਕਹੂੰ ਨ ਆਇ ਛਰਤਾਂ ਦਿਨ ਲੈ ਪੈ ਭਗਤ ਤਬ ॥ ੮ ॥ ੧੫੫
 ਮੁਲ ਛਪੇ ॥ ਹਰਿ ਭੁਜਨ ਸੀ ਵਸ੍ਵਾ ਮੀ ਸਰਸ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦਾਸ
 ਅਤਿ ॥ ਭਗਤਿ ਜੇ ਤਿਨੁ ਤਮੁ ਦ੍ਰਿਛ ਦੇਹਿ ਨਿਜ ਬਲ ਕਰ ਰਾਖੀ ॥ ਠੀ
 ਏ ਸਰੂਪ ਨੀ ਦਲਾ ਲਨ ਸੁਰਸ ਨ ਭਾਖੀ ॥ ਪਰ ਚੈ ਪ੍ਰਦੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ
 ਜਾਨ ਮਨ ਹਸ ਸਹਾਇਕਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਗਟ ਮਨ ਲੋਗਾਨੁ

ਖਦਾਇਕਾ॥ ਨਿਤ ਸੇਵਤ ਸੰਤ ਨਸਦਾ ਦਾਤਾ ਉਂਤਰ ਦੇਸ ਗਤਿ॥
 ਹਰਿ ਭਜਨ ਸੀਵਨੁ ਮੀਸਰ ਸਸੀ ਨਾਗਾਇਕੁ ਦਾਸ ਅਤਿ॥੧੮॥
 ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਨਗਾਇਕੁ ਦਾਸ ਜੀ ਕੀ॥ ਟੀਕਾ ਸੋਚਣਾ ਸ੍ਰੀ ਨਾਗ
 ਇਕੁ ਦਾਸ ਆਏ ਬੜੀ ਨਾਥ ਤੇ॥ ਮਥੁਰਾ ਕੀ ਨਿਵਾਸ ਕੇ ਸੇਵ
 ਰੇਗਤ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਰਸਨ ਤੇਤ ਨਗਨਾ ਰਿਨ ਕੀ ਭੀਰਤ ਯਾ ਪਲੀ
 ਰਾਖ ਜੁ ਚੇਤ ਕੇ ਉਨ ਲੈ ਪੈ ਭੇਦ ਤਿਯਾ॥੩॥ ਛੁਮੈ ਦੇਤ ਮਨੁ ਹੋ ਕੇ ਉਲੇ
 ਤਨ ਹਿਚਾ ਕਰੁ ਰਾਖ ਜੋ॥ ਕੇ ਸੇਵਾ ਰਮਤ ਸੇ ਉਦੇਵਤ ਯਹ ਰਾਖ ਜੋ
 ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਲੀਨੀ ਸੇਵ
 ਨਿਕਿਸਦੇ ਖਾਇ ਕਸੈ ਪ੍ਰਚਾਰੇ॥ ਸੇਵ ਸੁਪੋਟ ਸਿਰ ਦੇ ਭਗਤ ਚ
 ਲਹੁ ਗੇਹ ਪਹੁ ਚਾਇ ਦੁਗਾ॥ ਮਾਰਗ ਮੈ ਮਿਲੇ ਦਬਾਨ ਸਿਖ
 ਪਕੇ ਚਰਨ ਪਹਿਚਾਨੁ ਗਾ॥੩॥ ਦੇਖ ਡਕੇ ਵਹੁ ਦਸੁ ਦੇਡ ਮਿ
 ਲੈ ਮੁਹਿ ਭਾਰੇ॥ ਭਗਤ ਤਾਂ ਹਿਰਖ ਦੇਖ ਸਿਖ ਬਾਤ ਲੀਏ॥

ਚਲਹੁਗੇਹਪਹੁਚਾਇਏਟਫਿਰਹੈਤਤਕਾਲਾਦੇਖਪੀਰਬਡਭਰ
 ਤਵਹੀਠੈਕਤਨਿਜਭਾਲਾਤਿਨਦੀਨੀਪੋਟਲੁਟਾਇਸਬਭਯੋਮਿ
 ਖਜਹੀਅਪ੍ਰੇਮਭਗਸਦਸਮੀਜੀਕੇਫਿਗਰਹਤਕਰਤਸੇਵਜ
 ਗੇਭਾਗਬਗ॥੪॥੧੫੬॥ਮੂਲਛਪੈ॥ਭਗਵਾਂਨਦਾਸਸ੍ਰੀਸਹਤ
 ਨਿਤਸੁਰਿਦਸੀਲਿਸੰਜਨਸਰਸਾ॥ਭਜਨਭਾਵਅਰੂੜਗੁੜਗੁਨ
 ਬਲਤਲਤਲਤਜਸਾ॥ਸੋਤਾਸ੍ਰੀਭਾਗੋਤਰਹਸਗਜਾਤਾਅਖੈਰਸਾ॥
 ਮਥੁਰਾਪੁਰੀਨਿਵਾਸਮਾਸਪਦਸੰਤਤਇਕਚਿਤਾ॥ਸ੍ਰੀਜੁਤਯੋਜੀ
 ਸ੍ਰਜਾਮਧਾਮਸੁਖਕਰਮਨੁਚਰਹਿਤਾ॥ਅਤਿਰੰਗੀਰਸਪੀਰਮ
 ਤਿਹੁਲਸਤਮਨਜਾਂਕੇਦਰਸਾ॥ਭਗਵਾਂਨਦਾਸਸ੍ਰੀਸਹਤਨਿਤਸੁ
 ਰਿਦਸੀਲਿਸੰਜਨਸਰਸਾ॥੧੮੮॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਭਗਵਾਂਨਦਾਸਸ੍ਰੀਕੀ
 ਟੀਕਾ॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਭੂਪਤੁਰਕੋਡੋਡੀਦਈਪ੍ਰੀਛਾਹਿਤਪੁਰ
 ਮਾਂਹਿ॥ਤਿਲਕਦਾਮਜੋਧਾਰਨਹਰਹਤੈਸੁਨੀਸਬਕਾਹਾਹਤੈਸੁ

ਨੀਮ ਬਕਾਹੁਤ ਬੈਬਾਹੁਤ ਨਿਤਿ ਦੀਨੀ ॥ ਪਹਰ ਸਭ ਭਗਵੰਤਾਸ ॥
 ਆਪੈ ਗੰਏ ਭੀਨੀ ॥ ਨੈਕੁਨ ਭੈਯੀ ਅਮਰ ਨਗ ॥ ਯੋਗ ਰਿਪੇਸ ਅਸੁਪਾ ॥ ਘੋਰੇ
 ਭਗਤ ਕੇ ਚਰਨ ਬਹੁਤ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਕੁਪਾ ॥ ੧ ॥ ਏਹ ਗਾਵੈ ਧਨੁ ਨਿ
 ਪਮ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਮੰਦਰ ਸੁਭਗ ਬਨਾਇ ॥ ਪਪਰਾਏ ਹਰਿ ਦੇ ਦੁਖ
 ਕਰਤ ਦਰਸ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ਮੂਲ ਛਪੈ ॥ ਭਗਤ ਪੰਖ ਉਦ
 ਰਤਾ ॥ ਜਹਿ ਨਿਰਬਾਹੀ ਕਲਜਾਂ ਨਕੀ ॥ ਜਰੀ ਨਾ ਬਕੇ ਦਾ ਜੁਨਿ ਪੁਨ ਅ
 ਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ਪਰਸ ਪਾਰਬਦ ਸਮਾਜ ਨਾ ਪ੍ਰਿਅ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲ
 ਯੋ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਯਾਨੇ ਕਰਤ ਨੇਹੁ ਰਾਪੁ ਪਤਿ ਸੋ ਜੋ ਕਯੋ ॥ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪਨੁ
 ਧਾਂ ਮੇਹੁ ਤਿਨ ਕਾ ਜਿ ਮੇਤੋ ਕਯੋ ॥ ਕੋਧ ਨੀ ਪ੍ਰਜਾਂ ਨ ਉਰ ਮੈ ਬਸ ਜੋ ਰਾਮ
 ਮਾਮੁ ਖਜਾਨੁ ਕੀ ॥ ਭਗਤ ਪੰਖ ਉਦਾਰਤਾ ॥ ਜਹਿ ਨਿਰਬਾਹੀ ਕਲਜਾਂ ਨਕੀ ॥
 ੧੮੮ ॥ ਸੋ ਦਰਸੋ ਭੁਰਾ ਮਕੇ ਜੁਨ ਹੁਸੀਤ ਤਾਂ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਸੰਤ ਦਾ ਸਮ
 ਦ ਬ੍ਰਿਤ ਜਗਤ ਛੋਟੀ ਕਰਤ ਕਯੋ ॥ ਮਹਿ ਮਾਮਾਂ ਪ੍ਰਬੀਨ ਭਗਤ ਚਿ

ਤਪਸੁ ਵਿਚਾ ਕੋ ॥ ਬਹੁਰੇ ਮਾਧੋ ਦਾਸੁ ਰੁਨ ਬਲ ਪਰ ਚੋ ਦੀਨਾ ॥ ਕਰ
ਜੇਗਨ ਸੇਬਾ ਦ ਬਸਨ ਪਾਵਕ ਪ੍ਰਤਿ ਲੀਨਾ ॥ ਪਰਮ ਪਰਮ ਵਿਸਤਾਰ
ਹਿਤ ਪ੍ਰਗਟੁ ਏਨਾ ਪਿਤ ਬਾ ॥ ਜੇ ਦਰਸੇ ਕੁਰਾ ਮੇ ਕੇ ਜੁਨੇ ਸੰਤ ਤਿਨ ਕੀ
ਕਥਾ ॥ ੧੮੦ ॥ ਬੂਝੀ ਏ ਵਿਦਤ ਕਾ ਨੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਆਗਮ
ਦਰਸੀ ॥ ਇਸੁ ਰੁਗਤ ਕੋ ਥੀਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਕੁਲ ਪਰਮ ਉਯਾਗਾ ॥ ਧਿਮਾ ਸੀ
ਲਰੀ ਭੀਰ ਸਰਬ ਲੰਛਨ ਕੋ ਆਗਾ ॥ ਸਰਬ ਸੁਹ ਰਿਜਨ ਜਾਂਨ ਪ੍ਰਿਏ ਅ
ਨੁਰਾਗ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਅਸਨ ਬਸੁ ਸਨ ਮਾਂਨ ਕਰਤ ਅਤਿ ਉਂਜਲ ਆਸੈ ॥
ਸੇ ਕੁਰਾ ਮਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਇਸੁ ਸਬ ਪਰਵਸੀ ॥ ਬੂਝੀ ਏ ਵਿਦਤ ਕਾ
ਨੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਆਗਮ ਦਰਸੀ ॥ ੧੮੧ ॥ ਰੁਗਤ ਰਤਨ ਮਾ
ਲਾ ਮੁਪਨ ਕੋ ਵਿਦ ਕੰਠ ਵਿਕਾਸ ਕੀ ॥ ਰਚਿ ਰਸੀਲ ਪਪਨ ਨੀਲ ਲੀ
ਲ ਰਚਿ ਸੁਮਤਿ ਸਰਤ ਪਤਿ ॥ ਵਿਦਤ ਭਕੁ ਅਨੁਰਕੁ ਬ੍ਰਜ ਕਤ ਬਹੁ ਬਹੁ
ਚਤੁਰ ਅਤਿ ॥ ਲਪੁ ਦੀਰਘ ਸੁਰ ਜੁ ਪਬ ਚਨ ਅਵਰੁ ਪਉਚਾ ਰਨਾ ॥

ਬਿਸਮੁਦਾਸ ਬਿਸਮੁਦਾਸ ਪਰਚੇ ਵਿਸਤਾਰਨਾ ਜਾਨ ਜਗਤ
 ਹਿਤ ਸਬਗੁਨ ਸੁਵਨ ਨਹਾਇ ਨਦੀ ਸਤੀ ਆ ਰੁਗਤ ਰਤਨ ਮਾਲਾ ਸੁਪ
 ਨਗੇ ਵਿਦਕੰਠ ਵਿਕਾਸ ਕੀ ਆ ॥ ੧੬੩ ॥ ਰੁਗਤੇ ਸਰਗਤਿ ਕੁਵੇ ਤੇ ਖਕਰ
 ਸੰਤ ਨਿਪਤਿ ਵਸੇ ਭਵਗਾ ਸ੍ਰੀ ਜੁਤਿ ਨਿਪ ਮਹਿ ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ
 ਰੁਗਤਿ ਪਰਾਇਨਾ ਪਰਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਏਸੁ ਵਸ ਸੀਲ ਲਛਮੀ ਨਹ
 ਇਹਾ ਜਾਸੁ ਸੁਜਸ ਸਹਜ ਹਕੁਟ ਲਕ ਲਿਕ ਲੁਖ ਲੁਘਾਇ ਕਮ
 ਆਗਾ ਅਟਲ ਸੁਪ੍ਰਗਟ ਸੁਭਟ ਕਟਕਨ ਸੁਖ ਦਾਇਕਾ ਅਤਹੀ
 ਪ੍ਰਚੰਡ ਮਾਰ ਤੰਡ ਸਮਤ ਮਖੰਡ ਨਦੇਰ ਦੇਂਡ ਕਰਗਾ ਰੁਗਤੇ ਸਰਗਤ
 ਕੁਵੇ ਤੇ ਖਕਰ ਸੰਤ ਨਿਪਤਿ ਵਸੇ ਭਵਗਾ ॥ ੧੬੩ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਜਗਤ
 ਸਿੰਘ ਪਰਾਜਾਨੀ ਕੀ ਆਟੀ ਕਾ ਦੇਹਗਾ ਸ੍ਰੀ ਜਗਤ ਨਿਪ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਓ
 ਜਾਂ ਲੋਧ ਕੇ ਜਾਇ ॥ ਸਿਵ ਕਾ ਮਾਂਹਿ ਚਢਾਇ ਪੂਰਾ ਆਗੈ ਕਰਤ ਸੁਹ
 ਇ ॥ ੧ ॥ ਪਹਰ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਛੈ ਚਲੈ ਸਮਰ ਜੀਤ ਸਦੇ ਹੋਇ ॥ ਕਾਬਲ

ਮੇਰੀ ਪਾਰਲਗ ਤੁਰਕਨ ਛਾਡੇ ਕੋਇ। ਆਇ ਮਿਲੇ ਮੁਖ ਘਮ
 ਲੈ ਮਾਂ ਨੀ ਨਿਪ ਕੀ ਮਾਂ ਨਾ। ਕਾਠ ਮੁਛੇ ਪੀਉ ਲਟ ਜੋਇ ਤਜੇ ਜੋਜਨ
 ੩। ਇਹ ਬਿਪ ਬਢੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਿਪ ਕਹਲੇ ਬਰਨ ਸੁਨਾਇ। ਠਾਕੁਰ ਮੇ
 ਜਨ ਹੇਤ ਜਲ ਮਾਪ ਸੀ ਸਨਿ ਜਲ ਜਾਇ। ੪। ਛਪੈ। ਇੰਲੀ ਕੇ ਬਾਜ
 ਰਚਲੇ ਮਾਵਤ ਜਲ ਸੀ ਸਾ। ਦੇਖ ਪ੍ਰੇਮ ਪਕੇ ਚਰਨ ਤਬੈ ਜੈ ਸਿੰਘ
 ਅਵਨੀ ਸਾ। ਬਹੁ ਉਪਮਾ ਮੁਖ ਕੀ ਨਿਪੰਨ ਤੁਵਨ ਮਭਗ ਤਬਗ।
 ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਪੁਨਿ ਕਹੇ ਕਪੰਤੂ ਮੈਭਗ ਤੀਕਗ। ਤੁਵਰਗ ਨੀ ਦੀਪ
 ਕੁਮਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਭਗਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਰੂਪੁ ਜਗ। ਸੁਨਿ ਜੈ ਸਿੰਘ ਨਿਪ ਹੀ ਅਰੇ
 ਵਢੇ ਬਹਤ ਨੀ ਰਚ ਪ੍ਰੇਮ ਪਗ। ੫। ਨਿਜ ਦਵਾਂ ਪ੍ਰਤਿ ਲਿਖੀ ਪ
 ਤਿਤ ਬਹੁ ਪਬਨਾਈ। ਨਿੰਦਾ ਝੂਠੀ ਕੀ ਨਦੁ ਸੁਤਿ ਹਦੇ ਹੁਸ ਜਾਈ। ਮੁ
 ਭਗਨੀ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਗਾਮਤਿ ਝਲੀ ਨਛਿਨਾਈ। ਜੋ ਸਰਦੀ ਜੈ ਸਪ
 ਦ ਅੰਗ ਪਨੁ ਪੈਦੈ ਭਾਈ। ਜੇ ਕਰੈ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਸੇਉ ਨਿਨ ਅਟਕਾ ਵਉਤ

ਹਿਕਗਾਐਸੇਹੀਕੀਨਿਤਬਦਬਾਂਨਪ੍ਰੇਮਰੂਪਬਾਣੀਸੁਖਗਾਥਾ॥੧੫੮॥
 ਮੂਲਛੁਪੈ॥ਗਿਰਪਰਨਿਗ੍ਰਹਲੋਪਾਲਕੋਜਖਾਸਾਚਲੈਸੰਗਕੋ॥
 ਪ੍ਰੇਮੀਭਗਤਪ੍ਰਸੰਪਗਾਂਨਅਤਿਗਦਗਦਬਾਂਨੀ॥ਅੰਤਰਪ੍ਰਭਸੇਪ੍ਰੀ
 ਤਿਪ੍ਰਗਟੁਏਨਾਤਿਨਛਾਂਨੀ॥ਨਿਤਜਕਰਤਅਮੋਦਬਿਪਨਤਨਬਸ
 ਨਵਿਸਾਰੇ॥ਹਟਕਪਟਹਿਤਦੰਨਹੀਫੁਤਤਕਾਲਉਧਾਰੇ॥ਮਾਲ
 ਪੁਰੇਮੰਗਲਕਰਨਰਾਮਰਚੇਰਸਰੰਗਕੋ॥ਗਿਰਪਰਨਗ੍ਰਹਲੋਪ
 ਪਾਲਕੋਜਖਾਸਾਚਲੈਸੰਗਕੋ॥੧੫੯॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਗਿਰਪਰਨਗ੍ਰ
 ਲਜੀਕੀ॥ਟੀਕਾ॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਸੰਤਸੇਵੇਸੇਪ੍ਰੀਤਿਅਤਿਸ੍ਰੀਗਿ
 ਰਪਰਨਸੁਗ੍ਰਹਲਾ॥ਐਰਬਡੇਪ੍ਰਵ੍ਰਕੀਨਤਿਨਜਗਤਬਡਾਈਜਾਲ
 ॥ਜਗਤਬਡਾਈਜਾਲਮ੍ਰਿਤਕਜੇਹੋਇਸੰਤਬਗਾਤਿਹਚਰਨਮਿ
 ਤਲੇਤਪ੍ਰਿਦੈਨੈਕੁਨਗਿਲਾਂਨਕਰਾਜੇਅਗਜਾਂਨੀਬਿਪ੍ਰਤਿਨਹਿਮਿਲ
 ਕੀਨੇਮੰਤਾ॥ਜਾਤਿਕੁਨਾਤਿਨਦੇਖਮ੍ਰਿਤਕਜਲਅਚੈਸੰਤਾ॥੧॥

ਤਬ ਬੁਲਾਇਓ ਫੇਰਗਤੁ ਅਜਹੁ ਸਮਸ੍ਰਗਾਹਿਗਜਾਂਨਾ ਬੇਦਨਲਿ
 ਖਪਗੀਮੁਤਕਜਲਤੈ ਯਹਗੀਕੁਬਾਂਨਿ ਤੈਯਹਗੀਕੁਬਾਂਨਿ
 ਰੂਪਕਹਿਕੈਪਕਰਾਵੈ॥ ਮੁਤਕਬੁਧਿਜਿਹੋਇਸੇਉਪਗਜਲਲਹਿ
 ਪਾਵੈ॥ ਸੰਤਸਦਾਚਿਰਜੀਵਰਿਦੈਮੁਹਿਮਾਂਨਲੀਨਅਬਾਮਿਤਕ
 ਉਠਾਵਹੁਏਕਸਾਚਮਾਨਹਿਤੁਵਪ੍ਰਵ੍ਰਤਬਾ॥ ੩॥ ਬਰਬਸਜਲੁਕੇ
 ਦਿਜਨਾਮਿਤਕਸੰਤਛਿਗਜਾਇ॥ ਰਾਬਜੋਰਬਿਨਤੀਕਰੀਪ੍ਰਭ
 ਸਰਭੇਖਲਜਾਇ॥ ਪ੍ਰਭਸਰਭੇਖਲਜਾਇਪ੍ਰੇਮਭਰਹਾਰਿਪਦਰ
 ਏ॥ ਉਠਬੈਠੇਵਹਸਾਪਘਾਣਲਤੇਚਰਨਪੁਵਾਏ॥ ਬਹੁਰਤਜੇਤਿਨ
 ਪ੍ਰਾਂਨਚਕਤਸਬਦਿਜਚਰਨਨਪਗਾਪ੍ਰਭਤਾਬਛੀਅਪਾਰਗ੍ਰਾਣ
 ਸ੍ਰੀਭਗਤੁਮਹਾਬਗ॥ ੩॥ ੧੫੮॥ ਮੂਲਛੁਪੈਗੋਪਾਲੀਜਨਪੇਖ
 ਕੇਜਗਤਜੋਪਾਅਵਤਰੀ॥ ਪ੍ਰਗਟਅੰਗਮੈਪ੍ਰੇਮਨੇਮਸੈਮਯਸੇ
 ਵਾ॥ ਕਲਯੁਗਕਲਖੁਨਲਗੇਦਾਸਤੇਕਬਧੁਨਛੇਵਾ॥ ਬਾਂਨੀ

ਸੀਤਲਸੁਖਦਸਹਜੋਵਿਦਪੁਨਿਲਾਗੀ॥ਲੰਛਨਕਲਾਰੀਗ੍ਰੀਰ
 ਪੀਰਸੰਤਨਮਨੁਰਾਗੀ॥ਅੰਤਰਮੁੱਖਸਦਾਰੋਰਸਕਭਗਤਨਿ
 ਭਭਿਰਪਰੀ॥ਗੋਪਾਲੀਜਨਪੋਖਕੋਭਗਤਜਸੋਪਾਅਵਤਰੀ॥
 ੧੮੫॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਰਸਰੀਤਿਸੋਕੁਲੀਭਾਂਤਸੇਵਤਭਗਤਾ॥
 ਸੀਤਲਪਰਮਸੁਸੀਲਬਚਨਕੇਮਲਮੁਖਨਿਕਸੋ॥ਭਗਤਿਉ
 ਦਤਿਰਵਿਦੇਖਿਰੁਦੈਬਾਰਜਨਜੋਬਿਗਸੈ॥ਅਤਿਅਨੰਦਮ
 ਨਭਿਮਗਸੰਤਪਰਚਰਯਾਕਰਈ॥ਚਰਣੁਪੋਇਰੰਤੋਤਵਿਦ
 ਤੇਭੇਜਨੁਵਿਸਤਰਈ॥ਬਛਬਨਨਿਵਾਸਵਿਸ਼੍ਵਾਸਹਰਿਗੁਰ
 ਲਚਰਨਭਿਰਜਗਮਗਤਾ॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਰਸਰੀਤਿਸੋਕੁਲੀ
 ਭਾਂਤਸੇਵਤਭਗਤਾ॥੧੮੬॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਜੀਕੀ॥ਪੀਰ
 ॥ਵਿਹਗਾਰਾਮਦਾਸਹਰਿਗੁਰਤੁਬਰਘੇਮਭਗਤਕੀਖਾਂਨਾਪ੍ਰੀਛ
 ਹਿਤਆਯੋਤਹੰਏਕਸੰਤੁਭਗਵਾਂਨਾ॥੧॥ਰਾਮਦਾਸੁਬੈਛੋਜਹ

ਤਹ ਬੁਝੇ ਤਿਹ ਜਾਇ॥ ਰਾਮ ਦਾ ਸੁਰ ਹਿਐ ਕਹਾਂ ਭਰਾਤਰੇ॥ ਤਿਹ ਪ
ਇ॥ ੩॥ ਛਪੇ॥ ਸੰਤ ਚਰਨ ਬਰੋਧੇ ਇਕ ਯੋ ਆਵਤ ਰਾਮ ਦਾ ਸਾ॥
ਮੁਹਿ ਆਗੈ ਬਨੋ ਕਾਂ ਮ ਬਤਾਵਹੁ ਸੇ ਸੁਖ ਰਾਸਾ॥ ਕਰਹੁ ਅਸਨ ਵ
ਹਾ॥ ਇ ਅਸਨ ਪਾਵਉ ਤਿਹ ਹਾਥਾ॥ ਰਾਮ ਦਾ ਸੁਤੁ ਵਦਾਸ ਯਹੀ
ਪਾਯੋ ਪਰਾਮਾਥਾ॥ ਦਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੰਤੁ ਗਦਗਦ ਭਯੋ ਨੈਨ ਨੀਰ
ਭੀਰੋ ਬਸਨਾ॥ ਡੰਡੋ ਤਕਰਤ ਜਨ ਪਰਸਪਰ ਬਹੁਰ ਸੰਤ ਕੀ ਨੈਅ
ਸਨ॥ ੩॥ ਬਰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਈ ਸੁਤਾ ਭਰਾਤਰਾਮ ਦਾ ਸਕਾ ਜਰਚਾ॥
ਸੰਚ ਸਮਗੀ ਕੀ ਨਖ ਵਾਈ ਸੰਤ ਨ ਮਨਿ ਖਚਿ॥ ਸੁਤ ਕ੍ਰੁਤਾਇ ਕੁ
ਟੇ ਬਦੇਖ ਸਬਦ ਖੀਭਏ ਮਨਾ॥ ਪੁਨਿ ਤਿਹ ਰਚੇ ਬਿਵਾਹ ਭਰਾਤ
ਸੇ ਉਬਾਂਟ ਸੰਤ ਗਨਾ॥ ਵੈਤੀ ਨ ਬਾਗਇਹ ਬਿਧ ਕਰੀਤ ਬਕੁਟੇ ਬ
ਇਹ ਸੰਤ ਕਰਾ॥ ਤਾਲਾ ਵੈਹ ਨਿਜ ਹਾਥ ਅਬਰਾਮ ਦਾ ਸੁਰੇ ਆਂਨ
ਪਾਗ॥ ੪॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰ ਪਕਵਾਨ ਕੇਠਰੀ ਦੀ ਨੈਤਾਲਾ॥ ਚਲੈ

ਨਬਸੁਕਛੁਭਗਤਜੰਦੁਆਵਨਭਯੋਕਾਲਾਜਗਤਹਰੂਪੇਲੇ
 ਗਭਗਤਦਿਖਸਾਪਬੁਲਾਏ। ਕੁੰਜੀਅੰਗੁਲਗਾਇਸਕਲਪਕ
 ਟੰਨਲੁਟਾਏ। ਇਕਨਰਯਗਭੇਦੁਸਕਲਲੁਟੇਜਾਇਕਹੀਸਨ
 ਬੀਧਿਪ੍ਰਤਿ। ਰਹੀਸੇਰੁਬਸਤੁਨਹਿਕੋਠਗੀਗੇਹਉਤਾਰੀਜੰਦੁਕਤ
 ॥ ਸਕਲਕੁਟੀਬੀਲੇਗਕੋਪਭੁਰਦੇਬਨਆਏ। ਤਾਲਾਖੇਲਤ
 ਕੇਚਕਤਪਕਵੰਨਬਛਾਏ। ਦਸਗੁਨਬਛਗਈਬਸਤੁਬਨੀ
 ਆਗੈਤੇਨਿਰਮਲਾ। ਰਾਮਦਾਸਕੋਪਰੇਚਰਨਸਬਬਹਤਨੈਨਜ
 ਲਾ। ਇਹਬਿਧਿਬਿਵਾਹਪੂਰਨਭਯੋਜਸੁਛਾਯੋਸਬਦੇਸਬਗ।
 ਯਹਕੁਗਤੀਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਤਾਪਸਬਤਜਗੁਨਨਰਕਬਭੁਲਕਗ॥੬॥੧੬०॥
 ਮੂਲਛੁਪੈ। ਬਿਪ੍ਰਸਾਰਸੁਤਘਰਜਨਮਰਾਮਰਾਇਹਰਿਰਤਿਕ
 ਰੀ। ਭਗਤਗੁਜਾਂਨਬੈਰਾਗਯੋਗਅੰਤਰਗਤਿਪਾਗਯੋ। ਕਾਮਭੇ
 ਧਮਦਲੇਭੁਸੇਤਮਤਸਰਸਭਤਜਾਗਯੋ। ਕਥਾਕੀਰਤਨਮਗ

ਨਸਦਾ ਆਨੰਦ ਰਸ ਸੁਲੋ ॥ ਸੰਤ ਨਿਰਖ ਮਨ ਮੁਦਿਤ ਉਦਿਤ ਗਵ
 ਪੰਕਜ ਫੁਲੋ ॥ ਬੈਰ ਭਾਵ ਨਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਅਤਾ ਸੁਪਾਗ ਖਿਸੁਦ
 ਪਰੀ ॥ ਬਿਪ੍ਰਸਾਰ ਸੁਤ ਪਰਜਾ ਮਰਾ ਮਰਾ ਇਹ ਰਿਰਤਿ ਕਰੀ ॥ ੧੬੭
 ਭਗਵੰਤ ਮੁਦਿਤ ਉਦਾਰ ਜਸ ਰਸ ਰਸ ਨਾ ਆਸੁ ਦਕੀ ਆਕੁੰ
 ਨ ਬਿਹਾਰੀ ਕੇ ਲਸ ਦਾ ਅਕੁੰਤ ਭਾਸੈ ॥ ਦੰਪਤ ਸਹਜ ਸਨੇਹ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਪਰਮਿਤਿ ਪਰਕਾਸੈ ॥ ਅਨੰ ਨਿਭ ਜਨ ਰਸ ਰੀਤਿ ਪੁਸ਼ਮਾਰਗ
 ਕਰ ਦੇਖੀ ॥ ਬਿਧ ਨਿਖੇਪ ਬਲਤਾਰਾ ਪਾਗਾਰਤਿ ਹੁੰਦੈ ਵਿਸੇਖੀ
 ॥ ਆਪ ਵਸੁਤ ਸੀਮਤਿ ਰਸ ਕਤਿ ਲਕ ਦਾ ਮਪਰ ਸੇਵਲੀ ਆ ॥ ਭ
 ਗਵੰਤ ਮੁਦਿਤ ਉਦਾਰ ਜਸ ਰਸ ਰਸ ਨਾ ਆਸੁ ਦਕੀ ਆ ॥ ੧੬੮
 ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ ਦਾ ਸਜੀ ਕੀ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸਹਰ ਆਗ
 ਰੇ ਭੁਪਤਿ ਹੁਦਿ ਵਾਨ ਭਗਵੰਤ ਜਨਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ ਭੁਪ ਸੰਤ
 ਬਿਪ੍ਰਕੀ ਸੇਵਕ ॥ ੧ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਵਾਸੀ ਨਰਨਾ ਰਿਤਿ ਹੋ ਕੇ ਗੁਰ ਸਮਝ

ਨਕੈ॥ ਦੈਪੈ ਬਿੰਤ ਅਪਾਰ ਮਨ ਬਚਕ ਮਸੇਵਾ ਕਰੈ॥ ੨॥ ਛਪੈ ਸ੍ਰੀ
 ਗੋਵਿੰਦ ਸੁਦੇਵ ਤਾਂ ਹਿ ਪੂਜਾਰੀ ਜਾਨੈ॥ ਹਰੀ ਦਾ ਸੁਤਿ ਹਨ ਮਭਗਤ
 ਕੋ ਗੁਰ ਪਾਹਿ ਚਾਨੈ॥ ਦੁਪਭਾਤ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਐਹੁ ਰੰਚਕ ਨ ਲੋਕੁ ਪਾਸੁ
 ਨੀ ਸਿਖ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਦੇਖਨ ਦੇਕੈ ਮਨ॥ ਓਤ ਗੁਰ ਆਵਤ ਭਗ
 ਤੈ ਸੁਨੈ ਨਿਜ ਨਾਰੀ ਪ੍ਰਤਿ ਬੂਝਤ ਬਾ॥ ਕਾਭੇਟ ਗੁਸਾਂਈ ਦੀ ਜੀਏ ਬ੍ਰਿ
 ਪੇਤੀ ਗੁਰ ਦੇਹੁ ਸਬਾ॥ ੩॥ ਸੁਨਿ ਅਬਲਾ ਕੇ ਬਚਨ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੈ
 ਭਾਏ॥ ਸਮਾਢਾ ਗੁਰ ਸੁਨੀ ਫਿਰੇ ਪੀਛੈ ਬ੍ਰਿਜ ਆਏ॥ ਹਰੀ ਭਗ
 ਤ ਮਨ ਚਾਹੁ ਆਪ ਬ੍ਰਿਦਾ ਬਨ ਪਾਯੋ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਨਕੋ ਪੂਜ ਬਹੁ
 ਨ ਵਪਦਗ ਚਿਗਾਯੋ॥ ਸੁਨਿ ਪਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਕਠਿ ਕੋ ਅਗਰੇ ਕ੍ਰਿਅ
 ਕਰ ਮਭਲਿ ਬਿਪਕਰੀ॥ ਗੁਰ ਹਿ ਕਾਲ ਪਾਇ ਚੇਰੀ ਭਈ ਗਯੋ ਨ ਕਛੁ
 ਸਰੁ ਪਨੁ ਹਰੀ॥ ੪॥ ਦਾਸ ਨ ਲੀਨੀ ਬਿਜ ਚੇਰਗਾ ਹਿ ਕਰਵਹੁ ਆਨੈ॥
 ਕੋਨ ਗੁਰ ਮਾ ਬ੍ਰਿਜ ਗਾਂਢ ਖਾਹੁ ਪਨੁ ਸੀਕਨ ਮਾਨੈ॥ ਸਰੁਤ ਸਕਰਦੀਏ

ਛਾਡਨੈ ਕੁਤਿ ਏਡਨ ਦੀਨੈ। ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਿਨਤੀ ਕੀ ਨ ਚੁਨਤ ਬਿ
 ਜਰ ਸਮੇਰੀਨੈ। ਪੁਨਿ ਅੰਤ ਕਾਲ ਆਯੋ ਭਗਤ ਲੈ ਦੇਰੇ ਸੇਵਕ ਤ
 ਬੈ। ਮਾਰਗ ਸੁਧਿ ਆਈ ਬੂਝਤਿ ਹਕ ਹਾਜ਼ਾ ਹੁਲੈ ਕੈ ਅਬੈ॥੫॥
 ਜਿਹ ਬਿਜਰੀ ਸਦ ਪੁਜਕ ਰਤਤ ਤਤੀ ਲੈ ਜਾਵੈ। ਜਰ ਤਦੇ ਹਿ
 ਦਰਗ ਪਹਿ ਸੁਲਾਹੁ ਲੀਨ ਭਾਵੈ। ਜਾਂ ਕੀ ਹੋਇ ਫੁਪੀ ਤਿਸੇ ਉ
 ਬੈਦਾ ਪਨ ਪਾਵੈ। ਤਜੇ ਆਗੇ ਪਾਨ ਲੋਗ ਮਨ ਅਚਰ ਜਪਾਵੈ
 ॥ ਵਾਹੀ ਦਿਨ ਬੈਦਾ ਬਨ ਗਯੋ ਸ੍ਰੀ ਜਮੁਨਾ ਇਸਨਾਨ ਕੀਆ॥
 ਪਾਛੈ ਸੁਧਿ ਆਈ ਲੋਗ ਕਹਿ ਪੰਨ ਭਗਤੁ ਭਗਵੰਤੀਆ॥੬॥
 ਦੇਹ ਗਾਵਾਹੀ ਦਿਨ ਦੇਖੋ ਸਭ ਨਿਫਰਨ ਦੇਖ ਭਗਵੰਤਾ। ਪੂਰ
 ਸਰੂਪ ਮੈ ਮਿਲ ਗਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰ ਸੰਤਾ॥੭॥ ੧੬੧॥ ॥
 ਮੂਲ ਛਪੈ॥ ਪੂਰ ਫੁਪਦ ਸੁਤਾ ਜੋ ਰਾਖ ਪਤਿ ਕੁਪ ਸਭਾ ਨਿਜ ਭ
 ਗਤੀ॥ ਨਿਪ ਅਕ ਬਰਜਗ ਪ੍ਰਗਟ ਤਾਂ ਹੋ ਕੇ ਚੋਪਦਾਰ ਕਗਾਨ ਮ

ਗੰਮਪਨਤੰਗੰਮਪਦਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਬਗਸੰਤਸੇਵਾਹਿਤਕਰਤ
 ਜਥਾਪਟੋਰੇਜਨਗੁਚਿਜਿਹਾਭੁਪਤਿਕੀਅਤਿਕ੍ਰਿਪਾਦੇਤਬ
 ਖਸੀਸਸਦਾਤਿਹਾਦਿਖਦੁਸ੍ਰੇਲਗਾਪੀਅਮੈਜਰਤਕੋਗਾਂਠ
 ਤਿਹਲਗਤਕੀਪ੍ਰਭੁਦੁਪਦਜੁਤਾਜੋਰਾਖਪਤਿਭੁਪਸਭਾਨਿ
 ਜਭਗਤਕੀ॥੧੪੮॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਗੰਮਪਨਨੇਬਜੀਕੀਟੀਕਾ॥
 ਦੇਹਗਾਦਿੱਲੀਪਤਿਕੇਛੋਗਕੁਤਕਰਤਨੇਕਰੀਖਾਸਾਨਾ
 ਮਗੰਮਪਨਤੰਗਕੋਭਗਤੀਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੧॥ਠਾਕੁਰਕੀਪੂਜਾਕਰ
 ਤਮਨਬਚਕ੍ਰਮਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਮਾਲਾਚਕ੍ਰਬਨਾਇਤਨਜਾਤਿਸ
 ਭਾਇਹਗੀਤਿ॥੩॥ਨਿਤਨਵੀਨਬਖਸੀਸਕਰਨਿਪਦਿਖਤੰਗ
 ਸੁਭਾਇ॥ਲੈਪਨੁਸੰਤਜਿਵਾਵਟੀਬਾਸੀਗਪੈਨਕਾਇ॥੩॥
 ਟਕਬਜਨਸੋਜਰੀਛਰੀਦੀਨਤਿਹਭੁਪਾਲਾਖਰੁਪਣੀਆਲਗੇ
 ਵਹੁਜਗਮਗੋਜੇਤਿਅਨੁਪਾ॥੪॥ਛਪੈ॥ਮਨਮੈਜਰੇਕਲਾਲਐਰ

ਬਸੁਕਛੁਨਚਲਾਈ। ਬੋਰਨਸੋ ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿਭੂਪਕੀ। ਅਤਿਬੋਰ
 ਈ। ਦੀਨੀਛਰੀ। ਅਬੁਸੁਚਤੁਰਜੇ। ਖਰੇਹੁਸੇਸਬਾ। ਭਗਤਰਿਦੈ
 ਨਹਿਹਰਖਸੋਗਲੈਰੇਹਗਯੇਤਬਾ। ਸ੍ਰੀਬ੍ਰਿਦਾਬਨਇਕਜਲਰ
 ਹਤਤਾਂ। ਹਿਭੰਡਾਕੋਰਚੇਬਗਾ। ਤਾਂਕੇਰਹਮੈਕਛੁਤਨਕਪਨ
 ਆਏਸੰਤਸਮੂਹਫਗਾ। ੫। ਪਰੀਸੋਚਅਤਿਰਿਦੈਬਹੁਰਮਨ
 ਮੇਯਹਆਈ। ਲਿਖਾਬ੍ਰਿਤੰਤਸਬਪਛੇਰਾਮਪਨਕਰਹੁ
 ਸਹਾਈ। ਦਿਖਚੀਠੀਗੁਰਭੁਗਤੁਵਿਚਾਰੈਕਹਾਕੋਰੇਅਬਾ।
 ਰਹਮੈਪਨੁਕਛੁਨਾਂਹਿਕਾਨੁਪੈਸੀਪ੍ਰਮਿਲੈਜਬਾ। ਸੋਈਛਰੀ
 ਤੇਰਨਗਾਭ੍ਰਿਨਕਰਬੇਚਪਛੇਪਨੁਗੇਹਗੁਗਾ। ਤਿਹਭੁਈਭਾਂਤਮੇ
 ਲਾਕੀਓਬਿਦਾਭੁਏਜੇਸੰਤਜੁਗਾ। ੬। ਇਤਭੁਗਤੈਹੀਅਸੋਚਕ
 ਰਭੁਪਤਿਦਿਖਰਾਉ। ਕਰਗਨਤੀਲੈਕਾਠਛਰੀਪਟਜਗੀਸਮਾ
 ਉ। ਸੋਉਬਿਪਜਨਕੀਨਗਯੇਦਰਵਾਰਭੁਪਕਗਦਮਨਲੀਨੈ

ਖੇਜਛਾਂਪਿਦਿਖਛਹੀਕਯੋਛਗਾਸੁਨਿਭੁਪਤਿਭਗਤੈਪ੍ਰਤਿ
 ਕਪੀਕਹਾਛਪਾਈਛਹੀਅਬਾਪ੍ਰਭਨਗਮਲੀਨਨਹਿਹੇਤਹੈ
 ਐਸੇਰਾਖੀਏਛਪਤਬਾ॥੧॥ਰਾਖੁਸਭਾਮੈਖੋਲਰੇਹਛਪਉਪੁ
 ਨਿਜਾਈ॥ਚਮਕਾਰੇਪ੍ਰਭਨੈਨਲਰੇਗਵਿਕਰਪਰਸਾਈ॥ਤਉ
 ਖੋਲਨਿਪਕਯੋਰਾਮਕਹਿਦੀਨਉਪਾਗੀ॥ਸਨਮੁਖਹੋਤਨਡੀਠ
 ਮਨਹੁਦਾਮਨਿਚਮਕਾਰੀ॥ਆਯਸੁਦੀਨੀਸਠਹਤਨਕੋਦੀਅ
 ਛਰਾਇਤਬਰਾਂਮਧਨਾਯਹਰਾਂਮਫਿਪਾਕੀਨੀਛਹੀਗੁਰਭੰਡ
 ਰਕਹਿਕਥਾਗਨ॥੮॥ਦੇਹਰਾਸੁਨਭੁਪਤਿਚਰਨੀਪਕਯੋਦੀਨੀ
 ਐਰੁਜਰੀਗਾਸੀਤਸੇਵਕੁਹਮੈਕਰਹੁਮੈਐਹੋਤਵਤੀਗ॥੯॥
 ਏਕਾਦਸਿਨਿਪਜਾਇਸਦਭਗਤਦਰਸਕੇਹੋਤਾਪ੍ਰਭਤਾਬਛੀ
 ਅਪਾਰਜਨਰਾਮਚਰਨਹੀਅਚੇਤਾ॥੧੦॥੧੬੩॥ਸੁਲਛਪੈਦ
 ਰਲਭਮਾਂਨਸਦੇਹਕੋਲਾਲਮਤੀਲਾਹੇਲੀਓਗੋਰਸਮਾਮਸੇ

ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੁ ਨਾ ਕੁੰਨ ਨ ਸੋ ॥ ਬੰਸੀ ਬਟ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਬਿਜਰ ਜੁ ਪੁੰਨ ਨ ਸੋ ॥ ਗੋਕਲ ਗੁਰ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਘਨ ਬਾਹ
 ਰ ਬਨ ਸੋ ॥ ਪੁਰਮ ਬੁਰਾ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਗੋਵਰ ਪਨ ਸੋ ॥ ਬ
 ਸ ਅਟਲ ਬਿੰਦਾ ਬਿਪਨ ਦਿਛ ਕਰ ਸੋ ਨ ਗਾਗੀ ਕੀ ਚੀ ॥ ਦੁਰਲ
 ਭ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਕੇ ਲਾਲ ਮਤੀ ਲਾਹੇ ਲੀ ਚੀ ॥ ੨੮ ॥ ਅਗਰ ਕਹੈ
 ਤੈਲੋ ਕਮੈ ਹਰਿ ਉਰ ਪਾਰੈ ਤੇ ਬਡੇ ॥ ਕਵਿ ਜਨ ਕਰਤ ਦਿਛਾਰ ਬ
 ਡੇ ਕੇ ਤਾਂ ਹਿ ਭੁਲਿ ਜੈ ॥ ਕੋ ਕਹਿ ਅਵਨੀ ਬਡੀ ਜਗਤ ਆਧਾਰ ਫ
 ਨਿ ਜੈ ॥ ਸੋ ਪਾਗੀ ਸਿਰ ਸੇਸ ਸੇਸ ਸਿਵ ਭੁਖਨ ਕੀਨੇ ॥ ਸਿਵ ਆ
 ਸਨ ਕੈ ਲਾਸ ਭੁਜਨ ਪਰ ਰਾਵਨ ਲੀਨੇ ॥ ਰਾਵਨ ਜੀ ਤੇ ਬਾਲਿ
 ਬਲ ਰਾਘੋ ਇਕ ਜਾ ਇਕ ਦਡੇ ॥ ਅਗਰ ਕਹੈ ਤੈਲੋ ਕਮੈ ਹਰਿ
 ਉਰ ਪਾਰੈ ਤੇ ਬਡੇ ॥ ੨੯ ॥ ਹਰਿ ਜੁ ਜਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਦਾਸ ਕੈ
 ਤੇ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਜਸ ॥ ਨੇਹ ਪਰਸ ਪਰ ਅਘਟ ਨਿਦ

ਹਿਚਾਰੇ ਨੁਗ ਆਯੋ॥ ਅਨੁਚਰ ਕੇ ਉਤਕਰਖ ਸੁਜਾ ਮ ਅਪੁਨੇ॥
 ਖਗਾਯੋ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਅਨੁਗਾਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਬਹੀ ਜਗੁ ਜਾਨੈ॥
 ਪੁਰ ਪੁਵੇ ਸਰਪੁ ਵੀਰ ਬ੍ਰਿਤ ਕੀ ਰਤ ਨੁ ਬਖਾਨੈ॥ ਅਗਰ ਅਨੁ
 ਗ ਗੁਨ ਬਰਨ ਤੇ ਸੀਤਾ ਪਤਿ ਤਿਨ ਹੋਇ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੁਜ ਸਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਹਰਿ ਦਾਸ ਕੈ ਤੇ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਜਸਾ॥ ੨੦੨॥ ਉਤਕ
 ਰਖ ਸੁਨ ਸੰਤ ਨ ਕੋ ਯਹਿ ਅਚਰ ਜ ਕੇ ਉਤਿਨ ਕੋਗੇ॥ ਦੁਰ ਬਾਸਾ
 ਪ੍ਰਤਿ ਸੁਜਾ ਮ ਦਾਸ ਬਸਤਾ ਹਰਿ ਭਾਖੀ॥ ਪੁਵਗ ਜ ਪੁਨਿ ਪੁਰਲ
 ਦਰਾ ਮ ਸਵਰੀ ਫਲ ਸਾਖੀ॥ ਰਾਜ ਸੁਜ ਰਜ ਜ ਦੁਰਾਜ ਚਰਣ
 ਪਾਇ ਨੁ ਫਉਣਾਈ॥ ਪਾਂਡਵ ਬਿਪਤ ਨਿਵਾਰ ਦੀਨ ਬਿਖੁ ਬਿਖਜ
 ਪਾਈ॥ ਕਲਾ ਵਿਸੇਖ ਪਰਚੇ ਪ੍ਰਗਟਾ ਮਾਸਤੀ ਕਉ ਚਿਤ ਪੋਗੇ॥
 ਉਤਕਰਖ ਸੁਨਤ ਸੰਤ ਨ ਕੋ ਯਹਿ ਅਚਰ ਜ ਕੇ ਉਤਿਨ ਕੋਗੇ॥ ੨੦੩॥
 ਅਥ ਸਾਖੀ ਫਲ ਉਸਤਤਿ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪਾਦ ਪਧੈਂਤੁ ਹੀ ਸੀਚ

੩੫੦

ਤੇ ਪਾਵੈ ਅੰਗ ਅੰਗ ਧੋਖਾ ॥ ਪੂਰ ਬਯਾਨ ਜੋ ਬਰਨ ਤੇ ਸਭ ਪਾਵੈ
 ਸੰਤੋਖਾ ॥ ੨੦੪ ॥ ਭੁਗਤ ਜਿ ਤੇ ਭੁਲੇਕ ਮੈ ਕਥੇ ਕੋ ਨ ਪੈ ਜਾਇ ॥ ਸ
 ਮੁੰਦ੍ਰ ਪਾਂਠ ਸਰਧਾ ਕਹਾ ਚਿਰੀ ਆਪੇਟ ਸਮਾਇ ॥ ੨੦੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੂਰਤ
 ਸਬ ਸੰਤ ਜਨ ਲਘੁ ਦੀਰਘ ਗੁਨ ਅਗਾਧਾ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਬਰ
 ਨ ਤੇ ਜਿਨ ਮਾਂ ਨਹੁ ਅਪਰਾਧਾ ॥ ੨੦੬ ॥ ਫਲ ਕੀ ਸੇਭਾ ਲਾਭ ਤਰੁਤਰੁ
 ਸੇਭਾ ਫਲ ਹੋਇ ॥ ਤੇ ਜੋ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੀ ਰਤ ਮੈ ਅਚਰ ਜਨਾਂ ਹੀ ਕੋਇ ॥
 ੨੦੭ ॥ ਚਾਰ ਯੁਗ ਨ ਮੇਜੇ ਭੁਗਤ ਤਿਨ ਕੇ ਪਦ ਕੀ ਪੂਰਿ ॥ ਸਰਬ
 ਸੁਖਿ ਰਧ ਰਾਖ ਹੋ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨ ਮੂਰਗ ॥ ੨੦੮ ॥ ਜਗ ਕੀ ਰਤ ਮੰਗ
 ਲ ਉਦੈ ਤੀਨੋ ਤਾਪ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਗੁਨ ਬਰਨ ਤੇ ਹਰਿ ਹੀ
 ਅਮਟ ਲਬ ਜਾਇ ॥ ੨੦੯ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਗੁਨ ਬਰਨ ਤੇ ਜੋ ਕ
 ਰਣੀ ਰਖ ਪਾਇ ॥ ਈਹਾਂ ਉਦਰ ਬਛੈ ਬਿਥਾ ਅਰੁ ਪਰ ਲੋਕ ਨ ਸ
 ਏ ॥ ੨੧੦ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕੀ ਆਸ ਹੀ ਯਤੋ ਹਰਿ ਜਨ ਗੁਨ ਗ

ਇ॥ ਨਤ ਸੁਕੁਤ ਕੁਝੇ ਜੇ ਜਨਮ ਜਨਮ ਪਛੁਤਾਇ॥ ੨੧੧॥ ਭਗਤ ੩੮੧
 ਦਾ ਮਸੰਗੁ ਹਕੈ ਕਥਨ ਸੁਵਨ ਅਨੁਮੇਦਾ॥ ਪੁਰ ਕੋ ਪਜਾਰੋ ਪੁਤ੍ਰ ਜੇ
 ਬੈਠੇ ਹਰਿ ਕੀ ਗੇਦਾ॥ ੨੧੨॥ ਅਚੁ ਜਤ ਕੁਲ ਜਸ ਏਕ ਬੇਰਹੀ ਜਾਂਕੀ
 ਮਾਤਿ ਅਨੁਗਾਗੀ॥ ਉਨ ਕੀ ਭਗਤਿ ਭਜਨ ਸੁਖਿ ਤਕੋ ਨਿਸ਼੍ਚੈ ਪੇਇ ਬਿ
 ਭਾਗੀ॥ ੨੧੩॥ ਭਗਤ ਦਾ ਮਨਿ ਨਿਨਿ ਕਥੀ ਤਿਨ ਪੁੰਨੁ ਠਨ ਪਾਇ
 ॥ ਮੇ ਮਤਿ ਸਾਰ ਅਛਰ ਵੈ ਕੀ ਨੇ ਸਿਲੇ ਬਨਾਇ॥ ੨੧੪॥ ਕਾਹੂੰ ਕੇ ਬ
 ਲੇ ਜੇਗ ਜਗ ਕੁਲ ਕਰਨੀ ਕੀ ਆਸਾ॥ ਭਗਤ ਨਾਮ ਮਾਲਾ ਅਗ
 ਰ ਉਰ ਬਸੈ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸਾ॥ ੨੧੫॥ ਇਤਿ ਮੂਲਾ॥ ॥ ਅਥ ਟੀ
 ਕਾ ਕਾਰਕੀ ਬੇਨਤੀ॥ ਛਪੈ॥ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਕਰ ਜੇਰ ਬਿਨਵ ਸਭ
 ਸੰਤ ਨ ਆਗੇ॥ ਅੰਛਰ ਮਾਤ੍ਰਾ ਚੁਕਾਇ ਮਹੁ ਭ੍ਰਿਤ ਪਰ ਅਨੁਗੇ॥
 ਟੀਕਾ ਕੀ ਨੀ ਭਗਤ ਮਾਲ ਨਿਜ ਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰਾ॥ ਭਗਤ ਚਰਤ ਨ
 ਹਿ ਅੰਤੁ ਬੇਦ ਕਾ ਹਿ ਨੇਤ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਪੁਰ ਆਪਨ ਮੁਖ ਉਪਮਾ ਕਹੀ

ਮੇਰਦਾਸੁਮੈਦਾਸੁਤਿਨਾਨਿਸਦਿਨਤਿਹਮੁਖਰੁਖਲਖਤੋਪ੍ਰੇ
 ਮਭਗਤਿਹੀਅਧਾਰਜਿਨਾ॥੧॥ਸ੍ਰੀਨਾਭਾਕੀਕ੍ਰਿਪਾਮੋਹਰਗਤ
 ਨਗੁਨਗਾਏ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮੁਕਤੁਨਰਖਟਸਾਸਤ੍ਰਜੁਨਾਏ॥ਸਤ
 ਰਕੀਰਤਸਿੰਘਕਹਾਬਲੁਗੁਨਕਹਿਸੰਤਾਪ੍ਰਭਗੁਨਬਰਨਤ
 ਅੰਤਸੇਸਕਹਿਭਗਤਿਅਨੰਤਾ॥ਅੰਸੇਭਗਤਨਗੁਨਕਹੇਕਛੁਸੀ
 ਨਾਭਾਨੁਕ੍ਰਿਪਾਕਹਾਜਗਭਗਤਅਨੰਤਅਨੰਤਗੁਣਕੇਕਵਿਲ
 ਹਿਐਪਾਰਪਗ॥੩॥ਸੁਨੈਸੁਨਾਵੈਭਗਤਕਥਾਦੁਰਲਭਕਛੁਸੀ
 ਤੀ॥ਜੇਨਰਕਰਵਿਛਪ੍ਰੀਤਿਮਿਲੈਸੇਸੁਖਹੀਅਚਾਹੀ॥ਪੰਨੇ
 ਕੀਨੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਗਟਪਾਹਨਤੇਆਏ॥ਲੇਦੀਕੀਨੀਪ੍ਰੀਤਿਜਲਮ
 ਪਆਪੁਬੰਧਾਏ॥ਪੁਵਪੁਵਪ੍ਰੀਤੀਹਰਿਦਰਸੁਦੀਅਅਟਲਰ
 ਜੁਜਗਜਾਂਨਸਾਬਿ॥ਕੀਰਤੀਮ੍ਰਗੇਸਾਬਿਨਤੀਕਰਤਦੀਜੈਪ੍ਰਭਵਿ
 ਛਪ੍ਰੀਤਿਅਬਾ॥੩॥ਜਬਲਗਜਗਯਹਿਦੇਹਿਦੰਨੁਦੀਜੈਸੁ

ਫਿਪਾਲਾਤੁਵਭਗਤਨਜਸੁਗਾਂਉਭਗਤਪਗਵਸਦੀਅਆ
 ਲਾਪੁਨਿਤਨਤਜਜਿਹਤੁਨਿਜਾਂਉਕਰਮਹਿਅਨੁਸਾਰਾਪ੍ਰੇਮ
 ਭਗਤਿਹੀਅਵਸੈਭੁਲਸੁਪਨੇਨਵਿਸਾਰਾਭ੍ਰਿਤਬਾਰਬਾਰ
 ਕਰੇਭੋਰਕੈਮਾਂਗਤਸਹਿਬਰਸੰਤਜਸਾਜੈਫਿਪਾਪਾਂਮਜੈਸੁ
 ਮਰਿਦਭਗਤਕਮਲਅਲਰੂਪਵਸਾ॥੪॥   ”   ”
 ਇਤਿਸ੍ਰੀਭਗਤਮਾਲਮੂਲਸ੍ਰੀਨਾਰਾਜੀਕਾਟੀਕਾਕਵਿਕੀਰਤ
 ਸਿੰਘਜੂਕੀਸੰਪੁਰਨੀ॥   ॥ਸੁਭਮਸੁ॥   ॥ਸੁਭਮਸੁ॥
 ”   ”   ”   ”   ”   ”   ”
 ਸੰਮਤ੧੮੯੭ ਮਹੀਨਾਹਾਤੁਸੁਦੀਖਸ੍ਰੀਦਿਨਰਵਿਵਾਸੰਪੁ
 ਰਨਹੋਈਪੁਸਤਕਸ੍ਰੀਰਾਮਜੀਕੀਫਿਪਾਕਰਾ॥   ”   ”
 ”   ”   ”   ”   ”   ”   ”

३६

